UYKUSUZ

20 AĞUSTOS PAZARTESİ
SAYI: 2018/**34** No: **573**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.
ISSN 1307-7619

BAYRAMINIZ KUTLU OLSUN!

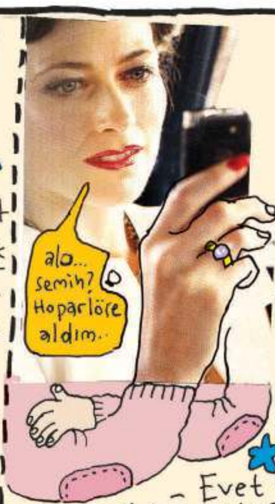
Emrah Ablak'la gündem

“Popüler kültüre **meydan okuyoruz**

Muarrem ince'den kalın açıklama..

"Burdan kemal kılıç'a bir çift lafım olacaktı ama o'na bir çift ayakkabı da yeter" şeklindeki açıklamasıyla krize yol açan ince, yangına körükle gitti ve "Ayakkabılar 42 numara yalnız. Artık büyüyünce giyer" dedi... Bununla da yetinmeyip "kemal'in ayakları 36 numara, ve kokuyo.. Bu ufacık şey nasıl bu kadar kokabilir diyosun.. O derece.. Eve gittiğinde kokmasın diye akvaryumda tutuyormuş... Sol ayağı bi japon balığıyla çiftleşmiş... Gel zaman git zaman sürünün sayısı artınca daha büyük bi akvaryum alınmış... Ama ufak akvaryumu da atmaya kıyamamış ve sağ ayağı eski akvaryumda, sgişgen olan sol ayağını da yeni akvaryumda beslemeye başlamış... Bi gün genel kurulda konuşma yapıyorum, tam geri geri yürüyerek bi şeyler anlatırken tökezledim ve kemal'in sol ayağına, benim italyan mokosenin topuğuyla **Ktrık** diye basınca, yanlışlıkla yani, sol ayağın seks hayatı bitti... "Büyük akvaryumu satıyorum alır mısın?" diye sordu... "Evde koyacak yerim yok" dedim.. "Zaten ufacık ayaklara o kocaman akvaryumu hangi akıl aldın?" deyince kafası öne düştü.. Bir akvaryum dahi alamayan aileler var.. 4 kişilik aile, yağmur filan yağacak da su birikintisinde ayaklarının kokusunu gizleyip, o çamurlu suda bi çare yaşamaya çalışan japon balıklarını dölleyecekler.... Çok zor.." dedi...

10 Soruda CEPtelefonu zararları..

Cep telefonu kanser hastası yapar mı?
– Evet.. Ama kimle konuştuğuna bağlı... Manita bazen esir ediyo.. kulağım ısınıyo amk..

Yerimizi tespit mi ediyorlar?
– Evet.. Demin de belirttiğim gibi.. Bütün interneti emdi telefondaki.. Bazen vatsaptan arıyo..

Telefon kapalıyken dinleyebiliyorlar mı?
– Evet olm.. Bana ses dosyası olarak at söyleyeceklerini, akşam dinlerim diyorum.. Olmaz sen soruma cevap ver diyo..

Cep telefonunu da Abraham Grahambel mi icatetti?
– Bana telefonu kırdırttı olm manita... Sinirle duvara çarptım... Parçaladım.... Zaten Ay-Fon-du

“Müthiş bir gerilim-aksiyon”

Cep telefonunu neremizde taşımalıyız?
– Bütün gece telefonun kapalıydı.. Kimleydin? diyo hala.. Kırdım diyorum, "Amerikayı mı protesto ettin" diyo..

Vodofon niye heryerde çekmiyo?
– Arkadaşın telefonundan arıyorum bilmediğin numarayı Laap diye açıyosun, asıl sen bunu hesap ver dedim.. "Türkselden arıyolar zannettim" dedi.. "Benim diğer abonelerden ne eksiğim var, arayamazlar mı?" dedi...

Bill Gates oğluna cep telefonunu yasaklamış kanser olmasın diye?
– Beni de arıyolar Türselden, bankadan... Robotlar bi şey anlatıyo hep... Gerçek insan değil.. Samimiyetsiz samimiyetsiz laflar.. Nefesi gres yağı kokuyo.. Belki benim telefon da kokuyo olabilir ama.. Çakma ayfon aldım.. ÇÜN malı.. Ülkesi bile çakma..

Dikiz aynası kısırlık yapıyor mu?

Trafik bakanı ismail konfensınsoğlu, sürücülerin dikiz aynası kullanırken bi gözlerini kapatıp öyle dikizlemeleri gerektiği konusunda vatandaşları uyardı.. "Sürücüleri mi uyarıyorsunuz yoksa vatandaşları mı?" şeklindeki bir soruya, üçgen şeklinde bir cevap veren bakan "Bunun yani anlamı ilüminatü" dedi...

1802'li yıllarından beri mason işareti olarak kullanılan üçgen, yükseklik çarpı taban bölü iki şeklinde kullanılırsa, bu na üçgenin alanı, dutluk, arsa veya yüz ölçümü denir... üçgen eşkenar üçgense, bu masonların çaylak olduğunu gösterir.. Ama üçgenin hipotenüsü varsa o masonlar ünlü kişilerdir.. Tarkan, zeki müren, Rafet el Roman bunların bazıları..

Kaçak et korkutuyor..

Sabah kalkar kalkmaz tüketilen proteinin, amino asite dönüşmesi sırasında meydana gelen "doygunluk" duygusunun aldatıcı olduğunu söyleyen japon bilim adamları, sözlerine "Biz aslında çinliyiz" diye devam etti... "Ama protein olsun, karbonhidrat olsun, ne olursa olsun, eninde sonunda dışkılamak suretiyle bu yükten kurtuluyoruz" diyen bilim adamları "Yemeklerin özünü emip posasını sıçıyoruz.." derken, gözler Fransız nükleer araştırma merkezi C.E.R.N.'e birkez daha çevrildi... "önünüze dönün lan!" diye atarlanan CERN yetkililerinin uyarısı ile yine çinli bilim adamlarına dönen gözler, çinli bilim adamlarının kaçmış olduğunu görünce ağladı ve yaşlandı.. Islak gözler sağa sola bir süre boş boş bakındıktan sonra seminer sona erdi ve ticaret bakanının kapanış konuşması dinlendi...

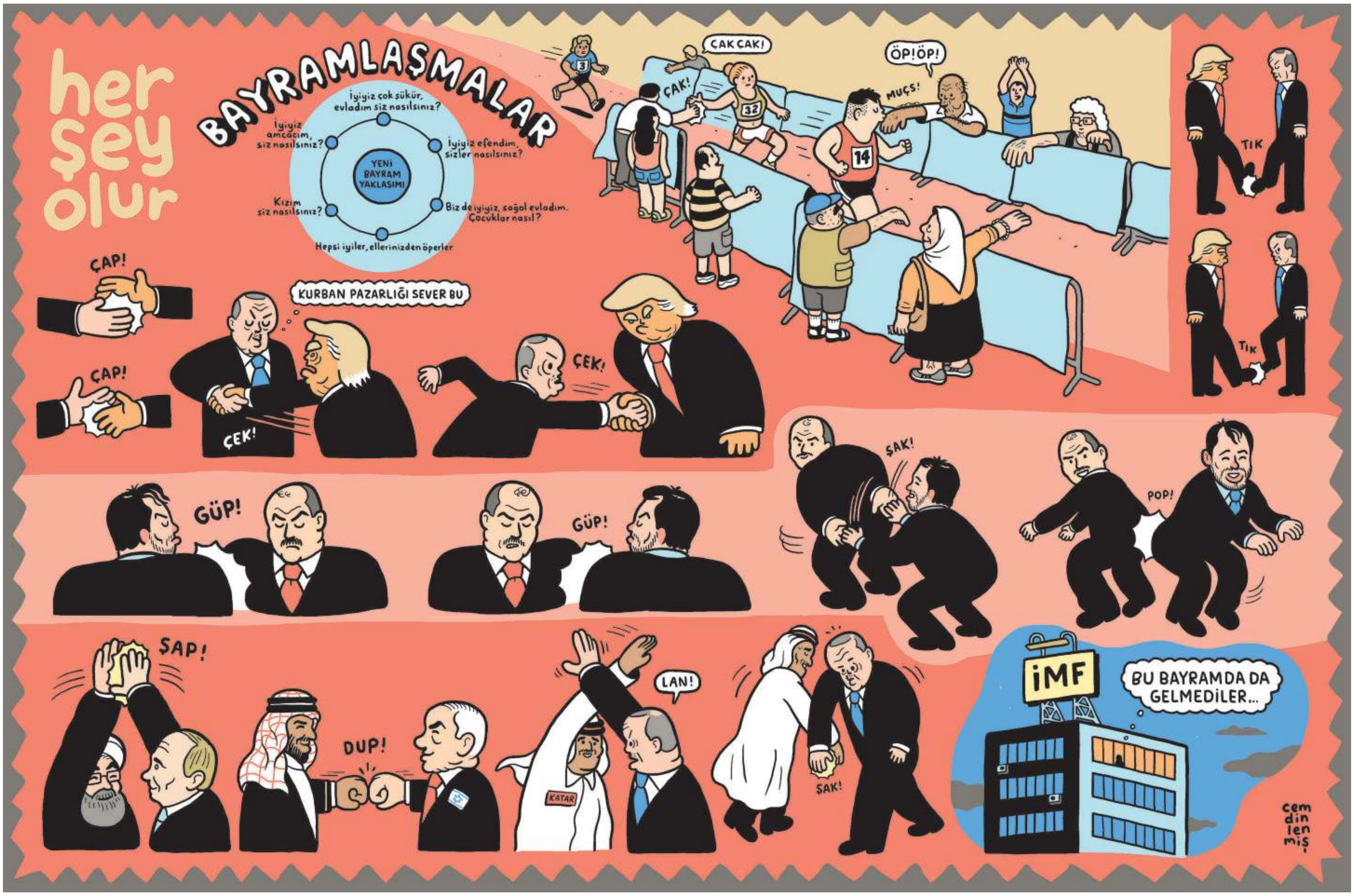
GENİŞ ROL YELPAZESİYLE **ŞAŞIRTIYOR**

Dış güçler bakanı tarih verdi..

Ayfon'larını kıranlar var.. "Harbi kırdın mı lan?" dedim "Kalben" dedi... "Siri'yi açıp ana avrat sövüyorum" dedi "Siri'ye giden her şey aslında Amerikaya gidiyo ve orada kayıt altına alınıyo... Nükleer savaş olup da insanlık ilk çağa dönüşünce, yavaş yavaş medenileşip, arkeolojiyi keşfedicekler.. O arkeologlar bu kayıtlara ulaşıp deşifre edecek ve diyecekler ki "Bu amerika her kimse anasına avradına çok sövdürmüş, saydırmış" diyecekler ve onların bu şerefsizlikleri sonraki kuşaklara intikâl edecek" dedi... "Ama taksidi bitince daha rahat olurum" diye de el salladı... Ve gitti... Benim çevirdiğim taksiye bindi gitti.. Beni lafa tuttu amk çocuu..

"İngilizlerin bu yaptığı affedilemez" diyo... "Ne yapmışlar ki?" diye merak ettim "Dünyayı somuruyorlar" dedi... "Ajanlarıyla her hareketimizi gözlüyorlar ve üstlerine bildiriyorlar.. Türkiye'den birçok tarihi antika eseri ingiliz müzelerinde sergileniyor... O da cabası... Koskoca Zeus sunağını Almanya'ya kaçırmışlar" deyince "E, yetkililere kimse bildirmedi mi?" diye sordum... Ama o sırada taksiyle uzaklaştığı için dediğini duyamadım... Önemi de yok ama.. şerefsiz evladının tekiymiş.. 2 saattir taksi bekliyorum burda.. insanlar çok acımasız ve bencil....

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, tarihinin en büyük depremlerinden birinde, binlerce insanını kaybetmiş, yüz binlerce insanın hayatı alt üst olmuş bir ülke hiç olmazsa bir kaç yıl bu depremi unutmaz. Ama **Türkiye** depremin üzerinden daha bir buçuk yıl geçmişken üstelik sadece deprem değil, Asya krizinden 80'lerden beri uygulanan saçma sapan ekonomik politikalara kadar onlarca nedeni olan bir ekonomik krizden sadece fırlatıldığı iddia edilen bir anayasa kitapçığını sorumlu tutabilmiştir. Ülke zaten ekonomik krizde, daha beş yıl önce 5 Nisan 1994'te ekonomik kriz patlak vermiş ve henüz onun yaraları bile sarılmış değil ve bunun üzerine tarihinin en büyük depremlerinden birini yaşıyor. Koca ülkede üretim, tüketim, yaşam bir anda duruveriyor. Dev sanayi tesislerinden küçük atölyelere her yer paydos ediyor, binlerce insan hayatını, yüz binlerce insan ailelerini ve evlerini kaybediyor ama depremin ardından sadece bir kaç ay boyunca insanlar bunu hatırlıyor ama sonra hiçbir şey olmamış gibi hayatlarına devam ediyorlar. Ve günün birinde cumhurbaşkanı, salt bir kamu bankası soyuluyor mu acaba diye denetlemek istediği için koskoca adamlar kavga ediyor ve başka koskoca adamlar da sırf o kavga yüzünden ekonomik kriz çıktığını ileri sürebiliyor. Hiç deprem olmamış gibi ve bütün ömürleri başkalarını siyaseti dizayn etmekle suçlayarak geçmemiş gibi gevşek gevşek gülerek siyaseti dizayn etmeye soyunuyorlar. Aradan yıllar geçtikten sonra uzak bir anı, sadece yıl dönümlerinde hatırlanacak bir şey oluyor ülkenin en korkunç depremlerinden biri. Hadi pampa, halk koalisyonlardan bıkmış, kriz de anayasa kitapçığı yüzünden çıkmış gibi çek fotoğramızı. Gidinin hergeleleri sizi. Şimdi de pastör yüzünden değil mi bütün bunlar? Yoksa ithalatı karşılayacak ihracatımız, katma değer sağlayan bir üretimimiz var, rezervlerimiz tıka basa dolu, hukuk ve demokrasimiz tüm dünyadaki yatırımcılar için güvenli bir liman ama pastör yüzünden sallanıyor değil mi koca ülkenin ekonomisi?

Normal şartlar altında, insanlar belli bir yaştan sonra dalgaların kıyıya vurduktan sonra geri çekilmelerinin sadece yeni bir dalganın habercisi olduğunu bilirler. Üstelik kimi zaman dalgaların fazlaca geri çekilmesi çok daha kuvvetli bir dalganın işaretidir ki insanlar da bunu az çok onlu yaşlarında idrak ederler. Ama **Yeni Türkiye'de** bir kriz dalgasındaki en ufak bir gevşeme bile halaylarla kutlanırken, geri çekilmenin ardından gelen her daha kuvvetli dalganın kıyı şeridini gittikçe daha da erittiğinin farkına bile varılmaz.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Antalya'da düzenlenen Oktoberfest'i protesto etmek amacıyla yanlarında inek getiren AKP Gençlik Kolları, "Bira yerine süt için" sloganı attıktan sonra ayran dağıtalı **7 yıl,**

Cübbeli Ahmet Hoca, "Öyle bebekler yapıyorlar ki, saçlarını tarıyorlar, uzun bacaklı falan, bunlara izin yok. Çünkü normal insanı tahrik edecek gibi. Tıpatıp bebekler, tıpa tıp benzetim var, sanki resim gibi, üstelik çıplak gibi," açıklamasıyla erkekleri Barbie'ye karşı uyaralı **9 yıl,**

Yetmişli yılların ünlü çocuk figürü "Sezercik" evinde esrar, kokain ve Kalaşnikof'la basılalı **12 yıl,**

Manken Bade İşçil, "Mahsun'dan ayrıldıktan sonra hayatında ne değişti?" sorusuna "Artık lahmacun yemiyorum," cevabını vereli **11 yıl,**

Çarkıfelek yarışmasında hosteslik yapan (harfleri çeviren) Kayahan'ın kızı Beste Açar, "Özel hayatımla değil, yaptığım işlerle gündeme gelmek istiyorum," diyeli **20 yıl,**

İngiltere'deki resmi nüfus sayımında halkın yüzde 0,7'si din hanesine "Jedi Dini" yazdıralı **17 yıl,**

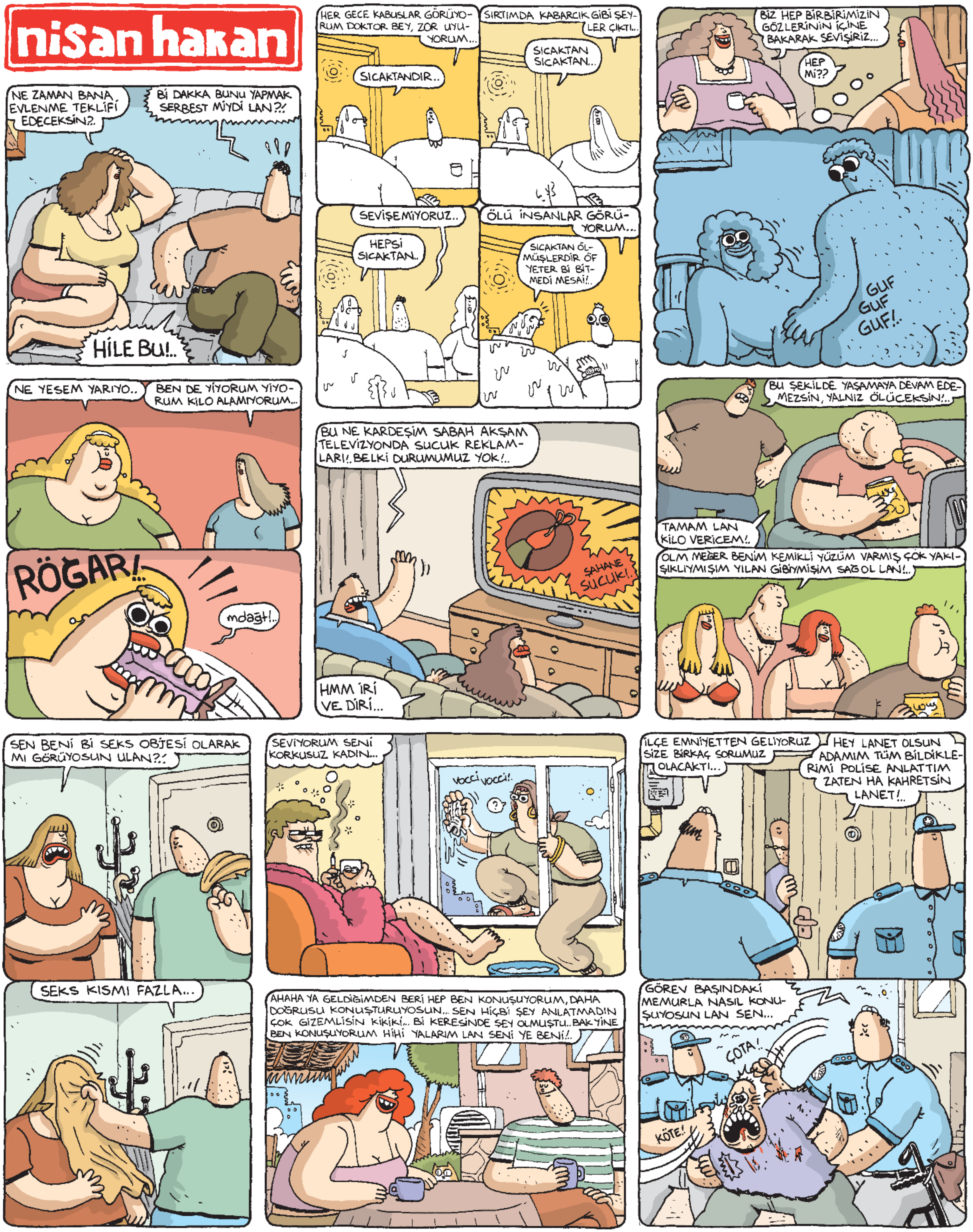
Beyaz Türk" kavramı ilk defa gazeteci Ufuk Güldemir tarafından kullanılalı **26 yıl,**

Washington ziyaretinde bulunan Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin iç çamaşırlarıyla pizzacıya gitmek için taksi ararken Beyaz Saray korumaları tarafından bulunalı **23 yıl,**

Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filminde "Arnold Strong" adını kullanalı **48 yıl,**

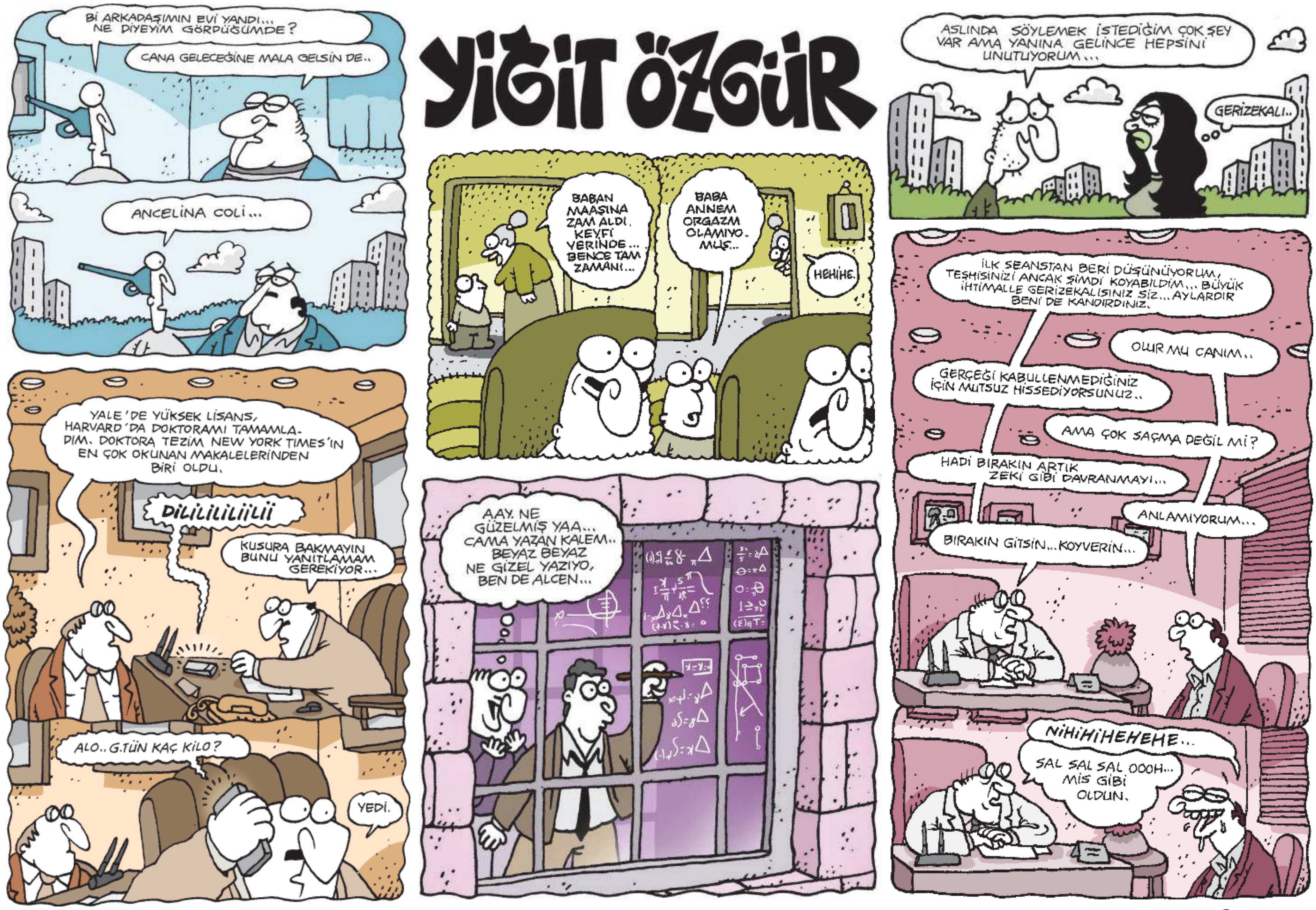
Sokrates, dava başına 3 altın alan ve çoğu dava sırasında uyuklayan yaşlılardan oluşan bir jüri topluluğu tarafından ölüm cezasına çarptırılalı **2417 yıl olmuş.**

nisan hakan
NE ZAMAN BANA EVLENME TEKLİFİ EDECEKSİN?..
Bİ DAKKA BUNU YAPMAK SERBEST MİYDİ LAN?!
HİLE BU!..
HER GECE KABUSLAR GÖRÜYORUM DOKTOR BEY, ZOR UYUYORUM...
SICAKTANDIR..
SIRTIMDA KABARCIK GİBİ ŞEYLER ÇIKTI..
SICAKTAN SICAKTAN..
SEVİŞEMİYORUZ..
HEPSİ SICAKTAN..
ÖLÜ İNSANLAR GÖRÜYORUM...
SICAKTAN ÖLMÜŞLERDİR ÖF YETER Bİ BİTMEDİ MESAİ!..
BİZ HEP BİRBİRİMİZİN GÖZLERİNİN İÇİNE BAKARAK SEVİŞİRİZ...
HEP Mİ??
GUF GUF GUF!..
NE YESEM YARIYO..
BEN DE YİYORUM YİYORUM KİLO ALAMIYORUM...
RÖGAR!
mdağt!..
BU NE KARDEŞİM SABAH AKŞAM TELEVİZYONDA SUCUK REKLAMLARI!..BELKİ DURUMUMUZ YOK!..
ŞAHANE SUCUK!..
HMM İRİ VE DİRİ...
BU ŞEKİLDE YAŞAMAYA DEVAM EDEMEZSİN, YALNIZ ÖLÜCEKSİN!..
TAMAM LAN KİLO VERİCEM!..
OLM MEĞER BENİM KEMİKLİ YÜZÜM VARMIŞ ÇOK YAKIŞIKLIYMIŞIM YILAN GİBİYMİŞİM SAĞOL LAN!..
SEN BENİ Bİ SEKS OBJESİ OLARAK MI GÖRÜYOSUN ULAN?!
SEKS KISMI FAZLA...
SEVİYORUM SENİ KORKUSUZ KADIN...
vocci vocci!..
?
AHAHA YA GELDİĞİMDEN BERİ HEP BEN KONUŞUYORUM, DAHA DOĞRUSU KONUŞTURUYOSUN.. SEN HİÇBİ ŞEY ANLATMADIN ÇOK GİZEMLİSİN KİKİKİ.. Bİ KERESİNDE ŞEY OLMUŞTU..BAK YİNE BEN KONUŞUYORUM HİHİ YALARIM LAN SENİ YE BENİ!..
İLÇE EMNİYETTEN GELİYORUZ SİZE BİRKAÇ SORUMUZ OLACAKTI...
HEY LANET OLSUN ADAMIM TÜM BİLDİKLERİMİ POLİSE ANLATTIM ZATEN HA KAHRETSİN LANET!..
GÖREV BAŞINDAKİ MEMURLA NASIL KONUŞUYOSUN LAN SEN...
ÇOTA!
KÖTE!

BEN — ALPAY ERDEM

Merhaba. Ne diyordum, geçen haftadan devam edeyim ben o zaman. Tatil olaylarından bahsedeyim o zaman. İlk günü anlatmıştım, ikinci günden devam edeyim o zaman. Hep böyle şeyler o zaman. Man. An. Nan. İkinci gün yine sabahtan kahvaltıcıya gittik. Sevdiğim bir yerdir, iyidir. Bana bir de ekstra acı sos getiriyorlar, işte o çok bomba oluyor. Daha sonra Özlem'le Hazar otel odasına döndüler yine. Hazar'ın öğle uykusu saati. Her öğle de uyuyor, o oluyor. Ben de bisikletime atladım yine, Muğla'yı gezmelere koyuldum yine öyle. Yaylalara doğru gittim. Tarlalara girdim. Leylekleri kovaladım. Yani aslında yakınlaşmak istedim ben leyleklere, leylekler ise ben her yakınlaştığımda benden uzaklaştılar. Ama çok da uzaklaşmadılar. Manyak mıdırlar nedirler acaba. Kertenkeleleri izledim. İbibik uçtu önümden, ona baktım. Sonra otele döndüm. Hazırlandık, atladık arabaya, Akyaka'ya doğru yola koyulduk. Biz de hep yola koyuluyoruz. Ruz. Uz. Zuz. Akyaka'ya doğru giderken de dedim ki, "Ula'ya uğrayalım da Ula dondurması alak" dedim. Ben bu Ula dondurmasının müptelası oldum. Ula yoluna girdik, Özlem söylenmeye başladı. Vay efendim vaktimiz gidiyormuş, vay efendim deniz kaçıyormuş, vay efendim, vay efendim. Hiçbir şey demedim, sadece sabrettim. Tam dondurmacının önüne gelmiştik ki, bende film koptu. Dondurmacının tam önünden geri döndüm, müziğin sesini yükselttim, ve hiçbir şey konuşmadan arabayı sürmeye devam ettim. Özlem çok pişman oldu ama iş işten geçmişti. Benim de çok pis ters bir tarafım var işte. Yol boyunca konuşmadım. Akyaka'da otopark görevlisiyle kavga ettim. Sahilde ise öylece oturdum, asla denize girmedim. İletişim koptu bende. Üç saat boyunca hareketsiz durdum, kitap okudum. Dönüşte Özlem Ula'ya girelim de Ula dondurması yiyeyim diye çok ısrar etti ama üzerimde bir etkisi olmadı. O akşam güzel bir mangallı ortamımız oldu, o ortamda biraz yumuşar gibi oldum. O mangallı ortam da olmayaydı tatil büyük ihtimalle zehir olacaktı. Ertesi gün biraz daha iyiydim sanki. Ama yine de içimde bir öfke vardı. Ne demek ya. Düşündükçe sinirlenmemek mümkün değil. Bu defa kahvaltıdan sonra doğrudan çıktık yola. Amacımız İztuzu'na gitmekti. Ula'ya uğrayalım diye Özlem çok ısrar etti. Uğradık Ula'ya. Dondurma almam için de çok ısrar etti. Aldım dondurma. Yemem için de çok ısrar etti. Yemeye başladım. Sonra da devamı geldi zaten. Öğün gibi dondurmayı tüketirken hiç konuşmadım. Sustum. Hayallere daldım. O dondurma beni bir yerlere götürdü. Bir şeyleri unutmamı sağladı. Artık biraz daha normal bir Alpay gibiydim. Gide gide gittik İztuzu'na. Bence mükemmel bir yer. Bir kere tesis olarak şahane. Müzik yok, bundan güzeli var mı. Çalmıyor ağabey, pespaye müzik çalmıyor. Yiyecek içecek ucuz. Kimse seni kazıklamaya çalışmıyor. Otopark ucuz. Soyunma kabinleri, tuvaletler temiz. Güzelce duşunu alabiliyorsun. Resmen alışık olmadığımız bir kalite var bu plajda. Sonra ben aslında kum hiç sevmem, fakat Hazar'ı öyle kumla oynarken izlemek, her şeyi unutturdu bana. O öyle tarifsiz güzel bir görüntüydü ki, sırf o an için bile bu dünyaya gelinirdi. Unuttum ağabey, her şeyi unuttum. Dondurma krizini unuttum bir kere. Onu unuttuysam her şeyi unutmuşum demektir. Döndük sonra Muğla'ya. Mangallı ortamımız yine oldu. Sonra da odaya döndük. Kumlanmış donumu itina ile kumlarından arındırıp kapıya astım. Ertesi sabah İstanbul'a doğru yola koyulmak üzere hazırlanıyoruz odada, donum yok. Nasıl olur ya, daha dün gece buradaydı donum. Yok. Özenle kumlarından arındırdığım donum yok. Pek de büyük sayılmayacak bir odada, bakmadığım yer kalmadı, yok don. Kafayı yiyeceğim. Biliyorsunuz, erkekler donları konusunda çok hassastırlar. Noluyor ya, önce Ula dondurması, sonra don. Ben bu Muğla'ya çile çekmeye mi geldim. Daha dün gece yatmadan önce buradaydı, şimdi nerede bu don. Biri mi girdi de aldı gitti acaba bu donu. İnsanın aklına neler neler geliyor. Bak şortum kaybolsa bu kadar üzülmem, ama don başka bir şey ağabey. Donun yeri erkekler için çok ayrıdır. Hazar mı attı acaba aşağı diye düşündüm. O da mantıksız geldi. Kapının üzerinden nasıl alacak da atacak. Baktım yine de şöyle bir pencereden eğilip aşağı, donumu göremedim. Lanet olsun diyerek bavulları toparladık, çıktık odadan, ayrıldık sonra otelden. Ayrılırken diyemedim de, "donumu bulursanız arar mısınız beni" diyemedim. Ama aslında bunu çok demek istedim, yine de diyemedim. İstanbul'a dönünce arar sorarım dedim içimden. Çünkü bir şeyleri telefonda sormak daha kolay. Daha önce de hırkamı unutmuştum Bursa'da bir otelde, onu sonra sormuştum, sonra da tekrar gittiğimde almıştım geri öyle. Donu da sorabilirdim. Yaklaşık on bir saat süren bir yolculuk sonrası İstanbul'a varabildik ve eve girdik. Ben hemen donlu bavulu boşaltmaya karar verdim. İçimdeki sesi dinledim. Donlu bavulu boşaltırken kayıp don, kirlilerin içinden çıktı. Ağladım. Sevincimden ağladım. Büyük ihtimalle gece tuvalete kalktım, sonra da kapıdaki donumu görüp, gece gece sessiz sessiz sinsi gibi sağlama aldım donumu, sonra da sabah olunca unuttum. Büyük ihtimalle böyle gelişti olaylar. Gözyaşlarıma boğuldum, yüzümü donumla kapattım, böğüre böğüre ağladım. Mutluydum çok. Hoşça kal.

yigit@comic.com

Akıl Fikir Ofisi

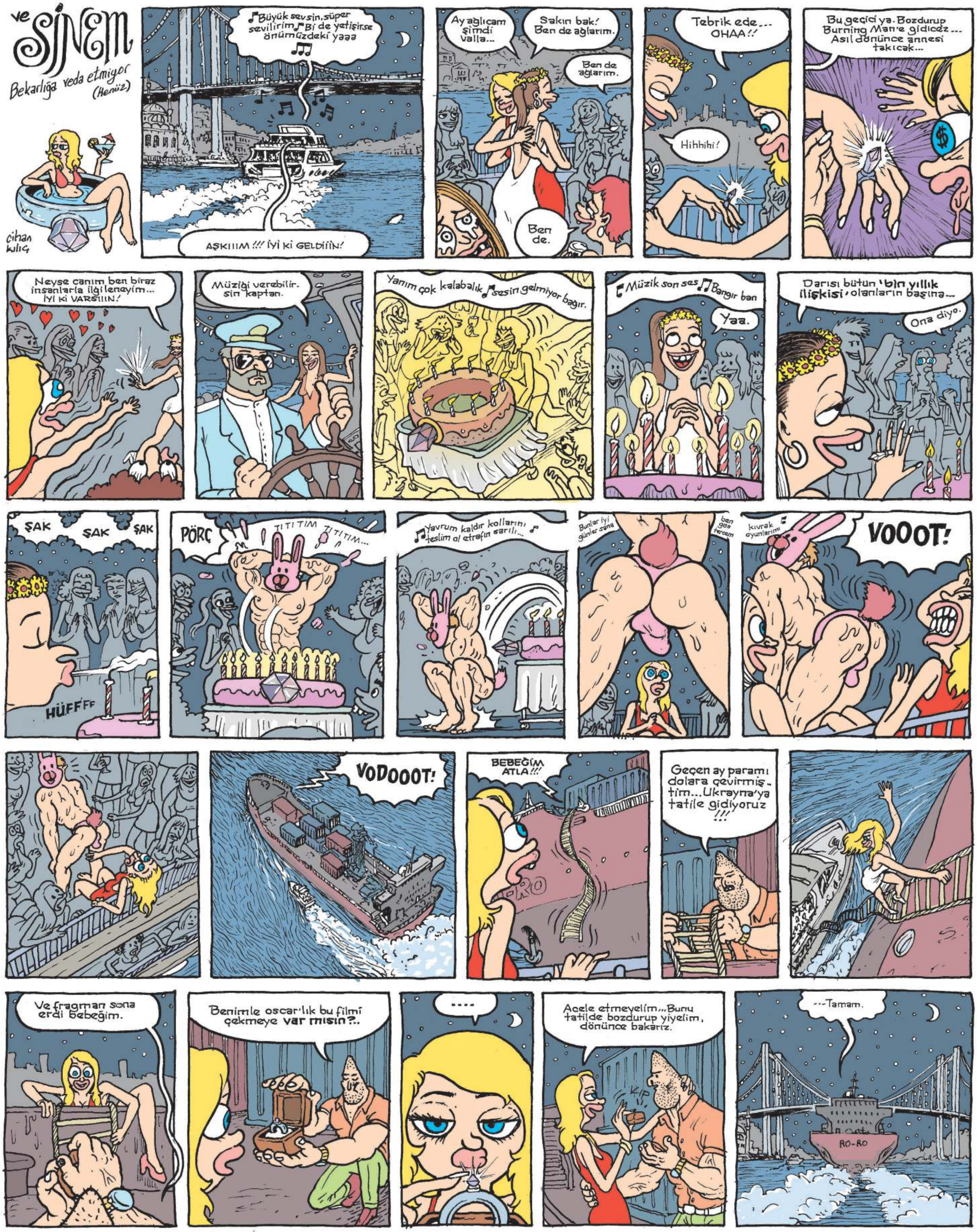
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

İnsanoğlunun serüveni sürekli olarak bir şeyler keşfetmek geçiyor. Keşfetmek diyorum çünkü icad edildiği ileri sürülen şeylerin büyük çoğunluğu, şu ya da bu şekilde geçmişte denenmiş, uygulanmış şeylerden oluşuyor. Misal bizim yılların taksi dolmuşçuluğunu şu über ve lyft keşfetmiş, Amerika'da falan yoğun hatlarda bildiğin taksi dolmuş seferlerine başlamışlar. Adına başka bir şey diyorlar tabii ama çıkardıkları gürültüyü, topladıkları tezahüratı bir görseniz, sanırsınız ki insanları kanatlandırdılar, atomu parçaladılar veya Monaco'ya 38 metreden frikik golü attılar. (Futbola dair aklıma gelen ilk başarının Cevat Prekazi'nin frikiği olması beni de utandırıyor ama yapacak bir şey yok.) Yahu alt tarafı İstanbul'da ve bazı diğer şehirlerimizde altmış yıldır var olan bir uygulamayı Amerika'ya taşımışsınız. Ha diyeceksiniz ki durak kahyası yok. E o elinizdeki app da durağın kahyası oluyor işte ya, ben de insan evladını biraz tanıyorsam eminim ki kısa süre sonra cingöz bazı homeless kardeşlerimiz fiili olarak durak kahyalığı görevini de üstleniverir.

Diğer bir son dönemlerin süper icadı da "co-working" Efendim bu şu demek, gidip ofis tutmak yerine büyükçe bir ofisin içinde sadece bir masa tutuyorsunuz, ofisin masrafına karışmıyorsunuz, elektrik su ödemiyorsunuz. Ha nedir bu co-working şirketleri gittikçe daha fazla dev ofis katlarını bölmelere ayırıp masa değil de 4 metrekarelik özel ofisler kiralamaya başladı. Valla uzaktan çekilip bakıyorum, yakına eğilip inceliyorum bu bildiğin bizim yıllardır dört bir yanımızda var olan işhanı modeli. Ha neymiş, çay kahve bedavaymış. İşhanında markayla, çaycı çayları getirir, markasını verirsin. E güzelim iyi de işhanında on beş metrekareye verdiğin paranın iki katını 4 metrekareye veriyosun, bırak da çay kahve internet de bedava oluversin değil mi güzel kardeşim? Kapısında "sınırsız içki 100 lira" yazan barlara girip gerçekten çok içerek barı zarar ettirebileceğini düşünen yeni yetme metalci kadar yanılıyorsun.

Bunun tepe noktası tabii Google efendinin çalışanları için ev satın alıp onlara kiralaması. Zira biliyorsunuz bir şehre Google geldiği zaman kiralar katlanıyor. Belki şehre Google gelir, bir güzel orman olur yazılarda diye düşünüyorsanız eğer malınız mülkünüz yoksa yandınız. Zira bir kente Google çöktüğü zaman, uykusunda bir kuş ölür ecelsiz. Alıp da başınızı gitmek istersiniz zira kiralar üç katına çıkmış olur. Hayır Google'da çalışıyor olsanız bile evsiz kalabiliyorsunuz ciddi ciddi Google'ın size verdiği maaş ev tutmanıza yetmeyebiliyor.

Google efendi de şimdi bina satın alıp çalışanlarına daire olarak kullandırtacakmış. Ulan ayı, bu bildiğin lojman lan lojman işte. Daha geriye gidersen on dokuzuncu yüzyılda vagon fabrikaları falan işçilerine kalsınlar diye mahalleler yapıyor. Az daha geri git, bildiğin ortaçağın derebeylik sistemi işte: Derebeyi için çalışıyorsun o da sana kalacak yer veriyor, ektiğin ekinden pay veriyor falan. Ne oldu şimdi? Teknolojinin ve inovasyonun lokomotifi Google lojmanı icad etti. Ha yavruma benim. Yakında çalışanlar için deniz kenarında bir yer kapatıp tatile gönder de bizim seksen yıllık Şeker Kampı, Karayolları Kampı işini de keşfetmiş ol. Hem bak Google'ın girdiği yerde sırf kiralar değil barlarda lokantalarda fiyatlar da yükseliyor. Hadi gir bir de öğretmenevini, subay gazinosunu da icad et de daha da bir eğlenelim. Zaten eskiden pek severdim son yıllarda iyice uyuz olmaya başladım sana. Nasıl ki güneş girmeyen eve doktor girerse, Google giren şehre de emlak spekülatörü giriyor arkadaş sen ne pis bir şirketmişsin yahu? Hayır aklım az olsa boykot edeceğim bedavaya sunduğun mail'di docs'tu hizmetlerini ama sen keriz gibi bana reklam göstereceğim diye onları bedava sunuyorsun, ben de sinsi gibi senin gösterdiğin reklamlarla inan hiç ilgilenmiyorum. Zaten televizyonda yerleri bir harekette silip pırıl pırıl yapan yüzey temizleyici reklamlarından başka hiçbir reklamdan etkilenmiyorum ya, ayrı mesele.

ve Sinem
Bekarlığa veda etmiyor (Henüz)
cihan kılıç
Büyük sevsin, süper sevilirim Bi de yetişirse önümüzdeki yaaa
AŞKIIIM!!! İYİ Kİ GELDİİİN!
Ay ağlıcam şimdi valla...
Sakın bak! Ben de ağlarım.
Ben de ağlarım.
Ben de.
Tebrik ede... OHAA!!
Hihhihi!
Bu geçici ya. Bozdurup Burning Man'e gidicez... Asıl dönünce annesi takıcak...
Neyse canım ben biraz insanlarla ilgileneyim... İYİ Kİ VARSIIIN!
Müziği verebilirsin kaptan.
Yanım çok kalabalık sesin gelmiyor bağır.
Müzik son ses Bangır ban
Yaa.
Darısı bütün 'bin yıllık ilişkisi' olanların başına...
Ona diyo.
ŞAK ŞAK ŞAK
HÜFFFF
PÖRÇ
TI TI TIM TI TI TIM...
Yavrum kaldır kollarını teslim ol etrafın sarılı...
Bunlar iyi günler sana
ben göz tercem
kıvrak oyunlarını
VOOOT!
VODOOOT!
BEBEĞİM ATLA!!!
Geçen ay paramı dolara çevirmiştim... Ukrayna'ya tatile gidiyoruz!!!
Ve fragman sona erdi bebeğim.
Benimle oscar'lık bu filmi çekmeye var mısın?..
....
Acele etmeyelim... Bunu tatilde bozdurup yiyelim, dönünce bakarız.
...Tamam.
RO-RO

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Hiç hobim yoktur. Tek merakım, konuşarak yürüyen iki kişinin ne konuştuğudur." - Ayfer Tunç

HAYASIZCA AKIN: Kültürünü işgal eden, toprağına üs konduran ekonomik terörü neden uygulamasın ki? "NTV AMERICAN" yok ki, CNN TURK var. NATO'sundan dolarına, faşist saldırıdan topyekun kurtulma vaktidir...

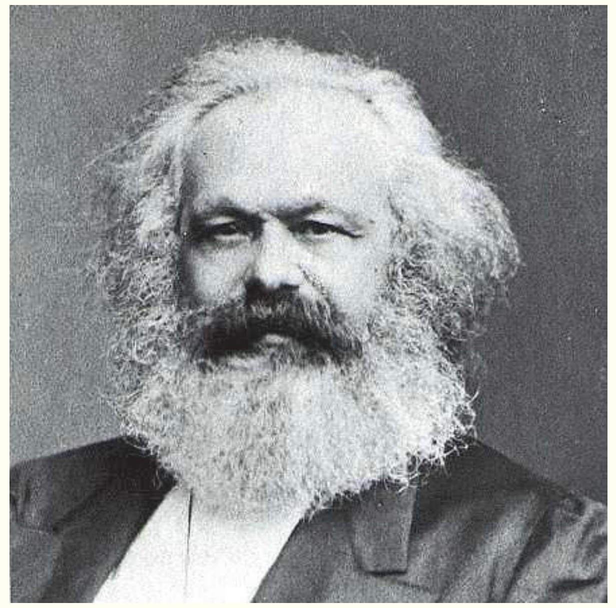
İKİLİ İLİŞKİLER: Birinci Dünya Savaşı'nda Almanya ile müttefiktik. Bir ayrıldık, adamlar faşiste kesti iyi mi? Biz yanlarındayken utanıyolardı, aleni dışa vuramıyolardı demek ki faşistliklerini!

DONALD TRUMP: Cehennemde bir süre yandıktan sonra, şartlı tahliye ile salıverilmiş gibi adam...

RUSYA: Arkadaşımın annesi, Moskova soğuğunu bir iyice yaşadıktan sonra "E bu soğukta tabii iyi yazar çıkar buradan, evde otur otur, sıkılır yazarsın" demiş...

BİLAL ERDOĞAN: Gözden ırak tutma çabasını anlarım. Sorumluluğu olmayan yetkiyle oyalansın arzusunu idrak ederim. İş öğrensin, cemiyette pişsin niyetini de kabul ederim. Fakat "Etnik Sporlar Federasyonu Başkanlığı" nedir yahu? Hayır, nerden icabetti? Ciri mi oynadın, çorap topağını havada okla mı vurdun, hangi kabilenin dumanısın arkadaşım? "Etnikspor" ne, Uyanıkspor gibi, tam manasıyla bir gizli işsizlik...

SEKİZ SEKİZ: Futbol şiiri yazan ilk kişi değilim ben. İlk futbol şairimiz "Sekiz sekiz onaltı / Hakem verdi penaltı" olup, galiba anonimdir. Tam kafiye gibi tam kafiye...

HAFIZA ANA: Kırklareli'den ayırmak için Kırıkkale'yi "Ankara'ya yakın olan" diye tutmuştum aklımda. Marmara karmaşasını "Alfabetik olarak baştakiyle sondaki aynı. Adapazarı, Sakarya; İzmit de Kocaeli" diye kodladıydım kendi kendime. İzmir, İzmit, İznik üçgenini de gene kafamda üçgen yaparak çözmeğe uğraştım. Çocukken de Boş İşler kovalayan çocuktum yani...

ALEV: Ahmet Haşim, 'Alev' kelimesinin Osmanlıca yazılışında, hakikaten bir alev resmi gördüğünü iddia edermiş...

TERS SMAÇ: E yani, bu ne coşku? Polisiyelerde cesede ateş eden acımasızlar gibi. O nasıl bir motivasyon celallenmesidir ajan?!

GIYBET: Hakiki bir dedikoducu, azıcık "otuzbirci" duyguları taşır. Her seferinde yaptıktan sonra, hafif de olsa pişmanlık duyar. Amma bilir ki, gene yapacaktır...

MALATYA 1980: Ahmet ağbimin doldurttuğu "karışık kasetteki" şarkılardan biri, aynen şöyle başlıyordu: "Issız bir köşede birini gördüm / Zavallı ah çekip hıçkırıyordu / Sorunca derdini ıslandı gözüm / Ona da benim gibi kötü vurmuşlar..." Galiba Selahattin Cesur'un şarkısıydı. Traş olurken şarkıyı dinleyen rahmetli babam, "Allahaşkına matah adam mı şimdi bu, bahtsızlara takılıp içinizi karartmayın, dinlemeyin şöyle şeyler" dediydi... (O dönemin bir başka unutamadığım şarkısı da Hüseyin Altın'a aitti: "İsyanım kadere, olsa ne çare!")

İSKO: Türk olan benim, iskeletim vatansız...

BAŞARILI KADININ ÖNÜNDEKİ ERKEK: Dağ gibi adamı ütülü gömleğe tav edensin, arkadaşlarından söküp eve meftun edensin kurnaz kadın. Seninki de başarı. Ama parlak başarılar vardır ya, seninki parlak olmayan başarı...

MARKS: Hatasız kul olmaz madem, Marks'ın da hatası, "küçük burjuvaziye" hakkettiğinden fazla zaman ve sayfa ayırması olabilir. Vizzo kesime aşırı kafa yormuş. Aynı zamanı, temel çelişkiye harcayabilirdi Başkan, nur içinde yatsın...

ARAP KAĞIT: On yılım müzisyen kadınla geçti. Bu süre zarfında, en çok gördüğüm şey, tütün saran müzisyen parmakları oldu. Her yerde karşılaşılan hışırlar hariç; naif, tutkulu insanlar...

SON YÜZYILDA NE OLDU: O vakitler 'kapris' diyorlardı, işte o 'trip' oldu. Hepi topu bu...

SİGARA: Ömrüm boyu acaip sigara içme prensipleri gördüm, duydum. Fakat bu konuda, bir kadın aklımdan çıkmıyor. Gün boyu hiç içmeyip, tam yatmadan önce bi tane yakardı. Uyutuyo muydu onu o sigara, rüya mı gördürüyodu, yoksa hemen uyuyunca hiç içmemiş gibi mi hissediyodu, orada tam ne oluyodu, hiç bilemedim...

YOZGÜVEN: Okumadığı kitabı kötüleyen, okumadığı kitap hakkında tartışan, okumadığı kitaba önsöz yazan canlı tiplerinde bol miktarda bulunan dürtü...

ÇOCUK VE AHLAK: Dijital dünyanın çocuklara zararlarını anlatıp duruyor uzmanlar. Peki çocuğa zararlı şeyin yetişkine niye faydası olsun ki? Çocuk bir vaşak türü mü, mobilya mı formika mı çocuk, insan işte da...

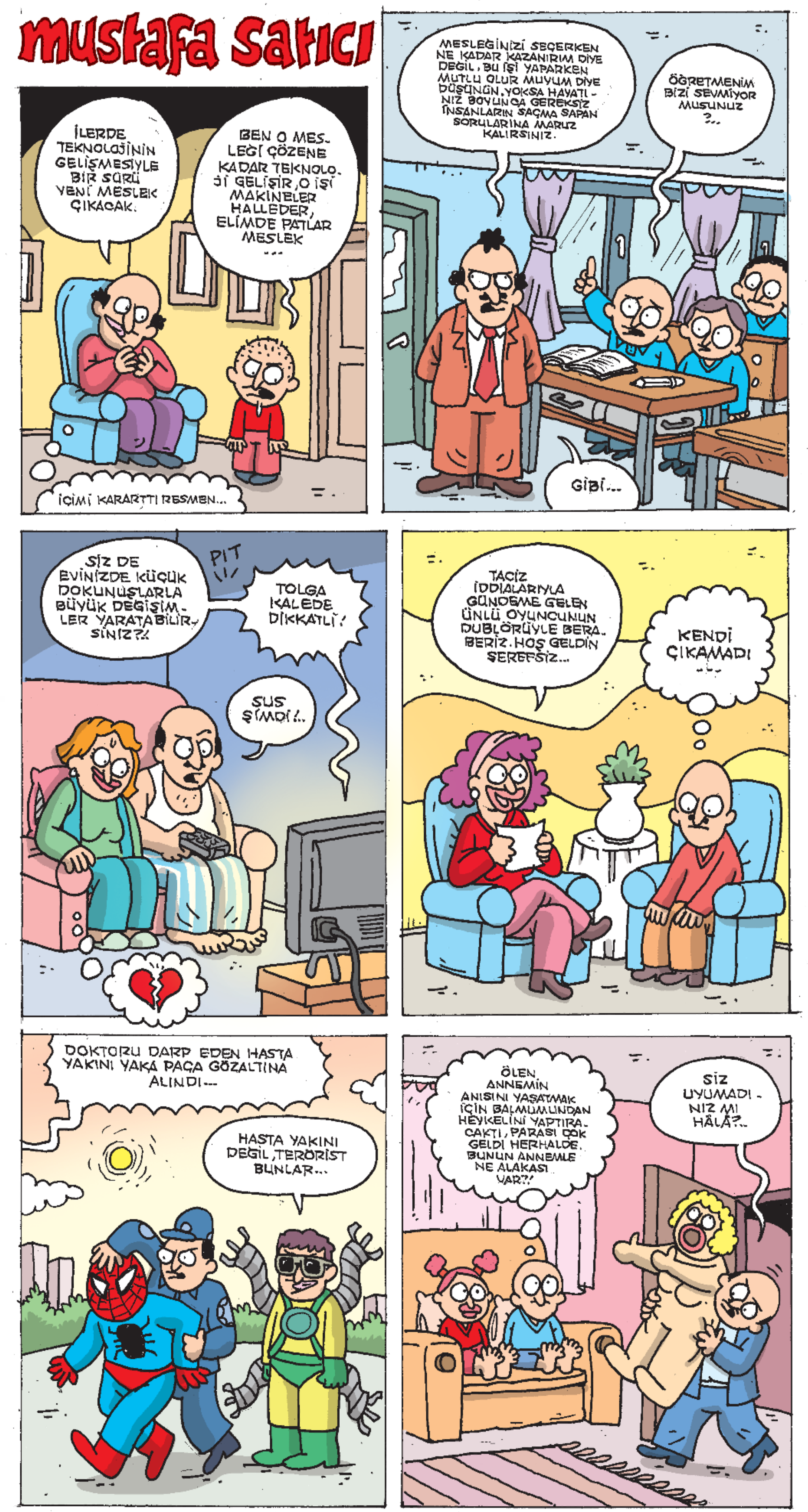
VİVİDENT REKLAMINDAKİ KIZ: Güzel kız. Güzel. Lakin dublajdan olsa gerek, hafif bi sersemlik barındırıyor. Uyku semesi felan gibi...

NASIL NASIL: Adile Teyze'nin KUZUCUK'larından Adnan Hoca'nın KEDİCİK'lerine nasıl geldi bu ülke, nasıl nasıl?

vedatozdemiro@gmail.com

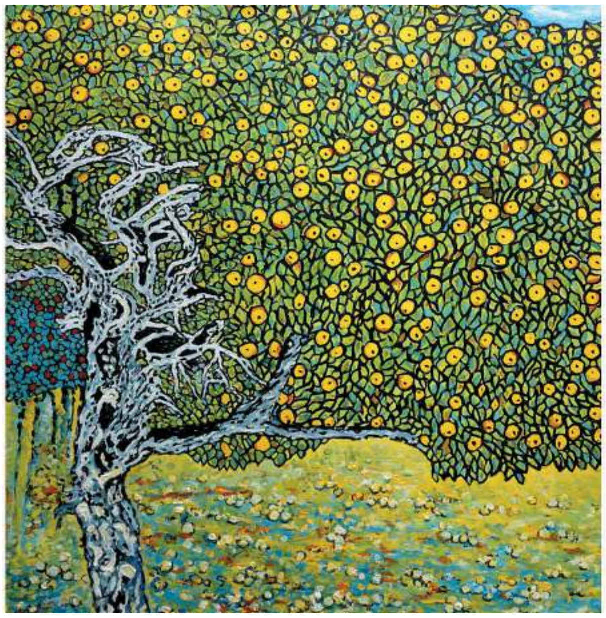

Çapsız ama zengin

Çapsız bir zengin olacağıma, çaplı bir fakir mi olmayı tercih ederim acaba? Yoo etmem, çaplı bir zengin olmak da olabilir tabii ki… Ya böyle aileden gelen parayla genç yaşta altına şekilli araba çeken gençlere kızanlar var mesela. Bu yanlış, bu gençler hep vardı, hep de olacaklar. Esas durum o gençlerin gençliklerinden sonra ne hale gelecekleri… Ama bazen gecenin bir vakti sessiz sokakta patili matili hareketler yapan genç arkadaşlarıma da bira sitem edeyim diyorum bazen. O da yaşlılık belirtisi. Yoksa biz de paticiyiz…

@kaansezyum

Ben pepelerin okuduğu yabancı bir kolejde okudum. Okulda insanların durumu fena değildi ama ailelerin kalitesinden midir nedir, çok zengin olan arkadaşlarımızın çok zengin olduklarını bile anca lisenin sonunda fark edebiliyorduk. Anne baba evladına insan gibi davranırsa çocuk da insan gibi büyüyor haliyle. Ama tabii ki arada liseye (daha 18 yaşına tam gelindiği anda alınan ehliyetle) arabayla gelenler de vardı. Hatta bir arkadaşımız Beach Buggy denilen böyle büyük tekerlekli kumda giden araçlar vardır, onunla filan geliyordu. Babası motor sporları tutkunu, bu çocuk da fantastik kuntastik arabalarla geliyor okula. Daha cebimde lastiklere hava bastıracak kadar bile para yok (o zamanlar lastiklere hava bastırmanın ücretsiz olduğunu bilmiyordum tabii), elemanlar Korvet'le, Masteng'le geliyor okula… Üzücü bir son olarak, arkadaşımızı daha liseden mezun olmadan kaybetmiştik. 200'le gazlarken kaza yapmıştı. Toprağı bol olsun, gençlik zor tabii. Bütün o karmakarışık duygularla yaşıyorsun, her hareketin aslında geleceğini feci şekilde etkileyebiliyor, her seçimin geleceğini belirliyorken, işte gencecikken altında 200 basan bir araçla ne yapacağını her zaman bilemeyebiliyorsun. Gençliğin en temel problemlerinden biri de bu. Verdiğin kararların ilerisini fazla göremiyorsun ya da görmek istemiyorsun…

Ne bunalım yaptım ya iki dakikada… Neyse başa geri dönelim. Arap zenginler vardı cüce atma yarışması filan yapıyorlardı. O eleman mesela nasıl bir kafa yaşıyor meraktayım. Yani aklına "Ya şimdi cüce atsak şuradan ileri doğru, ne büyük koparız" diye mi düşünüyor acaba? Adam o kadar zengin ki, hayattaki hiçbir şeyin değeri yok neredeyse onun için. Her şeyi satın alabiliyor. Baksana cüce atma yarışması yapıyor, e yarışmada atılan cüceler de var. Şimdi kendinizi cücelerin yerine koyun. Şu anda tiko para 10 bin Dolares veriyorlar, sizi birkaç kere alıp sağa sola atacağız. Kabul eder misiniz? Etmezseniz, ücreti ikiye çarpın. Kararınızı verene kadar ücreti ikiyle çarpmaya devam edeceksiniz. Belki bazısı kendini 2 milyon Dolares'e attırır, kimisi 200 Dolares'e de…

Çok zengin tanıdıklarım oldu çok şükür. Bir tanesi sizlere ömür, çok da enteresan bir insandı. Denizi seviyordu, kibardı, açıksözlüydü ama deli gibi çalışkandı. Ben o kadar çalışkan olamam gibi geliyor bana. Bir yandan da aile işte, aile çok çalışkan belli ki, adam da mega çalışkan olmuş… Bir yandan da fırsatlar bambaşka tabii, benimle onun durumu ayrı… Bi tane daha var, sohbetimiz de var kendisiyle. Adını vermeyeyim, adı marka zenginlerden gibi düşünün. O da mesela çok genç ruhlu bir eleman. Keyif dolu, çocuklarını çok seviyor. Bu kadar pozitif motivasyonu nereden buluyor anlamıyorum. Çünkü limitsiz zengin bile olsanız, en pahalı şey motivasyon. Parayla da alamıyorsunuz onu. İşte bunda da ondan var, bu da çok çalışkan.

Şimdi eğer siz daha gençseniz ya da değilseniz hiç fark etmez. Motivasyonunuzu bulduğunuz an ona yapışın. Kendinizi hep o lisedeki çocuk gibi düşünün. Sadece bir sonraki adımın sizi nereye götürebileceğini çok da iyi görebiliyorsunuz. En büyük avantajımız bu.

Neyse ben de gidip zengin olayım da hiç çalışmayayım… Ya işte bazı zenginler de bu kafada ölene kadar çalışıyor. O da bir tutku, bir bağımlılık. Ben zengin olsam sonra bi daha çalışmam ya. Zenginler, sözüm size!

Davranışların Muhteviyatı Üzerine: Kibarlık

Şu beyefendiyi ele alalım. Elinde menü, üzerinde beyaz gömleğiyle garson çocuğa eziyet eden, menüdeki her kalemi tek tek soran, acelesiz beyefendi. Kaba davranmıyor, garsona canım diyor, karşısındaki hanımefendiye hayatım diyor. Demek ki kibar birisi? Ama gerçek bir kibar garsonu ''Kahveyi nasıl yapıyorsunuz? Peki tostun ekmeğini nasıl yapıyorsunuz? Menemeni çok sulu mu yapıyorsunuz, yoksa aşırı kuru mu yapıyorsunuz?'' şeklinde sorularla kilitlemez, çalışmasına engel olmaz? Uzun süre buzdolabında kalmış, üstü kurumuş altı çürümüş bir tencere makarna gibi bir kibarlığı var bu adamın. Dalgınlığına gelip de üstteki yeşillenmemiş makarnalara aldanıp bir çatal tadarsan bütün gününü zehir eder. Bu küstah adamın başkalarına karşı kibarlığının muhteviyatı şudur: Beyaz gömlek, ''allah allah bu ne, tasarım mı, spor ayakkabı mı, şıklık mı, nasıl düşünülmüş bir şey bu?'' dedirten Louis Vuitton ayakkabılar, kişisel alanın bilinçli ihlali, çorba kaşığı bal gibi iç kaldıran bir tatlılık, free shop'tan alınmış pahalı parfüm ve bazı şeylerden çok anladığının, seni senden çok düşündüğünün iddiası. Oysa aslan da ceylanı, ceylanın kendisini düşündüğünden daha fazla düşünmez mi? Kibarlık diye satılan her şeyin içinde iyi niyet olmayabilir, hatta içinde gerçek iyi niyet kullanılan kibarlık çok ender bulunur. Genelde içeriğine bakmadan aldığımız için size ve bize kimbilir neler yediriyorlar ama farkında değiliz.

Peki şu ileride aşırı yaşlı akrabasının koluna girmiş, onunla birlikte onun hızıyla yürüyen, akrabasının yüzündeki boş ifadeye rağmen ona hararetli bir şeyler anlatan genç adam? O olmasa üzerine ölümün gölgesi düşmüş bu hanımefendi evden çıkmayacaktı, insanlık çiçeğinin en değerli nektarı insan temasını tatmayacaktı. Genç adamın yaptığına kibarlık denmez, iyilik denir. Ama iyiliğini gölgeleyen bir kibarlık var davranışlarında. İyiliğin üzerine kibarlık, dondurmanın üzerine çikolata sos gibi olması gerekmez miydi? Daha çok pilavın üstüne size sormadan konulan bir kepçe sulu yemek gibi. Ne hakla? Kendinizi insanlardan nasıl bu kadar üstün görebiliyorsunuz? Şu yemek masasında iki eşit, kız ve erkek kardeş olarak oturmak varken ne hakla kimseye fikrini sormadan pilavın üzerine bok gibi sulu yemek ekliyorsunuz? Bunu yapan kadın ortaokuldan yakın bir arkadaşımın annesiydi. Kendi çocuğuna pilavı sade vermişti, sadece benim pilavıma sulu yemek dökmüştü. Bunun anlamı neydi?

''Benim çocuğum prenstir, sen ise bu masadaki en kıymetsiz şeysin, tuzluktan peçetelikten değersizsin. Onun masasında sadece sana verileni yersin. Tipini s.ktiğim.''

Sanırım böyle bir şeyler. Ve o kibarlık. Kadının bütün hareketlerinin üzerini soba boyası gibi kaplayan kibarlık kanımı dondurmuştu. Nasıl karşı koyabilir, nasıl savaşabilirdim? Sopayla vursalar kaçarım, bağırsalar ağlarım. Ama kibarlık? İnsanlar böyle zamanlarda içinde yeni bir ses, daha önce farkında olmadığı bir direnç noktası buluyorlar. İçinizde ''yapmam, yapamam'' diye vızıldayan cücenin boğazını bir el kavrıyor, ''sus lan, incecik sesinle yeter ağlama'' diye bağırıyor.

Kadın pilavı önüme koyup, ''senin anneninki kadar güzel olmamıştır ama yiyeceksin artık...'' dediğinde bir karşılık vermedim. Kadından kibarca masadaki yoğurdu uzatmasını rica ettim. Uzatınca kibarca teşekkür edip aldım. Her şeyin kibarca yapılması çok önemliydi. Gözlerimi kadından kaçırmadan kasedeki bütün yoğurdu sulu yemeğe bulanmış pilavın üzerine döktüm. Yavaş hareketlerle artık tanınmaz hale gelmiş pilavı karıştırmaya başladım. İşte masadaki karşılıklı kibarlığın muhteviyatı buydu. Yersen yersin. Yoğutlu, sulu yemekli pilavı kadının gözlerinin içine baka baka yarım saat karıştırdım, sonra bir çatal bile almadan teşekkür ederek sofradan kalktım. Kadın bir çaylak tarafından alt edilen satranç ustasının inanamaz bakışlarıyla tabağıma bakıyordu. ''Yemedin...'' diyebildi, ''ya öğlen kıymalı börek yemiştik okulda o ishal etti herhalde midem almıyor, kusura bakma teyze'' dedim. O günden beri içeriği nedir, nereden gelmiştir, kim yapmıştır, bunlara bakmadan kibarlığı soframa koymam.

ÖMER GÖKSEL

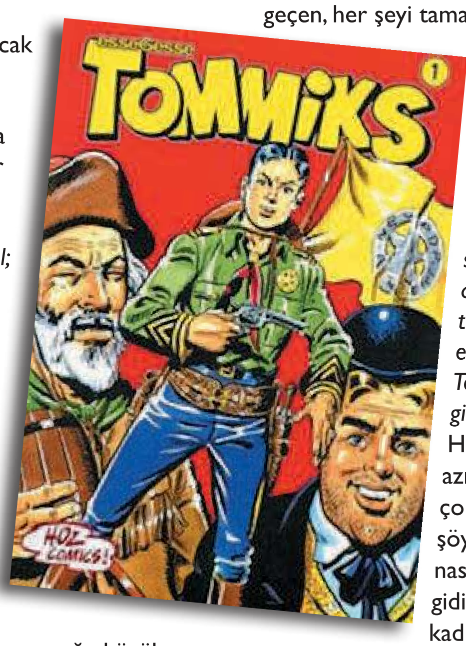
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"At sırtında uyuyor,/ Rüya görüyor dalıp gitmiş ay uzaklarda/ Kaynayan çayın buharında.

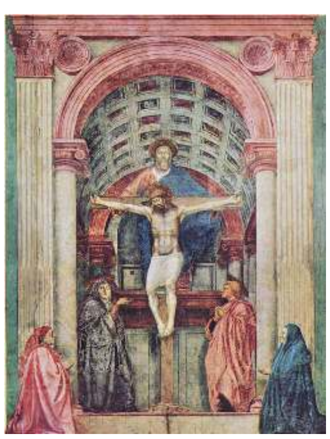
Matsuo Basho

Üsküdar meydanında denizden "kazanılmış" o koca beton alan. Yanıyor. 'Kazancımız'ın üzerinden acele acele geçip gitmeye çalışıyorum. Hızlı hızlı adımlarla. *(ateş üzerinde yürüyen Budist bir rahip misali)* Gölgesiz çıplak. Deniz uzağa itilmiş. *(Denizden alan kazanmak? Keşke karadan kazansak "alan"; deniz olmayan yer denize dönse; ta içerlere kadar girse deniz, çarşının oralara, yol yol-)* Sıcak daha da artacakmış. Öyle yazıyor. Boğaz köprüsüne doğru giden yol dolu. Tıklım tıklım.

Bayram için, aşağılara; çok çok daha sıcak yerlere doğru yola çıkanlar. Arabalara doluşmuşlar. "Kızgın bir tavadan harlı bir ateşin içine bile atlansa; kaçtığınızda kendinizi özgür hissediyorsunuz" diyor Eric Hoffer. *(Hoffer ağır bir fakirliğin ortasında kendi kendisini yetiştirmeyi başarmış çok ilginç bir düşünür; bir hamal; hiçbir eğitimi yok. Gözlemleri önemli. –İlk kitapları yayımlandığı zamanlarda bile hala doklarda hamallık yapmaya devam ediyormuş–)* Ben de öyle yapardım; Hoffner'in dediği gibi işte; Ateşlerden daha harlı ateşlere atlaya atlaya; temmuz ortasında bir tandır gibi cayır cayır yanan Kahire'ye doğru. Yola çıkardım. Tava'dan kurtulmanın anlık mutluluğu. *(Tebdil i mekanda yanılsamalar)*

Koltuğunda koca bir karpuz yürüyen o çok esmer adam (diğer eliyle) elinden tuttuğu küçük oğlu birden coşup koşar adıma geçmek ister gibi fırlayınca düşürecekmiş gibi oluyor bir an. Karpuzu. Önümden yürüyorlar. Çok hızlı bir refleksle toparlıyor şükür. Düşmüyor.*(Karpuzun bir yanı açık sarı, parlak; ürkütücü bir biçimde dazlak bir insan kellesine de çok benziyor)* Hiç hazzetmediğim bir olay. Karpuz düşmesi. Çok rahatsız olurum. Hafif felaket çağrışımlı o an. İçinden çıkan kırmızı parçalar falan. Düşmedi çok şükür. Marmaray'ın serin, rutubet kokulu koridorları. Yürüyen merdivenler. Sinemaya gidiyorum. "Meg /Derinlerdeki Dehşet" ("*Koca adam bir köpek balığı filmine gidiyor")* Gidiyorum, doğru. Ben işin balığında malığında değilim ama, köpeğinde… Üç boyutlu olarak su altı sahneleri… Deniz üstünde uçmalar, ıslanmadan etmeden, sıfır riskli dalmalar… Onlar. Boyut meseleleri. (John Statham da severim ayrıca) Balığa da katlanıcaz artık. Üç boyutu artık sadece çocuk/yeniyetme filmlerinde kullanır oldular. Yazıyorum hep. Yazık. *(Çocuk işi sanmayın, hafife alınacak şey değil; İki boyuttan, iki boyutlu algı'dan üç boyuta geçmek, derinlik/perspektif falan çok önemli işler. Modernizm onunla başladı denilebilir. Rönesans. 1425'te Masaccio ilk derinlikli resmi –tek nokta lineer perspektifin ilk örneği–çizdiğinde resme bakanlar şaşkınlıktan bir hal olmuştu.)*

Masaccio/Holy Trinity/Kutsal Üçlü

Herneyse. Film ? Bu filmi değil de, bu filmden bi önce gördüğüm o, öteki filmden söz edeyim ben: "Görevimiz Tehlike/ Mission İmpossible/ Yansımalar/Fallout" Nasıldı?

Çok çok beğenilmiş. Millet ayılmış bayılmış. Tezahüratlar; alkış kıyamet.(IMDb notu/8,2) Ben genellikle düz

Eric Hoffer 1898-1983

aksiyon filmi sevmem. Biraz fantazya içermeli. Hayal gücü falan. Ya da kendi kendisiyle hafiften alay ettiğini de çaktıran göz kırpmaları olmalı içinde. Mizah duygusu. İki dakka içinde başka insanın saçlı sakallı maskesini imal edip kafaya geçirmeler. (taklit edilen adamın aynı yüz adaleleriyle kıpırdayan o şipşak yapım maskeler--sesi de adamınkinin tıpkısı--) Günümüzde geçen, her şeyi tamamen gerçekçi tasarlanmış, diğer bütün unsurları bir çeşit olabilirlik içeren bir filmde iç bulandırıcı geliyor bana. *(Louis de Funes'in oynadığı "Fantomas" serisi vardı. Bilmem hatırlar mısınız. Orda olurdu öyle şeyler maskeler falan.* İki *büklüm yaşlı adam birden maskesini sıyırır bir bakardınız: Aa "Fantoma" değil miymiş meğer o. Bak bak. Orda tamam. Bıyık altından gülümser kabul ederdiniz–Tommiks'deki Binbir Surat'ı, Teksas'daki Kundera'yı kabul ettiğiniz gibi–)*

Herneyse , Paris görürüm (3D) en azından dedim, ama o da yok. Çok çok hızlı. İki saniye durmuyor ki, şöyle bir bakasın edesin. Tom Cruise nasıl yaşlanmamış? Onu görmek için gidilebilir ama. Bir çadırda sakallı kadın, 2,5 metrelik dev adamlarla falan birlikte gösterilse olmaz değil. Maaşallah. Hep aynı. Yüzünü yakın plan (hem 3d olarak) görüyorsunuz. Ellialtı yaşındaymış. İşte mucize o; anında maske hazırlamaktan daha imkânsız. İlk defa bir filmde "kamera arkası" filmle beraber yoğun bir şekilde lanse edildi. Eskiden Dvd içine koyarlardı. Çok sonra görebilirdiniz. Neden? Meğer o müthiş sahnelerde kendi oynamış Tom Cruise. Dublorü ve kendisi; Aynı adam. Tek kişi. Gerekiyor mu? Bence saçma, ben binalardan binalara atlayan, o arada ayağını kıran, o kırık ayakla koşmuş bir başrol oyuncusu ister miyim? Hayır. Banane onlardan. Film önemli. O işin ustası var. Dublör yapsın. O bir meslek. *("Tom Cruise dekorların yapımında da marangoz olarak çalıştı kazayla, eline çekiçle vurdu…"gibisinden bi şey duymayalım lütfen sonraki filmde)* O kamera arkası görüntüleri lanse etmek. Sinema dışı. Bir yetersizlik göstergesi…

Gidin ama siz, bana bana bakmayın…

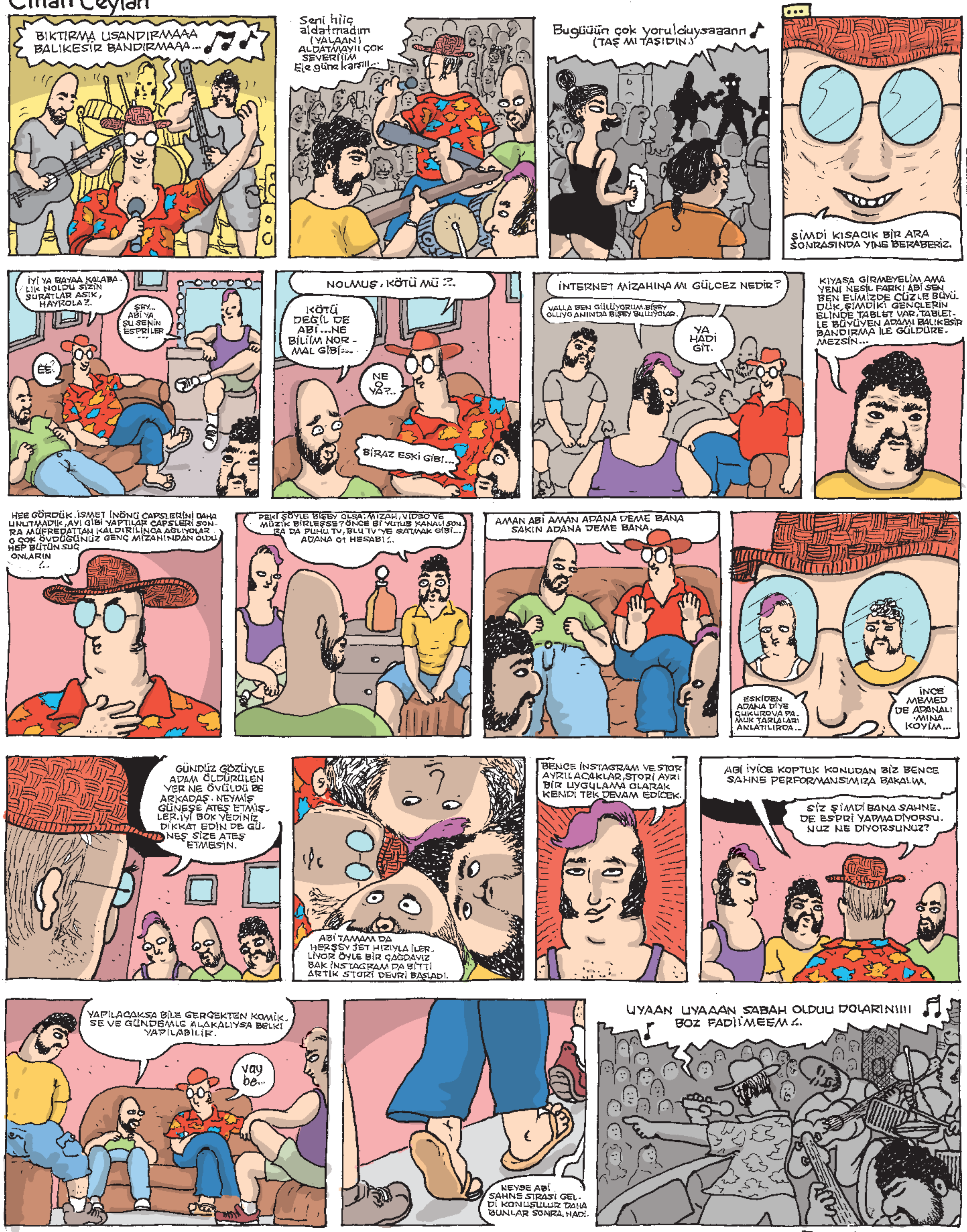

Yazıyı yine Eric Hoffer'in "Kesin İnançlılar" adlı kitabından bir alıntıyla bitireyim. Kitapta ileri sürdüğü şaşırtıcı tezlerin kesinliği hakkında şöyle diyor: '*…her biri bir kuram olan açıklamalar kesin bir tonda yazılmış izlenimini verseler dahi, birer tarif ve tartışma niteliği taşımaktadır. Bu konuda Montaigne'in bir sözünü benimserim. "Bütün söylediklerim karşılıklı bir sohbettir ve hiçbiri öğüt niteliğinde değildir. Bu kadar serbest konuşabiliyorsam bu, başkalarını kendime inandırmak zorunda olmadığım içindir"*

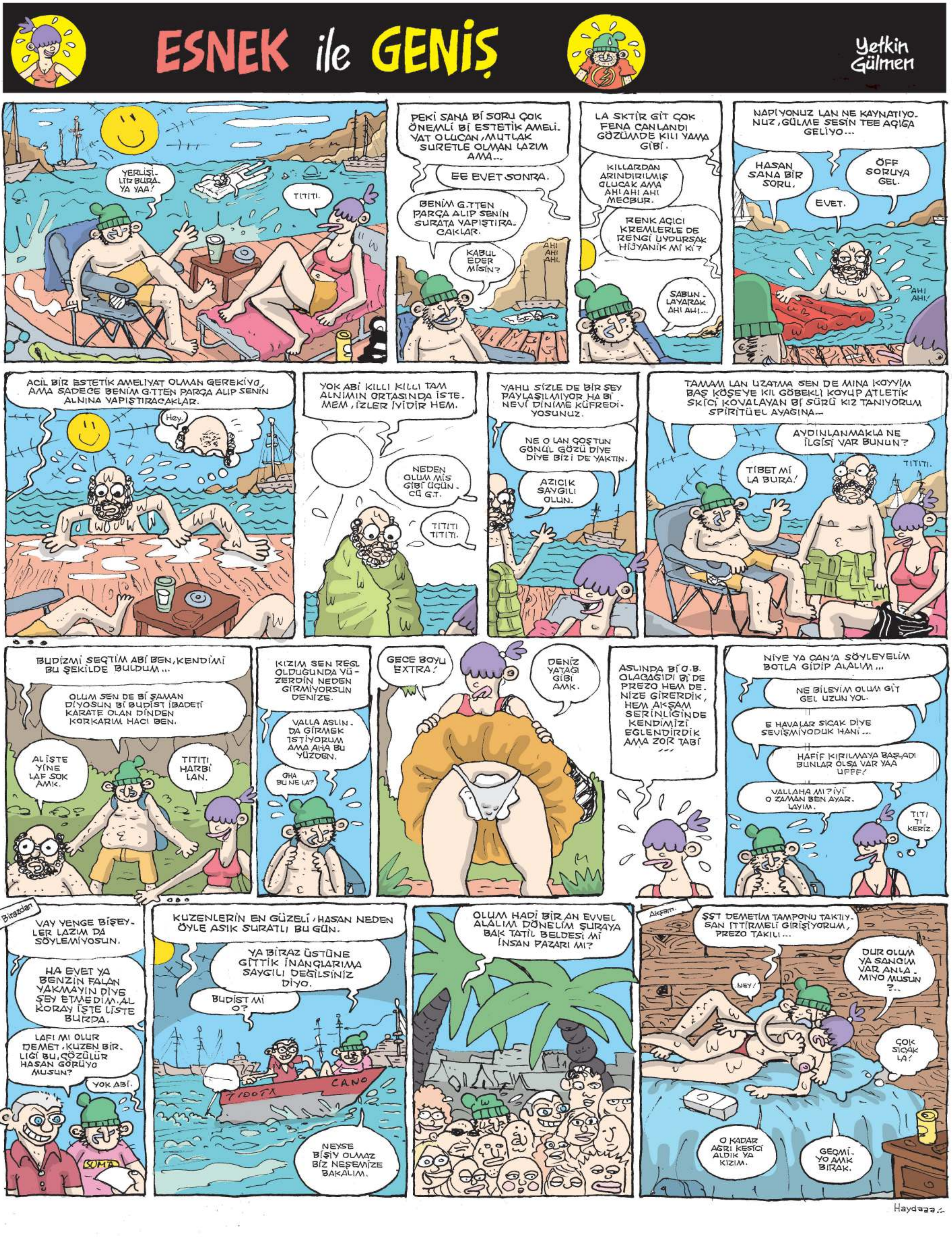
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyor, bayramınızı da kutluyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

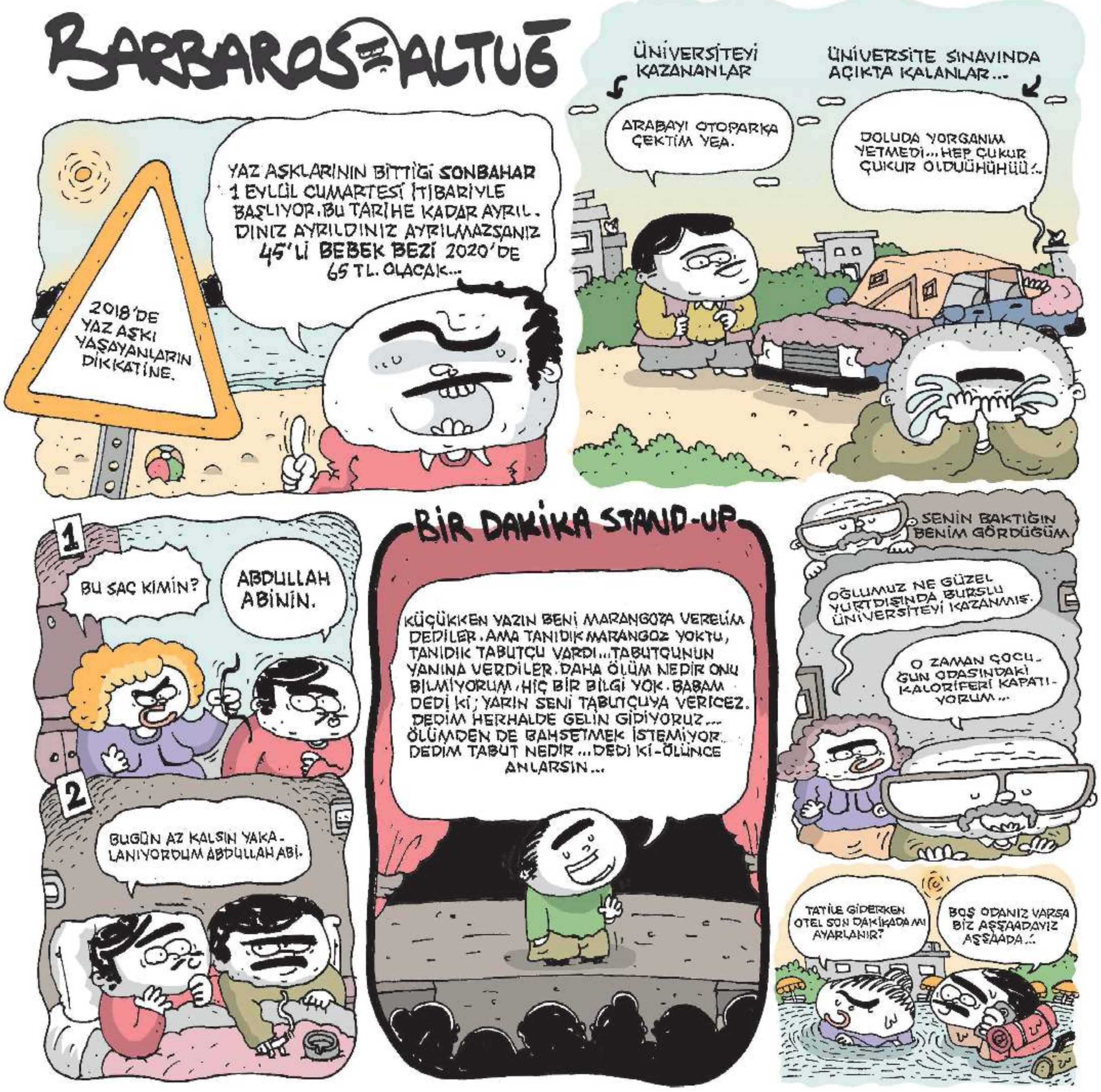
Cihan Ceylan

Bu son konserleri oldu.

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
YERLİSİLİR BURAYA YAA!
TITITI.
PEKİ SANA Bİ SORU ÇOK ÖNEMLİ Bİ ESTETİK AMELİYAT OLUCAN, MUTLAK SURETLE OLMAN LAZIM AMA...
EE EVET SONRA.
BENİM G.TTEN PARÇA ALIP SENİN SURATA YAPIŞTIRACAKLAR.
KABUL EDER MİSİN?
AHI AHI AHI.
LA SKTİR GİT ÇOK FENA CANLANDI GÖZÜMDE KILI YAMA GİBİ.
KILLARDAN ARINDIRILMIŞ OLUCAK AMA AHI AHI AHI MECBUR.
RENK AÇICI KREMLERLE DE RENGİ UYDURSAK HİJYANİK Mİ Kİ?
SABUNLAYARAK AHI AHI...
NAPIYONUZ LAN NE KAYNATIYONUZ, GÜLME SESİN TEE AĞIGA GELİYO...
HASAN SANA BİR SORU.
ÖFF SORUYA GEL.
EVET.
AHI AHI!
ACİL BİR ESTETİK AMELİYAT OLMAN GEREKİYO, AMA SADECE BENİM G.TTEN PARÇA ALIP SENİN ALNINA YAPIŞTIRACAKLAR.
Hey.
YOK ABİ KILLI KILLI TAM ALNIMIN ORTASINDA İSTEMEM, İZLER İYİDİR HEM.
NEDEN OLUM MİS GİBİ ÜÇÜNCÜ G.T.
TITITI TITITI.
YAHU SİZLE DE BİR ŞEY PAYLAŞILMIYOR HA Bİ NEVİ DİNİME KÜFREDİYOSUNUZ.
NE O LAN GOŞTUN GÖNÜL GÖZÜ DİYE DİYE BİZİ DE YAKTIN.
AZICIK SAYGILI OLUN.
TAMAM LAN UZATMA SEN DE MINA KOYYIM BAŞ KÖŞEYE KIL GÖBEKLİ KOYUP ATLETİK SKİCİ KOVALAYAN Bİ SÜRÜ KIZ TANIYORUM SPİRİTÜEL AYAĞINA...
AYDINLANMAKLA NE İLGİSİ VAR BUNUN?
TİBET Mİ LA BURA!
TITITI.
BUDİZMİ SEÇTİM ABİ BEN, KENDİMİ BU ŞEKİLDE BULDUM...
OLUM SEN DE Bİ ŞAMAN DİYOSUN Bİ BUDİST İBADETİ KARATE OLAN DİNDEN KORKARIM HACI BEN.
AL İŞTE YİNE LAF SOK AMK.
TITITI HARBİ LAN.
KIZIM SEN REGL OLDUĞUNDA YÜZERDİN NEDEN GİRMİYORSUN DENİZE.
VALLA ASLINDA GİRMEK İSTİYORUM AMA AHA BU YÜZDEN.
OHA BU NE LA?
GECE BOYU EXTRA!
DENİZ YATAĞI GİBİ AMK.
ASLINDA Bİ O.B. OLACAĞIDI Bİ DE PREZO HEM DENİZE GİRERDİK, HEM AKŞAM SERİNLİĞİNDE KENDİMİZİ EĞLENDİRDİK AMA ZOR TABİ...
NİYE YA CAN'A SÖYLEYELİM BOTLA GİDİP ALALIM...
NE BİLEYİM OLUM GİT GEL UZUN YOL.
E HAVALAR SICAK DİYE SEVİŞMİYODUK HANİ...
HAFİF KIRILMAYA BAŞLADI BUNLAR OLSA VAR YAA UFFF!
VALLAHA MI? İYİ O ZAMAN BEN AYARLAYIM.
TITITI. KERİZ.
Birazdan
VAY YENGE BİŞEYLER LAZIM DA SÖYLEMİYOSUN.
HA EVET YA BENZİN FALAN YAKMAYIN DİYE ŞEY ETMEDİM. AL KORAY İŞTE LİSTE BURDA.
LAFI MI OLUR DEMET, KUZEN BİRLİĞİ BU, ÇÖZÜLÜR HASAN GÖRÜYO MUSUN?
YOK ABİ.
SOMA
KUZENLERİN EN GÜZELİ, HASAN NEDEN ÖYLE ASIK SURATLI BU GÜN.
YA BİRAZ ÜSTÜNE GİTTİK İNANÇLARIMA SAYGILI DEĞİLSİNİZ DİYO.
BUDİST Mİ O?
CANO
NEYSE BİŞİY OLMAZ BİZ NEŞEMİZE BAKALIM.
OLUM HADİ BİR AN EVVEL ALALIM DÖNELİM ŞURAYA BAK TATİL BELDESİ Mİ İNSAN PAZARI MI?
Akşam
ŞŞT DEMETİM TAMPONU TAKTIYSAN İTTİRMELİ GİRİŞİYORUM, PREZO TAKILI...
HEY!
DUR OLUM YA SANCIM VAR ANLAMIYO MUSUN?..
ÇOK SICAK LA!
O KADAR AĞRI KESİCİ ALDIK YA KIZIM.
GEÇMİYO AMK BIRAK.

Haydaaa...

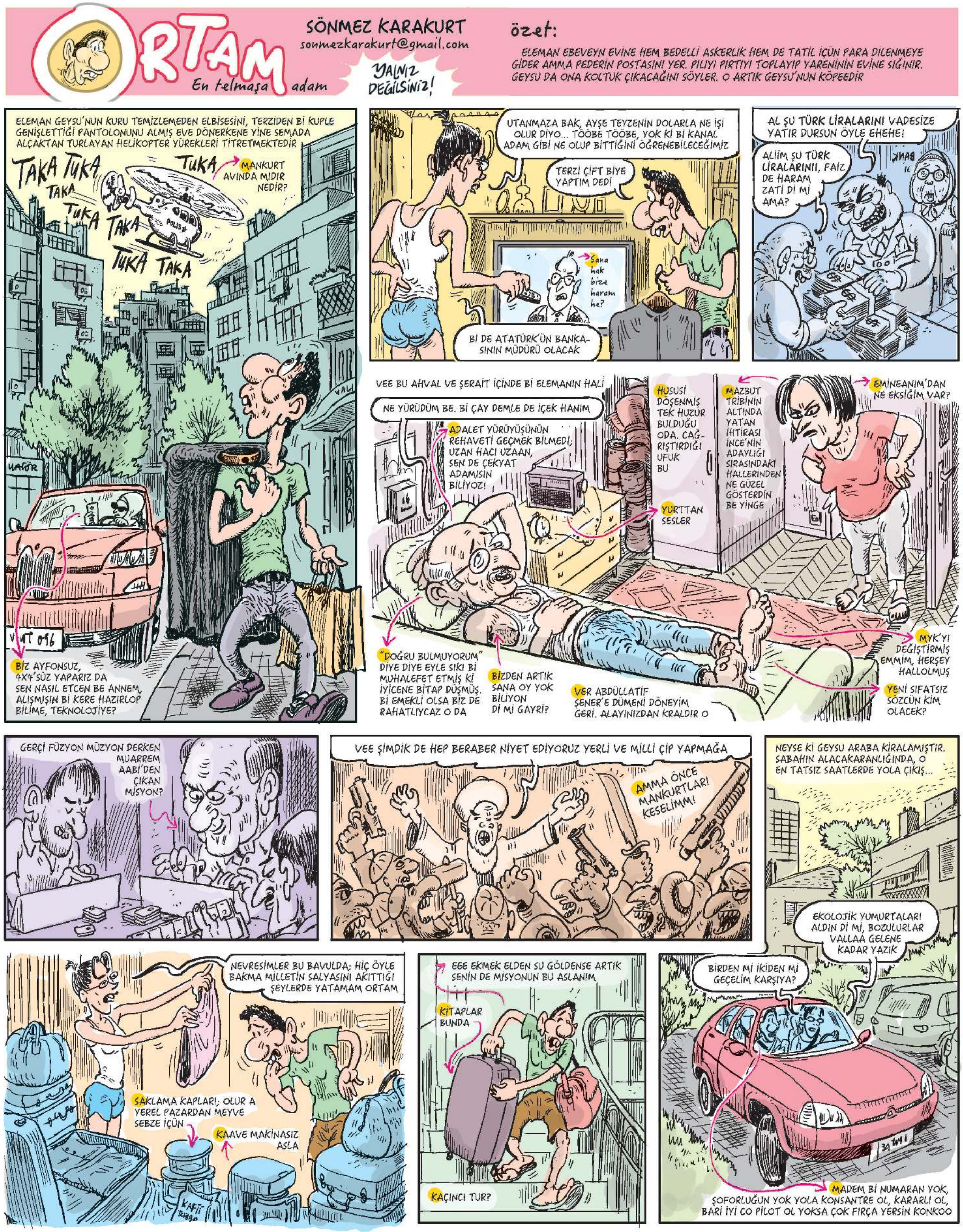
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 573

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMAN EBEVEYN EVİNE HEM BEDELLİ ASKERLİK HEM DE TATİL İÇÜN PARA DİLENMEYE GİDER AMMA PEDERİN POSTASINI YER. PILIYI PIRTIYI TOPLAYIP YARENİNİN EVİNE SIĞINIR. GEYSU DA ONA KOLTUK ÇIKACAĞINI SÖYLER. O ARTIK GEYSU'NUN KÖPEEDİR
ELEMAN GEYSU'NUN KURU TEMİZLEMEDEN ELBİSESİNİ, TERZİDEN Bİ KUPLE GENİŞLETTİĞİ PANTOLONUNU ALMIŞ EVE DÖNERKENE YİNE SEMADA ALÇAKTAN TURLAYAN HELİKOPTER YÜREKLERİ TİTRETMEKTEDİR
TAKA TUKA TAKA TUKA TAKA TUKA TAKA TUKA TAKA
MANKURT AVINDA MIDIR NEDİR?
BİZ AYFONSUZ, 4X4'SÜZ YAPARIZ DA SEN NASIL ETCEN BE ANNEM, ALIŞMIŞIN Bİ KERE HAZIRLOP BİLİME, TEKNOLOJİYE?
UTANMAZA BAK, AYŞE TEYZENİN DOLARLA NE İŞİ OLUR DİYO... TÖÖBE TÖÖBE, YOK Kİ Bİ KANAL ADAM GİBİ NE OLUP BİTTİĞİNİ ÖĞRENEBİLECEĞİMİZ
TERZİ ÇİFT BİYE YAPTIM DEDİ
Sana hak bize haram he?
Bİ DE ATATÜRK'ÜN BANKASININ MÜDÜRÜ OLACAK
AL ŞU TÜRK LİRALARINI VADESİZE YATIR DURSUN ÖYLE EHEHE!
ALİİM ŞU TÜRK LİRALARINI, FAİZ DE HARAM ZATİ Dİ Mİ AMA?
VEE BU AHVAL VE ŞERAİT İÇİNDE Bİ ELEMANIN HALİ
NE YÜRÜDÜM BE. Bİ ÇAY DEMLE DE İÇEK HANIM
ADALET YÜRÜYÜŞÜNÜN REHAVETİ GEÇMEK BİLMEDİ; UZAN HACI UZAAN, SEN DE ÇEKYAT ADAMISIN BİLİYOZ!
HUSUSİ DÖŞENMİŞ TEK HUZUR BULDUĞU ODA. ÇAĞRIŞTIRDIĞI UFUK BU
MAZBUT TRİBİNİN ALTINDA YATAN İHTİRASI İNCE'NİN ADAYLIĞI SIRASINDAKİ HALLERİNDEN NE GÜZEL GÖSTERDİN BE YİNGE
EMİNEANIM'DAN NE EKSİĞİM VAR?
YURTTAN SESLER
"DOĞRU BULMUYORUM" DİYE DİYE EYLE SIKI Bİ MUHALEFET ETMİŞ Kİ İYİCENE BİTAP DÜŞMÜŞ. Bİ EMEKLİ OLSA BİZ DE RAHATLIYCAZ O DA
BİZDEN ARTIK SANA OY YOK BİLİYON Dİ Mİ GAYRİ?
VER ABDÜLLATİF ŞENER'E DÜMENİ DÖNEYİM GERİ. ALAYINIZDAN KRALDIR O
MYK'YI DEĞİŞTİRMİŞ EMMİM, HERŞEY HALLOLMUŞ
YENİ SIFATSIZ SÖZCÜN KİM OLACEK?
GERÇİ FÜZYON MÜZYON DERKEN MUARREM AABİ'DEN ÇIKAN MİSYON?
VEE ŞİMDİK DE HEP BERABER NİYET EDİYORUZ YERLİ VE MİLLİ ÇİP YAPMAĞA
AMMA ÖNCE MANKURTLARI KESELİMM!
NEYSE Kİ GEYSU ARABA KİRALAMIŞTIR. SABAHIN ALACAKARANLIĞINDA, O EN TATSIZ SAATLERDE YOLA ÇIKIŞ...
EKOLOJİK YUMURTALARI ALDIN Dİ Mİ, BOZULURLAR VALLAA GELENE KADAR YAZIK
NEVRESİMLER BU BAVULDA; HİÇ ÖYLE BAKMA MİLLETİN SALYASINI AKITTIĞI ŞEYLERDE YATAMAM ORTAM
SAKLAMA KAPLARI; OLUR A YEREL PAZARDAN MEYVE SEBZE İÇÜN
KAAVE MAKİNASIZ ASLA
EEE EKMEK ELDEN SU GÖLDENSE ARTIK SENİN DE MİSYONUN BU ASLANIM
KİTAPLAR BUNDA
KAÇINCI TUR?
BİRDEN Mİ İKİDEN Mİ GEÇELİM KARŞIYA?
MADEM Bİ NUMARAN YOK, ŞOFORLUĞUN YOK YOLA KONSANTRE OL, KARARLI OL, BARİ İYİ CO PİLOT OL YOKSA ÇOK FIRÇA YERSİN KONKOO

UYKUSUZ

30 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2018/35 No: 574
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

İmam hatiplere ilgi olmamasına rağmen AKP ısrar ediyor:
3 imam hatip lisesinin olduğu Giresun'da, bir okul daha hülle yoluyla imam hatip lisesine çevrildi.
Daha önce yapılan açıklamalarda tarihi binanın 'Kent Müzesi'ne dönüştürüleceği söylenmişti.

Tarım ve gözleme Bakanı açıkladı

Türkiye'de her yıl ortalama 84 bin ton gözleme piştiğini söyleyen bakan, "Bu gözlemelerin %63'lük bi kısmını peynirli gözlemelerin, %21'lik kısmını patateslilerin oluşturduğunu söyledi... Kıymalı gözlemenin sadece pazarın %3'ünü kapsadığını söyleyen bakan "Onun içine koydukları kıymanın da ne olduğu belli değil" diye sözlerine devam etti... 2023'e kadar gözleme üretimini 200 bin ton, hatta 300 bin ton bandına çıkarmak istediklerini söyleyen tarım bakanı "Köylülerin geleceği buna bağlı... Tatile giderken, tatilden dönerken filan yol üzerinde geçtiğiniz köylerden gözleme yiyerek mücadeleye katkı sağlayın.. Ayrıca milli içkimiz ayran değil, yayık ayranıdır" dedi.

Yerli otomobil mümkün mü

"Araba icat edileli 200 sene oldu amk lan... Demek ki mümkün değil.. Mümkün olsaydı bu saate kadar yapılırdı.. Çok açık net... Dünya Yontmataş devrinden, cilalıtaş devrine geçti.. Biz hala yerli taş yontabilir miyiz derdindeyiz... Yontamayız..." diyen tofaş genel müdürü, tatilini geçirmek için gittiği marmaris'te rus turistlerle sevişirken çekilen ve sosyal medyaya düşen fotoğraflarıyla ilgili de "Onlar rus değil, moldovalı" demekle yetindi.. Sosyal medya paylaşımlarından sonra polis takibine alınan müdürün, tofaşta çalışmadığı, ülker çikolatalı kaymakta satış sorumlusu olduğu belirlenince operasyon mali şubeye devredildi... Mali şubede işkenceye alınıp konuşturulan sözde tofaş müdürü ülker kaymaklı sorumlusu ifadesinde "Amacım para biriktirip amerikaya yerleşmekti.. Ama biriktirdiğim parayı turistlerle yedim... Şimdi pişmanım... Keşke yerli turistlerle yeseydim parayı" diye pişmanlığını dile getirdi... Sonra biraz daha tokatlanarak göz dağı verilen sözde tofaşçı vurularak öldürüldü ve cesedi ibreti alem için şehir meydanında sallandırıldı.. Vatandaşlar cesedi kah taşladı kah küfür etti... Kargalar ve akbabalar ölüyü didik didik etti.. Yere düşen parçaları kedi köpek yedi...

uzmanlar Sahte silikona karşı vatandaşları uyardı..

"Düne kadar çekomastikle yapabildiğimiz bir çok şeyin, günümüzdeki teknolojiyle silikonla da mümkün olduğunu söyleyen uzmanlar, herhangi bir sızıntı vesaire durumunda, öncelikle silikon uygulanacak yeri kurutup temizlememiz gerektiği konusunda ısrarcı... Uzmanların bu ısrarlarını dikkate almayan bazı vatandaşlar "Sızsın... Alt katın sorunu, bana ne" diyorlar... Vatandaşa zaten bodrum katta oturduğunu hatırlattığımızda da, "Yok... Planda öyle o... Benim altıma iki kat kaçak indiler.. imar affını bekliyorlar" diyor.. Şaşırıyoruz... Başka bi vatandaş "Benim altıma komple yeni bina yaptılar.. Mimoza apartmanı" diyor.. "Dünyanın merkezi manzaralı olduğu için ısıtma sorunu yok" diyor...

Sanayi ve kalkışma müsteşarı gelişmelerden rahatsız.

Kakam gelişiyor... Basınç var... Bu ufak tefek osuruklarla kendini belli eder zaten.. Bundan rahatsızım çünkü hanım arkadaşımın evinde yemekteyim şu an.. "Benim bi lavaboyu kullanmam lazım" deyip, çiş çabukluğunda kaka etmem lazım... Hızlıca ıkınmalıyım... Tarih kitapları bundan "mükemmel sçış" diye bahsetmeli..

Tatil dönüşü depresyonu üzerine tavsiyeler

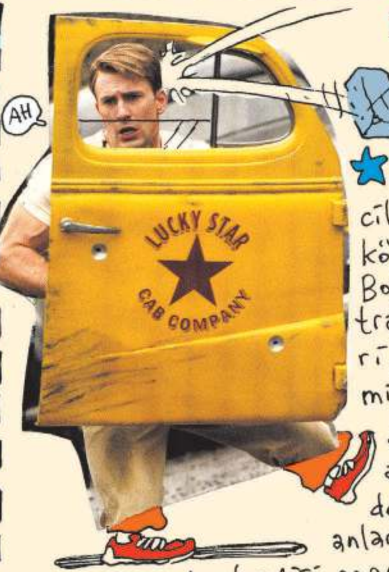
Çoğunuz tatilden döneli çok oldu... Hatta bazılarınız tatile bile gitmedi.. Demek ki bu depresyonun tatille bi alakası yok... Fabrika ayarlarımızda var bizim depresyon... Bu tedavi edilmesi gereken bir şey değil.. "Depresyon, olmamışlığın yüküdür" diyor yunanlı filozof Karilyas... Asıl ismi Karailyas olan bu Türk asıllı filozof, yaşadığı kasabada yunanlılar tarafından taşlanarak öldürülüyor... İşte Türkler ilk o zaman yunanlıların kendilerinden nefret ettiğini anlıyor ve gücümüze gidiyor... Bir kısrak başı gibi uzanmış anadolu ve önünde üzüm salkımı gibi duran yunanlılar arasındaki nefret tohumu böyle ekiliyor işte.. Karilyasın ölümünden sonra yönetime old holdborn geliyor.. Sarı..

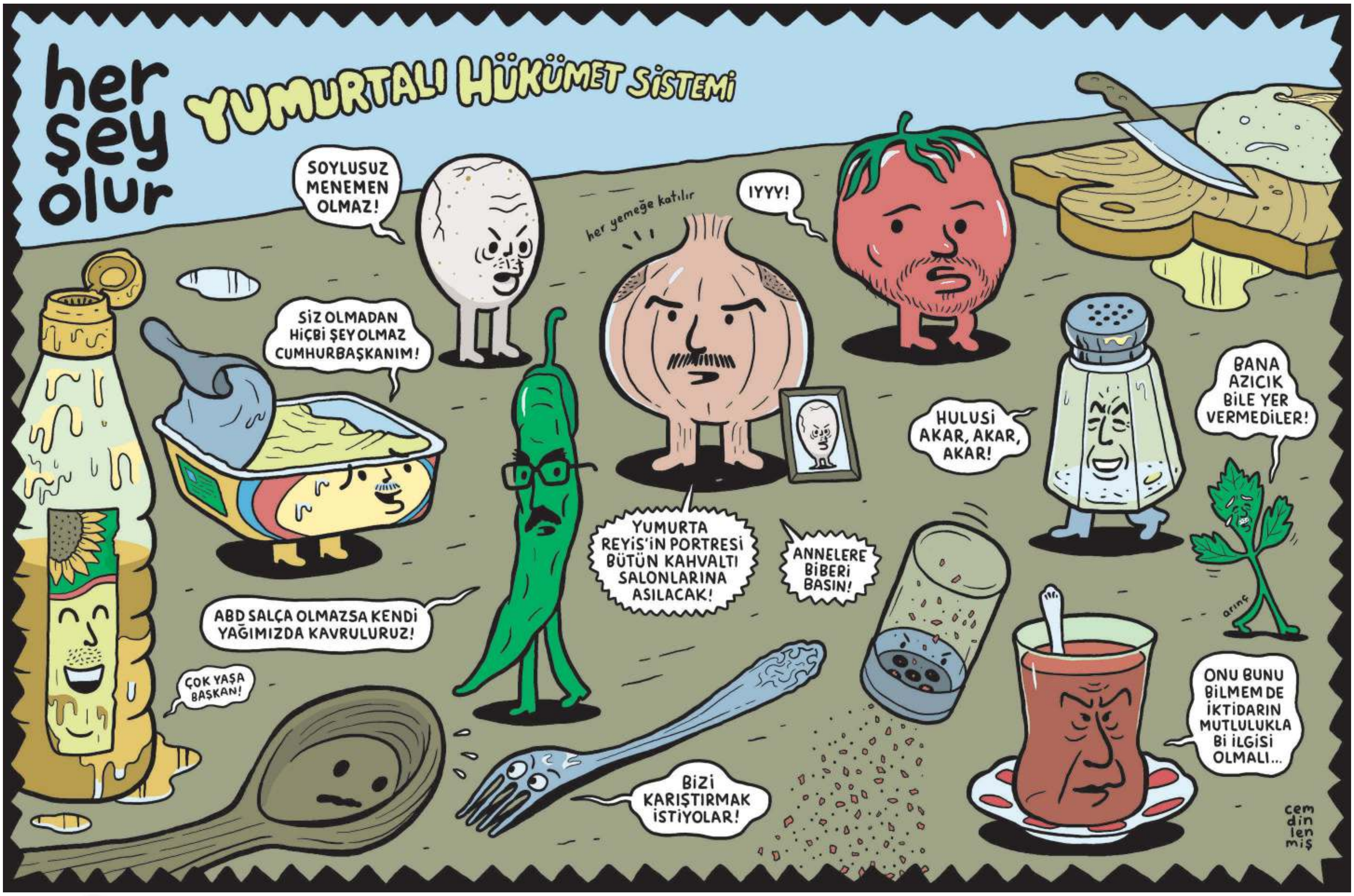
Sünnet artık halka açık yerlerde yapılmayacak

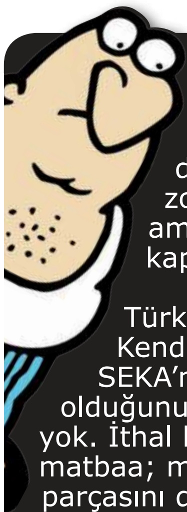
Bundan sonra belediyenin belirlediği yerlerde yapılacak olan sünnet kesimleri, uzmanlar tarafından kontrol edilecek.. Sünnet derileri Türk hava kurumuna bağışlanacak... Ama buzluğa koyup, kesimden sonra en az yarım saat içinde bağışlanması gerekiyor... Bu derilerin ucuca eklenerek, dünyanın en büyük yaşayan organik sünnet derisi haline getirileceği ve turistik bir değer olarak sergilenmesi arzu ediliyor... Türkiye'de her sene 24 kilo sünnet derisi kesildiğini söyleyen yetkililer, 2023'e kadar bunun 80-100 kilo bandına çıkarmak istediklerini söylüyorlar.. Bazı vatandaşların ikinci kez sünnet olabileceğini söyleyen yetkililer "Her zaman kesecek bi parça bulunur" dediler...

Taksiciler eylem yaptı..

Düşük taksimetre ücretlerine tepki gösteren taksiciler, gösteri yaparak boğaz köprüsünü trafiğe kapattı.. Boğaz köprüsünü tek yönlü trafiğe kapatan göstericileri, vatandaş önce "Darbe mi lan o?" diye taşlasa da kısa zamanda gerçek anlaşıldı ve ikinci şerit de kapatılarak bu yanlış anlamanın önüne geçildi... Ama yine de, trafiği engelledikleri için vatandaşın taşlamasından kurtulamayan taksiciler, her iki yönde de birer şeridi trafiğe açınca, tepkilerden biraz olsun kurtulabildiler... Daha sonra Fatih Sultan Mehmet ve Osmangazi köprüsünü sırayla trafiğe kapayan taksiciler, son olarak adanada'ki tarihi roma köprüsünü trafiğe kapayarak gösterilerine son verip tutuklandılar... Bunu takip eden saatlerde metrobüs şoförleri, taksi şoförlerini protesto için Çanakkale boğazını trafiğe kapadı.. Gösteri sırasında boğularak ölen metrobüs şoförlerinin imdadına Çanakkale Bakanı koştu... Çanakkale boğaz köprüsünün henüz inşaa edilmediği konusunda metrobüs şoförlerini ikna eden bakanın konuşmasından sonra mikrofona gelen Ezhel, sevilen parçalarını seslendirdi... Kalabalık coştukça coştu... "Ay güneşden de güzel.. Geceler, geceler" parçasını, "Yaylalar, yaylalar" parçasının müziğiyle okudular..

Sevgili Uykusuz okurları,

Bu yazıyı nasıl yazarsak yazalım netice çok değişmiyor. Uykusuz'u maalesef 5 lira yapmak zorunda kaldık. Bunun için biz de üzgünüz ama ya fiyatı 1 lira artıracaktık ya da dergiyi kapatacaktık.

Türkiye 1936 yılında kağıt üretmeye başlamıştı. Kendi kağıdımız vardı yani. Ama mevcut hükümet SEKA'nın kağıdının ithal kağıttan daha pahalı olduğunu ileri sürerek şirketi sattı. Dolayısıyla kağıdımız yok. İthal kağıdı da dövizle alabiliyoruz. Derginin basıldığı matbaa; mürekkebi de, matbaa makinelerini de, yedek parçasını da dövizle alıyor. Dergiyi bayiilere götüren kamyonlar, o kamyonlara koyulan mazot da dövizle alınıyor ve sonunda mâliyeti dün iki lirayken, bugün dört lira oluyor. Matbaalar da bizim gibi fiyatlarını belli bir seviyede tutmak için ellerinden geleni yapıyordur herhâlde ama onlar da bir noktadan sonra fiyatlarını katlamak zorunda kalıyor.

Haftaya derginin yeni sayısı için yeniden kâğıt almak zorundayız ve iki kat daha fazla ödememiz gerekecek. Daha önce dişimizden tırnağımızdan artırdık, derginin fiyatına zam yapmamaya çalıştık. Aldığımız telifleri düşürdük, daha küçük bir ofise geçtik, bu şartlarda çalışmak istemeyen arkadaşlarımıza "Dur gitme," diyemedik ama ancak buraya kadar dayanabildik. Ülkenin durumu da ortada. Nereye kadar devam edebiliriz bilmiyoruz. Desteğiniz olursa elimizden geleni yapmaya çalışacağız. Olmazsa da size gücenmeyiz.

Sevgiler, selamlar.
Uykusuz

KAÇ YIL OLDU?
FIRAT BUDACI

Yalçın Menteş, hesap makinesi kullanarak yaptığı hesaba göre 30 yılda 2 tanker içki içtiğini açıklayalı **10 yıl,**

Çağla Şıkel, "Bir ilişkiye başlamaya çalışıyorsun ve Acaba hayatımın sonuna kadar birlikte olacağım adam bu mu?' diyorsun. Yukarıdan bir haber geliyor 'Yok öyle bir şey. Uydurma' diyor," sözleriyle ilişki düzenini vahiy yoluyla sağladığını açıklayalı **12 yıl,**

TGRT haber spikeri, "Anu Yemen'dir / Gülü çemendir / Giden geliyor / Acep nedendir…" diyerek THY'nin yeni başladığı Yemen-Türkiye seferlerini haber vereli **13 yıl,**

İETT, "Biz insan taşıyoruz!" yazılı afişleri bütün otobüslerine asarak kesin bilgi vereli **14 yıl,**

AKP İzmir Büyükşehir Belediye Başkan adayı Taha Aksoy, kafasının hemen üzerinde, "İzmir daha iyisini hak ediyor!" yazan bir afişle seçim çalışmalarına başlayalı **14 yıl,**

Bursa'daki bir manavda sivribiber kalmadığını öğrenen Sezer Kırbıyıklı, "Bu nasıl manav!" diyerek domatesleri kurşunlayalı **15 yıl,**

CNN Türk muhabiri, kendisine Bağdat'taki son durumu soran Mehmet Ali Birand'a, "Maalesef bombardıman 15 dakika önce sona erdi," diyerek aksiyonlu haber sunamadığı için üzüntülerini bildireli **15 yıl,**

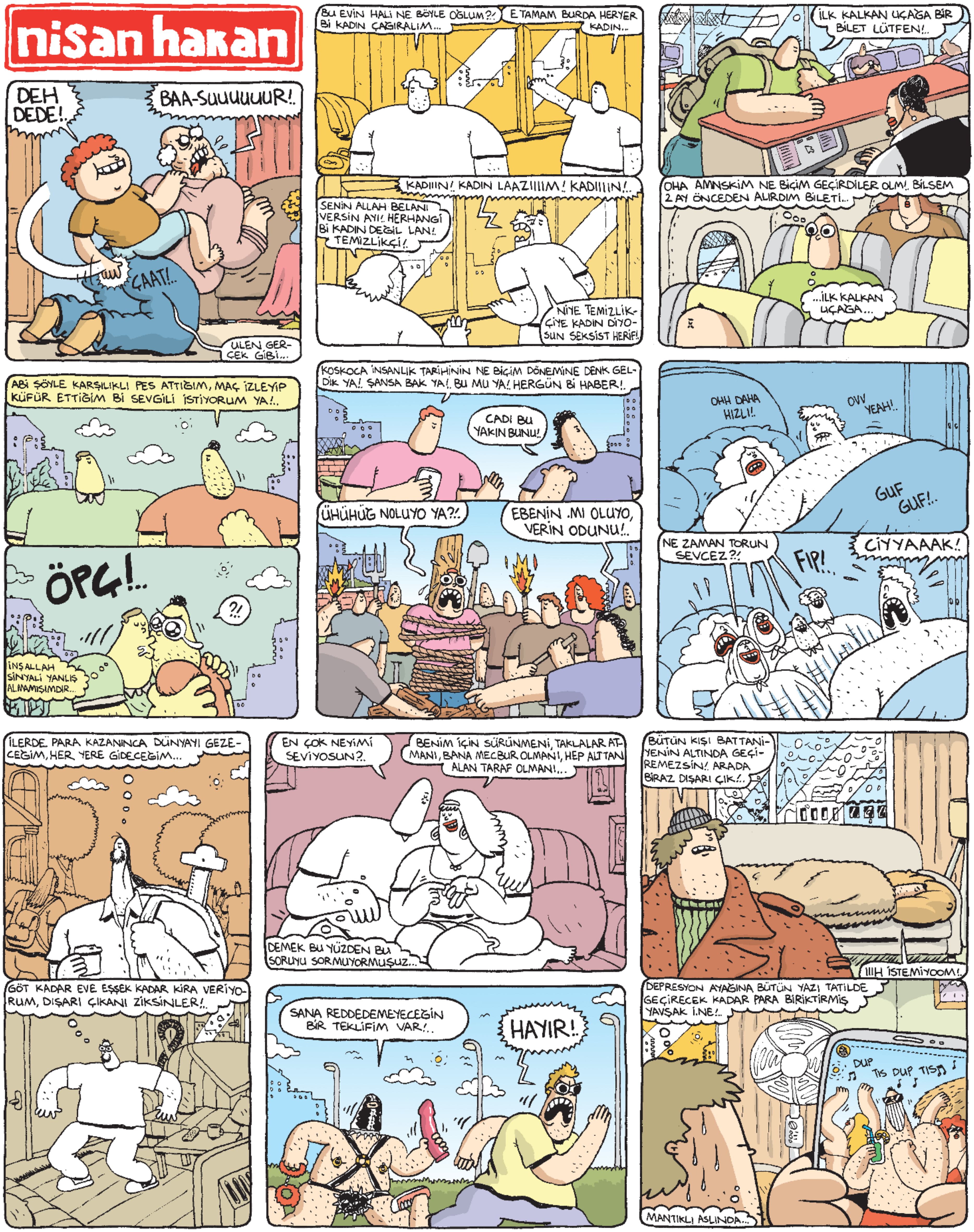

Tansu Çiller, iki eşi olan Salim Ensarioğlu'nu kadın ve aileden sorumlu devlet bakanı yapmak isteyeli **21 yıl,**

Önüne gelene Galata Kulesi'ni, İzmir Saat Kulesi'ni, şehir hatları vapurlarını, elektrikli tramvayı satan efsane dolandırıcı Sülün Osman, hapisteyken "Alınteri ile Yaşamak" konulu bir konferans vereli **56 yıl,**

Sanat yaşamı boyunca Mozart'ın gölgesinde kalan Antonio Salieri ölüm döşeğinde, "Yaşasın ikinciler!" diyeli **193 yıl olmuş.**

nisan hakan

DEH DEDE!..
BAA-SUUUUUUR!..
ÇAAT!..
ULEN GERÇEK GİBİ...
BU EVİN HALİ NE BÖYLE OĞLUM?.. Bİ KADIN ÇAĞIRALIM...
E TAMAM BURDA HERYER KADIN...
KADIIIN! KADIN LAAZIIIIM! KADIIIIN!..
SENİN ALLAH BELANI VERSİN AYI!. HERHANGİ Bİ KADIN DEĞİL LAN!. TEMİZLİKÇİ!.
NİYE TEMİZLİKÇİYE KADIN DİYOSUN SEKSİST HERİF!
İLK KALKAN UÇAĞA BİR BİLET LÜTFEN!..
OHA AMNSKİM NE BİÇİM GEÇİRDİLER OLM!. BİLSEM 2 AY ÖNCEDEN ALIRDIM BİLETİ...
...İLK KALKAN UÇAĞA...
ABİ ŞÖYLE KARŞILIKLI PES ATTIĞIM, MAÇ İZLEYİP KÜFÜR ETTİĞİM Bİ SEVGİLİ İSTİYORUM YA!..
ÖPG!..
?!
İNŞALLAH SİNYALİ YANLIŞ ALMAMIŞIMDIR...
KOSKOCA İNSANLIK TARİHİNİN NE BİÇİM DÖNEMİNE DENK GELDİK YA!. ŞANSA BAK YA!. BU MU YA!. HERGÜN Bİ HABER!..
CADI BU YAKIN BUNU!.
ÜHÜHÜĞ NOLUYO YA?!..
EBENİN .MI OLUYO, VERİN ODUNU!..
OHH DAHA HIZLI!.
OVV YEAH!..
GUF GUF!..
NE ZAMAN TORUN SEVCEZ?!
FIP!..
CİYYAAAK!
İLERDE PARA KAZANINCA DÜNYAYI GEZECEĞİM, HER YERE GİDECEĞİM...
GÖT KADAR EVE EŞŞEK KADAR KİRA VERİYORUM, DIŞARI ÇIKANI ZİKSİNLER!..
EN ÇOK NEYİMİ SEVİYOSUN?..
BENİM İÇİN SÜRÜNMENİ, TAKLALAR ATMANI, BANA MECBUR OLMANI, HEP ALTTAN ALAN TARAF OLMANI...
DEMEK BU YÜZDEN BU SORUYU SORMUYORMUŞUZ...
SANA REDDEDEMEYECEĞİN BİR TEKLİFİM VAR!..
HAYIR!
BÜTÜN KIŞI BATTANİYENİN ALTINDA GEÇİREMEZSİN!. ARADA BİRAZ DIŞARI ÇIK!..
IIIH İSTEMİYOOM!
DEPRESYON AYAĞINA BÜTÜN YAZI TATİLDE GEÇİRECEK KADAR PARA BİRİKTİRMİŞ YAVŞAK İ.NE!..
DUP TIS DUP TIS
MANTIKLI ASLINDA...

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Dün pek acayip bir olay yaşadım" dedi. "Ne yaşadın ki" dedim. "Beylerbeyi'nde yürüyordum öyle, karşıdan da bir motorla bir çift geliyor, erkek önde kız arkada, kız adama sarılmış, kız taş yalnız" dedi. "Ee" dedim, "ne kadar ki taş" dedim, "nasıl ki taş" dedim. "Taş'ın önde gideni" dedi. "Bacakları muhteşemdi" dedi. "Etek giymişti zaten" dedi. "Çok güzeldi" dedi. "Ee" dedim. "Ben de öyle yürüyordum işte" dedi. "Bir yandan da kıza bakıyordum" dedi. "Bir yandan da" dedim. "Evet" dedi, "bir yandan da". "Severim dürüst insan" dedim. "Ne ağabey bakıyordum, bakmıyordum mu diyeydim" dedi. "Olur mu lan" dedim. "Ayrıca niye bakmayacakmışsın" dedim. "Tabii ağabey niye bakmayacakmışım" dedi. "Tabii ki" dedim. "Ee" dedim. "Sonra ben öyle yoluma devam ediyordum, bir baktım bu motorlu lavuk yanımda durdu öyle" dedi. "Oha, olaylara bak" dedim. "Olaylara bak tabii ağabey" dedi. "Ee" dedim. "Kız da yanında, kız yakından daha da daşmış yalnız" dedi. "Daş mı" dedim. "Daş tabii" dedi. "Ee" dedim. "Lavuk başından çıkardı kaskını, **hayırdır birader**, **ne baktın** dedi bana" dedi. "Vay anasına" dedim. "**Valla hanımefendiye baktım** dedim" dedi. "Çok güzel çünkü dedim" dedi. "**Ne diyorsun lan sen** dedi" dedi. "**E güzel**, **ben ne yapabilirim** dedim" dedi. "**Saçları da güzel** dedim" dedi. "**Kask da takmadığı için rüzgarda ne güzel de uçuşuyor**, **sahi neden kask takmıyor ki acaba** dedim" dedi. Seriye bağladı hayali kuzen, "dedim dedi"ler havalarda uçuşmaya başladı. Hikayede heyecan doruktaydı. "Ee" dedim. "Lavuk tabii bir şaşırdı, yalnız hızını almıştım, bu defa kıza döndüm" dedi. "**Bu adam her kimse**, **sevgiliniz ya da bir arkadaşınız, belki de ağabeyiniz**, **bir akrabanız**, **bu kişi sizi hiç sevmiyor**, **hiç değer vermiyor** dedim" dedi. "**Eğer size en ufak bir değer vermiş olsaydı kaskın onun başında değil**, **sizin başınızda olması gerekirdi**, **doğrusu ikinizin de başınızda kask olması ama tabii o konuya da hiç girmeyeyim şu an** dedim" dedi. "İyi döşemişsin" dedim. "İyi döşedim tabii" dedi. "Ee" dedim. "Sonra lavuk **ne diyon lan sen** diyesiye, dedim **yoluna git**, **sana hayatın boyunca unutamayacağın kadar kötü davranırım**, **git yoluna** dedim" dedi. "Lavuk, **la havle**, **başım belaya girecek durduk yere** diyerek, boş atarak, bastı gitti sonra" dedi. "Kız da arkasında, kasksız, saçları dağılarak, eteği uçuşarak, ve kocaman yemyeşil gözleriyle bana doğru bakarak, kız da öyle gitti" dedi. "Oha, resmen aşk başlamış aranızda" dedim. "Net aşktı Alpay o" dedi. "Galiba o dünyanın en güzel kızı, karakterime aşık oldu" dedi. "Çok ilginçmiş" dedim. "Normalde karaktersizsin ya sen" dedim. "Ne bileyim, bazen de damarım tutuyor işte, nolacaksa olsun noktasına geliyorum, işte o noktadan sonra bana ölümcül bir karizma geliyor" dedi. "Gelir mi gelir yemin ediyorum" dedim. "Öyle işte" dedi, "kızı bir daha görürsem, ki koskoca İstanbul'da çok zor, köşe bucak kaçarım kendisinden" dedi. "Çünkü beni biraz bile tanırsa, o kafasındaki ilüzyon uçar gider, uçmasın, ben öyle kalayım onun zihninde" dedi. "Bu da böyle bir aşk olsun madem" dedi. "Ağabey bu anlattığın çok başka türlü derin bir hikaye, gerçekten şu anda ne düşüneceğimi bilemiyorum" dedim. "Öyle işte" dedi. "Ama merak etme, yine gelirim, sana süper tırt bir hikaye anlatırım, içler dışlar çarpımı, total toplamda kendi içimde yine bir dengelenirim, o olur" dedi. "Kesin öyle bir şey olur" dedim. "Yoluma gideyim ben öyleyse" dedi. "Git tabii" dedim. Gitti. Sustum. İçimdeki boşluğa düştüm.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Şımardı ya, yüz buldu ya, hemen gelir. "Bak geçende de ne oldu" dedi. "Ne oldu ki" dedim. "Kadıköy'de Bahariye Caddesi'nde öyle çaycıda oturuyordum, çay içiyordum, öyle tek başıma, karşıma kırklı yaşlarında bir kadın oturdu, göğüs dekoltesi var, ben de baktım tabii" dedi. "E yani" dedim. "Baktım ama öyle şey gibi değil yani, bakmak zorunda olduğumuz kadar baktım" dedi. "Onun bir süresi var" dedim. "O süreyi aşmadıysan sorun yok" dedim. "Yok ağabey kesinlikle aşmadım" dedi. "Ee" dedim. "Sonra baktım kadın rahatsız oldu, üzerini başını topluyor, derhal kalktım oradan, başka bir yere oturdum" dedi. "Resmen olaylar olaylar" dedim. "Ne bileyim ağabey, öyle oldu işte" dedi. "Sonra işte aradan zaman geçti, ben öyle çay içiyorum, baktım tepemde kadın, **yerinizden kalkmanıza gerek yoktu** dedi" dedi. "Oha" dedim. "Vallahi öyle oldu" dedi. "Peki sen ne dedin" dedim. Ne diyeceğim, uydurdum o anda bir şeyler" dedi. "Ne dedin ki" dedim. "**Bu nahiye biraz daha esiyor, o yüzden geldim buraya aslında** dedim" dedi. "Nahiye mi" dedim. "Vallahi nahiye" dedi. "Ee" dedim. "Öyle olsun madem dedi kadın, ve bana doğru hafifçe eğildi, bütüün ne kadar memesi varsa tişörtünün yakasından doğru, yani o açıyı bilirsin, gözüme soktu, sonra da gülümsedi, ve gitti" dedi. "Hass.ktir, bu hikayede çok güzelmiş" dedim. Yazsana bunları" dedim. "Yazsam güzel olur aslında, bir konsept altında bir kitapta toplasam mesela" dedi. "Tabii ağabey" dedim. "Konsept olunca güzel oluyor" dedim. "E iyi öyleyse, gideyim ben" dedi. Gitti. Sustum. Sonra bir bardak soğuk çay koydum kendime. Sonra yine sustum.

æ Hoşça kal.

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Kabadayılık enteresan. Yıllardır nerede kabadayılık bahsi açılsa "Ah o eski zaman kabadayıları," diye bir özlem dalgası yayılıyor. Bunun başlıca sebeplerinden biri Yeşilçam'ın uydurduğu o "eski zaman kabadayılarının" özellikleri. İnsanda doğal olarak geçmişe bir özlem oluyor hadi onu anladık da, kafası en iyi çalışan Yeşilçam yönetmenleri de o "eski zaman kabadayılarına" özlem temasını işlemiyor mu, içimden filmin yarısında çıkmak geliyor ama youtube'tan seyrettiğim için yarısında çıkmanın da bir anlamı olmuyor. Zaten sinema salonunda da filmi beğenmediysem çıkmam, niye çıkayım, keriz miyim? O kadar para vermişim, karanlık klimalı salon, mis gibi vurur kafayı uyurum. Sinema salonunda uyumanın keyfini de hiçbir şeye değişmem. Gündüz uykunuz varsa hiç düşünmeyin, dalın bir filme, dandikse daha da iyi, dikkatiniz dağılmaz, mışıl mışıl uyursunuz. Tabii matineler devamlıysa sakın uyumayın mesuliyet kabul etmem.

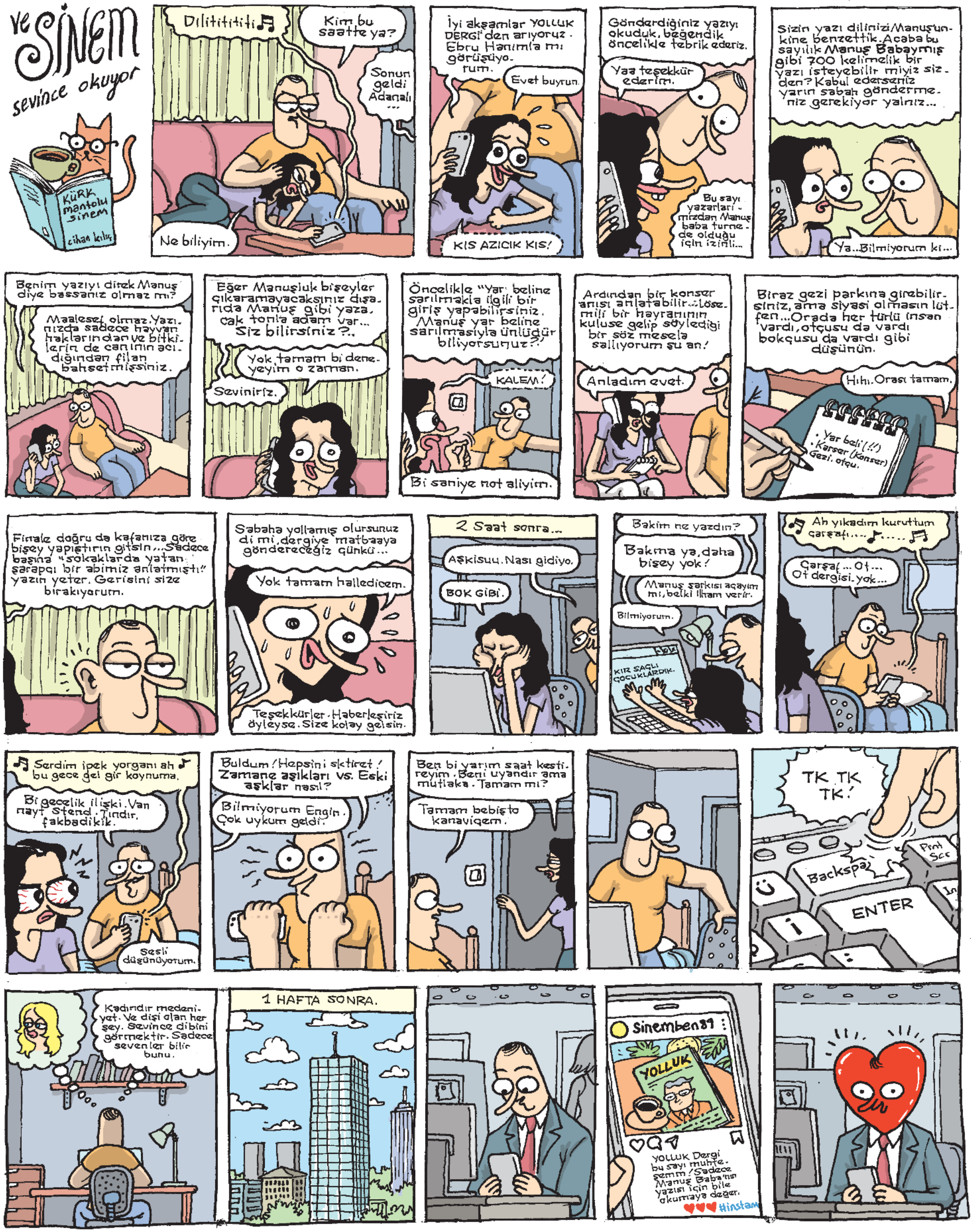
Neyse kabadayılığa dönelim. Yeşilçam'a bakarsak bir zamanlar kabadayılar, zalimlerin korkulu rüyası, inatçı lekelerin düşmanı, mazlumları koruyan birer süper kahraman. Eşkıyalık için de var; it kopuk karakter hep baş tacı. Niye? Fakire yardım ediyor, zenginden alıp fakire veriyorlar diye.

Tabii bu meselenin özünü kavrayamamaktan ileri geliyor. Yahu adam kabadayı, sektör olarak uyuşturucu, kumar, fuhuş gibi işlere girmiş bir şahıs. Evkafta memur olsa sabah dokuz akşam beş mesai yapan adam ne ara itlik kopukluk yapacak? Bu noktada bölgesel hakimiyet meselesi devreye giriyor. Her kabadayı meşruiyetini sağlamak için halkın gönlünü hoş tutmalı. Kabadayı yardımseverliği buradan gelir. Kaldı ki çorba dağıttığı, hesapta güvenliğini sağladığı bu mahalle halkı, aslını isterseniz kabadayının da insan kaynağıdır. Köşede kaçak sigara, eroin, esrar mı sattırılacak? E her gün çorba verdiği mahalleli ne güne duruyor? Bir cinayet mi işlendi? E bir zahmet korku salıp saygı gördüğü mahalleden suçu üstlenecek biri herhâlde bulunur artık. Zaten suç üstlenmek de erken emeklilik gibi bir şey, ailene düzenli bakılıyor, sen de yatıyorsun. (Bakılıyor ki daha sonra işlenecek suçları üstlenecek olanlar da özendirilsin, "Bu adamın işlediği cinayeti üstlenirsem aileme bakarlar," dedirtilsin. Reklam ve PR bütçesinde yeri var resmen.)

Yani demem o ki eski zamanlarda mazlumun dostu bir kabadayı da, eşkıya da yok. Hele hele zenginden alıp fakire vermek hiç yok. O zenginden alıp fakire verme işi basbayağı fakirin rüyasından ibaret. Keriz mi oğlum kabadayı zenginden alıp fakire versin. Hadi kabadayı keriz; zengin salak mı da kabadayıya para verecek? Adam adı üzerinde zengin, öyle bir durum olursa gider başka kabadayı bulur yine kaptırmaz parasını. Yani kabadayı da zenginle gayet iyi anlaşır.

Ha bakın Kemal Sunal'ın, çoğu Keşanlı Ali Destanı varyasyonu olan ve mahalle halkını zengine karşı koruduğu ve kabadayı karikatürü çizdiği filmlerdeki Kemal Sunal'ın rakibi olan; yani mahalleliyi evinden barkından etmek için genelde müteahhitlerle özelde Malik Bey'lerle iş tutan kabadayılar ne gariptir ki gerçeğe en yakın kabadayı tiplemeleridir. Yani kabadayılık denen müesseseyi en iyi anlatan filmler ne gariptir ki Kemal Sunal'ın absürd komedi filmleridir.

Bir de özellikle Amerikan sinemasından arak "Eroin işine girmek istemeyen mafya babası" modeli var ki akıl alır şey değil. Amerika'da uyuşturucuyla savaş kapsamında eroin falan gibi işlere giren insanların sadece kendilerinin değil ailelerinin de malına mülküne el konulduğu için o filmlerde adamlar eroin işine girmek istemiyor. Bizimkiler de maşallah pezevenklik yapıyorlar, kaçakçılığın bin türlüsüne giriyorlar, milletten haraç topluyorlar, tonla cinayet işliyorlar ama iş uyuşturucuya gelince "Beyaz işinde yokuz!" Vay be! Helal olsun sana. Hadi Amerikan filminde RICO soruşturmasından korktukları için girmiyorlar, senin derdin nedir Yeşilçam mafyası? Pezevenklik yaptın, adam öldürdün, vergi kaçırdın, haraç topladın ama eroin satmadığın için muteber adam olacaksın da cennete gideceksin öyle mi? Ha benim abime.

Ve Sinem sevince okuyor
Kürk mantolu Sinem
cihan kılıç
Dilititititi
Kim bu saatte ya?
Sonun geldi Adanalı...
Ne biliyim.
İyi akşamlar YOLLUK DERGİ'den arıyoruz. Ebru Hanım'la mı görüşüyorum.
Evet buyrun.
KIS AZICIK KIS!
Gönderdiğiniz yazıyı okuduk, beğendik öncelikle tebrik ederiz.
Yaa teşekkür ederim.
Bu sayı yazarlarımızdan Manuş baba turnede olduğu için izinli...
Sizin yazı dilinizi Manuş'un-kine benzettik. Acaba bu sayılık Manuş Babaymış gibi 700 kelimelik bir yazı isteyebilir miyiz sizden? Kabul ederseniz yarın sabah göndermeniz gerekiyor yalnız...
Ya...Bilmiyorum ki...
Benim yazıyı direk Manuş diye bassanız olmaz mı?
Maalesef olmaz. Yazınızda sadece hayvan haklarından ve bitkilerin de canının acıdığından filan bahsetmişsiniz.
Eğer Manuşluk bişeyler çıkaramayacaksınız dışarıda Manuş gibi yazacak tonla adam var... Siz bilirsiniz?..
Yok tamam bi deneyeyim o zaman.
Seviniriz.
Öncelikle "Yar beline sarılmakla ilgili bir giriş yapabilirsiniz. Manuş yar beline sarılmasıyla ünlüdür biliyorsunuz?
KALEM!
Bi saniye not alıyim.
Ardından bir konser anısı anlatabilir...Löse-mili bir hayranının kulise gelip söylediği bir söz mesela salliyorum şu an!
Anladım evet.
Biraz gezi parkına girebilirsiniz, ama siyasi olmasın lütfen...Orada her türlü insan vardı, otçusu da vardı bokçusu da vardı gibi düşünün.
Hıhı. Orası tamam.
• Yar beli (!!)
• Karser (Konser)
Gezi. otçu.
Finale doğru da kafanıza göre bişey yapıştırın gitsin...Sadece başına "sokaklarda yatan şarapçı bir abimiz anlatmıştı" yazın yeter. Gerisini size bırakıyorum.
Sabaha yollamış olursunuz di mi, dergiye matbaaya göndereceğiz günkü...
Yok tamam hallledicem.
Teşekkürler. Haberleşiriz öyleyse. Size kolay gelsin.
2 Saat sonra...
Aşkisuu. Nası gidiyo.
BOK GİBİ.
Bakim ne yazdın?
Bakma ya, daha bişey yok!
Manuş şarkısı açayım mı, belki ilham verir.
Bilmiyorum.
KIR SAÇLI ÇOCUKLARDIK.
Ah yıkadım kuruttum çarşafı.....
Çarşaf... Ot... Ot dergisi. yok...
Serdim ipek yorganı ah bu gece gel gir koynuma.
Bi gecelik ilişki. Van nayt Stend. Tindır. Fakbadikik.
Sesli düşünüyorum.
Buldum! Hepsini siktiret! Zamane aşıkları vs. Eski aşklar nasıl?
Bilmiyorum Engin. Çok uykum geldi.
Ben bi yarım saat kestireyim. Beni uyandır ama mutlaka. Tamam mı?
Tamam bebişto kanaviçem.
TK TK TK!
Backspace
ENTER
Prnt Scr
Kadındır medeniyet. Ve dişi olan her şey. Sevince dibini görmektir. Sadece sevenler bilir bunu.
1 HAFTA SONRA.
Sinemben89
YOLLUK
YOLLUK Dergi bu sayı muhteşemm! Sadece Manuş Baba'nın yazısı için bile okumaya değer.
#instam

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bir bedeli var,
Çok büyük bir bedeli var,
Bir sözün veya bir
dokunuşun."
Slyvia Plath

● 1 Eylül öbür Dünyada Barış Günü...

● Menemen soğansız, dünya Trump'sız güzel...

● Amerikan üslerinin duruşundan hiç rahatsız olmayanlarla Amerikan dolarının değişkenliğinden çok rahatsız olanlar, aynı insanlar....

● "Kırım" ile "Soykırım" arasındaki farktan habersiz siyaset uzmanları sadece bizde mi yoksa başka yerlerde de mevcutlar mı?

● Hükümetler kapışsa da, Amerikan ve Türk halkları birbirini anlar. İki tarafta da toplumun tam yarısının yaka silktiği liderler var. Bunlar da geçer ya hu!

● "Kim, kiminle, nerede?" oyununda olmaz bu ha: Haluk Levent, Karadeniz'de üç gün yüzen boğayı satın aldı!!!!

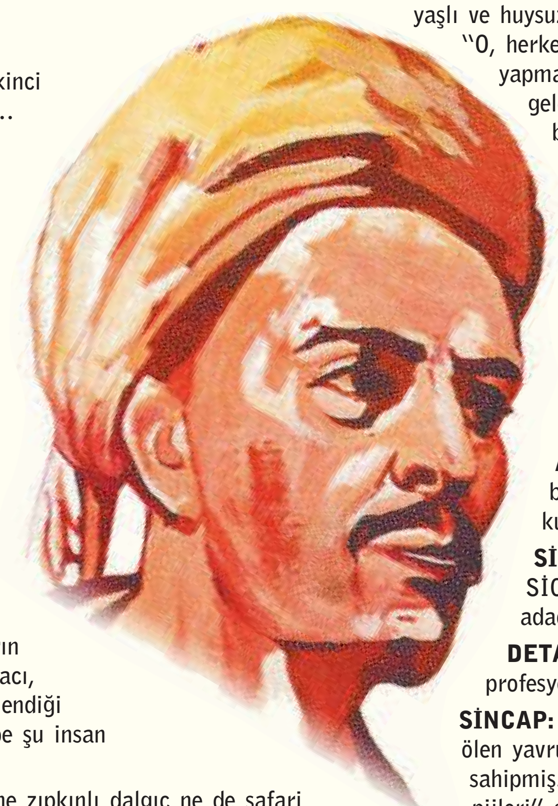
● Derya Köroğlu, yaşayan bir kültür hazinemizdir. Yandaş gazete Sabah'ın saldırısı, ancak bu gerçeğin saldırısı olur. İllallah be yancı!

YUNUS EMRE: İkiyüzlülükten en hazzetmeyen ve paraya en önem vermeyen derviş şairin, en yüksek paramız olan 200 lirada resminin olması...

TERMOS: Çay tanrısı...

KESTANE AĞACI: Berlin, İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı... Amerikan uçaklarından biri düşer şehre. Havaalanı iniş hattının epey soluna, evin tepesine, küttedek tam ortasına düşmüştür un yüklü uçak. Aylardan ocak. Sıcak öylesine dehşetlidir ki, uçak kalıntısı çok geçmeden ak kor haline dönüşür. Altı kişi ölmüştür. Sürüyle de yaralı.

Peki ertesi sabah ne olmuştur? Uçağın düştüğü evin bahçesindeki kestane ağacı, çiçek açmıştır! Sıcaktan! Evet, o sıcaktan ağaç yapraklanmış, tomurcuklar boy göstermiştir. Kana ve una batmış yıkıntıların ortasında yaşlı bir kestane ağacı, çiçeklenmiştir... Sonradan eklendiği hayatı, tabiatı ne sahiplendi be şu insan evladı...

MACERA: Ne timsah avcısı ne zıpkınlı dalgıç ne de safari erbabı. Hiçbiri, çocukken hindi tarafından kovalananın yaşadığı heyecanı bilemez...

İNSAN FARKI: Şah, gün gelir, şahbaz olur ama kuş asla kuşbaz olmaz...

DOSTOYEVSKİ: "Stephançikova Köyü" adlı romanında yaşlı ve huysuz emekli general için şöyle diyor: "O, herkese eşit davranan biriydi, hiç ayrım yapmadan tümünü aşağılardı!" Önüme gelene anlatıyorum, bu roman bir mizah başyapıtı. Oyun olarak tasarlamış. Dostoyevski, paraya sıkışınca tefrika olarak yayınlatmış. Zor adı nedeniyle diğer kitapları kadar tanınmıyor. Bundan sonraki baskılarına adı "Foma Fomiç" olmalı bence Foma Fomiç, acayip bir anti kahraman. Artık nasıl tiksindiyse yarım aydınlardan, anti kahramanların halay başını yaratıp yazmış Dostoyevski...

AYARLAYIN BUNLARI: Annelerinden bariz daha çirkin kızlar, dernek kursalar yeridir...

SİCİLYA: İnadına gibi, SİCİL'İ en bozuk insanların bu adadan çıkması...

DETAY: Bir işin profesörü ile profesyoneli, apayrı kişiler...

SİNCAP: Sincap hayvanı, ana-babası ölen yavruları evlat edinme yeteneğine sahipmiş. Sizi gidi "Atilla Atalay'ın pijleri" sizi! Pek çok yaşayın e mi?

BEŞLİ: Sinemanın As'larından biri, bir papaz, kupa sahibi bir kız, bir mekanın valesi ve bir takımın 10'lusu hayatta bir araya gelseler ne para kazanırlar, bilmem. Ama pokerde çok para kazanacakları kesin.

Kamer Baba

NEREYE KADAR: "Lacoste" markası, yıllar yılı timsahın ekmeğini yedi; simge, sembol etti kendine. Peki, timsahlar için ne yaptı Lacoste? Veya Mimar Sinan Üniversitesi bünyesinde baykuşların korunup, kollanması için bir mesai var mı? Simgeleştirdiğin canlı için çaba harcaman gerekmez mi? Beşiktaş'ın kartallara, Galatasaray'ın aslanlara, Fenerbahçe'nin kanaryalara vefa borcu yok mu? Nasıl olsa sesleri çıkmıyor diye, bu hiç gündeme gelmez mi sandıydınız? Ateşleyin bakalım sembollere!

SÖZÜN BİTTİĞİ AN: "Bilmem yar kimi sever?!"

ÇAY: Arkadaşlarım taşındılar, evde eşya topluyorlardı. "Yardım edilecek bir şey varsa" dedim, "O kişi valla ben değilim" dedim. "Siz de yoruldunuz, hadi çıkalım, bi çay içelim" dedim. Yardım etmediğim gibi işlerini de engelledim. Çıktık, Balat'ta, kahvede çay içtik... (Muhabbet kuşları var o arkadaşlarımın, kuşlardan birinin adı da Mülayim.)

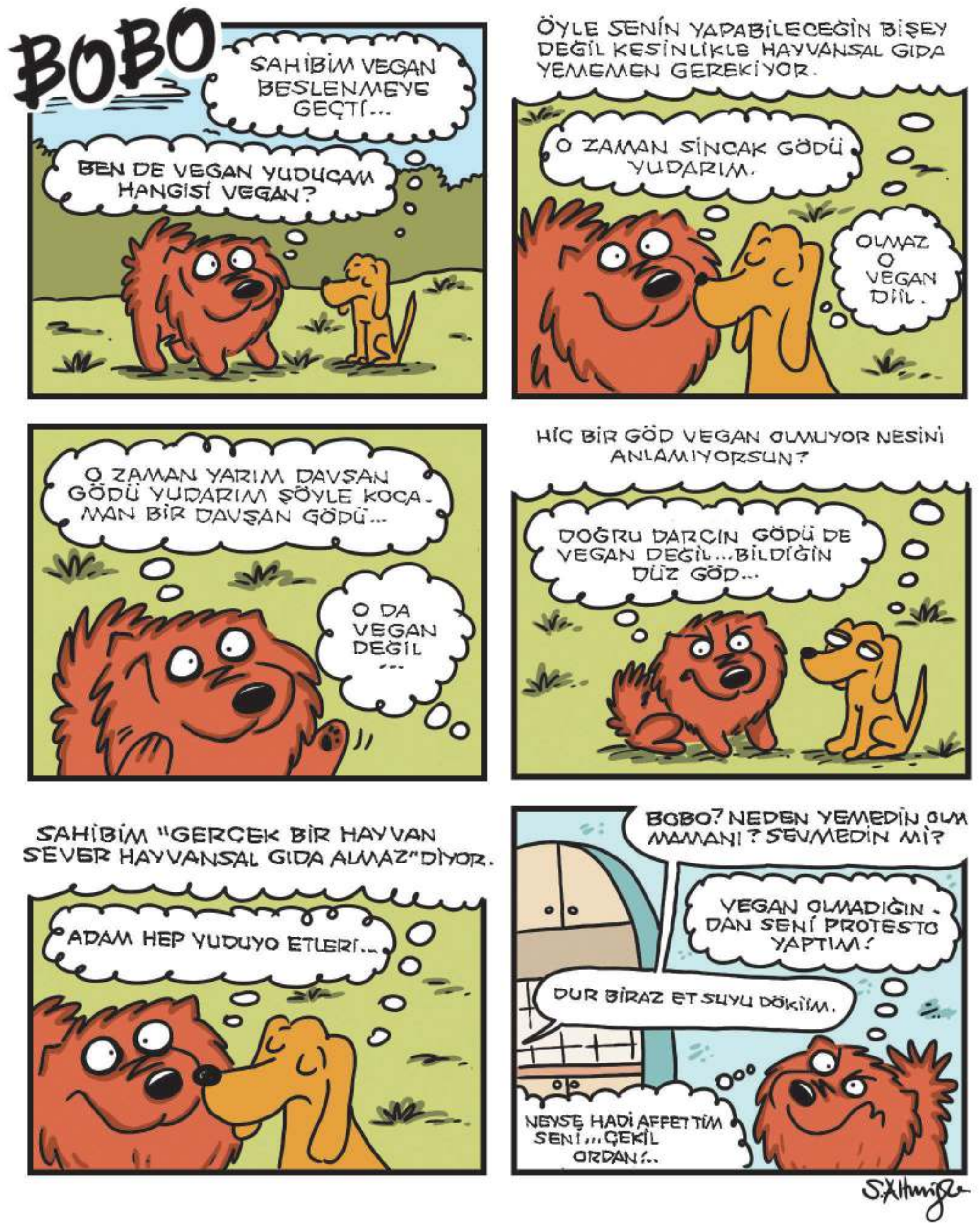
HARBİ: Şiddete karşıyım. Genellikle. Sadece çok arada bir, "Barbie bebek bacağıyla" kıçına şöyle bir kere vurasımın geldiği insan çıkıyor karşıma...

KAMER BABA: Tüm sinema tarihinin en yaşlı oyuncusu olabilir. Çok eski filmde bile yaşlıydı. Nur içinde yat Kamer Baba.

ŞARKI: "Şimdilik gururum bir yerde dursun / Gideceğim ona, isterse kovsun" diye şarkı var. Tam kime sesleniyorsun? Sesli mi düşünüyorsun? Kararlı olmaya mı çalışıyorsun? Git, bi bakalım!

İNDİ BİNDİ: Nasıl yani, önce binilmiyor mu lan?

vedatozdemiro@gmail.com

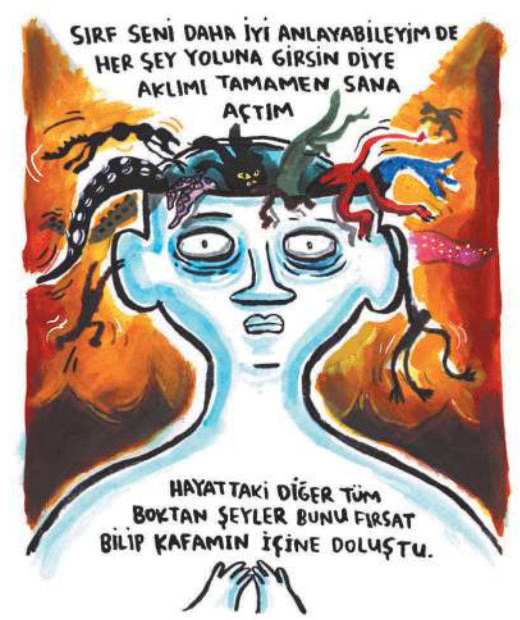
CEM GÜVENTÜRK
instagram.com/cemguventurk

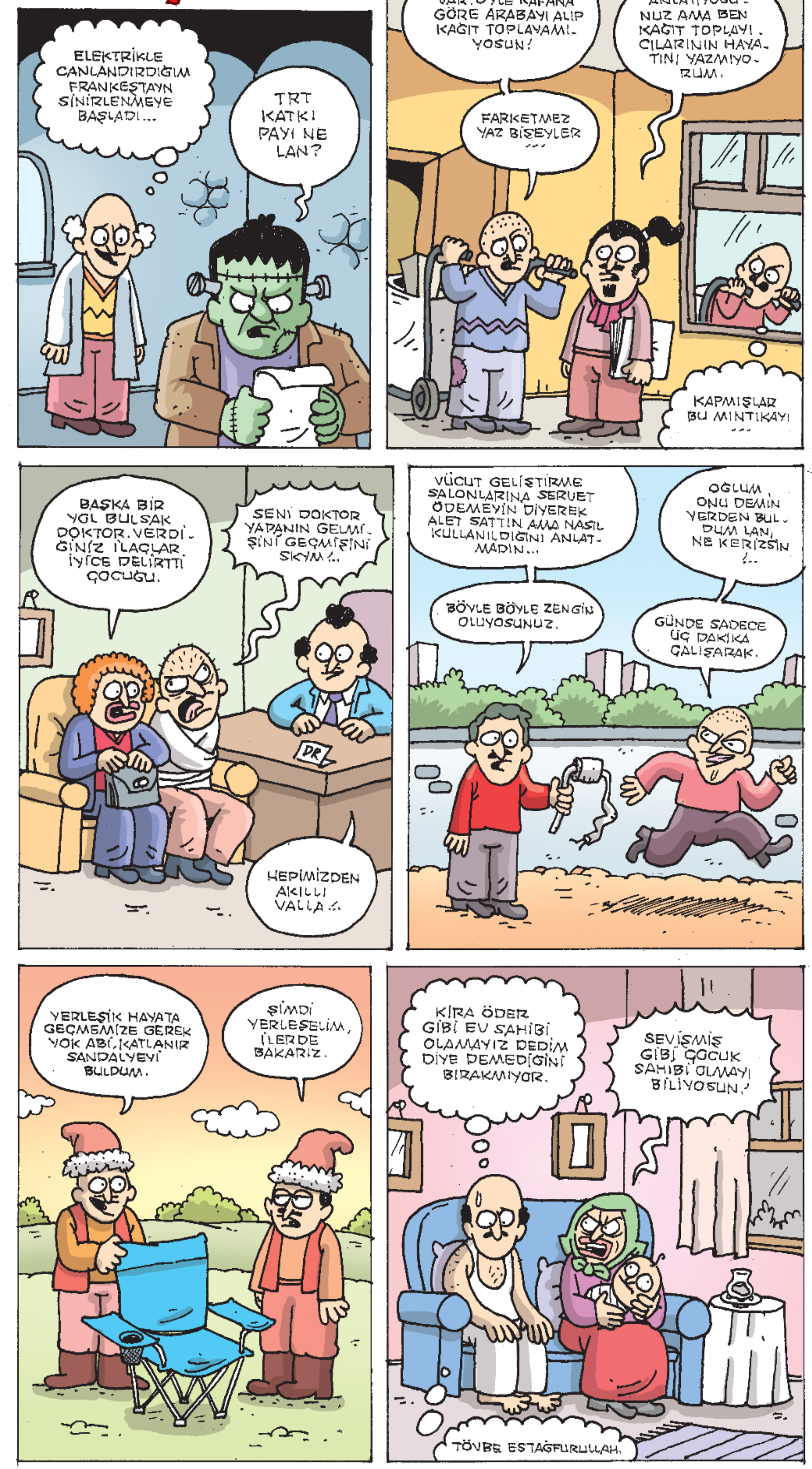

mustafa satıcı

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

BEYNİM BENİ GİYDİRMEYE ÇALIŞIYOR

Beğenmediysen niye aldın, derler adama. Bunun net bir cevabı yok. İşletmeyi uzun süre meşgul etmenin baskısı olabilir. Bir anlık farklılık yanılgısı olabilir. Giyinmeyi bilen bir arkadaşın aldığına benziyor sanmış olabilirim. Aniden bastıran bir boş vermişlikle "sonuçta ayakkabı işte, bitir şu işi" düşüncesine kapılmış olabilirim vesaire vesaire. Sonuçta, baktıkça çirkinleşen bir çift ayakkabı aldım. Bu ilk değil, giydikçe "bu ne lan mukavva gibi" dediğim kotlarım, aldıktan hemen sonraki günlerde sadece evde giymekle cezalandırdığım tişörtlerim oldu. Fakat bu ayakkabı başka. Kendisi ilk bakışta belki standart görünebilir, ama bakmaya devam ettikçe sanki tüm hayatımın zevksizliği onda cisimleşiyormuş gibi bir hisse kapılıyorum. Ben nasıl aldım bu ayakkabıları? Daha net sorayım: Ben, nasıl kot kumaşından yapılmış bir çift ayakkabı aldım? Üstelik kot kumaşından yapılmış bölümü, daha koyu renkte lacivert bir kuşak çevreliyor. Ortadaki kot bölümle gündelik ihtiyacımı karşılarken, onu çevreleyen koyu kuşakla "işe de giyilir bu" sonucuna mı vardım? İki şeyi aynı anda arzulayınca sonuç genelde çirkindir. Beynimiz "hem o, hem de bu" düşüncesinin altından kalkamadığından hatalı sonuç verir. Bu ayakkabıyı bana alışveriş esnasında, bir iki dakikalığına güzel gösteren beynim kim bilir bana daha ne oyunlar oynuyor?

"Bak bu tişört güzelmiş" diye düşünüyor

Bütün AVM'lerde şubesi olan bir mağazada satılan tişörtü orijinal sanıyor beynim. Sonuçta, bir zamanlar önünde "I'm İstanbul" yazan bir tişört bile giydirdi bana. Tüm İstanbul'a bir yaz boyunca "İstanbul benim" diye iddia ettim. Bir iki kere, aynı tişörtü giyerek İstanbul'un asıl kendileri olduğunu iddia eden insanlara rastlayınca biraz ayılır gibi oldumsa da, beynim bana yanlış tişörtler pazarlamaya devam etti. En sonunda yazısız tişört giymek konusunda anlaştık. Yazısız tişörtlerle iddiasız ve mutlu bir hayat sürerken, "Aynı renk tişörtten çok sayıda alalım" gibi bir düşünceye kapıldı beynim. Toplum içinde "Fırat hep mavi giyer" türü bir statüye ulaşmak istedi sanırım. Hatta, "Kış aylarında bile bu tişörtü giyelim, mantığı olmayan, ama insanlar arasında esenlik yaratan bir havaya bürünelim," diyerek değişik kararlar almaya çalıştı. Mavi tişörtü kişiliğimizin bir parçası yapmak istiyordu. Oysa vardığımız yer "Fırat hep aynı tişörtü giyiyor" oldu.

"Parfüm alamaz mıyız?" diye düşünüyor

Tenimle uyumlu bir parfüm bulalım istiyor beynim. Amacı ne, tam belli değil. Bu uğurda beni mağazalara sokup bileklerime bir sürü tester sıktırıyor. Fazla püskürtme yaptığımdan halimi beğenmeyen satış görevlilerini başıma topluyor. "Siz nasıl bir şey arıyorsunuz?" diye soran satıcıya, "Bilmiyorum ki..." diye cevap vermek zorunda kalıyorum. Kokulardaki anlamsızlık şişeler boyu devam ediyor. Bileklerim, Antonio Banderas, David Beckham, Enrique İglesias, Tom Ford gibi ünlülerin yanı sıra, "macera", "sonsuzluk", "yenilmezlik" gibi kavramlarla doluyor. Kokular birbirine karışmasın diye bileklerimden yukarıya doğru ilerliyoruz. Bir süre sonra dirseklerime kadar kokmaya başlıyorum. Bu koku cümbüşünün içinde bir türlü kazananı açıklayamıyorum. "Antonio Banderas nasıl?" diye soruyorum satıcıya. "Odunsu," diyor. Sanki bir anlam kazanacakmış gibi Banderas'ı tekrar kokluyorum. Satıcı, "Siz tam olarak nasıl bir şey aradığınızı söylerseniz yardımcı olucam ama…" diyerek iyice sıkıldığını belli ediyor. Bu sıkıntılı anlarda beynim iyice büzülerek görünmez oluyor. Tam olarak nasıl bir şey arıyorsun gerizekalı! Cevaplanmadıkça şiddetlenen sorular karşısında gittikçe zor durumda kalıyorum. Can havliyle "Tomorrow" isimli bir parfümü neredeyse omuz hizama sıkıp koklar koklamaz, "Bu olsun!" diyorum. Satıcı yüzünü buruşturarak yarınımı elimden alıyor: "Maalesef testeri var ama Tomorrow şu anda elimizde kalmadı…" Artık devam etmenin, "Peki Justin Biber nasıl?" gibi hal hatır sorarak durumu idare etmenin bir anlamı yok. Ortam gerginlik kokmaya başlıyor. "Peki, neyse teşekkürler," diyorum en sonunda. Kafama kadar kokular içinde beyinsiz bir yaratık olarak mağazadan çıkıyorum.

"Güneş gözlüğü lazım ama Atasun değil" diye ısrar ediyor

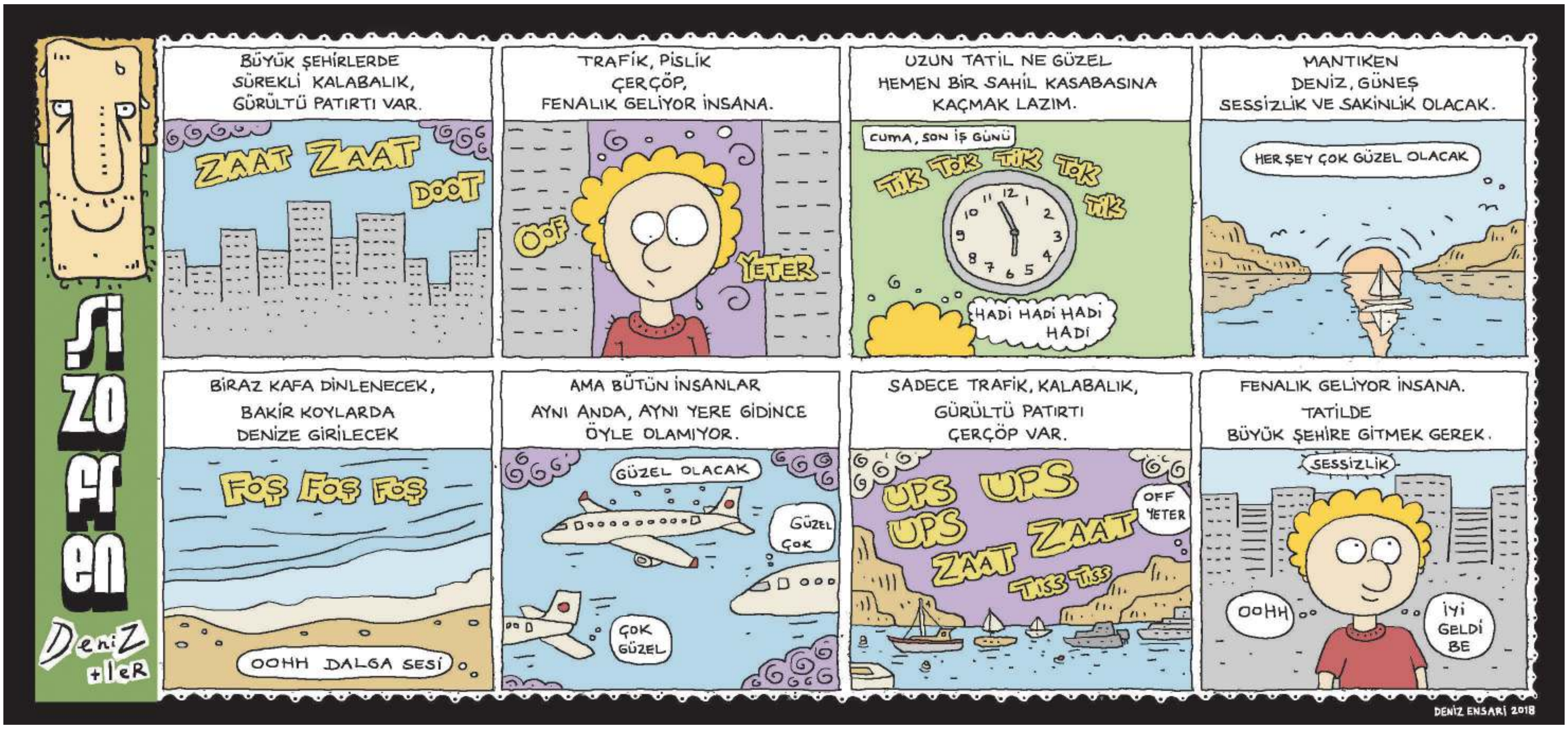
Büyük optik mağazalarında satılan güneş gözlüklerini çok sıradan buluyor beynim. Kendini entelektüel sandığından, hafif bohem imalı, 68 ruhunu camlarından yansıtan, Gandhi'nin çıplak sırtını sıvazlayan, Troçki gibi anlamlı baktıran, Gramsci gibi acıları yansıtan, Lennon gibi baygın baktıran bir şeyler istiyor. Böyle bir optikçi bulmanın kolay olmadığını anlatamıyorum beynime. Her optikçinin vitrininde durup Kobraların, Terminatörlerin, Matrixlerin, Elton Johnların, Tom Cruiseların, Hangoverların, Bonoların arasında Gramsci aratıyor bana. Metin Milli bile var ama Gramsci yok. "En azından Katil Doğanlar gibi bir şeyler alsaydık," diye ısrar ediyor. Saçma sapan istekleri konusunda tam bir psikopatı oynuyor.

Değişik bir saat takalım istiyor

Turuncu kayışlı olsun, diyor beynim. Turuncu kayışın insana modern bir hava kattığına inanıyor. Ergenliği çok silik geçtiğinden doksanların kolej havasını yeniden yaşatmak istiyor. Baskette faul atışı sırasında ayak uçlarını birbirine çevirip dizden yaylanan ve topu çemberden deliksiz geçirdikten sonra geri geri koşan o kolejli çocukları unutamıyor. Bronz bir kolda turuncu kayışlı bir saatin bir çok sorunumuzu çözeceğine, kendimize olan güvenimizi artıracağına, ellerimizi kullanırken şimdikinden daha estetik hareketler sergileyeceğimize inanıyor. Mesela turuncu kayışlı bir saatimiz olursa spor ayakkabımızın bağcıklarını daha net, daha sağlam hareketlerle bağlayabilirmişiz. Ya da metrodaki tutamaçları sol elimizle kavradığımızda etrafa çok hoş bir görüntü verebilirmişiz. En saçma iddiası da, yurtdışına çıkarken aksi bir görevliye pasaportu sol elimizle uzatırsak, turuncu kayış yüzünden bilinçaltına modernlik algısı işleyen görevli damgayı daha hızlı vururmuş… Turuncu bir kayışla sınırları kaldıran böylesine hastalıklı bir beynin ihtiyaçlarına cevap vermek ne kadar doğru olur bilemiyorum. Turuncu kayışlı saat takarsak tümden yitmekten korkuyorum.

"Artık kimse bu boxerlardan giymiyor" diye haykırıyor

Üniversitede taktığımız kasketlerden ders almadı beynim. "Kasket eskidi artık, Fidel şapkası gibi birşey mi taksak?" diyor. "Ya bir dur artık!" diye bağırıyorum. "O zaman şu şort gibi olan boxerları atalım, vücudu saranlardan alalım," diye konu değiştiriyor. Boxer mağazada denenmediğinden internetin başına oturtuyor beni. Tam sıkıldığım an, "3 tanesi 59.99 kaçmaz!" diye haykırıyor. Alıyorum. Sipariş ulaştığında, "Bir dene bakalım nasılmış," diye bastırıyor. Bileğimdeki turuncu kayışlı kol saati hariç tamamen soyunup yeni boxerımı giyiyorum. Aynada vücudumu izlettiriyor bana beynim. Bu boxerla vücudumun geri kalanına bakmadan seks yapmak istiyor. Bedenle değil boxerla seks yapılır sanıyor. Boxerlı halimle Katil Doğanlar gözlüğümü de taktırıyor. Bir de böyle bakıyoruz aynada kendimize. Görüntü baya hoşuna gidiyor. İyice delirdi; aynanın önünde duran Banderas'ı da sıktırıp bu görüntüye odunsu bir hava katıyor. Gülümsetiyor beni beynim, gerçekten işler tıkırında sanıyor. Biraz daha izin veriyorum beni seyretmesine. Sonra küfredip duşa giriyorum. Buz gibi suyu kafama tutuyorum.

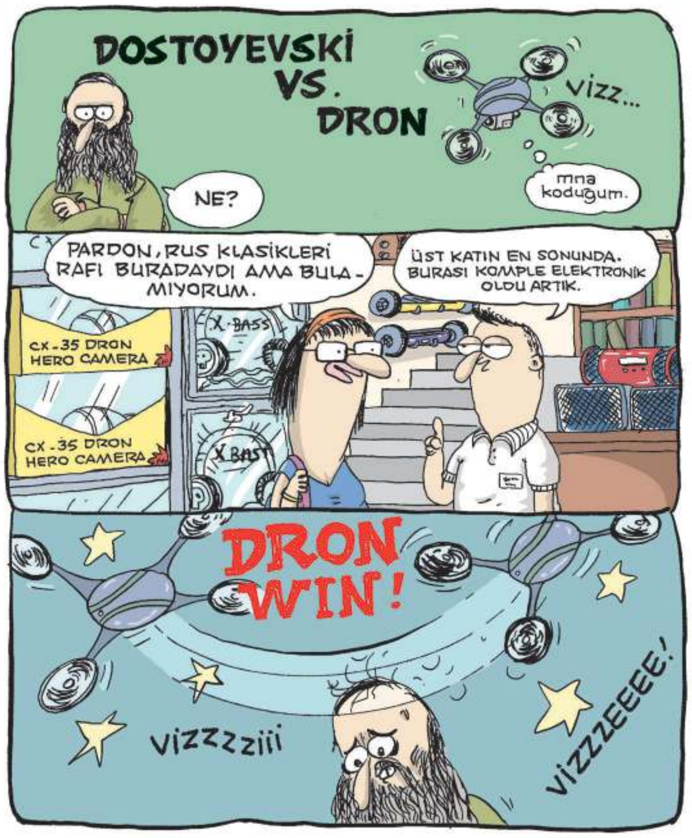

uğur gürsoy

Oh, bu hayırsız dereler! / Oh, kavgalı akrabalarım! / Kim ne yapmış, kim ne demiş? / Bir bira verin içeyim... / Demek öyle olmuş, demek öyle demiş. / Hem de düğününde mi demiş? / Peki gelin ne demiş? / Bir bira verin içeyim... / Gelin de bir şey demiş / Babası da bir şey demiş / Oh, bu hayırsız ağaçlar! / Bir bira verin içeyim...

Bu benim zamanında gittiğim bir kır düğünüyle ilgili yazdığım epik bir şiir. Ne çimen, ne dere, ne arada "benlik bir şey var mı acaba?" diye kendini gösteren sincaplar insanlığı bir arada kardeşçe yaşamaya ikna edememişti. Oysa sincapa bir bakar mısın? Ablası... Birisi ordövr tabağında zeytinyağlı mı bırakmış, onu mu yemeye çalışıyor bu sincap? Bir bakar mısın şu sincaba? Aslında zeytinyağlı yememesi lazım, onun sindirim sistemi kaldırmaz büyük ihtimalle ama bir bakar mısın şunun ağzının şekline? Yağdan ıslanmış, dolmanın pirinçleri ağzına yapışmış. En azından şu hayvanın ağzının şeklinin hatırına, bugünlük de olsa akrabalarımızla bile iyi geçinemez miyiz? Hayır mı diyorsun?

"Hayır," dedi cici gelin, "makul olmak, teslim olmaktır. Teslim olmak, yaşamamaktır. Onun yerine gel ben sana bir hikaye anlatayım." Anlat tabi. Ama önce bir bira verin içeyim. Bugün benim en mutlu günüm, sizin de yanımda olmanızı isterim diyerek beni ormanın derinliklerine doğru tuzakladın; usta bir avcının ala geyiği kah kovalayarak, kah yemleyerek namlunun ucuna koyması gibi bu tesise getirdin beni. Şimdi ben nereye kaçayım? En azından bir bira verin içeyim.

"Sen" dedi cici gelin, "zayıfsın. Kavgadan dövüşten kaçarken kendini de geride bırakmışsın. Oysa toplumu bir plaj gibi düşün, göz alabildiğine uzanan ve kaliteli müzik çalan bir plaj." Plajı güzel bir şey olarak düşünüyordu. Ne güneşlenirim, ne plaj isterim. Denize gireceksem iskeleden girer, iskeleden çıkarım. Ama en ufak bir şey söylersem "en mutlu günüm" diye itiraz edeceği için bir şey demedim. "Plajı plaj yapan kumudur... Peki kum nedir? Zamanında kırılmış, parçalanmış cam değil mi? Cam kırılıyor, önce tabi üzülüyorsun ah tabağım kırıldı, ah en sevdiğim kupamdı diye. Sonra o cam kırıkları doğada dönüşüyor ve beyaz kumlu bir sahil şeridine dönüşüyor. Giriş parası alıyorlar ama giriş parası da almasalar herkes girer yani rahat edemezsin."

Cici gelin düğünden önce çok üzüldüğü için arkadaşları ona sakinleştirici içirmişti. Şimdi ise en mutlu günü olduğu için saatlerdir pembe şarap içiyordu. İlacın mavisiyle şarabın pembesi birleşmişti, gelinin rengi hafif menekşe rengine çalıyordu. Zihni yoğun trafik içinde hareket halinde bir halk otobüsü gibiydi. Eğer yakalamak istiyorsan az da olsa çaba sarf etmen, yürüyen trafikle birlikte koşman gerekiyordu. Belki tökezleyip araba altında kalacak, hayatının geri kalanını tekerlekli sandalyeye mahkum yaşayacaksın, belki otobüsü yakalayıp evine gidecek, bir gün daha pantolonu çıkartıp alt eşofmanı giymenin keyfini tadacaksın. Ben böyle heyecanlar için yaşıyorum. Ama önce bana bir bira verin içeyim. Servis inanılmaz yavaş.

Yani diyorsun ki, toplum iyi plaj gibidir, herkesi içeri alırsan o plajın değeri bozulur, o yüzden topluma kimi alıp almayacağımızı iyi ayarlamalıyız? Mı diyorsun? Öyle diyorsan, gizli ırkçılık barajının kapaklarını açtıysan, en azından bir göz kırpabilirsin, bir işaret verebilirsin. Çünkü benim de ingilizler hakkında belirtmek istediğim bir iki fikrim olabilir. Bir işaretin yeter. Ne o öyle ingilizler?

"HAYIR!" dedi cici gelin, "anlamıyorsun! Kumdan bahsediyoum, en güzel kumdan. Camı kırmaya kıyamazsan kum olmaz, kalbi kırmaya kıyamazsan toplum olmaz. Akraban senin kalbini kıracak, sen akrabanın kalbini kıracaksın, aileler birbirini kıracak, ülkeler birbirine laflar söyleyecek, savaşlar çıkacak, bombalara atılacak. Camdan kalpler bir bir kırılacak, önce cam kırıkları elimizi ayağımızı kesecekler ama sonra zamanın dalgalarıyla aşınıp en kaliteli kuma dönecekler. İşte geleceğin en kaliteli plajları bu kaliteli kum üzerinde yükselecek! Anladın mı şimdi?" Anlamıyorum. Bir bira verin içeyim.

Peki ne yapalım? Bile isteye kavga mı çıkartalım? İnsanlar çok afedersiniz içtikleri soda şişelerini plajda yere atıyorlar, o camlar plaj olacak diye görmezden mi gelelim? "SIRF PARASI VAR DİYE SURİYELİYİ IRAKLIYI PLAJA ALIRSAN ÖYLE OLUR! BUNLAR İYİ GÜNLERİMİZ! İLERİDE HAŞEMASIZ ALMAYACAKLAR BİZİ PLAJLARA" diye bağırdı cici gelin. Eninde sonunda konunun ingilizlere geleceğini biliyordum. Bana bir bira verin.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bahar geçer/ Dallarda kuşlar ağlar/ Yaş dolar gözlerine balıkların"

Matsuo Basho(1644/1694/Japonya)

ŞEHİR (BUĞULAMA)

Gece, geç bir vakit. Kıpır kıpır yoğun bir nem buharının içinde ağır ağır pişen şehir. Kesif nem.(Antalya) Ben, "Perde-i zulmet" çekili odamda ağdalı bir karanlığın ortasında öylece (bir Rembrandt karakterini epey andırır bir vaziyette) oturuyorum. *(bütün tablolarında karanlıklara gark olmuş ortamları resmetmiş olur hazret–zifiri siyah fon üzerinde kapkara elbiseler, kara şapkalar giymiş bir amca, gölgesi bile yok; olamıyor; fon kuzgun karası–)* Dört gündür elektriklerim kesik sevgili okur. Kesmişler. İnsan bayram üstü elektrik keser mi? *("Dışarda bayram, bayram bize mahrem"/ A.M. Dranas)* Telefonun bitmek üzere olan şarjının rahatsız edici imdat sirenleri. "Hemen şarja tak beni" diyor. Olsa. "İnternetten ödeseniz bile açılmaz, dört gün bekleyeceksiniz, pazartesiye kadar" diyor telefondaki kız. "Nasıl olur " diyorum, "elektrik herhangi bir hizmet değil ki; hayati sonuçları olabilir, solunum cihazına, başka tıbbi cihazlara bağlı olabilir insanlar, ödenmiş elektrik nasıl açılmaz, hele hele bu kadar sıcak, nemli bir şehirde" Boşa konuşuyorum. Uzun uzun anlatıyorum kıza. Elektriksiz bıraktığı yetmezmiş gibi ipince bir çizgi şeklinde kalmış, zor vakitlere sakladığım son şarjımı da bitiriyor "vahşi kapitalizm". "Tamam" diyip kapatıyorum. Neyse becerdim. "Sizin için yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı" diyor. "Yok" diyorum. Kız naapsın o da işçi. Sanki şirketin ceo'suyla konuşur gibi "şirketin sorumlulukları"nın hepsini ayrıntılı bir şekilde...

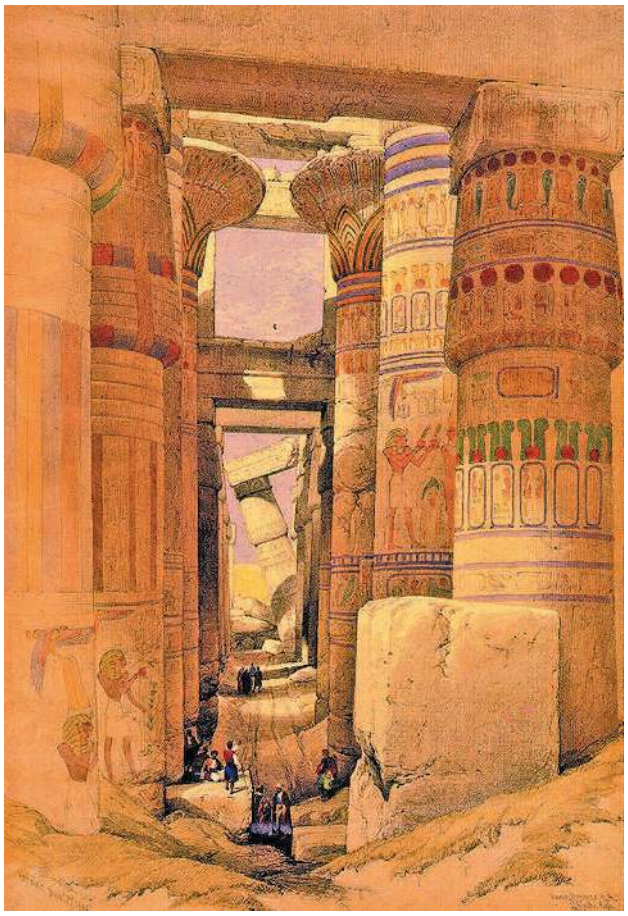
Keşke anlatmasaydım. Ama işte insan zıvanadan çıkıyor, şuur muur, akıl izan kalmıyor ki. Kız onları bir yetkiliye söyler mi acaba? Sırf bir nöbetçi açma kapama elemanına ilave para vermesin diye yapmayacağı şey yok şirketin. Ceplerinden bir lira fazla çıkmasın. Hep onlar kazansın. Herneyse.

Karanlık çağlar. Herkesle birlikte," semtte elektrik gitmesi"ne de hiç benzemiyor yalnız. O hepbirden "Aa" diye bağrışan koro. Hoş olsa da ("Elle gelen düğün bayram") "semtin elektriğinin tümden gitmesi"nden; ondan çok çok daha da kolay bir yanı da var. Varmış yani. Bu kişisel kesintinin. Bir yanıyla kat kat daha kolay o diğerinden; Niye? Hiç olmazsa" gelme umudu" yok. Elektriğin. Hiç yok. O beklenti. Biliyorsun gelmeyecek. Kafan rahat. O; ha geldi ha gelecek beklentisi. O umut. O vaat. Her an gelebilirlik. O çok rahatsız edici. İnsanın içi içini yer. Dayanamazsın. Eğer bir müşkül'ün giderilme ihtimali varsa çok çok daha fazla acı çekersin. Herneyse kesiyorum derin mevzular.

Basho

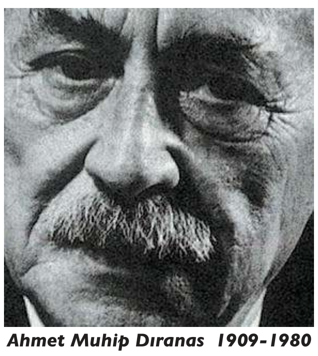
İnsanın kan dolaşımından sonra, içinde bulunduğu evin kablolarındaki elektriğin dolaşımı da ikinci sırada imiş. Meğer. Meğer o hale gelmişiz. "Karanlık'tan öğrendiğim bir sürü şeyden en mühimi bu oldu. Mutfaktaki pişirme falan hep elektrikliydi, ketıl metıl. En önemlisi çay. İkinci dünya savaşımda İngiliz tanklarının içinde çay yapmak için gerekli ekipmanlar mevcut oluyormuş.(düşünün koca Nazi ordusuyla savaşıyorlar) Haklılar. Aynı kafadayım. Çay olmadan hiç bişey olmaz. Ne savaş ne barış. *(neyse ki hallettim o işi)* Çeşit çeşit icatlara açık bir hale geldim. Eski Mısırlıların kral mezarlarının o kat kat altında, derinlerdeki labirentimsi dehlizlere, karşılıklı aynalarla yansıta yansıta "güneş ışığı" taşımaları *gibi (duvarlar silme resimlerle dolu, o kadar ressam çalışmış, hiç ateş, duman, is izine rastlanmamış–görmek nasip oldu o resimleri–)* karanlık banyoya balkondaki güneşi aktarmayı düşünmedim değil. O şekil.

"Karnak Tapınağı" (İskoç ressam David Roberts 1796-1864)

Çok da abartmış olmayayım. Körfez savaşının hemen ardından kaçıp üst katımıza taşınmış o Iraklı aile; kırk beş dereceyi aşkın sıcakta "sadece günde iki saat elektrik verebiliyorlar" demişti. Bağdat'lıydı. Ne klima ne buzdolabı kullanabilirsin. Yaşlılar ve hasta akrabaları falan orada kalmış. Onları bu hale getirenler, kendi ülkelerinin bütün zamanlarında tek bir kere olmuş bir kesinti için bir sürü filmler yaptılar. Kendi canları kıymetli.(Saddam'a törenle Detroit şehrinin anahtarını vermişlerdi) Saldırdıkları aynı Saddam. Herneyse, korkunç mevzular.

O filmlerden biri; bir kara film, çok güzeldi yalnız. (keşke sadece film yapsalar)Bir eski film bu; siyah beyaz. Aklımda kalmış. Gökdelende ışıklar birden gidiyor, karanlıkta biri öldürülüyordu falan filan. İnsanlar karanlığın içinde merdivenlerden inerlerken(asansör çalışmıyor tabii) Kadın şöyle diyordu yanındaki tanımadığı adama; (mealen, aklımda kaldığınca) "İnsanlar karanlıkta, daha önce akıllarına bile gelmeyen, yapmaya hiçbir zaman cesaret edemeyecekleri şeyler yaparlar" İlginç bir tesbit.

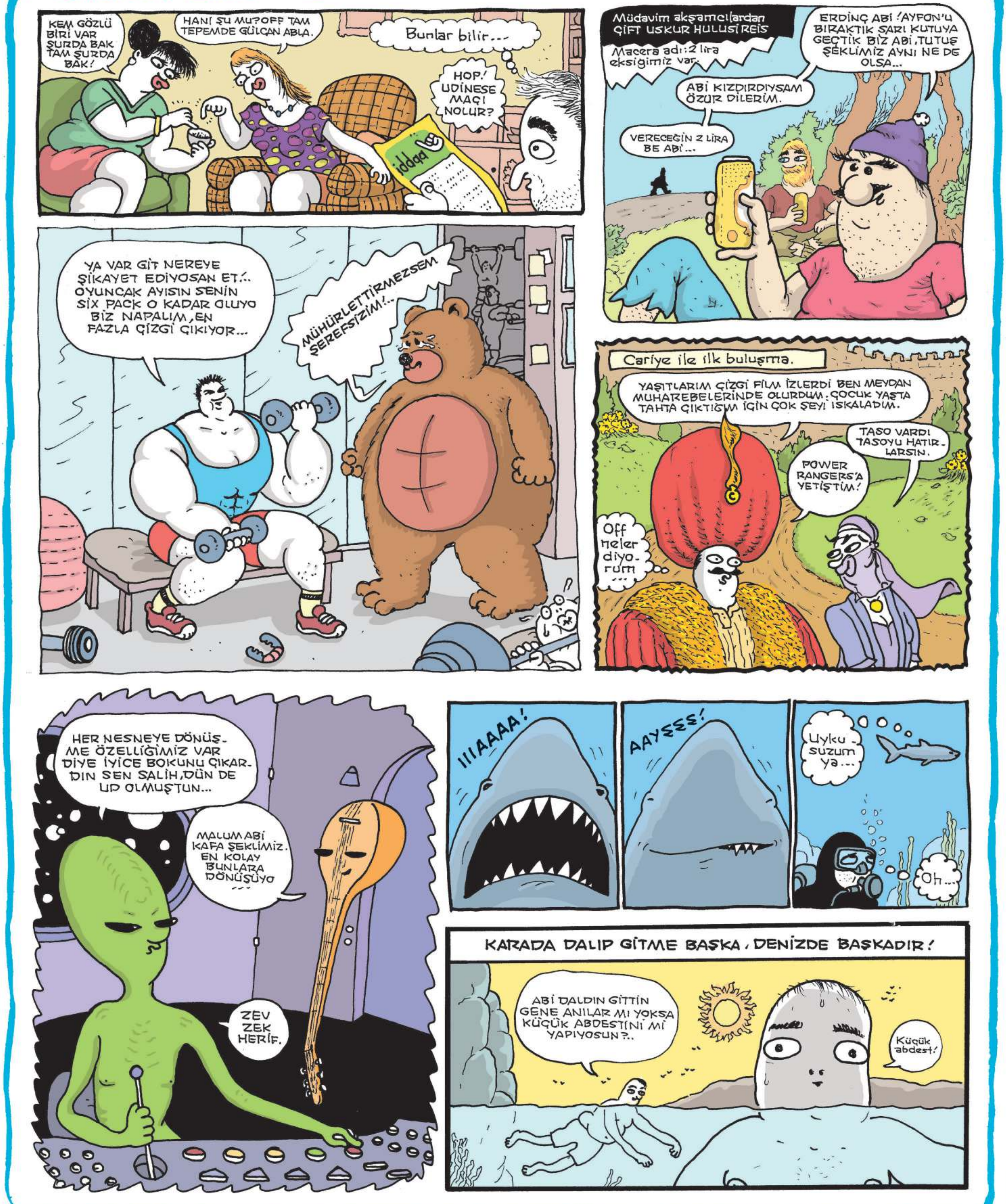
Ahmet Muhip Dıranas 1909-1980

Peki karanlık beni bozdu mu? Hayır. Farklı bir şey yapmadım. Aynı şekilde karanlığın ortasında ööle (mal mal) oturuyorum…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

@kaansezyum

Bitmeyen tadilat

Bu satırları alt katta 3 haftadır bitmeyen tadilatın tam üzerinde yazıyorum. Şu anda balkonu plastik doğrama ile kapatıyorlar. Moda'da 12 yıldır aynı binada oturunca ister istemez apartmandaki komşularımız da aramızdan ayrılıyor. Moda'da yaşayanlar genelde eskiden beri burada oturduğu için, şu binada kaldığım 10 yıl boyunca 3 tane çok sevdiğim komşumuzu yitirdik. Hepsi de harika insanlardı, hepsinin de mekanı cennet olsun.

Alt kattaki teyze de gidince bir gece dairesi bir süre satılık olarak kaldı. Yaklaşık 3 ay sonra daire satıldı. Şimdi yeni sahibi Moda'da güzel bir yerde ev aldığı için evin içini de güzel bir hale getirmeye çalışıyor. Tabii normal hayatı olan insanlar için tadilat çok da endişelenecek bir durum değil. 6'da bitiyor, yani işe filan gidiyorsanız, sıkıntı yok. Ama üst katta yazarlık yapmaya çalışıyorsanız iş bambaşka boyutlara varıyor. Bazen matkap sesinde kafamın içi sütlaç gibi oluyor. Evde kendimi "Bi daha bana gürültü mürültü diye gelirlerse küfür ederim" filan diye bağırıyorum. Şu güne kadar hiçbir komşum da "Kaan Bey, kafamız şişti, müziği kısar mısınız?" diye gelmedi bana. Ses sevmiyorum zaten. Ama bundan sonra işlerin rengi değişecek. Bir benim mi başım kel? Belki biliyorsunuzdur 81 senesinden beri davul çalıyorum. Bateristim yani. Allah'a çok şükür güzel de davul setim var. Bundan sonra kuracağım seti salona, vurdukça vuracağım. Geceleri de, özellikle hafta sonları eve ne kadar it kopuk, serseri, badici, halterci, krosfitçi, metalci, rakçı arkadaşım var dolduracağım, sabaha kadar kafalarını şişireceğim…

Biliyorum bunları yapmayacağım ama 3. haftasını dolduran taktak ve matkap sesleri yüzünden gözlerim yuvalarında başka bir açıyla dönüyor artık. Ses ve gürültü ve inşaat İstanbul'un bize en çirkin armağanı. Kadıköy de şimdi bu armağandan bolca yararlanıyor.

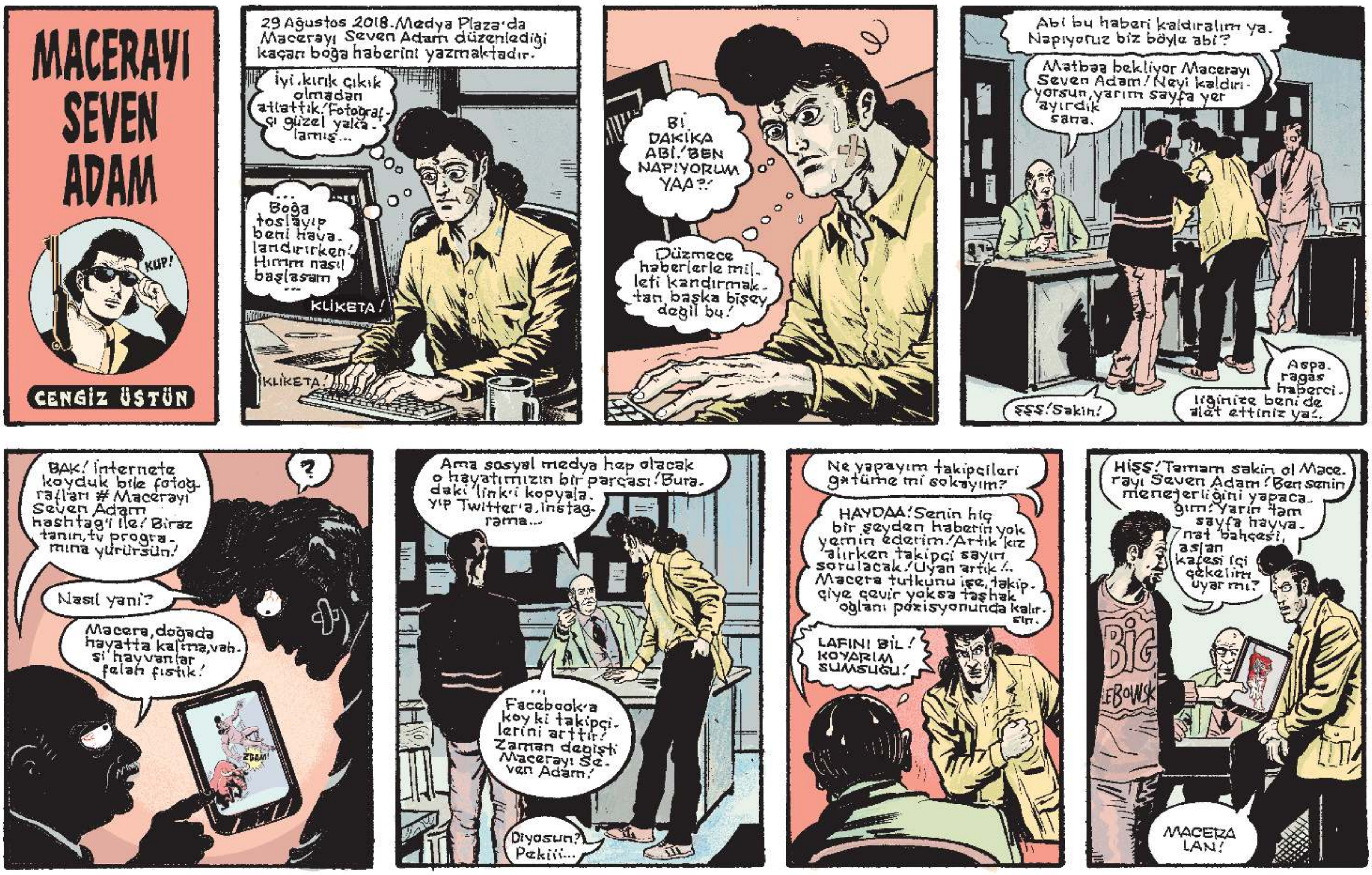

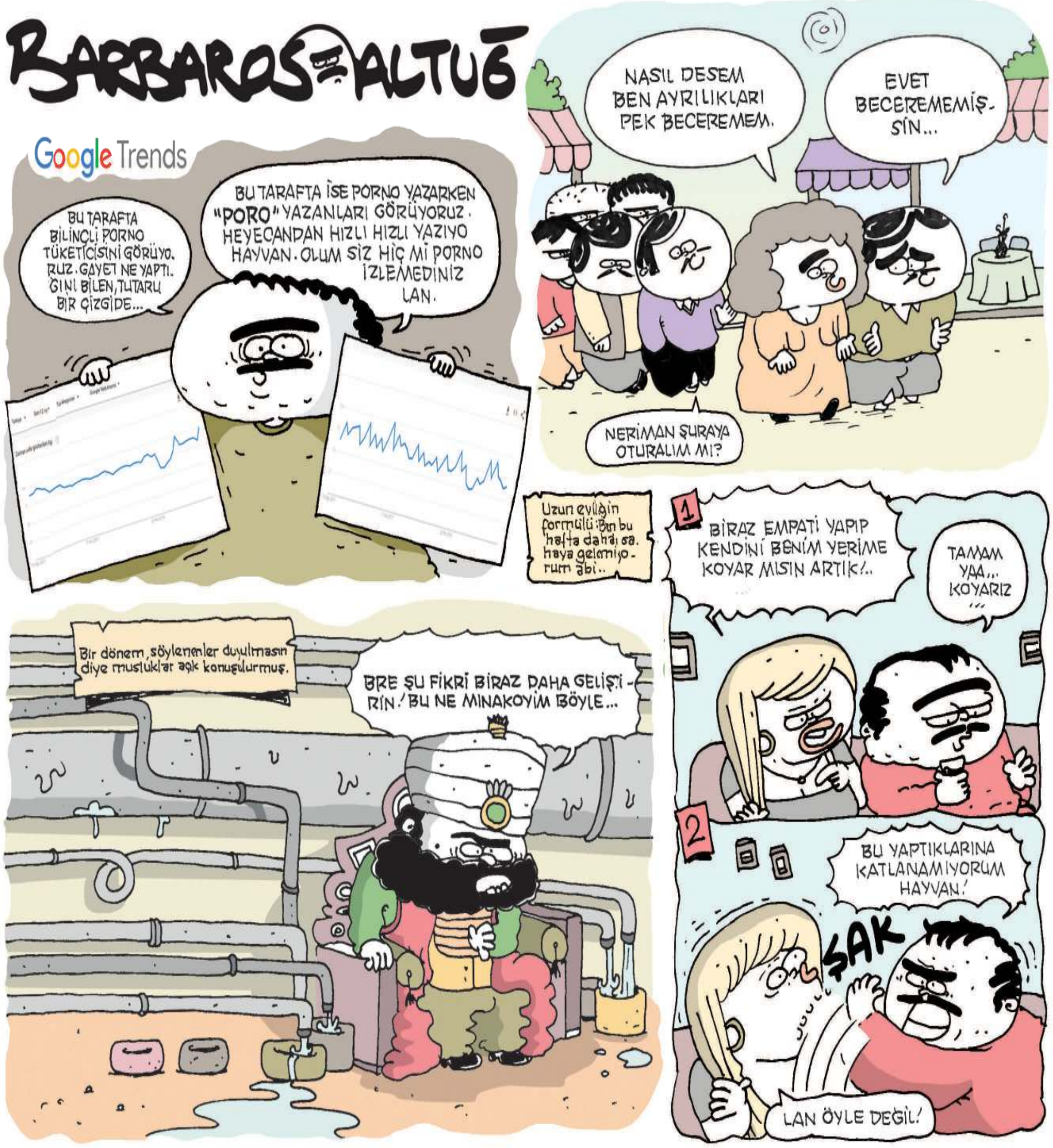
Özellikle Bağdat Caddesi bölgesi, neredeyse 100 metrede 4-5 mega inşaat görülen, dev bir şantiyeye dönüşmüş durumda. Artık şehir içinde hafriyat ya da beton kamyonları kazalara bile karışıyor. Nefes diye ciğerlerimize beton tozu çekiyoruz çok şükür. Sabredeceğim, geçecek… Bakalım alt kattaki gürültüler daha kaç gün sürecek.

Ayıptır söylemesi yıllar önce bala g*te (cepten para çıkmadan) Amerika'ya gittiğimde bir kuş görmüştüm. Ama ne kuş. Kuş araba alarmlarını, motor seslerini ve otoban gürültüsünü taklit edebiliyordu. Neredeyşe şu aralar o Amerikalı kuş gibi oldum. Mesela çok güzel HİLTİ taklidi yapabiliyorum. Beton matkabını da bir yere kadar gerçeği kadar iyi taklit edebiliyorum. Benim için kuş sesi artık matkap sesi haline geldi. Şansıma apartmanın bulunduğu muhitte tanıdık kuşlar var. Şimdi alt kattaki gürültüden artık camımın önüne kadar gelmiyorlar ama aksam gündelik tadilat gürültüsü bitince yine benimle birlikte oluyorlar. Elimi uzatıyorum, elimden yiyiyorlar ekmeği, peyniri. Matkaba sinirlenip, kuş arkadaşlarımla sakinleşiyorum. Şu anda galiba harç karıyorlar. "Fırrssh fırrşşh" diye sesler geliyor.

Aslında şehirde çoğu yerde saygının azaldığından bahsedecektim. Gençken Taksim'de barlarda çaldıktan sonra gece 4 gibi eve dönmek için Kadıköy dolmuşuna binerdik. O zamanlar eski Amerikan arabalarından devşirme dolmuşlar vardı. Rahat değillerdi, sıkışıktı ama kimse kimseye laf etmezdi. O saatte bile. Herkes birbirine saygı duyardı. Yanınıza hayat kadını da oturabilir, arkanızda feci sarhoş bir abi de olabilirdi ama kimse kimseye kötü bile bakmazdı. Sarhoş utangaç bir şekilde dilini toplayarak cüzdanını uzatır "Şundan bir kişi alabilir misiniz?" derdi. Gece geç saatlerde hayat kadınları, hayat adamları, hayat abileri ve ablaları hep birlikte dolmuşa biner evlerine dönerdi. Şoförler de ilginç bir biçimde müşterilerine saygılıydı... Şimdi ise toplaşılıp UBER şoförü dövülüyor. Zaman değişiyor, hayat iyice değişiyor demek ki.

Büyük şehirler büyüdükçe ilk saygı yok oluyor sanki. Onu da belki bir sonraki yazıda anlatırım. Sevgiler.

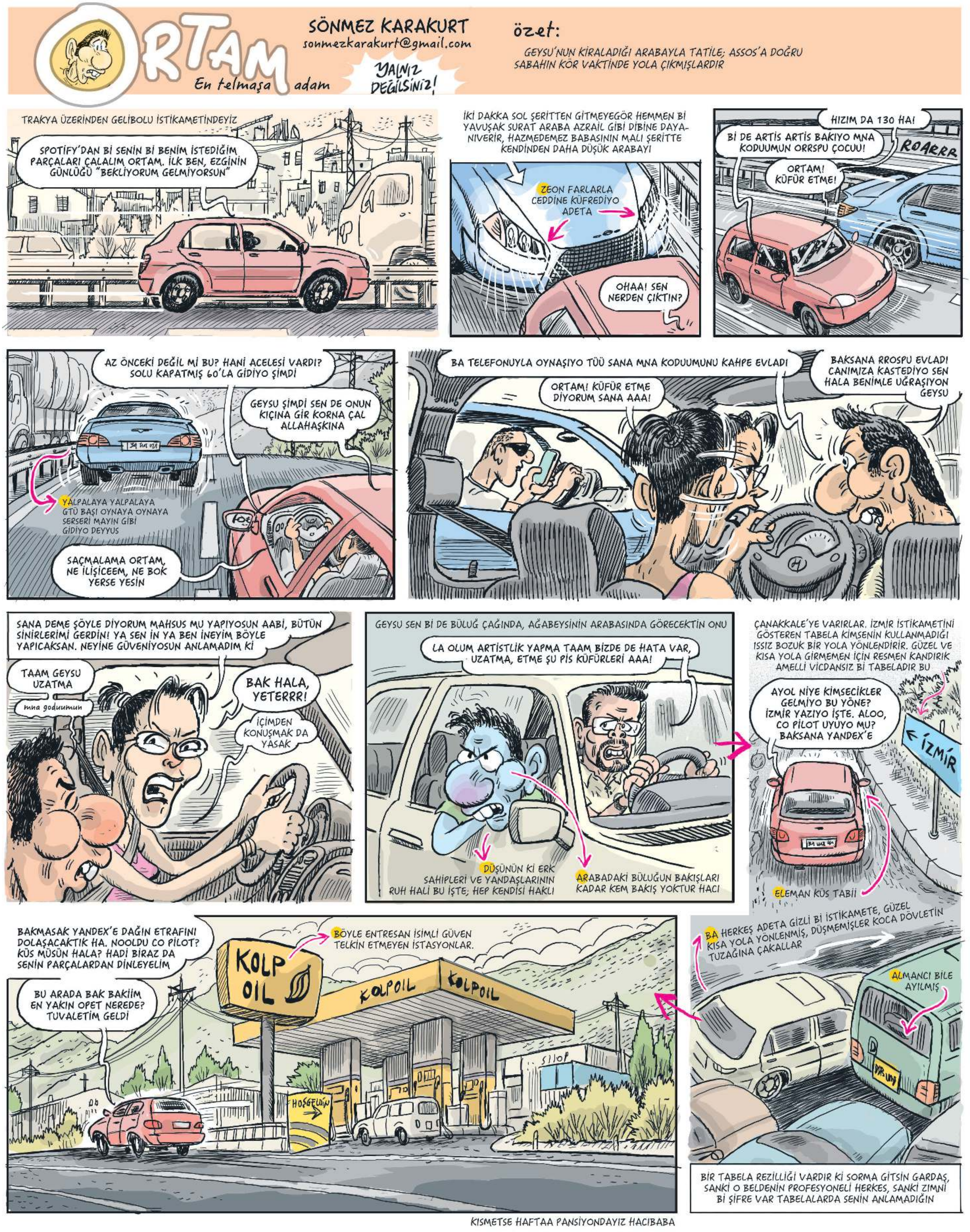
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 30 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 574

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'NUN KİRALADIĞI ARABAYLA TATİLE; ASSOS'A DOĞRU SABAHIN KÖR VAKTİNDE YOLA ÇIKMIŞLARDIR
TRAKYA ÜZERİNDEN GELİBOLU İSTİKAMETİNDEYİZ
SPOTIFY'DAN Bİ SENİN Bİ BENİM İSTEDİĞİM PARÇALARI ÇALALIM ORTAM. İLK BEN, EZGİNİN GÜNLÜĞÜ "BEKLİYORUM GELMİYORSUN"
İKİ DAKKA SOL ŞERİTTEN GİTMEYEGÖR HEMMEN Bİ YAVUŞAK SURAT ARABA AZRAİL GİBİ DİBİNE DAYANIVERİR, HAZMEDEMEZ BABASININ MALI ŞERİTTE KENDİNDEN DAHA DÜŞÜK ARABAYI
ZEON FARLARLA CEDDİNE KÜFREDİYO ADETA
OHAA! SEN NERDEN ÇIKTIN?
HIZIM DA 130 HA!
Bİ DE ARTİS ARTİS BAKIYO MNA KODUUMUN ORRSPU ÇOCUU!
ROARRR
ORTAM! KÜFÜR ETME!
AZ ÖNCEKİ DEĞİL Mİ BU? HANİ ACELESİ VARDI? SOLU KAPATMIŞ 60'LA GİDİYO ŞİMDİ
GEYSU ŞİMDİ SEN DE ONUN KIÇINA GİR KORNA ÇAL ALLAHAŞKINA
YALPALAYA YALPALAYA GTÜ BAŞI OYNAYA OYNAYA SERSERİ MAYIN GİBİ GİDİYO DEYYUS
SAÇMALAMA ORTAM, NE İLİŞİCEEM, NE BOK YERSE YESİN
BA TELEFONUYLA OYNAŞIYO TÜÜ SANA MNA KODUUMUNU KAHPE EVLADI
ORTAM! KÜFÜR ETME DİYORUM SANA AAA!
BAKSANA RROSPU EVLADI CANIMIZA KASTEDİYO SEN HALA BENİMLE UĞRAŞIYON GEYSU
SANA DEME ŞÖYLE DİYORUM MAHSUS MU YAPIYOSUN AABİ, BÜTÜN SİNİRLERİMİ GERDİN! YA SEN İN YA BEN İNEYİM BÖYLE YAPICAKSAN. NEYİNE GÜVENİYOSUN ANLAMADIM Kİ
TAAM GEYSU UZATMA
mna goduumun
BAK HALA, YETERRR!
İÇİMDEN KONUŞMAK DA YASAK
GEYSU SEN Bİ DE BÜLUĞ ÇAĞINDA, AĞABEYSİNİN ARABASINDA GÖRECEKTİN ONU
LA OLUM ARTİSTLİK YAPMA TAAM BİZDE DE HATA VAR, UZATMA, ETME ŞU PİS KÜFÜRLERİ AAA!
DÜŞÜNÜN Kİ ERK SAHİPLERİ VE YANDAŞLARININ RUH HALİ BU İŞTE; HEP KENDİSİ HAKLI
ARABADAKİ BÜLUĞUN BAKIŞLARI KADAR KEM BAKIŞ YOKTUR HACI
ÇANAKKALE'YE VARIRLAR. İZMİR İSTİKAMETİNİ GÖSTEREN TABELA KİMSENİN KULLANMADIĞI ISSIZ BOZUK BİR YOLA YÖNLENDİRİR. GÜZEL VE KISA YOLA GİRMEMEN İÇİN RESMEN KANDIRIK AMELLİ VİCDANSIZ Bİ TABELADIR BU
AYOL NİYE KİMSECİKLER GELMİYO BU YÖNE? İZMİR YAZIYO İŞTE. ALOO, CO PİLOT UYUYO MU? BAKSANA YANDEX'E
İZMİR
ELEMAN KÜS TABİİ
BAKMASAK YANDEX'E DAĞIN ETRAFINI DOLAŞACAKTIK HA. NOOLDU CO PİLOT? KÜS MÜSÜN HALA? HADİ BİRAZ DA SENİN PARÇALARDAN DİNLEYELİM
BÖYLE ENTRESAN İSİMLİ GÜVEN TELKİN ETMEYEN İSTASYONLAR.
KOLP OIL
KOLPOIL
KOLPOIL
BU ARADA BAK BAKİİM EN YAKIN OPET NEREDE? TUVALETİM GELDİ
HOŞGELDİN
BA HERKES ADETA GİZLİ Bİ İSTİKAMETE, GÜZEL KISA YOLA YÖNLENMİŞ, DÜŞMEMİŞLER KOCA DÖVLETİN TUZAĞINA ÇAKALLAR
ALMANCI BİLE AYILMIŞ
BİR TABELA REZİLLİĞİ VARDIR Kİ SORMA GİTSİN GARDAŞ, SANKİ O BELDENİN PROFESYONELİ HERKES, SANKİ ZIMNİ Bİ ŞİFRE VAR TABELALARDA SENİN ANLAMADIĞIN
KISMETSE HAFTAA PANSİYONDAYIZ HACIBABA

UYKUSUZ

6 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2018/36 No: 575
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Tayyip Erdoğan'ın Saray'da düzenlediği 30 Ağustos resepsiyonunun menüsü coşkulu çıktı: Ejder Meyveli Smoothie (Chia tohumu eşliğinde), Efuli (Liçi meyvesi eşliğinde), Aloevera (Starex meyvesi eşliğinde), Zencefilli Somonlu Suşi...

SAÇ DÖKÜLMESİ

Sağlık Bakanlığı saç dökülmesini yasakladı..

★ "Günlük hayatta sık sık karşılaştığımız bu çirkin görüntünün önüne geçmek için milli seferberlik kongresinde konuşan Sağlık ve Nasılsın Bakanı Yusuf Mirzalı "Bütün kellere güneş paneli takılacak.. Böylelikle hem kelkel dolaşmalarının önüne geçilecek, hem de elektrik üretecekler.." ... Ayrıca, kellerin kendi temin edip ucuca ekledikleri üçlü prizler kadar uzağa gidebileceklerini söyleyen bakan "Bu yüzden sokakta yürürken bu kablolara takılıp düşmemeye dikkat edelim.. Onların fişlerini yanlışlıkla çıkarmayalım, çıkarsak da tekrar takalım" şeklinde sözlerine devam etti..

★ Üçlü priz satışlarında patlama beklediğini söyleyen beşli priz üreticileri derneği başkanı daha sonra mikrofona Kibariye'yi çağırdı.. Ama programda öyle bir şey olmadığı için bu gerçekleşmedi..

Dolar hakkında bilmedikleriniz..

★ Dolara yeşil rengi veren bilindiğinin aksine klorofil değil koful hücreleridir..

★ Amerika'da 2 dakikada bir, dolar cinayetleri işlenmektedir.. Yani saatte 30.. Günde 30 çarpı 24.. iki üç, altı... Altıyüz küsür.. Ayda çarpı 3.. Bin sekizyüz, onsekizbin, yirmibin de.. Senede çarp 12'yle, 250 bin... Mezarları iki metre kare desek... 500 bin metrekare her sene mezarlık.. On senede 5 milyon metrekare ..şehir amk..

Orman ve Odun bakanı önlemleri arttırdı..

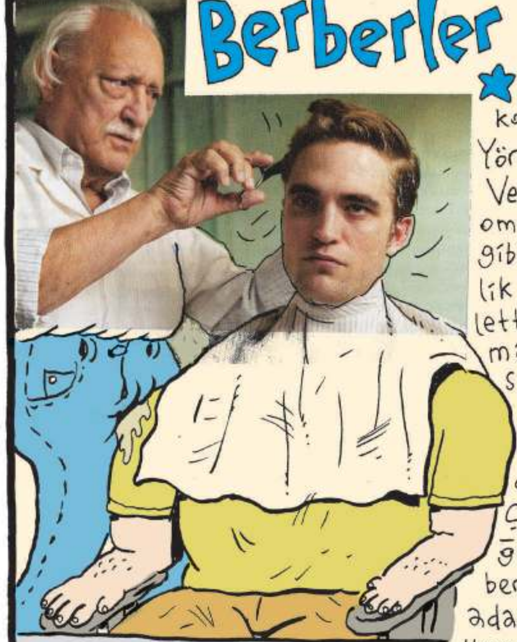

★ Son senelerde yaptıkları tedbili kıyafet orman teftişlerinde köylünün açtığı ateş sonucu, vatandaşın vergileriyle yapılan ayı ve çakal kostümlerinin delik deşik olduğunu, bir çok arkadaşlarının da yaralandığını söyleyen Kütük İşleri daire başkanı, ama bu zorluklara rağmen görevlerinin başında olduklarını söyledi... Yeni yaptırdıkları kurşun geçirmez yarı ayı kostümü sayesinde, hem köylülerce tanınacaklarını, hem ayıları ve orman canlılarını ürkütmeyerek ormanın derinliklerine uzanan teftiş ve bilimsel araştırmalarına devam edebileceklerini söylerken gözleri neşeyle parlıyordu daire başkanının..

★ Ayrıca yine bu sene kullanıma girecek piton yılanı kostümünün tanıtımı sırasında, piton kostümünün içindeki üç personelin biri ölürken, diğer ikisi hastaneye kaldırıldı... Bakanlığın, baş ve yüz kısmını açık bırakacak şekilde kostümün yeniden düzenleneceğini, alttaki diğer iki personel içinse boru hatları döşeneceğini söyledi...

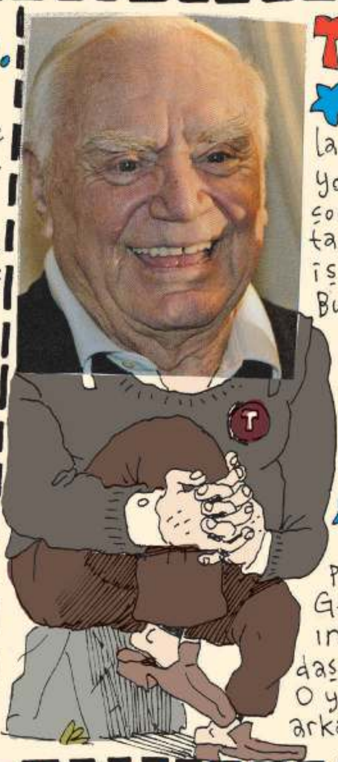
★ Bakanlığın düzenlediği "Yarı açık piton kostümü oksijen ulaştırma boru hattı" ihalesini kazanan şirket şu an için adının açıklanmasını istemezken, bakan ihale için "Bize piton kostümü yapamaz dediler.. Şimdi dört kişilik, duşlu, özel kabinli, havalandırmalı piton kostümlerimiz yurdun dört tarafında sürünüyor... Ama bununla bitmeyecek... Dalında duran meyve kostümümüz, şimdilik elma-armut-Ejder olmak üzere kullanıma girdi.. İçinde terleyen personelin suyu bildiğin organik meyve suyu olarak tüketime sunuldu..

Berberler uyarıldı.

★ Konuyla ilgili konuşan Gezegen ve Yöresel Bakanı İsmet Veceksin, "Senelerce omuzlarımıza bir yük gibi dayadıkları erkeklik organlarıyla kirlettikleri ve hatta manitamın otobüste sinemada uykusu geldiğinde "Başını omuzuma daya" diyemiyorum.. Çünkü temiz değiller.. İkisine de berber dayıyo.. Elin adamının dayadığı yere manita başını dayayınca, manitadan soğuyorum... Berberleşiyo manita benim için.. Git burdan! Defol! diye bağırmamak için kendimi zor tutsam da mücadeleyi kolayca kaybediyorum.." diyen bakan ağlamaya başladı ve "Çocukken başından geçen bir şeyi anlatmak istiyorum" dedi... Ama bu sırada salona dalan protestocu berberlerin bakana köpüklü traş fırçası atılması sonrası basın açıklaması sona erdi ve bakan olay yerinden uzaklaştırıldı.. Daha sonra olay yerine gelen "Berberlere Karşı Taramalıyla Ateş Et Komutanlığı" eş başkanı albay Surdur Tümdünya komutasındaki komandolar, kalabalığa müdahale ederek, el bombaları attılar.. Uçaklar napalm bombası attı..

Trump'ın babasıyla sıcağı sıcağına

★ "Trump başına buyruk bir çocuktu.. O'na asla laf dinletemezdiniz" diyor, Trump daha ufacık bir çocukken o'nunla aynı sokakta yaşayan eski kalorifer işçisi Johan Anderson... Bugün 108 yaşında olan Johan'a uzun ömrünün sırrını sorduğumuzda gülüyor ve gülmeye devam ediyor.. Çok yaşlandığı için kafa gitmiş..

★ Tramp'la aynı yurtta kalan arkadaşı peynir ve gübre ithalatçısı Grand Somerwil ise, Trump'ın hiç de kolay bi arkadaş olmadığını söylüyor.. O yüzden Trump'la bi türlü arkadaş olamadığını söyleyen Grand, o'nunla aynı yurtta da kalmadığını söyleyince, olay daha gizemli bir hal kazanıyor..

★ Trump'la aynı kreşte çocukluk arkadaşı olan Enhenri Jonyou ise çoktan ölmüş olduğu için malesef telefonlarımızı açmıyor... Zaten telefon çalmıyor bile... Belli ki hattı kapatılmış... Sonra bi arkadaş "+90 koydun mu" diyor.. Diğer bi arkadaş "O Türkiye'nin kodu" diyor.. Kendi aralarında kodlu konuştuklarını farkedince, bu iki arkadaşımdan koşarak kaçıyorum... Kovalıyorlar ama sesleri gitgide azalıyor.. Çok hızlı koşuyorum.. Ve nefes nefese kalıyorum.. Dalağım şişiyo.. Yakalanıyorum.. Sonra olay anlaşılıyo..

Klozet, savaşı nasıl kazandı..

★ Daha düne kadar çömerek sıçan atalarımız gibi niye sıçmıyoruz... Alafranga, yani klozet, bize sunduğu oturma konforu ve bacakların uyuşmasına son veren yapısıyla evlerimize girdi... Ama çömelmeli tuvaletlerin daha hijyenik olduğu unutuldu... Çömelerek sıçmanın çok daha rahat olduğu ve ıkınarak kılcal damarlarımıza verdiğimiz zararın, çömelmeli tuvalette olmadığı unutuldu... Bugünkü kuşağın derdi "Kapağı kaldırdın mı?"... Niye?.. Çünkü işerken sıçrıyor da ondan... Ufak idrar zerreciklerinin sıçrayarak başlayan yolculukları en sonunda ağzımızda bitiyor.. Mikrobu taşıyoruz bi şekilde ağzımıza.. Elimiz hep ağzımızda.. Ona dikkat edelim

Tarih öğreniyorum

Çıkmayan kısmın özeti

Mussolini İtalya'da iktidara gelir ve ülkeyi manyakça bir yönetimin içine sokar. Muhalif hiçbir ses, hiçbir gazete-dergi, hiçbir parti yoktur, herkes susturulmuştur. Mussolini tüm bakanların yerine kendisi bakar, artık tek adam, tek yürek, tek irade olmuştur. Bu da yetmezmiş gibi bir de bölgenin en psikopatı, Dj Manyeto lakaplı Hitler'le işbirliğine girer. Bu duble irade öyle sağlamdır ki, karşısında kimse duramaz ve olaylar gelişir...

@kaansezyum

1 Eylül 1939'da tam bir hapçı gibi sağa sola saldırmayı planlayan Hitler, öncelikle Orta Avrupa, ardından Doğu ve Batı Avrupa'yı (komple Avrupa işte) Almanya topraklarına katmak amacındaydı ve bu amaçla Polonya sınırını geçer. Bu güzel vesileyle II. Dünya Savaşı da başlar. O esnada daha önce Malta, Korsika ve Tunus'u İtalyan topraklarına katma ve "Ecdadı Roma İmparatorluğu'nu canlandırma amacı" taşıdığını söyleyen Mussolini de Almanya ile birlikte Mihver Devletleri bloğunda savaşa girer. Savaş her lidere de gerekmektedir... Birçok faşistin –bile- karşı çıkmasına rağmen 10 Haziran 1940'ta savaşa girdiklerini resmen ilan eden Mussolini, Kuzey Afrika ve Balkanlar'da Müttefik kuvvetlere karşı mağlup ve mağdur olur. Almanya'dan aldığı destek ve gaz ile işgal ettiği bölgelerde direnir ancak İtalya'da gücünü kaybetmeye başlar. İtalya'daki komünistler önderliğindeki direnişçilerin ülkede etkili olması ve müttefiklerin 1943'te Sicilya'ya çıkartma yapmasının ardından Kral Victor Emmanuel III (bizdeki her şeye hayret eden adam gibi bi şey), Mussolini'yi görevden alır. Almanya da boş durur mu? Zart diye stratejik ortağı İtalya'nın Kuzey İtalya kısmını 'Hacı senin işin yoksa ben bi dal alıyorum' diyerek işgal eder. En psikopat sağlam irade Hitler'in emriyle, başlarında özel bir Fallschirmjäger (Anlamı 'Hava indirme birimi' de böyle yazında daha şekil oluyor) birimi, Mussolini'yi 12 Eylül 1943'te Gran Sasso'da tutuklu bulunduğu otelden kurtararak önce Roma'ya, sonra aynı günün akşamı bir Luftwaffe (Alman Hava Guvvetleri) nakliye uçağı ile Viyana'ya kaçırır...

***

Birkaç gün sonra ise Mussolini baş psikopat Hitler'in karargahının bulunduğu Rastenburg'a götürülür. Mussolini, burada Hitler tarafından karşılanır. Buradan da oğlu ile beraber karargaha götürülüp Göring'in sığınağına yerleştirilir. Ardından Mussolini Münih'e gazlar. Orada şabalak oğlu ve İtalya'dan gelen karısı ile beraber, Bavyera kraliyet ailesi Wittelsbacher'lerin şatosuna yerleşir.
Mussolini bundan sonra yine Kuzey İtalya'ya döner ve Garda Gölü kıyısında Rocca delle Caminate adlı sote bir yere yuvalanır. Almanlardan emanet özel bir SS kıtası kendisini sürekli olarak korumaktadır. Eee tabii ki o da bilir, sağlam d*t sağlam koruma gerektirir. Burada iş yapmış gibi Cumhuriyetçi Faşist Parti'yle beraber

İtalyan Sosyal Cumhuriyeti'ni kurar. 15 Eylül 1943'te palavradan hükümet işlerini üstlenir. Ancak kurduğu bu hükümet sadece bir gölge hükümettir ve Almanların kukla rejimi olmaktan öteye gidemez. Asıl söz, tabii ki Alman işgal yetkililerindeydi. Mussolini'nin hükümeti sivil idare işleri ve Almanya'ya işgücü temin edilmesiyle uğraşır. Kendi ülkesini Nazi Alman komutasına peşkeş çeker.

***

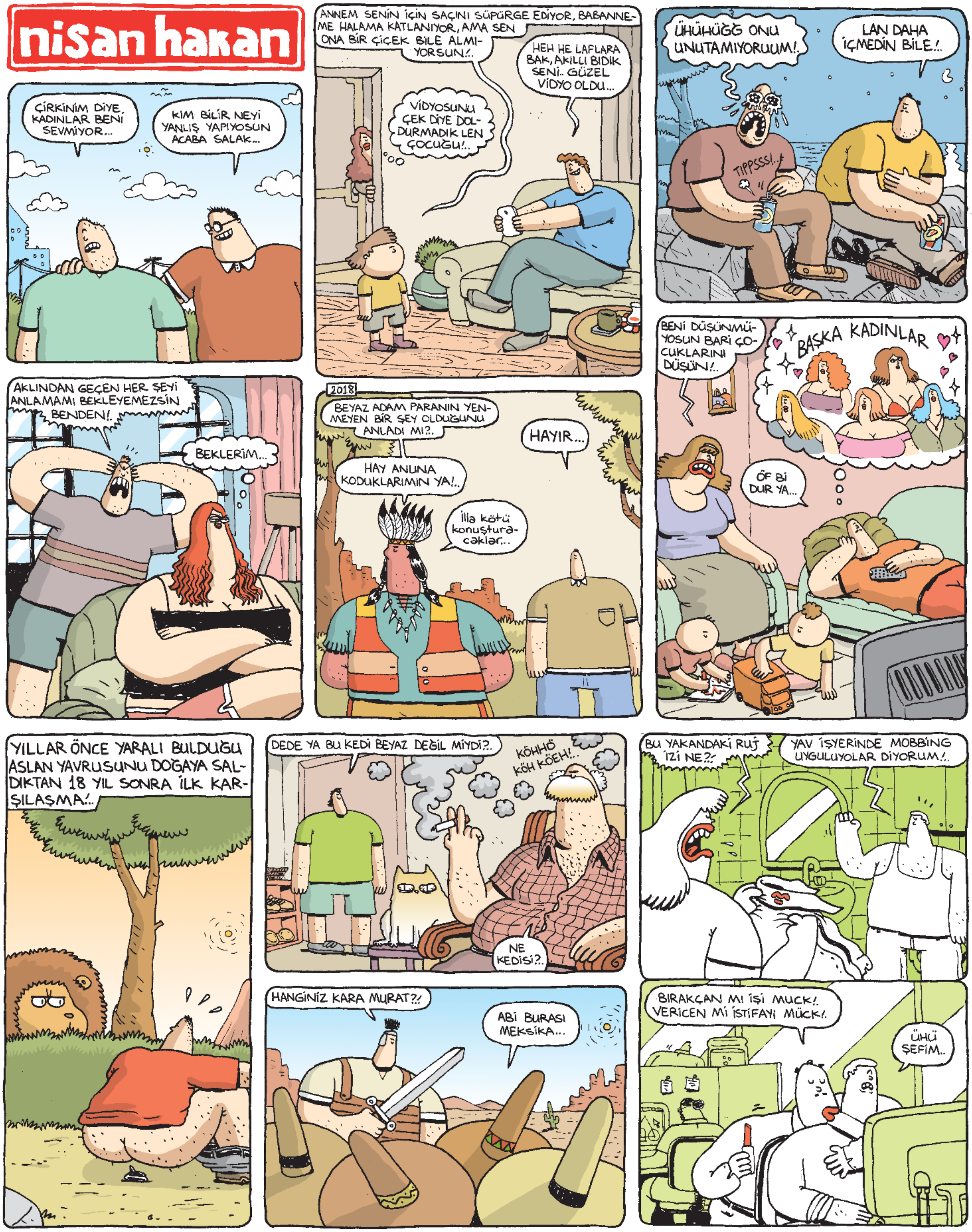
Savaşın son günlerinde (25 Nisan 1945) emir almak için bir Alman delegesini bekleyen Mussolini, kimsenin gelmemesiyle şaşkına dönmüş, villasının balkonuna çıkıp 'Aldatıldık, yine Almanlar tarafından aldatıldık' der. 27 Nisan sabahı zırhlı bir araba ve yirmi beş kamyon ile beraber yola koyulur. Amacı İspanya'ya kaçızlamak için bir uçağa binmek üzere İsviçre'ye gitmektir. Yolda ilerlerken partizanlarla (rastlantıya bakın ki) Musso adı verilen bölgede çatışmaya girer. Keko faşistler hemen teslim olsalar da bir manyak olduğu için Mussolini zırhlı arabayla gaza abanır ve kaçmayı başarır. Mussolini ve beraberindekiler, İtalyan partizanlar tarafından, -Şimdilerde Corc Kuluni'nin evinin filan olduğu- Como Gölü yakınlarında durdurulur. Partizanlar arabayı ararken içeride battaniyeye sarılmış bir erkek bulurlar. Arabanın içindekiler 'Zavallı bir sarhoş ya bırakın dedeyi' diye geçiştirmeye çalışsalar da battaniyeyi kaldıran partizan Mussolini'yi tanır ve Duçe böylelikle yan basar. Hem de ne! Enlemesine...

28 Nisan'da bir Albay Mussolini ve metresi Petacci'yi öldürür. Öldürülme olayı resmi versiyonuna göre şöyle gelişmiştir: Audisio, Mussolini ve metresi Petacci'nin tutuklu oldukları çiftlik evine gitti ve tutuklu kaldıkları odaya girer. Onlara 'İtalyan ulusuna adaleti iade etmek üzere görevlendirilmiş bulunuyorum' diyerek kısa bir konuşma yaptıktan sonra ikisine de diz çökmelerini söyler. Bunu reddeden sevgilisi Petacci, Mussolini'ye sarılır. Audisio'nun elindeki makinalı tüfek tutukluk yapar ve ateş almaz. Bir ikinci silah da tutukluk yapınca strese ve manyaklığa dayanamayan Albay Audisio, muhafızlardan birinin makinalı tüfeğini kaparak önce Petacci'ye ateş eder. Tam o sırada Mussolini ceketini açar ve "Göğüsümden vur beni!" diye haykırır. Audisio hiç beklemeden ateş ederek Mussolini'yi de göğsünden vurur. Mussolini yere düşer ama ölmez, albay yanına gider ve ve göğsüne bir kurşun daha sıkar. Audisio savaştan sonra yayınladığı anılarında, Mussolini ve metresini toplam 5 kurşun ile vurarak öldürdüğünü belirtmiştir.

Mussolini'nin maiyetindeki diğer üyeler (başta bakanlar ve İtalyan Sosyal Cumhuriyeti yetkilileri) aynı gün akşama doğru bir idam mangası önünde 'Yeter hayatımızı kaydırdığınız' diyerek idam edilir. Ertesi gün Mussolini, sevgilisinin ve birkaç yandaşının cesedi Milano'da Loreto Meydanı'ndaki bir benzin istasyonunun çatısından baş aşağı sallandırılır. Teşhir edilen cesetlere halk pek sevgiyle yaklaşmaz. Aksine tükürük ve tekme manyağı yaparlar ama yıl kaç yani... O zamanlar insanlar çok vahşiymiş...

***

Nefretle değil, sevgiyle yaşayın.
Sevgi yoksa her türlü sıkıntı var, unutmayın.

nisan hakan
ÇİRKİNİM DİYE, KADINLAR BENİ SEVMİYOR...
KİM BİLİR NEYİ YANLIŞ YAPIYOSUN ACABA SALAK...
ANNEM SENİN İÇİN SAÇINI SÜPÜRGE EDİYOR, BABANNEME HALAMA KATLANIYOR, AMA SEN ONA BİR ÇİÇEK BİLE ALMIYORSUN!..
VİDYOSUNU ÇEK DİYE DOLDURMADIK LEN ÇOCUĞU!..
HEH HE LAFLARA BAK, AKILLI BIDIK SENİ.. GÜZEL VİDYO OLDU...
ÜHÜHÜĞĞ ONU UNUTAMIYORUUM!..
LAN DAHA İÇMEDİN BİLE!..
TIPPSSS!..
AKLINDAN GEÇEN HER ŞEYİ ANLAMAMI BEKLEYEMEZSİN BENDEN!..
BEKLERİM...
2018
BEYAZ ADAM PARANIN YENMEYEN BİR ŞEY OLDUĞUNU ANLADI MI?..
HAYIR...
HAY ANUNA KODUKLARIMIN YA!..
İlla kötü konuşturacaklar...
BENİ DÜŞÜNMÜYOSUN BARİ ÇOCUKLARINI DÜŞÜN!..
BAŞKA KADINLAR
ÖF Bİ DUR YA...
YILLAR ÖNCE YARALI BULDUĞU ASLAN YAVRUSUNU DOĞAYA SALDIKTAN 18 YIL SONRA İLK KARŞILAŞMA!..
DEDE YA BU KEDİ BEYAZ DEĞİL MİYDİ?..
KÖHHÖ KÖH KÖEH!..
NE KEDİSİ?..
BU YAKANDAKİ RUJ İZİ NE?..
YAV İŞYERİNDE MOBBİNG UYGULUYOLAR DİYORUM!..
HANGİNİZ KARA MURAT?!
ABİ BURASI MEKSİKA...
BIRAKÇAN MI İŞİ MUCK!. VERİCEN Mİ İSTİFAYI MÜCK!.
ÜHÜ ŞEFİM..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Daha düne kadar angarya işten nefret eden ben, şimdi angarya işin resmen hastasıyım. O yüzden insan asla şey demeyecek. Yemin ediyorum bak, vallahi bak. Şey demeyeceksin ağabey. Sonra diyorsun ki, "ben o zaman şey demiştim, şimdi bak halimi görüyor musun" diyorsun. Bunları var ya tane tane diyorsun. Hayat insana neler neler yaptırıyor. Yor. Or. Ror. Angarya işin hastasıyım. Bana şimdi bir angarya iş verin, ben o angarya iş için deli çıkarım. Ben şu anda angarya işin önüne yatan bir insanım. Büyük ihtimalle zihinsel bir hastalık bu benim yaşadığım. Ama şöyle de bir durum var, eğer ben böyle mutluysam demek ki bu hastalık iyi bir şey. Hatta hastalık bile değil, bir neşe, bir eğlence, bir lütuf. Bir hediye işte. Süper bir şey yani. Ha bir de ben şimdi angarya işe örnek vermek istemiyorum, çünkü bire bir anlatım sevmiyorum. Angarya iş işte, iç dünyanda sen canlandır. Angarya iş için nasıl saatler harcadığımı hisset de ağla. Gerçekten çok zor durumdayım. Mutlu ve tedirginim. Mutsuzum lan hatta. Bittim bence ben.

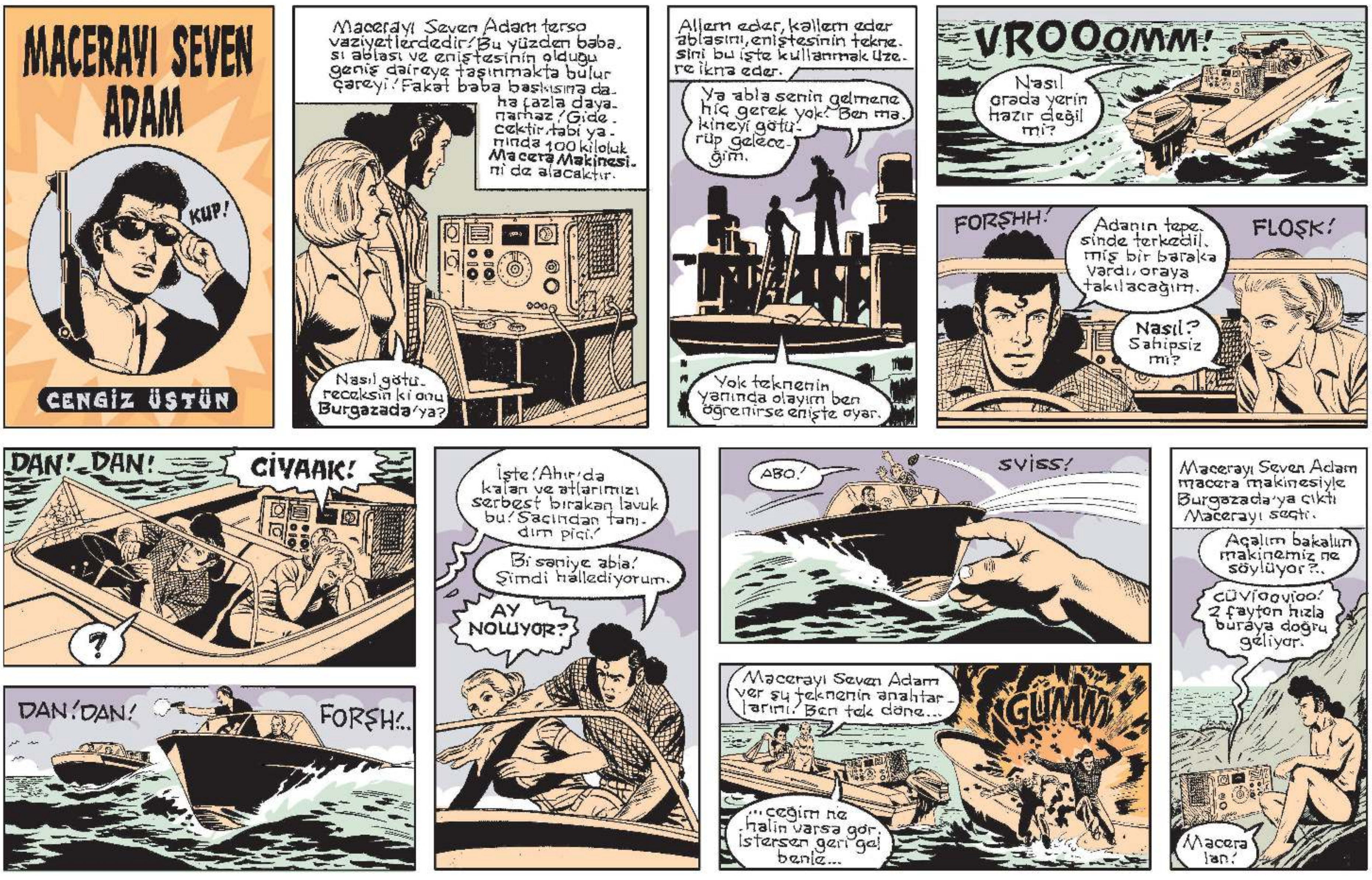
æ Bir de benim bir adet "zayıflamış mıyım pantolonu'm" var, o da bir acayip bence. Zaten bana sorarsanız birçok şey acayip. Yaşamdan keyif alan, her bir şeye şaşıran biriyim. Şaşıran Otu gibi bir şeyim. Bu arada var mı Şaşıran Otu diye bir şey, yok bence. Yeşil bir pantolon bu. Durur öyle. Yıllar önce aldıydım, dışarıda bir kez bile giymedim. Çünkü sıkıyor zaten biraz. Bazen çok sıkıyor, bazen az sıkıyor. Hiç sıkmadığı da oluyor, işte o zamanlar hayvan zayıflamış oluyorum, o zamanlar da benim keyfim olmuyor, hiç giymiyorum dışarıda kendisini. İğrenç bir yeşil renkten bahsediyorum. Kot. Süper marka kotu. Zamanında almışım işte. Hiçbir şekilde dışarıda giymiyorum, sadece zayıflamış mıyım diye kendimi kontrol etmek amaçlı evde şöyle bir giyiyorum, "ha zayıflamışım", ya da "ha zayıflamamışım" diyorum, tekrar çıkarıyorum üstümden. Yıllardan beri pantolonun görevi bu. Evde baskül yok. Sevmem baskül. İlla da kilomu öğreneceksem eczaneye gider tartılırım. Sonuçta ruh hastalığı böyle bir şey. Ruh hastalığının gereklerini yerine getirmek istiyorsan, ona göre davranacaksın. Hem ruh hastalığının nimetlerinden faydalanacaksın, hem de,.. öyle yani işte. Bence ne demek istediğim tam olarak anlaşıldı bu noktada. Ne diyordum, pantolon. Şöyle bir giyer çıkarırım, ne olduğumu görürüm, tekrar katlar, yerine koyarım. Durumlar hep böyleyken böyle işte.

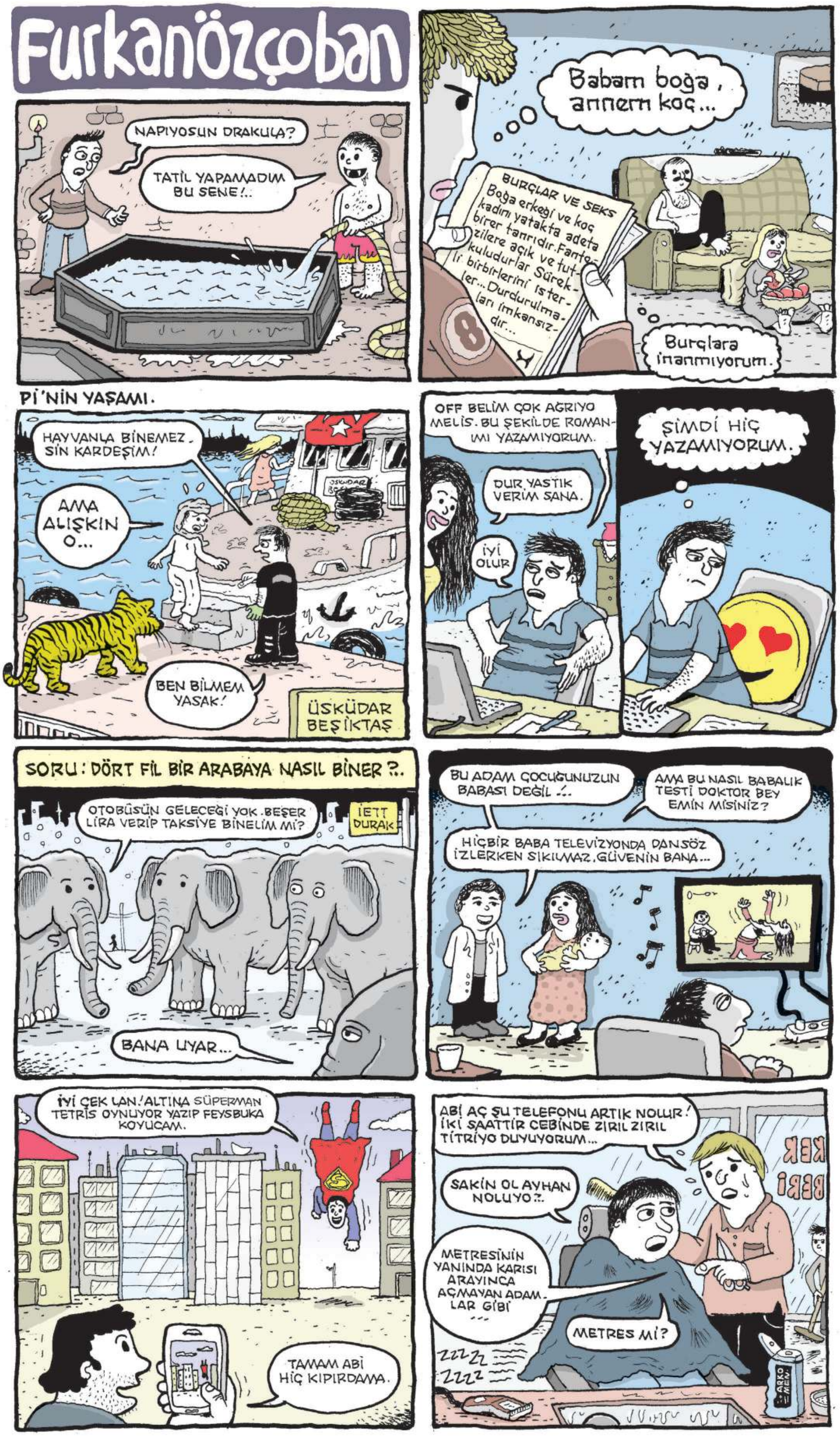
æ Sanatçılar Milli Futbol Takımı Art-İst olarak geçen Haziran yine Moskova'daydık ya, bu defa dünyanın en güzel insanı Halil Sezai de katıldı aramıza. Futbolla pek alakası olduğu söylenemez, takımımıza sanatsal açıdan büyük katkı sağladı. Dostluğu zaten muhteşem. Bir iki maçta da oynadı aslında. Bir maçta 8-4 galip geldik. Halil Sezai de son beş dakika girdi oyuna. Maç bitti, Halil Sezai, "süper oynadım yalnız" dedi. Ben de gerçekten merak ettiğim için sordum, "ayağına top değdi mi ki ya senin hiç" dedim. "Değmedi ama çok iyi adam tuttum" dedi. Komikti bence. Ne bileyim, bu da böyle bir anımızdır işte. Yaşadın gittin, bu hikayeler kaldı geriye. Bu hoş sadalar.

æ Bir keresinde de memleketlerden bir memlekette bir ortamımız oldu. Tiyatro oyunumuz vardı, oyundan sonra bizi yemeğe götürdüler. Trakya'da. Güzel içiyor, güzel yiyoruz. Geniş, uzun bir masamız, neşeli bir ortamımız var. Belediye başkanı bile orada. Derken derken bir arkadaş aldı eline bağlamayı, çalmaya başladı. Ortamın şeklinin şemalinin değiştiğine değişeceğine dair ilk işaret aslında buydu bence. Bağlama ortaya çıktıysa hiçbir şey eskisi gibi olmaz. Namıssız nasıl da güzel çalıyor. Neşemiz eksildi, o oldu. İçli içli çalıyor. Ağlıyor, ağlatıyor. Derken derken, bunca acı yetmezmiş gibi, bağlamacı ayağa kalktı ve, "İlker arkadaşımız bize şiir okuyacak" dedi. Ben artık dayanamadım, ve, "şiir mi, ne gereği var ki" dedim. Bunu ciddi ciddi dedim. Karşımda koskoca belediye başkanı oturuyor, onu da ezdim. Bir yerde de sanatçıyım ben burada. **Hepisinden** üstünüm. O kadar sinirlendim bu şiir olayına. Yanımda da bizim ekipten ulaştırmadan bir çocuk vardı, on yedi yaşında, ben öyle, "şiir mi, ne gereği var" dedim ya, koptu. Koptu ama nasıl bir kopma. Gülme krizine girdi. Ama çok da gülemiyor, kendisini çimdikliyor abartmamak için. Çok zor bir duruma girdi durduk yere, o oldu. "Şiir mi, ne gereği var?!." Gerçekten ne gereği var. Anamız ağlayacak, içimiz iyice kararacak. Fakat İlker de İlker'miş. Bana mısın demedi. Başladı şiirler okumaya. Ama nasıl ayı şiirler bunlar. İnanamazsınız. Yok "bir yerden mutlu bir bıldırcın havalanmış", yok "başka bir yerden sansar çıkmış", dayanılır gibi değil. **Birr** saat boyunca, gece sonlanana dek aç gibi şiir okudu. Velhasılıkelam, gecenin sonunda yanımdaki çocuğun sol bacağı mosmor idi, belediye başkanı oldukça sarhoştu, bağlamacı yorgun, şiirci hala zindeydi. Bizler ise artık şiirden bağlamadan morarmış insanlar olarak otelimizin yolunu tuttuk. Otelde de ayrı içtik. Ertesi gün çok geç uyandık. İstanbul'a evlerimize gecenin bir yarısı zor dönebildik. Şiir deyip geçme, gerçekten birçok etkeni birden etkiliyor, sonrası bir felaket oluyor.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
8 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
14 Eylül Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00

Akıl Fikir Ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bizim bey, ailemize içgüveysi geldiği için olacak, süklüm püklüm bir adamdı. Babamın yanında sesini yükseltmeye çekinir, hoşuna gitmeyen bir şey olduğunda sesini çıkartmazdı. Şimdi allah affetsin, babam da uğraşırdı bizim beyle. Kimi zaman batıl inançlarıyla dalga geçer, hatta abartır, bizim beyin kıpkırmızı bir şekilde kendisini odamıza kapatmasına neden olurdu. Ama ne olduysa 17 Ağustos depreminden sonra oldu. Allah gani gani rahmet eylesin, annemi de babamı da depremde kaybettik. Bu kaybın üzerine bizim bey ailenin reisiydi artık.

İlk başlarda her şey iyi gibiydi. Allah günah yazmasın, bizim beyin yüzüne kan geldi adeta. O süklüm püklüm adam gitmiş yerine kendinden emin bir adam gelmişti. Yalan yok, benim de hoşuma gitti bu. Annemle babamdan kalan mirastan üç beş parça akareti satmış, hem benim hem de çocukların üstünü başını düzeltmişti. Nuh nebiden kalma, yaradana yan bakan kıyafetlerimizi atmış, yepyeni esvaplarımızla mahallede caka satar olmuştuk. Babamın emektar Şahin'i satılınca içim burkulmadı değil ama beyin onun yerine aldığı, otomatik vitesli, deri koltukları ısıtmalı, sokaklara zar zor sığan otomobilin tadına varınca unutuverdim bizim emektar Şahin'i.

Bizim bey dedemden babama, babamdan da bize kalan, imalathanemizde ürettiğimiz mobilyaları sattığımız dükkânı, yan tarafındaki iki dükkânı da kiralayarak büyütmüştü. Pek aklım almadı, kiralamak yerine, gerekiyorsa daha büyük bir dükkan satın alabilirdi. Ama bunu söylediğimde ne kıt kafalılığım kaldı, ne cahilliğim. Ticaretten anlamıyordum, ekonomiyi bilmiyordum, kafam da çalışmıyordu. Tüccar adam çabuk netice alacağı, parasını katlayacağı fırsatlar varken sermayeyi kalıcı yatırımlara gömmezmiş. Zaten söylediğine göre rahmetli babam da bilmiyormuş bu işleri: kazandığıyla imalathaneye yeni makine alıp durmuş. Hâlbuki şehirdeki diğer mobilyacı imalatı daha ucuza getiriyormuş. Pahalıya üretmektense ucuza üretenden alıp satmak daha kârlıymış.

Biraz bozuldum. Neticede rahmetli babam dedemin çıraklığından yetişmiş, geceli gündüzlü çalışıp kendisi de yanında onlarca insan yetiştirmişti. Ha bakın, lüks ve rahat yaşamıyorduk orası ayrı. Ben de zaten bu yüzden bizim bey bu işleri daha iyi biliyor, diye düşündüm.

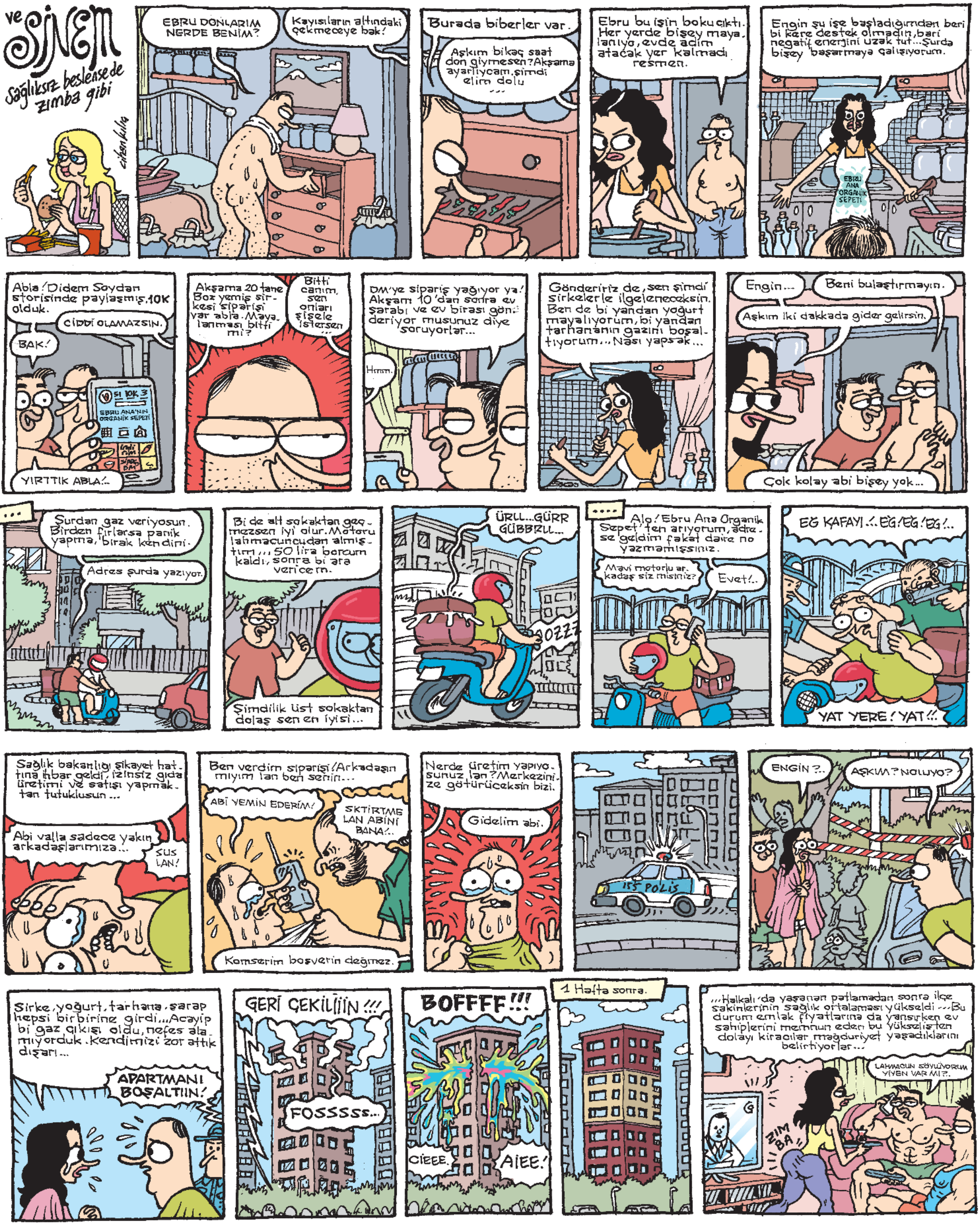
Kısa zaman sonra bizim bey, babamdan kalan, artık fabrika denilebilecek büyüklükte mobilya imalathanesini içindeki makinalarıyla, şusuyla busuyla şehirdeki diğer mobilyacıya sattı. Sattığı adamdan alıp mağazada aynı ürünleri satmaya devam edecekmiş. O toplu parayla biz tatlı tatlı yaşamaya devam ettik. Çocuklar yokluk nedir bilmediler. Gerçi büyük oğlan dar, renkli ve paçaları bileğinin hemen üzerinde biten pantolonları, şam şeytanı gibi sakalları ve ansızın peydah olan nargile merakıyla evlat olsa sevilmeyecek bir dallamaya dönüştü. Allah günah yazmasın, anne yüreği falan ama bizim oğlan basbayağı mal çıktı. Kız neyse yine akıllı çıktı da onu yurt dışına gönderdik, abisi gibi tiplerle takılacağına hasret çekeyim daha iyi diye düşündüm.

Geçen akşam bizim bey eve burnundan soluyarak geldi. "Kızı artık daha fazla yurtdışında okutamayız," dedi, "Derhal geri gelmesi lâzım." Hemen itiraz ettim. O kadar mal mülk kaldı, akaretlerden birini satar yine okuturuz kızı dedim ama vah benim başıma gelenler. "Akaret mi kaldı hanım?" dedi, "Hepsini sattık, elimizde bir dükkân kaldı, onun da altı aylık kira borcu var."

Ben bayılacak gibi oldum doğrusu. "Yahu dükkan bizim değil mi? Madem kirasını ödeyemiyorsun, yan dükkanları boşalt!" Vay benim dünyadan haberim yokmuş da, o babamın kurduğu mobilya fabrikasını alan adam ne hergele çıkmış da, sürekli fiyatları yükseltmiş de, o yüzden bizim bey zorda kalmış da, dükkânı da ipoteğe verip kredi almışmış da…"

Valla çok da dinlemedim ama benim anladığım, bu benim sümsük, önce dedemin, sonra babamın gece gündüz çalışarak kurduğu, seksen yıldır tıkır tıkır çalışan, onca aile geçindiren işi parça parça satmış, sattığını afiyetle yemiş. Eksik kaldığında kiradaki evlerimizden birini satıvermiş. Şimdi allah günah yazmasın, biz de onunla beraber yedik yemesine de, ne bileyim bizim sümsüğün bu kadar salak olduğunu? Baktım hâlâ "Yahu ne bileyim ben adamın fiyatlarını yükselteceğini," diyor hiç düşünmeden mutfaktan oklavayı alıp bizim beyi sopalamaya başladım. Allah affetsin, aile içi şiddete ben de karşıyım ama "Ulan gerizekalı, ulan sümsük, imalathaneyi sattığın adam şehirdeki tek mobilyacı oldu çıktı, tabii ki istediği fiyata satar, dangalağın evladı seni," diye diye bizim beyin sırtında oklavayı kırdım.

Fena da olmadı. Bizim bey eskisi gibi sümsükleşti. Oğlana arabasını sattırıp, fabrikada zorla işe yazdırdım, bizim beyi de halamların fındıklığına fındık toplamaya yolladım. Gerekirse ben de temizliğe gider kızımı yine okuturum. Tabii suç bende. Yılların sümsüğü "Ben bu işten anlarım, sen anlamazsın," dedikçe, erkeklik gururu kırılmasın diye sesimi çıkartmamıştım, hata etmişim.

ve Sinem
sağlıksız beslense de zımba gibi
cihan kılıç
EBRU DONLARIM NERDE BENİM?
Kayısıların altındaki çekmeceye bak!
Burada biberler var.
Aşkım bikaç saat don giymesen? Akşama ayarlıycam, şimdi elim dolu...
Ebru bu işin boku çıktı. Her yerde bişey mayalanıyo, evde adım atacak yer kalmadı resmen.
Engin şu işe başladığımdan beri bi kere destek olmadın, bari negatif enerjini uzak tut... Şurda bişey başarmaya çalışıyorum.
EBRU ANA ORGANİK SEPETİ
Abla! Didem Soydan storisinde paylaşmış, 10K olduk.
CİDDİ OLAMAZSIN.
BAK!
EBRU ANA'NIN ORGANİK SEPETİ
YIRTTIK ABLA!..
Akşama 20 tane Boz yemiş sirkesi siparişi var abla. Mayalanması bitti mi?
Bitti canım, sen onları şişele istersen...
DM'ye sipariş yağıyor ya! Akşam 10'dan sonra ev şarabı ve ev birası gönderiyor musunuz diye soruyorlar...
Hmm.
Göndeririz de, sen şimdi sirkelerle ilgeleneceksin. Ben de bi yandan yoğurt mayalıyorum, bi yandan tarhananın gazını boşaltıyorum... Nası yapsak...
Engin...
Beni bulaştırmayın.
Aşkım iki dakkada gider gelirsin.
Çok kolay abi bişey yok...
...
Şurdan gaz veriyosun. Birden fırlarsa panik yapma, bırak kendini.
Adres şurda yazıyor.
Bi de alt sokaktan geçmezsen iyi olur. Motoru lahmacuncudan almıştım... 50 lira borcum kaldı, sonra bi ara vericem.
Şimdilik üst sokaktan dolaş sen en iyisi...
ÜRLL...GÜRR GÜBBRLL...
VOZZZ
....
Alo! Ebru Ana Organik Sepet'ten arıyorum, adrese geldim fakat daire no yazmamışsınız.
Mavi motorlu arkadaş siz misiniz?
Evet!..
EĞ KAFAYI!..EĞ!EĞ!EĞ!..
YAT YERE! YAT!!..
Sağlık bakanlığı şikayet hattına ihbar geldi, izinsiz gıda üretimi ve satışı yapmaktan tutuklusun...
Abi valla sadece yakın arkadaşlarımıza...
SUS LAN!
Ben verdim siparişi! Arkadaşın mıyım lan ben senin...
ABİ YEMİN EDERİM!
SKTİRTME LAN ABİNİ BANA!..
Komserim boşverin değmez.
Nerde üretim yapıyosunuz lan? Merkezinize götürüceksin bizi.
Gidelim abi.
155 POLİS
ENGİN?..
AŞKIM? NOLUYO?
Sirke, yoğurt, tarhana, şarap hepsi birbirine girdi... Acayip bi gaz çıkışı oldu, nefes alamıyorduk. Kendimizi zor attık dışarı...
APARTMANI BOŞALTIIN!
GERİ ÇEKİLİİİN!!!
FOSSSSS...
BOFFFF!!!
CİEEE.
AİEE!
1 Hafta sonra.
...Halkalı'da yaşanan patlamadan sonra ilçe sakinlerinin sağlık ortalaması yükseldi... Bu durum emlak fiyatlarına da yansırken ev sahiplerini memnun eden bu yükselişten dolayı kiracılar mağduriyet yaşadıklarını belirtiyorlar...
LAHMACUN SÖYLÜYORUM YİYEN VAR MI?..
ZIMBA

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Nasıl taşıdımsa yıllarca
Devam ediyorum öyle
sessizce
İklimler için pudra şekeri,
sancı ve ayna
İnsanlara hikâyeler ve
ihanetler temin etmeye."
-Ayfer Yazıcı / Atlasın Sabrı'ndan

GEMİ: "Hepimiz aynı gemideyiz lafı sana mecaz, bana metafor fakat o hepimizin içinde hakiki hakiki gemileri, gemicikleri olanlar da mevcut!

VARDIR BİLDİĞİ: Donald Trump yok, külçe altına can veren Rabbim var...

PROTEZ YAPTIRMIŞ CANAVAR: Ekonomik terör, doların yükselişi değil, doların varlığı. Ve bizim ona bağımlı olmamız. Kapitalizm; makyajlı faşizm; emperyalizm de küresel terör. Gezegendeki terörün bir numaralı kaynağını arıyorsanız, çok yakında: NATO! Haçlı Seferi'nin bin yılı aşkındır süren hayasız saldırısı, bir gün bile ara vermedi. ABD-İngiltere-İsrail ekseni, vahşi siyasetlerini "Uygarlık" ilan edip, dünyayı yağmalama peşinde. Nesne hırsı, enerji hırsızlığı, para ve güç manyaklığı gözlerini kör etmiş... Tarih, bir gün olsaydı, o günün gazetesinin manşetine "Emperyalizm" yerleşirdi.

ŞERDEKİ HAYIR: İncirlik üssünün kapatılması ihtimali bile beni pek çok heyecanlandırıyor.

MİSİLLEME: Amerikalılar da bizim malları kırsalar ya protesto için. Gerçi kırmasalar da olur. Kısa süre sonra kendiliğinden bozuluyor zaten bizim mallar...

ŞAİR EVLENMESİ: Şinasi'nin oyununu henüz bitirmedim ama şu detayı paylaşmadan edemeyeceğim: Tipsiz biri için "Çehre Züğürdü" diyor yazar! Anonim mi, kendi buluşu mu bilemem...

BİRİNCİ ESKİ: Türk, kahveyi güzel karıştır / Arap, alemi şiirle tanıştır/Boşnak, kardeşi kardeşle barıştır / Arnavut, votkamla eriği çalıştır!

TZU KRU: Böyle bilge olsa ya peki, savaştan yırtma tekniklerinde gayet uzman...

SORUNLU BİREY TEORİSİ: Zerre varlık sevinci yansıtmadan, varlık endişesine gömülmüş bir hastalıklı tipoloji de mevcut. Her çağı bunalımla anan devasa modern orkestranın önünde hep kendi içine söyleyen bir zavallı solist, çağımızın tasalı bireyi. Atilla İlhan'ın sözleriyle, meyyus bir papağan gibi tenhada bırakılmış, içlerindeki bozgunla söyleşiyorlar, harıl harıl...

EVLİYA ÇELEBİ: Seyahatlerde kendini bekâr olarak tanıtması ve nihayet gerçeğin ortaya çıkması...

YİNE SEVER MİYDİN BENİ BENİ: Polonya scrabble'ında J olsaydım olsaydım.

OLUNCA OLUYO: "Doğuda doğmak suçsa, en büyük suçlu güneş" diye minibüs yazısı gördüm Kadıköy-Pendik hattında...

JÜRİ YA KULUM: Çocukluğumdan beri gıcığım "Birinciliğe layık eser bulamayan" jürilere. Bu ne müşkülpesent tavır, en sevdiğinize birinciliği verin işte. Sanki seçici kuruldaki herkesin her işi on numara da...

YALNIZ DEĞİLİM: Suyu soğuk içerdin, üzümü dörder-beşer yerdin. Televizyon karşısında bir hayli uyuyakaldın. Temiz don giymeyi sevdin. Ütü kokusuyla huzur buldun. Beyaz kedin olsa kesin "Pamuk" koyardın adını. Özellikle adamdan hep Vedat Özdemiroğlu. Gene öylesin.

KARAMAZOF KARDEŞLER: Baba, Oğul, Kutsal Ruh...

LÜTFEN: Meyveleri seviyoruz. Meyveleri çok seviyoruz. Lakin nasıl din ve devlet işleri ayrılmalıysa, meyve ve pasta da ayrılmalı! Meyveli pasta nedir ya? Aziz kardeşim Tolga Yazıcı ve ben, meyveli pastaya itiraz ediyoruz. Pasta dediğin, çikolatalı olur arkadaş...

EVLAT: Çok da tanıyıp etmeden, gençlere "Evlat" diye hitap eden adamlar, beni inceden huylandırır. Kendine "duayen havası" verircesine...

ÇEKMECELERİN TARTIŞILMAZ GİZEMİ: Bir sabah, ilkokula gitmeyi hiç istememiş arkadaşım. Annesi, temizlikçi kadını örnek göstererek "Bak, okumazsan Zekiye Ablan gibi başkalarının evinde çalışırsın" demiş. Minik kızın cevabı: "Olsun, ne güzel, çekmeceleri karıştırırım."

BAKMAK VE GÖRMEK: Tepeden bakan hor görür.

VAR: Küçük ve adi naylon poşetin içinden gene aynı naylondan minicik bir üçgen çıkıyor. Ortası delik falan. Resmen nesnenin yabancılaşması. O kadar işlevsiz, öyle bir değersiz ki, hakkında yazmadan edemedim, yazmadan atamadım.

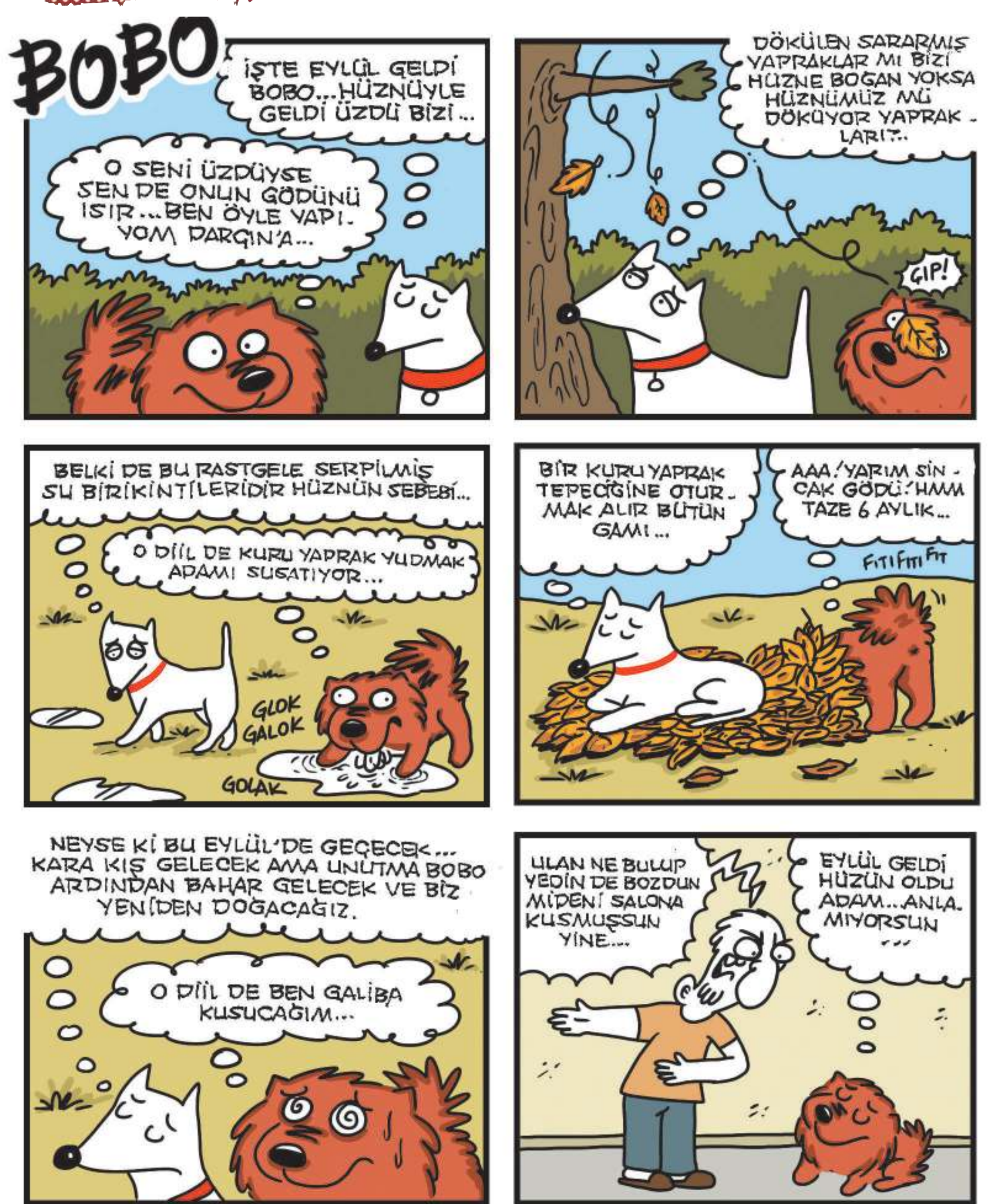
İTİNAYLA AŞAĞI ÇEKENLER: Bir yanlış yapılsa da surat assam, sitem etsem diye bekleyen tipler de var. Hayata katkıları bu yönde. Sağlam bir kavgayı, sinsi siteme yeğlerim valla...

ZENCEFİL: "Zencefili her gün yersen, unutkanlık yapıyor" dedi. "O zaman, her gün yemeyi zaten unutursun" dedim. "Seninle konuşulmuyor paşabey" dedi.

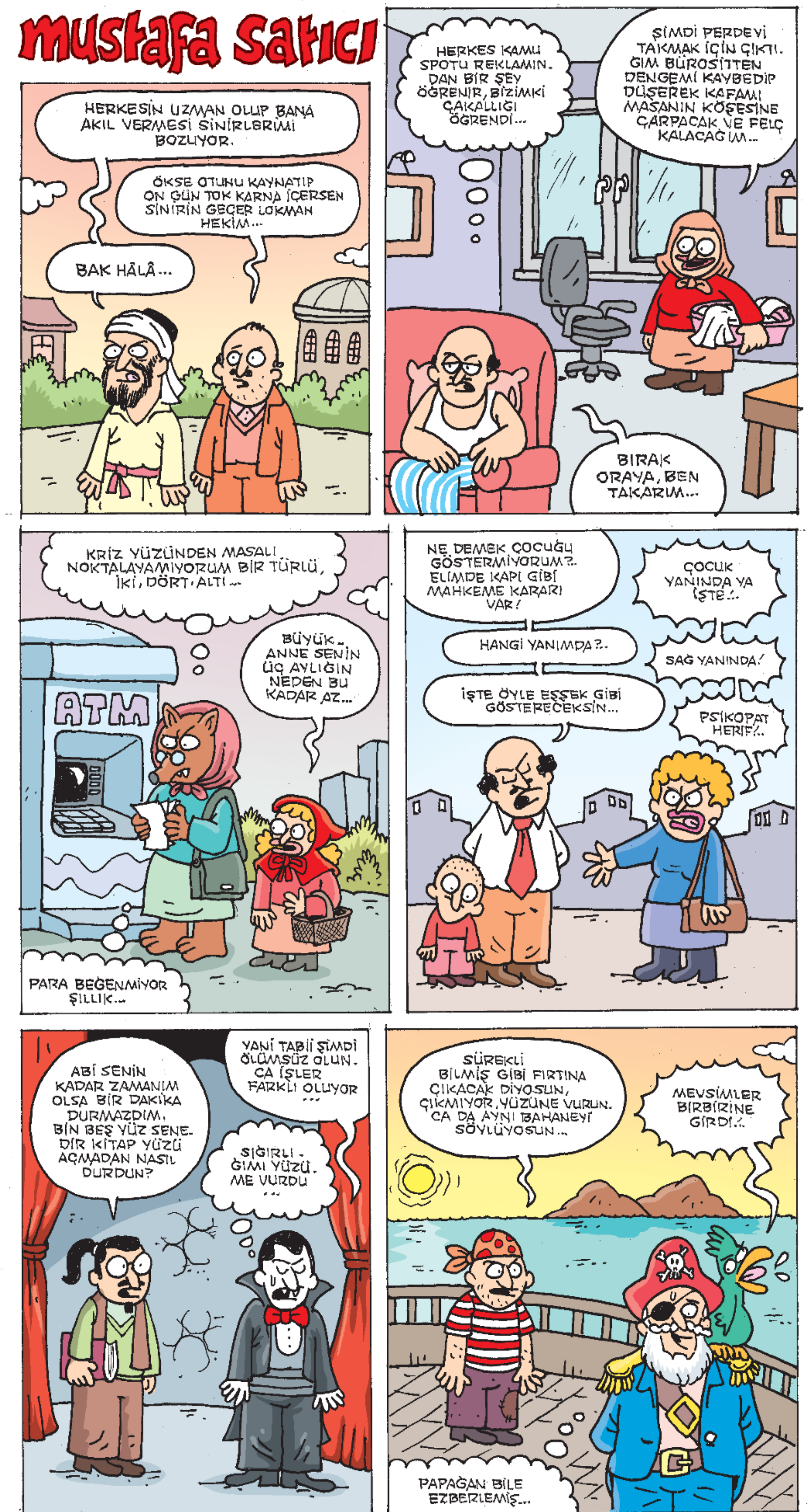
TAKLİTTE SON NOKTA: "Ey çenem" diye giyim mağazası açılsa ya...

KOMAGENE: Etsiz çiğköfte markası. Onu diyor. "Gene mi et koydun, koyma demedim mi ben?" diyor. "Koma şu eti, komagene" diyor.

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

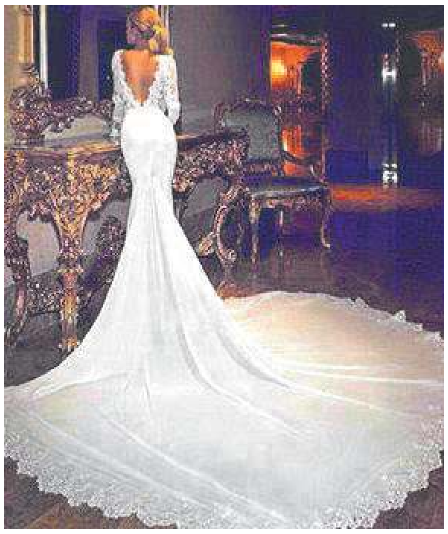

ÖMRÜM VEFA EDERSE EN BÜYÜK PROJEM

Bir kitap projesinden bahsediyorum. Sizlere anlatacağım bu projenin ortaya çıkışı kendi düğünüme rastlar. O zamanki sıfatıyla "müstakbel" eşimi koluma takmış, bizim için ayrılan bekleme odasından düğünün yapılacağı salona doğru yürümeye başlamıştım. Yaklaşık iki dakika süren bir yürüyüşte, annem, kayınvalidem ve müstakbel eşimin henüz evlenmemiş kuzişleri bize eşlik etmişti. Yürüyüş boyunca "oğlum niye evleniyoruz şimdi?" gibi düşüncelerle bilincimi tamamen kaybettiğimi, beynimin yürüdükçe titreyen bir jöleye dönüştüğünü, aşırı gülümsemekten kulaklarımın enseme göç ettiğini ve tüm bedenimin en ufak bir temasla dağılacak kadar kırılganlaştığını hatırlıyorum. Yürüyüşün başlarında, Aysel Gürel seviyesindeki makyajının ortasında belermiş gözleri korkunç gözüken ve annem olduğunu iddia eden deli bir kadın tarafından, gelinliği yüzünden yürümekte zorlanan karıma yardımcı olmam konusunda uyarılmıştım. Yolun ortalarına doğru gelinliğe bastığımdaysa büyük bir telaş yaşanmış, bu minik kazanın "sevimli bir sakarlık" olarak algılanacağını düşünürken, "yuh ayı"ya varan şiddette tepkilere maruz kalmıştım. Düğün esnasında da birçok olay yaşadım, ama evliliğe ilk adımlar sayılabilecek bu iki dakikalık yürüyüşte yaşadıklarımı projemin asıl çıkış noktası olarak görüyorum. Evlendikten sonra, bu zor yürüyüşle ilgili (akademik çevrelerde bilimsel olmadığı gerekçesiyle kabul görmeyen) üç tane makale kaleme aldım. İlki, ağır makyajlı ve zayıf gelinlerin diğer gelinlere nazaran daha sinirli olduğunu ispata soyunan, "Gelinlerde Kilo ve Makyaj Seviyesinin Sorun Çıkarma Eğilimiyle Pozitif Korelâsyonu" isimli makalemdir. İkincisi, "Yürüyüşe Geçen Damatlarda Algı Yitimi ve Kısa Süreli IQ Kaybı" adını taşıyor. Bu konudaki son makalem ise "Yürüyüşte Dış Faktörler" adını taşıyor. Bu son makalenin alt başlığı oldukça iddialı: "Ağır Makyaj ve Kolları Transparan Bir Abiyeyle Tanınmaz Hale Gelen Annelerin Yürüyüşe Etkileri; Bir Türlü Evlenemeyen Telaşlı Kuzişler Gerçekten Gerekli mi? Ve Babalar Nerede?" Makalelerimin ciddiye alınmaması beni başlarda üzse de yıllar içinde gittiğim düğünlerde yaptığım gözlemler sayesinde bu işin peşini bırakmamaya karar verdim. Üstelik elimde notlar biriktikçe sadece bekleme odasından düğün salonuna yürüyüşü değil, öncesi ve sonrasıyla bir düğünün bütün ayrıntılarını anlatacağım ve "DÜĞÜN" adını verdiğim bir kitap projesine soyundum. Bu yazıda, tamamlanması belki de seneler sürecek, yaklaşık 400 sayfalık bu büyük projemin (yayıncım izin verirse kitabı bir düğün kataloğu formatında düşünüyorum) bazı bölümlerini sizlere tanıtmak niyetindeyim. Projemin, akrabaları düğünsüz bırakan, ana babayı şaşırtan 5-10 kişilik çılgın düğünlerle, büyükanneden kalan elbiseyi ilginçlik uğruna gelinliğe çeviren retro düğünlerle, gözleme şansımın olamayacağı yüksek standartlı düğünlerle ya da iç dinamiklerini bilemeyeceğim köy düğünleriyle ilgili olmadığını en baştan söylemeliyim. Projem, yalnızca modern-klasik düğünleri anlatıyor. Başlıyorum.

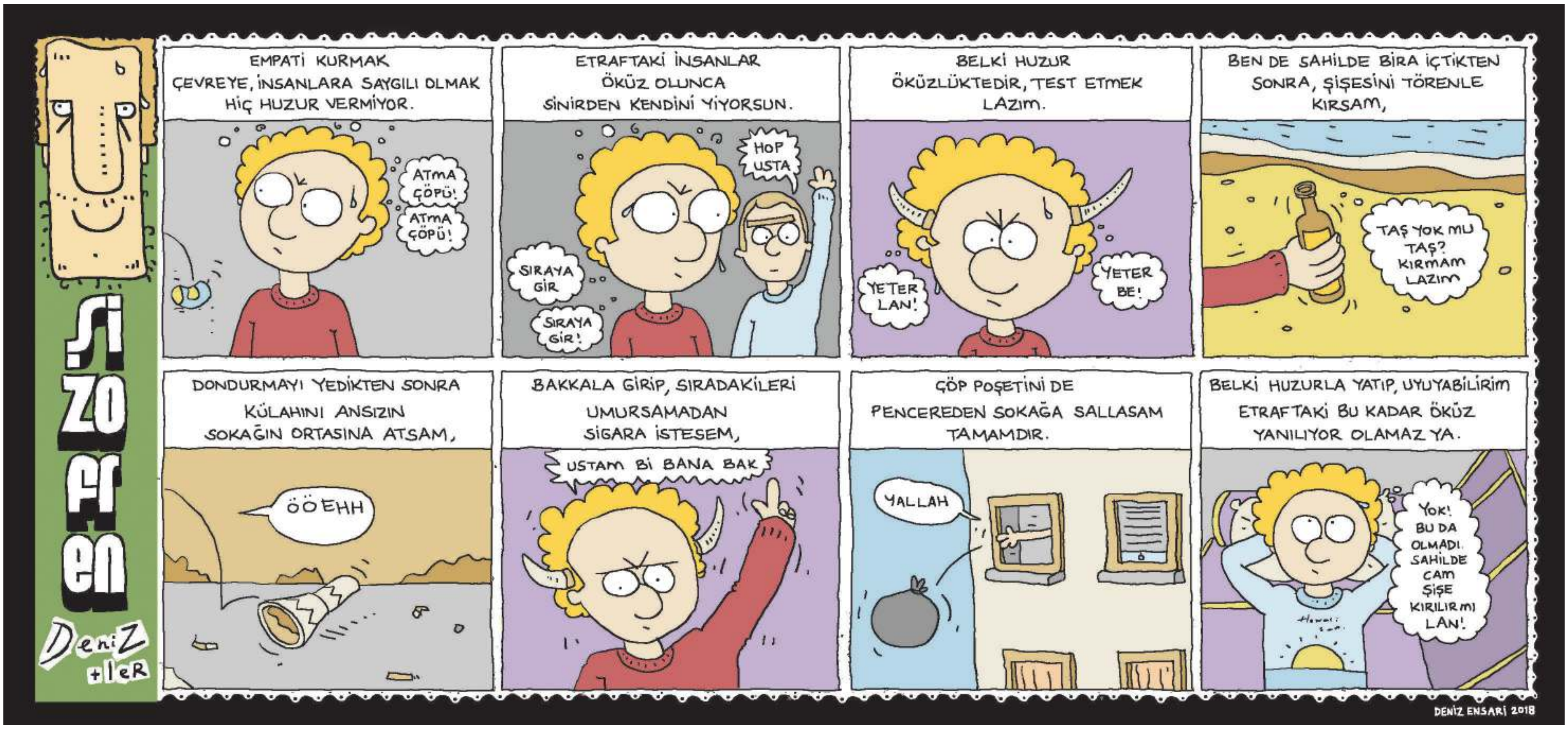

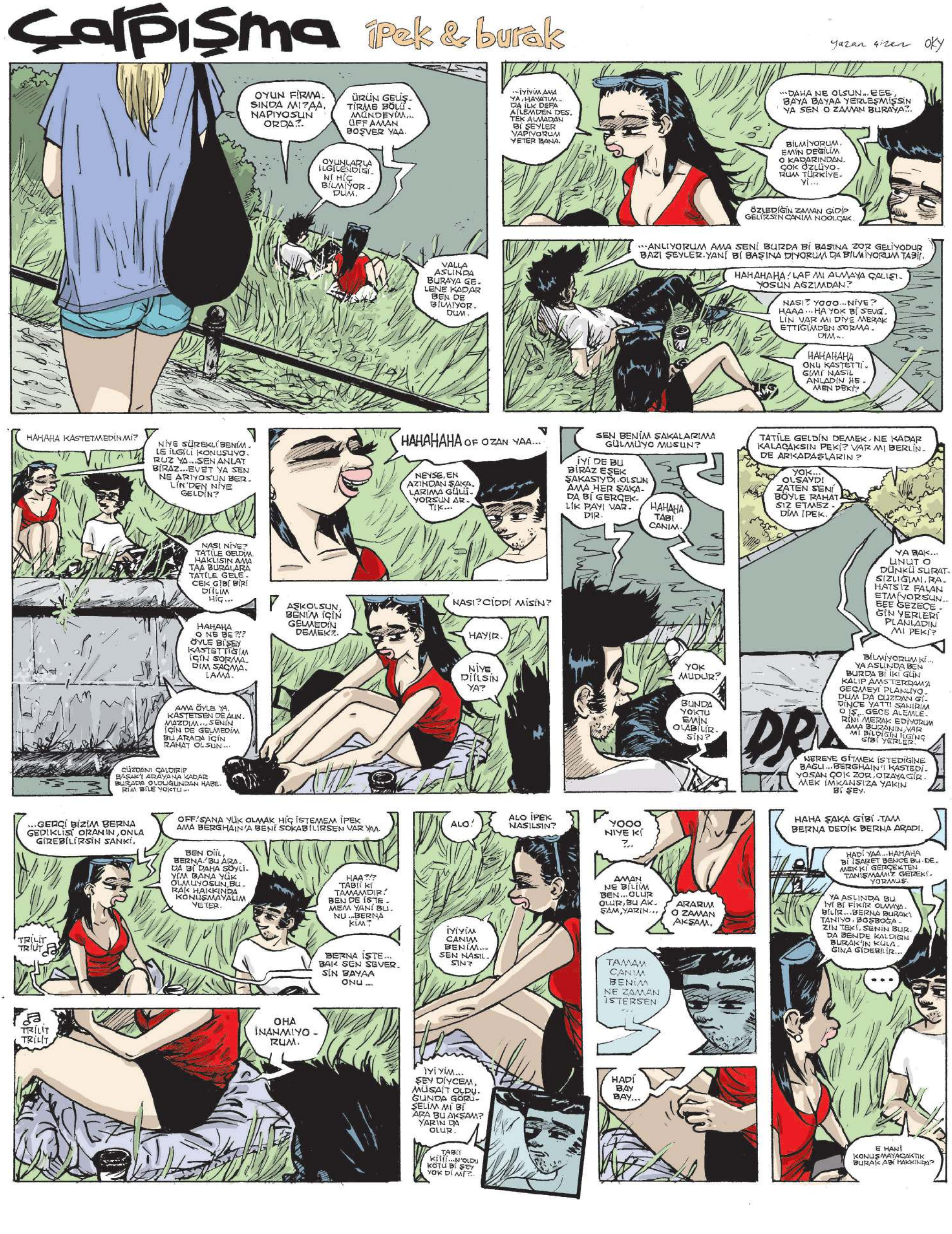
Kitabım, "TATLI TELAŞLAR" ana başlığı altında düğün hazırlıklarının anlatıldığı bölümle başlıyor. Bu bölümün başında düğün tarihi tartışmaları, davetiye seçimi, haftalar süren seferlerin ardından seçilen gelinliğin provaları, provaya gerek olmayan damatlığın hemen seçimi, pasta fiyatını duyan damadın uçuklayan dudakları ve damadın annesinin beleren gözleri karşısında, gelin tarafının şaşırmayan çehresi gibi birçok konuyu ayrıntılarıyla anlatıyorum. Bu konuların ardından çifte odaklanarak gelini, "Düğünde Jennifer Aniston Gibi Süzülmek İsterken Nilgün Belgün'e Koşmak" başlığı altında irdeliyorum. Yaklaşık 40 sayfa sürecek bu uzun bölümü, "Buna ne gerek var!" deyip gereksiz öfke yaratmaktan başka düğün hazırlıklarına katkısı olmayan işe yaramaz damadın minik zaferlerini anlattığım, "Davetiye İşi Tamam Aşkım!" isimli bölüm takip ediyor. Olayların gelişimini anlatan birçok başka konunun ardından, "Tatlı Telaşlar" ana başlığını birbirini boğmak isteyen iki dünürün yaşanmış hikâyesiyle tatlandırarak bitiriyorum. Bu heyecanlı son bölümün başlığı: "Bunlar Ne Biçim İnsan!"

Kitabın ikinci bölümünde "BUGÜN ÇOK İŞİMİZ VAR" ana başlığı altında düğün günü akşam saatlerine kadar yaşananları anlatıyorum. Bu bölüm, "Kuzişlerin Saçı da Aynı Kuaförde Yapılacak" başlığı altında, karısı dışında karısı olabilecek yaşta bir sürü kadını aynı kuaföre bırakan damadın dramıyla açılıyor. Bu oldukça dinamik bölüm kendi içinde, "Gelin Başı Dışında Kuziş Başlarının Parasını da Ben mi Ödeyeceğim?", "Hayalindeki Başı Yakalayamayan Gelinin Öfkesi Düğünü Etkiler mi?", "Kuaföre Gelmeyip Saçını Evde Kendi Yapan Kuziş Rüküş mü Yoksa Gerçek Modern mi?", "Gelinden Rol Çalan Seksi Bir Kuziş" gibi bir sürü alt başlığa ayrılıyor. Bölüm, başka bir kuaförde hazırlıkları süren kayınvalideler cephesinin anlatıldığı, "Bu Badana Suratlı Kadın Annem mi? Anne?" başlığıyla devam ediyor. "Ne Yaparsan Yap Aynısın" isimli alt başlıkta normal tıraşla aynı sürede kotarılan damat tıraşlarına göz attıktan sonra, tıraşını olmuş damadın bir çiçekçide süslenen arabaya bakan boş gözlerine odaklanıyorum. Damadın müstakbel eşini ve kuzişleri kuaförden almaya gitmesiyle yaşananlar, "Daha Bitmedi mi?" isimli oldukça gergin bir bölümün konusu. "Karımın Saçına Ne Olmuş?" isimli alt başlıkta, kuaförlerin gelin başı adı altında oynadıkları oyunlara göz atarken devamında, "Çok Güzel Olmuşsun Aşkım", "Güzel Falan Olmadım!" bölümlerini ve damadın iç sesiyle ilerleyen, "Yalnız Eskişehir'den Gelen Kuziş Harbi Güzelmiş" bölümünü yazmayı planlıyorum. "Her İşe Koşan Gizli Kahraman Erkek Kardeş", "Bazı Arkadaşların Espriler Rahatlatıyor mu Yoksa Geriyor mu?", "Düğüne Saatler Kala Unutulduğu Fark Edilen Bir Şeyi Hızla Temin Eden Kahraman", "Kuzişler Telaştan mı Beslenir?", "Eskişehir'den Gelen Kuziş Erkek Arkadaşıyla Gizlice Aynı Otelde Kalacak, Sakın Ağzından Kaçırma!" gibi başlıklar ise henüz yazıp yazmayacağıma emin olamadığım, ama üzerinde düşündüğüm ara bölümler. Kitabın bu bölümündeki dipnotlarda, memesi küçük gelinler için tazyikli dekolte fırsatı yaratan korseler ve gelinlere masalsı bir süzülüş imkânı sağlayan tarlatanlar hakkında teknik bilgilere de yer vermeyi düşünüyorum. Yine birçok ara başlığın ardından, "Kim Hangi Arabayla Geliyor?" başlığıyla gelin ve damadı düğün mekânına doğru yola çıkararak bu bölümün finaline yaklaşıyorum. Arabada yaşananları anlatan başlık, düğünün iki kişinin hayatlarını birleştirdiği bir tören değil, gittikçe genleşecek bir hayatın başlangıcı olduğunu anlatıyor: "Garajdan Teyzemleri Sen Aldın Di mi?" Arabadan inen gelin ve damat, düğün mekânının ana kapısından girerlerken bölümün son başlığını gelin atıyor. Bu başlık, sonu yalana da bağlansa bir evliliğe girişin ilk adımı adeta: "Doğru Söyle Güzel Olmuş muyum?"

Haftaya projemin düğün töreni bölümünü tanıtan hararetli başlıklarla devam edeceğim. İşte birkaç örnek: "Sen Benim Ellerimde Büyüdün", "Komparsitadan Anathema'ya Düğün Müzikleri", "Bizi Arka Masaya Atmışlar". "Alkolü Görünce Keyiflenen Enişteler ve Alkolle Coşan Bu Eniştelerden Nefret Eden Teyze ve Halalar", "Kendinden Küçük Bir Ergenle Dansa Kalkan Post-ergen Kızlar Üniversiteyi Kazabilir mi?", "Şarkı Bitiminde Hemen Oturan Çiftlerin Seks Hayatı da Kötü mü?", "Piste Çıkıp da Oynamama Sanatı: Alkış Tutan Eller, Yeri Döven Ayaklar", "Pist Mizahı: Kalça Tokuşturmak", "Maşallah Gelin Kıvrak Çıktı Tespiti Bir Övgü mü Yoksa Yergi mi?", "Ne Çalarsa Çalsın Piste Sabit Bakan Yaşlılar Yaşıyor mu?", "Gelinin yakın arkadaşını kendi oğluna beğenen teyzeler başarılı olabilir mi?"...

Rahatsızlığımdan dolayı birkaç hafta çizemedim, kusura bakmayın.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kimdin sen, karşımızdaki ev, / Sarı ampul söner onbire doğru."

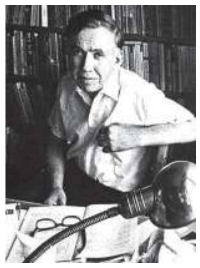
Behçet Necatigil

"ZAVALLI EŞEĞİM"

Eylül'ün adı var kendi yok. Üç'ü bugün. Şehir yanıyor. (Antalya) Kırpılıp kırpılıp sadece en tepesinde (yukarı doğru dimdik uzanmış) üç beş ince, taze yaprak bırakılmış, sopa gibi kel çıplak uzun uzun palmiyeler kıpırtısız. *(niye kırpıyorlar o derece "hunharca", ne güzeldi salkım saçak o halleri–)* "Kuvvetin saçına gider" diye ikna edip kabak--sıfır numara-- tıraş ederlerdi çocukları, benim çocukluğumun fakir mahallelerinde. Sahiden öyle de inanılırdı, yazık.*(daha ekonomik hem, işlerine de gelirdi)* Ben şaşırırdım: "nasıl yani anane? "Berberin oğlu mu yenmiş, kasabın oğlu mu?" Diye de sorarlardı orda burda amcalar. *(çok sık sorulurdu çocuklara bilmece–hoş zamanlar–)* Et yediği için: kasabın oğlu, zannediyorsan yanılıyorsun maalesef; yanlış çıkardı o. Berberin oğlu yenmiş meğer. Hâlbuki dönemin filmlerinde; herbiri birer zengin prodüktör oğlu, (hepsi "cik" "cik"lerle biten) o çocuk yıldızlar; lepiska saçlar olurdu kafalarında. İstisnasız. Alınlarını örten perçemler. Uçuşan sarı uzun saçlarıyla "fakir kenar mahalle çocuğu", "sokak çocuğu" rollerine falan çıkarlardı. Acıklı acıklı konuşurlardı.(pembe pembe, kan damlayan yüzlerine, alınlarına bir parça kara --ayakkabı boyası gibi-- bişey sürülmüş olurdu) Biz elimizde gazozlar, kabak kafalarla seyrederdik.*(o kara şeyden yoktuysa da* üzerinde, *epey renksiz, solgun olurdu yüzlerimiz)* Herneyse, Mutfaktan buzdolabının gurultusu.*(ev sesleri;severim.–su borularındaki o gurultular–)* Dört gün süren elektriksiz yaşamım. "Allah sevindirmek istediği garib kuluna, önce eşeğini kaybettirip sonra buldururmuş" derler. Oluyor öyle o. Doğru. Çok çok kısa sürüyor yalnız. Hayret verici bir kısalıkta. Ben eh bi gelsin, artık beş on gün bayram yaparım falan sandım. (iki dönerim şıkır şıkır) Maatteessüf. İnsan oğlu nankör. Hemen alıştım. Hemmen. Rezillik. Sanki hiç kaybolmadı. Eşeğin ordan bakıp, "nasıl kaybolmuştum di mi abi" dese, hiç başını kaldırmadan, "hı, konuşuruz, bişey bakıyorum da ben şimdi, tamam" diyorsun. Laptop başında. "Öf bu da iyi ki bi kere kayboldu ha, töbe töbe.." falan da demiyor değilsin içinden. Onu da diyorsun. Zavallı eşeğim. Bir metafor olarak bile yetti bak; içimi ısıttı, keşke sahiden olsa da odanın köşesinde öyle saman yese ben yazarken. Canım.

Yeniden; ikinci; Herneyse ,

Dişçi bekleme odasında muhabbete dalmış, gülüşen

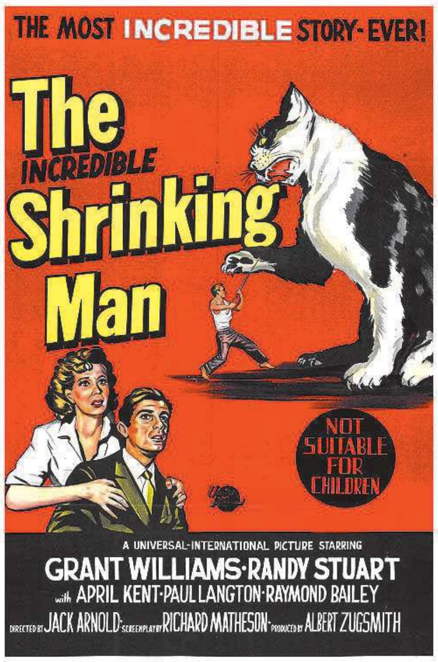

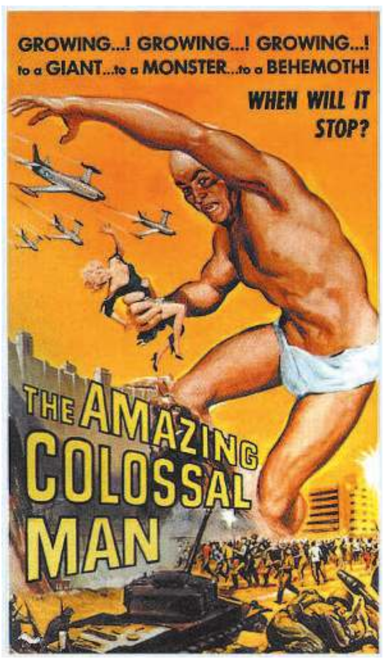
Behçet Necatigil 1916-1979

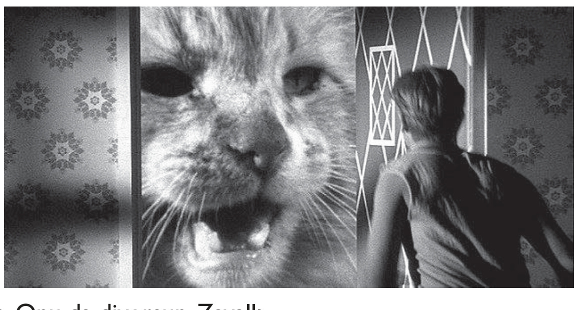
hastalar gibi ara ara unutur gibi olsan da birden hatırlatıyor. Kendini. O sızı. O pis sızı. Gözlerinin içinde o malum para biriminin, o'nun işareti olan Varyemez amca gibi. O işaret gözümüzde, içimizde. Kazık çaktı. Göğsümüzde artan bir sıkıntı şeklinde, yükselişini. O melun. Başka bişey konuşurken bile. O orada.

Okudum geçen; kimi şirketler fiyatlarını sabit tutaraktan (anlamayalım diye) gramaj düşürüp, ambalajları küçülteceklermiş. Çaktırmadan. Aynısı sanalım diye. Bak bak. Ne akıllar. Aynı fiyata. Aynı peynir, ama bişey mi olmuş buna. bana mı öyle geliyor? Ergenlikte olurdu öyle. İnsan çok çok hızlı büyüdüğünde. O dönem. Herşey hafif küçülmüş gibi ansızın. O sandalye küçülmüş gibi hafif. Kapı. *(çok ufakken de olur aynısı, elbiselerin küçülür, bebek elbisesi haline gelir şaşırırsın)* Yapmasınlar öyle. Şirketler. Aklımız karışır. Lütfen. Git gide büyüyormuşuz gibi bir şey. Öyle ünlü bir film vardı görmüştüm. Çocukken. Bir bilim kurgu/korku filmi. O zamanların. Eski, siyah beyaz. "Büyüyen Adam" diye mi oynamıştı, başka bişey mi tam hatırlamıyorum şimdi. 1957 tarihli o film. Bir nükleer patlamada, radyasyona maruz kalan ordu görevlisi o şahıs, yavaş yavaş büyümeye başlıyordu. Büyüdüğünü değil, etrafındaki her şeyin azar azar küçüldüğünü hissediyordu önce. Onun gibi hissettirecekler bize işte; O peynirlerle, çikolatalarla, sabunlarla falan. Yapmayın lütfen öyle. Tekrar ediyorum.*(meraklısı görmeli ama, film çok hoştu:"The Amazing Colossal Man" adı)* Tersi de vardı. O filmin. Bitirirken ondan da bi söz edeyim kısa. O çok daha ünlü. O da aynı yılın filmi; "Kendi Kendine Küçülen Adam" (isim nasıl "kendi kendine") Onu da görün bence. Diğeri gibi; aynısı;(radyoaktif sebeplerle) ama bu sefer tam tersine. Küçülmeye başlıyor adam. Bir parmak kadar boyuyla, elinde bir toplu iğne örümceğe karşı verdiği o savaş… Kedilerin önünden canını zor kurtarması falan filan... Müthişti. Dev kibrit kutuları, ilaç şişeleri, toplu iğneler miğneler… Koskocaman, ama tıpkısı. Nasıl yapmışlar. (o vakitler herşey gerçek) Büyük bir hayretle ağzımız açık ayıla bayıla seyrederdik… (*"The Incredible Shrinking Man" İngilizce adı/1957" – benim ara ara, tekrar tekrar seyrettiğim kült filmlerden...–)*

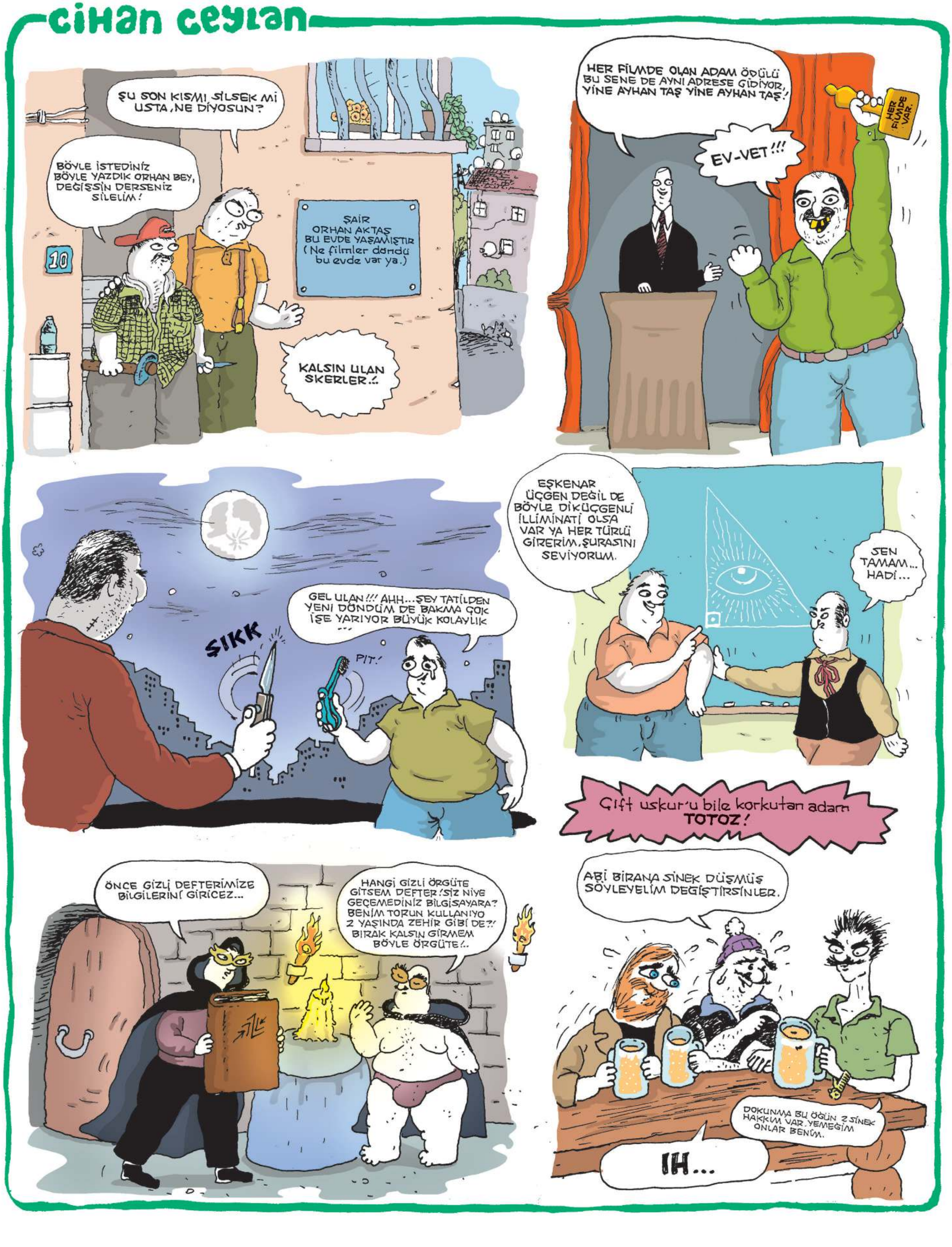

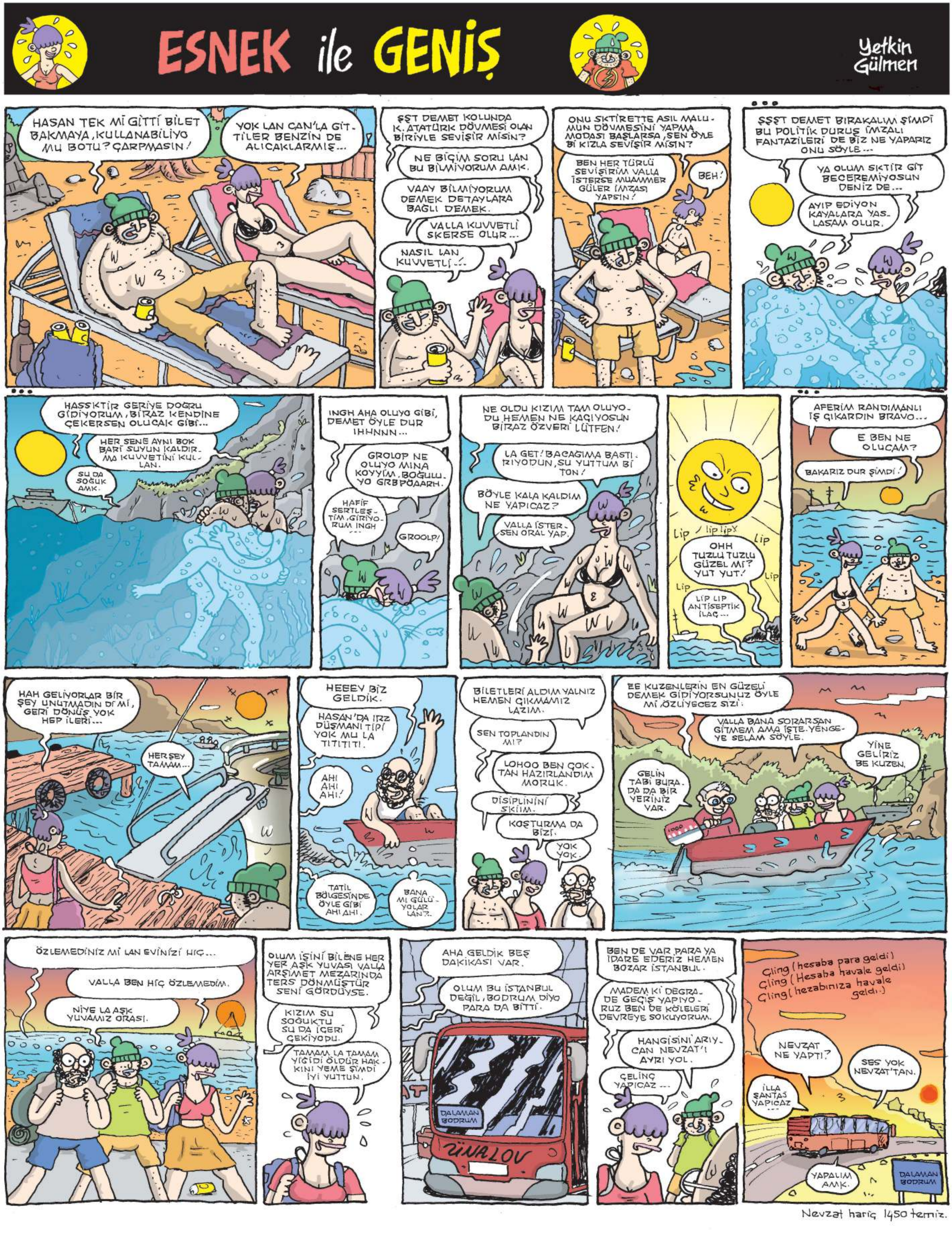

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ŞU SON KISMI SİLSEK Mİ USTA, NE DİYOSUN?
BÖYLE İSTEDİNİZ BÖYLE YAZDIK ORHAN BEY, DEĞİŞSİN DERSENİZ SİLELİM!
10
ŞAİR ORHAN AKTAŞ BU EVDE YAŞAMIŞTIR (Ne filmler döndü bu evde var ya.)
KALSIN ULAN SKERLER!..
HER FİLMDE OLAN ADAM ÖDÜLÜ BU SENE DE AYNI ADRESE GİDİYOR, YİNE AYHAN TAŞ YİNE AYHAN TAŞ!
EV-VET!!!
HER FİLMDE VAR.
ŞIKK
PIT!
GEL ULAN!!! AHH... ŞEY TATİLDEN YENİ DÖNDÜM DE BAKMA ÇOK İŞE YARIYOR BÜYÜK KOLAYLIK...
EŞKENAR ÜÇGEN DEĞİL DE BÖYLE DİKÜÇGENLİ İLLİMİNATİ OLSA VAR YA HER TÜRLÜ GİRERİM. ŞURASINI SEVİYORUM.
SEN TAMAM... HADİ...
Çift uskur'u bile korkutan adam TOTOZ!
ÖNCE GİZLİ DEFTERİMİZE BİLGİLERİNİ GİRİCEZ...
HANGİ GİZLİ ÖRGÜTE GİTSEM DEFTER! SİZ NİYE GEÇEMEDİNİZ BİLGİSAYARA? BENİM TORUN KULLANIYO 2 YAŞINDA ZEHİR GİBİ DE?! BIRAK KALSIN GİRMEM BÖYLE ÖRGÜTE!..
ABİ BIRANA SİNEK DÜŞMÜŞ SÖYLEYELİM DEĞİŞTİRSİNLER.
DOKUNMA BU ÖĞÜN 2 SİNEK HAKKIM VAR. YEMEĞİM ONLAR BENİM.
IH...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
HASAN TEK Mİ GİTTİ BİLET BAKMAYA, KULLANABİLİYO MU BOTU? ÇARPMASIN!
YOK LAN CAN'LA GİTTİLER BENZİN DE ALICAKLARMIŞ...
ŞŞT DEMET KOLUNDA K. ATATÜRK DÖVMESİ OLAN BİRİYLE SEVİŞİR MİSİN?
NE BİÇİM SORU LAN BU BİLMİYORUM AMK.
VAAY BİLMİYORUM DEMEK DETAYLARA BAĞLI DEMEK.
VALLA KUVVETLİ SKERSE OLUR...
NASIL LAN KUVVETLİ...
ONU SKTİRETTE ASIL MALUMUN DÖVMESİNİ YAPMA MODASI BAŞLARSA, SEN ÖYLE Bİ KIZLA SEVİŞİR MİSİN?
BEN HER TÜRLÜ SEVİŞİRİM VALLA İSTERSE MUAMMER GÜLER İMZASI YAPSIN!
BEH!
ŞŞŞT DEMET BIRAKALIM ŞİMDİ BU POLİTİK DURUŞ İMZALI FANTAZİLERİ DE BİZ NE YAPARIZ ONU SÖYLE...
YA OLUM SKTİR GİT BECEREMİYOSUN DENİZ DE...
AYIP EDİYON KAYALARA YASLASAM OLUR.
HASSKTİR GERİYE DOĞRU GİDİYORUM, BİRAZ KENDİNE ÇEKERSEN OLUCAK GİBİ...
HER SENE AYNI BOK BARİ SUYUN KALDIRMA KUVVETİNİ KULLAN.
SU DA SOĞUK AMK.
INGH AHA OLUYO GİBİ, DEMET ÖYLE DUR IHHNNN...
GROLOP NE OLUYO MINA KOYYIM, BOĞULUYO GRBPÖAARH.
HAFİF SERTLEŞTİM, GİRİYORUM INGH
GROOLP!
NE OLDU KIZIM TAM OLUYODU HEMEN NE KAÇIYOSUN BİRAZ ÖZVERİ LÜTFEN!
LA GET! BACAĞIMA BASTIRIYODUN, SU YUTTUM Bİ TON!
BÖYLE KALA KALDIM NE YAPICAZ?
VALLA İSTERSEN ORAL YAP.
Lip lip lip lip Lip Lip
OHH TUZLU TUZLU GÜZEL Mİ? YUT YUT!
LİP LİP ANTİSEPTİK İLAÇ...
AFERİM RANDIMANLI İŞ ÇIKARDIN BRAVO...
E BEN NE OLUCAM?
BAKARIZ DUR ŞİMDİ!
HAH GELİYORLAR BİR ŞEY UNUTMADIN DI Mİ, GERİ DÖNÜŞ YOK HEP İLERİ...
HERŞEY TAMAM...
HEEEY BİZ GELDİK.
HASAN'DA IRZ DÜŞMANI TİPİ YOK MU LA TITITITI.
AHI AHI AHI!
TATİL BÖLGESİNDE ÖYLE GİBİ AHI AHI.
BANA MI GÜLÜYOLAR LAN?.
BİLETLERİ ALDIM YALNIZ HEMEN ÇIKMAMIZ LAZIM.
SEN TOPLANDIN MI?
LOHOO BEN ÇOKTAN HAZIRLANDIM MORUK.
DİSİPLİNİNİ SKIIM.
KOŞTURMA DA BİZİ.
YOK YOK.
EE KUZENLERİN EN GÜZELİ DEMEK GİDİYORSUNUZ ÖYLE Mİ, ÖZLİYCEZ SİZİ.
VALLA BANA SORARSAN GİTMEM AMA İŞTE YENGEYE SELAM SÖYLE.
YİNE GELİRİZ BE KUZEN.
GELİN TABİ BURADA DA BİR YERİNİZ VAR.
ÖZLEMEDİNİZ Mİ LAN EVİNİZİ HİÇ...
VALLA BEN HİÇ ÖZLEMEDİM.
NİYE LA AŞK YUVAMIZ ORASI.
OLUM İŞİNİ BİLENE HER YER AŞK YUVASI VALLA ARŞİMET MEZARINDA TERS DÖNMÜŞTÜR SENİ GÖRDÜYSE.
KIZIM SU SOĞUKTU SU DA İÇERİ ÇEKİYODU.
TAMAM LA TAMAM YİĞİDİ ÖLDÜR HAKKINI YEME ŞİMDİ İYİ YUTTUN.
AHA GELDİK BEŞ DAKİKASI VAR.
OLUM BU İSTANBUL DEĞİL, BODRUM DİYO PARA DA BİTTİ.
DALAMAN BODRUM
ÜNALOV
BEN DE VAR PARA YA İDARE EDERİZ HEMEN BOZAR İSTANBUL.
MADEM Kİ DEGRADE GEÇİŞ YAPIYORUZ BEN DE KÖLELERİ DEVREYE SOKUYORUM.
HANGİSİNİ ARIYCAN NEVZAT'I AYRI YOL.
ÇELİNÇ YAPICAZ...
Çling (hesaba para geldi)
Çling (Hesaba havale geldi)
Çling (hezabınıza havale geldı.)
NEVZAT NE YAPTI?
SES YOK NEVZAT'TAN.
İLLA ŞANTAJ YAPICAZ
YAPALIM AMK.
DALAMAN BODRUM
Nevzat hariç 1450 temiz.

Sevimsiz. Seviyesiz. Tatsız. Yolda yürürken kenara park etmiş araçların camlarından kesintili olarak kendi yansımamı görüyorum. Bir beyaz arabadan diğer beyaz arabaya atlıyor yansımam. Kendimi beyaz arabaların içinde yolcu koltuğundan kendime bakarken yakalıyorum. Dayısının beyaz arabasıyla dolaşmaya çıkmış, dayısı "benim şurada beş dakika işim var, bir arkadaşı ziyaret edeceğim, sen dur arabada radyo falan dinle, istasyonları karıştırma, arabayı çekmeye gelen olursa da çektirme, sahibi gelecek de" deyip üstüne kapıları pencereleri kilitleyince havasızlık ve sıcaktan şişmeye başlamış ergen gibi bir suratım var. Şişkin. Kel. Cahil. Bu yaşta hala dayıcım dayıcım diye ortalıkta dolaşan bir insan olabilir mi? Dayının belli ki başka olayları var, bayan arkadaşları var, kendi aralarında alışkanlık haline getirdikleri öğlen seksi gibi bir olaylar var. Bırak yaşasın insanlar. Bırak, çıkmayan bir leke gibi yapışma insanların arabalarının koltuklarına. Her görüğümde söyleyecek kırıcı bir şey buluyorum kendime. Söbü. Şekilsiz. Sincap. Araba camından karşı dükkanın aynalı vitrinine atlıyor yansıma sincap, kendime daha iyi bakma şansı yakalıyorum. Ağlayın dereler, nehirler ağlayın. Yarım saate iş yerinde olacağım, iş arkadaşlarım için ağlayın. Hiçbir şeyden olmasa giydiğim kalın kota bakarken dalıp gidecekler. Dünyadaki vaktimizi ölçen kum saatinin içindeki her bir kum tanesi inciden, elmastan kıymetliyken; kot pantolona dalıp gitmek, geri gelmeyecek dakikaları giyinmeyi bilmeyen birileri yüzünden kaybetmek ne acı.

İlk kez değil, son kez olmayacak; "olur ya, ben de toplumun bir üyesi olabilirim bu giydiklerimle" diye düşündüğüm şeyi böyle apaçık karşımda görünce eve geri dönmeye karar verdim. İzin yazdırırım. İzinlerinizi düşünürken böyle şeyleri de hesaba katmanız gerekir. Düğün, cenaze, yansıma. Bunlar birbirinin akrabasıdır. Hazırlıksız, habersiz gelen yansıma ölümün kız kardeşidir. Güzel yapılı zanettiğiniz saçlarınız bir anda pusuya yatmış bir kanlı gibi önünüze atlar, tüfeğiyle ateş eder. Kan davası mı, namus kavgası mı, hangi çağda yaşıyoruz demeye kalmadan çok ufak can verirsiniz oracıkta. Bazı günler işe diye yola çıkıp eve gitmekte utanılacak bir şey yoktur. Kime ateş edilse morali bozulur, "tadım kaçtı, ben eve gidiyorum" der.

Evden "BEN ÇIKIYORUM" diye iddialarla, kendinden emin hareketlerle çıkıp eve geri dönmek onur kırıcı bir olaydır. Ne avcılık, ne toplayıcılık, şimdi gideyim ofiste bir bilgisayar kullanayım da gör beni. Bak bakalım ay başında maaş yatınca kim kullanıyormuş o bilgisayarı. O tuşlara basmaya, o toplantılara girmeye gidiyorum! BEN ÇIKIYORUM! Diye bağırır gibi hal ve hareketlerle çıkmıştım. Yirmi dakika sonra blok fülüt gibi sesler çıkartarak geri girdim eve. "Ne oldu, çıkmıştın" diye sordu bebeğim. Çıkmıştım, çıkarken de demiştim. Ama geri dönmek zorunda kaldım. Yansımamı beğenmedim, arabanın yolcu koltuğunda oturan hallerimle kavga ettim denilmeyeceği için, "yediğim bir şey mi bir şey oldu, sende de var mı ağrı falan, midem çok bulandı ya yolda, metroda falan bir sıkıntı olmasın diye eve döndüm" diye vızıldadım. Hemen yatırıldım, çarşaflara sarıldım. Tam çarşafın serinliğine sevinirken "mide bozulması demeseydim, dolapta bira vardı onu içerdim" diye düşündüm ve üzüldüm.

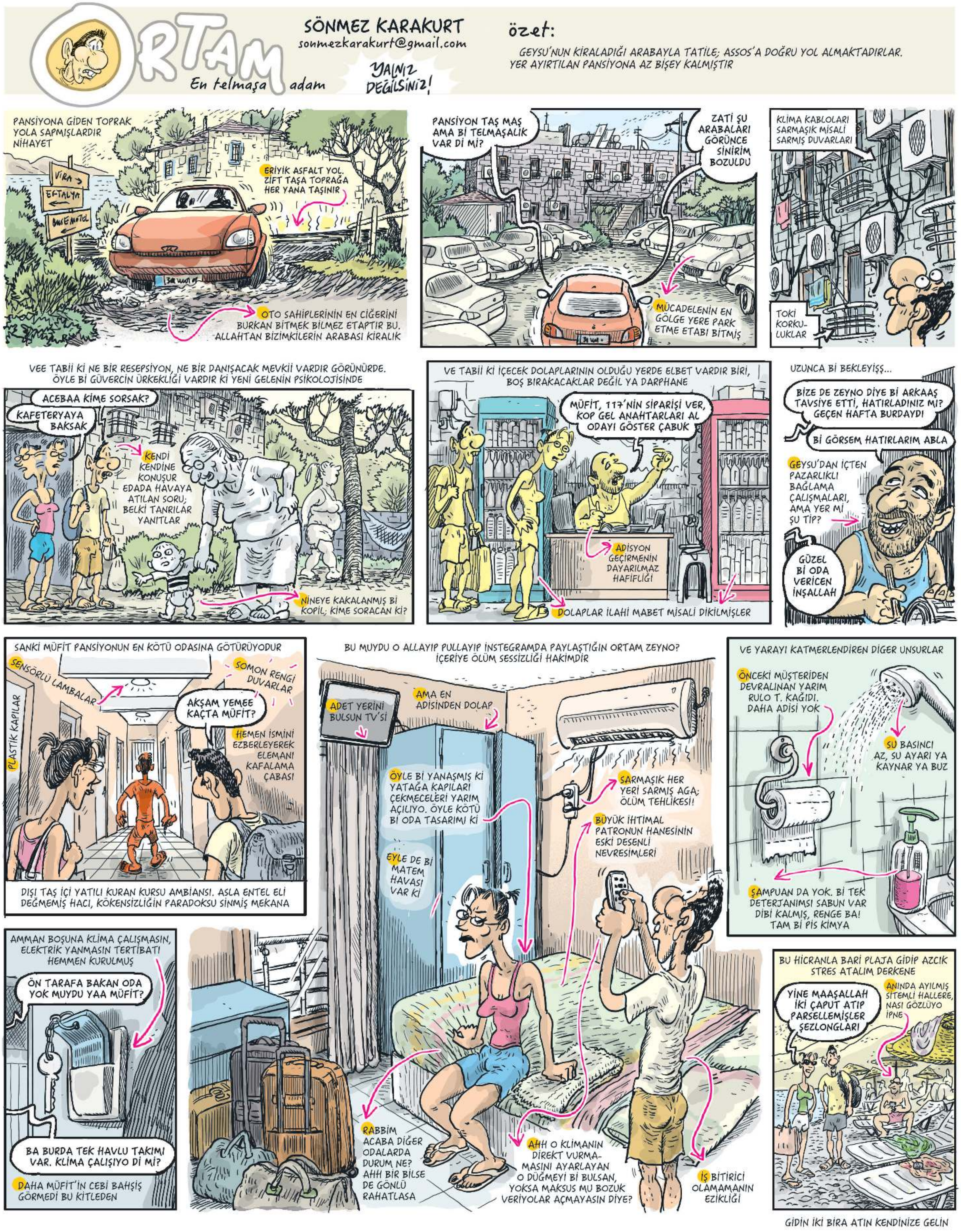
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 6 EYLÜL 2018 | Sayı: 575

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

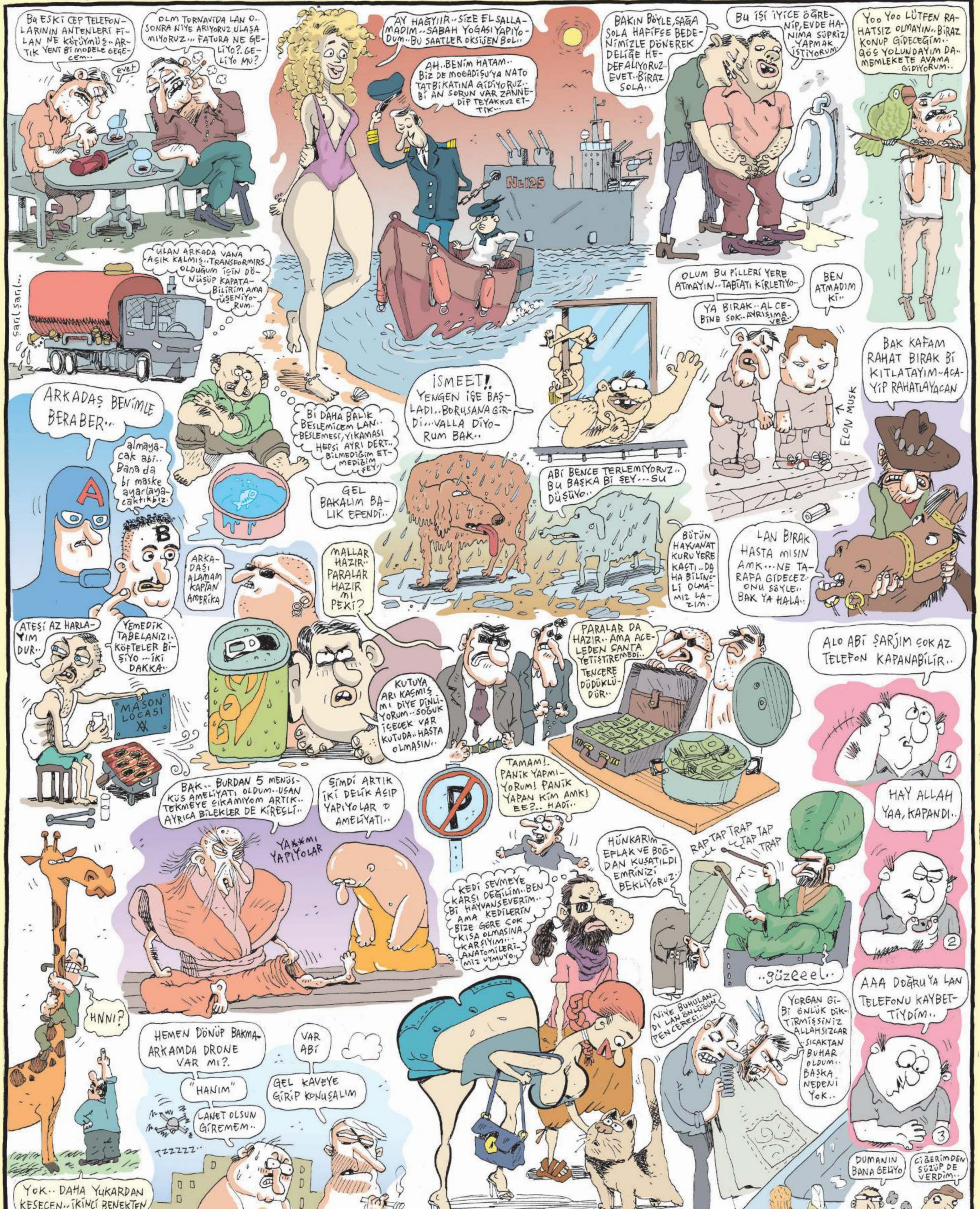

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'NUN KİRALADIĞI ARABAYLA TATİLE; ASSOS'A DOĞRU YOL ALMAKTADIRLAR. YER AYIRTILAN PANSİYONA AZ BİŞEY KALMIŞTIR
PANSİYONA GİDEN TOPRAK YOLA SAPMIŞLARDIR NİHAYET
VİRA
EFTALYA
BASE MOTEL
ERİYİK ASFALT YOL. ZİFT TAŞA TOPRAĞA HER YANA TAŞINIR
OTO SAHİPLERİNİN EN CİĞERİNİ BURKAN BİTMEK BİLMEZ ETAPTIR BU. ALLAHTAN BİZİMKİLERİN ARABASI KİRALIK
PANSİYON TAŞ MAŞ AMA Bİ TELMAŞALIK VAR Dİ Mİ?
ZATİ ŞU ARABALARI GÖRÜNCE SİNİRİM BOZULDU
MÜCADELENİN EN GÖLGE YERE PARK ETME ETABI BİTMİŞ
KLİMA KABLOLARI SARMAŞIK MİSALİ SARMIŞ DUVARLARI
TOKİ KORKU-LUKLAR
VEE TABİİ Kİ NE BİR RESEPSİYON, NE BİR DANIŞACAK MEVKİİ VARDIR GÖRÜNÜRDE. ÖYLE Bİ GÜVERCİN ÜRKEKLİĞİ VARDIR Kİ YENİ GELENİN PSİKOLOJİSİNDE
ACEBAA KİME SORSAK?
KAFETERYAYA BAKSAK
KENDİ KENDİNE KONUŞUR EDADA HAVAYA ATILAN SORU; BELKİ TANRILAR YANITLAR
NİNEYE KAKALANMIŞ Bİ KOPİL; KİME SORACAN Kİ?
VE TABİİ Kİ İÇECEK DOLAPLARININ OLDUĞU YERDE ELBET VARDIR BİRİ, BOŞ BIRAKACAKLAR DEĞİL YA DARPHANE
MÜFİT, 117'NİN SİPARİŞİ VER, KOP GEL ANAHTARLARI AL ODAYI GÖSTER ÇABUK
ADİSYON GEÇİRMENİN DAYARILMAZ HAFİFLİĞİ
DOLAPLAR İLAHİ MABET MİSALİ DİKİLMİŞLER
UZUNCA Bİ BEKLEYİŞŞ...
BİZE DE ZEYNO DİYE Bİ ARKAAŞ TAVSİYE ETTİ, HATIRLADINIZ MI? GEÇEN HAFTA BURDAYDI
Bİ GÖRSEM HATIRLARIM ABLA
GEYSU'DAN İÇTEN PAZARLIKLI BAĞLAMA ÇALIŞMALARI, AMA YER Mİ ŞU TİP?
GÜZEL Bİ ODA VERİCEN İNŞALLAH
SANKİ MÜFİT PANSİYONUN EN KÖTÜ ODASINA GÖTÜRÜYODUR
SENSÖRLÜ LAMBALAR
SOMON RENGİ DUVARLAR
PLASTİK KAPILAR
AKŞAM YEMEE KAÇTA MÜFİT?
HEMEN İSMİNİ EZBERLEYEREK ELEMANI KAFALAMA ÇABASI
DIŞI TAŞ İÇİ YATILI KURAN KURSU AMBİANSI. ASLA ENTEL ELİ DEĞMEMİŞ HACI, KÖKENSİZLİĞİN PARADOKSU SİNMİŞ MEKANA
BU MUYDU O ALLAYIP PULLAYIP İNSTEGRAMDA PAYLAŞTIĞIN ORTAM ZEYNO? İÇERİYE ÖLÜM SESSİZLİĞİ HAKİMDİR
ADET YERİNİ BULSUN TV'Sİ
AMA EN ADİSİNDEN DOLAP
ÖYLE Bİ YANAŞMIŞ Kİ YATAĞA KAPILARI ÇEKMECELERİ YARIM AÇILIYO. ÖYLE KÖTÜ Bİ ODA TASARIMI Kİ
EYLE DE Bİ MATEM HAVASI VAR Kİ
SARMAŞIK HER YERİ SARMIŞ AGA; ÖLÜM TEHLİKESİ!
BÜYÜK İHTİMAL PATRONUN HANESİNİN ESKİ DESENLİ NEVRESİMLERİ
VE YARAYI KATMERLENDİREN DİGER UNSURLAR
ÖNCEKİ MÜŞTERİDEN DEVRALINAN YARIM RULO T. KAĞIDI. DAHA ADİSİ YOK
SU BASINCI AZ, SU AYARI YA KAYNAR YA BUZ
ŞAMPUAN DA YOK. Bİ TEK DETERJANIMSI SABUN VAR DİBİ KALMIŞ, RENGE BA! TAM Bİ PİS KİMYA
AMMAN BOŞUNA KLİMA ÇALIŞMASIN, ELEKTRİK YANMASIN TERTİBATI HEMMEN KURULMUŞ
ÖN TARAFA BAKAN ODA YOK MUYDU YAA MÜFİT?
BA BURDA TEK HAVLU TAKIMI VAR. KLİMA ÇALIŞIYO Dİ Mİ?
DAHA MÜFİT'İN CEBİ BAHŞİŞ GÖRMEDİ BU KİTLEDEN
RABBİM ACABA DİĞER ODALARDA DURUM NE? AHH BİR BİLSE DE GÖNLÜ RAHATLASA
AHH O KLİMANIN DİREKT VURMA-MASINI AYARLAYAN O DÜĞMEYİ Bİ BULSAN, YOKSA MAKSUS MU BOZUK VERİYOLAR AÇMAYASIN DİYE?
İŞ BİTİRİCİ OLAMAMANIN EZİKLİĞİ
BU HİCRANLA BARİ PLAJA GİDİP AZCIK STRES ATALIM DERKENE
YİNE MAAŞALLAH İKİ ÇAPUT ATIP PARSELLEMİŞLER ŞEZLONGLARI
ANINDA AYILMIŞ SİTEMLİ HALLERE, NASI GÖZLÜYO İPNE
GİDİN İKİ BİRA ATIN KENDİNİZE GELİN

UYKUSUZ

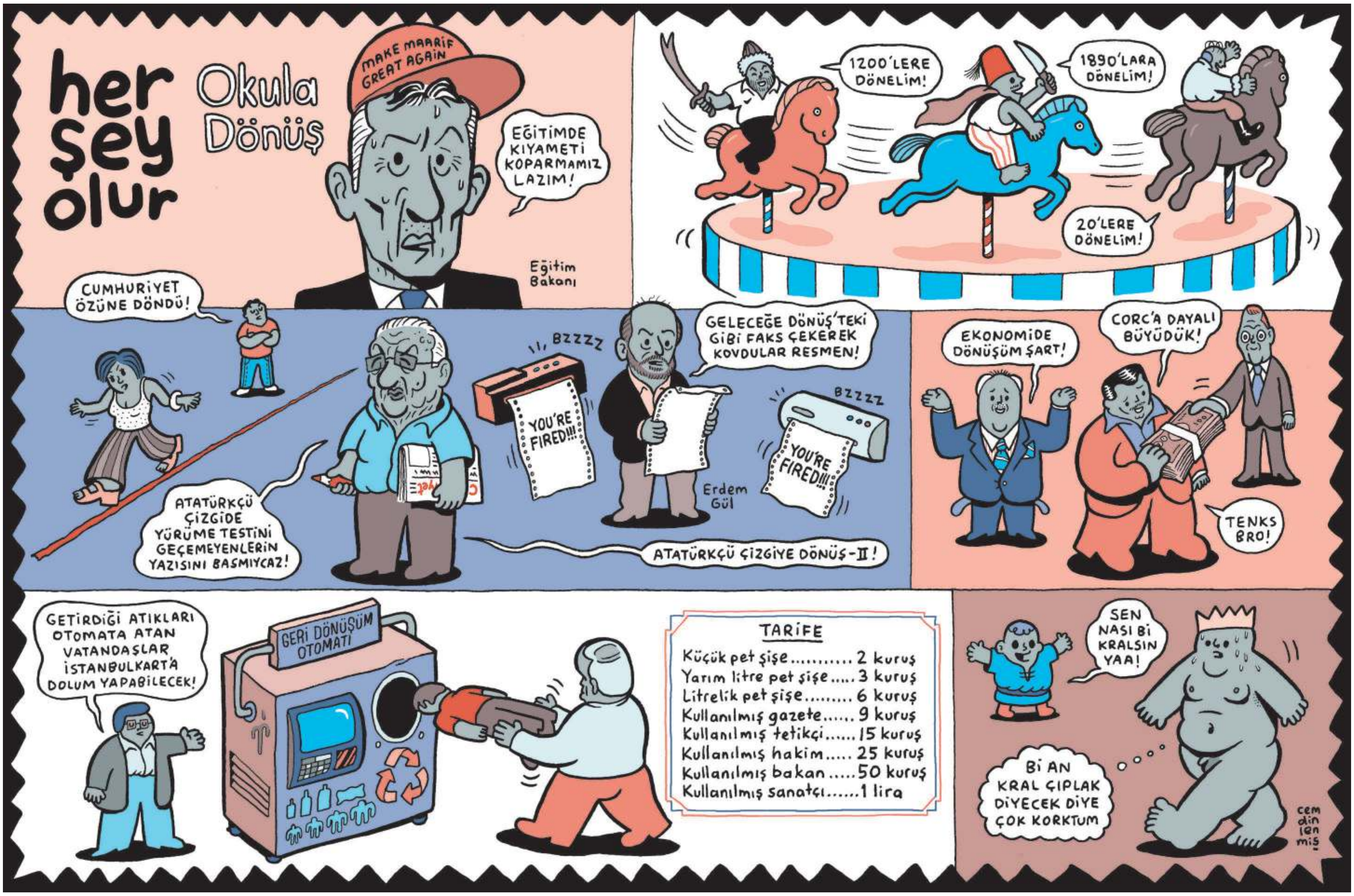
13 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2018/37 No: 576
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Ucuz dolar skandalına Halkbank'ın ardından Vakıf Katılım Bankası da dahil oldu

BU ESKİ CEP TELEFONLARININ ANTENLERİ FİLAN NE KÖTÜYMÜŞ.. ARTIK YENİ Bİ MODELE GEÇECEM..
evet
OLM TORNAVİDA LAN O.. SONRA NİYE ARIYORUZ ULAŞAMIYORUZ... FATURA NE GELİYO?. GELİYO MU?
AY HAĞYIIR.. SİZE EL SALLAMADIM.. SABAH YOGASI YAPIYODUM.. BU SAATLER OKSİJEN BOL..
AH.. BENİM HATAM.. BİZ DE MOGADİŞU'YA NATO TATBİKATINA GİDİYORUZ.. Bİ AN SORUN VAR ZANNEDİP TEYAKKUZ ETTİK..
NL125
BAKIN BÖYLE, SAĞA SOLA HAFİFÇE BEDENİMİZLE DÖNEREK DELİĞE HEDEFALIYORUZ.. EVET.. BİRAZ SOLA..
BU İŞİ İYİCE ÖĞRENİP, EVDE HANIMA SÜPRİZ YAPMAK İSTİYORUM..
YOO YOO LÜTFEN RAHATSIZ OLMAYIN.. BİRAZ KONUP GİDECEĞİM.. GÖÇ YOLUNDAYIM DA MEMLEKETE AVAMA GİDİYORUM..
ULAN ARKADA VANA AÇIK KALMIŞ.. TRANSFORMIRS OLDUĞUM İÇİN DÖNÜŞÜP KAPATABİLİRİM AMA ÜŞENİYORUM..
OLUM BU PİLLERİ YERE ATMAYIN.. TABİATI KİRLETİYO..
YA BIRAK.. AL CEBİNE SOK.. AYRIŞIMA VER..
BEN ATMADIM Kİ..
ELON MUSK
BAK KAFAM RAHAT BIRAK Bİ KITLATAYIM.. ACAYİP RAHATLAYACAN
ARKADAŞ BENİMLE BERABER..
almayacak abi.. Bana da bi maske ayarlayacaktık bız.
A
B
ARKADAŞI ALAMAM KAPTAN AMERİKA
İSMEET!! YENGEN İŞE BAŞLADI.. BORUSANA GİRDİ... VALLA DİYORUM BAK..
Bİ DAHA BALIK BESLEMİCEM LAN.. BESLEMESİ, YIKAMASI HEPSİ AYRI DERT.. BİLMEDİĞİM ETMEDİĞİM ŞEY..
GEL BAKALIM BALIK EFENDİ..
ABİ BENCE TERLEMİYORUZ.. BU BAŞKA Bİ ŞEY... SU DÜŞÜYO..
BÜTÜN HAYVANAT KURU YERE KAÇTI.. DAHA BİLİNÇLİ OLMAMIZ LAZIM..
LAN BIRAK HASTA MISIN AMK... NE TARAFA GİDECEZ ONU SÖYLE.. BAK YA HALA..
MALLAR HAZIR.. PARALAR HAZIR MI PEKİ?
ATEŞİ AZ HARLAYIM DUR..
YEMEDİK TABELANIZI.. KÖFTELER BİŞİYO... İKİ DAKKA..
MASON LOCASI
KUTUYA ARI KAÇMIŞ MI DİYE DİNLİYORUM.. SOĞUK İÇECEK VAR KUTUDA.. HASTA OLMASIN..
PARALAR DA HAZIR.. AMA ACELEDEN ÇANTA YETİŞTİREMEDİ.. TENCERE DÜDÜKLÜDÜR..
ALO ABİ ŞARJIM ÇOK AZ TELEFON KAPANABİLİR..
1
BAK.. BURDAN 5 MENÜSKÜS AMELİYATI OLDUM.. UŞAN TEKMEYE ÇIKAMIYOM ARTIK.. AYRICA BİLEKLER DE KİREÇLİ..
ŞİMDİ ARTIK İKİ DELİK AÇIP YAPIYOLAR O AMELİYATI..
YA**MI YAPIYOLAR
TAMAM! PANİK YAPMIYORUM! PANİK YAPAN KİM AMK! EE?.. HADİ..
HAY ALLAH YAA, KAPANDI..
HÜNKARIM EFLAK VE BOĞDAN KUŞATILDI EMRİNİZİ BEKLİYORUZ..
RAP TAP TRAP TAP TAP TRAP
KEDİ SEVMEYE KARŞI DEĞİLİM.. BEN Bİ HAYVANSEVERİM.. AMA KEDİLERİN BİZE GÖRE ÇOK KISA OLMASINA KARŞIYIM... ANATOMİLERİMİZ UYMUYO..
..güzeeel..
2
HNNI?
HEMEN DÖNÜP BAKMA. ARKAMDA DRONE VAR MI?.
VAR ABİ
"HANIM"
GEL KAVEYE GİRİP KONUŞALIM
LANET OLSUN GİREMEM..
TZZZZZ..
NİYE BUHULANDI LAN ÖNLÜĞÜN PENCERESİ..
YORGAN GİBİ ÖNLÜK DİKTİRMİŞSİNİZ ALLAHSIZLAR ..SICAKTAN BUHAR OLDUM.. BAŞKA NEDENİ YOK..
AAA DOĞRU YA LAN TELEFONU KAYBETTİYDİM..
3
YOK.. DAHA YUKARDAN KESECEN.. İKİNCİ BENEKTEN
DUMANIN BANA GELİYO
CİĞERİMDEN SÜZÜP DE VERDİM..

N.S.A — Normal Şartlar Altında

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, bir ülkenin güvenlikten sorumlu bakanı, devlet suç işlese bile bunu kabul etmez.

Tarihimizdeki bütün "münferit bunlar" "devlet suç işlemez," laflarının ardında bu yatar. Çünkü suç işlediğini yani vatandaşlarıyla yaptığı toplumsal sözleşmeyi ihlal ettiğini itiraf eden bir devlet, tıpkı posta teşkilatı çalışmayan bir devlet gibi işlevsiz yağmacı bir organizasyondan başka bir şey değildir. Hemen her devlet kendi varlık sebebi olan hukukunu çiğniyor olsa da bu yüzden hukuksuzluğunu itiraf etmez. Ama **Yeni Türkiye** görünen o ki başka bir açıdan dünyanın en şeffaf devletlerinden biri hâline gelmiş, en yetkili ağızlarından yargısız infaz yaptığını hiç çekinmeden söyleyebilen bir organizasyona dönüşmüştür.

Normal şartlar altında, Karadeniz yaylalarının belirgin bir mimarisi vardır. Dağınık yerleşim, yükseltilmiş ahşap evler, evlerin altında aynı zamanda evleri de sıcak tutan ahırlar, evlerin içinde hem soba hem ocak hem fırın olarak kullanılan kuzineler gibi. Ama **Yeni Türkiye** Karadeniz yaylalarının mimarisine bir de yıllardır eksikliği duyulan katlı otoparkı ekleyerek bir hasrete son vermiştir. Zira herkes bilir ki katlı otoparkı olmayan Karadeniz yaylası yayla sayılmaz.

Normal şartlar altında, koruma altındaki, çivi dahi çakılması izne bağlı bir yapının şaibeli bir şekilde yanması, daha sonra da o yapının etrafındaki kesilmesi yasak ağaçların her nasılsa onlarca yıl sonra ansızın kuruması, namuslu bir savcı için tek başına delil teşkil eder ve soruşturma açılır. Ama **Yeni Türkiye'de** bütün bu olayların ardından harekete geçecek tek kişi normalde fail olarak sorgulanması gereken kişinin inşaat bürosudur.

Normal şartlar altında, bir devlet vatandaşlarından yasalara uymalarını, vatandaşlık haklarını kullanırken aynı zamanda ödevlerini de yerine getirmelerini bekler. Ama **Yeni Türkiye** vatandaşlarına spot döviz piyasasında işlem şartlarından tutun da kendi evlerinde şarbon testi yapmalarına kadar bir dizi akla zarar sorumluluk yüklemektedir.

Normal şartlar altında, özellikle enerji yatırımları süreklilik sağlayacak şekilde planlanır. Ama **Yeni Türkiye'de** bilhassa HES demek sadece ve sadece devletten ihale için alınacak para demek olduğundan kurulan onlarca HES, kuruldukları dereleri tüketmiş, işlevsiz hâle gelmiş ve bırakın yatırım maliyetlerini karşılamayı, muhtemelen kuruldukları köylerdeki evlerin ampulünü yakmaya yetecek kadar dahi elektrik üretmemiştir.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Ankara Ayrancı muhtar adayı Cem Yağıbasan, seçilmesi halinde Ayrancı sakinlerine pazar sabahları Tai Chi eğitimi vermeyi vadedeli **6 yıl,**

Luket Hazır Döner, **"Tek etlilik"** sloganıyla piyasaya gireli **7 yıl,**

Hande Yener'in, Demet Akalın ve Serdar Ortaç'ın şarkıları için yaptığı "bakkal şarkısı" yorumuna alınarak tazminat davası açmaya karar veren **İstanbul Bakkallar Odası Başkanı İsmail Keskin,** "Bakkal amcalar, baba yarısıdır..." diyeli **11 yıl,**

Seren Serengil, David Beckham'ın bir yemekte karşısındaki kadının ayaklarını masa altından okşaması haberiyle ilgili fikrini beyan ettikten sonra, "Türkiye'nin en güzel ayakları olan sanatçısıyım," diye ilave ederek sadede geleli **13 yıl,**

Japonya'da, Pokemon'un "Electric Soldier Porygon" bölümünü seyreden 685 çocuk, patlayan kırmızı ve mavi ışıklar yüzünden baş dönmesi, görme bozukluğu, mide bulantısı, kusma, titreme şikayetleriyle

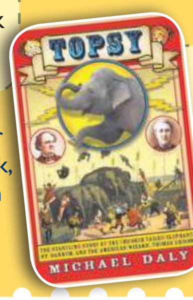
Brezilya'nın Chapeco kentinde düzenlenen festivalde, "Kafamı Kontrol Ettirdim" isimli şarkıyı söylerken gaza gelip seyircilerin üzerine atlayan solist yüzüstü yere çakılalı **7 yıl,**

Muhtar adayı Süleyman Sevindik, seçmenlere ücretsiz mezar sözü vererek vaadini öbür dünyaya taşıyalı **9 yıl, (Süleyman Sevindik seçimi kazandı.)**

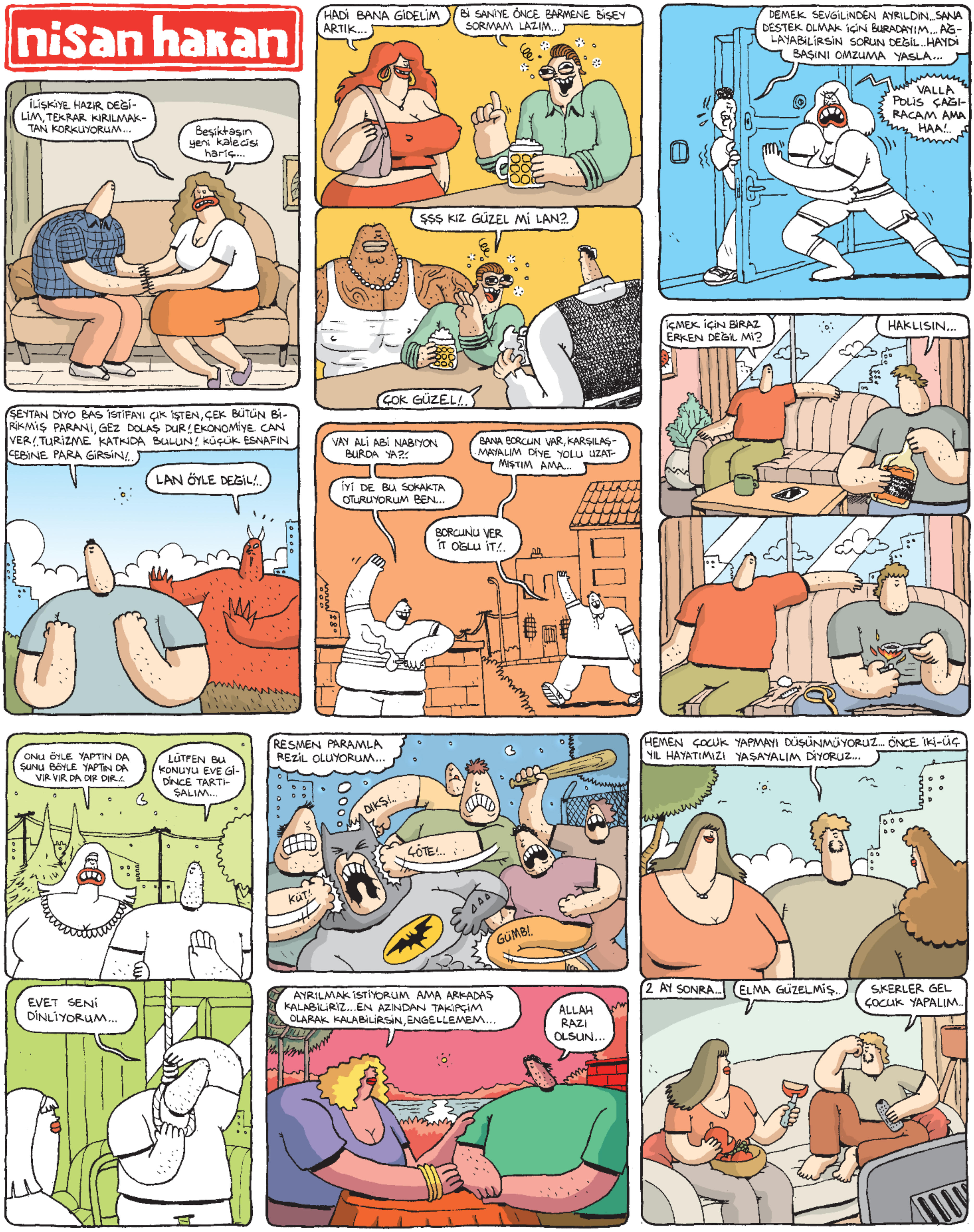

Yılmaz Morgül, katıldığı bir programda hüngür hüngür ağlayarak eski sanatçıların yenileri yok saydığını haykırdıktan sonra, bayılıp yok olalı **12 yıl,**

Ahu Tuğba, Hürriyet gazetesine verdiği bir röportajda, ikinci kocasından boşanmanın yollarını ararken televizyonda gördüğü "Aslan adamı yedi" haberi üzerine kocasını yemesi için bir aslan aldığını söyleyeli **13 yıl,** (yeme yok, ama gerçekten almış, ayrıntılar Instagram'da)

Bakıcılarını öldürdüğü gerekçesiyle idamına karar verilen Topsy isimli filin elektrikle infazını öneren Thomas Edison işi üstleneli **115 yıl olmuş**

nisan hakan
İLİŞKİYE HAZIR DEĞİLİM, TEKRAR KIRILMAKTAN KORKUYORUM...
Beşiktaşın yeni kalecisi hariç...
HADİ BANA GİDELİM ARTIK...
Bİ SANİYE ÖNCE BARMENE BİŞEY SORMAM LAZIM...
ŞŞŞ KIZ GÜZEL Mİ LAN?..
ÇOK GÜZEL!..
DEMEK SEVGİLİNDEN AYRILDIN...SANA DESTEK OLMAK İÇİN BURADAYIM... AĞLAYABİLİRSİN SORUN DEĞİL...HAYDİ BAŞINI OMZUMA YASLA...
VALLA POLİS ÇAĞIRACAM AMA HAA!..
ŞEYTAN DİYO BAS İSTİFAYI ÇIK İŞTEN, ÇEK BÜTÜN BİRİKMİŞ PARANI, GEZ DOLAŞ DUR! EKONOMİYE CAN VER! TURİZME KATKIDA BULUN! KÜÇÜK ESNAFIN CEBİNE PARA GİRSİN!..
LAN ÖYLE DEĞİL!..
VAY ALİ ABİ NABIYON BURDA YA?..
BANA BORCUN VAR, KARŞILAŞMAYALIM DİYE YOLU UZATMIŞTIM AMA...
İYİ DE BU SOKAKTA OTURUYORUM BEN...
BORCUNU VER İT OĞLU İT!..
İÇMEK İÇİN BİRAZ ERKEN DEĞİL Mİ?
HAKLISIN...
ONU ÖYLE YAPTIN DA ŞUNU BÖYLE YAPTIN DA VIR VIR DA DIR DIR..
LÜTFEN BU KONUYU EVE GİDİNCE TARTIŞALIM...
EVET SENİ DİNLİYORUM...
RESMEN PARAMLA REZİL OLUYORUM...
DIKŞ!..
ÇÖTE!..
KÜT!
GÜMB!
AYRILMAK İSTİYORUM AMA ARKADAŞ KALABİLİRİZ...EN AZINDAN TAKİPÇİM OLARAK KALABİLİRSİN, ENGELLEMEM...
ALLAH RAZI OLSUN...
HEMEN ÇOCUK YAPMAYI DÜŞÜNMÜYORUZ... ÖNCE İKİ-ÜÇ YIL HAYATIMIZI YAŞAYALIM DİYORUZ...
2 AY SONRA...
ELMA GÜZELMİŞ..
S.KERLER GEL ÇOCUK YAPALIM..

BEN · ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Oğluma at çalmam lazım. Konuya da böyle de giriş yapınca bir acayip oldu biliyorum ama oğluma at çalmam lazım. Bu başka türlü nasıl söylenebilir, bilmiyorum ki. Oğluma at çalmam lazım. Ne yapıp ne edip benim o atı çalmam lazım. Çalmam lazım da çalmam lazım, çalmam lazım da çalmam lazım. Hazar beyefendiyi ne zaman Koşuyolu'ndaki büyük parka götürsek, sallanan bir at var orada, ona biniyor hep. Başka hiçbir şeyi gözü görmüyor. İlla o at olacak, ona binecek. Başka ata da binmiyor. İlla o at olacak ama. O atla kendi içinde çok değişik bir ilişkisi var. Bir bağ kurmuş o atla, bunu ne biz bilebiliriz, ne de hiç kimse bilemez. Mez. Ez. Zez. Hayır henüz konuşmuyor da Hazar. Konuşsa soracağım. "Hayırdır" diyeceğim ya, "nedir" diyeceğim "senin bu atla olan ilişkin, hayret bir olay, halla halla ya" diyeceğim. Hep bunları diyeceğim de, konuşmuyor ki bir yanıt alabilsem kendisinden. Ah bir yanıt alabilsem kendisinden. Bir rahat etsem öyle. Yok aga ya, yok. Konuşmuyor çocuk. "Yirmi altı aylık bir insansın, artık bence konuşmanın vakti gelmedi mi acaba" diye sormak istiyorum. Çocuğumuz diye demiyorum, süper zeki bir çocuk olduğunu düşünüyorum kendisinin. Ayakkabıdan radyo yapan bir çocuk. Ateş ediyor. Atom boy. Bence bu yüzden konuşmuyor zaten. Konuşmak onun için çok basit bir eylem. "Ne konuşacağım" diyor. Bol bol düşünüyor bence şu anda. Kim bilir neler neler düşünüyor. Gerçekten çok korkuyorum. Çocuğumuzun neler neler düşündüğünü düşündükçe çok korkuyorum. Çocuğumuzdan çok korkuyorum. Ne düşündüğünü bilememek beni çıldırtıyor. Ürkütüyor. Tüylerimi ürperttiriyor. Ne diyordum, at. Hastası atın. Dünyayı gözü görmüyor o attan başka. "Salıncağa bin", "yok", "kaydıraktan kay", "yok", "tahterevalliye binek", "yok", "parkın bin türlü nimeti var, yararlanak", "yok, ata bineceğim ben, hem de sadece bu ata bineceğim, başka da bir ata binmeyeceğim, keçi var orada, ona da binmeyeceğim". Böyle bir çocuk. Geçenlerde de Özlem'imle yine parka gitmişler, Özlem'im aradı parktan. At kırılmış. Kim kırdıysa nasıl olduysa kırılmış at. Atın dibi yerinde duruyor, atı da kenara bir yere koymuşlar. Hazar bir atın dibine bakıyormuş, bir ata. İçin için ağlamış, o olmuş. Yüreğim yandı. Daha sonraki günlerde ise hep atının orada matem tutmuş. Bir kez de ben götürdüm, o acıyı gözümle gördüm. Dedim "bu böyle olmayacak, bu atı çalmak, eve götürmek zorundayım bir baba olarak". Çünkü baba olmak demek, insanın çocuğu için yapamayacağı hiçbir rezilliğin kepazeliğin olmaması demek. Plan yaptım günlerce. Yağmurlu bir gecede parkta kimse olmazdı. Yağmurlu geceyi bekledim. Nihayet yağmurlu bir gecede, gecenin köründe hatta, parka gittim. Çalacaktım atı. Parka gittim, bir de ne göreyim. Yapmışlar atı. Tamir etmişler. Bayağı yerli yerinde duruyor öyle. Bir de sapasağlam yapmışlar. Eskisinden sağlam olmuş. Şöyle bir başından tutup sağa sola salladım, yemin ediyorum, kim yaptıysa muhteşem yapmış, ellerine sağlık, o derece. Eve döndüm, gecenin kör karanlığında Özlem'imi uyandırdım. "Atı yapmışlar" dedim. "Nasıl yapmışlar" dedi. "Süper yapmışlar, muhteşem olmuş" dedim. "Yarın gidin yine parka, binsin ata" dedim. Ertesi gün Özlem'im aradı parktan. "E at duruyor yine kenarda öyle, hani yapmışlardı" dedi. "Ha o zaman ben başka atla karıştırdım, gece çok karanlıktı, seçemedim demek ki" dedim. Hırsızlık yapmak da gerçekten çok zor. Hüner istiyor. O hüner yok bende. Dikkat istiyor, özen istiyor. Gerçekten çok zor bir şey bence hırsızlık yapmak. Buradan bütün hırsız arkadaşlara saygılar sunuyorum. Gerçekten de başka bir atla karıştırmışım. Koca park ağabey bir de, çok at var. Velhasılıkelam, şimdi yine uygun zamanı bekliyorum. Aslında bekçiden de isteyebilirim. Uygun bir dille meramımı anlatırsam verir hatta bence. Ama vermezse de işaretler beni. At yok olursa benim yürüttüğümü anlar. Öff, çok zor durumdayım. O atı mutlaka alacağım oradan. O at bu eve gelecek. Umarım kırık atın peşine düşmezler. Çünkü eğer düşerlerse peşine, beni mutlaka yakalarlar. Her yerde kamera var. Evime gelirler. Çocuğumun altından atı alıp beni de mapise atarlar. Lan ne zormuş baba olmak. Büyük kahırbelaymış. Parasıyla gidip başka bir at alsam o da olmaz. İlla bu at olacak. Off. Büyük çaresizim. Resmen bu benim çok büyük bir çaresizliğim.

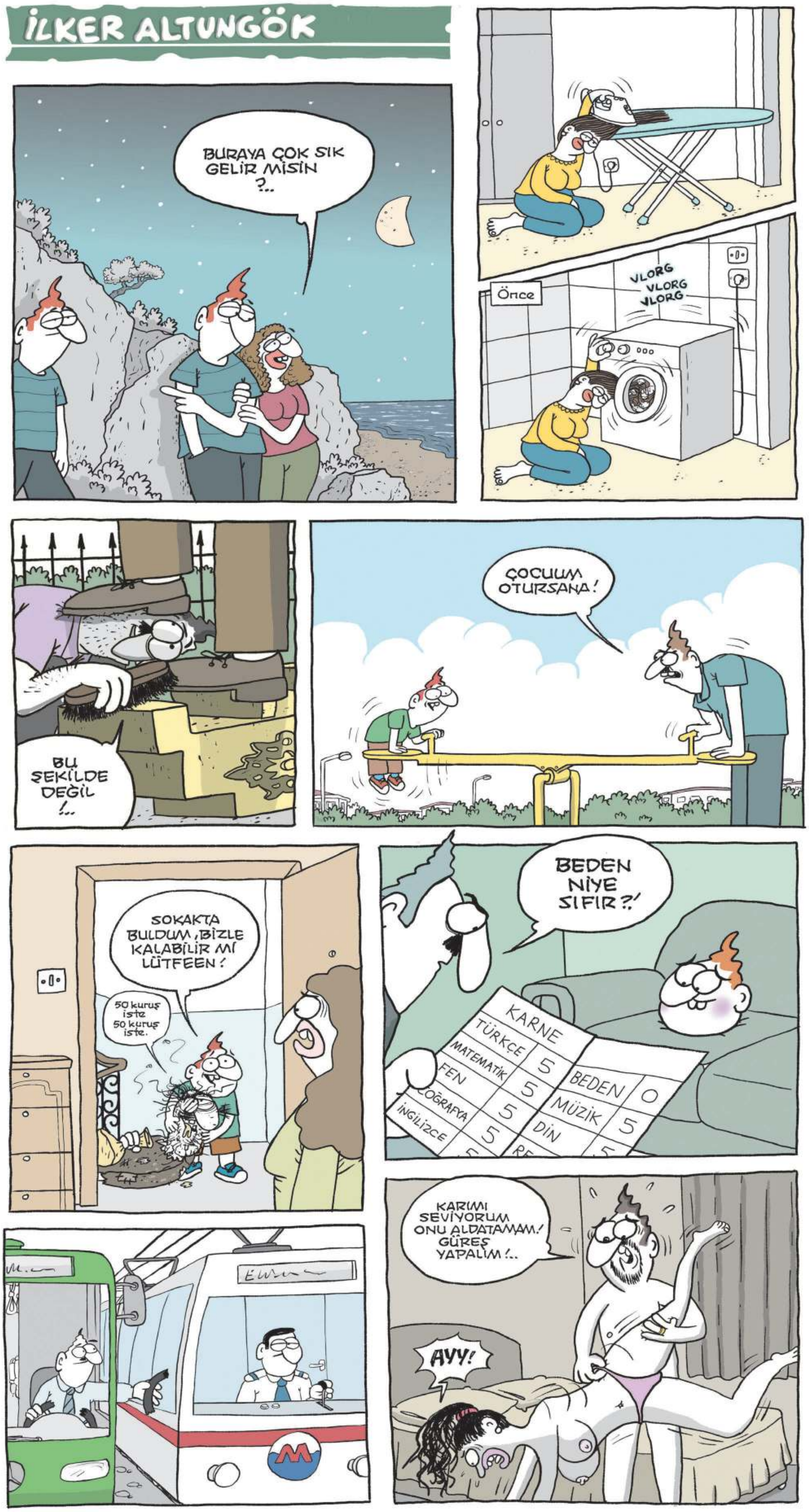

æ Selimiye'de bisikletimle turlarken yine öyle, ara ara uğradığım bir kebapçı var. Sahibi beni ne zaman görse, "oo, müsait misin" diyerek masama oturuyor. Soruyu soruyor ama kesinlikle cevap beklemiyor. Oturuyor. Siagarasını yakıyor. Çayı geliyor. Muhabbet başlıyor. Ve her defasında mevzu ülkeye siyasete geliyor. O her şeyin güzel olduğuna inanıyor, ben ise o kadar da güzel olduğuna inanmıyorum. Bayağı koskoca adama her defasında hayat dersi verip ayrılıyorum sonra oradan. Çok net ağır laflarım olabiliyor. Sanırım bir kişi bir kişidir diyorum ve ben bu adamı kademe kademe eğitiyorum. En son uğradığımda, "dolar yüro yükseldi ya, bizim işler tabii biraz düştü" dedi. İlk kez bu adamın ağzından böyle bir şey duyuyorum. Sanırım dersler etkisini göstermeye başladı. Yok öyle "ben kebabımı satayım, bir şeye de karışmayayım". Öle yok öle.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
14 Eylül Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00

akıl fikir ofisi

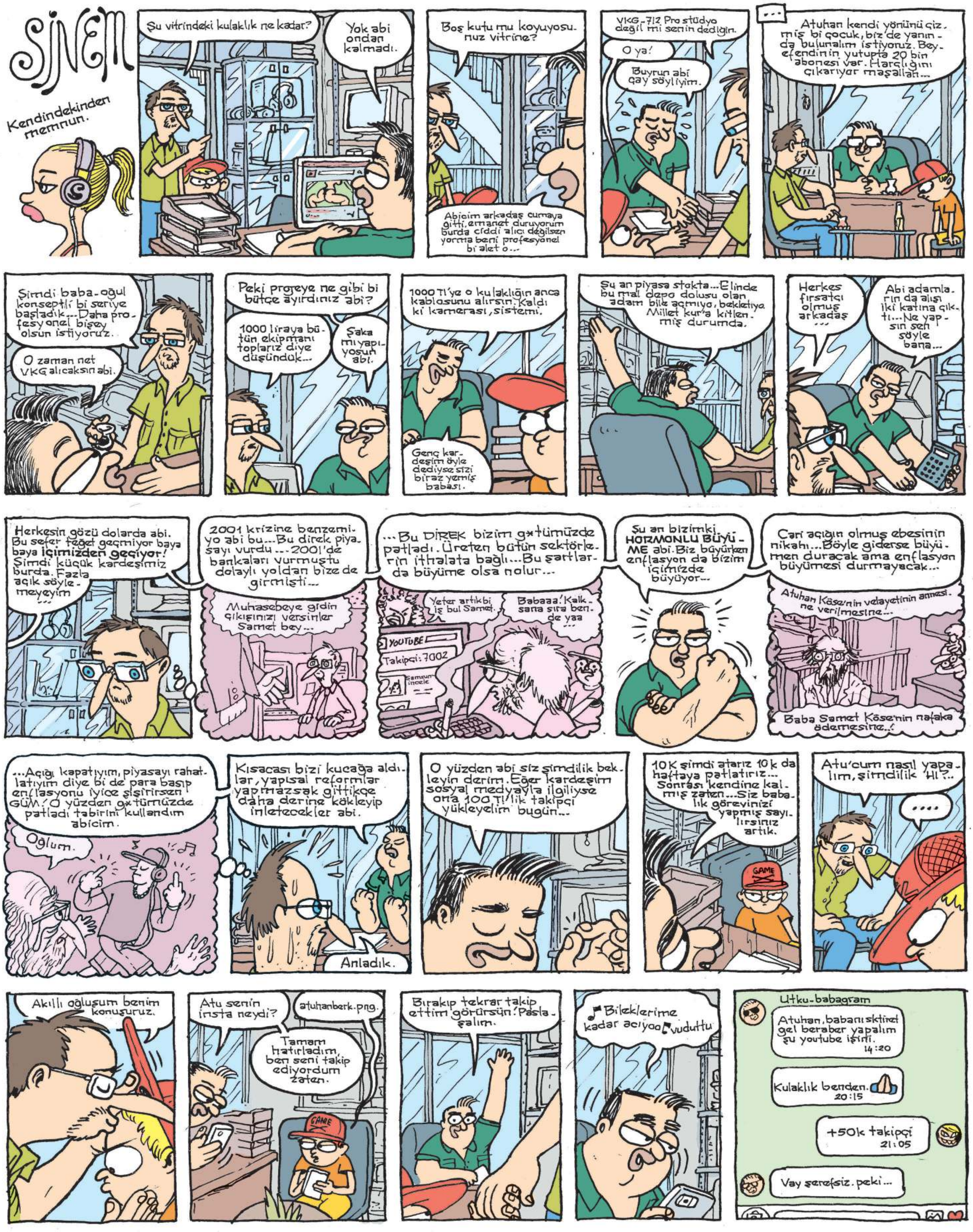
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Savaş, herkesin sadece bir kere yemek yediği, merkezi yerde bir büfe gibidir. O büfeleri bilirsiniz. Misal Taksim'in göbeğindedirler ve hayatınız Taksim'de geçtiği hâlde sadece bir kere orada yemek yemişsinizdir çünkü insanüstü bir kötülüktedir her şey. Ama yine de iş yapmaya devam eder o büfe çünkü neticede meydandan yolu geçen milyonu aşkın insandan üç beş kurban, sürekli vitrinine falan aldanıp keriz gibi gider yer. Kimse "Oğlum orada yemeyin," öğüdünü dinlemez ya da en azından bu öğüdü dinlemeyen birileri sürekli ülkenin en boktan tostlarını, en berbat dönerlerini falan yediği için büfe açık kalmaya devam eder. İşte savaş da böyle bir şeydir: Gerçekten savaş tecrübesi olan, aklı başında hiç kimse bir daha savaşmak istemez. Hani "Savaş askerlere bırakılamayacak kadar ciddi bir konudur," derler ya; aslını isterseniz savaş politikası da daha önce savaşmamışlara bırakılamayacak kadar ciddidir. Bir insanın hiç muharebeye girmemiş, oğlunu torununu askere göndermemiş olması utanılacak bir şey değildir. Ama aynı insanın binlerce, on binlerce insanın oğlunu, akıl dışı hayâller uğruna, hele bir de kendisine kıytırık bir siyasi mevzi kazanmak için birer piyon gibi muharebe meydanına sürmesi sadece ahlâksızlıktır.

Düşünecek olursanız liberal demokrasi statükoculuğun diğer adıdır. Liberal demokrasi her fikrin özgürce dile getirilmesini, her fikirden insanın bir arada farklı fikirleri dile getirerek yaşamasını olanaklı kılmayı vaaz eder. İyi, güzel. Akla yatkın, "Zaten kim böyle bir şeye itiraz edebilir ki?" dedirten türden bir şey yani. Ve tüm diğer ilk bakışta akla yatkın görünen şeyler gibi dev bir kolpa. Zira herkes her fikri dile getirsin demek, "Aman Ali Rıza Bey ağzımızın tadımız kaçmasın," demekle aynı kapıya çıkıyor. Liberal demokrasi içerisinde sosyalizmi de savunabiliyorsunuz, şeriatı da; anarşizmi de savunabiliyorsunuz korporatist otokrasiyi de. Dilediğiniz gibi savunuyorsunuz ama yapamıyorsunuz. Çünkü yaptığınız zaman liberal demokrasi olmuyor. Yani özetle liberal demokrasi herkesin her tür düzeni savunabildiği bir düşünce özgürlüğü ama kimsenin düzeni değiştiremeyeceği bir ortam savunuyor. Zaten bir yerde halkın neredeyse tamamı, genelllikle de serbest piyasa ekonomisi dışında bir sistemi tesis etmeye kalktığında nedense bombardıman yapmaya, o ülkenin başına eli kanlı diktatörler yerleştirmeye hiç çekinmiyor bu arkadaşlar. Valla bu da statükoculuk değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum. Yani tamam, çok da bir şey bilmiyorum orası ayrı da benim aklıma da başka bir açıklama gelmiyor.

Aradan yıllar geçti sonunda küçük Amerika olmaktan kurtulduk büyük Amerika olduk. Biliyorsunuz Amerika fırsatlar ülkesi. Ama yaklaşık iki yüz elli yıllık Amerikan tarihinde görülmemiş fırsatları biz sunmaya başladık, resmen küçük değil büyük Amerika olduk: Bir gecede yarı fiyatına dolar alma fırsatları sunmaya başladık. Başka dükkânlar dolar satarken "Ağbi valla bize gelişi zaten 6.40," derken bizzat devletimize ait finans dükkânları "Gel birader maksat işin görülsün, ayağın alışsın, at bir siftah yeter," der oldu. Dünyanın ilk esnaf tipi bankacılığı, spot döviz piyasasında toptan fiyatına perakende satışları, patron çıldırdı bankacılığı ve abi gönlünden ne koparsa paritesi Türkiye'de gerçekleşti. Bize bugünleri yaşatan, sırf bize bugünleri yaşatmak için ülkemizdeki bütün sıkıcı monşerleri, elit zevatı, zekasıyla toplumun bir kesimini aşağılayan kibirlileri kovup yerine gondolu denize uçan lunapark işletmecilerini getirdiği için hepimiz Yeni Türkiye'ye minnettar olmalıyız.

Ve son olarak her şeyi, bir başka şeye benzeterek anlatmaya çalışmak, ben de biliyorum evet, dev hıyarlık. Ama uzaktan bakınca en azından andırmıyor mu sizce de?

Sinem
Kendindekinden memnun.
Şu vitrindeki kulaklık ne kadar?
Yok abi ondan kalmadı.
Boş kutu mu koyuyosunuz vitrine?
Abicim arkadaş cumaya gitti, emanet duruyorum burda ciddi alıcı değilsen yorma beni profesyonel bi alet o...
VKG-712 Pro stüdyo değil mi senin dediğin.
O ya!
Buyrun abi çay söyleyim.
...
Atuhan kendi yönünü çizmiş bi çocuk, biz de yanında bulunalım istiyoruz. Beyefendinin yutupta 20 bin abonesi var. Harçlığını çıkarıyor maşallah...
Şimdi baba-oğul konseptli bi seriye başladık... Daha profesyonel bişey olsun istiyoruz.
O zaman net VKG alıcaksın abi.
Peki projeye ne gibi bi bütçe ayırdınız abi?
1000 liraya bütün ekipmanı toplarız diye düşündük...
Şaka mı yapıyosun abi.
1000 Tl'ye o kulaklığın anca kablosunu alırsın. Kaldı ki kamerası, sistemi.
Genç kardeşim öyle dediyse sizi biraz yemiş babası.
Şu an piyasa stokta... Elinde bu mal depo dolusu olan adam bile açmıyo, bekletiyo. Millet kur'a kitlenmiş durumda.
Herkes fırsatçı olmuş arkadaş...
Abi adamların da alışı iki katına çıktı... Ne yapsın sen söyle bana...
Herkesin gözü dolarda abi. Bu sefer teğet geçmiyor baya baya **içimizden geçiyor!** Şimdi küçük kardeşimiz burda. Fazla açık söylemeyeyim...
2001 krizine benzemiyo abi bu... Bu direk piyasayı vurdu... 2001'de bankaları vurmuştu dolaylı yoldan bize de girmişti...
Muhasebeye gidin çıkışınızı versinler Samet bey...
...Bu DİREK bizim g*tümüzde patladı. Üreten bütün sektörlerin ithalata bağlı... Bu şartlarda büyüme olsa nolur...
Yeter artık bi iş bul Samet.
Babaaa! Kalk sana sıra bende yaa...
YOUTUBE
Takipçi: 7002
Samsun incele
Şu an bizimki **HORMONLU BÜYÜME** abi. Biz büyürken enflasyon da bizim içimizde büyüyor...
Cari açığın olmuş ebesinin nikahı... Böyle giderse büyümen duracak ama enflasyon büyümesi durmayacak...
Atuhan Köse'nin velayetinin annesi ne verilmesine...
Baba Samet Köse'nin nafaka ödemesine..!
...Açığı kapatıyım, piyasayı rahatlatıyım diye bi de para basıp enflasyonu iyice şişirirsen GÜM! O yüzden g*tümüzde patladı tabirini kullandım abicim.
Oğlum.
Kısacası bizi kucağa aldılar, yapısal reformlar yapılmazsak gittikçe daha derine kökleyip inletecekler abi.
Anladık.
O yüzden abi siz şimdilik bekleyin derim. Eğer kardeşim sosyal medyayla ilgiliyse ona 100 Tl'lik takipçi yükleyelim bugün...
10 K şimdi atarız 10 k da haftaya patlatırız... Sonrası kendine kalmış zaten... Siz babalık görevinizi yapmış sayılırsınız artık.
GAME
Atu'cum nasıl yapalım, şimdilik 'Hı' ?..
....
Akıllı oğluşum benim konuşuruz.
Atu senin insta neydi?
atuhanberk.png.
Tamam hatırladım, ben seni takip ediyordum zaten.
Bırakıp tekrar takip ettim görürsün! Pastasalım.
♪ Bileklerime kadar acıyoo ♪ vuduttu
Utku-babagram
Atuhan, babanı sktiret gel beraber yapalım şu youtube işini. 14:20
Kulaklık benden. 20:15
+50k takipçi 21:05
Vay şerefsiz. peki...

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

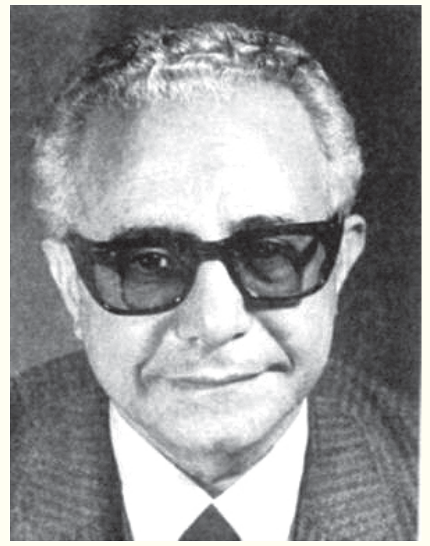
"Bir ihanet borcum olsun
beyefendiye,
Elbet bulunur bir ödeyen
Benim yerime..."
- Gülşah Elikbank

TÜRKİYE: Kuzey Kore, despotik liderin elinde.Güney Kore, serbest piyasanın vahşi kurallarına bağımlı. Türkiye, maşallah, iki Kore'nin toplamı gibi...

SOSYALİZM: Geniş zamanın en önemli sosyal sorumluluk projesi...

MEMLEKET: Hepimiz aynı gemideyiz, bir tek Kılıçdaroğlu, Sütü Seven Kamyon Şoförü...

HOCANIN ODASI: 7 Aralık 1979. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi öğrencileri, o sabah amfide oturmuşlar, dakikliğine hayran oldukları hocaları Prof. Cavit Orhan Tütengil'i bekliyorlardı. Hoca gelemeyecekti, dokuzdaki derse geç kalma telaşıyla çıktığı evinden otobüs durağına giden yolda cansız yatıyordu. Faşist tetikçiler tarafından katledilmişti. Dönemin laneti olan aydın cinayetlerine, bir büyük değer daha eklenmişti. Sosyoloji bölüm başkanı Profesör Tütengil, suikastlerin ardarda geldiği günlerde, "Sıra bizde galiba" dedikten onaltı gün sonra, uğursuz eller tarafından çapraz ateşe tutulmuştu. Pir Sultan dememiş miydi "Kaçıncı ölmem bu hain" diye. Hoca, gelecek için yalın konuşmuştu: "Benden yarına kalacak olan namusluca yaşanmış bir hayat, kitaplarım ve çocuklarım olabilir..." İşte bahsettiği o kitapları, o kokusu insanın içine işleyen çalışma odasını, o gözlerimi yaşartan kütüphanesini gördüm geçen hafta. Değerli dostum Ali Mazlum, hocanın torunu. Levent'teki evi aynı haliyle korumuşlar. Evin her köşesi, ışıklı bilgelikle selamlıyor zamanı. Fikret Mualla'nın, Bedri Rahmi'nin, Zeki Faik İzer'in hocaya armağan resimlerini setrettik, Ruhi Su'nun imzalı plaklarını dinledik, balkonda çok haysiyetli çaylar içtik... Zalimin değil, mazlumun yanında olmak ne güzel. Zaten 'Zalim' diye insan adı yok lakin gönlü güzel 'Mazlum' her daim dünyamızı güzelleştirecek. Geleceğimizi krallar, imparatorlar, tiranlar değil, profesörler şekillendirecek. Kurşunların gücü, kalemleri kırmaya asla yetemeyecek. Nur içinde yat Cavit OrhanTütengil Hocam...

EKMEK: Bir arkadaşımın dedesi, kıtlık yıllarında sıkıntı çektiği için her dışarı çıktığında üç-beş ekmek alıp dönermiş, "Bulunsun" diye...

BEYMEN CLUB: Reklam kitapçığına baykuşun gözlerinin içine markalarını terleştirmişler. Peki ne hakla? Baykuşlara hangi güzelliği sundunuz, nasıl bir 'jestion' yaptınız ki, sözleşmeli model gibi imajından ferahfeza faydalanıyorsunuz efendim?

BİRİNCİ ESKİ: Rus, kartları yeniden karıştır / Çerkez, vefa insanlığa varıştır / Laz, fıkrayı fıkraya yapıştır / Arnavut, votkamla eriği çalıştır!

KARAMAZOV KARDEŞLER: Baba Karamazov ile büyük oğul Dimitri'nin aşık ve bu sebeple düşman oldukları Gruşenka, bence romanın en cazibeli kadını. Bu yüzden, kitabı "Baba, Oğul, Kutsal Rus!" diye yorumladım. 'Rus' düzeltilmiş, 'Ruh' olmuş, orjinalini bilin istedim. Ha yazıda dizgi yanlışı olmuş, ha traş olurken yüzünde kesinler, valla aynı sinir bozukluğu. Konudan ayrı değil, Karamazov Kardeşler'deki sevdiğim hemcimsim de, elbette Alyoşa. Dostoyevski yaşasa, sırada Alyoşa'nın romanı varmış, ne hazin bir mahrum kalış, ah be yahu...

KIZIMIZ OLACAKTI: "Şu an Frankeştayn'ın kızı gibiyim, her yerim ayrı oynuyor" dedi, az uymuş bir arkadaşım...

KOMŞUM ERMAN DEDİ Kİ: "Üçlü olan hangisiydi, İzel Çelik Ercan mı, Ferda Anıl Yarkın mı?!"

BİRİLERİ DÜĞMEYE BASTI: Ve böylece "İki Solistten Şarkılar" dinledik...

ALKOL DOSTUNUZ DEĞİLDİR: Bir arkadaşım iç ha iç, sonra merhabası, muhabbeti olan ki arkadaşına yürü, şuursuzca kızı ikna etmeğe çalış, kolundan tutup "Yaşatırım seni!" falan de. Façasını gizlemeden anlattı. "Ben zor idare ediyorum, nasıl yaşatıcaksam artık bi de" diye anlattı. Yaşatırım seni! Çok fena vallahi. 'Alkol dostunuz değildir' yazıyor şişede, kutuda. Eksik. Doğrusu şu: Alkol bariz düşmanınızdır...

LİKİTTE İLK ÜÇÜM: Su, bizim kahve, bir de 42 numaralı Tirebolu çayı...

ÖZTÜRK SERENGİL: "İnek yalaması, saç çıkarmayı güçlendiriyor" içerikli gazete haberini takiben, Öztürk Serengil'in kırsalda set arabasını durdurması, çobanı çağırıp 20 lira karşılığında ineğin kafasını yalamasına ikna etmesi, ineğin evvela yalamaması, kafaya tuz dökülmesi, tuzun kafada kalmaması, bu kafa ıslatıldıktan sonra tuz dökülmesi ve Serengil'in kafasının inek tarafından on dakika iştahla yalanması! Sonra bi on dakka da toz şekerle yapmışlar aynı işlemi. Hadiseye tanık olan Adile Naşit, "Faydası oldu mu" diye sorunca, "Henüz bi kıpırtı yok, beklemedeyiz" Öztürk Serengil. Bir kez daha şaşırtmayı başardı beni bu nevi şahsına münhasır komedyenimiz, Fatih Mühürdar'ın anlattığı anıyı dinleyince...

KIZGIN GÜNEŞ: Bu ismi taşıyan filmde Gökhan Güney ve Banu Alkan, başrolleri paylaşıyorlardı. Ne zaman kızgın olmadıysa artık güneş? Güneşin en büyük numarası kızgınlık...

TERZİ DÜKKANI: Osmanbey'de gördüm, vitrinde "Kendim diker kendim satarım, sanat idealimdir" yazıyor.

WIMBLEDON: Tıslayarak konuşan, zayıf, sinirli tip tip tanımıştım. Çapkın olduğunu iddia eder, "Bu pasajda yemediğim kız yok" derdi. Bi keresinde de gene tıslayarak, "Sekste sınır tanımam" dediydi. "Seksi buldun da, sınırını arıyosun" diyemediydim...

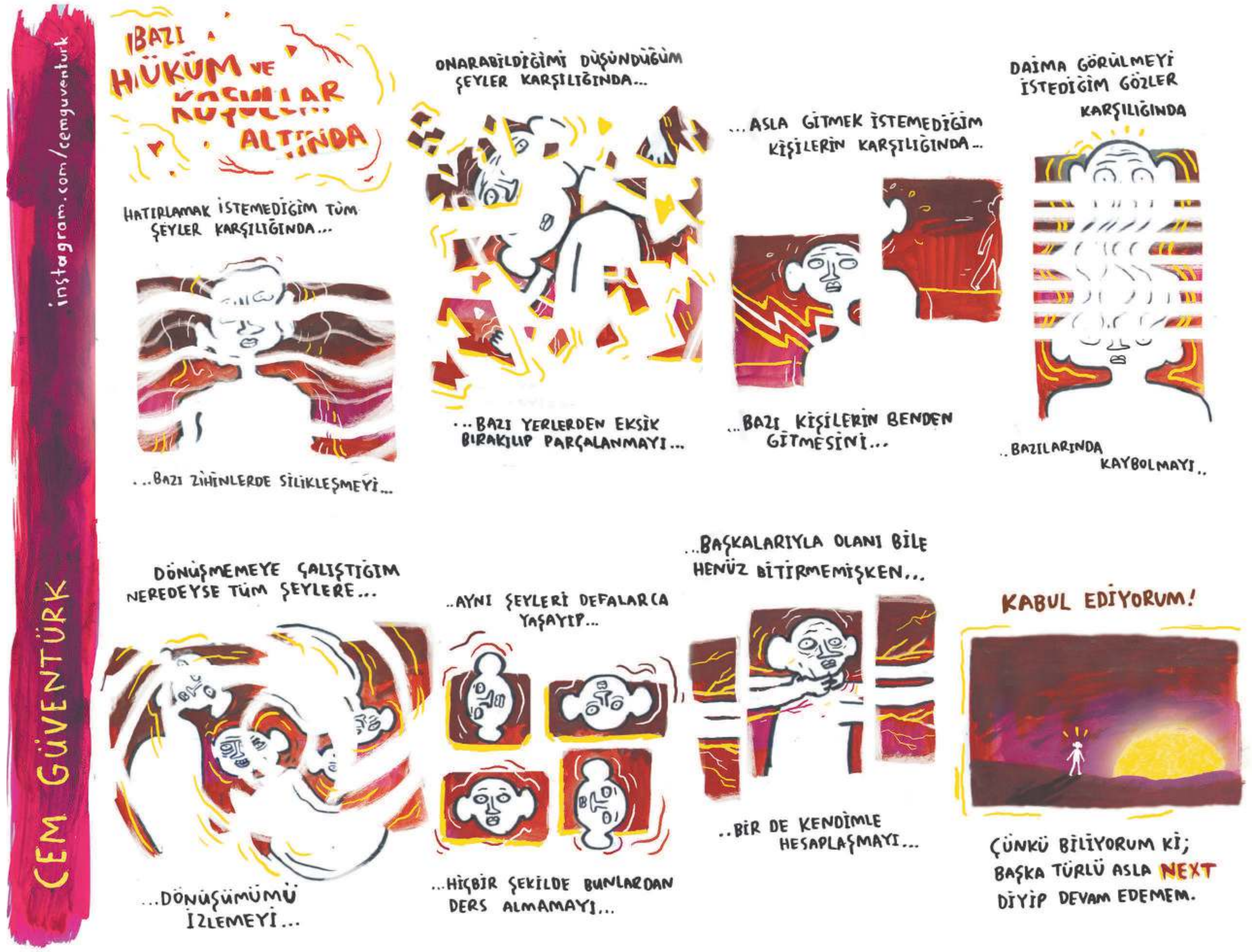
NEŞ'E: Neşeden daha fazlası...

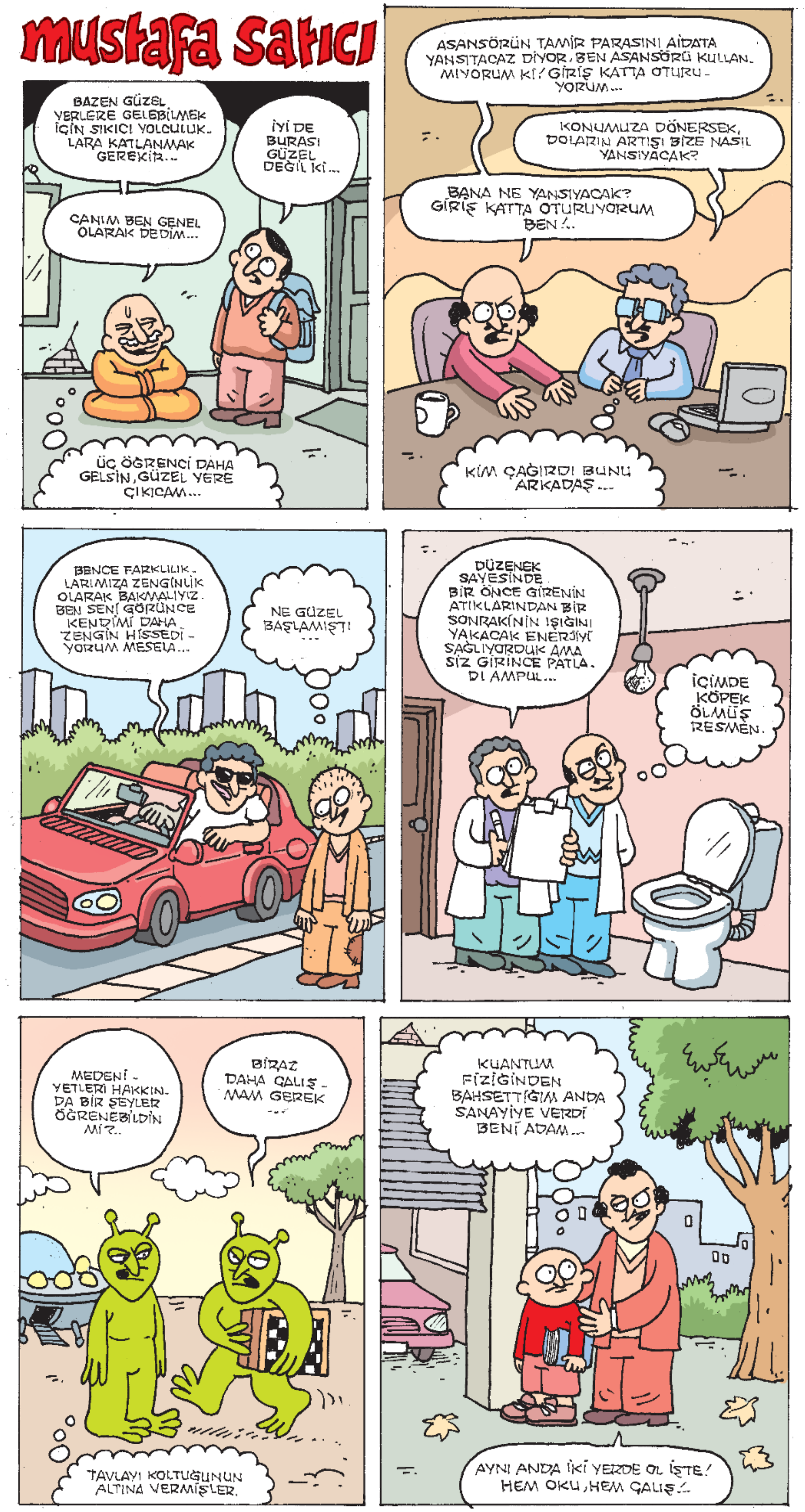
TEK ISLAK ÇORAP: İki çorap birden ıslanır, münasebetsiz haldir, değiştirirsin çorapları. Tek çorabın ıslanması daha da melun durumdur. İnsanı çelişkide bırakır, dilemmaya garkeyler, paradoksa sokar çıkarır, teki kuru diğeri ıslak çorap. Değiştireyim mi, değiştirmeyeyim mi derken zihnin ibrik gibi pırıl pırıl olur. E, değiştirirsin nihayetinde...

LUTFEN: Tarçınlı diş macunu niye yok? Tarçınlı diş macunu olsun. Kıpkırmızı tarçınlı diş macunu olsun...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ÖMRÜM VEFA EDERSE EN BÜYÜK PROJEM -II-

Geçen haftanın özeti: Geçen hafta "Düğün" adını verdiğim yaklaşık 400 sayfalık kitap projemin, düğün hazırlıklarını anlatan "Tatlı Telaşlar" ve düğün günü akşam saatlerine kadar yaşananları anlatan "Bugün Çok İşimiz Var" bölümlerini tanıtmıştım. Bu hafta, kitap projemin tanıtımına düğün saatlerini anlatan bölümle devam ediyorum.

Kitabımın üçüncü ve en uzun bölümü (yaklaşık 250 sayfa) **"BİR DÜĞÜN GECESİ"** ana başlığında gelin ve damadın salona girişlerinden düğünün sonuna kadar geçen yaklaşık beş saati anlatıyor. Bu bölümün başında giriş müziklerini **"Komparsita'dan Hans Zimmer'e Giriş** Müzikleri" başlığı altında listelerken, eninde sonunda Ankara havasına teslim olacak düğünler için bu giriş müziklerinin çok da önemli olmadığını ispata girişiyorum. Gelin ve damadı görünce, tutamadığı gözyaşlarının herkes tarafından görülmesini isteyen anneleri anlattığım, **"Yavrum Benim!"** başlığına, lacivert ya da bej tayyör giydirilerek bir daha kalkmamak üzere ön masaya yerleştirilmiş büyükannelerin ölümcül durumunu da ekliyorum. Sonrasında, "**Sahne Sizin"** başlığı altında, yapışmış bir buz kalıbı gibi yekpare salınan çiftlerden, dans için kurs alan çiftlere kadar geniş bir yelpazede gelin ve damadın ilk dansını inceliyorum. Ardından, **"Siz Sahnedeyken Biz"** başlığı altında, sahnede ilk dans sergilenirken davetlilerin durumuna göz atıyorum. Bu oldukça karışık bölüm kendi içinde, **"Bizi Arka Masaya Atmışlar"**, "**Henüz Evlenmeyen Kuzişler Sahnedeki Mutlu Tabloya mı, Yoksa Kendi Bahtsızlığına mı Ağlıyor?", "Alkolü Görünce Keyiflenen Enişteler ve Bu Eniştelerden Nefret Eden Teyze ve Halalar"**, "**Ordövr Tabağı Unutulduğu İçin Telaşlanan Davetliler", "Tabaktaki Salamı Yemeyen Tokgözlüler Elit midir?", "İlk Dansa Dâhil Olan Kahraman Çift ve Ardından Patır Patır Kalkan Diğer Çiftler", "Kendinden Küçük Bir Ergenle Dansa Kalkan Post-ergen Kızlar Üniversiteyi Kazabilir mi?", "Danstaki Profesyonellikleri Gençliklerinden Daha Görkemli Olan Tangocu Yaşlı Çift Neyin Peşinde?", "Şarkı Bitiminde Hemen Oturan Çiftlerin Seks Hayatı da Kötü mü?"**, **"Mecburen Piste Çıkan Düğün Sahibi Anne Babalar Dans Ederken Birbirlerine Bakmak Yerine Neden Etrafa Bakıyorlar?"** gibi bir sürü alt başlığa ayrılıyor. İlk dansların ardından tenhalaşan pisti dolduran çocukları, tül etek giydirilerek erken dönem geline çevrilen kız ve papyon takıldığı halde efendi olamayan erkek çocuk örnekleri üzerinden inceliyorum. Çocuklara ayırdığım bu bölümün başlığı **"Bütün Neşen Düşünceye Kadar!"**. Bölümü, sigara için dışarı çıkan abiyeli kadınlar ve takım elbiseli adamların oluşturduğu minik çemberlerin iç dinamiklerine değinerek bitiriyorum.

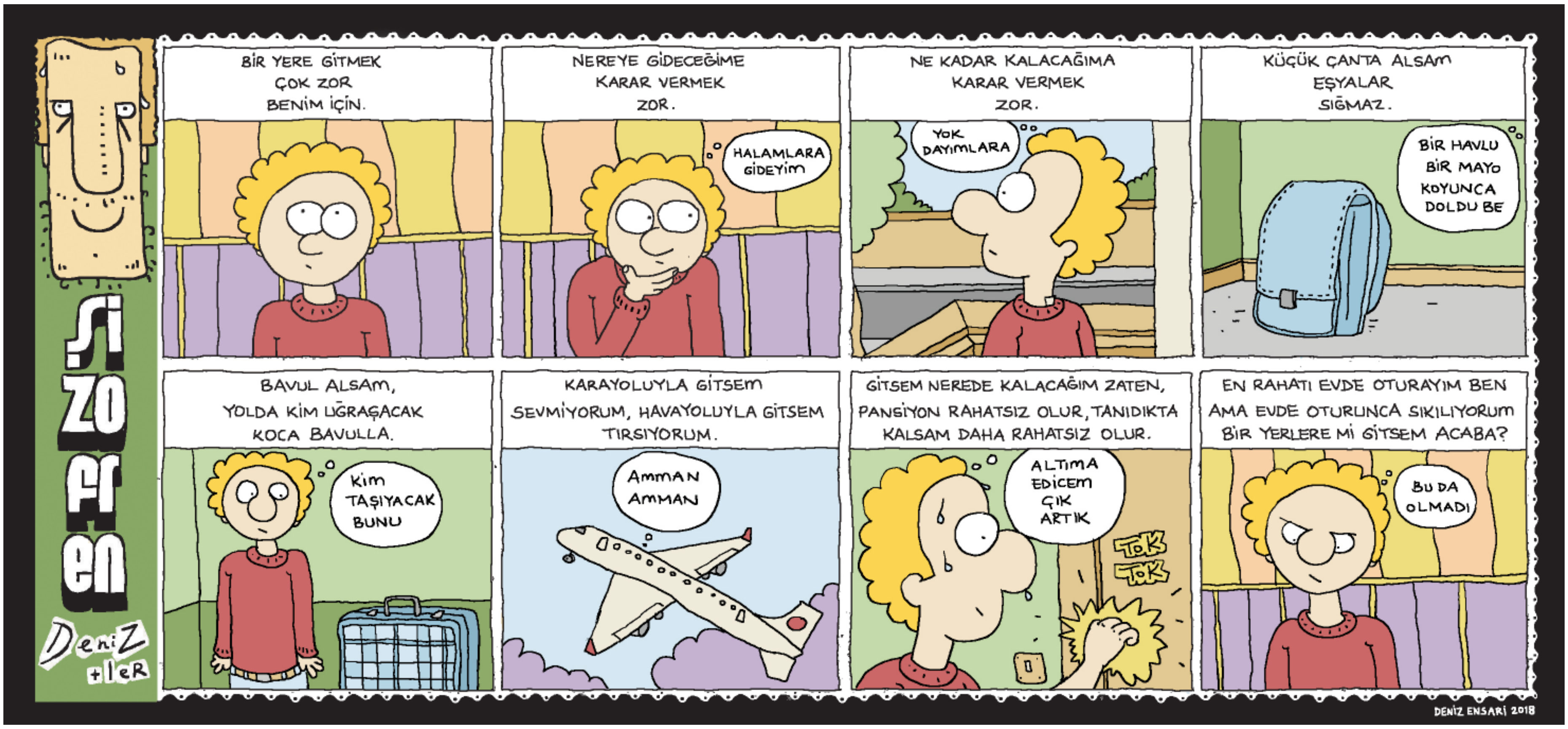
"Bir Yatırım Aracı Olarak Düğün" başlığı altında gelin ve damadın masaları dolaşarak el öpmesi, fotoğraf vermesi ve takı kapması ritüelini anlatıyorum. Bu bölümde, **"Sen Beni Bildin mi?"** alt başlığı altında, gelin ve damadın çeşitli doku ve kokulara sahip yüzlerce eli öpmesini, Marx'ın "Ölülerin gelenekleri yaşayanların üzerine bir kâbus gibi çöker" sözü eşliğinde açımlarken, elini öptüren uzak akrabaların, "Sen bizim elimizde büyüdün" yüz ifadesine karşın "Lan bunlar kim?" diye düşünen damadın yapay hürmetine değinmeyi düşünüyorum. **"Kim Ne Taktı?"** alt başlığıyla, bir Mobese kamerası yoğunluğunda çalışan annelerin görsel hafızasına hayran oluyorum. Gelin ve damatla çekilen fotoğrafları beğenmeyen kadınlar ve fotoğrafın fiyatını pahalı bulan adamlar, düğünün gidişatını etkilemeyen ufak sıkıntılar olarak bu bölümün son başlığını oluşturuyor: **"Onu da Alayım 30'a** Bırak" .

"Düğünün Merkezi Pist**tir"** başlığıyla öpülen eller ve kapılan altınların ardından, yeniden ama bu defa daha büyük bir coşkuyla toplanılan piste dönüyorum. Pistin dolduğu ve saatler ilerledikçe terlediği bu dakikalara, **"Pulp Fiction'dan Hayali Çamaşır Yıkamaya Oynama Çeşitleri"** alt başlığı altında giriş yapıyorum. Pistin tamamıyla dolduğu bu dakikalar kitabımın en yoğun ve en karışık bölümlerinden biri olacağından bu bölümün sadece başlıklarını vermekle yetineceğim: **"Piste Çıkıp da Oynamama Sanatı: Alkış Tutan Eller, Yeri Döven Ayaklar", "Pulp Fiction Hareketini Hâl**â Yapan **Abiyeliler Neden Utanmıyor?", "Pistten Hiç İnmeyen Kuziş Neden Masada Oturanları da Çağırıyor", "Kolundan Çekilerek Piste Sürüklenenin Başarı Şansı Ne?", "Maşallah Gelin Kıvrak Çıktı Tespiti Bir Övgü mü Yoksa Yergi mi?", "Bütün Çağrılara Rağmen Piste Gelmeyen Adam Neden Düğüne Geldi?", "Ne Çalarsa Çalsın Piste Sabit Bakan Yaşlılar Yaşıyor mu?", "Düğün Salonunun Arka Taraflarında Kendiliğinden Oluşan Yapay Pist Neden?", "Kubat'tan "Halkalı Şeker" tamam da Faruk K.'dan "Bomba"yı ne ara ezberledik?", "Limitli Alkolün Bitiminde Garsona Gevrek Gevrek Espri Yapanlar Başarılı Olabilecek mi?", "Serdar Ortaç'la Havayı Döven Bu Eller Benim mi?", "Damadın Arkadaşının Diz Çökerek Geriye Kaykılması Geçerli Bir Düğün Mizahı mı Yoksa Rezillik mi?"** Pistin genel dinamiklerine ayırdığım bunlar gibi onlarca başlığın ardından biraz daha özele indiğim ve **"Düğünün Asosyalleri"**ni irdelediğim bölümde, **"Aşırı Oynayanla Göz göze Gelince,** Aşırı O**ynayanın Hareketlerini Taklit Eden Beceriksiz", "Sadece Tempo Tutanlardan Oluşan Bir Çember", "Çemberin İçine Çekilenin Dramı", "Pist Yıkılırken Elindeki Telefondan Başını Kaldırmayan Ergeni Niye Getirdiniz?", "Benden Bu Kadar Anlamında Ellerini Kaldırıp Pisti Terk Eden Adam Bir Kayıp mıdır?"** gibi bir sürü alt başlık açıyorum. Kitabın bu bölümü, gecenin ilerleyen saatlerinde gittikçe yerelleşen pistin şekil değiştiren yapısıyla devam ediyor: **"Kız tarafının mı Yoksa Oğlan Tarafının mı Memleketi Baskın?", "Bilmesen de Çık Kollarını Aç: Harmandalı", "Dekolteli Kuziş, Hayali Çamaşırı Yıkarken Erkeklerin Aklından Geçenler", "Halay Bilenlerin Yüzündeki Ciddiyet ve Bilmeyenlerin Gereksiz Neşesi", "Halayın Başını Tutan Orta Yaşlı Adam Solcu mu?", "Halayı Çok Bilen Orta Yaşlı Kadınların Evlenememe Sebebi Sakın Halay Olmasın?", "Halayı Terk Eden Bir Adam Yüzünden Serçe Parmağı Bir Kadınınkiyle Birleşen Adamın Psikolojisi", "Pistten İnmeyen Adam Kimin Akrabası?", "Yuvarlak Bir Piste Kaç Adet Tempo Tutan Çember Sığar", "Erkek Gömleklerinin Sırt Kısmındaki Üçgen Ter ile Kadın Abiyelerinin Üçgen Sırt Dekolteleri Alansal Olarak Birbirine eşit mi?"...** Bölüm, kimsenin tam olarak çözemediği ve okuyucudan da yardım isteyen bir başlıkla sonlanıyor: **"Bütün Bunlar Olurken Gelinin Aşırı Mülayim Babası ile Damadın Alkol Sever Babası Nerede?"**

Düğünün bitişini anlatan bölümün başlığı **"Şenlik Dağılıyor"**. Bu bölüme topuğuna peçete sıkıştıran "düğün topalı" kadınları anlattığım **"Mahvoldum!"** başlığıyla giriş yapıyorum. Düğün dağılırken bu kadınlar, düğünde aşırı dekoltesiyle ilgi çeken bir kadın için, **"Hiç Yaşına Yakışmış mı?"** başlığını açarken, aynı kadın için erkekler, **"Yalnız Hatun Taş!"** başlığını açıyorlar. Düğünün sonunda mekândan ayrılmamakta direnen gelin ve damadın arkadaşları, **"Abi burdan bir yere gidiyor muyuz?", "Yok Abi Biz Yarın Erkenden Yola Çıkacağız", "Benim Arabada Yer Var?"** gibi önemsiz bir iki başlık açarak yok olurken, kayınvalideler son kozlarını oynamak üzere kendi evlatlarına yanaşıyorlar: Gelinin annesinin kızına söylediği, **"Yalnız Servet Halanlar Çok Bozulmuş"** ve damadın annesinin oğluna söylediği, **"O Enişteleri Ne Biçim Adam Öyle!"** başlıklarıyla **"Şenlik Dağılıyor"** bölümün finaline yaklaşıyoruz. Bölümün finalinde, gelin ve damat o gece kalacakları otel odasına gidiyorlar. Evliliğe giden bu yolda gelin, "Yalnız Servet halamlar çok bozulmuş," diyerek annesini evliliğe ilk defa sokarken, Servet halanın kim olduğunu bile bilmeyen damat ortamı yumuşatmaya çalışıyor: "Yalnız enişten süper adammış."

*Kitap projemin sonraki bölümleri sırasıyla "Balayı" ve "Düğün Sonrası Evlilik Hayatına Giriş" başlıklarını taşıyor. Haftaya devam ederek i*şin bokunu çıkarmak niyetinde değilim, ama *yine de kitabın final bölümüne ait ana başlığı yazmak istiyorum. Bu başlık, düğün için yaşanan onca şaşanın ardından evlilik hayatına kalan en büyük sorudan oluşuyor:* ***"LİBİDOM NEREDE?"***

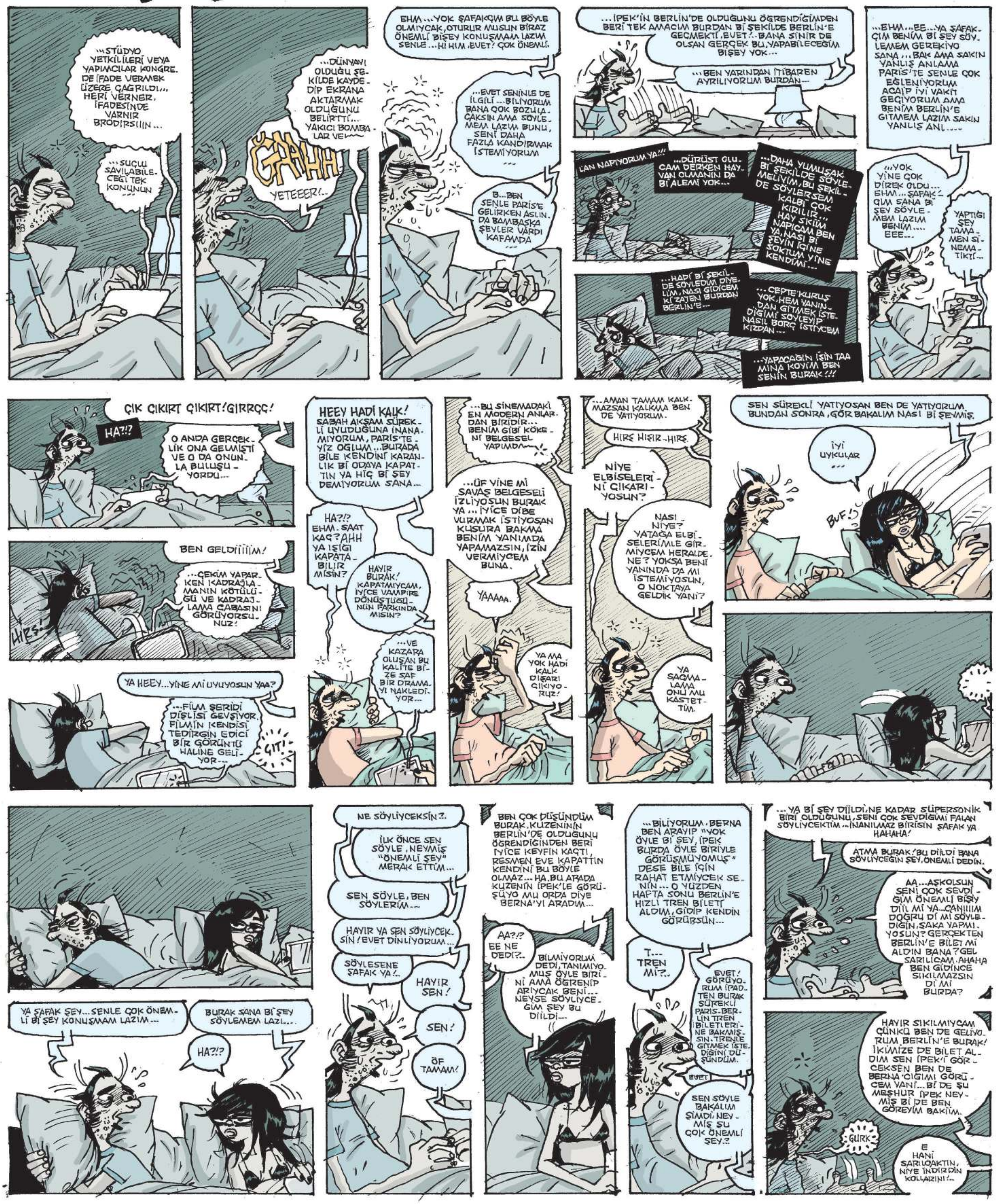

Çarpışma

İpek & burak

Yazan çizen OKY

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"dünya bir hayal dolabıdır/ aynalardan geçer"
Asaf Halet Çelebi

SABAHA KARŞI
Günün eli kulağında. Şafak söktü sökecek. Hiç bilmediğim, duymadığım gizemli, tuhaf tınılarla ötüşen sihirli kuşlar. (uykusu kaçmış yazar yine perdeyi aralar) Bir eylül serinliğinin ilk sabahı mı. Palmiyeler ürperiyor. Ne gelip geçen bir araba, ne bir insan evladı; ne bir köpek. Kuş bile yok. Sesleri var kendileri yok. *(uykularında mı konuşuyorlar)* Boş. Cadde bomboş. Tek bir genç adam uzaktan. Elindeki ekrana baka baka yavaş yavaş yürüyor. Alacakaranlığın içinde sıra sıra palmiyelerin arkasına her girdiğinde yanıp sönen ekranın ışığı.(zehirli bir ateş böceği gibi) Hiç başını kaldırmadan koca caddeyi boydan boya geçip gidiyor. Gün doğacak, ilk kızıl ışıklar dağlarda. Kafanı kaldırıp bir kere olsun bak. Bak. Bir kere. Birinle yazışıyor olsan ; o da değil. Yazık. Dur bi. Bi mola ver. Günün nerdeyse bütün anlarını telefonlaya telefonlaya pıllık pırtık, parça pinçik lime lime edeceksin: rendeleyeceksin. Yapacaksın zaten.

ÖĞLEN
Bunaltıcı sıcak. Eylül meylül gelmemiş meğer. Ekimde geliyor artık o; Eylül, anca. Epeydir böyle. Serin hava ummuş, ta nerelerden kalkmış gelmiş eylül turistleri. Ellerinde şemsiyelerle Çinliler. Kaleiçi'nde. Ruslar da geçiyor. İranlılar da çok. Amerika tarafından hareket çekilen üç ülke. (pek çok sevdiğim üç büyük kültür) Rastlantı mı. Sanmıyorum. *(bir dünya savaşı öncesinin mecburi saflaşmalarının ön belirtilerinden biri mi?–girmeyelim o mevzulara, ağzımdan yel alsın–)* Bizi de kat dört. Diğerlerini biliyoruz gene az biraz, ama Çinliler; Çinliler yeni. Durup bakıyorum geçişlerine. Ölçülü ölçülü gülüşüyorlar. Herbir şeylerine ayrı ayrı ayılır bayılırım. Önce resimleri, *(o sisler içinde kademe kademe silinen büyüleyici dağlar, ağaçlar, kıvrım kıvrım, boğum boğum o dallar- -yine çok sevdiğim, Matisse, Van Gogh ve Balthus; o müthiş uzak doğu resim sanatından çok, çok etkilendiler onlar da)* heykelleri, hat sanatları, (o muazzam kaligrafi) porselenleri, ahşap mobilyaları, mimarileri… o evler, o kiremitler, gitgide küçülen kat kat sivri, kıvrık uçlu o damlar… (hele o rengarenk ejderhalar) Tek bir kağıt kırmızı Çin feneri başımı döndürmeye yeter benim. (Çivit mavi desenli bir fincan; o da olur)

Asaf Hâlet Çelebi 1907-1958

Eski Çin'de (Japonya'da da hakeza) resimler aynı şiirler gibi; zaman zaman açılıp bakılmak için yapılırmış. Sonra da özenle katlanıp tekrar muhafaza edildiği özel kutusuna konulup kaldırılıyor. Hep ortada değil. Çok yaklaşılarak incelenirmiş resim, üzerine iyice eğile eğile. Batının yağlıboya tabloları gibi uzağa geri geri gidilerek bakılmıyor. Hele o şiirler. Olağanüstü şairler yaşamış eski Çin'de. Üç büyükler deniyor onlara. Bütün Çin tarihinin en büyükleri. Onlardan, onların en akılcısı, en bilgesi sayılan şair Du Fu'nun bile: "Onun şiirleri ruhları ve şeytanları ağlatır" dediği en büyük, tek rakibi rind meşrep Li Bai.(Li Po diye de biliniyor, alıntı yapmıştım bir şiirinden bu köşede)

Li Bai (Li Po) 701-762

"Oturmuş içiyorum, tek başıma/ gökyüzünün altında/ yalnız/ Kaldırıp fincanımı parlayan aya / ey ay gölgemi getir bana/ Şimdi üç olduk işte,/ Bir ben, bir ay, bir de gölgem/ Ay anlamaz ama içkiden" Bu sihirli dizelerin yazarı Li Bai(Li Po); efsaneye göre; yine sarhoş olduğu bir gece Yangtze nehrinde, ayın suda parlayan yansımasını kucaklamak isterken nehre düşer . Ölür. (bin üç yüz sene öncelerinden söz ediyorum) Li Bai'nin, Du Fu'nun, Bai Juyi'nin şiirleri bebeklerin kulaklarına fısıldanırmış oralarda. Şiir o derece önemli Çin kültüründe.

O üç büyüklerden biraz daha sonra yaşamış yine çok önemli şair Han Yu; Bir İngiliz yazar Thomas Watters, Çin'de bir Konfüçyüs tapınağını gezerken *(neredeyse şairden bin yıl sonra bir zamanlar; 1800 lerin ikici yarısında geziyor)* çok değerli bir Han Yu şiiri yazması görür, iyice yaklaşır. Görevli onu durdurur; Han Yu şiirine dokunabilmesi için önce ellerini gülsuyu ile yıkaması gerektiğini bildirir" Ya, böyle işte, bu işler…

Han Yu 768-824

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

@kaansezyum

Kafayı yedim

Valla yedim, ***kendimi bi karınca olarak görüyorum*** şu anda. Ha karınca nasıl yazı yazıyor? Bu da sorulabilir. Tabii ki karınca yazı yazmıyor. Telefonunun **teks** tu sipiyç (yani sesimi anla, onu yazıya dönder) özelliği açık. *Yani bu satırları aslında konuşuyorum* da diyebilirsiniz. İşler birazdan daha da karışacak…

Uzun süredir uzun sürenin ne kadar bir uzun süre olabileceğini düşünüyorum. Yani bir yandan da düşündüğüm süre de uzun bir süre olmayabilir. Her şey göreceli. Senin karnın bir gün ağrır, elalem bir hafta, en bilemedin yedi günde yer bitirir. Çok kitap okusam böyle olmazdı. Tam aptal olmuşum okumaya okumaya. Okuduğum yıllarda da aptaldım **ama insan aptallığını yaşlandıkça** daha çok farkediyor. Aptallığın geliyor yanına "Hacı gel yeaa şöyle bi şekil yapalım" diyor. Sen ona uyuyorsun, aptallık zaten mutlu, leş gibi takılıyor. Sen naapacaksın? Aptallığın sen büyüdükçe büyüyor. Ya da insanlar daha büyük görmeye başlıyor.
Bebekken yaptığın bir şeyi şimdi yapsan ne olur? Öyle bak… Bebekken aptallık mega gibi ama bir şekilde seni **"Ya bu daha bebe"** diye görüyorlar….
Etrafımız büyüyememiş bebelerle dolu. Ben de bir **kripto bebeyim**. Bebeyiiimmmdin…
Bir keresinden bahsedeyim biraz. Bir keresinde, Milliyet Liseler Arası Müzik Yarışması'nda yıllar önce… Yıllar önce ki **Burak Kut** yarışmaya **Kabataş Erkek Lisesi** adına katılıyor. Beyaz bir takımı var. Acayip görünüyor, hepimiz sivilceli liseliyiz sonuçta. Çıkıyor, Queen'den Bohemyan Rapsodi'yi söylüyor… Onlardan önce biz çalacağız. Davula oturuyorum. Bir sonraki lisedeki elemanın ya da okulun imkanı varmış, trampet filan getirmişler. enstrümanları var, daha liseliyiz ya! Neyse ben parçaya giriyorum, artık ne cenaplığım varsa, trampete ikinci vuruşumda trampetin derisi *"Topatan karpuzu!"* diye patlıyor. Yırtılıyor yani. E öf yani… Hemen diğer parçaya geçerken trampeti çıkartıp benim dandik trampetimle değiştireceğim. Yan tribün o klasik **"boğaz kesme"** hareketini yapıyor… *Tırsan Lojistik*… Neyse ki kesmediler, sağ olsunlar. O çocuklar şimdi ne yapıyor acaba? Bence beni görseler, o hareketi yine yaparlar. Kimseye de yanlış gözle bakamam. *Sonuçta karıncalık bunu gerektirir...*

Ormanda yürüyorum galiba. Üzerimde yapraklar var.

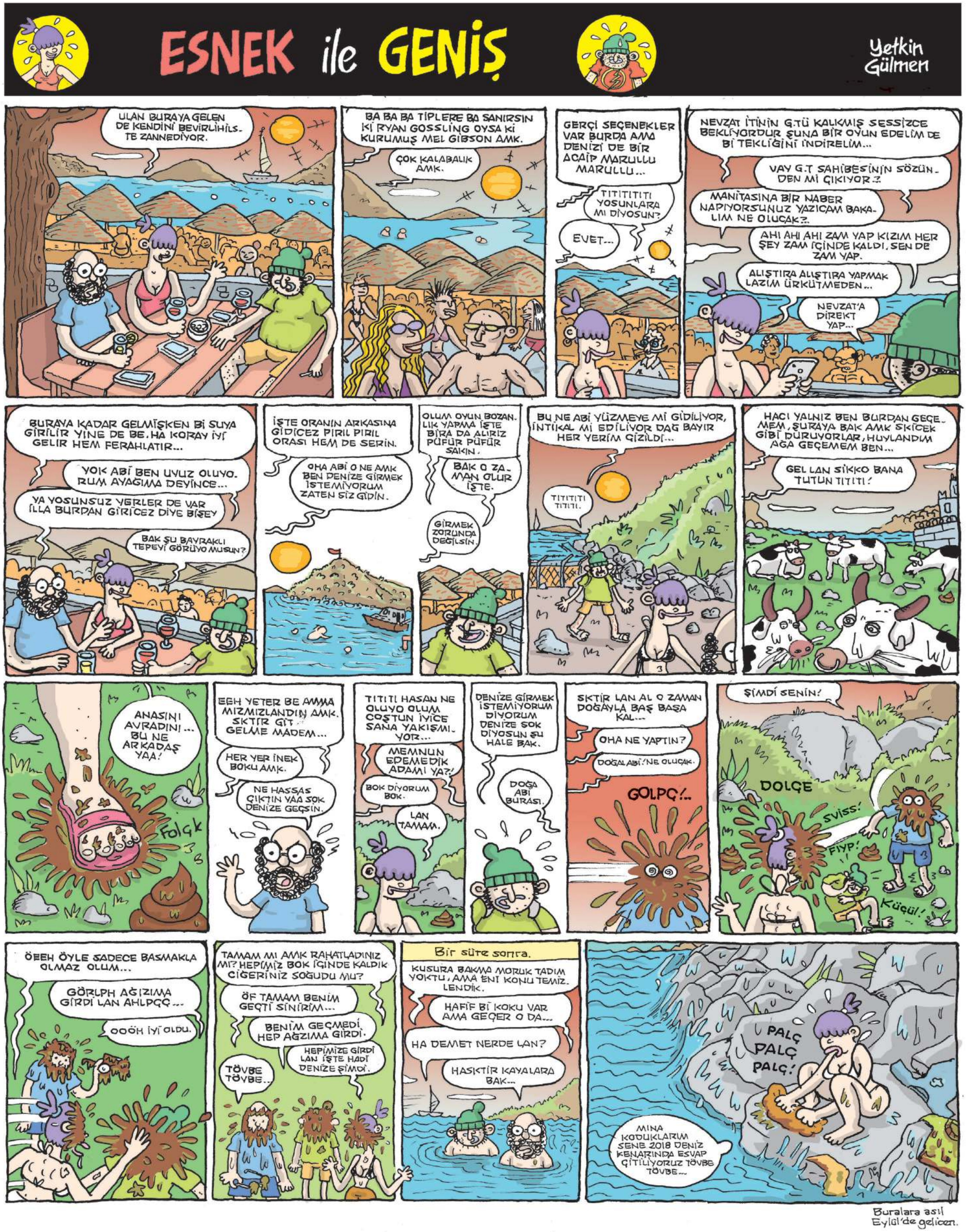
İlk albüm her zaman daha kolaydır. Çünkü elinde avucunun içide ne varsa yığarsın. Ama ikinci albüm öyle mi? İkinci albüm belan olur, peşinden kovalar, ilki iyiyse sıkıntı yaratır. Ne yapacağım dersin… Her şeyin ilki ve ikincisi gibi. Ne acayip değil mi?

Yaprakların altı hafif rutubetli ama iyi geliyor bana nedense. Kıtır kıtır yürüyorum, Cüneyt Arkın'ın kör olduğu filmde kendisini eğitmesi için dövdürdüğü adamlardan tonlarca dayak yedikten sonra, birden mevzuya ayması ve KULAKLARIYLA GÖRMESİ gibi… O sahneyi bilir misiniz? Kör Cücü, herkesi döver sonunda. Acayip bir film bu arada, intikam alan diğer arkadaşının da elleri yok… Bu arada hazır olun, kötü adamın oğlunun kolları ve bacakları yok (bu son kolsuzluk kısmı başka bir film olabilir). Bu yüzden **intikam şov** var. "Bu nasıl film?" derseniz de adı ve künyesi de şöyle:
Ölüm Görevi
Film, suçluların peşinde amansız bir mücadele veren polis şefi Şahin›in hikâyesini anlatır. Şahin ve arkadaşı Turgut, global bir suç örgütü hakkında delil toplamak üzere görevlendirilir. Bu suç örgütünün başında Haşmet ve Denisos vardır. Şahin, normal hayatında hayırsever bir iş adamı rolünde olan Haşmet›in iç yüzünü gösteren birçok delil toplar. Ancak örgüt, gerçekler tam açığa çıkacakken iki polis memuruna bir tuzak kurar. Turgut ellerini, Şahin ise gözlerini kaybeder. İki arkadaş da hayata küser. Şahin›in sevgilisi Lale, Şahin›e hayata tutunmasında yardım eder. Şahin intikam almak için hazırlanmaya başlar.

Yönetmen:Cüneyt Arkın
Senaryo:Safa Önal
Yapımcı:Berker İnanoğlu
Görüntü Yönetmeni:Kenan Kurt
Oyuncular:Cüneyt Arkın,Perihan Savaş,Eşref Kolçak,Firuz,Nejat Özbek,Turgut Özatay,Atilla Ergün,Süheyl Eğriboz,Şebnem Naz,Nubar Terziyan,Yusuf Sezer,Memduh Ünsal,Tevfik Şen,Ekrem Dümer,İlhan Hemşeri,Ata Saka,Ercan Yazgan,Aydın Haberdar,Yadigar Ejder,Mehmet Uğur,Yusuf Çetin

-Yok ya yemedim, ne yiyecem?

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
ULAN BURAYA GELEN DE KENDİNİ BEVİRLİHİLS-TE ZANNEDİYOR.
BA BA BA TİPLERE BA SANIRSIN Kİ RYAN GOSSLING OYSA Kİ KURUMUŞ MEL GIBSON AMK.
ÇOK KALABALIK AMK.
GERÇİ SEÇENEKLER VAR BURDA AMA DENİZİ DE BİR ACAİP MARULLU MARULLU...
TITITITITI YOSUNLARA MI DİYOSUN?
EVET...
NEVZAT İTİNİN G.TÜ KALKMIŞ SESSİZCE BEKLİYORDUR ŞUNA BİR OYUN EDELİM DE Bİ TEKLİĞİNİ İNDİRELİM...
VAY G.T SAHİBESİNİN SÖZÜN-DEN Mİ ÇIKIYOR?
MANİTASINA BİR NABER NAPIYORSUNUZ YAZICAM BAKA-LIM NE OLUCAK?
AHI AHI AHI ZAM YAP KIZIM HER ŞEY ZAM İÇİNDE KALDI, SEN DE ZAM YAP.
ALIŞTIRA ALIŞTIRA YAPMAK LAZIM ÜRKÜTMEDEN...
NEVZAT'A DİREKT YAP...
BURAYA KADAR GELMİŞKEN Bİ SUYA GİRİLİR YİNE DE BE. HA KORAY İYİ GELİR HEM FERAHLATIR...
YOK ABİ BEN UYUZ OLUYO. RUM AYAĞIMA DEYİNCE...
YA YOSUNSUZ YERLER DE VAR İLLA BURDAN GİRİCEZ DİYE BİŞEY
BAK ŞU BAYRAKLI TEPEYİ GÖRÜYO MUSUN?
İŞTE ORANIN ARKASINA GİDİCEZ PIRIL PIRIL ORASI HEM DE SERİN.
OHA ABİ O NE AMK BEN DENİZE GİRMEK İSTEMİYORUM ZATEN SİZ GİDİN.
OLUM OYUN BOZAN-LIK YAPMA İŞTE BİRA DA ALIRIZ PÜFÜR PÜFÜR SAKİN.
BAK O ZA-MAN OLUR İŞTE.
GİRMEK ZORUNDA DEĞİLSİN.
BU NE ABİ YÜZMEYE Mİ GİDİLİYOR, İNTİKAL Mİ EDİLİYOR DAĞ BAYIR HER YERİM ÇİZİLDİ...
TITITITI TITITI.
HACI YALNIZ BEN BURDAN GEÇE-MEM, ŞURAYA BAK AMK SİKİCEK GİBİ DURUYORLAR, HUYLANDIM AĞA GEÇEMEM BEN...
GEL LAN SİKKO BANA TUTUN TITITI!
ANASINI AVRADINI... BU NE ARKADAŞ YAA!
Folçk
EEH YETER BE AMMA MIZMIZLANDIN AMK. SKTIR GİT GELME MADEM...
HER YER İNEK BOKU AMK.
NE HASSAS ÇIKTIN YAA SOK DENİZE GEÇSİN.
TITITI HASAN NE OLUYO OLUM COŞTUN İYİCE SANA YAKIŞMI-YOR...
MEMNUN EDEMEDİK ADAMI YA?!
BOK DİYORUM BOK.
LAN TAMAM.
DENİZE GİRMEK İSTEMİYORUM DİYORUM DENİZE SOK DİYOSUN ŞU HALE BAK.
DOĞA ABİ BURASI.
SKTİR LAN AL O ZAMAN DOĞAYLA BAŞ BAŞA KAL...
OHA NE YAPTIN?
DOĞAL ABİ! NE OLUCAK.
GOLPÇ!..
ŞİMDİ SENİN!
DOLÇE
SVİSS!
FIYP!
Küçül!
ÖEEH ÖYLE SADECE BASMAKLA OLMAZ OLUM...
GÖRLPH AĞIZIMA GİRDİ LAN AHLPGÇ...
OOÖH İYİ OLDU.
TAMAM MI AMK RAHATLADINIZ MI? HEPİMİZ BOK İÇİNDE KALDIK CİĞERİNİZ SOĞUDU MU?
ÖF TAMAM BENİM GEÇTİ SİNİRİM...
BENİM GEÇMEDİ HEP AĞZIMA GİRDİ.
HEPİMİZE GİRDİ LAN İŞTE HADİ DENİZE ŞİMDİ.
TÖVBE TÖVBE...
Bir süre sonra.
KUSURA BAKMA MORUK TADIM YOKTU, AMA ENİ KONU TEMİZ-LENDİK.
HAFİF Bİ KOKU VAR AMA GEÇER O DA...
HA DEMET NERDE LAN?
HASKTİR KAYALARA BAK...
PALÇ PALÇ PALÇ!
MINA KODUKLARIM SENE 2018 DENİZ KENARINDA ESVAP ÇİTİLİYORUZ TÖVBE TÖVBE...
Buralara asıl Eylül'de gelicen.

Benim elimde siyah tavşan var, bebeğimin elinde beyaz tavşan. Levent gibi bir yerlerdeyiz. Bebeğim ağlıyor, adres burasıydı ama burası neresi diyor. Sokak diye aradığımız yer meğerse merdivenmiş. Dur bakalım ağlama, belki burada sokaklar merdiven olabiliyordur diyip cep telefonundan kontrol etmek için siyah tavşanı taşıdığım kutuyu yere bırakıyorum; hemen iki tane kedi gelip kutuyu koklamaya başlıyor. Kedilerin biri alaca, biri batik tişört gibi desenli. Mahallenin kedisiyle tartışmak istemediğim için, siyah tavşanı yerden kaldırıyorum, bahçe duvarı gibi bir duvarın üzerine koyuyorum. Bahçe duvarını çevreleyen ligüstrümler arasından, terminatör 2 filminde sıvı metale dönüşebilen robotun hapishane parmaklıkları arasından geçmesi gibi iki tane kedi daha çıkıyor, tavşanın taşıma kutusunu yalamaya başlıyor. (Ligüstrüm bahçe düzenlemelerinde sıklıkla çit olarak kullanılan bir bitkidir, her gün görürsünüz, bazen ellersiniz fakat ismini bilemeyebilirsiniz. Terminatör 2 ise muhteşem bir filmdir.) Bebeğimin ağlaması, tavşanımın rahatsız olması ve veterineri bulamamamız üst üste geldiği için sinirlerime hakim olamıyorum, tavşanın kutusunu yalayan kedilerden birinin kafasını tutup, ‘‘senin kariyerini bitiririm, buralarda bir daha iş bulamazsın’’ diye tehdit ediyorum. Bir şey yapacağımdan, ya da bu civarlarda borum öttüğünden değil. Sadece boş bir tehdit. Gitsin diye. Tırmıklar diye düşünüyordum ama onun yerine gözlerini kapatıp tekinsiz bir ayinin karanlık kelimelerini fısıldıyor:

Annesinin yakışıklısı.

Kedilerin anası / Mamaların tanrısı / Duy çağrımızı / Hiç evlenmemiş olan / Kedilerle konuşan / Yardıma gel / kavga et onlarla!

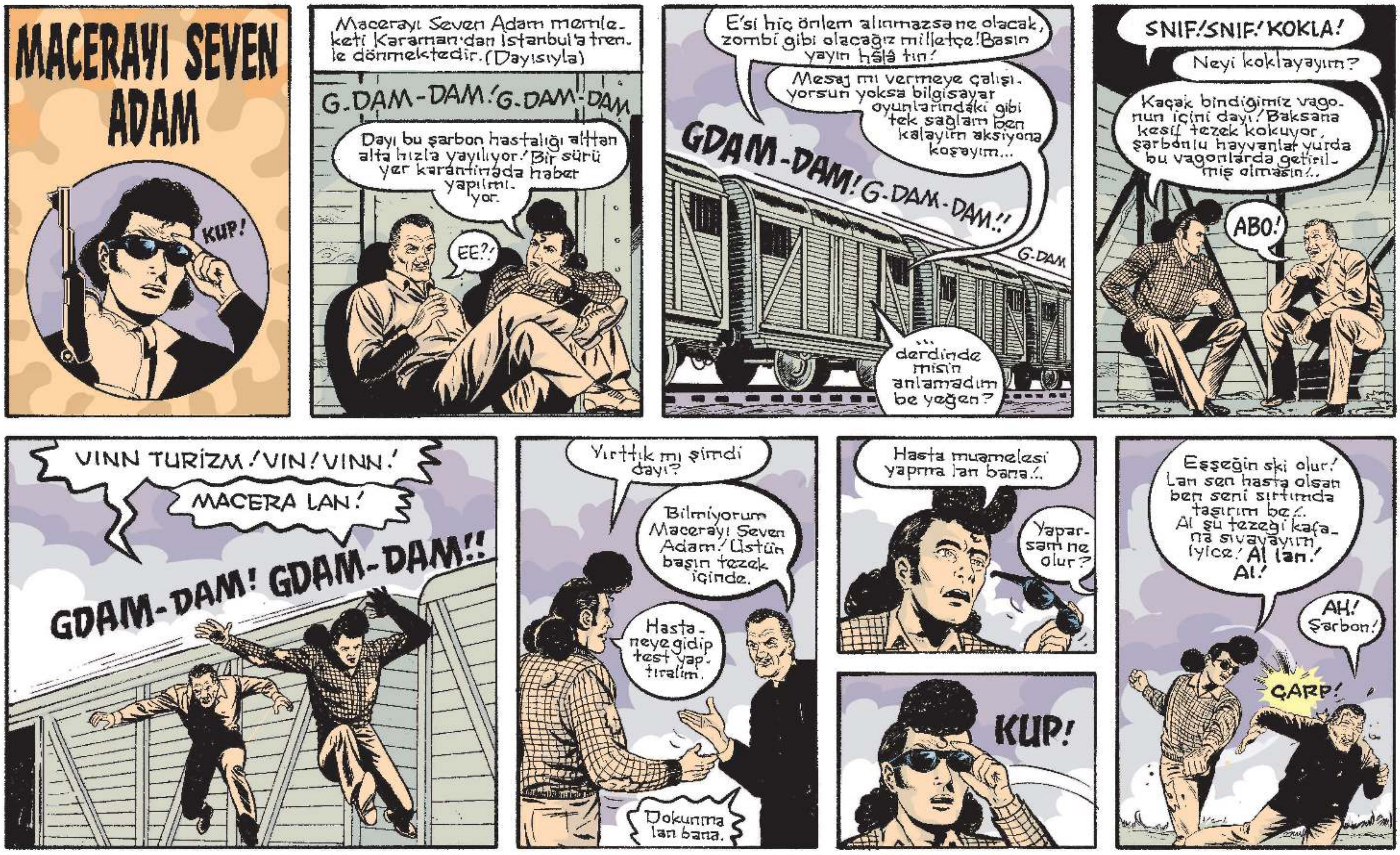
‘‘Büyü yapma piç!’’ demeye kalmadan sokaktaki kedilerle ilgilenen teyze evlerin birinden çıkıveriyor. ‘‘Kediye neden vuruyorsunuz? Ancak zararsız hayvanlara vurarak mı erkek olduğunuzu hissediyorsunuz? Bunlara hayvan diyoruz ancak keşke bu hayvanların olduğunun binde biri kadar insan olabilseniz!’’ diye bağırarak üstüme yürüyor. İşte bu yüzden kedilerle tartışmak istemiyordum. Bunlar her zaman kirli dövüşürler. Olanı olduğu gibi söylemekten başka çarem yok: Vurmadım, kafasını avucumun içinde sıktım. Tavşanımın taşıma kafesini yalıyorlar! İnsanın eşine, kızına laf atılması gibi bir hareket taşıma kafesini yalamak. O yüzden tartıştık. Yoksa ben hayvan sevmeyen bir insan değilim, öyle olsan tavşanla ne işim var? Bazen, bazı günler, tavşanla paylaştığım çalışma odasına ışık belli bir açıdan vururken, öğle sakinliği bütün evi kaplamışken bu hayvana bakıyorum. Öyle zamanlarda hissettiğim sevgi soyut bir kavram olmaktan çıkıp elle tutulur, gözle görülür bir şey olarak önümde beliriyor. Bizim kırılgan vücutlarımız bu büyüklükte bir sevgiyi hissetmek için tasarlanmamıştır! Kursağıma takılan bu hissiyatı beni nefessiz bırakıp boğmadan önce gözyaşları içinde bildiğim bütün tanrılara yakarıyorum: Ey tanrılar! En azından bunu ölümden sakının! Bu tavşanı silin defterlerden, kayıtdışı sonsuza kadar yaşasın. Suratına bir bakın! Bunu sakının...

Ardında nazlı yar var / Yol ver lüküstürüm, yol ver...

‘‘Madem hayvanseverdiniz, dışarıda evsiz milyon tane kedi yavrusu var, neden kedi sahiplenmediniz? Kusura bakmayın ben sizin hayvansever olduğunuza inanmıyorum. Arkadaşlarınıza hava olsun diye hayvanı alıyorsunuz, hayvana bakıyorsunuz. Ama kedi almıyorsunuz!’’ diye bağırdı teyze. Beyni kediler tarafından yıkanmış, sorgusuz sualsiz kedilere itaat etmeye programlanmış bir ‘‘mankurt’’a dönüştürülmüştü. Tartışmak faydasızdı. ‘‘Buralarda veteriner polikliniği varmış, nerede biliyor musunuz? Taksi burada bıraktı ama burada yok sanırım?’’ diyerek konuyu değiştirdim. ‘‘Hırsız onlar, dolandırıcı, gerçek hayvansever değiller. Sokakta bu kadar kedi var ama hiçbirini almıyorlar.’’ diyerek konuyu değiştirdi.

Bir şekilde veterineri bulduk. Siyah tavşan iki gündür hareketsiz yatıyordu, filmini çektiler. Gaz yapmış, gazı varmış, gaz giderici ilaç verdiler. Ben de zamanında aynı şikayetle hastaneye kaldırılmıştım, nasıl bir sıkıntı olduğunu biliyorum. O yüzden dalga geçmedim, patisini sıktım, ben buradayım diye kulağına fısıldadım. Beyaz tavşanı da ‘‘hazır veterinere gidiyoruz, onun da bakımı yapılsın’’ diye yanımızda getirmiştik. Çok sağlıklı maşallah denildi, kafası okşandı.

Bütün bunlar gerçekten oldu ama ben yine de eve döndüğümde olanları rüya tabirleri sitesine, kronolojik sırayla yazdım, ne anlama geliyor diye sordum. ‘‘İşlerinizin yolunda gitmesini istemen bir kişiyle tanışacağınız, ancak bu kişinin emellerine ulaşamayacağı ve işlerinizin yolunda gideceğine dalalettir’’ çıktı. Açıkçası o gün yaşananları düşününce başımıza gelen tam da bunlardı. Demek ki bir şeyler var.

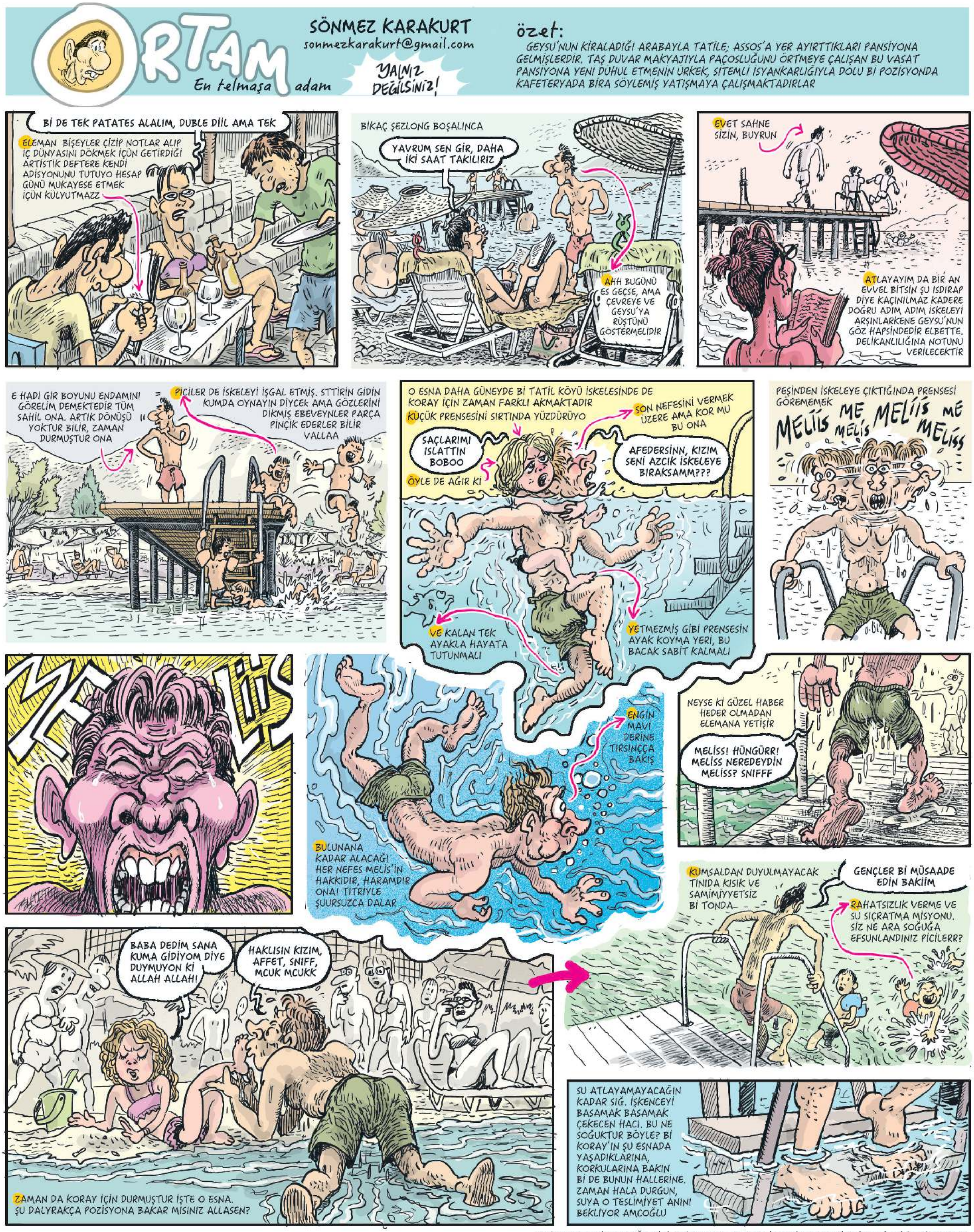

Haftalık Mizah Dergisi | 13 EYLÜL 2018 | Sayı: 576

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

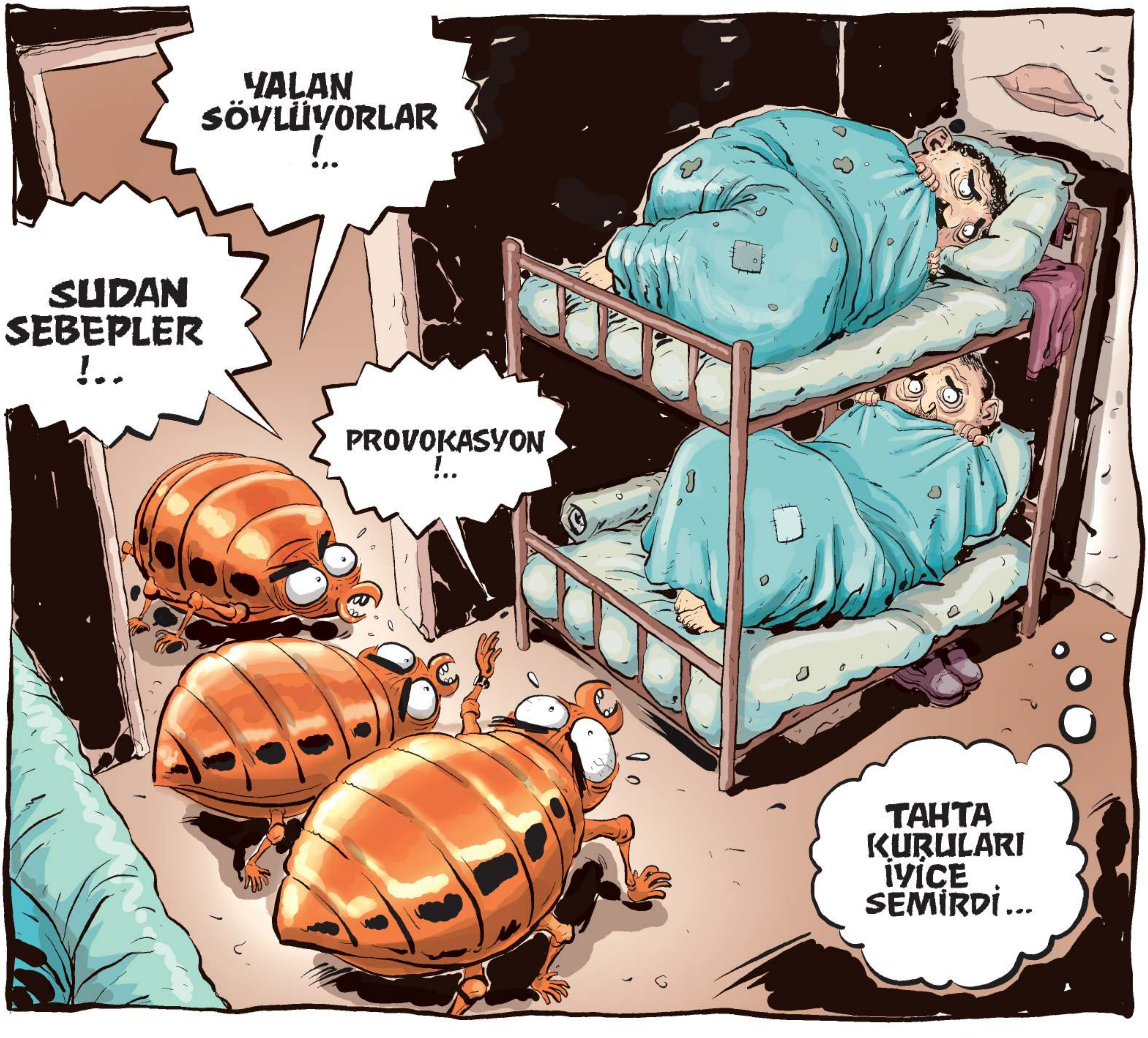

NE KADAR DENİZ ÇOCUĞU GİBİ TAKILSA DA TAŞRALI İBNENİN GENLERİNE İŞLEMİŞ Bİ KORKUDUR BU

UYKUSUZ

20 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2018/38 No: 577
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Üçüncü havalimanında kötü çalışma koşulları nedeniyle yaşanan işçi eyleminin ardından yandaş köşe yazarları derhal devreye girdi "Yatakhanede tahta kurusu varmış. Bizim okulda da vardı."

Emrah Ablak'la gündem

Şarbon kapıya dayandı..

★ Çevre ve Gübre Bakanı Yusuf Davinci şarbonlu etin en az domuz eti kadar tehlikeli olduğunu ve halkın yememesi gerektiğini söyledi... "Eğer eti siğken ısırdığınızda guci-guci ediyosa o et iyi et.. Ama ısırdığınızda şarp-sorp ediyosa, o et şarbonlu... Zaten çıkardığı sesten kendini belli eder.. Karp-korp ediyosa karbonhidratlı.. Katr-kutur ediyosa kemikli filan.. Uzun lafın kısası, yutmadan önce iyice bi dinleyin ve ona göre yutun.. Bununla da bitmiyor.. Sıçarken de dinlemek gerekiyor.. Çünkü kuluçka süresi var.. Belki içinizde açıldı şarbon yumurtaları... Eğer zart-zort diye sıçıyorsak et temiz.. Amma tilililili diye ses geliyorsa sıkıntı var... Derhal doktorlarda açtığımız "Hey yoksa bende şarbon mu var?" hattına müracaat edin ve 2'yi tuşlayarak kayıtı başlatıp osuruk renginizi kayıt ettirin... Bütün kayıtlar dinlenip size geri dönülecektir.. Eğer şarbonluysanız tek zart, değilseniz çift zart sesi size mesaj olarak yollanacaktır" diyen bakan limuzinleriyle ayrılarak konuşmasını bitirdi..

Putin'le el sıkışıldı..

★ İsmail ve Kemal Bakanı yaptığı açıklamada "Bu sene Putin'in elini ne çok sıktık lan.. Yalama oldu herifin eli.. Duş alıp elini öyle sıkıyoruz hahahaha" dedi... Açıklama sonrası KGB ajanları tarafından vurulan bakanın cenazesinde konuşan "Bugünler De Geçer Vakfı" müdürü Tercümen Belpayır "Arkadaşımız doğru bildiği ilkelerden sonuna kadar ayrılmadı.. Ve belki bu yüzden, belki de karı meselesi yüzünden vuruldular.. Ama buradan ruslara şunu demek istiyorum.. Bi domates için bize yalvardığınız günleri unutmayın..... Gömelim" dedi.. Mikrofonu daha sonra Yaşar'a teslim eden müdür, yaşarın sevilen parçalarıyla dans eden kalabalığa katıldı.. Ya bu gece gel yada bu gecegel parçasıyla zirveye ulaştı gece...

Katar uçağı kulisleri karıştırdı..

★ Ankara kulisleri Katar sultanının Türkiye'ye hibe ettiği son model uçakla sallandı.. Boink 1080P modeli olan 780 kişilik uçak, okyanus aşırı yolculuklarda wi-fi, vidyo film ekranı, çay, kola, kek gibi hizmetleriyle göz dolduruyor... Konuyla ilgili açıklama yapan Uçakal Bakanı "Tübitak ve odtü ekiplerimizin ortak çalışmalarıyla dünyanın ilk tüpgazlı uçağına çevrilecek bu prototipimiz, normalde çok yakıyor.. ilk önce bunu biz dizele çevirdik.. Mevcut olan motorunu söktük, kamyon motoru taktık.. 4 tane.. Ama havalanmaya muaffak olamadık.. 4 tane kamyon motoru daha taktık.. Yine havalanmadı... Sonra bi yerden çıkma bulup 2 motor daha takınca aştarı yüzünden pahalıya geldi.. Zaten motorlar da çok ağır geldi... Ümitsizliğe kapıldığımız bir noktada, Teknoloji ve Buluş İşleri müstesarı arkadaşımız şahane bi fikir attı ortaya.. "Arkadaşlar" dedi "Neden gazlı yapmıyoruz? Zaten gaz hava gibi hafif ağırlık da yapmaz.. İstediğimiz kadar tüp bağlayabiliriz.. Bi de ufak ocak ayarladık mıydı" deyince anladık ki karınlar acıkmış... Böylesi yoğun tempolu çalışmalarda yemek yemeyi bazen 2 saat, hatta bazen 2 buçuk saat unuttuğumuz oluyor... Güzel bi saç kavurma yedik.. Marmaristen orhaniye köyüne giderken yol üstünde saç kavurmacılar var, yoğurtlaması, salatası 30-40 liraya çıkıyosun... Lokum... Helikopterlerle oraya gidip yemeklerimizi yedik ve tekrar toplantıya geri döndük... Evet uçağı tüplü yapacaktık ama bi sorun vardı... Kanatların altına bağlayacağımız mutfak tüpleri bomba gibi görünebilir ve bu sivilleri rahatsız edebilirdi... Ne yapmalıydık?.. Aydın yolunda köfteci enişte var.. Köfteleri nefis.. Hemen yerli yapım helikopterlerimizle oraya gidip köfte yedik döndük... Çözümü bulmuştuk, tüplerin üzerine mutfaklarımızdaki gibi kumaş entariler giydirecektik.. Hem bu yuvamızdaymışız gibi sıcak bir duygu oluşturacaktı... Ama bu entariler paraşüt etkisi yaptı.. Peki bu sorunu nasıl gidermeliydik?. Amasra'da sahilbalık diye yer var..

3. havalimanında ne oluyor?

★ Vatsgoingon Bakanlığından yapılan açıklamada "3. sezonda seyircileri bir çok süpriz bekliyor olacak" dedi.. "3. Havalimanı" diye sorunun düzeltilmesi üzerine "3. değil, 2. Abdülhamit" diyen bakan, "Peki işçilerle ilgili olayları nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna "En objektif değerlendirme için yine imdb puanına bakmak gerekiyor.. Ama kişisel değerlendirmem 8,3... Gayet iyi bi puan" diye yanıt veren bakan, daha sonra toplantı için Avrupaya uçtu..

resmi gaste kapandı

★ "Okunmuyodu amk!" dedi.. Konuyla ilgili açıklama yapan Artık Her Şey Şu Ekranın İçinde Bakanı "Evde 17 yaşında çocuğum var 'okumuyorum baba' dedi.. kimsenin ilgisini çekmiyor... zaten kağıt olmuş kaç lira... Kapadık... Youtube kanalı açacaz onun yerine... Bütün vatandaşlarımızı resmi gazetenin ofisıl Youtube hesabına aboneliğe davet ediyorum.. Çünkü 1milyon izlenme filan olunca güzel akıyor, duyuyoruz... Youtube'dan akan parayla çok güzel şeyler yapılabilir... Bu fırsatları tepmemek gerekiyor... Bir diğer açacağımız youtube kanalımız ise Türkiye ofisıl.... Buraya da çok abone olunacağını tahmin ediyoruz... Sayfaların admini ben olacam.. Admin ne demek?.. İngilizce demek... Yani dil olarak.. Manası da var... Ama öncelikle bizim bilmemiz gereken bunun İngilizce yani İngiltere adlı ülkenin vatandaşlarının kullandığı dil... Nasıl ki Araplar arapça konuşuyor, bunlar da ingilizce konuşuyor... Bana en sık sorulan sorulardan biri "İngilizce vatandaşları niye arapçamızı kullanmıyor? Bu insanlara neden ulaşamıyoruz?"... Biz de sorunun üzerine kabinedeki arkadaşlarla 2 saat kafa patlattık ve Kars Azat köyünde şahane kaz yapıyolar, oraya gittik... özel jetlerle gidip kaz yiyip bi tazelendik. Tekrar brainstroming, yani "çok düşündük" yaptık ve bi çözüm bulduk... Devrim yaratacak bir düşünce olduğunu söyleyeyim şimdilik... Ama bulduk yani.. Onu bilin, içiniz rahat olsun... İngilizler, hatta finlandalılar bile insalla yakın zamanda arapçaya geçecekler... Dün macaristan başbakanıyla konuştum, "Macarcayı yasakladık, ingilizceye geçtik" dedi... İtalya öyle, endonezya ha keza.. Güzel yani.. süper.... oh ya...

Dolar yükseliyor..

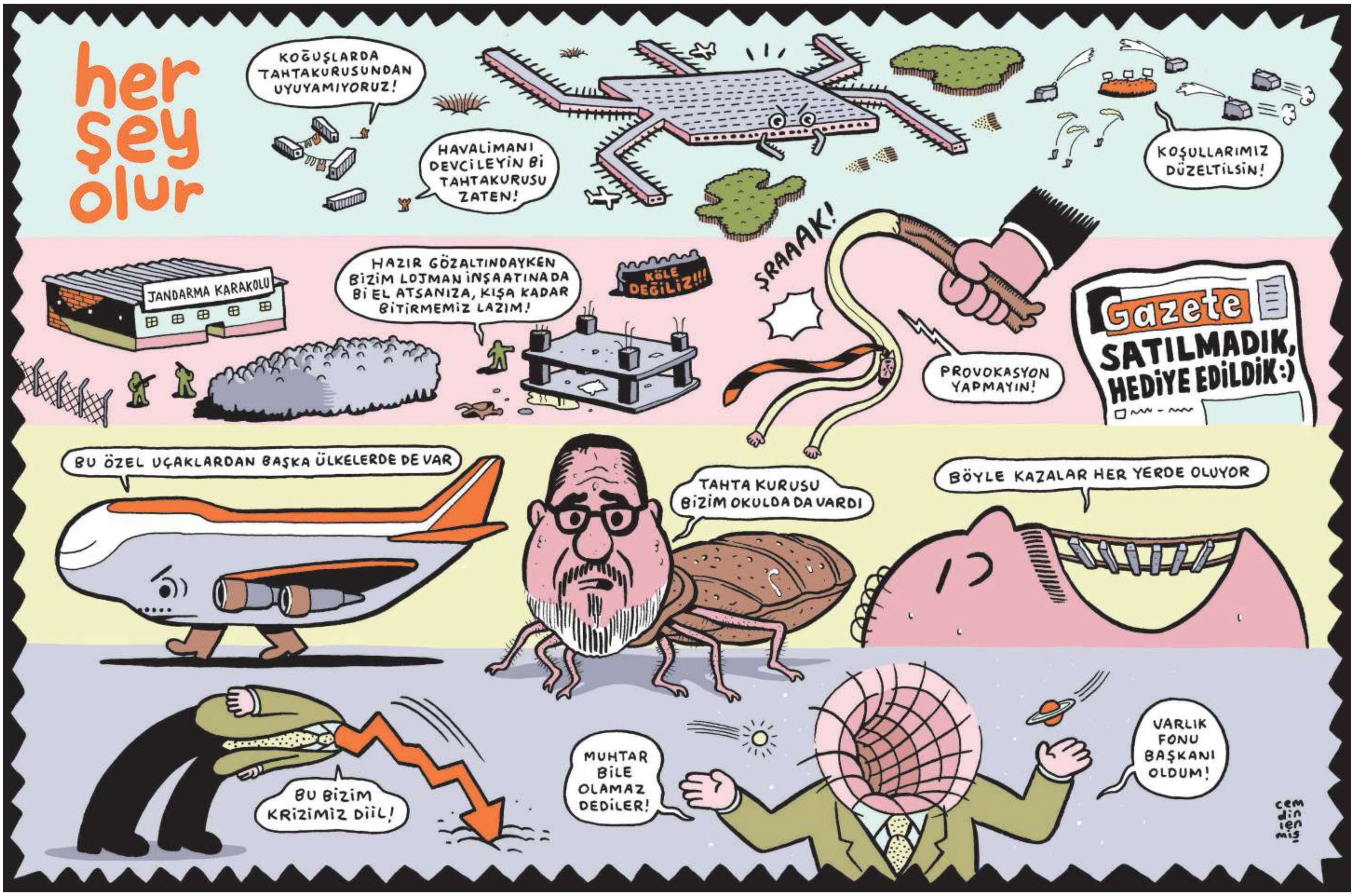

★ Dış güçlerin müdahalesiyle dalgalanan dolar can yakıyor... peki kim bu dış güçler.. Misal: "Anne ben dışarı çıkıyom!" Anne için dış güçler evin dışındaki her yer mesela..... Hangi noktadan, sınırdan sonra başlıyor "Dış"? Önce onu konuşalım... Dış nedir? Hangi noktadan sonra başlar?.. Dış: misal, Dıskı... Yani → içimizdeydi ve ıkınarak uzaklaştırdık, dış'a gitti.. Cümle içinde: Sular nasıl ki fışkırdı, işte ishal yüzünden kçım dışkırdı... Gibi kullanabiliriz.. Peki, bunlar iyi güzel ama, "Güçler" kim? Güçleri anlamak için "güç" kavramını anlamalıyız... Bunu anlamak için özellikle starwars 1-2-3-4-5-6 filmlerini izlemek gerekiyor.. Ayrıca 4-5-6-1-2-3 sırasıyla izlemek gerekiyor.. Bu bir şifre 456123'den 123456'yı çıkardığımızda 332667 sonucu çıkıyor... Bu rakam amerikan başkanı Trumpın vatandaşlık numarası... Yani Trumpın başkan olacağına taa starwars 4'te karar vermişler.. "Niye 1 değil de 4?" diyeceksiniz... Çünkü ilk 4. filmi çektiler.. 1977'de çektiler.. 1+9+7+7=24 2+4=6.. Yani şeytanın numarası.. Bu kadar söylüyorum..

güzel şeyler de oluyor...

★ Çin'in özerk Zuyunghon bölgesindeki köylüler örnek olacak bi davranışa imza attı.. Nesli tükenmekte olan pandaları korumak için geleneksel mutfaklarından panda etini çıkardıklarını söylediler..... 94 yaşındaki yaşlı bir çinli, küçükken çok panda yediklerini anlatırken hala ağzı sulanıyor... Pandanın etinin lezzetli olması için kanının akıtılmadan öldürülmesi gerektiğini söyleyen yaşlı çinli şimdiki gençleri eleştiriyor... "Biz ellerimizle boğardık pandayı.. Şimdilerde garaja kilitleyip eksoz gazıyla boğarak öldürüyorlar.. Tabiki eti karbonmonoksitir → oluyorlar.. Boynuna taş bağlayıp suya atılan pandalar olduğunu duyduk.. Kimi pandaları astılar... Ama çok şükür karnımız doyuyordu.. Şimdi panda yemek yasaklanınca biz burda zor durumda kaldık... Madem ki Dünya çevre örgütleri buna sinirleniyor, gelsinler onların kontrolünde öldürelim bu pandaları... Green Peace çalışanlarının belirlediği yerlerde boğalım pandaları.. Özellikle mutfağımızın vazgeçilmezlerinden olan yavru pandalar (Çünkü boğması kolay) gıdamızın % 80'ini oluşturuyor.. Açız..

@kaansezyum

Anlamsız sanat

Sanat nasıl oluyor? Nerede daha iyi sanat var? Hangi sanatçının tohumu, ilk işleri ileride ne kadar değerlenecek? Sanatın sahibi kim? Sanat neden var ya da gördüğümüz bazı şeyler sanat mı? Sanatçının iyisi nasıl olur? Sanatsal ahlak nedir? Sanatın konumu değerini belirler mi? Sanat mı yoksa sanatçı mı gibi konular her müze, galeri, sokak ya da park gezmesinde hep aklıma gelir durur.

Bunlardan bazılarını kendi kendime araştırıp bir fikir sahibi olmak istedim. İlk olarak dedim ki "En pahalı resimleri bulayım, onlara bakayım. Böylede en değerli sanat eserlerini görüp, onlardaki değeri anlamaya çalışırım, bu arada da kafamdaki bazı soru işaretleri kaybolur" diye düşündüm.
Şansa bak, BBC de benim gibi düşünmüş. Bir belgesel hazırlamışlar "Dünyanın en pahalı 10 resmi" diye, oturdum onu izledim.

İzledikten sonra gördüm ki dünyanın en pahalı 10 resminden en azından 4'ünün nerede olduğu, kimin salonunda ya da yatak odasından duvarında asılı olduğu bilinmiyor. Hatta listedeki bazı eserleri satın alanların bile bu işlere nasıl bu kadar büyük paralar verdikleri anlaşılamıyor (Para babaları arasında bir takım petrol zenginleri ve Rus oligarklar de var tabii). Hal böyle olunca en değerli işlerin bir kısmı .jpeg olarak bile zar zor bulunuyor. Yapan kişi acaba böyle bir durumda ne yapardı? Ya da zaten eserlerinin satılması onu ayrıca sinirlendirir miydi? Sorulardan biri gitti. Demek ki sanatın değerini sadece zaman değil, aynı zamanda spekülatörler de belirleyebiliyormuş. E hal böyle olunca bu kadar paranın döndüğü işin içine her yerde olduğu gibi spekülatörler ve mezar bozguncuları da ister istemez giriyor. Sanat dünyasının tepesi her yer gibi pis kokular yayıyor adeta. Olabilir, düzen böyleymiş dedim geçtim.

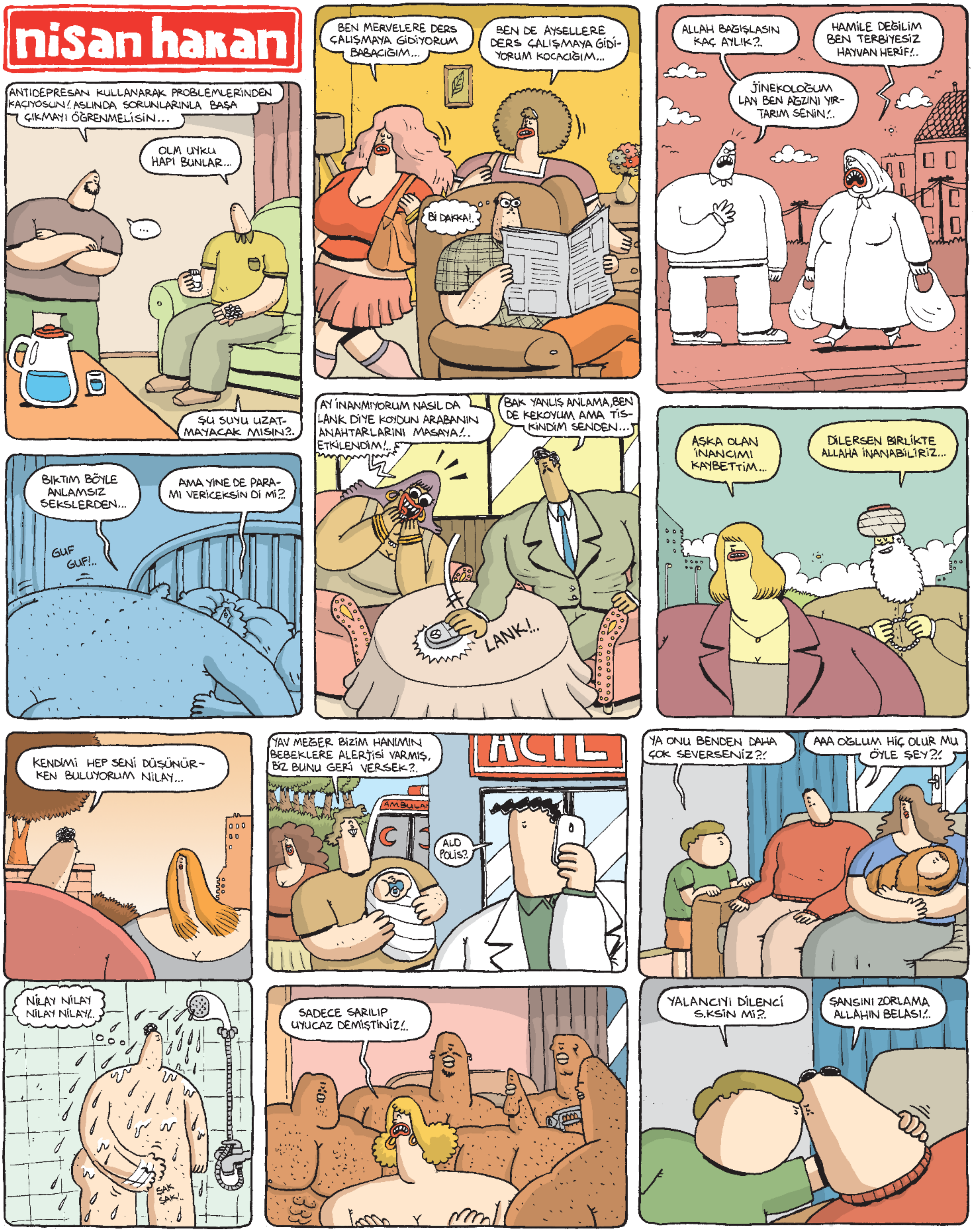
Gelelim sanat eserinin tüketeniyle olan ilişkisine. Ben düz ve sıkıcı bir insan olarak "eskiden" yurt dışına çıkma fırsatı bulduğumda ilk iş müzelere gitmeyi tercih ediyordum. Gidip ne var ne yok, Rönesans ortamında neler olmuş, Alber Dürer

neye sinirlenip resmin arkasına şişman adam çizmiş, hangi ülkede hangi tapınağımızın ne kadarı var bir kontrol çekiyor. Daha çok ilgimi çeken türler çoğu insanın "klasik" olarak nitelendireceği işler. Tabii arada güncel sanatı da takip etmeye çalışıyorum ama onun ortamı bambaşkaymış, onu da içine girdikçe ayrıca görmemek olmuyor maalesef.

Gençken bienallerde ya da güncel sanat sergilerinde kafamın ("Nasıl olur da bu bir sanat eseri olarak sunulur" diyerek) pek basmadığı eserler için o zamanlar kendi kendime bir formül üretmiştim. Buna göre: 1. Nesnelerin boyutlarını değiştirmek (çok büyütmek ya da çok küçültmek) sanat olabilir. (Artık kalmadı tabii ama Atatürk Havalimanı girişindeki dev sandalye dahil) 2. Nesnelerin nicelikleriyle kompozisyon yaratmak (Böceklerden dev top, binlerce plastik asker, bir sürü kitap, üst üste dizilmiş kola kutuları, vb) da sanat olabiliyor. 3. Gündelik hayattan alınan tek bir nesne (Treysi Emin'in fukara yer yatağı olur, başkasının mendili) de sanat olabilir… İşte bu 3 kurala uygun bir de "metin" hazırladınız mı, sizden sanatçısı yok. Örnekleri çevrenizden toplayın. Hah, bir de bu işleri sergilemek için çevre yapmanız gerekiyor –ki şu anda fabecook yada linkedin gibi siteler tam sizin için. Buralardan eşi dostu güzel seçip, ortamınızı yaptığınız zaman, az çok da yeteneğiniz varsa kısa sürede siz de aranan, sevilen ve hayranlık duyulan bir sanatçı olabilirsiniz. Hazır Contemporary Istanbul da başlıyor, ortamınızı iyi yapın.

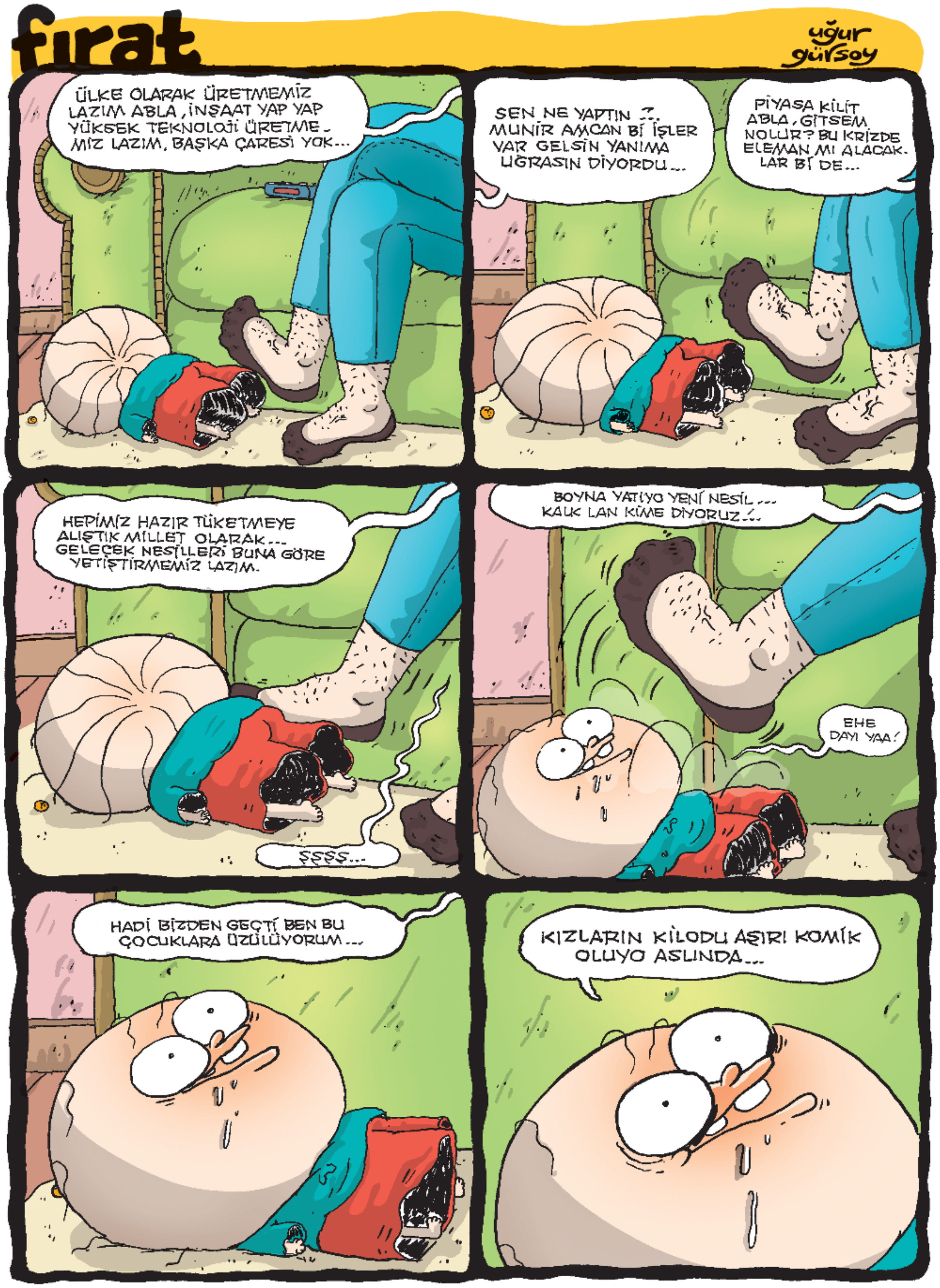
sona doğru:
Eski iş arkadaşlarımdan yakın arkadaşlığa paralel geçiş yapan bir dostum var, hali vakti yerinde, reklam sektöründe çalışıyor, dünyanın en sevimli insanlarından biri. Fakat çoğu zaman bir sanat eseri, yerleştirme, heykel, vb. gördüğünde hemen "Anlamsız sanat" der. Anlamsız sanat lafı bu şekilde yıllar içinde beni de biraz etkiledi. Her ne kadar arkadaşım bu işlerin arkasındaki fikri ya da sebebi okuma heyecanı duymasa da, bir noktada gördüğümüz toptan sanat eserlerinin bir çoğu, (her ne kadar sanatçının eserinde gerçekleştirdiği yüksek fikirleri anlasam da) benim için de "Anlamsız sanat"lar haline geliyordu. Yıllarca eleştirip görgüsüzlüğüyle dalga geçtiğim arkadaşım ise sanata tavrını çoktan koymuştu. Bu yaştan sonra ondan bir sanatsever çıkartmak zor. Umarım ben kendimi kurtarırım. Ülke yanıyye, benim derdim anlamsız sanat.

nisan hakan
ANTİDEPRESAN KULLANARAK PROBLEMLERİNDEN KAÇIYOSUN!. ASLINDA SORUNLARINLA BAŞA ÇIKMAYI ÖĞRENMELİSİN...
OLM UYKU HAPI BUNLAR...
...
ŞU SUYU UZATMAYACAK MISIN?..
BEN MERVELERE DERS ÇALIŞMAYA GİDİYORUM BABACIĞIM...
BEN DE AYSELLERE DERS ÇALIŞMAYA GİDİYORUM KOCACIĞIM...
Bİ DAKKA!.
ALLAH BAĞIŞLASIN KAÇ AYLIK?..
HAMİLE DEĞİLİM BEN TERBİYESİZ HAYVAN HERİF!..
JİNEKOLOĞUM LAN BEN AĞZINI YIRTARIM SENİN!..
BIKTIM BÖYLE ANLAMSIZ SEKSLERDEN...
AMA YİNE DE PARAMI VERİCEKSİN Dİ Mİ?..
GUF GUF!..
AY İNANMIYORUM NASIL DA LANK DİYE KOYDUN ARABANIN ANAHTARLARINI MASAYA!.. ETKİLENDİM!..
BAK YANLIŞ ANLAMA, BEN DE KEKOYUM AMA TİSKİNDİM SENDEN...
LANK!..
AŞKA OLAN İNANCIMI KAYBETTİM...
DİLERSEN BİRLİKTE ALLAHA İNANABİLİRİZ...
KENDİMİ HEP SENİ DÜŞÜNÜRKEN BULUYORUM NİLAY...
YAV MEĞER BİZİM HANIMIN BEBEKLERE ALERJİSİ VARMIŞ, BİZ BUNU GERİ VERSEK?..
ACİL
ALO POLİS?
YA ONU BENDEN DAHA ÇOK SEVERSENİZ?!
AAA OĞLUM HİÇ OLUR MU ÖYLE ŞEY?!
NİLAY NİLAY NİLAY NİLAY!..
ŞAK ŞAK!..
SADECE SARILIP UYUCAZ DEMİŞTİNİZ!..
YALANCIYI DİLENCİ S.KSİN Mİ?..
ŞANSINI ZORLAMA ALLAHIN BELASI!..

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Beylerbeyi'nden pideciden selamlar. Biliyorsunuz ben bazen de böyle köşe yazıyorum. Böyle derken, yani böyle. Tam olarak böyle ama. Böyle'yi bildin mi. Hey yavrum hey. Yani böyle derken, gezgin yazar gibi. Demek ki "böyle", "gezgin yazar" demekmiş. Hele hele derim, ağlarım. Bisikletimle geldim tabii ki. Çünkü bir yere en güzel bisikletle gidiliyor. Hava da muhteşem. Bir insan daha ne istesin ki acaba. Pidemi söyledim. Pide gelene kadar yazacağım ben şimdi böyle. Pideyi gömdükten sonra da başka yere giderim, sonra da oradan doğru yazarım. Bir de bu aralar ben bir düşündüm de, ağabey ben ne çok yazıyorum ya. Ben sürekli yazıyorum. Senin bilmediğin şeyler var mesela. O şeyler için sürekli yazıyorum. Sonra o şey bitiyor, başka bir şey başlıyor, yine yazıyorum. Yazmaktan aldığım lezzeti belki de hiçbir şeyden alamam. Yazmak, yazmak, yazmak. Sadece yazmak. Ha ben biliyorsunuz, çizen ve anlatan da bir kişiyim. Fakat öncesinde yazdığım için her birini de aynı potada eritiyor, sevincimden çıldırıyorum. Rum. Um. Mum. Bunu da yapmasam olmazdı, tam yeri geldi çünkü. Olur öyle çünkü. Zaman zaman çünkü. Her zaman da değil ama, bazı zaman. Peki ben size bugün ne'den bahsedeceğim. Kırmızı ışıklardan bahsedeceğim mesela. Ama trafikteki kırmızı ışıklar değil, bunlar başka kırmızı ışıklar. Sinsi gibi günden güne çoğalan, bizleri abluka altına alan, ve en sonunda da dünyalar savaşı gibi doğru zamanda harekete geçip hamumuza koyacak olan zalım kırmızı ışıklar bu kırmızı ışıklar. Hiç güven vermeyen kırmızı ışıklar bu kırmızı ışıklar. İlk kırmızı ışığı fark ettiğimde sene geçen seneydi. Gece öyle pencereden dışarıya bakam dedim. Bir şey dürttü beni. Normalde çünkü hiç sevmem pencereden dışarıya bakmayı. Pencereden dışarıya yaşlılar bakar. Babaannem çok bakardı pencereden dışarıya. Babaanne olmak istemediğim için pencereden dışarıya hiç bakmam ben. Bir şey dürttü o gün, dedim bakam madem. Bir de ne göreyim. Caminin avlusundan doğru bir kırmızı ışık, gözümün içine doğru yanıp yanıp sönüyor. Halla halla dedim, neymiş ki bu böyle dedim. Ertesi gün uyanır uyanmaz kırmızı ışığa gittim. Bulamadım. Dün gece şov yapan kırmızı ışık, gündüz gözüyle ortalarda yok hiyi mi. O gece pencereden yine kırmızı ışığı izledim. Bence aslında en çok da o beni izledi aslında. İki "aslında". Gece gece aşağı da inemedim. Korktum. Kırmızı ışık beni vuracak diye düşündüm. Pencereden uzak durdum. Ama biliyordum, kırmızı ışık oradaydı, ve derdi bendim. Aylarca hiç bakmadım sonra pencereden. Geçen hafta dayanamadım, yeniden baktım. Kırmızı ışık yoktu avluda. Gitmişti. Benden ümidi kestiyse demek ki diye düşünürken çok uzaklarda bir binanın tepesinde gördüm bu defa kırmızı ışığı. Bana doğru yanıp yanıp sönüyordu. Ve daha güçlü, daha parlaktı artık. Çok daha korkunç bir kırmızı ışıktı bu. Hedefteydim işte. Dün dayanamadım yine baktım. Şimdi bir de iki bina yan tarafında bir kırmızı ışık daha var. İki kırmızı ışık oldular başıma. Birkaç gün sonra baktığımda üç kırmızı ışık olacaklar biliyorum. Ve sonra sonra her yer kırmızı ışık olacak. Yanıp yanıp sönerlerken öyle, bir anda koca İstanbul can pazarına dönecek. Önce beni vuracaklar, sonra hepimizi. İstanbul'u ele geçirdikten sonrası zaten kolay. Ülkeyi kana bulayacak bu kırmızı ışıklar. Büyük bir felaket bizi bekliyor. İçinizi karartmak istemezdim ama durumlar bu. Bu kırmızı ışıklar boşa yanıp sönmez çünkü böyle. Kırmızı ışık dedim mi bir duracaksın çünkü. Kırmızı ışık çok ciddi bir olay. Kırmızı ışığı asla yabana atamazsın. Ass-la ama.
æ Kanlıca'dan selamlar. Gezerim ben öyle. Dün akşam da hayali kuzenim geldi ya yine eve. "Ah Alpaycım ah, çocukluk çok fena bir şey" dedi. "Niye ki" dedim. "Ne bileyim, zalım oluyor insan çocukken, hayın oluyor, eşşek oluyor, arsız oluyor, hayvan oluyor, denyo oluyor" dedi. "Alla Allaa" dedim, "noluyor ya" dedim. "Ne bileyim" dedi. "Anlat anlat" dedim. "Çocukken bizim mahallede bir bakkal vardı, virane, bazen de adam durmazdı bakkalda, anasını koyardı bakkala baksın diye" dedi. "Anasını mı" dedim, "kesin çok hisli bir hikaye geliyor" dedim. "Gelmez mi, dinle" dedi. "Biz de mahallenin pijleri olarak anasının yolunu gözlerdik bakkala baksın diye, çünkü anası bakkala baktığı zaman her şey çok daha oluyordu" dedi. "Ne kolay oluyordu ya" dedim. "Bakkaldan bir şey aşırması, seksen küsür yaşında kadın, kulağı duymuyor, gözü görmüyor, düşün" dedi. "Ne manyak adammış, insan böyle bir yaşlı annesini bakkalda çalıştırır mı" dedim. "Orası zaten ayrı bir tartışma konusu da, giderdik mesela bakkala, derdik ki mesela, şu **alt raftaki turşu ne kadar ki acaba** derdik, o zaten alt rafa eğilip kalkana kadar, tezgahın üzerindeki çikolataları cebe atardık" dedi. "Sonra da turşu almaktan vazgeçtiğimizi söyler, kaçarcasına uzardık öyle cebimizdeki çikolatalarla birlikte, yemin ediyorum çok güzel günlerdi" dedi. "Ama şimdi düşününce zalımlık tabii" dedi. "İnsan çocukken şey yapamıyor ki, seksen küsür yaşındaki kadını soymak ne demek" dedi. "Valla öyle, şimdi senin yaşındakiler yapıyor böyle şeyler, sonra da televizyonlarda izliyoruz" dedim. "Vallaha öyle" dedi. Gitti sonra. Sustum. Perdeye yansıyan bir kırmızı bir ışık gördüm. Korktum. Sustum.
æ Hoşça kal.

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

baris.uygur@gmail.com

Burada işler böyle yapılır

Dünyanın en çirkin cümlelerinden biri de "Tamam doğru değil ama, bu işler böyle yapılır," cümlesidir. "İşçilerin hakkını yemeyin," dersiniz, "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," derler. "Yaptığınız yasadışı!" dersiniz, "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," derler. "Yahu ayıp değil mi, günah değil mi, yazık değil mi, ahlaksızlık değil mi bu yapılan?" diye sorarsınız, "İyi ama bu işler böyle yapılıyor," diye cevap verirler.

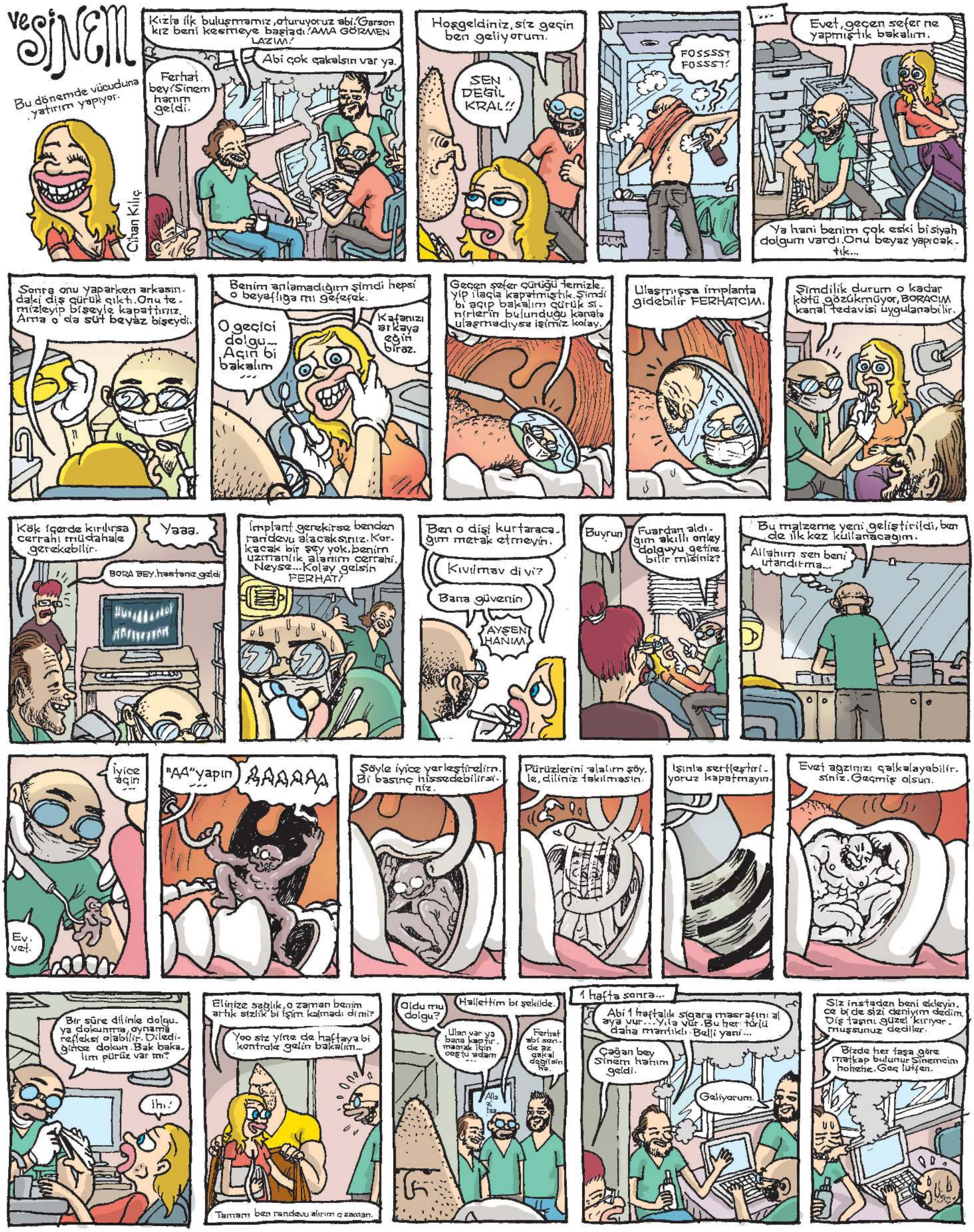
Bakın aylarca beş kuruş para alamadan, on dokuzuncu yüzyıl şartlarında çalışan, seslerini çıkardıklarında üzerlerine polis, jandarma salınan işçilerin niye ayaklandığını soruyorlar. Yıllarca Türkiye basınının baş Abdurrahman Çelebi'si olmuş ve iki satırdan fazla okuyan herkesin sığlığını ve de haysiyetinin havadan hafif olduğunu açıkça gördüğü Engin Ardıç, "Bizim lisede yatakhanede de tahtakurusu vardı," diyebiliyor. Doğrudur, her tür hayvanın içeri sokulduğu lise yatakhanesinde tahtakurusu da olabilir. Ama her ne kadar densizliğiyle liseyi dün bitirmiş gibi dursa da, Engin beyefendi her gün küfrettiği cumhuriyetin onu bedava okuttuğu liseden mezun olduğunda doğan çocuklar bugün torun sahibidir.

Diğer bir "İyi ama bu işler böyle yapılıyorcu" bu zamana kadar neden ayaklanmadı işçiler diye sorabiliyor. Yıllar önce maaşlarını alamadığı için çalışmak istemeyen gazetecileri silahla tehdit ettiği rivayeti doğru mudur bilmiyorum, orada değildim ama yıllar sonra, insanlık dışı muamele gördükleri ve maaşlarını alamadıkları için çalışmak istemeyen işçileri önceki gece youtube'un komplo videoları arasında fazlaca vakit geçirmiş kıt akıllı bir ergen denyoluğuyla hedef gösterdiğine hep beraber şahit olduk.

Çünkü futbolcu olmaya hevesli ama olamayanların nasıl futbolcu olunması gerektiği konusunda binlerce fikri olmasına benzer bir şekilde her gün bir türlü olamadığı adamlığın kriterlerini saptamaya çalışan Altaylı işçilerin canlarına tak ettiğinde değil de çalıştığı her gazete patronunun tetikçisi ve de promosyoncusu Fatih Altaylı uygun bulduğunda itiraz ederler. Çünkü kendisinden daha zeki iki üç kişiyle ekrana çıkınca kendisini de onlar gibi zeki zanneden Altaylı'ya göre, yüzüp yüzüp kuyruğuna gelinen iş tamamlanmalı, işçiler inşaat tamamen bittikten sonra itiraz etmelidirler. Öyle yapmalıdırlar ki patronlar nasıl olsa inşaat bittiği için gönül rahatlığıyla "Vermiyorum paranızı, gidin derdinizi Marko Paşa'ya anlatın," diyebilsin.

Başka bir "İyi ama bu işler böyle yapılıyorcu," çok derin şantiye deneyimleriyle işçilerin hayvan yerine konmasının son derece doğal olduğunu hiç çekinmeden anlatabiliyor. Aynı işçilerin hatta yeri geldiğinde aynı köyden çıkan işçilerin Almanya'da, Fransa'da, Belçika'da, Avusturya'da yıllardır tüm haklarını kullanarak ve hiç de öyle "içeride maaşlarını rehin tutma, başlarına eli sopalı dayıbaşı atama" gibi durumlara maruz kalmadan cayır cayır ve hatta çoğu Avrupalıdan çok daha verimli çalıştığını ya bilmiyor ya da bilmezden geliyor. Aslında kendi çalıştırdığı işçileri aşağılamaya kalkarken aynı işçilerle gayet güzel ve uyumlu çalışan Alman, Avusturyalı, Fransız, Belçikalı şantiye şefinin tırnağı bile olamadığını, muadili Avrupalının yanında kendisinin ciğerinin beş para etmediğini itiraf ediyor. Orhan Kemal romanlarından çıkma gaddar bir dayıbaşı edasıyla akıllar verirken, o romanlarda işçilerin yüzüne gülüp arkasından sövdüğü karakterlerden biri olduğunu bilmiyor. Ama anlaşılan işçilerin sövmesi yetmiyor, bütün ülke kendisine sövsün istiyor.

Emin olun ki 1831'de Lyon'da ayaklanan dokumacılara, 1877'de Pittsburgh'te isyan eden demiryolculara, ve 1905'te St. Petersburg'da anayasayı değiştirten işçilere de oturdukları yerden gevşek gevşek "İyi ama bu işler böyle yapılıyor yahu," diyen namussuzlar olmuştur. İşte böyle işçiler sesini yükselttiğinde "Bizim yatakhanede de tahtakurusu vardı canım," "Yahu önce işi bitirin sonra bir ara patronun canı isterse alırsınız maaşlarınızı, hem her şey maaş mı demek?" veya "Valla bu oyunun zagonu bu," diye grev kırıcılığı yaparak işçileri hedef gösterenler, sadece hakkını isteyen insanları bozgunculukla suçlayanlar bir süre sonra "Valla ben kötü niyetle söylememiştim," diye aman dilenir ve "Eh, kusura bakma birader, bu işler de böyle yapılıyor işte," yanıtını almışlardır.

ve Sinem
Bu dönemde vücuduna yatırım yapıyor.
Cihan Kılıç
Kızla ilk buluşmamız, oturuyoruz abi! Garson kız beni kesmeye başladı! AMA GÖRMEN LAZIM!
Abi çok çakalsın var ya.
Ferhat bey! Sinem hanım geldi.
Hoşgeldiniz, siz geçin ben geliyorum.
SEN DEĞİL KRAL!!
FOSSSST FOSSST!
...
Evet, geçen sefer ne yapmıştık bakalım.
Ya hani benim çok eski bi siyah dolgum vardı. Onu beyaz yapıcaktık...
Sonra onu yaparken arkasındaki diş çürük çıktı. Onu temizleyip bişeyle kapattınız. Ama o da süt beyaz bişeydi.
Benim anlamadığım şimdi hepsi o beyaflığa mı gefefek.
O geçici dolgu... Açın bi bakalım...
Kafanızı arkaya eğin biraz.
Geçen sefer çürüğü temizleyip ilaçla kapatmıştık. Şimdi bi açıp bakalım çürük sinirlerin bulunduğu kanala ulaşmadıysa işimiz kolay.
Ulaşmışsa implanta gidebilir FERHATCIM.
Şimdilik durum o kadar kötü gözükmüyor, BORACIM kanal tedavisi uygulanabilir.
Kök içerde kırılırsa cerrahi müdahale gerekebilir.
Yaaa.
BORA BEY. hastanız geldi
İmplant gerekirse benden randevu alacaksınız. Korkacak bir şey yok, benim uzmanlık alanım cerrahi. Neyse... Kolay gelsin FERHAT!
Ben o dişi kurtaracağım merak etmeyin.
Kıvılmav di vi?
Bana güvenin
AYŞEN HANIM.
Buyrun
Fuardan aldığım akıllı enley dolguyu getirebilir misiniz?
Bu malzeme yeni geliştirildi, ben de ilk kez kullanacağım.
Allahım sen beni utandırma...
İyice açın...
Ev. vet.
"AA" yapın...
AAAAAA
Şöyle iyice yerleştirelim. Bi basınç hissedebilirsiniz.
Pürüzlerini alalım şöyle, diliniz takılmasın.
Işınla sertleştiriyoruz kapatmayın.
Evet ağzınızı çalkalayabilirsiniz. Geçmiş olsun.
Bir süre dilinle dolguya dokunma, oynama refleksi olabilir. Dilediğince dokun. Bak bakalım pürüz var mı?
Ihı!
Elinize sağlık, o zaman benim artık sizlik bi işim kalmadı di mi?
Yoo siz yine de haftaya bi kontrole gelin bakalım...
Tamam ben randevu alırım o zaman.
Oldu mu dolgu?
Hallettim bi şekilde.
Ulan var ya bana kaptırmamak için coştu adam...
Ferhat abi sende az çakal değilsin ha.
Alla al taa
1 hafta sonra...
Abi 1 haftalık sigara masrafını al aya vur... Yıla vur. Bu her türlü daha mantıklı. Belli yani...
Çağan bey Sinem hanım geldi.
Geliyorum.
Siz instaden beni ekleyince bi de sizi deniyim dedim. Diş taşını güzel kırıyormuşsunuz dediler.
Bizde her taşa göre matkap bulunur Sinemcim hohehe. Geç lütfen.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

'Ben onu sevenlerden nefret ederdim ama o beni herkese beni sevmelerini söylerdi.''
- Umay Umay / Orospu Kırmızı'dan

DİKKAT, BEYİNSİZ MADDE: Despotik yönetim altında yaşayan bir halkın hayatına demokrasi adına dış müdahale meşru ise, bu halk amerikan halkı, bu devlet Amerika Birleşik Devletleri. Faşist Trump'ın varlığı, müdahale sebebi. Hitler ve George Bush gibi, ''tüm halkların düşmanı'' bir iblis mevzubahis...

ŞİMDİ MELEZLEŞME ZAMANI: Avrupa Birliği'nin ''sosyal kulüp' kimliğinden uzaklaşıp Avrupa Birleşik Devletleri haline dönüşme zamanı gelmedi mi? Önünde dünya barışı ve melezleşme yolunda bir büyük fırsat var AB'nin: Türkiye'yi ve iki toplumlu tek devlet halinde Kıbrıs'ı birliğe almak. Böylece AB, sınırlarını ve güç alanını genişletecek, Güneydoğu'daki kardeş kavgası bitecek, Kıbrıs da bağımsızlığına kavuşacak. ''Avrupalı'' üst kimliği, çatışmaları bitirecek; Kıbrıs halkları, Türkler, Kürtler ve diğerleri, eşit kimlik ve yasal hakla donanacak. Bu hamle yapılmadığı sürece, NATO'nun bir şubesi olarak kalacak AB. Zamanla çözülüp dağılması da kaçınılmaz olacak...

OLOF PALME: Sosyal demokrasiye örnek gösterilen İsveç'te en çok oyu faşist parti aldı. Barışın simge lideri Olof Palme, işte şimdi tam manasıyla katledildi. Bu gidişin nereye lan dünya!?

MUAMMER KADDAFİ: Rahmetle anıyorum Libya Arap Halk Sosyalist Cemahiriyesi'nin başkanı Kaddafi'yi. Emperyalist NATO tarafından vahşice katledildi. Bin yılı aşkındır süren 'hayasız akının' kurbanı olan haysiyetli bir doğuludur, nur içinde yatsın. Emperyalizmin onu devirmek için uydurduğu Ulusal Geçiş Konseyi'ni tanıması üzerine, ''İsterseniz milyon kere tanıyın'' demişti Kaddafi, ''bunun Libya halkı üzerinde hiçbir önemi yok. Libya halkını kimse temsil etmez. Kaddafi bile!'' Aptal olsan gene de bilirsin, Libya'ya saldırı demokrasi için değil, rafine petrolü ve güneş panelleri için yapıldı. Bu potansiyel bela, tüm üçüncü dünyanın başında, yarın bir gün size de hatta bize de çıkabilir. Katliamın tetikçisi Fransa modern, halkının kimlik ve kişiliğini koruduğu için Muammer Kaddafi ilkel, öyle mi? Hassiktir lan konjonktür!

AT: Faytona vicdansızca sürülen atlar, içimizi eziyor, yazıktır. Türklerin tarihi yoldaşlarına bu çileyi reva görmesi ayıptır. Ata acımayan insan, insana da asla acımaz...

BİRİNCİ ESKİ: Macar, dostu düşmanı ayrıştır / Yunan, eskiyle yeniyi tanıştır / Çek, geceyi gündüze karıştır / Arnavut, votkamla eriği çalıştır...

Çizim: Kemal Aratan

VEDAT ZEKİ ÖRS: 'Hocaların hocası' diye bilinen, onlarca dili konuşabilen, Brezilya'ya atanan fransız diplomatın bile 'portekizce aksanlı fransızca' hakkında detay almak için başvurduğu Örs, bir hafta kadar okula gelmez. Öğrenciler merak içindedir. Geldiği vakit, tahtaya sol eliyle yazması bir öğrencinin dikkatini çeker, ''Hocam siz solak mıydınız'' diye sorar. Vedat Zeki'nin cevabı hakikaten enteresandır: ''Geçen hafta sağ kolum felç oldu, bu süre içinde azmedip sol elle yazmağı öğrendim!''

GÖÇ: Ve Türkler, önlerine gelen herkese memleket, yaş ve maaş sorarak hızla ilerliyorlar, bu soruları duyan kavimler her şeylerini bırakarak kaçışıyorlardı. Böyle böyle buralara kadar geldik...

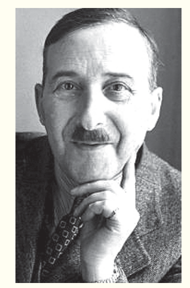
LEMAN GÖLÜ KIYISINDAKİ OLAY: 1918 yılının bir yaz gecesinde, İsviçre'nin küçük bir kasabasına, derme çatma sandalının üstünde bir yabancı vurur. Bir balıkçı, onu köye getirir. Adam rustur, savaş onu buralara sürüklemiştir. Ne nereye geldiğini bilir ne de nasıl döneceğini. ''Peki ya Çar?'' der, ''eminim bana yardım eder.'' Çar'ın tahttan indirildiğini söylerler, Boris adlı yabancı yıkılır. Orada kalmasını söylerler, dinlemez Boris, geldiği denize geri açılır. Stefan Zweig'in bu yaşanmış hikayesi, dokunaklı finale sahiptir: Boris'in denizdeki cesedini gene aynı balıkçı vurur...

METİN'SİZ EKOL OLMAZ: Tiyatroda Zeki-Metin... Mizahta Can Barslan, Gani Müjde, Metin Üstündağ... Müzikte Eda-Metin Özülkü... Futbolda Metin Oktay, Hakkı Yeten, Lefter Küçükandonyadis ve de Metin-Ali-Feyyaz... Tesadüf müdür? Evet! Tek yalnız Metin, şair Metin Eloğlu olabilir. Metin Milli ise asla yalnız değil, dört kişi gibi kalın ses sahibi...

CEMİYETTE PİŞMEK: Bu nasıl bir cemiyettir ki, insanlar ya çiğ veya tümden yanık. Topla kendini cemiyet! Çifte kavrulmuş velakin yanmamış insanlar arzuluyoruz senden...

KEDİNİN ADI VAR: Gazeteci arkadaşım Barış'ın sevgilisi Anastasia. Kızın önceden beri kedisi olan Kisman, çiftle beraber yaşıyor. ''Ne zaman Nastia ile kavga etsek ve ben bariz haksız olsam, kedi asla yanıma gelmiyor ve yüzüme bakmıyor. Haklı olduğum tartışmalarda da yanıma geliyor fakat yine yüzüme bakmıyor'' diye anlattı Barış. ''Neymiş böyle bu'' diye düşünüp, işin içinden çıkamayıp yazmağa karar verdim...

ON KİLO FINDIK: Türkiye, bir çok ülkeye fındık satıyor. Bunların içinde en az fındık alan Ruanda: Sadece on kilo, bedeli de 104 dolar! Kimdir o keyif ehli ruandalı, vallahi merak ettim...

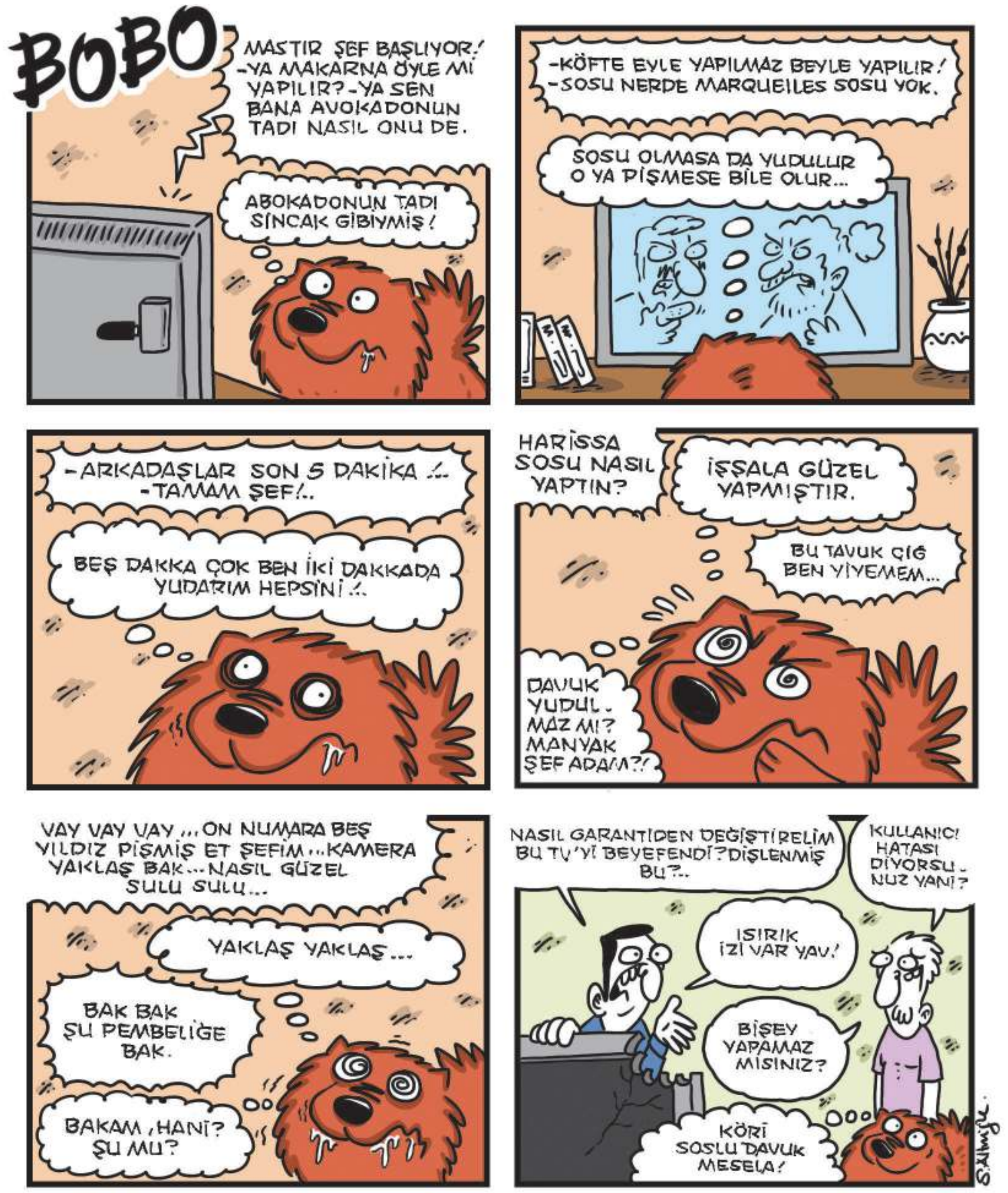

Stephan Zweig

KISA CÜMLE DÜNYASI: Bir zamanlar biz aforizma yazarları, derebeyleri gibi afilliydik. Sonra toprak reformu oldu, yani internet ve twitter ve de hepsi. Şimdi herkes minik alanında kısa cümleci. Yanlış mı? Hayır. Bu sebeple cayacak mıyız ünlemli anlam kovalamaktan, ona da hayır...

BELALTINDAN NOTLAR: Yeni sahne gösterimin adı bu. Geceyarısı komedisi olacak. Detayları önümüzdeki iki haftada yazacağım...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

"İÇİNİZDEKİ DEVİ UYANDIRIN"

23 Ağustos
Bir kişisel gelişim kitabı yazmak istiyorum. Normal kitap yazamıyorum çünkü. Oturup kitap yazmak için gereken dirayet, kararlılık, hırs, çalışkanlık ve sabırdan yoksunum. Düşündüm ki, bir kişisel gelişim kitabı yazarsam hem bir türlü olgunlaşmayan ruhumu ve karaktersiz kişiliğimi iyileştiririm, hem de henüz "olmamış" kişilere "nasıl olunacağını" göstererek toplumsal bir fayda sağlarım. Yazacağım kitabın piyasadakilerden bir farkı olması lazım tabi. Farklılık yaratmak için öncelikle kişisel gelişim dünyasını incelemek, kimler kimleri nasıl geliştiriyor, olmamış bireyler hangi olmuş yazarları tercih ediyor, yazarlar gerçekten olmuş mu, olmamışlık hangi alanlarda kendine daha çok yol buluyor, araştırmam lazım. Hadi bakalım!

24 Ağustos
Dün gece kişisel gelişim dünyasına şöyle bir göz attım. Rakiplerim çok güçlü. Piyasanın en çok satanlarından, "Asla Vazgeçme" isimli kitabın yazarı Erdem Karagöz'ün biyografisini okuduğumda kendi kendime, "Belki de Bu İşten Vazgeçmeliyim" dedim. Okuyanın var oluşunu sıfırlayan şu biyografinin gücüne bir bakın: *"18 yaşında Türkiye'nin* ***en genç futbol antrenörü*** *oldu. 20 yaşında girdiği hakemlik sınavlarını* ***100 tam puanla*** *bitirdi,* ***hiç*** *hakemlik yapmadı. Günde 50 sayfa okumadan yatmayan Karagöz* ***hiç antibiyotik*** *kullanmadı… Evli olan Karagöz yirmi üniversite öğrencisi ile oluşturduğu* ***beyin fırtınası*** *takımı ile* ***sürekli*** *çalışmalar yapmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında sorgulamak, değişim ve* ***gençleri doğru sorularla tetiklemek*** *bulunuyor."* Biyografisi bile bir tür kişisel gelişim kitabı olan Erdem Karagöz'ün ışığında kendi biyografimi yazdığımda sonuç pek iç açıcı olmadı: *"18 yaşında iki milyon kişiyle birlikte üniversite sınavlarına girdi. 20 yaşında sınıfta kaldı. Geceleri yattığı yerden bir iki sayfa okuduktan sonra, kitabı elinden düşüren Budacı, belli aralıklarla Augmentin 1000 mg, Alfoxil 1000 mg, Duocid 375 mg isimli antibiyotikleri kullandı. Apranax Fort halen baş ağrılarının tek çözümü. Majezik'i de beğeniyor ama biraz hafif buluyor. Yaklaşık iki yıldır Majezik'in (nedenini tam tarif edemese de) kadınlara daha çok yakıştığını iddia ediyor. Budacı, iki üç arkadaşıyla oluşturduğu "hayatı beğenmeme" takımıyla sürekli bira içmektedir. Birayı fazla kaçırdığı sabahlarda Apranax'ı direkt yutarken, Majezik'le kısa bir süre bakışmaktadır. Vazgeçilmezleri arasında fikir değişiklikleri, umutsuzluk ve gençleri yalan yanlış, kendisinin de inanmadığı fikirlerle tetiklemek bulunuyor."*

25 Ağustos
Bugün sabah saatlerinde, kitabımın dikkat çekici olması için, "Hayatınızı Değiştirin" gibi bir ismi, süre vaadiyle güçlendirmem gerektiğini düşündüm. "Bir yıl" bana bile uzun geldi. İki ay, üç ay gibi süreler de bir an önce gelişmek isteyen insanlara fazla gelir diye düşündüm. Sonunda "bir ay"da karar kıldım: ***"30 Günde Hayatınızı Değiştirin!"*** kulağa hoş geliyordu. Nasıl olacağını hiç bilmiyordum ama 30 günde hayat değişecek ve değişen bu hayatla bir ömür boyu huzur içinde yaşanacaktı. Bunu kim istemez? "Oldu bu iş, voliyi vurdum," diye düşünürken, öğleden sonra bu süre meselesiyle ilgili ufak bir araştırma yapınca apışıp kaldım. Hayatı değiştirme meselesi 48 saniyeye kadar inmiş. Paul McKenna'nın "Hayatınızı 7 Günde Değiştirin", Steve Goodier'in "Bir Dakika Hayatınızı Değiştirebilir" ve Richard Wiseman'ın "59 Saniye" isimli kitaplarından sonra, yazar Şahika Uçuroğlu, "48 saniye" isimli bir kitap çıkararak hayatı değiştirme meselesinde liderliği ele geçirmiş. 48 saniyenin altına inebilir miyim bilmiyorum. 47 saniye nasıl olacak? Godier'in "Bir Dakika"sını, "59 Saniye"ye çeken Wiseman gibi kurtlar varken 47 saniyeyi bana bırakırlar mı? Bilemiyorum. Aklıma "Hayatınızı Aniden Değiştirin" gibi bir şey geliyor, ama "aniden" nasıl olacak? İntihar değil mi o?

26 Ağustos
Bugün sabah, kişisel gelişim uzmanı Melih Arat'ın "Limit-Siz" isimli kitabının tanıtımı için çektiği videoyu seyrettim. Kendini iplerle bağlayan Melih, "Bu kitabın içindeki bilgiler bizi bağlayan bağları kesmeye yarıyor," dedikten sonra, makasla iplerini keserek özgürleşti. Bence tanıtım için oldukça başarılı bir çalışma. Anladığım kadarıyla, "ipler" bizleri kısıtlayan toplumu, makas da yazarın yazdığı kitabı simgeliyor. Belki de ben de böyle bir şeyler yapmalıyım. Sonuçta tanıtım şart. Düşünelim bakalım...

27 Ağustos
Tanıtım için aklıma nefis bir fikir geldi. Tanıtım filmini suyun altında çekiyorum. Suyun altında cam bir fanusun içinde (47 saniye boyunca) çıkışı bulamayan bir balık gibi debeleniyorum. Bir o yana bir bu yana yüzdüğüm, ellerimle cama vurduğum, suyun altında olmama rağmen mimiklerimle umutsuzluğu yansıttığım bu gergin saniyelerin ardından tepemde bir ışık yanıyor. Hızla ışığa yöneldiğimde, orada sadece kafamın geçebileceği bir delik buluyorum. Kamera, suyun dışına çıkıp derin bir nefes alan kafamı çekiyor. Rahatlayan kafam kararırken ekranda yeni kitabım beliriyor: "Çık Bir Nefes Al!"

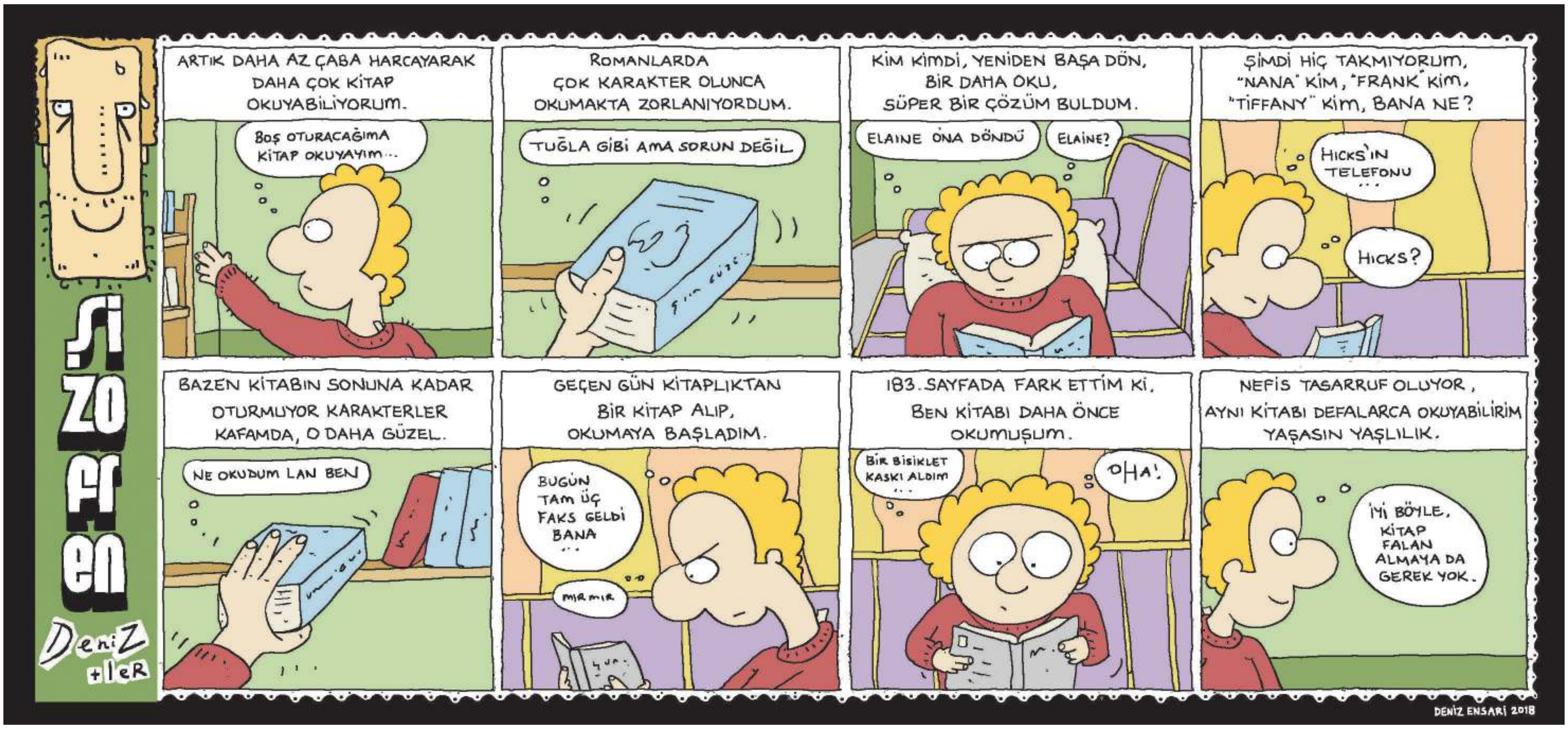
28 ağustos
İsim konusunda hâlâ kararsızım. Önce ismi bulup ona göre içerik yazmak saçma, ama başka bir çıkış yolu bulamıyorum. Kitap isimleriyle ilgili ufak bir araştırma yapınca şaşırıp kaldım, isim işi iyice coşmuş. Araştırmam sırasında, "Biraz Daha Özgüven Alır Mıydınız?", "Sen Gerçekte Sen Misin?", "Ben 5 Kere İyilik Yaptım", "Büyük Adam Olucam Her Çocuk Bir Ceo'cuktur", "Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi (Ciltli)", "Yumurta Gibi Kırılmayın Tenis Topu Gibi Sıçrayın" gibi isimlerin yanında, terbiyesizlikle ilginçliği birbirine karıştıran bazı yazarların, "Nah Book", "Sadece Aptallar 8 Saat Uyur", "Her İşsiz Bir Ahmaktır", "İtle Yatan Bitle Kalkar", "İçinizdeki Öküze Oha Deyin" isimli kitaplarıyla karşılaştım. Araştırmama devam ettiğimde işin "Matrix'e Hükmedin" ve "Kuantum Dokunuş" a kadar coştuğunu gördüm. İsmini gözlerimi belerterek defalarca okumak zorunda kaldığım, "Ya Bir Yol Bul Ya Bir Yol Aç Ya da Yoldan Çekil" kitabının şiddetli başlığı, "Ya da S.ktir Git A.ına Kodumun Çocu" diye devam edebilirmiş gibi geldi bana. Belki de isim konusunda gerçekten rahat olmak lazım. Bir yandan sertleşirken bir yandan dengeyi elden bırakmamak lazım. İşte başarılı bir örnek: "Sen Şimdi Gidecen ya Cehennemin Dibine Git, Ben Bağrıma Taş Basarım".

Öğleden sonra, sabah incelediğim kitapların ışığında bazı isimler bulmaya çalıştım: "Olmamışlık Bir Kader Değil Hadi Buyrun", "Hayatı Göğsünüzde Yumuşatın, Voleye Hazırlanın, Hemen Şimdi!", "Bu Kitabı Okumadan Olmaz", "Her Şey Seninle Başlar, Nerdesin?", "Hayatı Iskalama Gelene Vur" (birinci kitap), "Gidene de Vur!" (ikinci kitap), "Kendi Kendine Konuşma Benle Konuş", "Mutsuz Bir Kuğu Olacağına Mutlu Bir Ayı Ol" gibi iddialı isimlerim, listenin sonuna doğru, "Ben Daha Ne Yapabilirim?", "Yapacak Bir Şey Yok" gibi görece zayıf isimlere dönüştü. İşim zor...

29 Ağustos
Dün gece rüyamda Erdem Karagöz'ü gördüm. Üstünde hakem forması vardı. Düdüğünü öttürerek, "Apranax mideye zararlı!" diye bağırıyordu. Belki de karışık isimlere hiç girmemek lazım. İlk dönem kişisel gelişim kitaplarında olduğu gibi ("Güçlü Olmanın 100 Anahtarı", "Başarının On Anahtarı" vb.), hayatın zorlu kapılarını duruma göre 10, 50 ya da 100 adet anahtarla açan net bir isim bulmak daha iyi.

Bütün öğleden sonramı mutlulukla ilgili 100 anahtar bulmaya ayırdım, 100'lük işe girmesem iyiymiş. Zira bütün uğraşlarıma rağmen sadece 9 anahtar bulabildim. Anahtar sayısını 10'a düşürsem bile 1 eksik kalıyor. Yılmamak lazım. Belki de anahtarlara değil de, tek bir yola girmekte fayda var. Yol iyi, anahtar gibi çok sayıda olması gerekmiyor. "Mutluluğa Giden Altın Yol" gibi bir şeyler. Bakalım...

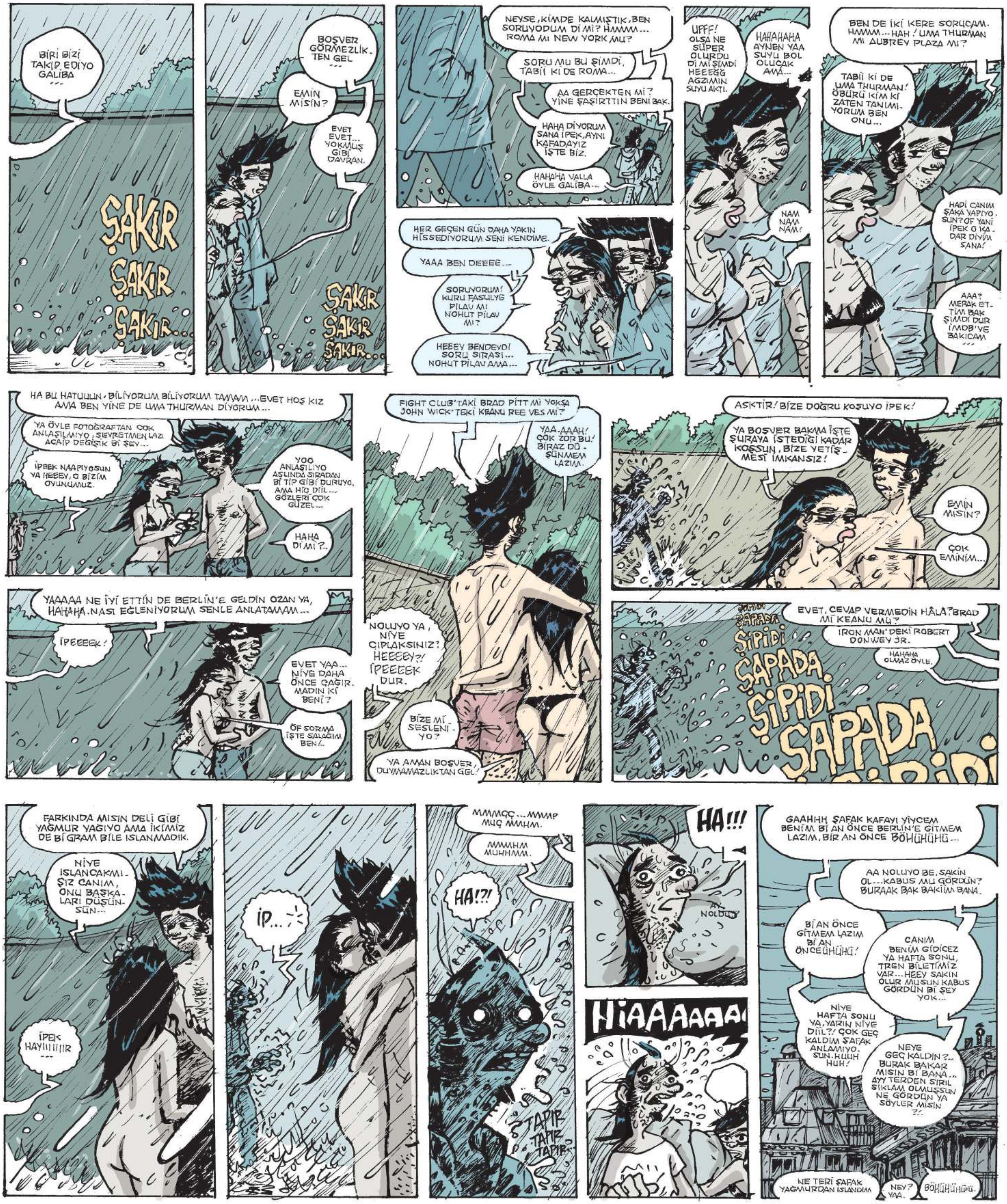
30 Ağustos Zafer Bayramı
Dün bütün gece anahtarlar, sonu gelmeyen yollar içinde debelendikten sonra, bu sabah aklıma aniden müthiş bir fikir geldi. Fikrim, sanat dünyası için klişe olsa da kişisel gelişim dünyasında tutabilir. Amacım insanı kurtarmak değil, insanın kendisini kurtarmasının mümkün olmadığı şu dünyada, bireye yalnız olmadığını hissettirmek. Bana göre, insan, durumunun farkına bir başkasının yönlendirmesiyle değil ancak kendi kendine varabilir. Okuyucunun kendi duygularını yazarak kendi kendine çözümler üretebileceği bir kitap planlıyorum. Bu yüzden kitabım boş sayfalardan oluşacak. Tam 47 sayfa! Yazarın egosunu kullanarak milleti geliştirmeye çalışmadığı, okuyucuyu kendi hayatıyla baş başa bırakan nefis bir kitap! Bu kitapta, okuyucu boş sayfalara kendi hayatını yazarak kişisel gelişimini tek başına inşa edecek. Bu kitabı alacak olan, henüz olmamış, ama şanslı kişilerin, "Bu yaşa geldim kişisel gelişemedim, ama bu kitapla bambaşka oldum" dediğini şimdiden duyar gibiyim. Çok güzel olacak. Okurun duygusal dünyasındaki boşluklar kendi kalemiyle dolacak. Kitabın ismi ise herkese ve her duruma uygun olacak: "Olduğu Kadar"

Çarpışma

ipek & burak

yazan çizen OKY

ÖMER GÖKSEL

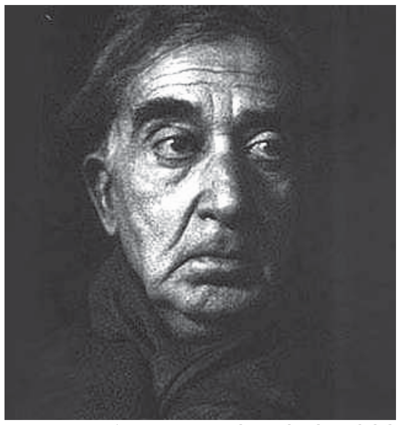
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"El yanında baksam yıkar kaşını/ Tenhalarda gülüşünü sevdiğim"

Erzurumlu Emrah(1775/1854)

YEŞİL MANDALİNALAR

Öğlenüstü. Güneş binanın tam üzerinde. Caddede tuhaf bir sessizlik. İlkokul çocuğuymuşum gibi çok hafif bir huzursuzluk kırıntısı. İçimde. Yarın okullar açılıyor. Bana ne oluyorsa. Nasıl bir izse o. Burası hala çok sıcak. (Antalya) *(Bu havada okul mu olur)* Caddenin ortasında o çok dar kanalımsı, şeyin arasından, dizlerine kadar gelen suyun içinden içinden yürüyen o sokak köpeği. Duraklamıyor hiç; sanki tesadüfen yolu oradan geçmiş gibi geçip gidiyor. Sıcak tamam; aynısı, ama ışıklar başka işte. Daha yumuşak, altın ışıltısına çalan daha sarımsı ışıklar. Eylül sonu olduğunu anlıyorsunuz.

Konstantinos Kavafis 1863-1933

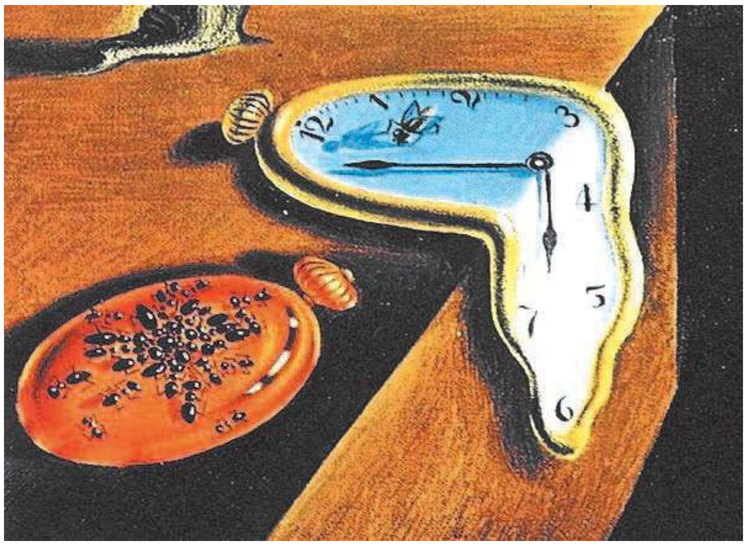
Yaz bitti. Marketteki yemyeşil mandalinalar her alışverişe gittiğimde az biraz daha sararıyor. *(zehir yeşili o mandalinalar uğursuz bir işaret gibi ilk zuhur ettiklerinde…)* Bir yaz daha bitti. "Aslanın pençesini köreltip, kaplanın çenesindeki keskin dişleri söken" Öyle diyor bir sone 'sinde Shakespeare. "Zaman"a. O edepsize. Ne olduğunu bilen yok. Aslını astarını… Önüne geleni devirip geçtiğini biliyoruz. Unufak ettiğini. Yamyamlığını… Kenarı köşeyi tırtıklamasını, kemirmesini… Onları biliyoruz da. Hepsi o. "Sormazsanız biliyorum, sorarsanız bilmiyorum" Öyle diyordu Aziz Augustine. "Zaman nedir efendim, acaba" falan gibisinden sorulduğunda. Kendisine. O gene iyi maaşallah. Ben, sormadığınız o an'larda falan da bilmiyorum. Hiçbir an. Niye yalan söyleyeyim. Hiçbirşey bilmiyorum. Geçen gördüm bir yerde. Matematiğim abartılı/ aşırı berbattır, *(dağlara taşlara–derecesini göreceksiniz şimdi, durun–)* öylesine bile olsun, kabaca, kafadan dahi hesaplamamıştım. (yapamam zaten) Hiç. Ben herhalde daha bir trilyon saniyemiz falan vardır sanıyordum. En azından. İnsan ömrünü yani. Çocukken öyle sanıyordum. Bir daha da üzerinde durmamıştım. Meğer 32 000 yıl yapıyormuş o. Trilyon tane saniye. Tam otuzikibin yıl. İnsan ömrü yaklaşık üç milyar

Erzurumlu Emrah

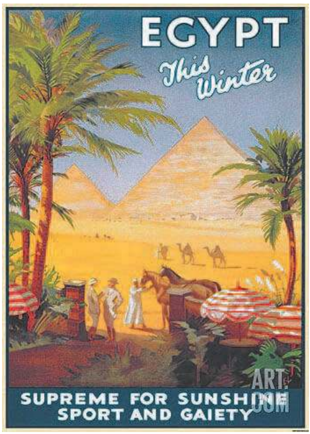
saniye ediyormuş. (96 yıl civarı sayarsak ömrü hem, bol keseden) Üç milyar? Hepi topu o. Sadece. Ürkütücü. Saniyeler önemli. Çok az varmış onlardan. Meğer. Kıymetini bilin. Nasıl bilinir. İşte onu gene bilmiyorum. (işte geçiyor bak –öle bakıyorum--)Ben kendi adıma tavuklara yem verir gibi, döke saça ardıma bile bakmadan… Büyük bilge şair Kavafis epey yaşlılığında yazdığı o ünlü şiirde şöyle diyordu; "Oysa nasıl da güvenmişti ona – ne çılgınlık– /"Yarın! Daha çok zaman var" diyen o yalancıya."

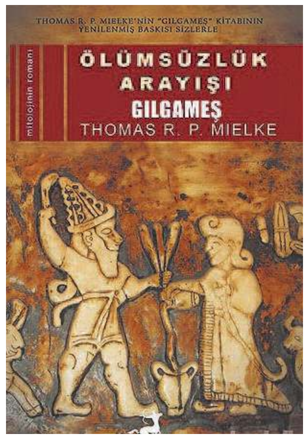
Çok gençken bir amca ile tanışmıştık bir arkadaşımla. Bize bir kart vermişti. "İnsanları yüzyirmiyıl yaşatma derneği" yazıyordu kartta. Başkanıymış. Hem kurucusu. Bahar vakti, güneşli havada çok kalın bir paltoya sarınmıştı, çok zayıf ve solgun görünüyordu. Ara ara da öksürüyordu. "O yalancı" ile boğuşmaya çabalıyordu herhalde. Bizim tuzumuz kuru. Zaman'la işimiz olmaz. (Saat dahi sevmez, takmazdım) O incecik; sırf kemikten olma, sarımsı/mavimsi tonlar da barındıran eliyle uzatmış olduğu o kart. "Kart sende mi lan" deyip, bakıp bakıp gülüşüyorduk arada. Nasıl 120 yıl yaşatıyorlar? Neler konuşuyorlar toplantılarında? Çok merak ettiysek de, gitmedik derneğe. Yüzyirmiyıl ne ki zaten. Yetmez. 32 000 yıl da yetmez. İnsanevladı'na. Çok çok daha fazlası için; ölümsüzlük için koşturdu durdu o. Bizimkiler. Binlerce yıl. Ölümsüz olsun, hiç yaşlanmasın…

Salvador Dalí 1904-1989

Kavafis yaşlılığında, misafirlerini sadece hava karardıktan sonra, yarı karanlık, ışıksız loş bir odada kabul ediyormuş. O hayal meyalliğin içinde…

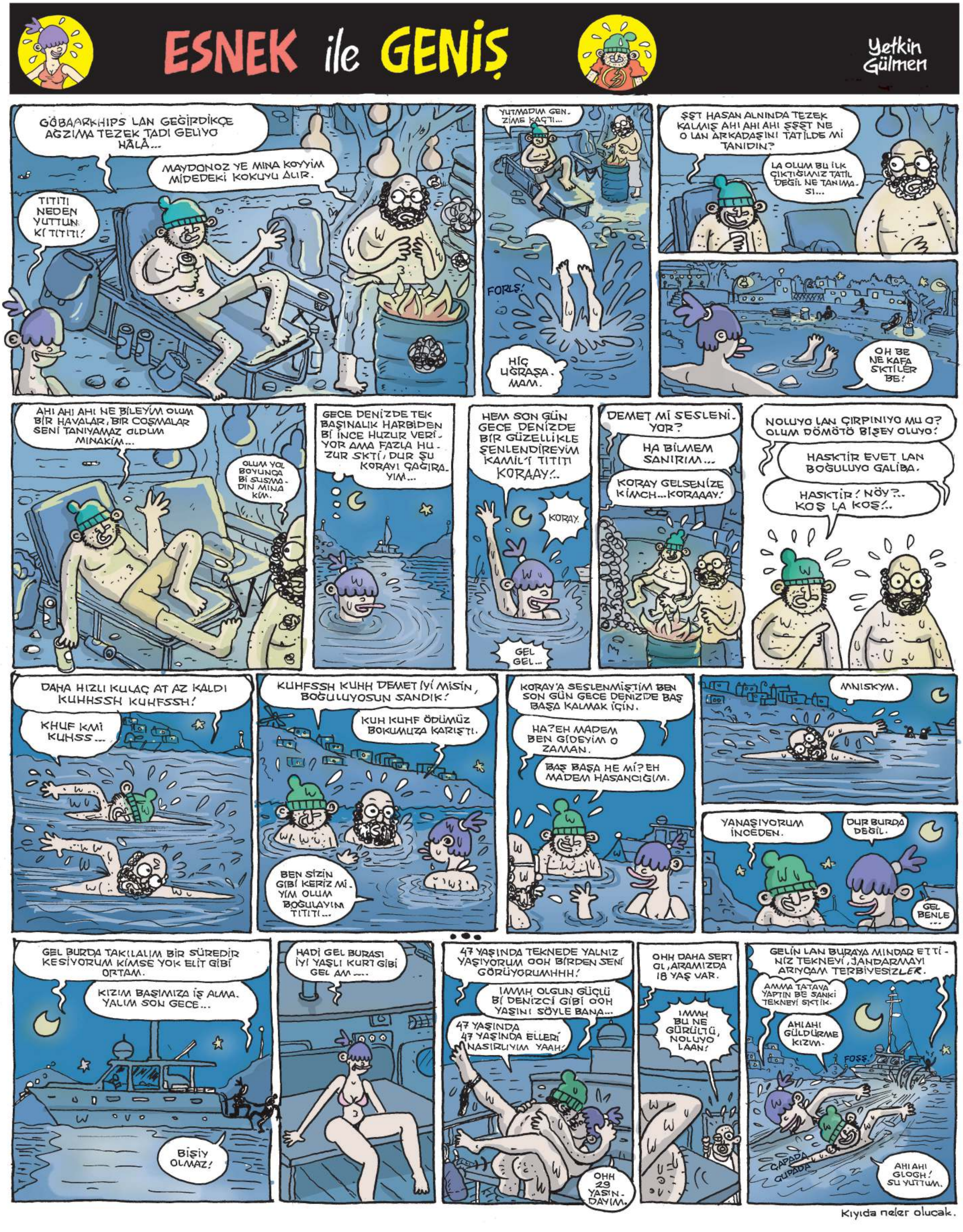
Ziyaretçileri neler düşünürlerdi bilemiyoruz. İnsan en iyi kendini dolandırır. "Bütün paranı çek çöp kutusuna koy, telefonu sakın kapatma" diyenlerden falan çok çok daha incelikli, ustaca bir biçimde hem… *(*İskenderiye'de yaşamış olduğu evi ziyaretimde, *o hangi oda, hangi odayı ne kadar loş yapardı, nasıl* yapmıştır, *etmiştir falan filan diyerekten iyice bi bakmıştım.* İyi ki bakmışım. *Önemli şey bilgi. belli mi olur…)*

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

CİHAN CEYLAN
ABİ Bİ ÇİN ATASÖZÜ ŞÖYLE DİYOR; Bİ YERDE KÜÇÜK İNSANLARIN BÜYÜK GÖLGELERİ ...UMP! LAFINI BİLE ETTİRMİYO DEYYUS!
DIRŞ!
Küçük Prens
-İYİCE OLMUŞ-
Ehli keyf...
MODA SIRAT KÖPRÜSÜ ...
UBERCİYE CEZA YAZAMADIM HOŞ SOHBETİ İLE KANDIRDI BENİ!!!
KAHRETSİN SENİ UYARMIŞTIM EN ÖNEMLİ ÖZELLİĞİ HOŞ SOHBET OLMASI DİYE!!!
İşte bir tıp mucizesi. Kim derdi ki yan yana gelecekler...
+
ÇÜRÜKLER YOKKEN HAYAT VARDI LAN BİZİM DAMARIMIZDA!
SEN BİR CANAVARA AŞIK OLDUN BEN DE KENDİ CELLADIMA... ...
BURASI KIZIL KUYU BURASI UNUTMAZ LAN.!
Disleri sivriltmeseler bildigin ÇUKUR lan bu! Neresi vampir -mına koyim!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
GÖBAARKHIPS LAN GEĞİRDİKÇE AĞZIMA TEZEK TADI GELİYO HÂLÂ...
MAYDONOZ YE MINA KOYYİM MİDEDEKİ KOKUYU ALIR.
TITITI NEDEN YUTTUN KI TITITI!
YUTMADIM GEN. ZİME KAÇTI...
FORLŞ!
HİÇ UĞRAŞA. MAM.
ŞŞT HASAN ALNINDA TEZEK KALMIŞ AHI AHI AHI ŞŞŞT NE O LAN ARKADAŞINI TATİLDE Mİ TANIDIN?
LA OLUM BU İLK ÇIKTIĞIMIZ TATİL DEĞİL NE TANIMA. SI...
OH BE NE KAFA SKTİLER BE!
AHI AHI AHI NE BİLEYİM OLUM BİR HAVALAR, BİR COŞMALAR SENİ TANIYAMAZ OLDUM MİNAKİM...
OLUM YOL BOYUNCA Bİ SUSMA. DIN MINA KİM.
GECE DENİZDE TEK BAŞINALIK HARBİDEN Bİ İNCE HUZUR VERİ. YOR AMA FAZLA HU. ZUR SKTİ, DUR ŞU KORAYI ÇAĞIRA. YIM...
HEM SON GÜN GECE DENİZDE BİR GÜZELLİKLE ŞENLENDİREYİM KAMİL'İ TITITI KORAAY!..
KORAY.
GEL GEL...
DEMET Mİ SESLENİ. YOR?
HA BİLMEM SANIRIM...
KORAY GELSENİZE KIMCH...KORAAAY!
NOLUYO LAN ÇIRPINIYO MU O? OLUM DÖMÖTÖ BİŞEY OLUYO!
HASKTİR EVET LAN BOĞULUYO GALİBA.
HASKTİR! NÖY?.. KOŞ LA KOŞ!..
DAHA HIZLI KULAÇ AT AZ KALDI KUHHSSH KUHFSSH!
KHUF KMI KUHSS...
KUHFSSH KUHH DEMET İYİ MİSİN, BOĞULUYOSUN SANDIK!
KUH KUHF ÖDÜMÜZ BOKUMUZA KARIŞTI.
BEN SİZİN GİBİ KERİZ Mİ. YIM OLUM BOĞULAYIM TITITI...
KORAY'A SESLENMİŞTİM BEN SON GÜN GECE DENİZDE BAŞ BAŞA KALMAK İÇİN.
HA? EH MADEM BEN GİDEYİM O ZAMAN.
BAŞ BAŞA HE Mİ? EH MADEM HASANCIĞIM.
MNISKYM.
YANAŞIYORUM İNCEDEN.
DUR BURDA DEĞİL.
GEL BENLE...
GEL BURDA TAKILALIM BİR SÜREDİR KESİYORUM KİMSE YOK ELİT GİBİ ORTAM.
KIZIM BAŞIMIZA İŞ ALMA. YALIM SON GECE...
BİŞİY OLMAZ!
HADİ GEL BURASI İYİ YAŞLI KURT GİBİ GEL AM....
47 YAŞINDA TEKNEDE YALNIZ YAŞIYORUM OOH BİRDEN SENİ GÖRÜYORUMHHH!
IMMH OLGUN GÜÇLÜ Bİ DENİZCİ GİBİ OOH YAŞINI SÖYLE BANA...
47 YAŞINDA 47 YAŞINDA ELLERİ NASIRLIYIM YAAH!
OHH 29 YAŞIN. DAYIM.
OHH DAHA SERT OL, ARAMIZDA 18 YAŞ VAR.
IMMH BU NE GÜRÜLTÜ, NOLUYO LAAN!
GELİN LAN BURAYA MINDAR ETTİ. NİZ TEKNEYİ, JANDARMAYI ARIYCAM TERBİYESİZLER.
AMMA TATAVA YAPTIN BE SANKİ TEKNEYİ SKTİK.
AHI AHI GÜLDÜRME KIZIM.
FOSŞ!
ÇAPADA GUPADA
AHI AHI GLOGH! SU YUTTUM.
Kıyıda neler olucak.

En sevdiğim börekçide oturmuş yarım saat sonra yaşayacağım mide yanması rezaletini düşünüyordum. Bu daha doğduğu gün çürümeye başlamış, yok olmaya programlanmış, adına vücut dediğimiz organik bulamaç... İşte kendini böyle hatırlatıyordu, böyle sesleniyordu bana vücudum: Midenden gelen kasılmaları dinle ve dediklerime kulak ver! Dün öldüm, bugün ölüyorum, yarın öleceğim. Budur vücudun günlük vaziyet raporu. Çalışıyor zannettiğin bütün her şey aslında tamirsiz bir hasarın ilk evresinde. Batmakta olan bir geminin kaptanısın, yanlayacağın bir kara, binip kaçabileceğim bir filika yok. Ne yapabilirsin?

Ne yapabiliriz? Kaçınılmaz sonu zerafetle karşılayacağız. İnlemeyeceğiz, yalvarmayacağız. Mide yanması ilacı içeceğiz. En karanlık anda, hiç umut kalmamışken, dalgalar yan yatmış gemimizin üzerine kapanırken bizi bir baba gibi gören, gözümüzün içine bakan tayfalar değil bizi yutan deniz utanacak.

Yakaladığım bu düşünce trenini kaçırmamak için aklımda beliren cümleleri hızla not defterime geçirdim. Aylardır yeni romanım için güçlü bir açılış arıyordum. Bu börekçi beni hiçbir zaman eli boş yollamaz, bana her zaman hayal gücümü ateşleyen bir kıvılcım verirdi. Ancak börekçiden eve dönüp notlarımı gözden geçirdiğimde yazdıklarımı bir türlü beğenemiyor, her seferinde buruşturup çöpe atıyordum. Romanım, yürüme hareketini olduğu yerde taklit eden bir pandomimci gibi durmadan yerinde sayıyordu; ancak bu durum bir pandomimciyi izlemek kadar keyifli değildi şüphesiz!

Bu duruma en çok üzülen şüphesiz değerli eşimdi. Bana olan sevgisinden dolayı romanımın durumuyla ilgili şüphe ve kaygılarını benden gizliyordu, ancak çalışma odamdaki çöp kutusunun içinde buruşturulmuş kağıtların oluşturduğu durmadan yükselen dağı fark etmemesi imkansızdı. Ah o melun dağ! Adı: Umutsuzluk ve Başarısızlık Korkusu, rakım: Sonsuz... Her yazarın yeni bir işe başlarken çıplak ellerle ve yalnız başına tırmanması gerekiyordu bu dağı. Yazar eşlerinin sonsuz laneti ise her seferinde dağın yamacında durup çaresizce bu çılgınca ve aptalca cesaret gösterisini izlemekti.

Börekçinin emektarlarından onaltı yaşındaki garson Murat masama dev bir bardak çay bıraktı ve saygıyla sordu: Nasılsınız Erman bey? Mide yanmanız bu kadar çabuk başlamaz diye biliyorum. Canınızı sıkan başka bir şey olmalı... İşinize burnumu sokarak saygısızlık etmek istemem ama biliyorsunuz, anlatmak isterseniz görevimin bir parçası da sizi dinlemek.

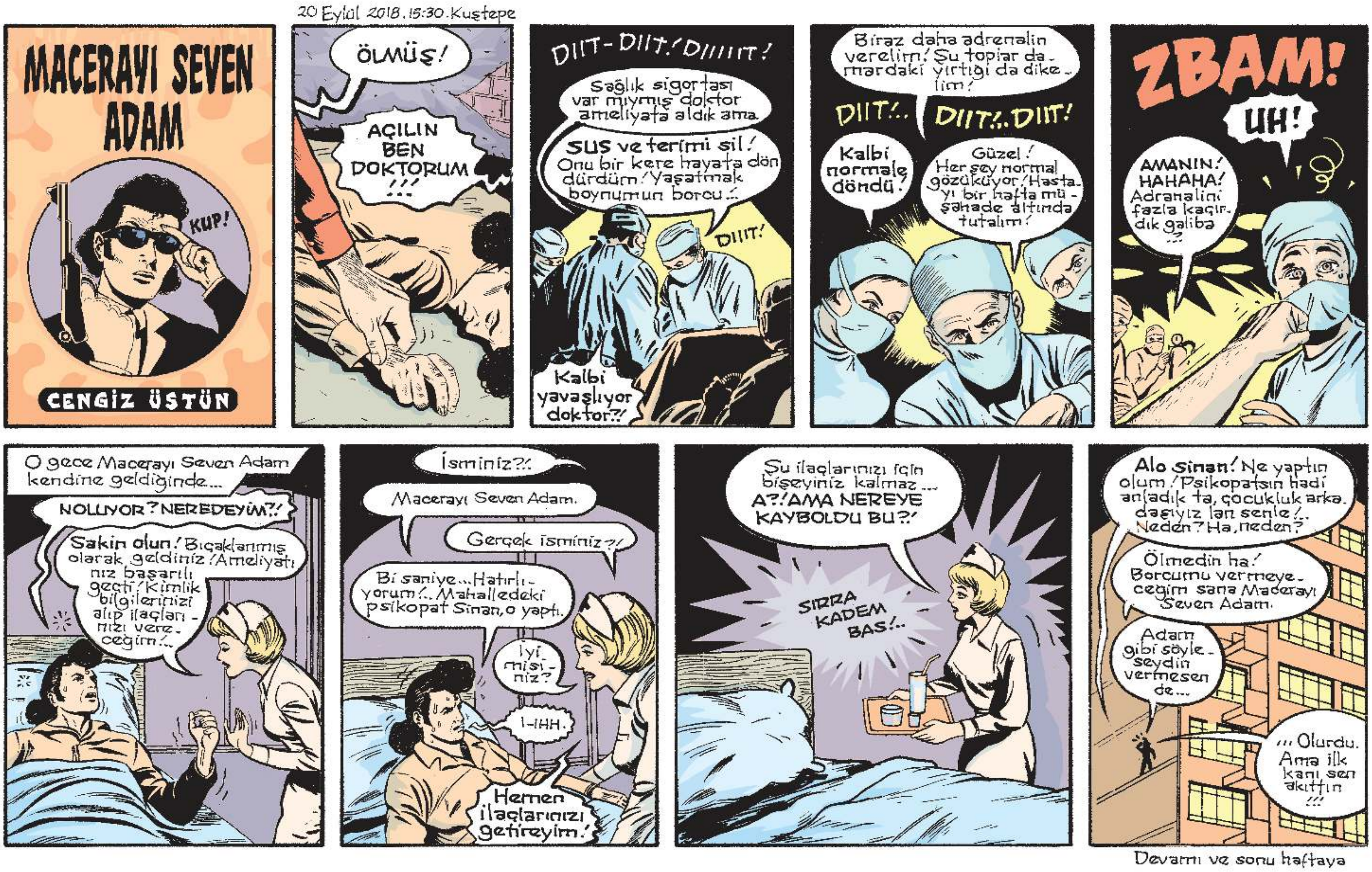
Ah Murat! İnsanlara hizmeti bir sanat olarak gören bir jenerasyonun son temsilcilerindendi. Şu an bile cebinde yarım saat sonra ihtiyaç duyacağım mide ilaçlarımı taşıyordu.

"Teşekkür ederim, Murat. Yeni romanım hakkında endişeliyim sadece hepsi bu. Fikirler sanki bir gölün içindeki kaygan ve atak balıklar gibi, benim ise onları yakalamak için bir oltam bile yok. Elimden sandalın içinden gölün derinliklerinde oynaşan balıklara bakıp iç çekmekten başka hiçbir şey gelmiyor... Oh, özür dilerim, saçmalıyorum... Yazar alışkanlığı işte..."

Saçmaladığımı ve Murat'ı da sıktığımı fark ederek sustum. Murat böyleydi işte, koşulsuz bir güven veriyordu karşısındaki insana ve siz farkında olmadan yaşlı ve geveze bir kadın gibi en mahrem sıkıntılarınızı teklifsiz anlatmaya başlayıveriyordunuz.

"Erman Bey, haddim olmayarak söyleyebilirim ki gölde değil kuvvetli akan bir nehirde dahi olsanız en parlak, en süslü, en büyük balığı bile ellerinizle yakalayacak ölçüde iyi bir balıkçısınız siz! Sanırım bunun en iyi kanıtı da bana hediye etme inceliğinde bulunduğunuz son romanınızdır. İnanın soluksuz okudum ve bitirdikten sonra uzun süre etkisinden kurtulamadım. Zaman zaman görev başındayken dahi dalıp gittiğimi ve romandaki olayları zihnimin içinden tekrar tekrar yaşadığımı itiraf etmem gerekir. Umarım beni Yılmaz beye gammazlamazsınız... Biliyorsunuz iş başında kaytaranlara karşı çok katıdır!

Murat'ın bu ince şakası keyfimi yerine getirmeyi başarmıştı. "Merak etme Murat, sen gerçek değilsin, sana bir şey olmaz" dedim. Tek gerçek var, o da kıymalı börek. Üzüldü ama bir şey demedi. Midem yangında kısılmış atlar gibi bağırmaya, kendini sağa sola atmaya başlamıştı. Kıymasında mı bir şey var, soğanında mı bir şey var canıma okuyor kıymalı börek.

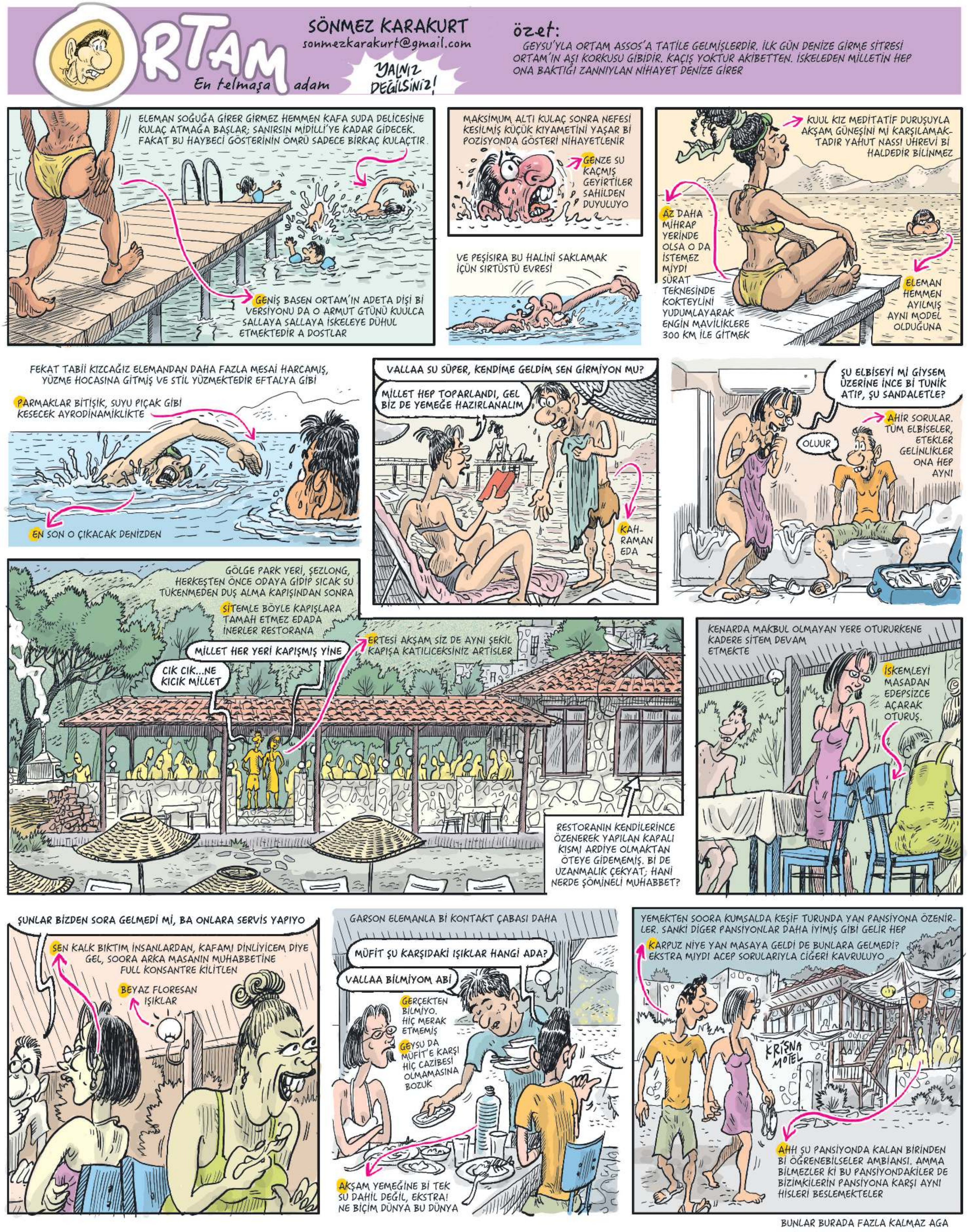
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 20 EYLÜL 2018 | Sayı: 577

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM ASSOS'A TATİLE GELMİŞLERDİR. İLK GÜN DENİZE GİRME SİTRESİ ORTAM'IN AŞI KORKUSU GİBİDİR. KAÇIŞ YOKTUR AKIBETTEN. İSKELEDEN MİLLETİN HEP ONA BAKTIĞI ZANNIYLAN NİHAYET DENİZE GİRER
ELEMAN SOĞUĞA GİRER GİRMEZ HEMMEN KAFA SUDA DELİCESİNE KULAÇ ATMAĞA BAŞLAR; SANIRSIN MİDİLLİ'YE KADAR GİDECEK. FAKAT BU HAYBECİ GÖSTERİNİN ÖMRÜ SADECE BİRKAÇ KULAÇTIR
GENİŞ BASEN ORTAM'IN ADETA DİŞİ Bİ VERSİYONU DA O ARMUT GTÜNÜ KUULCA SALLAYA SALLAYA İSKELEYE DUHUL ETMEKTEDİR A DOSTLAR
MAKSİMUM ALTI KULAÇ SONRA NEFESİ KESİLMİŞ KÜÇÜK KIYAMETİNİ YAŞAR Bİ POZİSYONDA GÖSTERİ NİHAYETLENİR
GENZE SU KAÇMIŞ GEYİRTİLER SAHİLDEN DUYULUYO
VE PEŞİSIRA BU HALİNİ SAKLAMAK İÇİN SIRTÜSTÜ EVRESİ
KUUL KIZ MEDİTATİF DURUŞUYLA AKŞAM GÜNEŞİNİ Mİ KARŞILAMAKTADIR YAHUT NASSI UHREVİ Bİ HALDEDİR BİLİNMEZ
AZ DAHA MİHRAP YERİNDE OLSA O DA İSTEMEZ MİYDİ SÜRAT TEKNESİNDE KOKTEYLİNİ YUDUMLAYARAK ENGİN MAVİLİKLERE 300 KM İLE GİTMEK
ELEMAN HEMMEN AYILMIŞ AYNI MODEL OLDUĞUNA
FEKAT TABİİ KIZCAĞIZ ELEMANDAN DAHA FAZLA MESAİ HARCAMIŞ, YÜZME HOCASINA GİTMİŞ VE STİL YÜZMEKTEDİR EFTALYA GİBİ
PARMAKLAR BİTİŞİK, SUYU PIÇAK GİBİ KESECEK AYRODİNAMİKLİKTE
EN SON O ÇIKACAK DENİZDEN
VALLAA SU SÜPER, KENDİME GELDİM SEN GİRMİYON MU?
MİLLET HEP TOPARLANDI, GEL BİZ DE YEMEĞE HAZIRLANALIM
KAHRAMAN EDA
ŞU ELBİSEYİ Mİ GİYSEM ÜZERİNE İNCE Bİ TUNİK ATIP, ŞU SANDALETLE?
OLUUR
AHİR SORULAR. TÜM ELBİSELER, ETEKLER GELİNLİKLER ONA HEP AYNI
GÖLGE PARK YERİ, ŞEZLONG, HERKEŞTEN ÖNCE ODAYA GİDİP SICAK SU TÜKENMEDEN DUŞ ALMA KAPIŞINDAN SONRA
SİTEMLE BÖYLE KAPIŞLARA TAMAH ETMEZ EDADA İNERLER RESTORANA
MİLLET HER YERİ KAPIŞMIŞ YİNE
CIK CIK...NE KICIK MİLLET
ERTESİ AKŞAM SİZ DE AYNI ŞEKİL KAPIŞA KATILICEKSİNİZ ARTİSLER
RESTORANIN KENDİLERİNCE ÖZENEREK YAPILAN KAPALI KISMI ARDİYE OLMAKTAN ÖTEYE GİDEMEMİŞ. Bİ DE UZANMALIK ÇEKYAT; HANİ NERDE ŞÖMİNELİ MUHABBET?
KENARDA MAKBUL OLMAYAN YERE OTURURKENE KADERE SİTEM DEVAM ETMEKTE
İSKEMLEYİ MASADAN EDEPSİZCE AÇARAK OTURUŞ
ŞUNLAR BİZDEN SORA GELMEDİ Mİ, BA ONLARA SERVİS YAPIYO
SEN KALK BIKTIM İNSANLARDAN, KAFAMI DİNLİYİCEM DİYE GEL, SOORA ARKA MASANIN MUHABBETİNE FULL KONSANTRE KİLİTLEN
BEYAZ FLORESAN IŞIKLAR
GARSON ELEMANLA Bİ KONTAKT ÇABASI DAHA
MÜFİT ŞU KARŞIDAKİ IŞIKLAR HANGİ ADA?
VALLAA BİLMİYOM ABİ
GERÇEKTEN BİLMİYO. HİÇ MERAK ETMEMİŞ
GEYSU DA MÜFİT'E KARŞI HİÇ CAZİBESİ OLMAMASINA BOZUK
AKŞAM YEMEĞİNE Bİ TEK SU DAHİL DEĞİL, EKSTRA! NE BİÇİM DÜNYA BU DÜNYA
YEMEKTEN SOORA KUMSALDA KEŞİF TURUNDA YAN PANSİYONA ÖZENİRLER. SANKİ DİĞER PANSİYONLAR DAHA İYİYMİŞ GİBİ GELİR HEP
KARPUZ NİYE YAN MASAYA GELDİ DE BUNLARA GELMEDİ? EKSTRA MIYDI ACEP SORULARIYLA CİĞERİ KAVRULUYO
KRİŞNA MOTEL
AHH ŞU PANSİYONDA KALAN BİRİNDEN Bİ ÖĞRENEBİLSELER AMBİANSI. AMMA BİLMEZLER Kİ BU PANSİYONDAKİLER DE BİZİMKİLERİN PANSİYONA KARŞI AYNI HİSLERİ BESLEMEKTELER
BUNLAR BURADA FAZLA KALMAZ AGA

UYKUSUZ

27 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2018/39 No: 578
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Oğluna okul pantolonu alamadığı için intihar eden İsmail Devrim'i haber yapan gazeteci Ergün Demir gözaltına alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Emrah Ablak'la GÜNDEM

Dovizde büyük oyun

..swift...

★ Daha yakın zamana kadar dolar az az yükselirken, bi anda yine hızlı hızlı yükselmeye başladı.. Doların bu ivmesi önce ürünlere sonra vatandaşa yansıdı.... Eskiden bi günlük alışverişini 30 liraya hallettiğini söyleyen ev hanımı Türkân Bellibol, "Şimdi yine 30 lirayla hallediyorum.. Ama et, tuvalet kağıdı, nutellay gibi temel gıda ürünlerini listeden çıkardık" diyor..
"E? G*tünüzü neye siliyorsunuz?" diye ısrarlı sorularımız üzerine "Nuteyla bıçağıyla sıyırarak temizliyoruz.. Dolayısıyla nutelya da yenmez oldu" dedi.... Bellibol yaptığı açıklamada "Acun sörvayvırı gelsin burda çeksin artık.. Oralarda aç kalmak kolay.. Burada konu komşuya rezil ola ola aç kalmak var bi de.." dedi..

★ Merkez bankası müdür müsteşarı ise günlük artışlarla ilgili "Yuro da az *pne değil amk. Yuroya noluyo? Hadi dolar artıyo.. Yuro yancı gibi niye onunla artıyor... Böyle birşey olabilir mi?!... O zaman hadi bakalım, biz de dolarla beraber yükseliyoruz... Tek uyanık sen misin yuro?... Bi tek bize girmesin abi.. Dünyanın kerizi biz miyiz?" dedi... Bunun üzerine hükümet "Keriz yok, bunlar manipülasyon." dedi..

Orta doğu'da kartlar yeniden dağıtılıyor..

★ Orta doğu bir kumarmasasıdır... Ama öyle bi kumar masasıdır ki, bu masada kartlar sürekli karıştırılır... Oyun bir türlü başlamaz.. Kartlar ortadoğuda karıştırılır, başka yerlerde dağıtırlar... Peki nedir bu oyun? Geçmiş çağların zorluklarını bize dayatan bu oyunun ismi PİŞPİRİK... Pişpirikin iki temel unsuru "Güzel ikili" ve "Güzel Onlu" dur.. Bu kağıtları puan açısından toplamak mühimdir... Ayrıca "kağıt üç"... En fazla kağıdı toplayan 3 puanı alır.. üzerine bi de pişti vurursan, yani yerdeki başıboş kağıdı aynı kağıtla ebelersen muazzam puan geliyor.. Şimdi, piştileme sırasında masadan ses çıkarmak önemlidir... Pişti vurulurken elimizin kenarıyla masaya, sanki sülalene küfretmişler gibi vurursun... Bu sesi çok uzaktaki sülalenin diğer fertleri hissederler ve akrabanın hayatta olduğunu bilirler.. Bu hissedime "Sopumsal emilim" denir...Sinyaller dalga boylarıyla gelir.. Dalga boyu ne kadar büyükse, sinyal de o denli güçlü olur... Ortalama

dalga boyu Türkiye'de 14 santimdir... Bu büyüklükle sinyaller yaklaşık 400 km kadar yol katederler... Neredeyse İstanbul–Ankara otobanı yani... En güçlü sinyali afrikalılar çıkarır.. Ama pişpirik bilmedikleri için bu şanslarını kullanamamışlar ve akrabalarına sahip çıkamamışlardır..

★ Okey oyununu daha düne kadar tahta ıstakalarla oynayan vatandaşlarımız, bu ahşap dokuyla ağaç sevgilerini gideriyorlar, elektriklerini atıyor, çektikleri taşın kaç olduğunu (bakmadan) kabartmasından tanımaya çalışırken kollarını adeta bi şöförün kolunu açık camdan sallandırması gibi okey ıstakasına dayayarak soluklanıyorlardı. Günümüz teknolojisi malesef tahtanın yerine "kaydırmalı camı" getirdi... Ve odun sevgisini bilinç altımızdan tamamen çıkardılar... Artık çiçekler dijital açıyor, ama kokmuyor... Sırf koku duygusunu da tatmin etmek için telefonun üzerine oda spreyi sıkan tanıdıklarım var... Lavanta, orman, oğşın vb... Peki, çiçek sevgimiz tatmin oldu, kokusu da var, ama bi yaprak koparıp da sevgilinin gözünün içine bakarak o yaprağı yerken "Çiçeğinin yapraklarını yiyim mi?" mesajını nasıl verecez?.. Ha?.. Veya "Tomurcuklarını açtırayım mı?" "Meyvelerini olduraym mı?" diye bilecek miyiz? Halbuki eskiden ne kolaydı... İlgi duyduğunuz kıza karşı, okey ıstakasını don hizzasına getirerek ileri doğrulttuğunuz da mesaj kolayca verilirdi.. Aşıklar birbirlerine olan hislerini odunla, gösterge taşıyla ifade ederlerdi... Kütahyadaki okey ıstakası mezarlığı çok şey ifade ediyor... Şu ana kadar 20 bin ton okey ıstakası atıldığını bildiren okey ve Batak Bakanlığı, 2023'e kadar bu rakamın 150 bin tona ulaşacağını söylüyor..

★ Kaybolmakta olan bir diğer oyunumuz da "Pandik".. Ortaokul ve lise koridorlarında birbirilerini neşeyle pandikleyen gençlerimiz artık yok... Onları yutuba, istagrama, twiçe, twingıra, sreççona, giberfaynk'a kaptırdık.. Artık parmaklar ekran kokuyor.. Ama o çılgın kahkahalar bugün bile antik dönemlerin eskik kokuları arasında akşam gölgeleri gibi uzuyor, karanlığa uzanıyor..

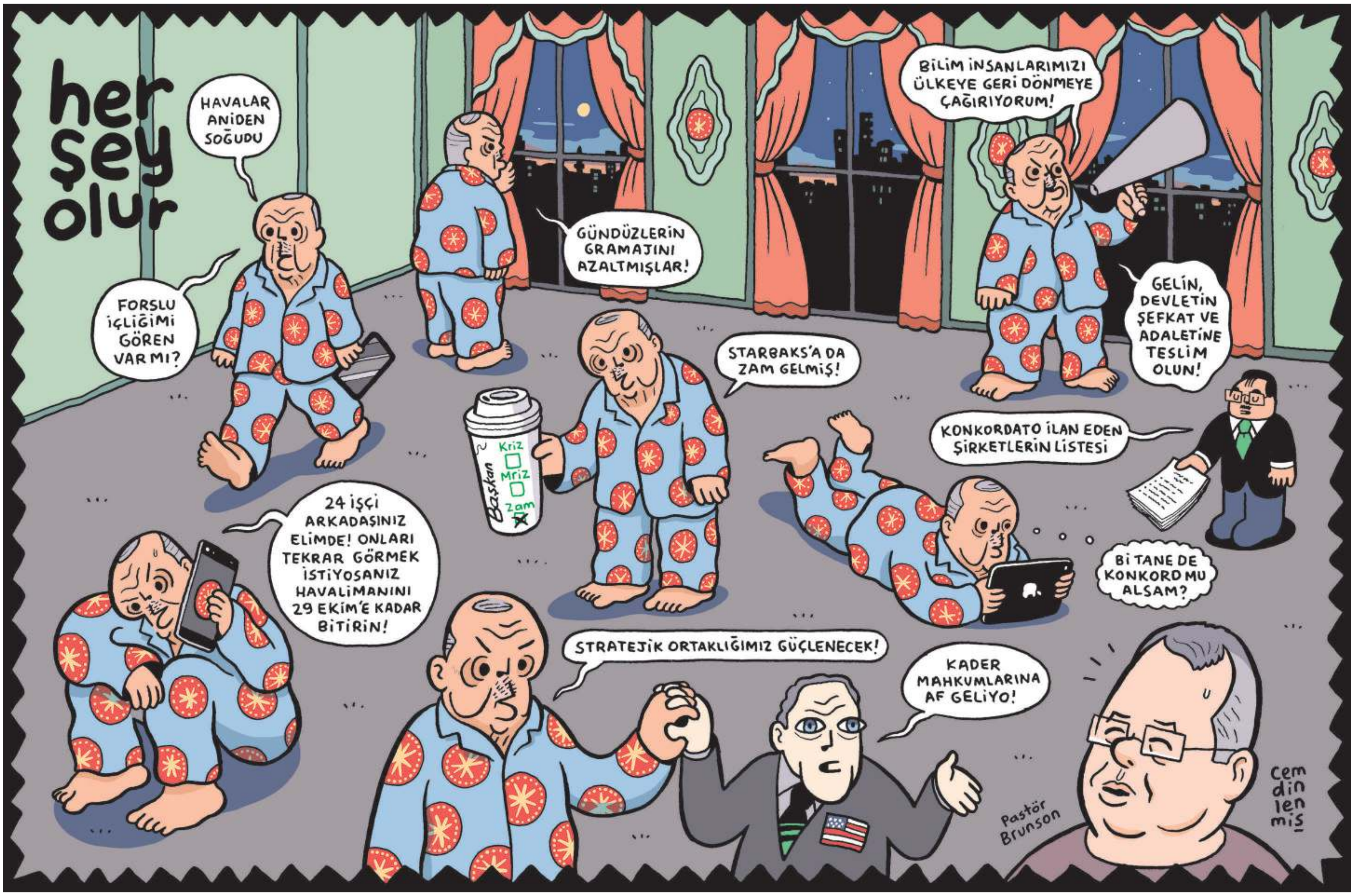

N.S.A — Normal şartlar altında

Barış UYGUR

Normal şartlar altında, insanların duymak isteyebileceği en büyük müjde birinci dünya savaşından beri genellikle barıştır. Ama uslu bir çocuk olursanız oralarda bir yerlerde bir ülkede bir devlet başkanının halkına savaş müjdelediğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, muhalefetin rolü iktidarın uygulamalarındaki çarpıkları, yolsuzlukları, usulsüzlükleri ortaya çıkarmaktır ve bunu yapmak için de öncelikli olarak parlamentonun gücünü kullanır. Ama uslu bir çocuk olursanız oralarda bir yerlerde bir ülkede muhalefetin onlarca yıldır mecliste hiçbir önerisini kabul ettiremediğini görürsünüz. O uzaklardaki ülkede son derece mantıklı bile olsa, sonuna kadar halkın çıkarına bile olsa muhalefetin her önerisini istisnasız reddeden bir iktidar vardır.

Ve normal şartlar altında, siyasi partiler halkın çıkarlarını korumak iddiasıyla siyaset yaparlar. Ama uslu bir çocuk olursanız oralarda bir yerlerde bir ülkede muhalefet partisinin sırf eli kanlı bir katili serbest bırakabilmek için genel af peşinde koştuğunu görebilirsiniz.

Evet **normal şartlar altında** değil ama çizgi filmlerin büyülü dünyasında uslu durursanız görebileceğiniz yer küçük mavi şirinlerin mantar evlerde yaşadığı bir köy olsa da, burada gördüğünüz ülkede şirinlerin sayısı giderek azalmakta, ülkenin sakinleri yavaş yavaş Gargamelleşerek bir Gargameller ülkesinin son rötuşlarını vermektedir.

Normal şartlar altında, normal şartlar altında, neymiş bu **normal şartlar altında**? Bakın burası çok önemli: Lisede ev ekonomisi, lisansta iktisada giriş alan hemen herkes kendisini ekonomi yöneticilerinden daha yetkin görüyorsa bu Dunning Kruger etkisi değil işlerin gerçekten yolunda gitmediğinin işaretidir...

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Manken Doğa Bekleriz, kepçe olarak nitelediği kulaklarını bir davete giderken Japon yapıştırıcısıyla kafasına yapıştıralı **12 yıl,**

"Eylemdeki çocuklar yerine anne babaları hapse gönderelim" fikrini ortaya atan Adana Valisi İlhan Atış, "Çok samimi söylüyorum, içten söylüyorum... Çocuklar, biz Adana yönetimi, sizi annenizden babanızdan daha çok seviyoruz..." diye devam ederek kontrolden çıkalı **10 yıl,**

"Tarkan'ın baldızı" olarak ünlenen Berna Öztürk, "Oyunculukta sevişme sahnelerinin sorgulanması bile bana aşağılayıcı geliyor. Ben gerçek hayatta da sevişen, öpüşen bir kadınım. Ailemden de bu konuda destek gördüm," diyeli **13 yıl,**

Çekirge istilasına uğrayan Kıbrıs Rum Kesimi, yardım istediği BM'den, "Dişi çekirgenin karnını boydan boya keserek içine yer fıstığı doldurun. Derin bir tavada kızgın yağda hafifçe pişirin. Tuzla tatlandırın. Fazla pişirip yakmayın," tavsiyesi alalı **14 yıl,**

Özcan Deniz, "Bazen objeleri 3 boyutlu görüyorum," açıklamasıyla, objeleri her zaman 3 boyutlu gören insanlık âleminden farkını ortaya koyalı **14 yıl,**

Antalya'nın Çaybaşı Mahallesi muhtar adayı Donjuan Kocakuşak, ismi nedeniyle yanlış anlaşılmaktan endişe duyduğu için seçim broşürlerinde Donjuan'ın yanına "Dişçi Zülfü'nün oğlu" parantezini açalı **19 yıl,**

Medyum Memiş, Medyum Keto'yu dövdükten sonra, Medyum Ayşin Yeliz'i de döverek cinler âleminin bir numarası olduğu mesajını vereli **21 yıl,**

TRT Denetleme Kurulu, içinde hiç gitar kullanılmayan bir şarkıya, "orkestradaki gitarın akordu bozuk" gerekçesiyle onay vermeyeli **48 yıl,**

Cüneyt Arkın, dünyanın başına musallat olan düşmanlarla mücadele etmek için gittiği ülkeye giriş yaparken, filmi izleyenler üzerinde "Yabancı Ülke" yazan bir tabela göreli **34 yıl,**

Devrimci akımlarından nefret eden Schopenhauer, Frankfurt'ta yapılan bir halk gösterisinde kalabalığa ateş açan muhafızlara dürbünlü tüfek yerine kullansınlar diye opera gözlüklerini vereli **170 yıl olmuş.**

nisan hakan
ULAN TORUN TORUN DİYODUNUZ! YAPTIK!. İKİ OYNAYIP BIRAKTINIZ?!
AMAAN PFF!..
dizi
BİZ ANNEMLE ARKADAŞ GİBİYİZDİR, BEN ONA HER ŞEYİMİ ANLATIRIM...
ÜHÜHÜHÜĞ!..
NOLDU KIZ, YİNE POMPADAN SONRA ARANMAMA VAKASI MI?..
ÖHÜHÜÜĞ!
NASI BİLDİM?!
O SEKSİ ÇOCUKLA ARKADAŞLIK YAPMANI İSTEMİYORUM...
ÖF NE ALAKASI VAR YA O BENİM ARKADAŞIM, HEM BENİM KANKAMLA TAKILMIŞTI, FALANDI DA FİLANDI DA!...
O ÇİRKİN KAŞAR KARIYLA ARKADAŞLIK YAPMANI YASAKLIYORUM!..
YAV İYİ KIZ, NE SUÇUNU GÖRDÜN?!
KES LAN KIZLAR BİLİR KIZLAR HİSSEDER SENİ GEBERTİRİM!..
KOCAMA EVE BAĞLAMA BÜYÜSÜ YAPTIRMAK İSTİYORUM.. DIŞARLARDA SÜRTMESİN EVİNE SADIK OLSUN...
HANIM BİZE ROMANTİK Bİ AKŞAM YEMEĞİ HAZIRLASANA...
ANAL DENEYELİM Mİ?..
HAYIR!..
Bİ DE KRİZ YOK DİYOLAR!..
ÇOCUKLAR ARTIK SOKAKLARDA OYNAMIYOR...
ONUN YERİNE ONLİNE OYUNLARDA AĞZIMIZA S.ÇIYOR!..
Berkecan12: NASI KOYDUK:))
Ardabulut_2005: içinizden geçtik XD
Yamach_08: Ağlayın HAHA
ŞEREFSİZLER!..
EVLAT KADINLAR ŞARAP GİBİDİR, YILLANDIKÇA GÜZELLEŞİR!..
AHAHAHAHAHA!..
BANA ACIMANIZI DEĞİL TAPMANIZI İSTİYORUM!..
GİT LAN!.
BU DA EMEKLİ OLDUĞUNDAN BERİ HERGÜN EVDE!, YOK KEFENİMİ GETİR, YOK BENİ GÖM! BIKTIM YA!..
BABAA BAK ELLERİMİ BIRAKTIM BABAA!..
OĞLUM YAVAŞ!..
TRRR!..
BABAA ŞİMDİ DE AYAKLARIMI BIRAKTIM BABAA!..
OĞLUM DİKKAT!..
TRRRR!..
ÜHÜÜ BABAAY DAŞŞAKLARI BIRAKTIM BABAAY!
YARABBİM NELER OLUYOR?!
FIT!
FIT!
STOK!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce ünlü bir sanatçı arkadaşım geldi eve. Hep hayali kuzenim gelecek değil ya, arada da gerçek insanlar geliyor. Kim olduğunu söylemeyeceğim, önemli biri. "Hayatım boyunca önemli biri olmak istedim" dedi. "Kim istemez ki, sen oldun da zaten" dedim. "Şimdi şimdi anlıyorum ki, önemli biri olmak iyi bir şey değilmiş Alpay" dedi. "Ne demek ki bu şimdi" dedim. "Gitmek istiyorum artık bu ülkeden, en ufak bir ümidim kalmadı ülkeye dair, biz burada kötü yaşıyoruz, kötü yaşayan insanların arasında kaybolup gidiyoruz, şimdi mesela başka bir ülkeye gitmek istiyorum, fakat işte ben burada bir şeyim, orada hiçbir şeyim, halbuki burada da hiçbir şey olsaydım, orada da hiçbir şey olmak umurumda olmazdı, çünkü aslında orada yaşayan hiçbir şey, burada yaşayan bir şeyden daha iyi durumda, insan gibi yaşıyorlar, en basitinden yere çöp atan birini görmüyorsun, sinirlerin hoplamıyor, orada en düşük ücret burada süper para, yaşanılır bir yer değil artık burası, hayatımda ilk kez, ülkemde önemli biri olduğum için son derece mutsuzum, kendimi kapana kısılmış gibi hissediyorum, ne yapacağımı da hiç bilemiyorum" dedi. "Ayiiyyyyhh, yemin ediyorum ruhum bunaldı" dedim. "Bu yüzden sevmiyorum işte bu sanatçı takımını" dedim. "Hayali kuzenim geldiği zaman ne güzel salak salak konuşuyor, bana bir neşe oluyor, bu neymiş ya" dedim. "Gideyim ben o zaman" dedi. "Git lan" dedim. "Hatta gerçekten başka ülkeye git, bir daha da gelme" dedim. "Bu neymiş ya" dedim. "Halla halla" dedim. Gitti sonra. Susmadım arkasından. Konuştukça konuştum. "Tipini s.ktiğim" de dedim bir ara. Hamırcık ya. Neymiş, ülkeden ümidini kesmişmişmiş. Pis ya.

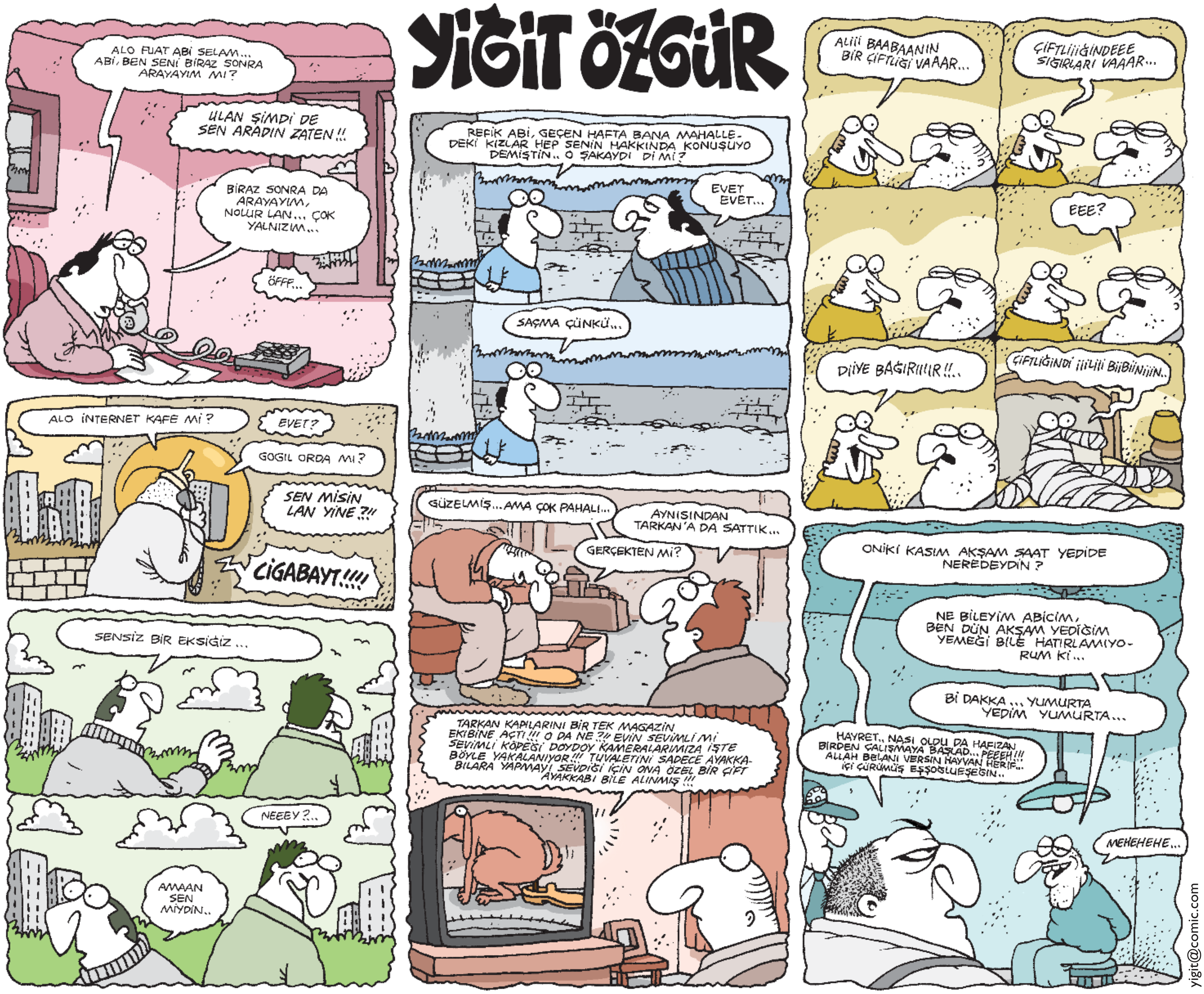
æ Bu arada bisikletçiliğin en güzel taraflarından biri de, onun mekaniğinden anlıyor olmak. Eğer bisikletinin mekaniğinden anlıyorsan, evet sen gerçek bir bisikletçisin, ve bu harbiden büyük bir eğlence. Sorun çözmek süper bir olay. At'a hakim olmak. Yani at'a biniyorsun ama at sana hakim. Olmaz öyle. Bilmek lazım. İyidir. Bisikletçilik böyle güzeldir. Sadece pedal çevirmekle olmuyor bu işler. Geçenlerde mesela, pedal çeviriyorum, her pedal çevirdiğimde, bilhassa da sağ pedala abandığımda, "çıt", "çıt" diye bir ses geliyor sürekli. Bisikletçinin en sevmediği şeyler bu seslerdir. İnsanı ruh hastası eder. Dayanılmazdır. Bir an önce eve dönülsün, bu çile bitsin istersiniz. Eğer pedal'dan ses geldiğini düşünüyorsanız, aslında dört ayrı yerden ses gelmesi muhtemeldir. İlki, evet pedal'dır. Büyük ihtimalle erimiştir artık içi ve boşluk oluşmuştur. Geri dönüşü yoktur, pedal çöp olmuştur artık. İkincisi, aynakol dediğimiz orta dişlilerin yapraklarını tutan vidalar gevşemiştir. Üçüncüsü, göbek nanaydır artık. Dördüncüsü ve en beklenmeyen ise, cebinizde misal bozuk para, anahtar gibi şeyler olabilir, ve siz her pedal çevirdiğinizde, cebinizde çarpışırlar ve siz bu sesin pedal'dan geldiğini düşünebilirsiniz. Bu dördüncü seçeneği de ancak benim gibi süper bisikletçiler bilir. Hey yavrum heyime benim. Neyse, dönüşü zor ettim. Aceleyle eve döndüm. Bir an önce çözmeliydim sorunu. Diğer bisikletteki pedalları söktüm, aynakol yaprak vidaları için özel tornavidayı da aldım yanıma, pedal sökmek ve takmak için dev sekiz alyanı da aldım tabii, aşağı, sitenin otoparkına indim. Önce ceplerimi boşaltıp otoparkta kullandım öyle bisikleti. Evet hala pedaldan ses geliyordu. Demek ki ceple ilgili bir durum yoktu. Öncesinde de yaprakları sıkıştırmıştım zaten. Yapraklarda da sorun yoktu. Ya pedal, ya göbek. Ama önce pedal'ları değiştirip denemek lazımdı. Çünkü göbek en sondur, çünkü onu değiştirmesi en zordur. Basitten zora doğru olacak her şey. Pedalları da değiştirdim. Ve nefesimi tutup yeniden sürmeye başladım bisikleti. Sorunun pedal olması için dualar döktüm rabbıma. Ve işte ses kesilmişti. Ahah-haa, pedal'mış işte sorun çıkaran. Pedal'mış işte içi eriyen, gevşeyen, boşluk yapan. E binlerce kilometreden bahsediyorum bir yerde de. O an nasıl mutlu oldum anlatamam. Bisikletimin tepesinden inmedim. Defalarca, defalarca tur attım otoparkta. Otoparkın dışına çıktığım da oldu. Ağladım. Ancak gerçek bisikletçiler anlar o an neler hissettiğimi. Bisikletçi sadece bisiklet kullandığı zaman mutlu olmaz. Böyle şeyler de bisikletçiliğin çok önemli bir parçasıdır. Bisikletçinin mutluluğu bunlarla tamamlanır. Bir de bisikletçiye gitmemek de muhteşem bir şey. Neredeyse bir bisikletçi dükkanında olan bütün aletler var bende. Hem ne güzel aletler, görseniz aklınız çıkar. Mutluyum işte öyle.

æ Bir de beni çok mutlu eden bir şey varsa, o da kesinlikle "mangal". Kess-ssinn-likk-le ama. Mangal için yapamayacağım hayvanlık yok. Ha ben mangal yapamam, **bişiremem**, mangal başında duramam, ama mangal ortamı olduğu zaman ben mutlaka orada olurum. Mangal ortamına en önde hep ben koşarım. Ara ara oluyor mangal ortamlarımız. Arnavutköy'de müzisyen arkadaşımız canımız ciğerimiz Mustafa Öztürk'ün bahçesinde. En önde ben gidiyorum. Ayı gibi yiyorum içiyorum, en son da ben ayrılıyorum. İğrenç biriyim. Geçen yaz da Muğla'da bir arkadaşımın düğününe gidecektim, mangal haberi geldi, dedim "sokarlar düğününe, ben mangala gidiyorum". Mangala gittim tabii. Düğün ne. Düğün hep olur. Mangal da hep olur ama tek bir mangal bile kaçmaz, kaçırılamaz. Olaylar hep budur.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
28 Eylül Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 327 72 00
29 Eylül Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49

Kurtuluş Reçetesi

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Kardeşlerim, abilerim, ablalarım, büyüklerim, küçüklerim, Atinalılar, Romalılar ve de Perihanlar! Gelin size bizim büyük çaresizliğimizi anlatayım: İçinde bulunduğumuz kaçınılmaz kısır döngüyü, asla kurtulamayacağımız bataklığın gerçek nedenini kısaca özetleyeyim. Şimdi biliyorsunuz en mantıklı genç en mantıksız olanıdır. Yani evet çelişkili gibi ama kim ne derse desin gençliğinde hele hele üniversite yıllarında haytalık etmeyen, arada bir de olsa dağıtmayan, geride en azından bir kaç utanılacak anı bırakmayan genç bildiğin mantıksızdır. İşte bizim sorunumuz da buradan başlıyor.

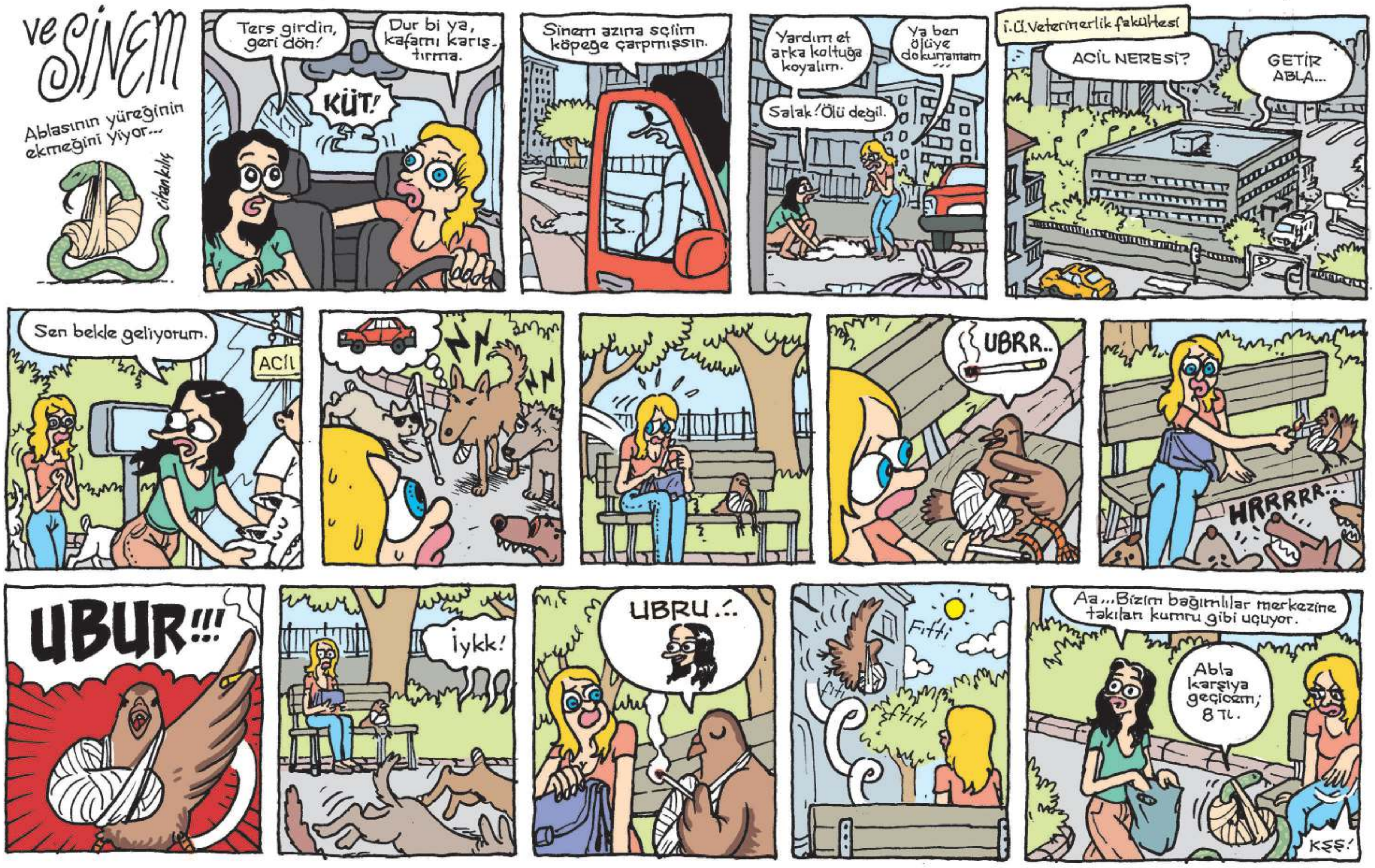
Herhangi bir üniversite kantinini, bahçesini gözünüzün önüne getirin. Yanına gidip sohbet edebileceğiniz insanlar normal gençlerdir. Bir de bunların siyasetle çok ilgileneni vardır. Bakın bunda da sorun yok ve hatta sonuçta hiç ilgilenmeyenler bile bir yerde politiktir aslında hiç ilgilenmemekle. İşte bu siyasetle ilgilenen gençlerin, atıyorum radikal partilere gönül vermiş olanları da candır. Ama örneğin ANAP'lı genç nedir yahu? Gencecik bir insan, nasıl bir motivasyonla ANAP'lı olur, LDP'li olur, CHP'li olur yani özetle merkezdeki partilere gönül verir?

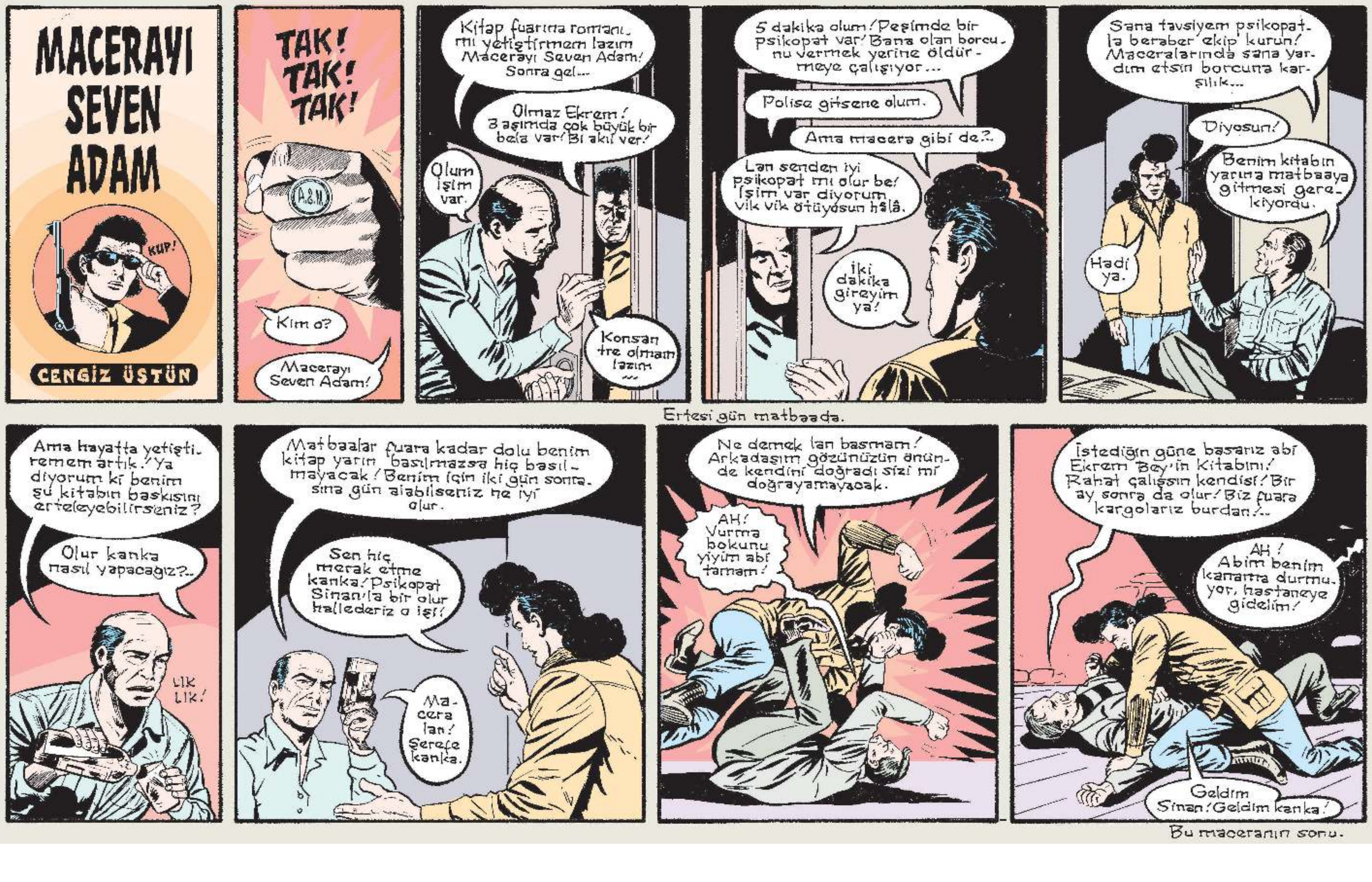
Ama sonra ne olur? Üniversite yıllarında o büyük, ana akım, orta yolcu partilere girmiş, üniversitenin en sıkıcı en renksiz adamları o partilerde kariyer yapar. Siyasetle ilgilenmeyen gizli politikler kendi hayatını sürdürür, radikal siyasetlere gönül verenler zaten örgüt kariyeri yapıp yükselseler ne olacak? Aradan yirmi yıl geçtikten sonra basbayağı okulun en renksiz adamının o merkez partilerinden birinden milletvekili olduğunu, bakanlığa yürüdüğünü falan görürüz. Hayır, bir yandan da o adamın yerinde bizim olmamız imkansızdır, neticede siyaset bu, biz siyasete atılmaya kalksak "Bakınız bu adam gençliğinde Vezneciler Polis karakolunun duvarına kusmuş!" "Bakınız bu hanımefendi on sekiz yaşını doldurmadığı için bardan polis tarafından alınmış, nezarette bekletilmiş!" "Bakınız bu bey üniversitedeyken ne biçim fotoğraflar çektirmiş!" diye siyaset kariyerimizi baltalarlar.

Daha açık anlatmak için şöyle söyleyeyim; hani bugün hemen her gencin youtube'ta olsun, instagram'da olsun abuk subuk fotoğrafları yok mu? Yarın öbür gün sanayi ve dış ticaret bakanı, enerji ve tabii kaynaklar bakanlığı müsteşarı olacak insanlara benziyor mu herhangi biri? E ama hâlbuki tanıdığımız neredeyse herkesin böyle abuk subuk pozları var, e kim olacak geleceğin maliye ve gümrük bakanı, kimi yapacağız aileden sorumlu devlet bakanı? İşte bütün anfilerin en silik çocukları, ülkenin en renksiz ve sıkıcı insanları, daha on sekiz yaşında siyaset kariyeri yapanlar, daha on dokuz yaşında iktidar ya da ana muhalefet partisinde siyasetçillik oynayanlar, kantinde masanıza yanaştığında sohbeti kestiğiniz, arkasından "ne acayip adam lan bu?" dediğiniz, partilere çağırmadığınız, olur a çağrılmadan gelirse varlığını bile farketmediğiniz o tıynetsizler olacak geleceğin siyasetçileri. Tıpkı şimdi "Abi kızlı erkekli oturuyorlardı, beni aralarına almazlar diye hiç gitmedim yanlarına," diyenler gibi yağsız, tuzsuz haşlanmış pirinç taneleri olacak geleceğin bakanları, müsteşarları her devrin maslahatgüzarları.

O yüzden kurtuluş için derhâl lağvedin merkez siyaset yapan partilerin gençlik kollarını! Zorla ileride utanacakları şeyler yaptırın bütün gençlere, yani zorla yaşatın gençliklerini! Snap chat'te köpek kulaklı fotoğrafla başvurmak zorunlu olsun üniversite sınavına, otuz yaş altının ehliyetinde komikli selfie şartı olsun, ciddi büyük adam gibi, hele hele on dokuz yaşında olduğu hâlde Ronald Reagan, Margaret Thatcher gibi konuşan gençlerin ağzına kürekle vurulsun.

Belki o zaman kurtuluruz bu kısır döngüden, lisede kravatı başına bağlayıp koşmamış, üniversitede derse girmek yerine çimlerde yuvarlanmamış eti form arası altınbaşak kıvamında sunta ruhlu heriflerden.

ve Sinem
Ablasının yüreğinin ekmeğini yiyor...
Ters girdin, geri dön!
Dur bi ya, kafamı karıştırma.
KÜT!
Sinem azına sçlim köpeğe çarpmışsın.
Yardım et arka koltuğa koyalım.
Ya ben ölüye dokunamam...
Salak! Ölü değil.
İ.Ü. Veterinerlik fakültesi
ACİL NERESİ?
GETİR ABLA...
Sen bekle geliyorum.
ACİL
UBRR..
HRRRRR...
UBUR!!!
İykk!
UBRU...
Fitti
Aa... Bizim bağımlılar merkezine takılan kumru gibi uçuyor.
Abla karşıya geçicem; 8 TL.
KŞŞ!

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
TAK! TAK! TAK!
A.S.M.
Kim o?
Macerayı Seven Adam!
Kitap fuarına romanını yetiştirmem lazım Macerayı Seven Adam! Sonra gel...
Olmaz Ekrem! 3 aşımda çok büyük bir bela var! Bi akıl ver!
Olum işim var.
Konsantre olmam lazım...
5 dakika olum! Peşimde bir psikopat var! Bana olan borcunu vermek yerine öldürmeye çalışıyor...
Polise gitsene olum.
Ama macera gibi de?..
Lan senden iyi psikopat mı olur be! İşim var diyorum vık vık ötüyosun hâlâ.
İki dakika gireyim ya!
Sana tavsiyem psikopatla beraber ekip kurun! Maceralarında sana yardım etsin borcuna karşılık...
Diyosun!
Benim kitabın yarına matbaaya gitmesi gerekiyordu.
Hadi ya.
Ertesi gün matbaada.
Ama hayatta yetiştiremem artık! Ya diyorum ki benim şu kitabın baskısını erteleyebilirseniz?
Olur kanka nasıl yapacağız?..
LIK LIK!
Matbaalar fuara kadar dolu benim kitap yarın basılmazsa hiç basılmayacak! Benim için iki gün sonrasına gün alabilseniz ne iyi olur.
Sen hiç merak etme kanka! Psikopat Sinan'la bir olur hallederiz o işi!
Macera lan! Şerefe kanka.
Ne demek lan basmam! Arkadaşım gözünüzün önünde kendini doğradı sizi mi doğrayamayacak.
AH! Vurma bokunu yiyim abi tamam!
İstediğin güne basarız abi Ekrem Bey'in Kitabını! Rahat çalışsın kendisi! Bir ay sonra da olur! Biz fuara kargolarız burdan!..
AH! Abim benim kanamа durmuyor, hastaneye gidelim!
Geldim Sinan! Geldim kanka!
Bu maceranın sonu.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Eskiler başkaydı demeyin, siz başkalaşın bir zahmet!''

OYUN TEORİSİ: Kocaman ülkede yıllardır kafalarına göre at oynatanlar, iki Atak Helikopteri'ne gökte harmandalı oynatmış, çok mu?

KADER: Ağaç demiş ki baltaya 'Sen beni kesemezdin ama ne yapayım ki sapın benden!''
Açıkça arap düşmanlığı yapan ve kendini 'batılı' sanan yandan yemiş modernlerimizin çoğunun adının arapça kökenli olması, nasıl bir yazgı? Bu ezik ruhlu, baba evinden utanan faşistler, İngiltere Kraliçesi'nin muhtelif yerlerindeki kıllara şiddetle özenen zavallılar...

asdasdjhjgh: Son on beş yılımızın özeti. Bu dönemin müziği de şu: ''Wi-Fi, Wi-Fi, çen olsun yandaşımız şen olsun vay!''

KAYAN YILDIZ: Türbanlı ya da türbansız, şu 'kayan yıldız' şımarıklığından hiç hazzetmiyorum. (Çağrışımın tesiri altında, Kayhan Yıldızoğlu'na saygılarımı sunarım.)

1000: Bu yılda türk bilgini İbn-i Sina, kahveyi keşfetti ve tıpta ilaç olarak kullandı. Kahveye ilk verdiği isim de 'bunc' idi. Bu isim, Etüyopya'da halen daha kullanılıyor...

TÜRK HAVA YOLLARI: Dünya markasıyız diye gubarmayı biliyosunuz ama bi uyku gözlüğü veremiyosunuz yolcuya! Nedir maliyeti o siyah bandın? Reis veya avanesi istese, gömlek yırtar, çorap keser, yaparsınız ama...

AH: Yanımdaki kadın incik boncuk tezgahına yöneldiğinde, ruhum işgale uğruyor adeta...

BERBER AĞBİYE SESLENİŞ: Genelinde taşra hayatında acele olmadığını öğrendim. Özelinde iyi adam olduğunu da tartıştırmam. Muhabbetin de iyi.
Yalnız ağbicim, ''Gidicem'' diyorum, ''Kızımı görücem'' diyorum, ne uzattın traşı be arkadaş. Yo, kıranazdım kalbini, içime attım. Ama tümden de unutamayıp aha buraya yazdım sayın berber ağbicim...

ÖDÜLSÜZ AYRILAN YARIŞMACI: Çarkıfelek, tokadını bizim gibilere saklar...

BOŞ İŞLER BİZDEN SORULUR: Dört yaşındaki Lale Leyla, Pritt'in kırmızı kapağını bir oyuncağa şapka gibi taktı. İyi de oturdu. Fes gibi oldu ama püskülü eksik. İlk boş zamanda püskül yapıcam ona. Genetik test yok, saçmalıkta kararlılık var...

KAĞIDI BOŞ VERMEK: Okul hayatına boşvermek...

ÜMİT BESEN TEORİSİ: Ümit Besen'i severim, çok dinledim. Ama bu teoriye Ümit Bey'i herhangi bir kişi olarak dahil ettim, matematikteki x gibi yani.Çünkü bu düşünce aklıma geldiğinde yolda yürüyodum, karşıdan gelen adam da Ümit Besen'i andırıyodu,ondan böyle oldu.Gelelim teoriye: Ümit Besen'in alınyazısı yazılsı, hepimiz gibi. Peki, bu alınyazısında ''Bu adam şarkılar yazıp besteleyip söyleyecek'' diye genel mi geçildi, yoksa her bir şarkısı da son notasına kadar planlandı mı? ''Katlanırdım belki en derin yasa / Kolunda yabancı biri olmasa'' diye nakşedildi miÜmit Bey'in alnına? Kim, nasıl bilecek bunu? Bana kalırsa, her detay hesabedildi. Şarkıya gelince,ayrılıktan ziyade koldaki yabancı koymuş adama. Yabancı dediği de ona yabancı, kızın yeni sevgilisi esasen. Peki ayrılık olup da kolda yabancı olmasa daha mı az koyardı? Evet, daha az koyardı...

ATEŞİN: Yaman kelime.Ateşli, coşkun, ateş renginde olan demek. Yaşatalım! (Ateşin, ''Yine bir gülnihal'' şarkısında geçer. Bir de 'kateşin' var, çayda bulunan faideli bir madde.)

HAYDAR HAYDAR: Üstad Ali Ekber Çiçek imzasını taşıyan ''On Dört Bin Yıl Gezdim Pervanelikte'' türküsü, yeryüzünün en dokunaklı ezgisidir, bu fakirin zannınca. Talkın adlı dostumuz ve Frank isimli ganalı arkadaşı, bu türküyü Belçika'da bir barda defalarca dinleyip ağlamışlar. ''Sen neden ağlıyosun'' sorusuna Frank'in verdiği cevap: ''Çok güzel çalıyo, ben ona ağlıyorum...''

YILLAR YILI: Hiç kimse hiçbir yazarın tutkunu olmamıştır, Cumhuriyet Kitap Eki'nin bulmacasını hazırlayan şahsın İbsen'i sevdiği kadar...

1207: Bu yılın 30 Eylül'ünde doğmuş yüce gönüllü Mevlana Celaleddin-i Rumi. Dünyaya gelmek mi O'na çğretti tüm insanlığa 'Gel' demeyi? Biz ölümü hep gitmek sanarız, yoksa hakiki geliş ölüm müdür?

BURUK SAADET: Ben, beni çok seviyo sanıyodum, meğer o herkesi çok sever imiş...

SIFIR SIFIRA ÇARE: Futbol maçı içinde, orta hakemin her iki takım için de birer penaltı atma hakkı olsun, dilediği dakikada! Haa, gene de gol olmayabilir ammaheyecan yaşanır! Saçma mı geldi? Madem saçma, o halde daha da coşalım, kornerleri de yan hakemler atsın yanın koyiim!

KADİM BİLGİ: ''Of'' demekten vazgeçip ''Ah'' demeliymişiz. Sizi bilmem. Ben ikna oldum...

2018: Milletvekilliği hiç aklıma gelmedi fakat olur da Senato yeniden hortlarsa ''Senatör'2 olmak isterim bak! Senatör Özdemiroğlu. Helehelecilik...

AMANIN: Peki ''Yalısapkını'' diye kuş olsa ya, açık pencereden şimşek gibi girerek ve hızla yalayıp dilleyip gene süratle kaçarak...

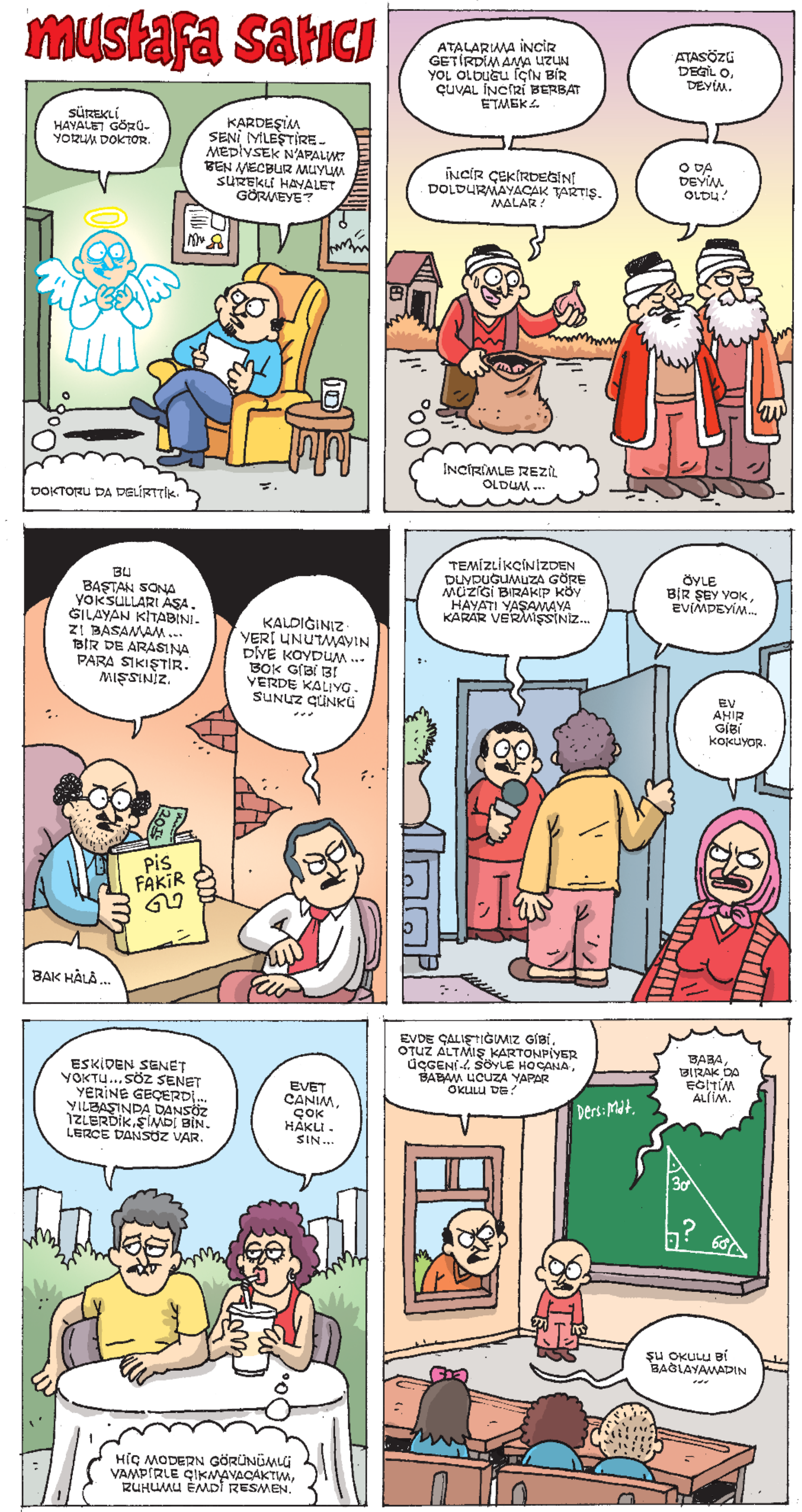
BELİNDE ERKEK KOLU: Karadeniz ve mehtap sordular seni, nereyesun...

BELALTINDAN NOTLAR: Hakikaten her şeyde bir hayır var. Bir kaç yıl önce, bir tipin yaşgününde, rica üzerine sahne almış ve normal gösterimin dışında, 'ağır' esprilerden oluşan bir set yapmıştım. Tamamen yetişkinler içindi. Geçen süre içinde o tipin niteliksiz bir denyo olduğunu anladım lakin bu fikir de aklımda kaldı. Geceyarısı Komedisi olarak tasarladığım bu 'sert' gösteriye hazırlanıyorum. Ekime yetiştirmeye çalışacağım...

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

ŞAKA TUTANAKLARI

Doksanların ikinci yarısı korkunç bir dönemdi. Kadir İnanır’ın Flash TV’de ana haberleri sunduğu, genç ve güzel kızların Sürahi Hanım taklidi yaparak gözlerimizin önünde eriyip gittiği, 900’lü hatları arayanların kötü tecrübelerini bir sır gibi toplumdan sakladığı, emeklilerin Ziraat bankasını bırakıp Sayısal Loto kuyruklarına girdiği, Sharon Stone’un Sharon Emel’i yarattığı, cinlerin Medyum Memiş’i yarattığı, Memiş’in diğer cin sahiplerine dayak attığı, Levent Kırca’nın açlık grevini karnı bile acıkmadan bıraktığı, Erdoğan’ın vatandaşlara çiçek atarken omzunun çıktığı, Eşkıya filminde ağlamayanın odun sayıldığı, Kızıl Ordu Korosu’nun “Oynama Şıkıdım Şıkıdım” söylediği, Nokia’nın yılan oyununu telefonlarımıza yerleştirerek parmaklarımızı esir aldığı, polisin biber gazı kullanmaya başladığı, Hülya Avşar’ın Ricky Martin’e pandik attığı, Ebru Gündeş’in beyin kanaması geçirdiği, Tarkan’ın dişlerinin ayrık olduğu, Yonca Evcimik’in, “Okayi yamaşita kombamba...”sına karşılık Çelik’in “Dum kah kah...” diye üzerimize saldırdığı bir dönemden söz ediyorum. Los del Rio şarkısı “Macarena”, değer verdiğimiz insanları tanınmaz birer yaratığa dönüştürmüştü. Kabalık ve rüküşlük ortalıkta kol geziyordu. Bir yandan nostalji kıymete binerken bir yandan Pimapen olağanüstü bir dünyevi sorun olarak evleri çerçevelemeye başlamıştı. Yeni yeni edinilen cep telefonları yüzünden, insanlar birbirlerine rezil telefon şakaları yapıyorlardı. Uzun yıllar sonra arkadaşlarını arayanlar seslerini değiştirip dakikalarca kimliklerini açıklamayarak (hatta bazen başka kimliklere bürünerek) karşıdaki insanlara sıkıntılı anlar yaşatmayı yerlere yatıran bir şaka olarak algılıyorlardı. İşletilenler, şaka olasılığını hissederek, “saf” pozisyonuna düşmemek için şakaya ortak olmaya çalışmakla, “ya karşımdaki gerçekten kurumsal bir kimlikse” kaygısı arasında eriyip gidiyorlardı. Artık sayıları azalsa da o yıllarda on binlerce insan bu rezilliğe ortak oldu. Bir yanda kahkahalar bir yanda sıkıntı. Bu insanlar bugün hâlâ aramızda. Artık pek telefon şakası yapamasalar da, işyerlerinde, evlerin içinde, balkon kenarlarında, içki sofralarında, plajlarda, havuz başlarında, ören yerlerinde türlü şakalara devam ediyorlar. Şakaya maruz kalanlar, “malzeme olduğu şakaya dâhil olamayan kompleksli insan” durumuna düşmemek için zoraki gülümsemeye çalışırken, bu vicdansızlar kahkahalarına devam ediyor. Allah taksiratlarını affetsin.

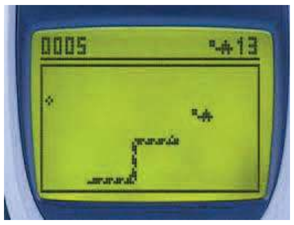

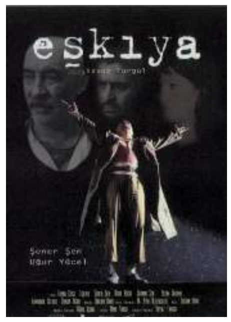
Aşağıda okuyacağınız sorgulama, yeni yeni edinilen cep telefonları yüzünden telefon şakalarının ayyuka çıktığı bu korkunç dönemde yapılmıştır. Tam tarihiyle 25 Eylül 1995’te. Sorgulamayı yapanın kimliği, telefon şakası yapan şahsın intikam alabileceği düşünülerek hâlâ gizli tutulmaktadır.

Şaka sahibi Serkan’ın sorgu tutanağı (1995)

“Telefonda sesinizi değiştirdiniz mi?” diye sordum. “Evet,” dedi. “Ne amaçla yaptınız bunu?” diye devam ettim. Biraz tedirgindi, “Yani arkadaşıma şaka yapmak istemiştim…” dedi. Notlarıma göz attım, yüzüne bakmadan, “Sesinizi değiştirerek arkadaşınızı aradınız ve onu sanki bir kurumdan arıyormuş gibi kandırdınız, doğru mu?” dedim. “Evet, ama…” diyerek bir şeyler açıklamak istedi. “Ne kadar sürdü bu durum?” diyerek lafını kestim. “Nasıl ne kadar?” dedi. Tane tane açıkladım: “Arkadaşınızı sesinizi değiştirerek ve bir kurumdan ararmış gibi yaparak kandırmanız ne kadar sürdü?” “Ben kimseyi kandırmadım, sadece şaka…” diye başlayan cümlesini bu sefer bağırarak kestim: “Size ne kadar sürdüğünü sordum!” “Bilmiyorum ki, beş dakika falan herhalde…” diye cevapladı.

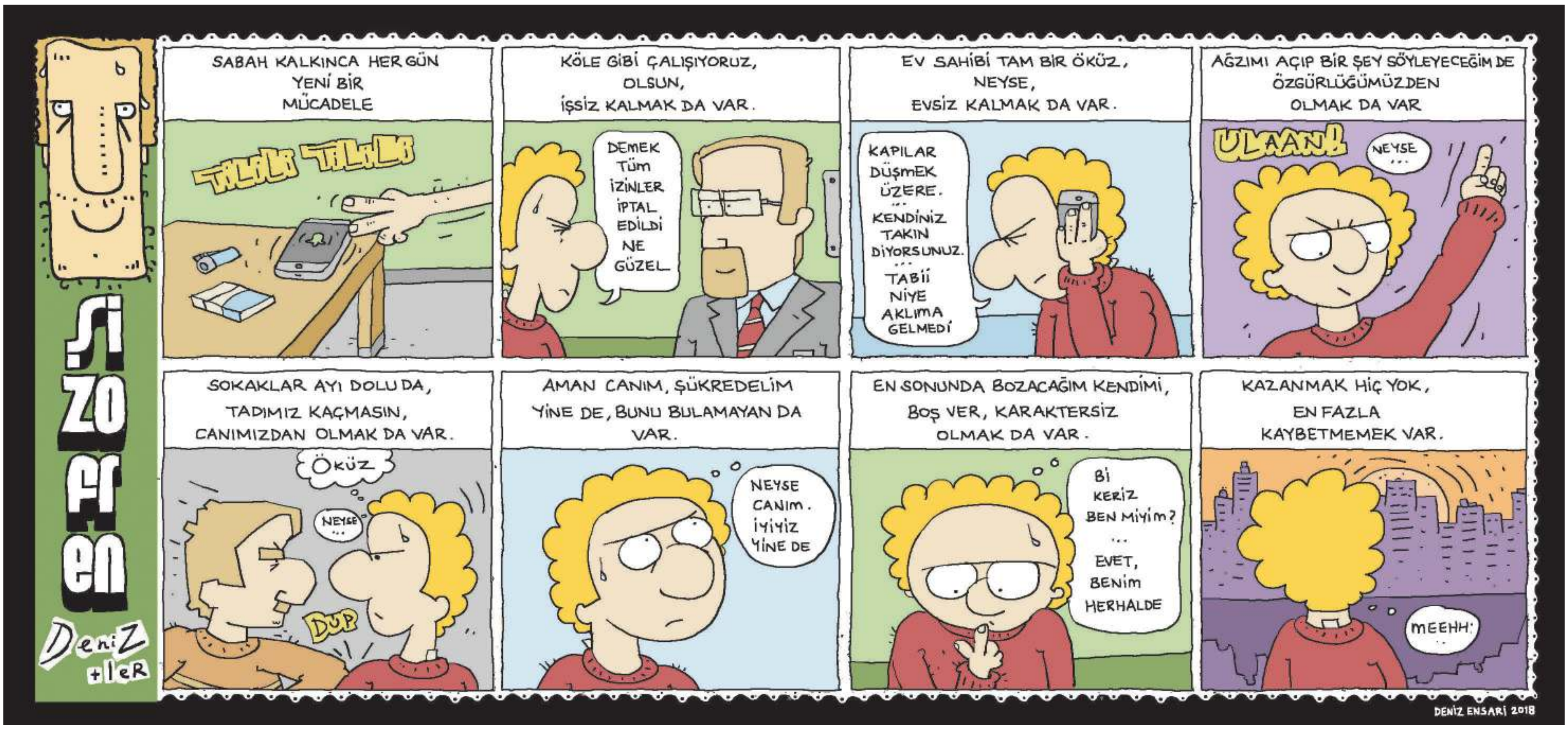

Titriyordu. Sandalyeyi yanına çekip ters pozisyonda oturdum. Sanki bir az önce bağıran ben değilmişim gibi yumuşak bir sesle, “Peki, bu 5 dakika içinde, arkadaşınızın sıkıldığını, durumdan tedirgin olduğunu hissetmediniz mi?” diye sordum. Olanları hatırlamak ister gibi boşluğa dalarak, “Evet, sanırım biraz tedirgin oldu…” dedi. İstediğim cevap buydu, derhal soruyu genişlettim: “Peki arkadaşınızın tedirgin olmasından zevk aldınız mı?” Nefesi sıklaşıyordu. “Yani sonuçta bir şakaydı, zevk aldım ama sizin zevkten kastınız nedir tam anlamadım,” dedi. Sahtekâr ama büyük bir kahkaha atarak sandalyeden kalktım. Art arda, “Demek anlamadınız...” diye kafamı sallayarak odada volta attım. Voltaların ardından pencerenin önüne giderek dışarıyı seyretmeye koyuldum. Ortamı geren bir iki dakikalık bir suskunluğun ardından arkamı dönmeden ağır ağır konuşmaya başladım. “Size şöyle anlatayım Bay..?” Cevap hemen geldi: “Serkan.” Devam ettim: “Evet Bay Serkan, sizce ben şu anda sizi sorgulamaktan zevk alıyor muyum?” “Evet, galiba alıyorsunuz” dedi. “Doğru! Zevk alıyorum. Sizin şu an içinde bulunduğunuz durum, tedirginliğiniz, bir sonraki adımı tahmin edememekten kaynaklanan kaygılarınız, karşımda sorularımı cevaplarken kontrol edemediğiniz ses tonunuz, benim kim olduğumu bilemeyişinizin verdiği telaş ve en önemlisi, bütün bu zavallı haliniz içinde hâkimiyetin bende olması bana müthiş bir zevk veriyor…” Tam bu noktada yüzümü ona döndüm. “Tanıdığınız bir duygu bu, öyle değil mi Serkan?” diyerek masaya ellerimi koydum (‘Bay Serkan’dan ‘Serkan’a geçişimin sebebi otorite ve samimiyet arasında gidip gelerek aklını iyice bulandırmaktı). Sorumu cevaplamayınca devam ettim: “O gün Bay Fırat’ı telefonda, siz beş dakika diyorsunuz ama tam yedi dakika boyunca kandırırken, bu duyguların hepsini yaşadınız. Hatta o kadar zevklendiniz ki, olaydan sonra bu şakanızı büyük bir gururla önünüze gelene anlattınız…” Olayı bu kadar ayrıntılarıyla biliyor olmam yaşadığı belirsiz kaygıları büyük bir korkuya dönüştürmeye başlamıştı. “Evet ama ben sadece şaka yapmak istemiştim…” derken gözleri doldu. Fırsatı kaçıramazdım, “Bana şaka deyip durmayın! Kandırma üzerine kurulu sığ şakalardan zevk alan insanların sorunu mizahi yetersizliktir!” diye bağırdım.

Dudakları titriyordu. Kontrolü iyice kaybetmeye başladığını hissettiği için ufak bir çıkış yaparak dengeyi sağlamaya çalıştı: “Kimsiniz siz? Ne hakla beni sorguluyorsunuz? Burası neresi?” Tam da istediğim sorulardı. Gülümseyerek doğruldum. “O gün arkadaşınız da defalarca size kim olduğunuzu sormuştu, ama sesinize gittikçe daha fazla gizem yükleyerek bu soruyu cevaplamadınız. O yüzden benim kim olduğum cevabını alamayacaksınız. Buranın neresi olduğu sorusuna gelince, bundan böyle buraya çok sık gelmek zorunda olduğunuz için cevaplayayım...” Burada bir es daha verdim. Beklediğim final anı gelmişti. Korku içinde açıklamamı bekliyordu. Ellerimi tekrar masaya koyarak yüzüne doğru eğildim ve en soğuk sesimle açıkladım: “Türlü Şakalarla Hayattan Vakit Çalanlar Mahkemesi”ndesiniz. Ve inanın cezanız çok ağır olacak.”

Not: Mahkemenin adının biraz rüküş olması o yılların ironi anlayışına verilebilir. Sonuçta korkunç yıllardan bahsediyoruz. Oğuz Atay’ın baştan aşağı yanlış algılandığı, Dostoyevski’nin özlü söz sayıldığı, Bukowski’nin “böyle bir hayat var” sanıldığı, edebi metinlerin üç nokta içinde kaldığı yıllardan... İyi ki bitti o yıllar! Selamlar…

İLKER ALTUNGÖK

@kaansezyum

Hayat mayat

Ne acayip şey hayat. Bir gün varsın, diğer gün olmayabilirsin. Bazen kimse bunun farkına varmadan yaşıyor gidiyor. Bazense –cenazeler gibi- ortamlarda insanlar tekrar bir ayıyor duruma.

Hayat ne acaba? Anlık bir hatıra mı yoksa üst üste binen duygular mı? Hayat neye göre var? Organik yaşam mı yoksa, bir kayanın sahilde beklemesi mi?

İşler karışık, sevgi gibi. Bazen sevgiye ya da aşka yeterli besleneceği yeri vermiyorsun. Aşk başlıyor, sonra devamında onu sulanmayan bir çiçek gibi öldürüyorsun, solduruyorsun. Aşk nedir hayatın içinde? Kendime soruyorum ama bir türlü kendime göre bir cevap bulamıyorum. Senin cevabın vardır illa ki…

Sevdiğin şeylere zaman ayırmak, o sırada da diğer sevdiğin şeylere zaman ayıramamak… En önemlisi insan. İnsansız olmuyor. İnsan yalnız hissediyor aniden. Hayvan mesela tamam ama insansız yaşam çok zor.
Kendimi yalnız hissetmemek için bin türlü takla atıyorum. Belki herkes atıyordur, bilemiyorum.

Hayvan, bitki ya da başka bir şey, uzanabildiğince uzanyorsun. Bi şeye uzanmak istemen yeterli aslında. Kendine "iş"inden başka varoluşlar ekleyebilmek gerekiyor.

Sevdiğin şeyleri düşün, onlar da seni seviyorsa, onlara biraz daha özen göster, onlar da yaşasın yeşersin. İlla ki bir noktada mutluluk bekliyor seni.

Ama bir yandan da keşfedilecekmiş gibi yaşamaman lazım. İnsan kendi şansını kendi yaratıyor. Oynadıkça sahnedesin, çaldıkça varsın, düşündükçe bir şeysin. Kendi ilgilendiğin şeylere de bir ayarlama çek. Çünkü her şey hayatını kaydırabiliyor.

Vücudunu sev, o da seni sevecek. İnsan doğası çok güzel. Barfiks yapıyorsun mesela, bir süre yapmaya çalıştıktan sonra daha da yapabiliyorsun. Halter kaldırıyorsun diyelim, ertesi gün daha çok halter kaldırabiliyorsun. Hayat gelişime açık. Sen ne kadar açıksın?

Arkadaşlarını besle, onları düzeltmeye çalış, kötü bir şey yapmıyorsun. Senin fikrin de bir bakış açısı. Hayatta ne kadar çok bakış açın varsa, o kadar geniş görebiliyorsun.

Bugün bir kediyi sevsen, yarın köpeği de sevmek istiyorsun. Sevgi kendini geliştiriyor. Kendini sevmezsen çevrene de sevgisizlik yayıyorsun, kendini sev bence. Sonuçta bir arkadaşın olarak bunu sana söylemek hakkım.

Şımarıklık yap ama yeterince olsun, her şey bir denge içinde olmalı. Hayat zaten ne zaman gelecek, ne zaman gidecek belli değil. Varken anı yaşa, orada ol. Nefes al sakince, yapabilirsen meditasyon yap. Dalga geçme benimle, kendini odaklamak işin en önemli kısmı. Kendi içindeki sıkıntıları da görebilirsin, yaptığın yanlışları da. Kendine karşı açık ve objektif ol, yoksa işin karışır…

Dostlarına, ailene, sevdiklerine zaman ayır. Hayat demek zaman demek. Zamansız olmak istiyorsan zamanını yaşa. Sev ki sevilebil…

Bu hafta yazı biraz kısa oldu, ama üzülme az ama öz anlatmaya çalıştım derdimi. Senin de bir derdin vardır illa ki, onun üzerine git. Dengeye bul. Evden çok çıkmıyorsan, evden çık. Çok dışarı çıkıyorsan da biraz evde kal. Kendine bir bak. Belki bir gün kendin de sana bakacak ve kendinle göz göze geleceksin. Ozaman anlayacağız bir karınca ya da bir bitkiyle aramızda hiçbir fark yok.

Ha bir de bol su iç, çünkü hepimiz sudan geliyoruz. Bol da hareket et, üşenme. Üşenenler yapamıyor biliyorsun.

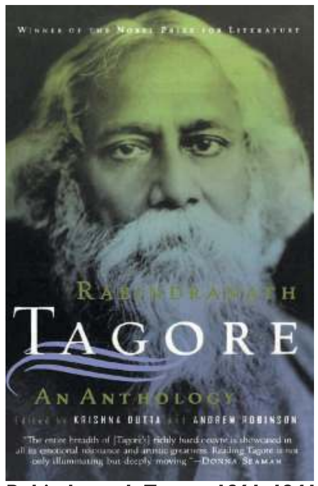
ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"arılar ışıkla sarhoş/ unutmuş balı kovanı/ (…)girmesek bugün evden içeri kardeş/ girmesek evden içeri"
Rabindranath Tagore

"EĞRİ DENİZ"
Gündüz sanki, ama karanlık etraf. Her türlü koyu gri. Gökyüzü siyah. Karanlık karanlık dar, ıslak yokuşlar. Işıksız pencereli eski, yarı harab evler. Dumanlar. Yine onlar gibi kapkara, epey yokuş aşağı eğri bir deniz. Kıpır kıpır, çalkantılı. (hayret, yokuş aşağı denize hiç şaşırmıyorum) Ortalıkta tek bir insan yok. Bir yere bir şeye yetişmem gerekiyor. Koşarken koşarken komşunun hızla çarptığı şiddetli çelik kapı sesi. Uyandım. Perdelerde güneş. (Ya temelli kalıp oralarda, düşmemek için koltukların kenarlarına sımsıkı tutuna tutuna, o--en az 45 derece-- eğri denizden vapurla aşağı aşağı işe giderken…) Çok şükür komşu kapıyı abartılı bir hızla çarptı.(komşu komşunun külüne muhtaç) Sağolsun. Hep öyle kapatıyor kapıyı. Sanki hayata (dış dünya'ya) bir cevap verme biçimi.(gümmm, al sana) Asık bir surat. Daima. Herneyse. Neydi orası. Ne işim var oralarda. (Hayırdır inşallah denir)

Rabindranath Tagore 1861-1941

Neyse ki hızla unutuyorum. Sonra. Hele bir çay içeyim. Eğri, siyah deniz kalacak gibi ama işte maalesef. Herneye işaret ediyorsa artık. Rüyalar: hala çok az şey biliyoruz haklarında, binlerce, binlerce yıl geçti. "Yorumlanmamış rüya okunmamış bir mektup gibidir" Böyle yazıyormuş "Talmud'da. (Jung'da görmüştüm o çok çarpıcı tanımı) Ah o "okunmamış mektup"lar. Binbir çeşit. Hergece hergece… Zihnimde hepsini tıkıştırdığım o kıpraşan, titrek kutu. Epey diplerde. Mektup kutum. O okunmamış mektuplar orada hafif hafif eriye eriye birbirlerinin içlerine doğru yavaşça aka aka yapış yapış bir bulamaç haline… *(çöp tepeleri patlardı eskiden İstanbul'un varoşlarında, öyle olmasın da maazallah)* Zavallı bilinçaltım.
"Rüya kendi kendisinin yorumudur" Bu da yazıyormuş ama "Talmud'da. *(yine aynı kitabından Jung'un)* Bu iyi işte bak. Otursun, kendi kendisini yorumlasın. Kendi bilsin, kendini. Kendini hayra yorsun. Bana söylemesin. Rüyam. Tedirgin olurum: "…o eğri deniz var ya abi, o işte ekonomideki belirsizlikleri…" Sus. Rüyam. O kadar birebir olabilir mi? Eski dergilerin ekonomi sayfası grafikerleri/ illüstratörleri olurdu. Ekonomi kötüye gidiyorsa diyelim haberde, fırtınalı hava, şimşekler, kargalar, uçuşan dolarlar gibi şeyler çizerlerdi. *(yanlış anlaşılmasın severdim o resimleri)* Rüyalarımı onlar mı resimliyor. Herneyse bilemiyorum. Zor mevzular. Belki de rüyam haklı. Başka konuya geçiyorum. Geçtim. Bu elektriksiz kalmış olduğum o karanlık dört gün var ya. Hani. Yazmıştım burda. (odalarda ışıksızım/katıksızım, viraneyim) İşte o günlerin vesile olduğu hoş bir mesele. (yazar her düştüğü yerden, bir avuç toprakla kalkıyor maaşallah--bir konuşan eşek sahibi de olmuştum, bedavadan, o karanlık sebebiyle, o da var--) İşte o günlerde. Bayramın ortasıydı. Şehir ana baba günü. (Antalya) Elektriklerim kesik. Dışarıda bir telefon şarj edebilmek bile imkânsız. Bütün kafelerde bütün prizler dolu. Tıklım tıklım. Hepsinden bir kablo bir telefona uzanıyor. İnternetsiz de kalınca. Gittim bir gazete aldım. İtiraf ediyorum en az beş yıl falan olmuştur. Hiç almamıştım. Gazete. Rezillik. Aldım. Eve geldim. Dalıp gitmişim. Henüz yarısına dahi gelemeden, bir baktım hava kararıyor. Gün akşam oldu. Daha üç tane ilave var. Hava karardı. Nasıl özlemişim. Herşeyi, ama herşeyi okuyorum. Eleman arayanlar. Emlak ilanları. Hiç okumayacağım şeyler. Okuduğuma da inanıyorum. Daha fazla inanıyorum. Kağıda basılmış yazılar, resimler özel bir tür maddi gerçeklik kazanmış gibi daha çok etkiledi. *(Kaza resimlerine internettekinden* çok *daha fazla üzüldüm, daha fazla içimi burktu)* Tuhaf bir şekilde. Meğer o uçucu kaçıcı, yanıp sönen ışıklı noktalardan olma, el hareketiyle bir meçhule gidip kaybolan o yazıları, resimleri falan tam olarak ciddiye almıyormuş beynim. İnternetteki.

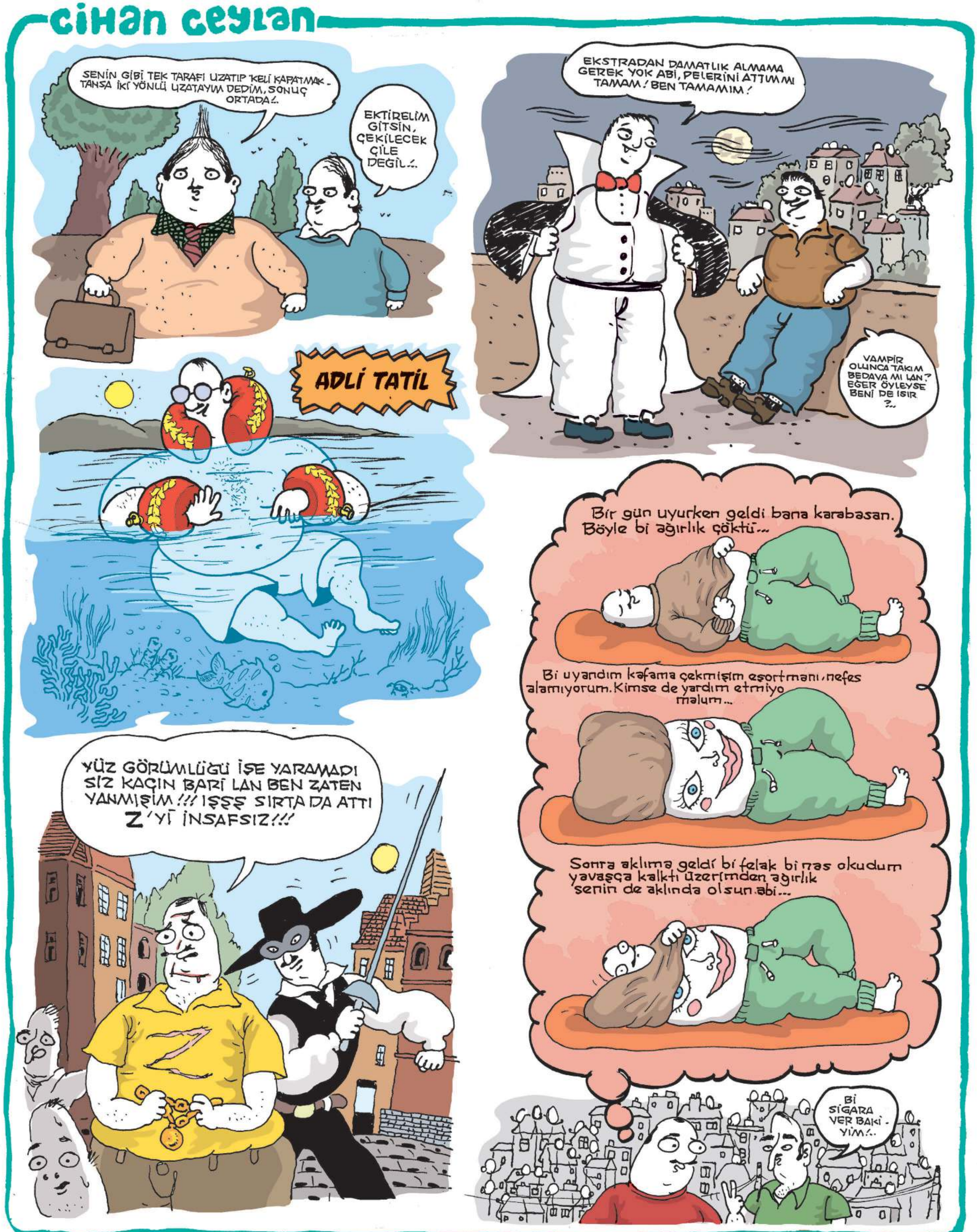

Kabus/ Johann Heinrich Füssli (1741/1825)

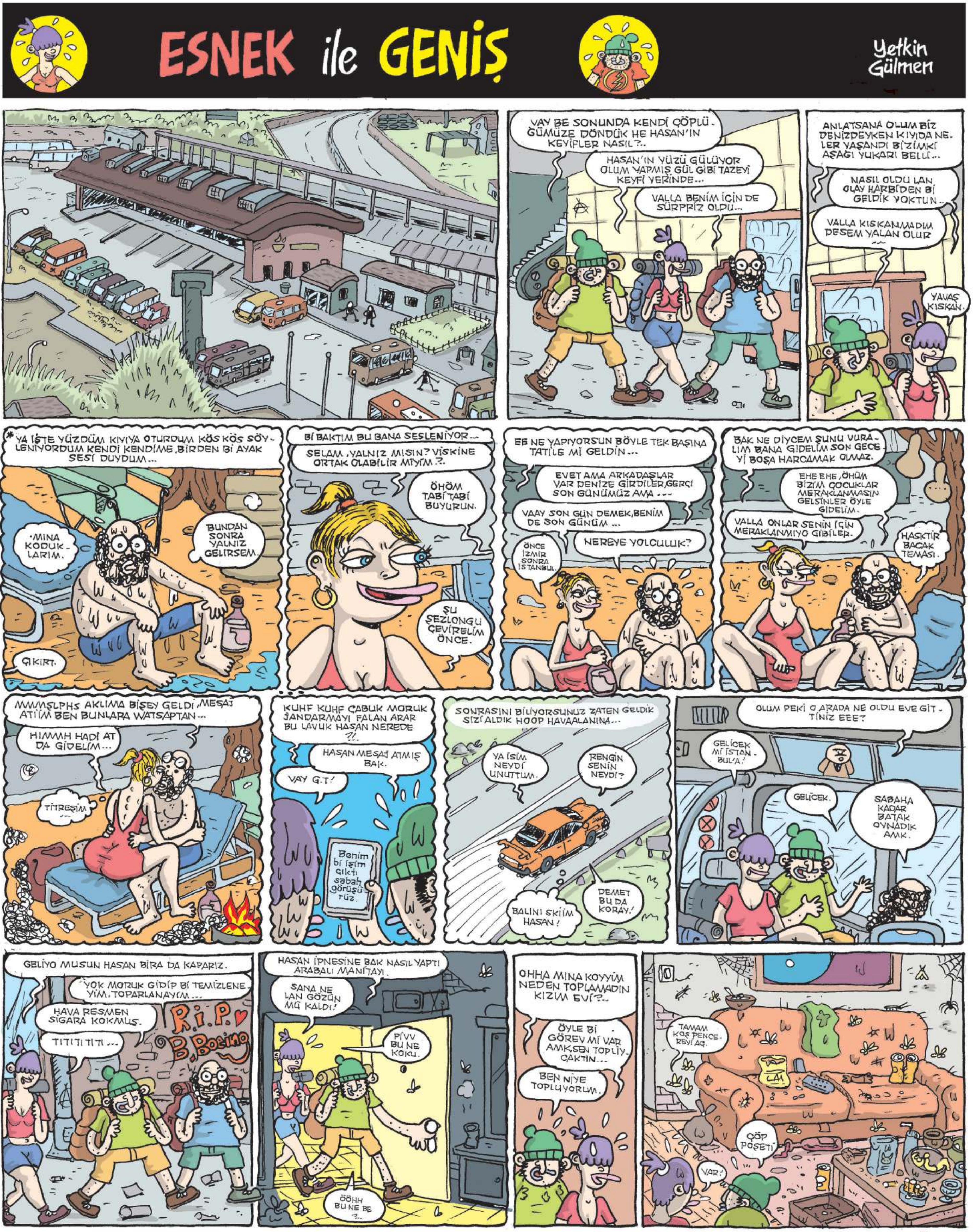
Gazete kadar değil. Yani. Tam da inanmayarak. Hayretler içinde kaldım. "Olur mu canım gazeteye basmışlar" derlerdi teyzeler, amcalar çocukluğumun mahallelerinde, işin ciddiyetini belirten bir hafif çatık kaşlı bir ifade yüzlerinde. Yani gerçek. İşte: "Gazeteye çıkmış" Zihnimin bir kuytusunda onların o kavrayış biçimlerinin bir kalıntısı da duruyormuş hala demek. ("İnternette yazmışlar" aynı etkiyi yapmıyor) Tamam hadi ben neyse de; gazetelerin kendileri de "kendi internet siteleri" ni tam ciddiye almıyorlar. Kendi internet sitelerindeki o abukluklar, o hafiflikler gazetelerinde yok. Yalan'nın maskeli halleri; "Faydalı diye yiyoruz meğer o zararını bilseniz ağzınıza sürmezsiniz" "O zararı?" Otuz tane resim tıklaman gerek "o zarar" için. Onlar yok.
Kağıdın hışırtısını, katlanışını, rüzgarını, dokusunu falan geçiyorum. Özetle: Gazeteye hayran oldum. Yeniden. "Her gün alırım artık" falan dedim. "Gazetelerin internet sitesi olmasın canım ne gerek var allalla... Yasak olsun, herkes gazete alsın" gibisinden radikal düşünceler falan da geçmedi değil aklımdan. Sonra. Bir iki gün aldıysam da… Bayram bitip de elektrik yeniden açılınca; köyde bırakıp gittiği, hiç arayıp sormadığı karısını beş yıl sonra ziyaret edip, "senin hakkını ödeyemem gülüm, kınalı kuzum" falan filan diye ağlaşmış bir gurbetçi gibi kendi Almanya'ma döndüm. *(Gördün güzelleri beni unuttun)* Buralarda ekran ışıl ışıl.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

CiHAN CEYLAN
SENİN GİBİ TEK TARAFI UZATIP KELİ KAPATMAKTANSA İKİ YÖNLÜ UZATAYIM DEDİM, SONUÇ ORTADA!..
EKTİRELİM GİTSİN, ÇEKİLECEK ÇİLE DEĞİL!..
ADLİ TATİL
YÜZ GÖRÜMLÜĞÜ İŞE YARAMADI SİZ KAÇIN BARİ LAN BEN ZATEN YANMIŞIM!!! IŞŞŞ SIRTA DA ATTI Z'Yİ İNSAFSIZ!!!
EKSTRADAN DAMATLIK ALMAMA GEREK YOK ABİ, PELERİNİ ATTIM MI TAMAM! BEN TAMAMIM!
VAMPİR OLUNCA TAKIM BEDAVA MI LAN? EĞER ÖYLEYSE BENİ DE ISIR ?..
Bir gün uyurken geldi bana karabasan. Böyle bi ağırlık çöktü...
Bi uyandım kafama çekmişim eşortmanı, nefes alamıyorum. Kimse de yardım etmiyo malum...
Sonra aklıma geldi bi felak bi nas okudum yavaşça kalktı üzerimden ağırlık senin de aklında olsun abi...
Bİ SİGARA VER BAKİYİM!..

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
VAY BE SONUNDA KENDİ ÇÖPLÜ-GÜMÜZE DÖNDÜK HE HASAN'IN KEYİFLER NASIL?..
HASAN'IN YÜZÜ GÜLÜYOR OLUM YAPMIŞ GÜL GİBİ TAZEYİ KEYFİ YERİNDE...
VALLA BENİM İÇİN DE SÜRPRİZ OLDU...
ANLATSANA OLUM BİZ DENİZDEYKEN KIYIDA NE-LER YAŞANDI BİZİMKİ AŞAĞI YUKARI BELLİ...
NASIL OLDU LAN OLAY HARBİDEN Bİ GELDİK YOKTUN..
VALLA KISKANMADIM DESEM YALAN OLUR
YAVAŞ KISKAN.
*YA İŞTE YÜZDÜM KIYIYA OTURDUM KÖS KÖS SÖY-LENİYORDUM KENDİ KENDİME, BİRDEN Bİ AYAK SESİ DUYDUM...
·MINA KODUK-LARIM.
BUNDAN SONRA YALNIZ GELİRSEM.
ÇIKIRT.
Bİ BAKTIM BU BANA SESLENİYOR...
SELAM, YALNIZ MISIN? VİSKİNE ORTAK OLABİLİR MİYİM?..
ÖHÖM TABİ TABİ BUYURUN.
ŞU ŞEZLONGU ÇEVİRELİM ÖNCE.
EE NE YAPIYORSUN BÖYLE TEK BAŞINA TATİLE Mİ GELDİN...
EVET AMA ARKADAŞLAR VAR DENİZE GİRDİLER, GERÇİ SON GÜNÜMÜZ AMA...
VAAY SON GÜN DEMEK, BENİM DE SON GÜNÜM...
NEREYE YOLCULUK?
ÖNCE İZMİR SONRA İSTANBUL.
BAK NE DİYCEM ŞUNU VURA-LIM BANA GİDELİM SON GECE-Yİ BOŞA HARCAMAK OLMAZ.
EHE EHE, ÖHÜM BİZİM ÇOCUKLAR MERAKLANMASIN GELSİNLER ÖYLE GİDELİM.
VALLA ONLAR SENİN İÇİN MERAKLANMIYO GİBİLER.
HASKTİR BACAK TEMASI.
MMMŞLPHS AKLIMA BİŞEY GELDİ, MESAJ ATIİM BEN BUNLARA WATSAPTAN...
HIMMH HADİ AT DA GİDELİM...
TİTREŞİM
KUHF KUHF ÇABUK MORUK JANDARMAYI FALAN ARAR BU LAVUK HASAN NEREDE ?!.
HASAN MESAJ ATMIŞ BAK.
VAY G.T.!
Benim bi işim çıktı sabah görüşü-rüz.
SONRASINI BİLİYORSUNUZ ZATEN GELDİK SİZİ ALDIK HOOP HAVAALANINA...
YA İSİM NEYDİ UNUTTUM.
RENGİN SENİN NEYDİ?
DEMET BU DA KORAY!
BALINI SKİİM HASAN!
OLUM PEKİ O ARADA NE OLDU EVE GİT-TİNİZ EEE?
GELİCEK Mİ İSTAN-BUL'A!
GELİCEK.
SABAHA KADAR BATAK OYNADIK AMK.
GELİYO MUSUN HASAN BİRA DA KAPARIZ.
YOK MORUK GİDİP Bİ TEMİZLENE-YİM. TOPARLANAYIM...
HAVA RESMEN SİGARA KOKMUŞ.
TITITI TITI...
R.İ.P. B. Bocino
HASAN İPNESİNE BAK NASIL YAPTI ARABALI MANİTAYI.
SANA NE LAN GÖZÜN MÜ KALDI!
PİVV BU NE KOKU.
ÖÖHH BU NE BE ?..
OHHA MINA KOYYIM NEDEN TOPLAMADIN KIZIM EVİ?..
ÖYLE Bİ GÖREV Mİ VAR AMK, SEN TOPLIY-ÇAKTIN...
BEN NİYE TOPLUYORUM.
TAMAM KOŞ PENCE-REYİ AÇ.
ÇÖP POŞETİ
VAR!

nevzat'ı ara...

Yeni bir sen.

Sabah, arkadaşın bekar evinin bekar banyosunda alttan alta çürümüş, siyahlaşmış aynada kendimi izliyorum. Benim dün gece gelecek kuşaklara miras bıraktığım vücut bu değildi. Gece boyunca mayalanmış, şişmiş, özensiz ve sevgisiz kurulmuş bir turşuya dönmüş. Oysa tanıyorum bu turşuyu. Kendi vücudum içinde yaşayan uzak, hayırsız ve alkolik bir akrabamızdır bu vücut. Arkadaşların evinde çok içtiğim, eve dönemediğim, çekyatlarda, üçlü koltuklarda, ya da ikili koltuklarda yattığım günlerin ertesinde habersiz çıkıp gelir. Sanki çekyattan bulaşan bir hastalık gibi suratıma yerleşir çehresi. Eskiden, üniversite yıllarında iki üç günde bir yer değiştirirdik. Yarısını ben, yarısını o okudu üniversitenin. Yaş ilerledikçe arkadaşların evinde kalma işini azaltmaya başladım. Neden:

1. Tasarım ayrıcalıklı bir zümrenin mülkiyetinde değildir, aksine tüm insanlığın kullanımına sunulmuş bir hediyedir. İnsanlar o hediyeyi alıyor, "a çok teşekkür ederim, ne gerek vardı, çok sağol, çok istediğim bir şeydi zaten" diye hediyeyi getiren medeniyetin yanaklardan öpüyorlar, sonra hediye paketiyle birlikte bir yerlere kaldırıyor ve bir daha yüzüne bakmıyorlar. Tanıdığınız biri yeni eve çıktı, siz de evine ilk kez giderken şık bir hediye götürdünüz... Aynı eve ikinciye gittiğinizde gözleriniz o hediyeyi aramaz mı? Hediyenizin kullanılmadığını, onun yerine çok çirkin vazoların, üzerinde "AH ALTINOLUK" yazan küllüklerin kullanıldığını görseniz sinirlenmez misiniz? İçiniz sıkılmaz mı? İşte ben artık bazı evlerde böyle hissediyorum ve geceleri koltuklarında yatmak istemiyorum.

Ender naber?

2. O altın çağlarımızda arkadaşların evinden çıkıp en fazla okula giderdik. Okulda ne diyecekler? Zaten taşra üniversitesinin orta kalite öğrencileriyiz. Ne diyebilirler? Hocaların "bizi seçtiğiniz için teşekkürler" demekten başka bir şey gelmiyordu ellerinden. "Bunun suratı şişmiş, ne biçim olmuş, bunun sosyal bilimler öğrenmeye hakkı yoktur, derhal atın bu öğrenciyi dışarı" deme gibi bir durumları yoktu. Hele bir de dersle ilgili yarı alakalı bir soru sormaya gör... Seviliyordum, sosyal bilimlerin prensi gibi hürmet görüyordum. Oysa artık sabahları kalkınca işe gidiyorum. İş yerinin girişi ortaçağ şatolarının etrafındaki hendekler gibi timsahlarla dolu. "ERHAN HAYIRDIR? Elbiseler değişmemiş, yüzün gözün şişmiş, kötü olmuşsun. Dün akşam FAZLA KAÇIRDIN herhalde? Sen zaten biraz fazla içiyorsun abi... Aslında spora başlasan... Benim artık spor bağımlılık oldu, her gün gitmeyince rahatsız oluyorum." diye toplanıyorlar cesedimin başına. Adım Erhan değil, benim adım Erman "Prens" Çağlar demeye bile fırsat bırakmadan yiyip bitiriyorlar, "bu Erhan sorunlu bir tip galiba, alkol sorunu var" muhabbetini gerçekleştirmek için şirketin içlerine doğru kayboluyorlar.

3. Bebeğim huysuzlanıyor.

Aynadaki akrabam "Olan oldu, bunları düşünerek kaybedecek vaktimiz yok, şimdi çıkarsak işe ancak yetişiriz" diye beni uyarıyor. Doğru diyorsun dayı. Etrafıma bakıyorum; doğal kaynaklar kurumuş, hayat bitmiş, geriye sadece akşam yenilen kabuklu fıstıkların kabukları kalmış. Burası artık bize bir ev olamaz, burada kalırsak ölürüz. Görünen ufuğun ötesine, bilinmeyene uzanacağız.

Bu civarı çok bilmiyorum. Taksiyle gelmiştim, taksiyle dönerim diye umuyordum. Ama bildiğim bir şey var; iş yerindeki timsahlara yem olmayacağım. Bugün değil. Sokağa çıktığım gibi önümden geçen ilk kelleşmeye başlamış, giyinmeyi bilmeyen, erkek giyim mağazaları o sene ne çıkarttıysa onu giyen adamın yakasına yapıştım, suratımı suratına yaklaştırıp "Günaydın, acil bir durum var. Bilsen sen bilirsin, burada yakınlarda lcwaikiki gibi mavi gibi, ltb olabilir, collezion olabilir, en yakın ne var? Sana benzemem lazım!" diye sordum. İşin ciddiyetini anlamış olacak, eliyle bir yerleri işaret etti, yüz metre sonra dedi.

Henüz uyanmamış, kendini açamamış kasiyere günaydınlar diledim. Bana üzeri yazılı tişörtlerinizi gösterin, bana dar paça pantolonlarınızı gösterin. Benden yeni bir ben yaratacağız. Bu uzak akrabama benzeyen vücudu, kötü bir komedi filmi gibi giysi giydirerek bana benzeteceğiz. Beni bana benzeteceğiz.

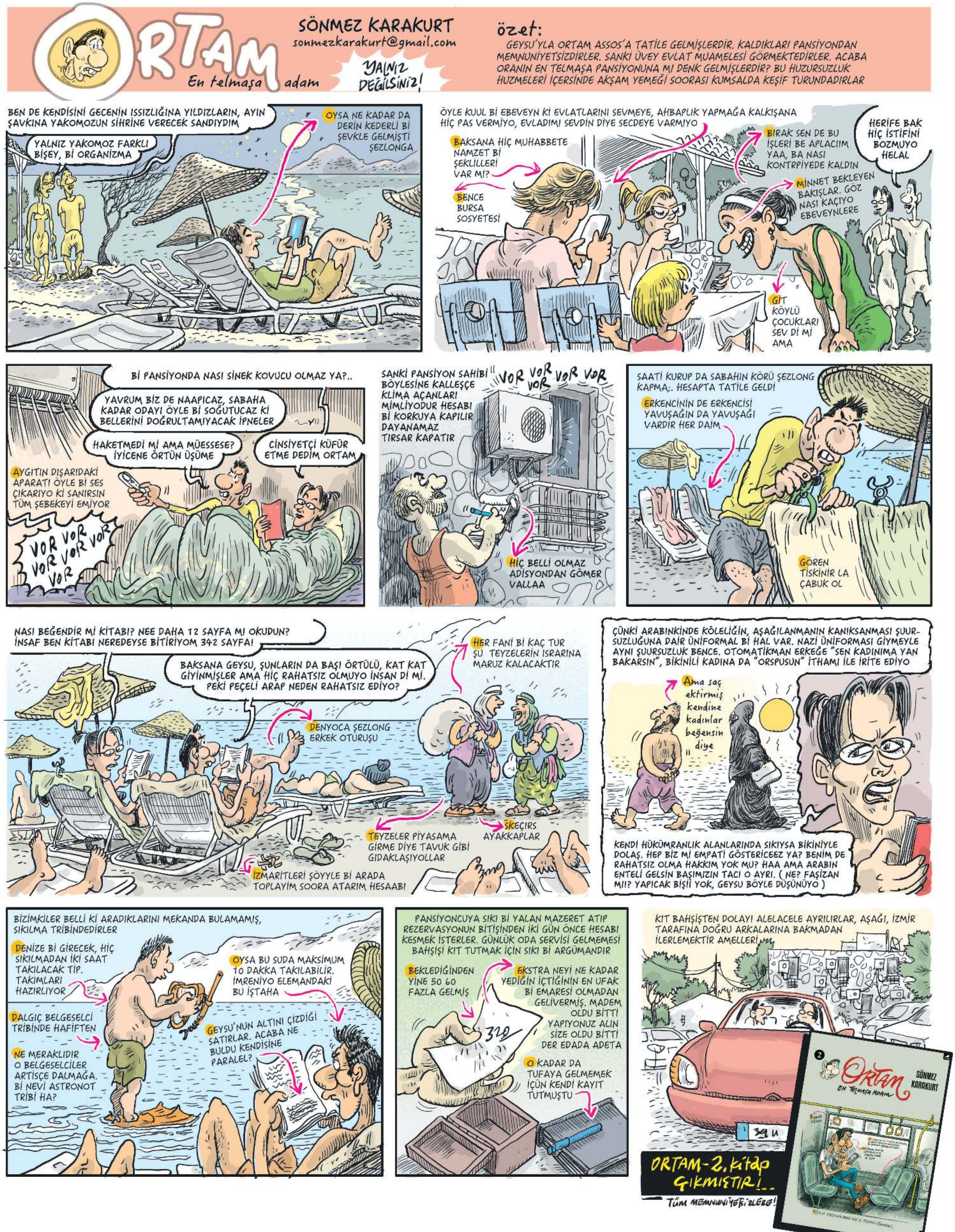
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 27 EYLÜL 2018 | Sayı: 578

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM ASSOS'A TATİLE GELMİŞLERDİR. KALDIKLARI PANSİYONDAN MEMNUNİYETSİZDİRLER. SANKİ ÜVEY EVLAT MUAMELESİ GÖRMEKTEDİRLER. ACABA ORANIN EN TELMAŞA PANSİYONUNA MI DENK GELMİŞLERDİR? BU HUZURSUZLUK HUZMELERİ İÇERSİNDE AKŞAM YEMEĞİ SOORASI KUMSALDA KEŞİF TURUNDADIRLAR
BEN DE KENDİSİNİ GECENİN ISSIZLIĞINA YILDIZLARIN, AYIN ŞAVKINA YAKOMOZUN SİHRİNE VERECEK SANDIYDIM
YALNIZ YAKOMOZ FARKLI BİŞEY, Bİ ORGANİZMA
OYSA NE KADAR DA DERİN KEDERLİ Bİ ŞEVKLE GELMİŞTİ ŞEZLONGA
ÖYLE KUUL Bİ EBEVEYN Kİ EVLATLARINI SEVMEYE, AHBAPLIK YAPMAĞA KALKIŞANA HİÇ PAS VERMİYO, EVLADIMI SEVDİN DİYE SECDEYE VARMIYO
BAKSANA HİÇ MUHABBETE NAMZET Bİ ŞEKLİLLERİ VAR MI?
BENCE BURSA SOSYETESİ
BIRAK SEN DE BU İŞLERİ BE APLACIIM YAA, BA NASI KONTRPİYEDE KALDIN
MİNNET BEKLEYEN BAKIŞLAR. GÖZ NASI KAÇIYO EBEVEYNLERE
HERİFE BAK HİÇ İSTİFİNİ BOZMUYO HELAL
GİT KÖYLÜ ÇOCUKLARI SEV Dİ Mİ AMA
Bİ PANSİYONDA NASI SİNEK KOVUCU OLMAZ YA?..
YAVRUM BİZ DE NAAPICAZ, SABAHA KADAR ODAYI ÖYLE Bİ SOĞUTUCAZ Kİ BELLERİNİ DOĞRULTAMIYACAK İPNELER
HAKETMEDİ Mİ AMA MÜESSESE? İYİCENE ÖRTÜN ÜŞÜME
CİNSİYETÇİ KÜFÜR ETME DEDİM ORTAM
AYGITIN DIŞARIDAKİ APARATI ÖYLE Bİ SES ÇIKARIYO Kİ SANIRSIN TÜM ŞEBEKEYİ EMİYOR
VOR VOR VOR VOR VOR VOR
SANKİ PANSİYON SAHİBİ BÖYLESİNE KALLEŞÇE KLİMA AÇANLARI MİMLİYODUR HESABI Bİ KORKUYA KAPILIR DAYANAMAZ TIRSAR KAPATIR
VOR VOR VOR VOR VOR
HİÇ BELLİ OLMAZ ADİSYONDAN GÖMER VALLAA
SAATİ KURUP DA SABAHIN KÖRÜ ŞEZLONG KAPMA:. HESAPTA TATİLE GELDİ
ERKENCİNİN DE ERKENCİSİ YAVUŞAĞIN DA YAVUŞAĞI VARDIR HER DAİM
GÖREN TİSKİNİR LA ÇABUK OL
NASI BEĞENDİR Mİ KİTABI? NEE DAHA 12 SAYFA MI OKUDUN? İNSAF BEN KİTABI NEREDEYSE BİTİRİYOM 342 SAYFA!
BAKSANA GEYSU, ŞUNLARIN DA BAŞI ÖRTÜLÜ, KAT KAT GİYİNMİŞLER AMA HİÇ RAHATSIZ OLMUYO İNSAN Dİ Mİ. PEKİ PEÇELİ ARAP NEDEN RAHATSIZ EDİYO?
HER FANİ Bİ KAÇ TUR ŞU TEYZELERİN ISRARINA MARUZ KALACAKTIR
DENYOCA ŞEZLONG ERKEK OTURUŞU
TEYZELER PİYASAMA GİRME DİYE TAVUK GİBİ GIDAKLAŞIYOLLAR
SKEÇIRS AYAKKAPLAR
İZMARİTLERİ ŞÖYYLE Bİ ARADA TOPLAYIM SOORA ATARIM HESAABI
ÇÜNKİ ARABINKİNDE KÖLELİĞİN, AŞAĞILANMANIN KANIKSANMASI ŞUURSUZLUĞUNA DAİR ÜNİFORMAL Bİ HAL VAR. NAZİ ÜNİFORMASI GİYMEYLE AYNI ŞUURSUZLUK BENCE. OTOMATİKMAN ERKEĞE "SEN KADINIMA YAN BAKARSIN", BİKİNİLİ KADINA DA "ORSPUSUN" İTHAMI İLE İRİTE EDİYO
Ama saç ektirmiş kendine kadınlar beğensin diye
KENDİ HÜKÜMRANLIK ALANLARINDA SIKIYSA BİKİNİYLE DOLAŞ. HEP BİZ Mİ EMPATİ GÖSTERİCEEZ YA? BENİM DE RAHATSIZ OLMA HAKKIM YOK MU? HAA AMA ARABIN ENTELİ GELSİN BAŞIMIZIN TACI O AYRI. (NE? FAŞİZAN MI? YAPICAK BİŞİ YOK, GEYSU BÖYLE DÜŞÜNÜYO)
BİZİMKİLER BELLİ Kİ ARADIKLARINI MEKANDA BULAMAMIŞ, SIKILMA TRİBİNDEDİRLER
DENİZE Bİ GİRECEK, HİÇ SIKILMADAN İKİ SAAT TAKILACAK TİP. TAKIMLARI HAZIRLIYOR
OYSA BU SUDA MAKSİMUM 10 DAKKA TAKILABİLİR. İMRENİYO ELEMANDAKİ BU İŞTAHA
DALGIÇ BELGESELCİ TRİBİNDE HAFİFTEN
GEYSU'NUN ALTINI ÇİZDİĞİ SATIRLAR. ACABA NE BULDU KENDİSİNE PARALEL?
NE MERAKLIDIR O BELGESELCİLER ARTİSÇE DALMAĞA. Bİ NEVİ ASTRONOT TRİBİ HA?
PANSİYONCUYA SIKI Bİ YALAN MAZERET ATIP REZERVASYONUN BİTİŞİNDEN İKİ GÜN ÖNCE HESABI KESMEK İSTERLER. GÜNLÜK ODA SERVİSİ GELMEMESİ BAHŞİŞİ KIT TUTMAK İÇİN SIKI Bİ ARGÜMANDIR
BEKLEDİĞİNDEN YİNE 50 60 FAZLA GELMİŞ
320
EKSTRA NEYİ NE KADAR YEDİĞİN İÇTİĞİNİN EN UFAK Bİ EMARESİ OLMADAN GELİVERMİŞ. MADEM OLDU BİTTİ YAPIYONUZ ALIN SİZE OLDU BİTTİ DER EDADA ADETA
O KADAR DA TUFAYA GELMEMEK İÇİN KENDİ KAYIT TUTMUŞTU
KIT BAHŞİŞTEN DOLAYI ALELACELE AYRILIRLAR, AŞAĞI, İZMİR TARAFINA DOĞRU ARKALARINA BAKMADAN İLERLEMEKTİR AMELLERİ
ORTAM-2. kitap ÇIKMIŞTIR!..
TÜM MEMNUNİYETSİZLERE!
ORTAM
En Telmaşa Adam
SÖNMEZ KARAKURT

UYKUSUZ

4 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2018/**40** No: **579**
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Her gün yeni bir zam haberi alıyoruz: Elektriğe konutlarda yüzde 8, sanayide yüzde 18 zam geldi.

F-35'te KRiZ

★ Amerika F-35'lerimizi vermiyor.. Aslında iyi de oluyor. Çünkü o F-35'leri alsak, tören yapacaz ve kutlama amaslı göğe bir sürü balon bırakacaz. Dünyada hergün yaklasık 15 bin ton uçan balon kutlama amaslı göğe bırakılıyor... Bu balonlar çevre kirliliği olarak bize geri dönüyor... Birleşmiş milletler genel sekreteri Yüngyin-Ho yaptığı açıklamada "O balonun gücü'ne kadar ki, yerçekimini sürekli yensin... Ya gazı kaçıyor, ya karga didikliyor, ya rüzgar vuruyor, bunlar düşüyor aşağı.. Sonuçta bu balonlar yörüngeye oturmuyor.. öyle olsa satürn gibi olurduk.. Etrafımızda halka olurdu.. Balonlardan... Rengarenk halkası olan bi gezegenimiz olurdu.. Astronotlar üstünde seks yapardı, uyurdu.. Gezegenimiz için tehlikeli astroidler, meteorlar, taşlar işte bu balon halkasında belki yavaşlayıp atmoferde iyice yanarak üstümüze toz ve kül parçası olarak yağardı... Ama değil... Çöp amk.. Düşüyo bu plastik yere... üsküdar belediyesinin ucurduğu balon çöpünü kocaeli belediyesi, çanakkale belediyesi temizlemek zorunda mı?. Derhal bu saçmalığa son verin... Yeter artık kamsorejone de plastiğe de...

Almanlar Şaşkın

★ "Ah zoo, Ah zoo" diye şaşırıyo alman.. Ah'lıyo... Yani şaşırdığı zaman canı yanıyor ve "Ah" ediyor.. "Ah mı?. Hani Türkçe bilmiyodun lan?" diye soruyosun, mahçup oluyor... Mahçup olunca "Aş-loh" diyorlar... "Yemek-yok" demek.. Kendini cezalandırıyo alman.. O gün aç yatıyor.. Bunlar o kadar kuralcı ki, arabayı bi ufak işin için 5 dk.. park edilmez yerde bıraktın mesela, hemen cezayı yazıyor... Kırmızı ışıkta yol boşken bi le geçmiyor... diyen Duble Yol ve Dinlenme Tesisi Bakanı Mermilleh YUNTKOR konuşmasını "Almanca bilen varsa gelsin, biz gidiyoz" diye sürdürdü...

★ Naylon ve Kütüphane Bakanı Yılmaz ise "Alman, Hollan, Belçika, Avust... Bunlar hep aynı millet.. Köyleri değişik.. Zamanla devlet olmuşlar... Sonra avrupacak birleşince foyaları ortaya çıktı, İngiltere "Siz memleketçilik yapıyosunuz" diye ayrıldı... Eğer bu muassırlıksa ben muassır olmak istemiyorum arkadaş... Benim rotam belli... Müezzin medeniyetler seviyesine ulaşmak.. Eskiden otantiktik.. Alman bizle seks yapıyordu... Artık o da kesildi... Yunanı var suriyelisi var.. Bize çok benziyorlar... Hadi.. Gidiyo muyuz!?" dedi. Coşan kalabalık, konvoylara atlayıp asfaltlara akın etti, benzin yaktı...

Ölü Sayısı artıyor..

★ Dünya nüfusunun çok arttığı konusunda uyarı yayınlayan NASA yetkilileri "Her yer çok kalabalık.. Yanında manitayla kapıda zaten hiç bi yere alınmıyolar... Ama bazen manitayla kapıda rezil oluyosun.. Rezervasyon şart.." dedi... Yaklaşık 256 kişilik uzman profesörden oluşan yetkililer grubuyla tartışma yaşayan bar güvenliğinin müdehalesi üzerine dağılan NASA yetkilileri "Dünya nüfusu hızla arttığı için ölü sayısı da o oranda artacak.. Buna yürek mi dayanır" diye korkularını dile getirdi.

★ Avrupa Nükleer araştırma merkezi C.E.R.N.'den yapılan açıklamada ise "Cern diye yazılıyo Sörn diye okunuyor" dendi. Daha sonra pizza sipariş eden uzmanlar karınlarını doyurdu.. Bi dilim pizza kaldı.. Onu kimse yemedi.. Fizikçiler "atılmasın bu yazıktır" dediyse de, kimyacılar "O beklerse kimyası bozulur" diye itiraz ettiler... matematikçiler küfür etti, edebiyatçılar taş fırlattı, derken tarihçiler, bedenciler ortalık karıştı.. Herkes birbirlerine odunlarla, demirlerle vur ha vuruyor, tuğlaları kayaları kafalarında un ufak ediyorlardı... Kanlar akmış, kemikler kırılmıştı. Ama atomlarda böyle parçalanmıyor muydu zaten.. Ve ortaya devasa bir enerji çıkıyordu.. İşte uzmanlar da aynını yapmış ve ortaya enerji çıkmıştı.. Beyin fırtınası oluşmuş ve olumlu fikirler, kafasına odunu yediği gibi pekişmişti. Bu odun, dersleri evde tekrar etmek gibiydi.. Pekiştiriyor, iyice öğretiyordu... Sonrası, gelsin formüller, icatlar, buluşlar..

Kasırga tehlikesi sürüyor..

★ "Hemen çıkmayalım, bence gitmemiş olabilir" uyarısı üzerine harekete geçen akut, "Açıklamayı kimin yaptığı henüz açıklanmadı" dedi... Jiplerine binip, evlerine geri dönen akutçularla yaptığımız telefon bağlantısında "Abi kapıdan şimdi girdik" dediler... Peki tropik kasırga gerçekten bitti mi? Yoksa bir yunan adasının arkasında kahpe tuzağı için gizlendi mi?.. Bilmiyoruz... Bildiğimiz bir şey varsa o da Türkçe... Yabancı dil bilmiyoruz... O yüzden derdini anlatamazsın...

★ Ayrıca kızılay, vatandaşları olası bi şeye karşı dikkatli olmaya çağırdı... "Dünya hali bu, herşey olabilir" diyen kızılay "Kesilecek şimdi metroya biriyorum" dedi...

Çayın bilinmeyen faydaları

★ "Çay, kahve aslında bunları içmeyeceksin" diyen Yoğurt ve Döner Müsteşarlığı genel müdürü yardımcısı Hikment Tuna "Aslında ben Yoğurt ve Döner Müsteşarlığı genel müdürü yardımcılığına atanmayı beklemiyordum... Marul ve Lüfer Bakanlığında görev yaptığım sırada arkadaşım "Gözün aydın, tayinin Yoğurt ve Döner Müsteşarlığı Genel Müdürü yardımcılığına çıkmış" diyince o an öğrendim... Tabiki benden önceki tüm Yoğurt ve Döner Müsteşarlığı Genel müdür yardımcısı arkadaşlar gibi görevimi layıkıyla yapmaya çalışacağım" dedi... Kendisine "Çayın faydaları" hatırlatılması üzerine "Kahvehane mi lan burası o *** çocukları" diye sinirlenen Tuna, üzerine bağlı **bomba** düzeneğinin tetiğini aktif hale getirmek için cep telefonuyla bomba hattını ararken görevliler tarafından etkisiz, pasif ve çekingen hale getirildi.

★ Bunun üzerine mikrofona gelen Yoğurt ve Döner Müsteşarlığı genel müdür yardımcısı vekili Kamil Yaylaoğlu "Çay kahvaltıda çok yakışıyo, iyi... Akşam güneş batarken içmesi keyifli... Bunlar çayın faydaları" dedi...

★ Poşet çayın günah olduğunu idda eden bi takım radikal çevreler, evlerindeki poşet çayları gökyüzüne atarak durumu protesto etti...

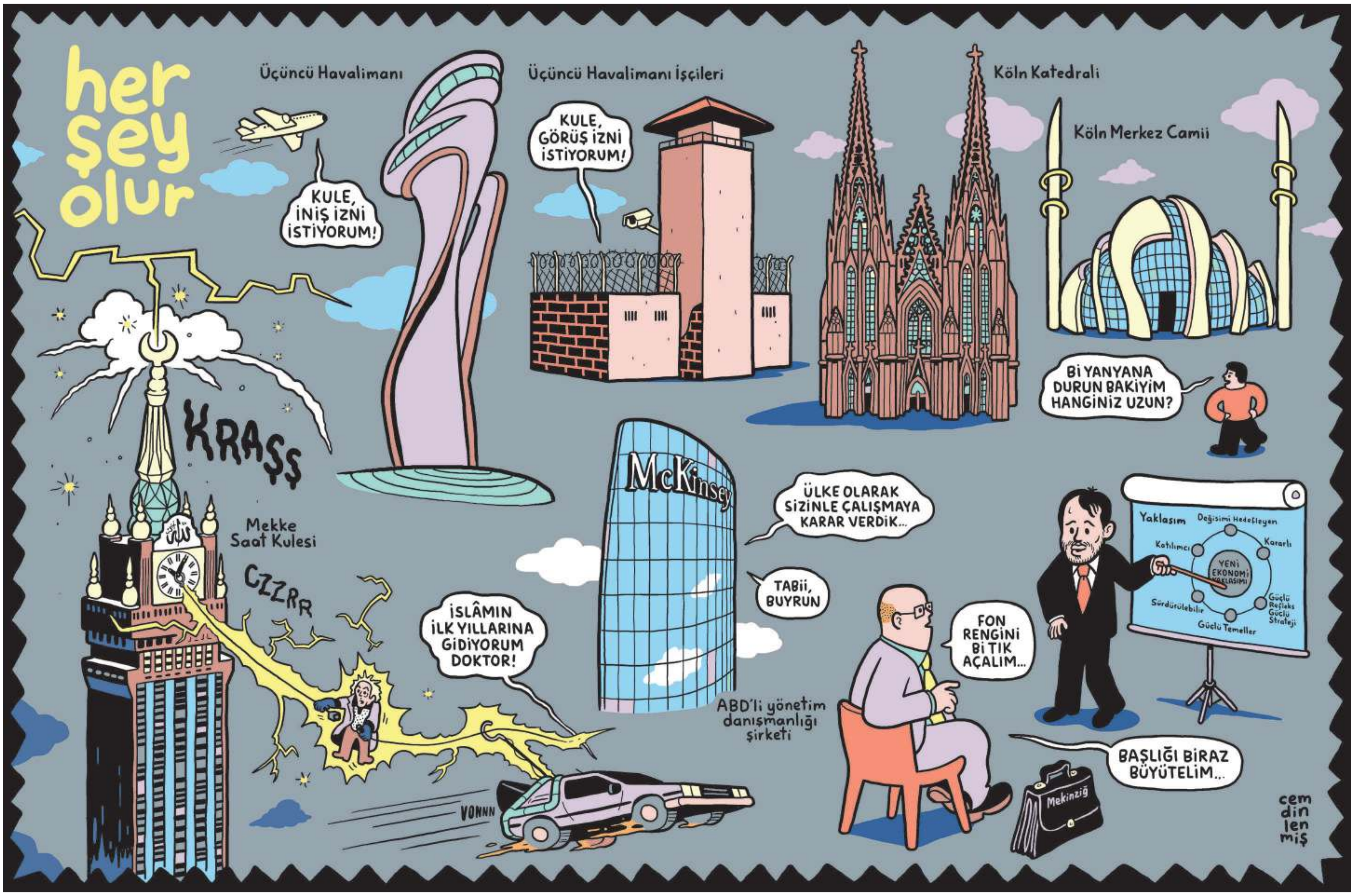
Hikaye: Ajanın Sonu

★ Reynıld, vatanî görevini Türkiye'de yapmakta olan bir amerikan ajanıydı... Doğu anadolu, Ege bölge uzmanıydı ve trakçayı çok güzel konuşurdu. Teşkilattaki diğer Türkiye sorumlusu ajanların yanında, iki büyük le en fazla rakıya dayanıklı olan da O'ydu.. Birgün yine aldığı görevi gerçekleştirmek üzere Kütahya'ya gitti... Halkı kışkırtacak ve iç savaş çıkaracak, ölü ve yaralı olmasını sağlayacaktı.. Ama işler planladığı gibi gitmedi... Türk vatandaşının ihbarını değerlendiren güvenlik görevlileri helikopterlerle gelip Reynıld'ı kıskıvrak yakaladı.. Sorgu için merkeze götürdüler.. Reynıld kemer tokasında gizlediği Hidroferondiposetiliyt ile görevlileri bayıltıp kaçmayı başarsada kısa süre sonra bi at çiftliğinde ele geçirilmişti... Etrafı sarılan Reynıld ateşle karşılık verse de, yoğun mermi atışına dayanamayarak öldü... Kalp masajı yaparak geri döndürülen Reynıld'ın vücudundan 54 kurşun 8 taş ve 2 vibratör çıktı... Kısa sürede iyileşen amerikalı ajan yine kaçtı... Ama çok geçmeden bi binanın bodrum katında kuşatıldı ve tank atışlarıyla yeryüzünden imha edildi... Ama sorunlar daha yeni başlamıştı... Amerika ajanın cesedini istiyordu... Uzun aramalar sonucu ajana ait burun, serçe parmak, bağırsak (84 cm) bulundu ve bunlar amerikaya kargolandı... Sorun çözüldü... Fakat ajan, Türk emniyeti bulmasın diye g*tüne plastik patlayıcı saklamıştı... Bulunan Reynıld parçalarındaki 84 cm. bağırsak plastik patlayıcı doluydu, bu farkedilmedi.. Amerikan ulusal müzesinde sergilenmek üzere atom bombalarının yanına konan plastik patlayıcılı bağırsak infilak edince, atom bombaları da patladı ve Amerikan uygarlığı böylelikle sona erdi...

Gitti gidiye

Bi yerden bi şeyler çıksa da hayatımı kurtarsa… Ama neredeee? Her şey bitmiş. Elde avuçta ne varsa yok olmuş. Eskiden ne güzel kitaplarımın arasından, dolaplardan, eski kıyafetlerimin ceplerinden filan para çıkardı. Şimdi bütün paraları bitirdik. Elde avuçta b şey kalmadı.

@kaansezyum

Zaten iklimleri de kaybediyoruz. Akdeniz iklimini kaybediyoruz, Karadeniz iklimini kaybediyoruz… Yerine ne geliyor? Kuraklık… Aynı para gibi hayatı da kaybediyoruz. Buharlaşma yoluyla su kaybediyoruz, insanlık kaybediyoruz, hayat kaybediyoruz…

Başka olçekte ülkesel olarak da kaybediyoruz ama kimseye söylemeyein. Herkez bizi kazanan ya da Karteeel bir numaradaki gibi bir numara zannediyor. Ülkede ne varsa satmışız tabii, kendi kağıdımızı bile üretemiyoruz, elalemin eline muhtaç böyle garibo garibo bakıyoruz. Zaten nehirlerin hepsinin üzerine bi şeyler kurup kuruttuk. Göller Bölgesi denen yerde göl kalmadı neredeyse. Burdur Gölü kuruyor. Git bak… Bütün atıkları da göle bağlamışız. Göl tabanında bu zehir birikmiş. Şimdi göl de kuruyor, gölün dibindeki o zehir yüzeye çıktı. Daha da güzeli rüzgarla bu zehir herkese ulaşıyor.

Çok yakında hepimiz kanser oluruz bu kafayla. O zaman sorarız birbirimize "Ne yaptık biz zamanında?" diye… Şimdi gölleri görebiliyoruz, yakında göremeyeceğiz. Olsun, bizi çekemiyorlar deyip geçeriz. Geçeriz ama kurtulmayız. Kendimizi kandıra kandıra nerelere kadar geldik? Buralara kadar geldik. Kandırdık ama kandırılmadık. Tüm dereler kirli, topraklar zehirli, hava termik santralleriyle zehirli, her yer taş ocağı olmuş. Ya bir de Çernobil'in yapımcılarından daha nükleer santral geliyor ülkemize. Hepimize hayırlı olsun.

Ergene Havzası'nda ülke pirincinin yarısı yetiştiriliyor, şimdi o pirinçlerin yetiştiği su da su değil. Kimyasal çorba. Gidin bakın, şu motorları nasıl Ergene'ye inmiş… Kimse bizi kıskanmasın, biz de kimseyi kıskanmayalım…

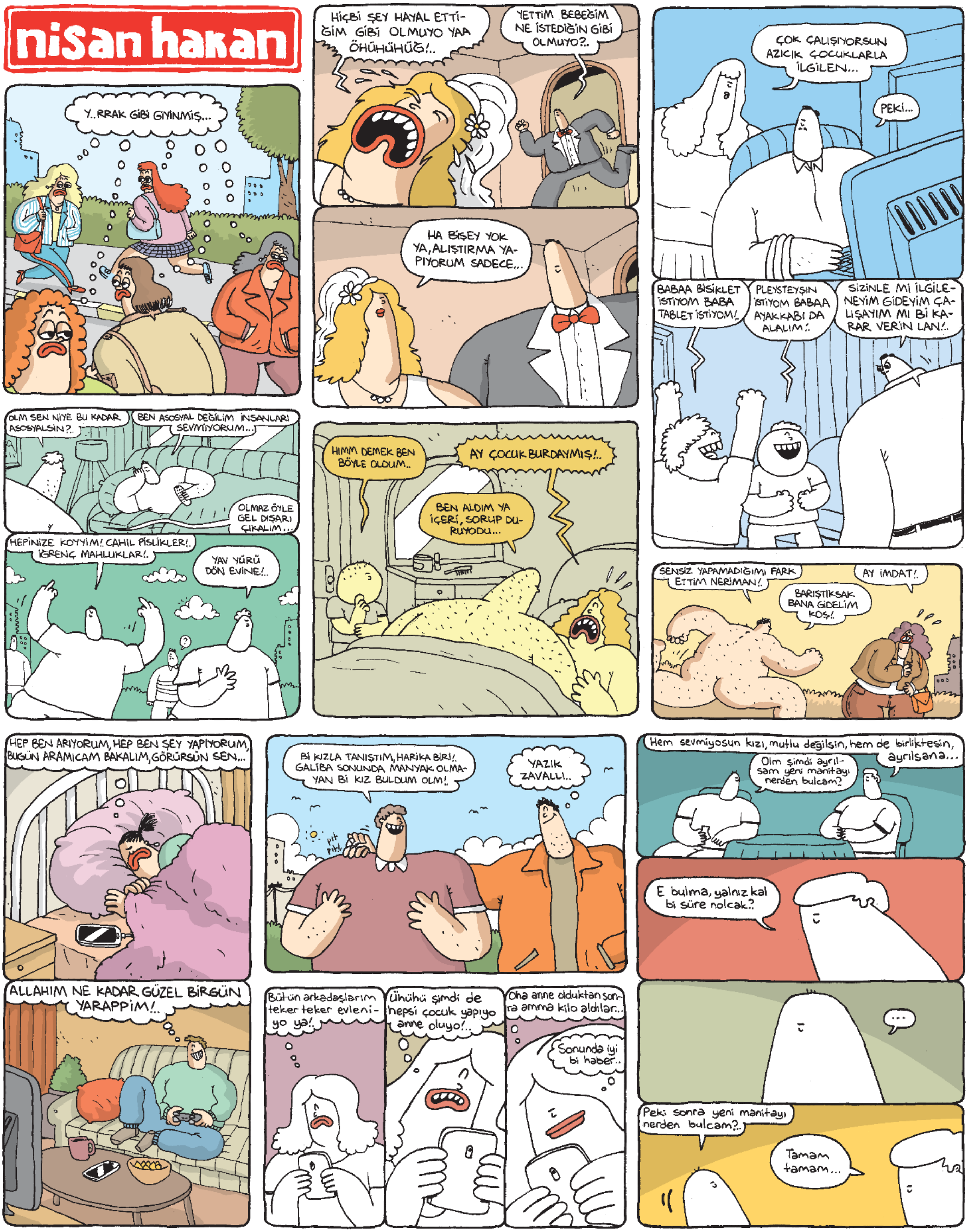
Çok yakında biyeceğiz. En lüks evlerimizde, binlerce odanın içinde, adını bile söyleyemediğim yiyecekler yerken, bir yandan da kuruyemiş kemirirken, her yer bitmiş, her şey gitmiş olacak. Ben yine o zaman "Kıskanıyorlar" diyeceğim, yerse. Çünkü ben kendimi kandıra kandıra geldim bu günlere. Biraz daha gitsin ne olacak?

Gençler zaten kekomat oldu iyice. Herkes YouTube kanalından boş işler peşinde. Herkes ani bir şekilde zengin ve ünlü olmak, binlerce kişi tarafından takip edilmek istiyor. Takip edilmek güzel de ne yaparak takip edileceksin? Mesela, sokaktaki insanlara atar yaparak tatsızlık çıkartan insanlar var. Bunu işmiş gibi yapıp bir de videosunu koyuyorlar. Bol bol da izleniyor. Sokakta milletin üzerine koşmalar, dayak yemeler, güzel içerikler yani. Hem ilham kaynağı oluyor gelecek nesile, hem de işinin peşinde…

Yeni nesil nelerden ilham alıyor acaba? Abbovvv. Bak ülkedeki "Trending" videolara, ilhamı olmasa da gazı görebilirsin. Herkes bi şey yapmak istiyor ama nasıl yapacağını bilmiyor artık. Aslında bu kadar yazı okuyabilen insana da bunları yazmamak lazım. Artık az kaldı o insandan. Artık sayı saymayı, eline kalem almayı bilemeyen nefis parlak bir gelecek geliyor zaten. Dolmakalemi hiç demiyorum, çevremde neredeyse dolmakalem kullanabilen insan kalmadı.

İnsan olarak da farklı değiliz, çevremizi yok ede ede varoluyoruz. Bakalım bizi etkilemezse iyi. Ben etkilemeyeceğini düşünüyorum. Kendimi de ona inandırdım. Kısmetse hiç yabancı dil de öğrenmeyeceğim, böyle gelip böyle gideceğim.

Öptüm.

nisan hakan
Y..RRAK GİBİ GİYİNMİŞ...
OLM SEN NİYE BU KADAR ASOSYALSİN?..
BEN ASOSYAL DEĞİLİM İNSANLARI SEVMİYORUM...
OLMAZ ÖYLE GEL DIŞARI ÇIKALIM...
HEPİNİZE KOYYİM! CAHİL PİSLİKLER!. İĞRENÇ MAHLUKLAR!.
YAV YÜRÜ DÖN EVİNE!..
HİÇBİ ŞEY HAYAL ETTİĞİM GİBİ OLMUYO YAA ÖHÜHÜHÜĞ!..
YETTİM BEBEĞİM NE İSTEDİĞİN GİBİ OLMUYO?..
HA BİŞEY YOK YA, ALIŞTIRMA YAPIYORUM SADECE...
HIMM DEMEK BEN BÖYLE OLDUM..
AY ÇOCUK BURDAYMIŞ!..
BEN ALDIM YA İÇERİ, SORUP DURUYODU...
ÇOK ÇALIŞIYORSUN AZICIK ÇOCUKLARLA İLGİLEN...
PEKİ...
BABAA BİSİKLET İSTİYOM BABA TABLET İSTİYOM!..
PLEYSTEYŞIN İSTİYOM BABAA AYAKKABI DA ALALIM!..
SİZİNLE Mİ İLGİLENEYİM GİDEYİM ÇALIŞAYIM MI Bİ KARAR VERİN LAN!..
SENSİZ YAPAMADIĞIMI FARK ETTİM NERİMAN!..
AY İMDAT!..
BARIŞTIKSAK BANA GİDELİM KOŞ!..
HEP BEN ARIYORUM, HEP BEN ŞEY YAPIYORUM, BUGÜN ARAMICAM BAKALIM, GÖRÜRSÜN SEN...
ALLAHIM NE KADAR GÜZEL BİRGÜN YARAPPİM!..
Bİ KIZLA TANIŞTIM, HARİKA BİRİ!. GALİBA SONUNDA MANYAK OLMAYAN Bİ KIZ BULDUM OLM!.
YAZIK ZAVALLI..
Bütün arkadaşlarım teker teker evleniyo ya!.
Ühühü şimdi de hepsi çocuk yapıyo anne oluyo!..
Oha anne olduktan sonra amma kilo aldılar..
Sonunda iyi bi haber..
Hem sevmiyosun kızı, mutlu değilsin, hem de birliktesin, ayrılsana...
Olm şimdi ayrılsam yeni manitayı nerden bulcam?
E bulma, yalnız kal bi süre nolcak?
...
Peki sonra yeni manitayı nerden bulcam?..
Tamam tamam...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kertenkele'yi anlamıyorum. Yani şöyle anlamıyorum. Bu adam, adam diyeyim ben artık kendisine, düşmanından kurtulmak için kuyruğunu bırakıyor ya, evet bırakıyor, sonra da çıkıyor ya tekrar kuyruğu, bu nasıl bir evrimsel adaptasyondur ki, aslında kendisi için pek de önemli olmayan bir şeyi kastıra kastıra yeniden çıkartıyor, sonra bir düşman daha geliyor, hop onu da bırakıyor. Manyak olmak lazım. Bence zevkine yapıyor. Çünkü kullanışlı bir olay da değil. Kuyruğu bıraktın, o kuyruk tekrar çıkana, uzayana kadar, hiç mi senin başka bir düşmanın olmayacak bu hayatta. Olacak tabii. Bu kuyruk dediğin de öyle zart diye yeniden çıkmıyor ki. Kuyruk çıkana kadar evden mi çıkmayacaksın, hayırdır. Ben böyle bir düşününce saçmalık görmedim. Sen belli ki bu kuyruğu çok önemseyen bir insan değilsin, bunu tekrar çıkarmak ne demek. Koptu mu koptu, gitti mi gitti. Kolun gitti, kolun çıkıyor mu geri, yok çıkmıyor, bu kuyruğa verdiğin önem ne. Tamamen artistlik. Ben kerkenkele olsam kuyruksuz olmayı tercih ederim zaten. Ne kadar az hacim, o kadar az görünme, o kadar az tehlike. Çok ciddi soruyorum, nedir bu kuyruk sevdası. Bak mesela biz insanlar olaya hayvan erken uyanmışız, kuyruk muyruk yok şimdi bizde. Kim uğraşacak demişiz. Sokumumuz kalmış yadigar. Peki sendeki bu kuyruğa olan aşk ne. Çabucak da terk edebiliyorsun kuyruğunu. Benim mesela kuyruğum olacak, eğer o kuyruğa o önemi vermişsem, benim canımı alırsın, ben o kuyruğu yine bırakmam, yine bırakmam. Ha bırakırsam da arkama bakmam. Anlamıyorum. Kertenkele seni anlamıyorum. Ha güzel, dışarıdan baktığın zaman kuyruğunla gerçekten estetik bir hayvansın. Ama belli ki karakterin zayıf. Adam değilsin kertenkele. Yemin ediyorum adam değilsin. Bugün kuyruğunu bırakan, yarın sana bana neler etmez. Pis.

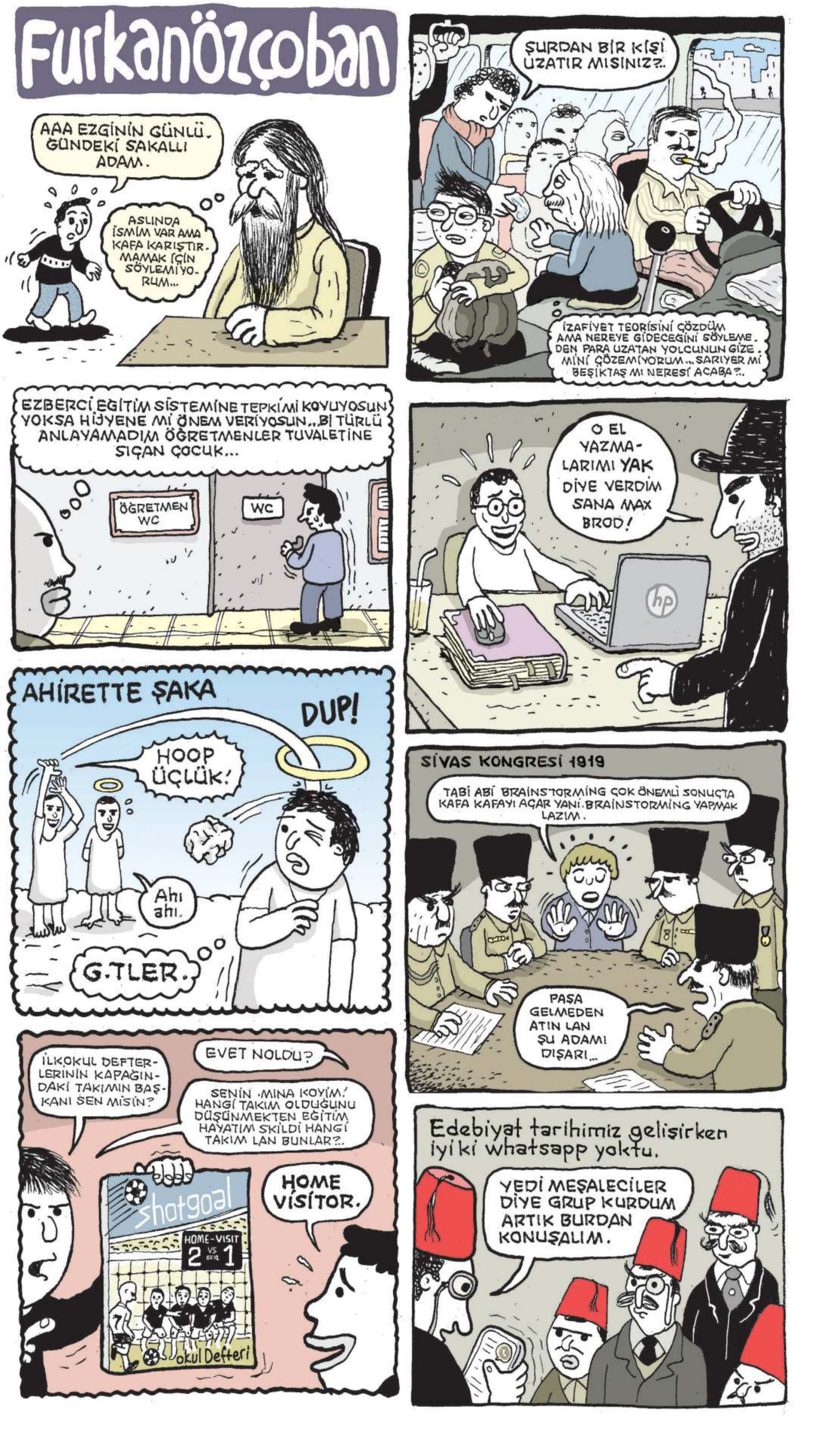
æ Bir de bazen böyle biriyle manasız bakışmak var ya, bu da bana çok komik geliyor. Zaten bana her şey çok komik geliyor da, ne bileyim, bu da çok komik geliyor. Hele hele olsun, heleler helesi olsun. Oll-sun. Nedensiz ama. Erkeklen bakışma ama. Kız olsa yine hep bi manası oluyor bir şekilde de erkeklen bakışma çok komik. Bayağı dayı, bakıyor. Ben de ona bakıyorum. Bakmayayım diyorum, bir bakıyorum, bakıyorum. Bugün yine oldu mesela. Kuzguncuk'ta çaycıda oturuyordum öyle. Uzaklarda bir adam, sakalı da nasıl siyah, nasıl gür. Baktım bakıyor bana. Rahatsız olduğumdan değil ha. İlginç geliyor bana. Manasız bir bakış bu. Gerçekten benden herhangi bir şey istediği için bakmıyor bence. Öyle baksa ben anlarım. Boş bakıyor. Bir şeye bakma ihtiyacı duyuyor, o anda da beni gözüne kestirmiş. Ben olmasam başka bir şeye bakacak. Ama mutlaka bir şeye bakacak yani. O bana bakıyor ya, ben de ona bakıyorum. Aslında ben ona bakmıyorum. Bana bakıyor mu hala, yoksa bakmıyor mu derken, bir bakıyorum, ben de ona bakıyorum. Böyle birbirimize bak ha bak, yemin ediyorum dakikalar geçiyor. Öyle ilginç bir durum ki bu. Bu bakışmadan çok net bir şekilde ikimiz de rahatsız değiliz. Birbirimizi anlıyoruz o anlarda. Bence size de oluyordur böyle bakışmalar. Sadece bana oluyorsa sorgulayayım biraz kendimi diyeceğim ama bence size de oluyor. Oluyor da oluyor, oluyor da oluyor. Oluyor işte, banane. Olsun yani lütfen. Gerçekten. Sonra ben burada üzülmek hiç istemiyorum. Hiç ama.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Dedim "söyle bebişim". "Bebişim mi, bebişim mi diyosun lan sen bana" dedi. "Evet bebişim diyorum, nolucak" dedim. "O değil de lise zamanlarımda kankalarım vardı Abdullah ve Muhittin diye" dedi. "Ee" dedim. "İnanılmaz küfürbazlardı, Abdullah zaten seks de yapan bir insandı, sürekli yattığı kızları anlatırdı, Muhittin de onun yancısıydı" dedi. "Ee" dedim. "Böyle sürekli küfür ediyorlardı, böyle sürekli cinsellik hakkında konuşuyorlardı, sonra birgün ben de onlara ayak uydurayım dedim, yürüyorduk öyle okuldan dönerken eve doğru, yoldayken öyle, yine Abdullah bir kızla mı sevişçekmiş neymiş, ondan bahsetti, ben de o anda öyle bir yorumda bulundum" dedi. "Nasıl bir yorum ki" dedim. "Hoş olmayan bir yorumdu, sonuçta acemilik oluyor bi insanda" dedi. "Haklısın" dedim. "Ee" dedim. "Ne bileyim abi, ortamda bi anda bi soğukluk oldu, özellikle Muhittin beni yerercesine eleştirdi, hatta biraz da tiksindi benden, bunu da belli etti, anlamadım yemin ediyorum" dedi. "Bu işler böyledir" dedim. "Öyle galiba" dedi. "Aslında ne söylediğimin de pek bir önemi yoktu, ve aslında gerçekten iğrenç bir şey de söylemiş olabilirim, ama tölare edebilirlerdi, arkadaşlar bu günler için değil midir, s.keyim böyle işi" dedi. "Sen ne yaptın peki" dedim. "Ne yapıcam, eğdim başımı, kabullendim tüm söylenenleri" dedi. "Ama şimdiki aklım olsa hepsinin anasını s.kiyim" dedi. "Haah, şöyle, biraz da dişlerini göstereceksin şu hayatta, kimsenin seni ezmesine izin vermiyceksin" dedim. "Öyle de işte, insan da yaşaya yaşaya öğreniyor" dedi. "Öyle valla" dedim. "Gidiyim mi ben" dedi. "Git istiyorsan" dedim. "Gidiyorum ben o zaman" dedi. Gitti. Sustum. Biraz duvara baktım. Biraz da duvara baka baka sustum. Sonra da koltuğa baktım. Sustum.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
5 Ekim Cuma / **Koşuyolu Apartman Sahne** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 339 93 39
6 Ekim Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
11 Ekim Perşembe / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
12 Ekim Cuma / **Adana Bulls Eye Sports** / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 694 43 70
13 Ekim Cumartesi / **Hatay Antakya Meclis Kültür Merkezi** / Saat: 20.00 / bilgi: 0530 372 94 92
14 Ekim Pazar / **Hatay Vivaldi Vip** / Saat: 20.00 / bilgi: 0530 372 94 92

Furkanözçoban

baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

akıl fikir ofisi

Bizi damat yaktı

Benim gözüm başından beri hiç tutmamıştı. Boru değil kızımızı, üzerine titrediğimiz çiçeğimizi bildiğin kıllı mıllı bir adam almış götürmüş, Yunus olsa ne yazar, insanın içi titriyor bir kere. Ben bizim biricik kızımız Türkân'ı, yememiş yedirmiş, giymemiş giydirmişim. Aha şu üzerimdeki ceket, ben bunu bak kızım gelinlik yaşa gelmiş, evlenmiş de gitmiş hâlâ giyerim, hiç yüksünmem de benim biricik Türkân'ım bir çift ayakkabıyla, bir paltoyla koca yıl geçirecek mümkün mü?

Anlayacağınız, dünya iyisi de olsa bizim damadı tutacağım yoktu. Sen kalk, benim gül gibi kızımı al İstanbullara götür. Tamam ben de okula gönderdiydim ama bu başka. Şimdi öyle her hafta sonu bilemedin iki haftada bir kalkıp kasabaya gelmeyecek. Artık bekle ki bayram olsun, bekle ki o bayram da sahil yerine gidilmeyecek ayaza denk gelsin de kızımızı görelim.

Ağzı da kalabalık bir adam, her şeyi biliyor maşallah. E o kadar gitmiş Amerikalarda, İngilterelerde okumuş, hâliyle bizim gibi kasaba esnafından çok bilecek, biz de dinliyoruz. Anlamıyoruz ya, anlamadığımız için daha da doğru geliyor. Bir yandan da ne anlatırsa anlatsın, benim aklım Türkân'da, Türkân'a iyi bakıyor mu, Türkân ne durumda, rahatı keyfi yerinde mi?

Bir zaman sonra bizim iş sarpa sardı. Kredileri çeviremez olduk. Yanımda dört oğlan çalışıyor maaşlarını zar zor verir oldum. Sigorta borcu da birikti. Yapılandırıyoruz falan ama hesabımız iyice şaştı. Atölyede işler azaldı, eskisi gibi İstanbul'a iş yapamıyoruz, olur a komşu esnafın işi düşerse siftah atıyor, imalat için hammadde getiren pazarlamacıyı çayını içirip gönderiyorum.

Kara kara düşünürken bizim damat geldi aklıma. Neticede koca şirketlere danışmanlık yapıyor, bizim işler ekonomiden sayılır mı bilemem ama belki bir faydası olur dedim. Bir akşam hanıma çıtlattım, ne zaman geliyor bizim kızla damat diye.

"Niye?" dedi topal İhsan'ın kurnazı, hemen anladı bir derdimin olduğunu. Bilir çünkü; özlesem de belli etmem, lafını açmam. "Gelsinler de bir hele," dedim, "Şu bizim damada soracaklarım var."
Kıs kıs güldü kuzinenin ateşindeki odunları eşelerken. Anladı işlerin yoluna gitmediğini ki zaten nasıl anlamasın, kaç zamandır yarı para bırakıyorum eve pazar parası diye, o da taze fasulyenin kıymasını hepten kesti, biber dolmasına da anca koklatır oldu.

Damat ondan yardım istememi beklermişçesine ertesi hafta kapıda bitti. Meğer hanım arar, işlerin durumundan da bahsedermiş de damat çekinirmiş gelip yardım etmeye ben istemeden.

Neyse damat geldi, ilk gün iş konuşmadık, kızımla hasret giderdik. Ertesi gün atölyeye gittik. Dükkânın önünde çayımızı içerken istemeye istemeye işlerin pek iyi gitmediğini anlattım. "Tabii," dedim, "Sen büyük şirketlere yol yordam gösteriyorsun, biz sana hafif kalırız."

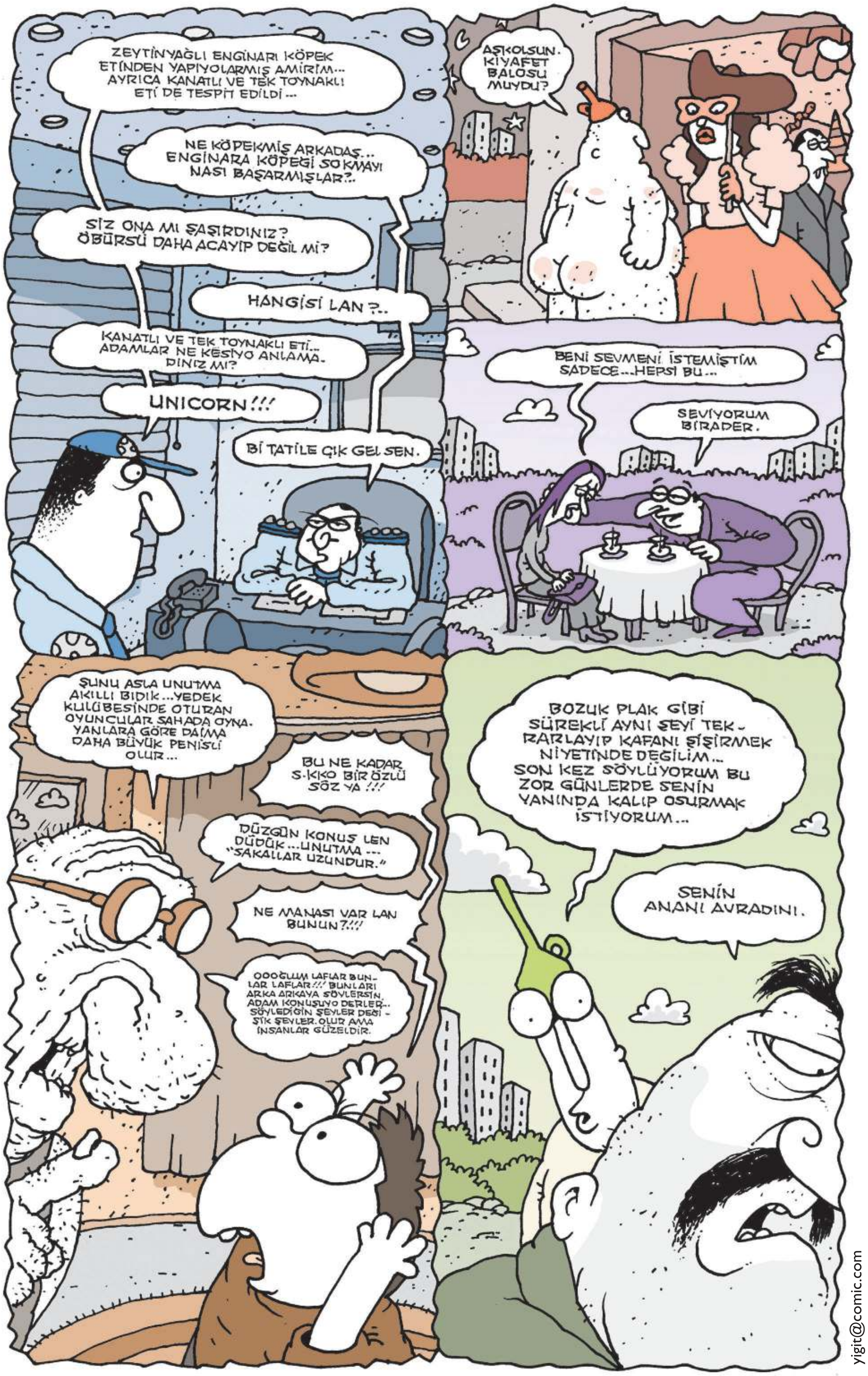
"Olur mu öyle şey Baba," dedi. Hiç de alışamadım şu yılışığın bana baba demesine ya, ses etmedim. "Ben dedi senin wörk flow'una bir bakayım, burası çok önemli. Payp layn'ı nasıl yönetiyorsun, lıid cenereyşın, follovap prosedürleri nasıl, bak burası da çok önemli belki bir siarem lazım. Sana yapısal bir şey öneririm sonra."

Damat bir hafta bizim işi inceledi. Benim eski müşterilerle konuştu falan. Sonra "Baba," dedi, "bir toplantı yapalım." Hayatımda toplantıya girmemişim, nasıl olur bilmiyorum. Lan meğer bizim bildiğimiz konuşmaymış, ben de filmlerde falan görüp herkes dosyalarla geliyor falan sanıyordum da getirecek dosyam yok diye kara kara düşünüyordum.

Bizim bu allah günah yazmasın nursuz damat çıkardı kâğıtları başladı anlatmaya. CNC tezgahını derhal satacakmışız, onu yarı fiyatına almaya hazır alıcı varmış. Dükkândaki kalan demiri falan da yarı fiyatına alacak başka bir alıcı daha bulmuş. Çalışanları da bir punduna getirip tutanak falan tutturup "işi savsakladıkları ve insan ilişkilerindeki yetersizlikleri" gerekçesiyle kovacakmışım. Böylece kıdem ve ihbar tazminatı ödememe gerek kalmayacakmış. Artık tornacının insan ilişkilerindeki yetersizliği neyse. Dükkânı da, emlakçılarla konuşmuş, bu aralar piyasa sıkışıkmış ama en kısa zamanda yine yarı fiyatına okutabilirmiş. Elimize geçen parayla bütün borçları kapatırmışız, artanı da bizim damat borsada falan bizim için değerlendirirmiş.

"Damat," dedim, "Sen bu büyük şirketlere falan da böyle mi danışmanlık yapıyorsun?"
"Evet babacığım," dedi," Şirketler ne ki, artık bizim şirket devletlere bile danışmanlık yapıyor, yol gösteriyor."

Damat böbürlene böbürlene anlatmaya devam ederken bardağımda kalan çayı içtim, hafifçe arkama doğru dönüp nicedir kullanmadığımız budaklı meşe odununu aldım. Damat beni elinde odunla görünce hâlâ böbür böbür konuşuyordu ama odunu görünce yandan değil de belden almayı tercih ederek o da yanına döndü. Ben damadın sırtına sopayı indirdikçe damadın ağzından burnundan yapısal yapısal reform çıktı. Çok yapısal dövdüm damadı.

Yattığım yerden pazar gününe bakıyorum. Benden beklenmeyecek bir saatte uyandım, eğer bilincim yerinde yatakta yatmaya devam ettiğim anlaşılırsa bebeğim bunu birlikte yaşayacağımız pazar gününden çalınan bir zaman olarak düşünebilir. Zaman Polisi: Pazar Günü. Yaşama hırsı olanı olmayandan ayıran dev bir elek gibi pazar günü. İnsanlığın soyunu devam ettirecek olanlar pazar sabahı üzerlerindeki yorganı yiyerek gerekli ilk besini alıyor ve içgüdüsel olarak kahvaltı / festival / sergi yönüne doğru kanat çırpmaya başlıyorlar. Bu gözlerini dünyaya yeni açmış varlıklar festivalin yönünü nasıl tayin ediyor? Bilemiyoruz. Omuzlarına bağladığı beyaz svitşört evrimsel bir savunma mekanizması mı, yoksa yüce bir yaratıcının ona taktığı güzellik tacı mı? Bilemiyoruz.

Oysa pazar günü uyandıktan sonra yatağın içinde yuvarlanarak düşünme, plan ve hesap yapma süreci vardır. Hayatımla ilgili çoğu kaliteli kararımı pazar günü yatakta uyanık yatarken verdim: Bilgisayar alımı, işten istifa, salondaki halının evden atılması, çalışma odasındaki halının evden atılması, evdeki halıların evden komple olarak atılması, ve daha nice isabetli kararlar. Özellikle işten istifa ettikten ve evdeki bütün halıları attıktan sonra çok büyük bir rahatlama yaşamıştım. O zaman bunu ailemin bana dayattığı protestan değerleri inkar etmeye cesaret ettiğim için yaşadığım özgürleşme ve rahatlama olarak düşünmüştüm. Yıllar sonra alerji doktoruna gittiğimde toza büyük alerjim olduğu ve halıların benim düşmanım olduğu ortaya çıkmıştı. Ev halı doluydu, iş yerinin de yerleri halıflex kaplıydı. Çılgın ya da özgür değilmişim, vücudum alerjikmiş, bilinçaltım bizi halısız bir yere götürmeye çalışıyormuş. Anneme neler dedim, "her yere halı olsun istiyorsunuz, her yer aynı olsun istiyorsunuz, benim evimi de kendi evinize benzetmeye, beni de kendinize benzetmeye çalışıyorsunuz" dedim. İş yerinde patronlara "vizyonsuzsunuz, garanticisiniz, post-modernizmin artıklarısınız, şakalarınız komik değil" dedim. Söyleneni geri almak imkansız, özür dilemek anlamsız. Ama halıdan uzak durmaya başladığımdan beri bebek gibi nefes alıyorum.

Geçmişte söylenen acı sözleri düşünürken irkilmiş, amatör bir tiyatro oyuncusu gibi hareketler yapmış olmalıyım. Salonda oturan bebeğim bu hareketleri algılamış olmalı. Ya da belki de kalktığından beri nefes almadan, kıpırdamadan yatağın başucunda uyanmamı bekliyordu. Kafamı çevirmemle göz göze gelmemiz bir oldu. Göz temasını kesmeden, ses çıkartmadan, sadece dudaklarını oynatarak "BİENAL" dedi. Neden böyle yapıyor? Bilemiyoruz. "Bienalin başlamasına daha var, contemporary yi mi diyorsun? Contemporary sergisine mi gideceğiz?" Dedim. Dudaklarını kulağıma yaklaştırdı ve sertçe "HER NE S.KİMSE, KİMSE UKALA ÇOCUKLARI SEVMEZ. KALKACAKSIN, GİYİNECEKSİN. ŞİMDİ!" diye fısıldadı. Fısıldayarak bağırmak mümkün müydü? Görünüşe göre evet.

Vücudumu kaldırdım, vücudumu giydirdim. Özellikle biraz kötü giydirdim ki götü kalkmasın, aşağılık hissetsin. Herkes gücü yettiğine vuruyordu.

Bebek Kafası

Vedat Özdemiroğlu

''Dolunayda yüzmek gibisin.''
-Cansu Kiper

AŞK: Sevginin profesyonelleşmiş hali...

HAYAT: Matematiğin ruha bürünmüş hali...

KEREMCEM: Teoman'ın alkolü bırakmış hali...

ŞAİR EVLENMESİ: Bekçi BATAK ESE ile süprüntücübaşı ATAK KÖSE,
ilk tiyatro oyunumuzun kemik ikilisi. Asidini kaçırmak istemem, Müştak Bey'i oyunun başında darlayan Batak Ese'nin sonradan sonraya aynı adama ''Beyefendi, deminden size dediğim ilafların hepiciği şagayüçündü.'' demesi pes dedirtici. (ilaf, laf; şagayüçündü, şaka içindi.) Daha ilk sayfada ''Delice sevdiğime akıllılık etmemiş miyim?'' dedirtiyor Müştak Bey'e ilk oyun yazarımız Şinasi. Ve ''Delice aşık olmak için akıllıca bir plan yaptım'' yazıyor 'Kar' romanında Nobelli yazarımız Orhan Pamuk...

LEBLERİN GONCADIR AY GONCA: Leb, dudak demek. Leblebi dudağa benzediği için bu adını almış. Leb unutulmuş, leblebi kalmış. Vay ki vay, mecazı hakikatini sollamış...

TEK KEDİ: Hayvanlar harikalar, hayvanseverlik de muazzam. Velakin ''bizim'' diye tabiatın kendisini eve alıp perişan etmenin alemi var mı? Kedi de aynı insan gibi kendi cinsinden bir tane daha istemez mi kendi yanında? Bir eşi olmayan, bir dengiyle mırıldanmayan can, tarumar değil midir? En az iki kedi bakınız, kedi hayvanını insanlaştırmayınız! Siz pumalar arasında tek insan olsanız canınız sıkılmaz mı?!

DELİ MEMET: Muğla, Akyaka'da rüzgar adı. Duyduğum en güzel rüzgar adı. Halk her zaman bir adım önde, hep tam isabet peşinde...

ZEBUNKEŞ: Ahmet Haşim, denizde oynaşanları uyuşturulmuş bir vahşi hayvana dokunanlara benzetiyor, denizin hakiki halinin fırtına azameti olduğunu vurguluyor, denizle eğlenerek laubalileşenleri de ''zebunkeş'' olarak tanımlıyor. Zebunkeş! Unutulacak kelime değilsin... ('Bize Göre' kitabından)

Şinasi

BENİM MESAİM: Ne Gogol'un paltosundan ne de Google'ın arama motorundan çıktım. Nasreddin Hoca'nın kürkünden çıktım!

YAKUP YAVRU: Allah rahmet eylesin oyuncu ve öğretmen Yakup Yavru ağbimize. Tanışmış, sohbet etmiştik. Pek hoşsohbet adamdı. İlkokul birde, '1' rakamını anlamayıp ''Ne ki bu, niye bir?'' deyip, daha ilk aşamada okulu bırakan bir çocuğu anlatmıştı. Asla çıkmadı aklımdan...

YEŞİLÇAM: 80'lerin filmlerinde, kötü adamların odalarındaki kahverengi lambiriler aniden canlanıp ''Buyur patron!'' diyeceklermiş gibi geliyor...

ANTİKA TİTANİK: Yeni romanında ''Aşk, savaştan farksız ve ben aşkın vicdani retçisiyim!'' diyor Murat Menteş. Saygı duyarım. Bense dört cephede sevişme yanlısıyım!

SEN AYDINLATIRSIN GECEYİ: Işık yapan cep telefonuna diyo olsa böyle Shakespeare. Şair sandıydık, teknik çıktın hafız!

KOMŞUM ERMAN PEHLİVAN'DAN: Tekli kişilik bozukluğuna ''dalyaraklık'' denir...

USTAYA SAYGI: Genç kuşağı eleştiren Kadir İnanır'a çok klas yanıt verdi Cem Yılmaz: ''Kadir Abi'nin sözünün üstüne söz söylemem. ''Helal sana Cem. Bizim dergilerin havasını solumuş ustalar, hakikatli oluyor...

BİZİM KADINLARIMIZ: Kentin problemli kadını: Zayıf, incecik elli, kalın dudaklı. Ve kırsalın organik kadını: Tatlı dillim, güler yüzlüm ve ceylan gözlüm. İkisi de canımın içinde candır, ikisinden de vazgeçemem!

ADATEPEBAŞI: Bu köy Kaz Dağları'nda. Nüfus: 52. Cinayet işlemiş insan sayısı: 8. Oran: %6,5. Var mıdır oranı yükselten belde?

TİRE'Lİ PARAGRAF: Aynı yüzyıl içinde doğup ölen var. İki yüzyıla yayılmak daha heyecanlı. İkinci gruptan olduğumdan mı böyle dedim, evet...

YUH YUH: Tuz döktüğü eti alevle ikram eden tipin, kültürel tanıtımda, diyelim ki Tanpınar'ın önüne geçtiği bir dönem olsun. Olsun. Bu da geçecek...

YAPICI ELEŞTİRİ: Krikoya giriş...

ŞİİR: Güzel babacığım, rahmetli Ethem Ruhi Özdemiroğlu'nun tek şiirini paylaşıyorum: ''Mehtabın koynuna atılıp/Uyumak istiyorum/Kederleri bir yana atıp/Avunmak istiyorum/Dudak dudağa gelip/Düşünmek istiyorum/En doğrusu sevgilim/Senin olmak istiyorum...'' Başharflere dikkat!' Babam, bu tek şiirini anneme yazmış. İyi de yapmış, süreç bana bağlanıyor! Ayşe Mukaddes anneciğimin de ''Ruhi'' akrostişli bir dörtlüğü var cevaben lakin dedim dedim tekrarlamadı. Peşindeyim...

VICTOR HUGO: Bu çağda yaşasa ''Selfieler''i yazardı. Kendi simana bu kadar düşmek de bir nevi sefillik. Binlerce narsisist var!

ALTAN ATABEYOĞLU: Ana sınıfına giden arkadaşımız, öğretmeninin sorduğu mutluluk tarifini şöyle yapmış: ''Kalbimdeki insanlar dans etmeye başlıyor.'' Seni minik kainat seni, çok yaşa! Kalbindeki insanlar da pek çok dansetsinler...

Yakup Yavru

HEPSİ GÜZEL: Cüneyt Arkın yaş pastaysa, Salih Kırmızı kuru pasta...

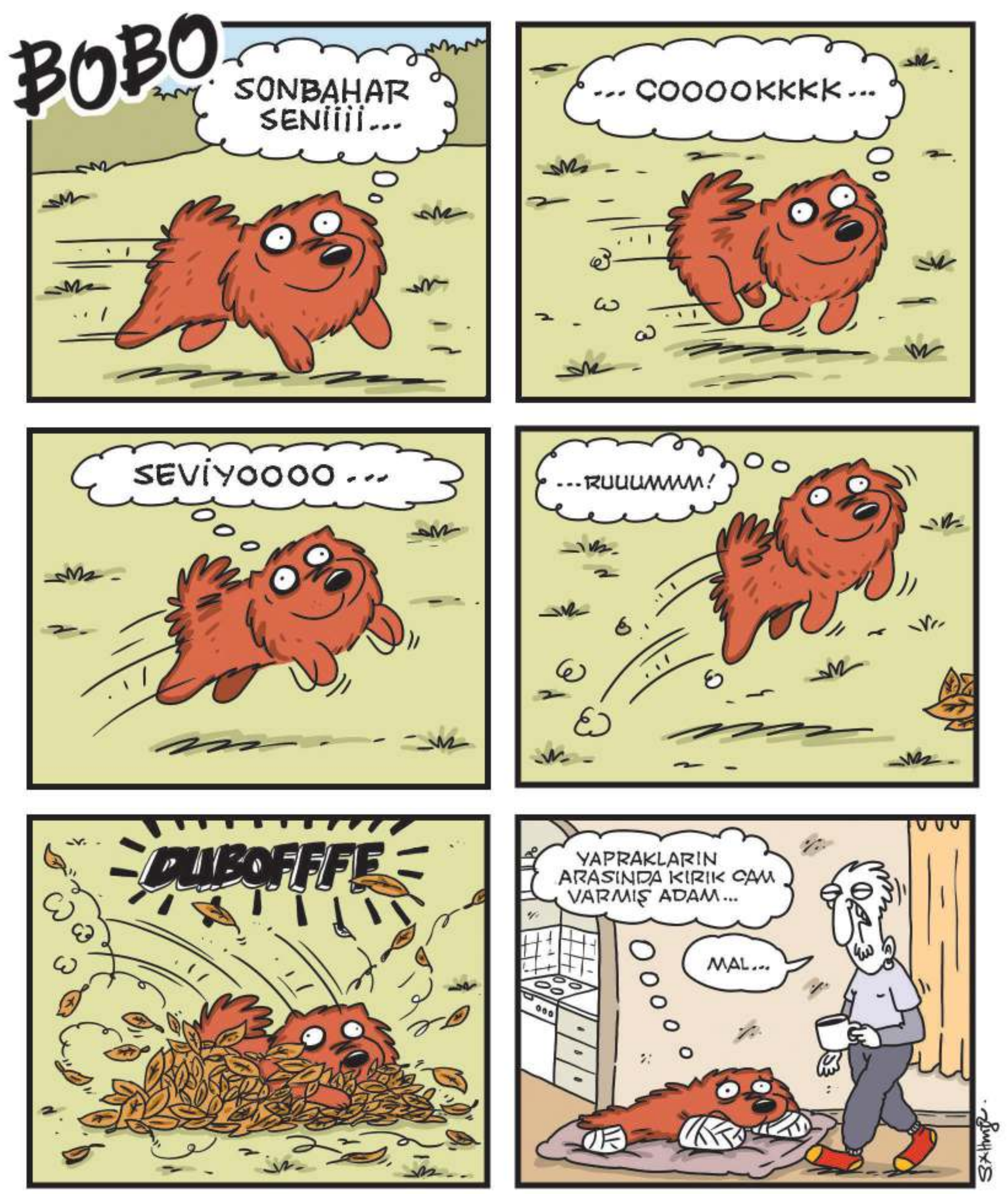
***

Vedat Özdemiroğlu - Mizah Atölyesi, 18 Ekim 2018 Perşembe, Beşiktaş Minoa Kitapevi'nde başlayacak. İlgilenenler, köşedeki e-postaya yazabilirler. Detaylar haftaya...

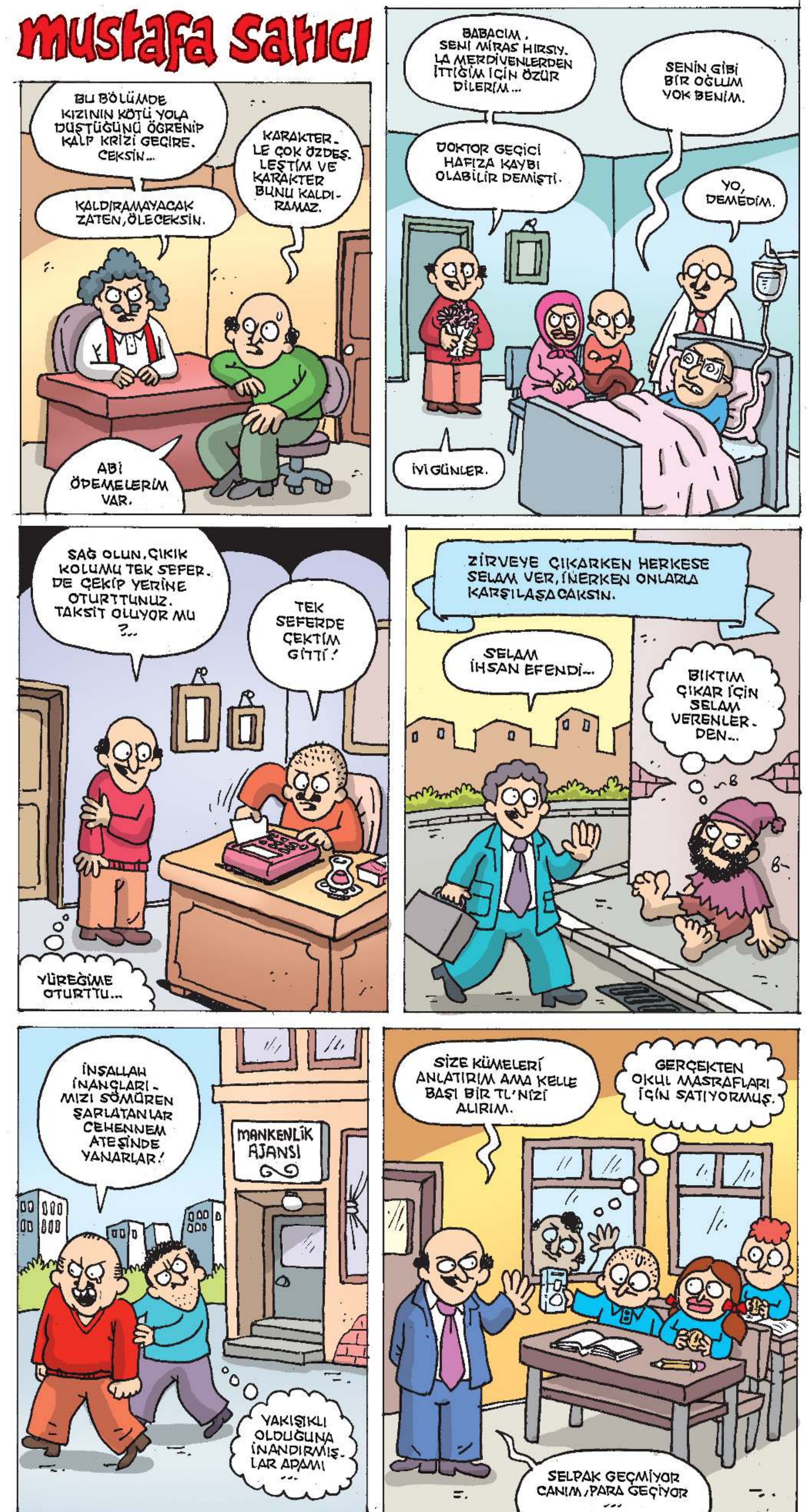
Nesrin Karyaldız'a ait ''Eskiler başkaydı demeyin, siz başkalaşın bir zahmet!'' cümlesi. Tepeye alınırken isim silinivermiş geçen hafta.

'Belaltından Notlar' adlı gösterim ise ekimin ikinci yarısında veya en geç kasımda seyirciyle buluşacak, e buluşmuşken bir kahve de içecek!

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

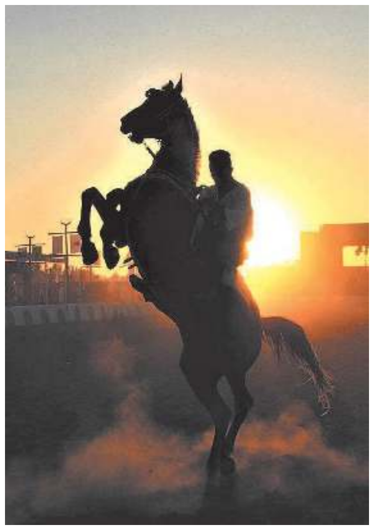
KOPÇALILAR

Kısa bir bakışı, dev bir sevişmenin girişi olarak algılayan sarhoş erkeğin işi zor. Bir an göz göze gelinen bir kadının bir iki saat sonra kopçasına uzanabilmek, anlatıldığı kadar sık rastlanan bir hamle değil. Çünkü sarhoş erkeğin saatler geçtikçe büyüyen ve sonunda dev bir cüsseye ulaşan umudunu, yine saatler geçtikçe küçülen minicik bir boşluktan geçirmesi (tanışma) ve bu yeni dünyada kendi kimliğini en baştan inşa etmesi gerekiyor. Bu aşamada en büyük sorun alkol seviyesi. Alkol, yeniden inşa çalışmalarında insanın gereksiz bir hareketlilik (sallanması gittikçe artan el-kol, hiç kesilmeyen yılışık bir gülümseme vb.) kazanmasına yol açabiliyor. Kopçaların açılması için masal dünyasındaki gibi bir iki kelimeden oluşan sihirli sözcükler falan yok. O yüzden kişiye özel sihirli sözcüklere denk gelinceye kadar sürekli konuşmak gerekiyor.

Üç kişilik bir erkek grubundan kopup gelen bir çocuğu izliyorum. Kopup Gelen, gayet iyi başladı; ortamdaki yüksek sesli müzikten faydalanıp (işletmelerin bir kıyağı) “dudak-kulak” tekniğiyle konuşarak Kopçalı’yı güldürmeyi başarıyor. Ama işi biraz zor. Kulağa yaklaşabilmek için Kopçalı’nın neşesini sürekli beslemek zorunda. İşte bütün zorluk bu aşamada yaşanıyor, çünkü her gülüş bir finaldir ve son gülüşün arkasından her seferinde yeni bir kurgu yaratabilmek de her kopup gelenin harcı değildir. Vakit geçtikçe dudak-kulak ilişkisi zayıflıyor. Üstelik sevişmek konusunda kararsız Kopçalı’nın yanında, yeryüzünde hiç sevişilmesin isteyen ve sürekli “Hadi gidelim!” demeyi kendine görev edinmiş asık suratlı bir arkadaşı var. Asık surat, gittikçe şiddetini (“Hadi gidelim!”) arttırıyor. Kopup Gelen, yaşanan boşluğu kafasıyla ritim tutarak doldurmaya çalışıyor. Ama nafile, kulakları beslenmeyen Kopçalılar bir süre sonra asık suratlara teslim olur. “Gidiyor musunuz?” diyor Kopup Gelen. Yüzüne “maalesef” anlamında bir hüzün katarak kafasını sallıyor Kopçalı. Kopup Gelen, son bir dudak-kulak ilişkisi kuruyor. Değişen bir şey olmuyor. Kulaklar, yanında asık bir suratla ortamı terk ediyor. Dudaklar yalnız kalıyor. Kulaksız kalan dudaklar, bir süre müzik ve ritim eşliğinde etrafına bakındıktan sonra bira şişesiyle öpüşe öpüşe arkadaşlarının yanına dönüyor:

- Noldu lan?
- Abi kız kalacaktı da, yanındaki uyuz kız var ya, o arıza çıkardı...

Çatı katındaki bu mekâna merdivenden yeni adamlar çıkıyor. Önce kafaları sonra aşama aşama tüm vücutları görünüyor. Mekan, yeni evlatlarını doğuruyor. Çok ciddiler. Geliyorlar! Taze umutlar ve dipdiri bakışlarla geliyorlar. Gözleri çakmak çakmak! Hollywood’un hiç düşünmeden ağır çekimde göstermeye gönüllü olacağı adamlar bunlar. Merdivenden çıkışları (doğumları) sanki saatler sürüyor. Ülkemizde, dünyayı etrafında döndüren özgüvenli bakışlarıyla sevişmeye hazır bu kadar çok erkek olması bir gurur vesilesi. Bu taze canlar, alkolün henüz bir anlam kaybına yol açmadığı keskin gözleriyle etrafı süzüp muhtemel sevişmeleri kolaçan ediyorlar. Dipdiri ve özgüvenli bakışları, ortamdaki kızların yüzünden sekerek, dünyanın çok uzak diyarlarındaki barlarda oturan kızlara bile yetecek kadar güçlü. O an biri ayağa kalkıp, “Yiğitlerim, Kopçalılar şu tarafa gittiler!” diye yol gösterse, zor zapt ettikleri sağrıları terlemiş doru atlarını, o tarafa doğru dörtnala sürmeye hazırlar.

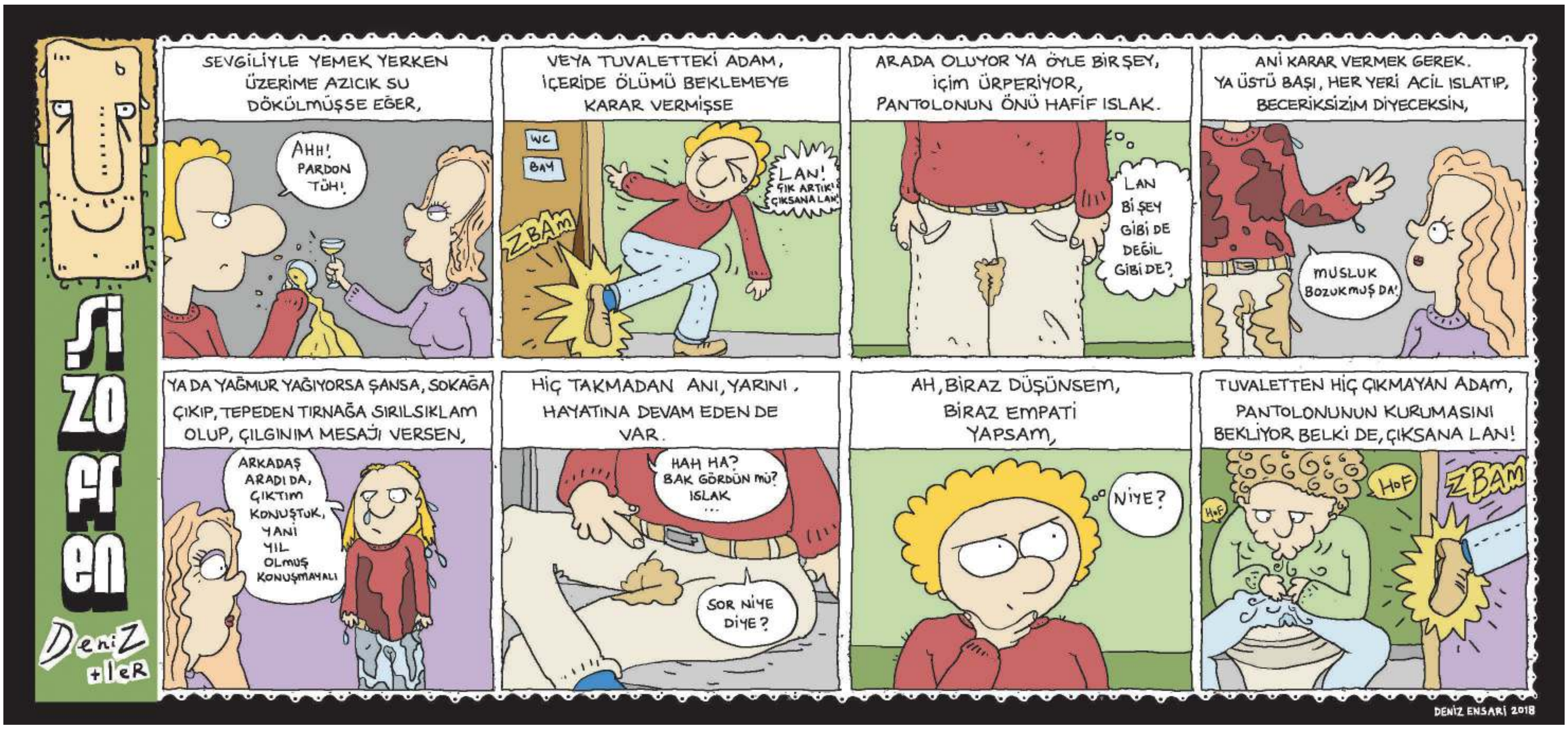
Yeni gelen Atlılar biralarını alıp mekanın stratejik noktalarında pozisyon alıyorlar. Kısa bir süre içinde de, sağrılarındaki ter kuruyarak ortamdaki diğer erkekler gibi sıradanlaşıyorlar. Artık beğenilerin silikleştiği, hedeflerin elde kalana odaklandığı saatlere yaklaşıyoruz.

Merdivenden, alkol seviyesi ağız hizasına ulaştığı için alt kattaki tuvalete giden bir Pişman çıkıyor. Gözleri kıpkırmızı. Artık kırmızı gözlerle (pornografik) bakacak kopçalılara. Vakit ilerledikçe merdivenden doğan erkek sayısı artmasına karşın, ortamdaki kopçalı sayısı gittikçe azalıyor. Barın bu değişen dengesi, ortamda kalan kopçalıların aldığı bakış sayısını artırıyor (kopçalı başına en az 5 bakış). Bir an için erkek gözünün baktığı yeri aydınlattığını düşünsek, ortamda kalan kopçalıların her biri bir projektör şiddetinde parlayabilir. Tam bu anda merdivenden yeni bir ışık doğuyor. Bütün erkek gözleri ona dönüyor. (Diğer bütün kızlar sönüyor.) Artık herkes tek ve mutlak olan bu ışık kaynağına bakıyor. Reklamlarda erkekleri direğe çarptıran ve bu çarpışmadan memnun kaldığı için saçları daha bir şevkle yaylanan kadınlara benziyor bu yenidoğan. Yanında, bu tür bir canlının refakatçisi olmanın gururu ve sıkıntısını aynı anda yaşayan bir adam var. Duvar kenarındaki bir masaya oturuyorlar. Konumu gereği sürekli bakabilen şanslılar, arkadaşlarından aldıkları sinyalle (“Şimdi bak!”) kısa bir an dönüp bakabilen talihsizler, tuvalete giderken yanından geçiş süresini fırsat bilenler, aynı hizada oldukları için göz kaslarını ağrıyıncaya kadar zorlayan inatçılar, hepsi ona bakıyor.

Bu toplu röntgen beş dakika kadar yüksek dozda devam ettikten sonra, yavaş yavaş insani boyutlara geri dönüyor. İlk şokun ardından (özellikle onun ulaşılmaz olduğunu çabuk kavrayanların desteğiyle) diğer kopçalılar yeniden bakış almaya ve yükselen voltajla titrek de olsa hafif bir ışık yaymaya başlıyorlar.

Kopup Gelen’e bakıyor Yenidoğan! Kendisine bakan bunca erkeğin arasında, üstelik yanında bir adam varken Kopup Gelen’e bakması bir mucize. Bu bakışın ardından bir anda değişiyor Kopup Gelen. Kopup Gelen’in bünyesinde duruma göre öne sürdüğü bir sürü (komik, işini bilen, asi, uyumlu, kaygılı, kaygısız, ukala, alçakgönüllü...) Kopup Gelen yaşıyor. Şimdiki, isteksiz ve küçümseyen bakışlarla etrafı süzen “ermiş bir Kopup Gelen”. Hayatla ilgili, bu mekana fazla gelen bir tecrübeye sahipmişçesine kısıyor gözlerini. Bütün hareketleri, sanki onu izleyen bir kamera varmış gibi kasıntılı ve ölçülü. (Karşı cinsten bakış alan erkeklerin ufak kasılmaları birleştirilse ülkenin tüm enerji ihtiyacı karşılanabilir.) Bakışları, etrafı süzerken bu güzel kıza tesadüfen denk gelmekten, kısa süreli sabitlenmelere ve sonra da 10-15 saniye kesintisiz bakmalara dönüşüyor. Tam bu sırada, bu güzel kızın yanındaki erkeğin de kendisine baktığını görüyor. Erkek, Kopup Gelen’e “noluyo bilader” anlamında göz kırpıyor. Kızdan aldığı bakışla oluşturduğu nefis görüntü, bu tehditkar bakış sonrası bir anda dağılıyor. Kopup Gelen, derhal başka tarafa bakıp “kaygılı Kopup Gelen”e geçiş yapıyor.

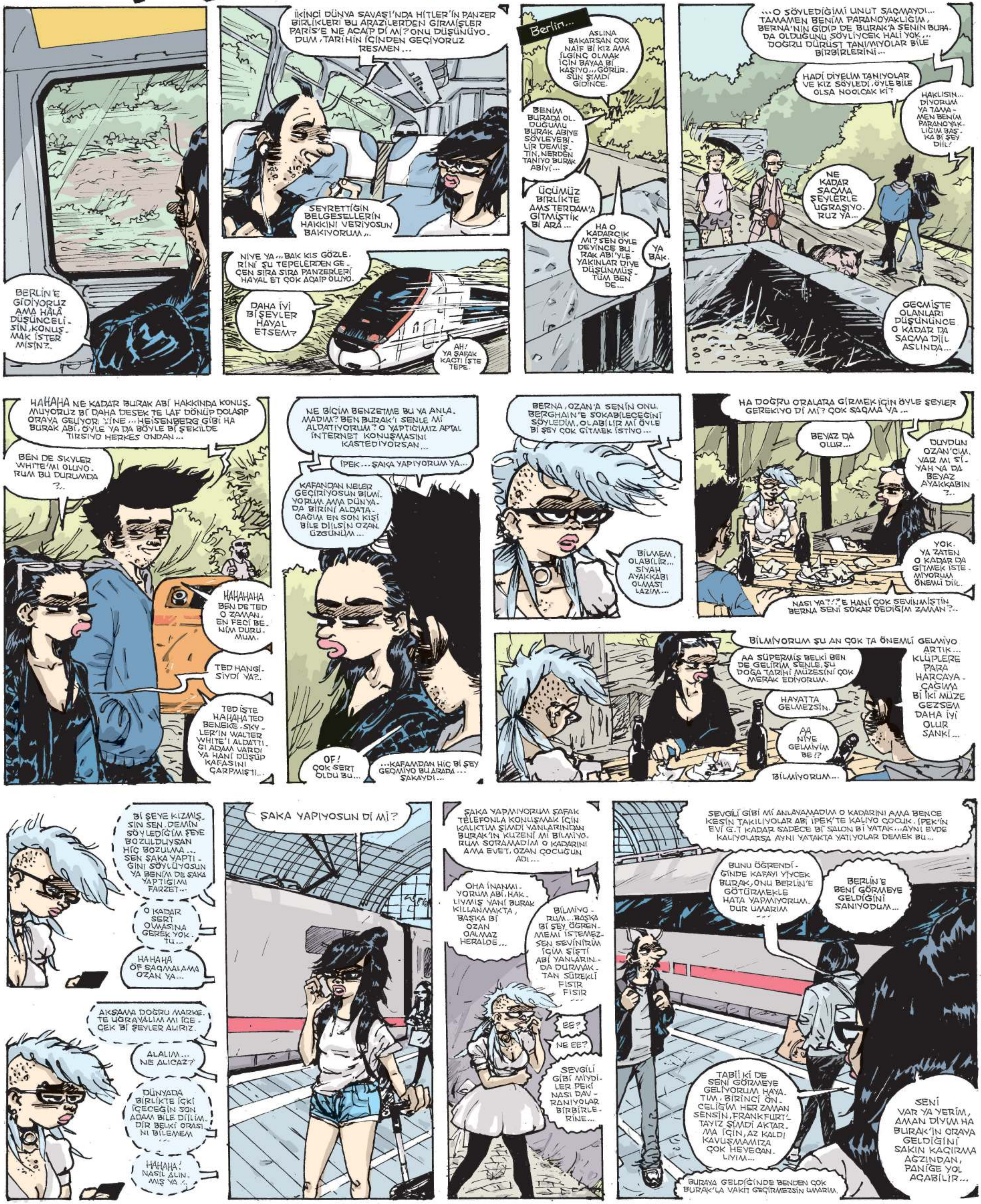
Artık dağılma vakti. Mekan yavaş yavaş boşalıyor. Erkekler, gruplar halinde evlerine dönerken yol üstü lezzet duraklarında işkembeler, midyeler ve kokoreçlerle (sızma öncesi) son danslarını edecekler. Kopup Gelen, arkadaşlarıyla birlikte mekandan ayrılmadan önce, yoğun bakışmalar yüzünden sürekli ertelediği ihtiyacını gidermek üzere tuvalete uğruyor. Ellerini yıkadıktan sonra aynada kendine bakıyor. Bu yeni yansıma “ukala Kopup Gelen”e ait. Aynaya bakmaya devam ederken, sanki kendini izleyen bir kamera varmış gibi repliğini savuruyor: “Yanında o herif olmayacaktı var ya...”

Çarpışma

İpek & burak

Yazar çizer OKY

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bir plak gibi dönüyor gökte mavilik"
Edip Cansever

İKİNDİ
Güneşe yatmış iki köpek. İkindi güneşinde caddede. Hayret.(Antalya) Sonbahar'ın ilk resmi işte. Demek buralara da gelmiş. Güz. En son nesil bir roman şarkısıyla geçen o fayton. Köpekler yattıkları yerden kafalarını doğrultup şöyle bir bakıyorlar. Hepsi o. Gündüz böyle; bu kadar. Ama gece geçerse; havlaya havlaya ardından az biraz koşturup sonra vazifesini hakkıyla yapmış bir görevli edası üstlerinde, sakin sakin dönüp aynı yere tekrar yatıyorlar.

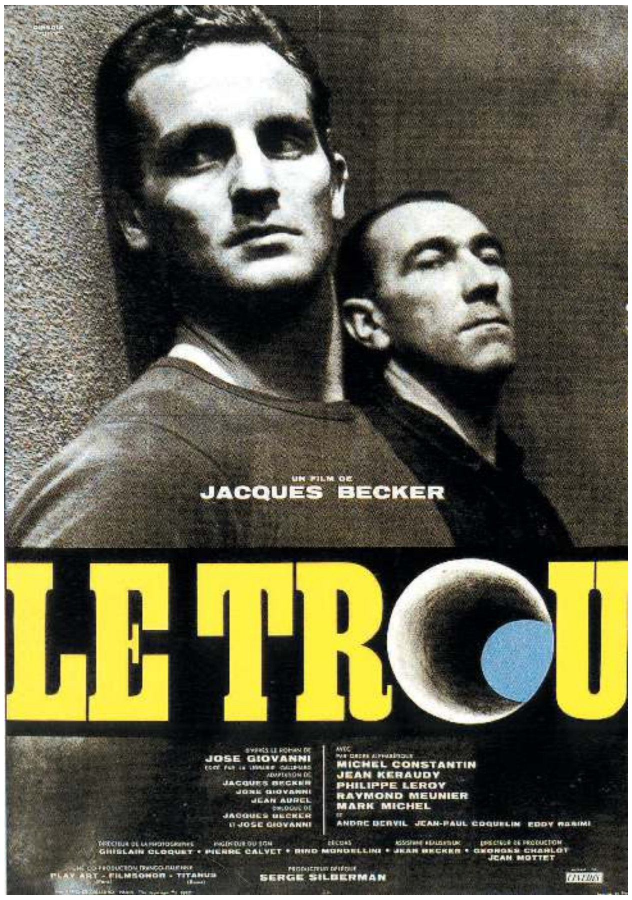
AKŞAM
Altı, ya var ya yok. Henüz. Güneş neredeyse dağların ucuna değdi değecek.(batmak bilmezdi) Yaz bitmiş. Meğer. Falezleri aslan yelesi rengine boyayan güneş. Deniz kararıyor. Telefonla konuşan adam: "kapanan simitçiyi geçiyorsun" diyor yüksek sesle. (Yol tarif ediyor) "Kapanan simitçi" yi birkaç kere tekrar edince gayrı ihtiyari, şöyle kısa bir dönüp bakıyor, gün batımının efsunlu/uykulu girdabına kapılmış o iki amca. (ben de bakıyorum) Bankta oturuyorlar. Yangın seyreder gibi seyrediyoruz güneşi. "Batarken ufuktan bir akşam güneşi" "Batan güneş beni de al" İlki Orhan Gencebay'ın, Ferdi Tayfur'un diğeri. Sabah, öğle, ikindi güneşlerine yazılmış şarkı görmedim. Bütün şarkılarımız ona: Batan Güneş'e. *("batan gün kana benziyor/ yaralı cana benziyor" o da büyük bestekârımız Sadettin Kaynak'ın)*

GECE
Alacakaranlığın içinde uçuşan palmiyeler. Perdelerde gölgeleri. Fırtına beklentisi. Tıkırtılar, tangurtular… Hiçbir zaman seyretmeyeceğim filmler: Dvd'leri yani onların. Elimde hepsi. Bakıyorum. O çılgın dvd zamanlarında almıştım. Çok fazla alırdım. Çok ama… Onlardan da alırdım işte, her gidişimde; birkaç tane de onlardan. Kötü film de severim; ama o çeşit dahi değil bu söz ettiklerim; çok çok daha fazlası. Sırf afişleriyle bile içimi bulandırmayı beceren, resimli taraflarına rastlarsam çok hızla geçip hemen destenin altına atıverdiğim cinsten filmler. Niye alırdım? Bir tür oburluk işte. Bir şey mi kaçırıyorum. Merak. Ya çok ilginç bir yanı varsa o derece aşırı bayağılığın. Dururlardı öyle rafta. Bu sonbahar başlangıcı gecelerinde onlara bile muhtaç oldum. Bir tanesinin yarısını seyrettim. Karnım ağrıyor. Herneyse. Onlardan değil de bir başka filmden söz edeceğim bitirirken. Tekrar tekrar, döne döne seyrettiğim bir başyapıt. Bir şaheser. Onu da yeniden seyrettim bu ara. "Le Trou" adı. *(Delik: argoda hapishane anlamına geliyor)* Bir hapishane filmi. 1960 yapımı. Aslında hapishane filmi sevmem.

Edip Cansever 1928-1986

Ama bu bambaşka. Gerçek bir kaçış hikâyesinin romanından uyarlanmış. Hücrenin beton tabanından bir delik açarak kaçmaya çalışan beş mahkum. Onlar, o betonu delmeye çalışırken, biz de onlarla birlikte daha önce misli görülmemiş bir ölçüde gerilelim diye bir sürü ince hile yapmış film. Kolayca özdeşleşebilelim diye onlarla; son derece masum, delikanlı, dürüst, efendi, birer ahlak abidesi… Hepsi. Öyle çizilmişler. Filmin hiçbir yerinde suçlarına dair tek bir söz dahi edilmiyor. *(duyarsak bozulur illüzyon–meğer birini 30 yerinden…–)* Azizler toplantısı var sanki o hücrede. Evliyalar. Allahım ne tatlı insanlar." Biz dışarıdakiler adam mıyız allaşkına" Gibisinden düşünceler uyandırmıyor değil zihninizde. İnsan acele bir mahkum bulup bağrına basmak, canını malını, namusunu falan ona teslim etmek istiyor. Dışardakilerden olduğunuz için bir tür suçluluk da duymuyor değilsiniz. İyi ki de öyle yapmış ama yönetmen Jacques Becker*(filmin montajı sırasında vefat etmiş–nur içinde yatsın–)* Yüreğiniz ağzınızda, siz de onlardan biriymişsiniz gibi diken üzerinde seyrediyorsunuz. Olan biten sizin de başınıza gelmiş gibi bir şey oluyor. Basbaya. Fransız "Kara Film/Film Noir" türünün yine çok çok sevdiğim ustası Melville(Jean Pierre) "Şimdiye kadar yapılmış en iyi Fransız filmi" demiş "Le Trou"için. Büyük laf. Haklı gibi ama. Yine çok bayıldığım, büyük yazar Jean Genet'de çok çok beğenmiş.

Jacques Becker 1906-0960

(Mahkumlardan biri:"Roland" karakterini oynayan Jean Keraudy defalarca kaçmayı denemiş eski bir mahkum. Bu denemelerinden birinde iki parmağını kaybetmiş-- görüyoruz kimi sahnelerde–)
Ama son cümle; sinema tarihine geçmiş o son cümle: "Zavallı Gaspard"
Büyük bir ahlak dersi.
Unutulmaz… Görün bence.

"Sonbahar" Claude Monet 1840-1926

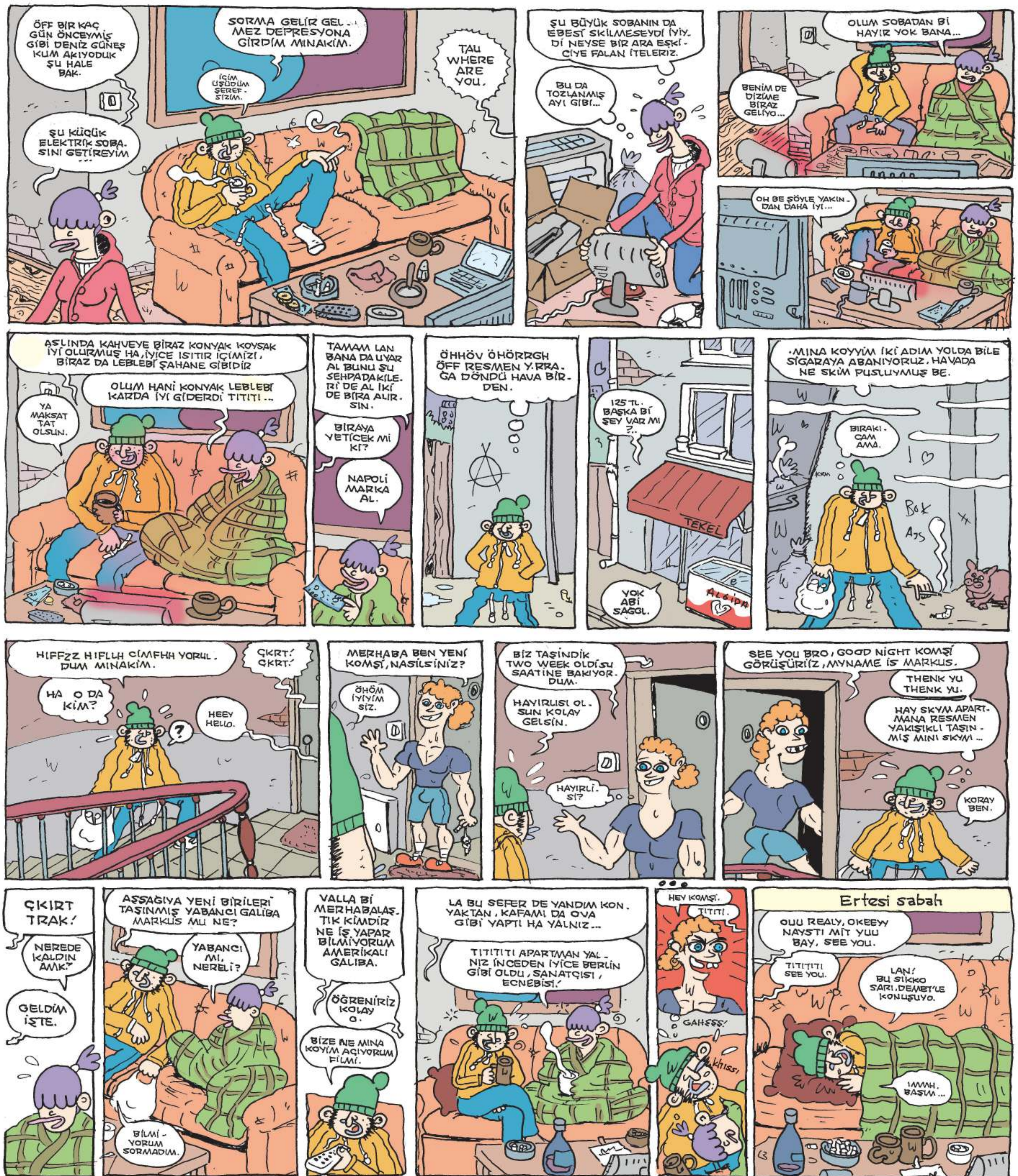
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
müdavim akşamcılardan
çift uskur hulusi reis
BU DA BİZDEN KANKA GÖZE BAKSANA ALKOLİK GÖZÜ BU !..
AYNEN.
BÜYÜKŞEHİRDEN GELİYORUZ ŞU ARKADAKİ SİYAH KULELER YIKILACAK... TACIN TARİHİ SİLÜETİNİ BOZUYOR..
AZ BEKLESEK, YILBAŞINDAN SONRA İMAR AFFI DİYOLARDI ?..
BİRLİKTE NİCE MUTLU SENELER, HASSKYİM NAR EKŞİSİYMİŞ ...
YA DEMİN DE ELMA SİRKESİ PATLATTIN.
NAR EKŞİSİ
NİYE BÖYLE OLDU BUNLARIN ŞİŞESİ?
BU KATİL HER KİMSE MUTLAKA NORMAL DIŞI BİŞEY YAPICAK...
ÇİPS
ABİ CİPSLERDE DE PANTOLON ASKISI GİBİ BİRŞEY VAR. HEM YİYELİM HEM DÜŞÜNELİM NE DEDİK ŞİMDİ EN SON?
İç saha
Deplasman
FEDERASYON OLARAK DÜŞÜNDÜK VE SİZE DEPLASMAN FORMASI TASARLADIK KARDEŞ TÜRKÜLER. DEVAMLI BEYAZ GİYEMEZSİNİZ, BUNDAN SONRA İSTANBUL KONSERLERİNDE BEYAZ ANADOLU'DA DEPLASMAN FORMASI GİYCEKSİNİZ!..
OFF DEPLASMAN FORMASI ÇOK ÇİRKİN-MİŞ.
O ADETTENDİR DEPLASMAN FORMA-LARI ÇİRKİN OLUR...
MEHMET ERDEM ESKİDEN BİZDEYMİŞ LAN, KARDEŞ TÜRKÜLER-DEYMİŞ OLUM !!!
OHA
DEMİRÖREN
TFF
TÜRKİYE FUTBOL FEDERASYONU

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Apartmanda kuvvetli var.

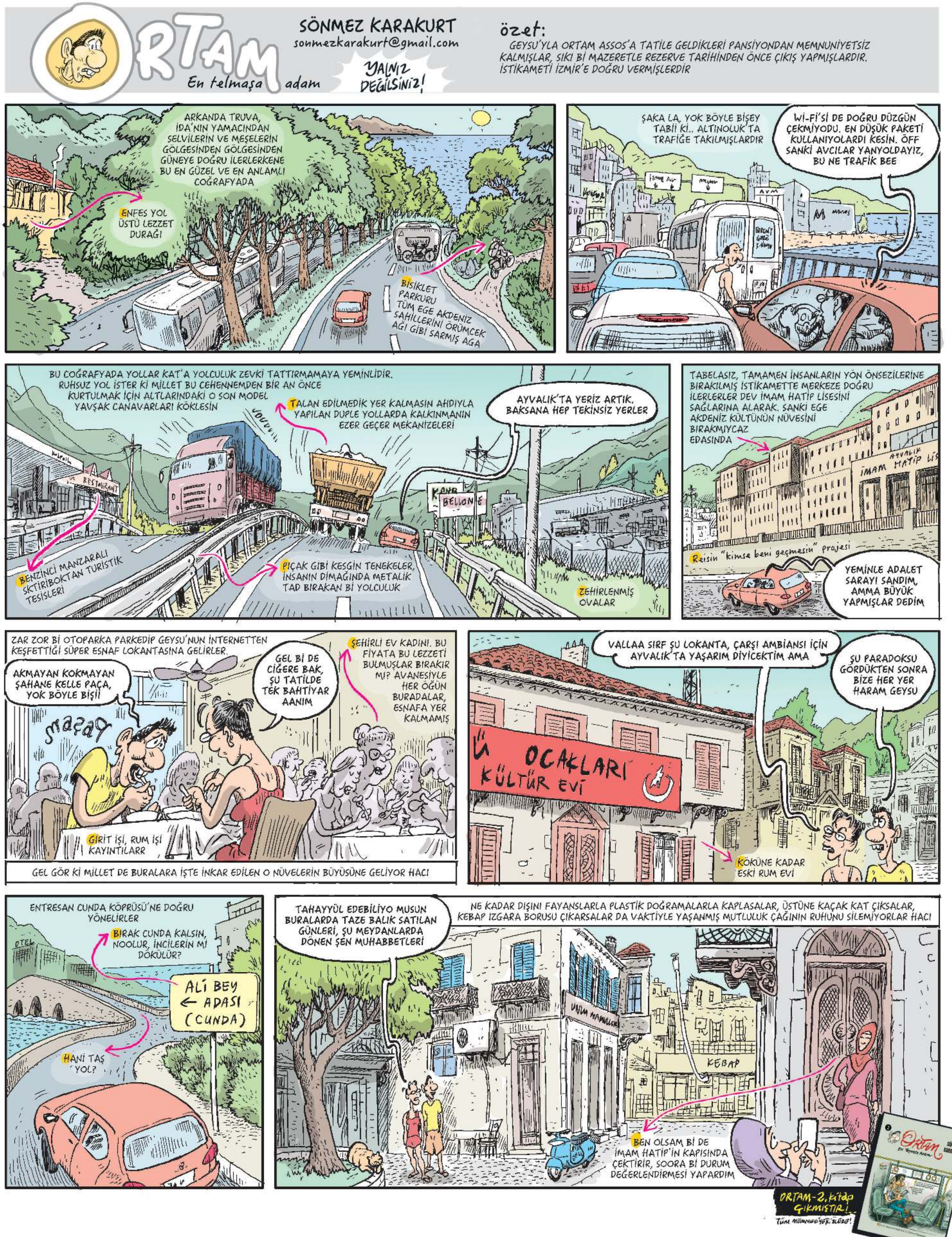
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 4 EKİM 2018 | Sayı: 579

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

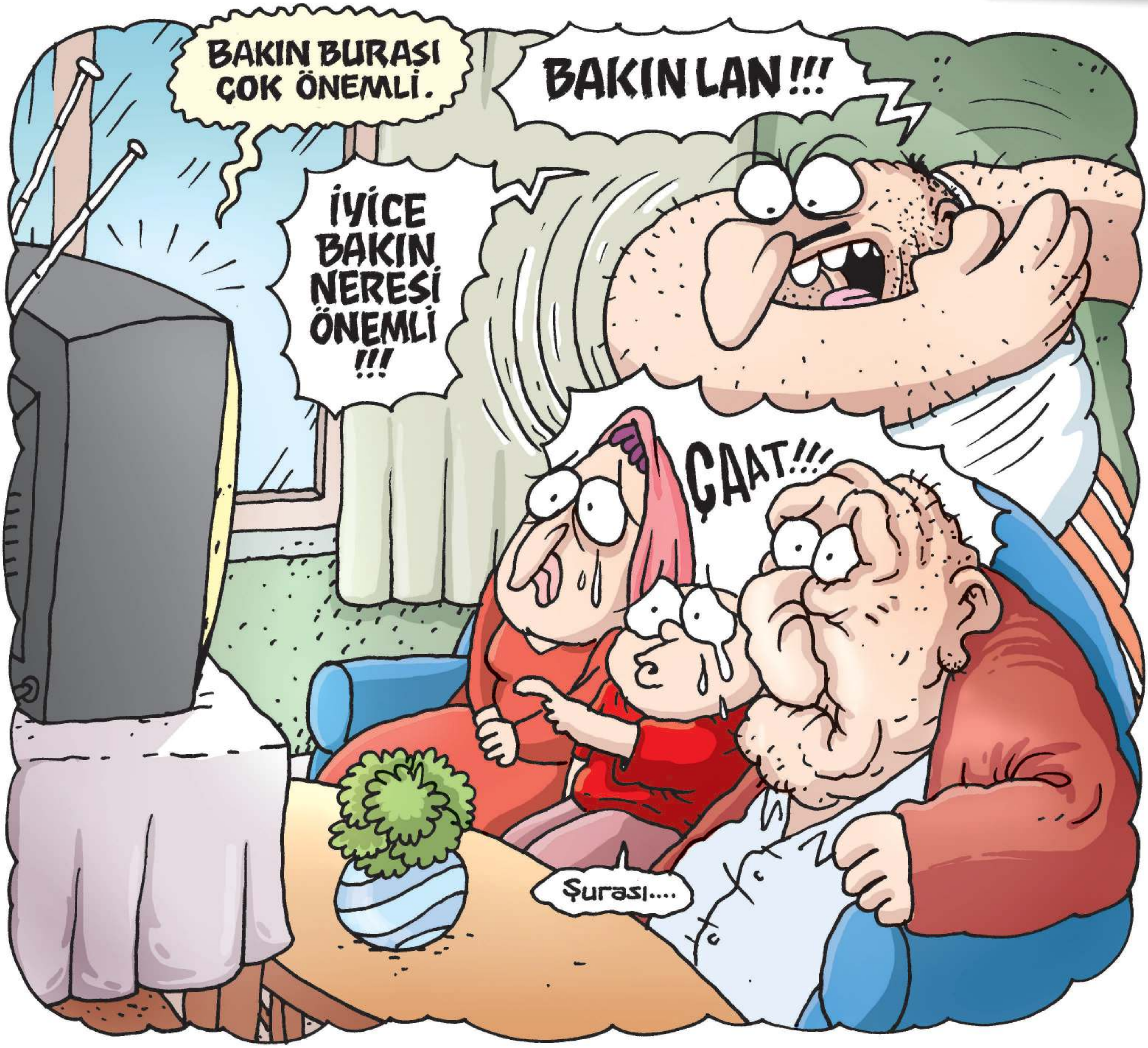
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

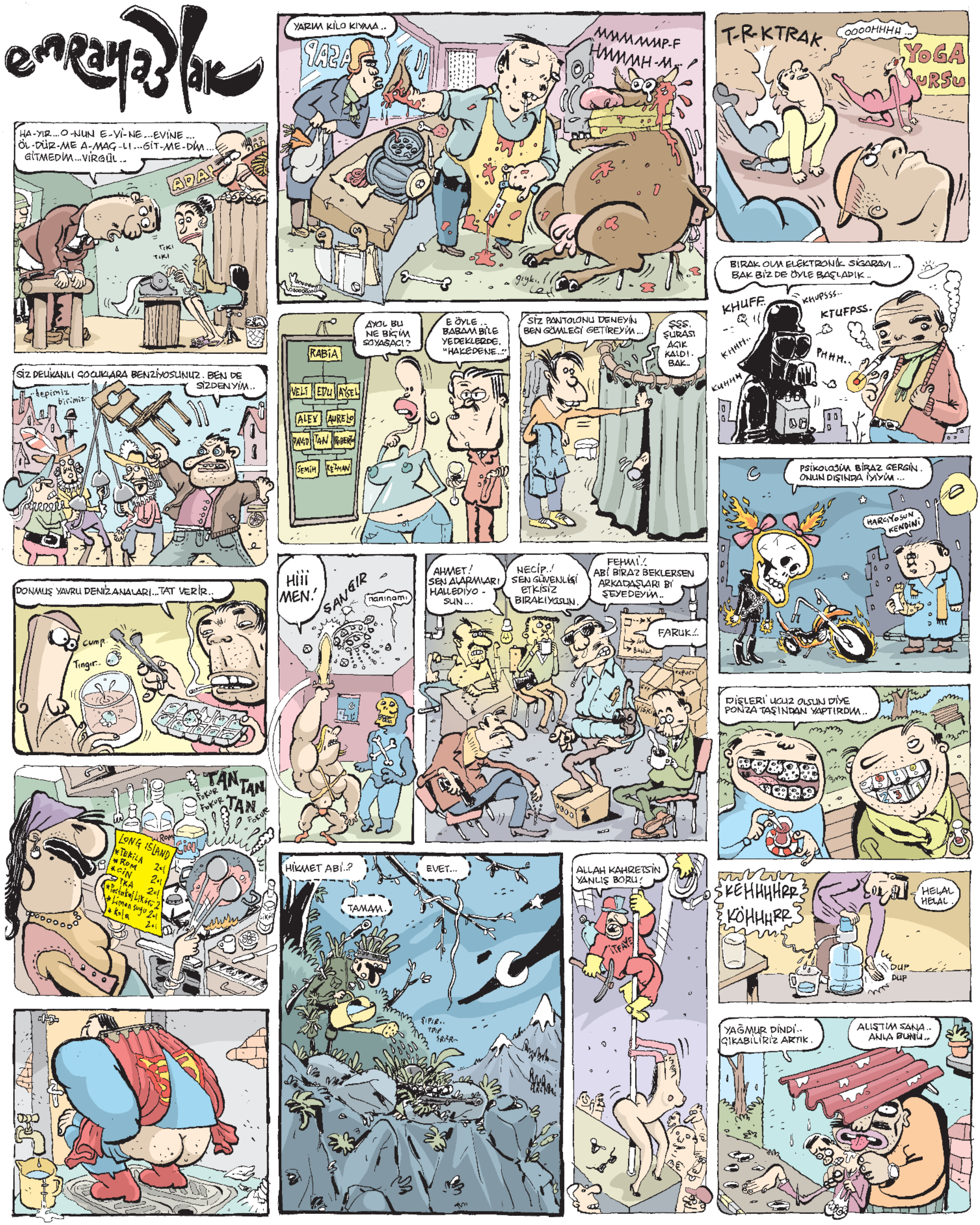
Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

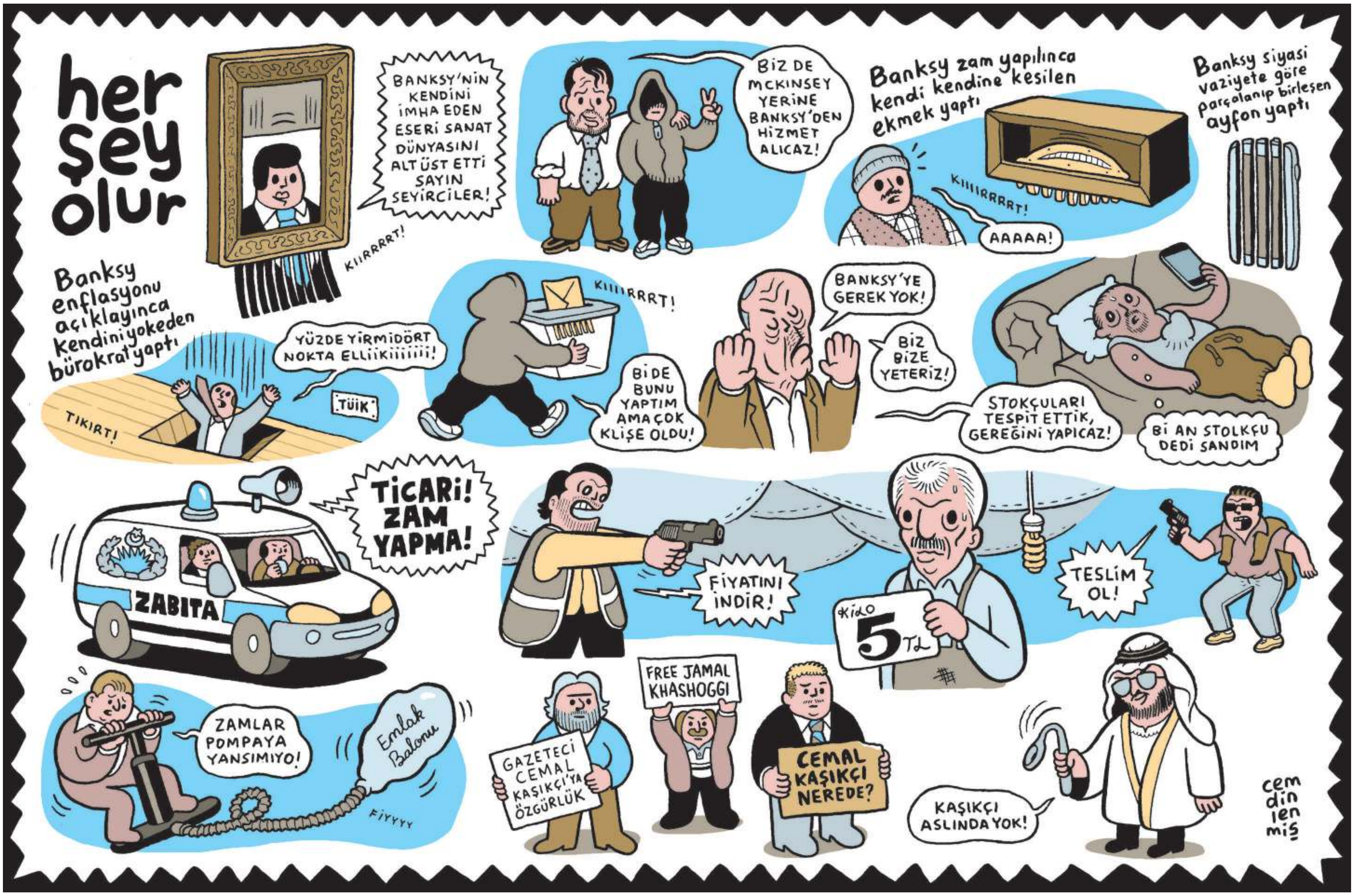

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM ASSOS'A TATİLE GELDİKLERİ PANSİYONDAN MEMNUNİYETSİZ KALMIŞLAR, SIKI Bİ MAZERETLE REZERVE TARİHİNDEN ÖNCE ÇIKIŞ YAPMIŞLARDIR. İSTİKAMETİ İZMİR'E DOĞRU VERMİŞLERDİR
ARKANDA TRUVA, İDA'NIN YAMACINDAN SELVİLERİN VE MEŞELERİN GÖLGESİNDEN GÖLGESİNDEN GÜNEYE DOĞRU İLERLERKENE BU EN GÜZEL VE EN ANLAMLI COĞRAFYADA
ENFES YOL ÜSTÜ LEZZET DURAĞI
BİSİKLET PARKURU TÜM EGE AKDENİZ SAHİLLERİNİ ÖRÜMCEK AĞI GİBİ SARMIŞ AGA
ŞAKA LA, YOK BÖYLE BİŞEY TABİİ Kİ.. ALTINOLUK'TA TRAFİĞE TAKILMIŞLARDIR
Wİ-Fİ'Sİ DE DOĞRU DÜZGÜN ÇEKMİYODU. EN DÜŞÜK PAKETİ KULLANIYOLARDI KESİN. ÖFF SANKİ AVCILAR YANYOLDAYIZ, BU NE TRAFİK BEE
BU COĞRAFYADA YOLLAR KAT'A YOLCULUK ZEVKİ TATTIRMAMAYA YEMİNLİDİR. RUHSUZ YOL İSTER Kİ MİLLET BU CEHENNEMDEN BİR AN ÖNCE KURTULMAK İÇİN ALTLARINDAKİ O SON MODEL YAVŞAK CANAVARLARI KÖKLESİN
TALAN EDİLMEDİK YER KALMASIN AHDIYLA YAPILAN DUPLE YOLLARDA KALKINMANIN EZER GEÇER MEKANİZELERİ
AYVALIK'TA YERİZ ARTIK. BAKSANA HEP TEKİNSİZ YERLER
RESTAURANT
BELLONE
BENZİNCİ MANZARALI SKTİRİBOKTAN TURİSTİK TESİSLERİ
PIÇAK GİBİ KESGİN TENEKELER, İNSANIN DİMAĞINDA METALİK TAD BIRAKAN Bİ YOLCULUK
ZEHİRLENMİŞ OVALAR
TABELASIZ, TAMAMEN İNSANLARIN YÖN ÖNSEZİLERİNE BIRAKILMIŞ İSTİKAMETTE MERKEZE DOĞRU İLERLERLER DEV İMAM HATİP LİSESİNİ SAĞLARINA ALARAK. SANKİ EGE AKDENİZ KÜLTÜNÜN NÜVESİNİ BIRAKMIYCAZ EDASINDA
AYVALIK İMAM HATİP LİS
REİSİN "KİMSE BENİ GEÇMESİN" PROJESİ
YEMİNLE ADALET SARAYI SANDIM, AMMA BÜYÜK YAPMIŞLAR DEDİM
ZAR ZOR Bİ OTOPARKA PARKEDİP GEYSU'NUN İNTERNETTEN KEŞFETTİĞİ SÜPER ESNAF LOKANTASINA GELİRLER.
AKMAYAN KOKMAYAN ŞAHANE KELLE PAÇA, YOK BÖYLE BİŞİ!
PAŞAM
GEL Bİ DE CİĞERE BAK, ŞU TATİLDE TEK BAHTİYAR AANIM
ŞEHİRLİ EV KADINI. BU FİYATA BU LEZZETİ BULMUŞLAR BIRAKIR MI? AVANESİYLE HER ÖĞÜN BURADALAR, ESNAFA YER KALMAMIŞ
GİRİT İŞİ, RUM İŞİ KAYINTILARR
GEL GÖR Kİ MİLLET DE BURALARA İŞTE İNKAR EDİLEN O NÜVELERİN BÜYÜSÜNE GELİYOR HACI
VALLAA SIRF ŞU LOKANTA, ÇARŞI AMBİANSI İÇİN AYVALIK'TA YAŞARIM DİYİCEKTİM AMA
ŞU PARADOKSU GÖRDÜKTEN SONRA BİZE HER YER HARAM GEYSU
Ü OCAKLARI KÜLTÜR EVİ
KÖKÜNE KADAR ESKİ RUM EVİ
ENTRESAN CUNDA KÖPRÜSÜ'NE DOĞRU YÖNELİRLER
BIRAK CUNDA KALSIN, NOOLUR, İNCİLERİN Mİ DÖKÜLÜR?
ALİ BEY ← ADASI (CUNDA)
HANİ TAŞ YOL?
TAHAYYÜL EDEBİLİYO MUSUN BURALARDA TAZE BALIK SATILAN GÜNLERİ, ŞU MEYDANLARDA DÖNEN ŞEN MUHABBETLERİ
NE KADAR DIŞINI FAYANSLARLA PLASTİK DOĞRAMALARLA KAPLASALAR, ÜSTÜNE KAÇAK KAT ÇIKSALAR, KEBAP IZGARA BORUSU ÇIKARSALAR DA VAKTİYLE YAŞANMIŞ MUTLULUK ÇAĞININ RUHUNU SİLEMİYORLAR HACI
KEBAP
BEN OLSAM Bİ DE İMAM HATİP'İN KAPISINDA ÇEKTİRİR, SOORA Bİ DURUM DEĞERLENDİRMESİ YAPARDIM
ORTAM-2, kitap ÇIKMIŞTIR!
Ortam
SÖNMEZ KARAKURT

UYKUSUZ

11 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2018/41 No: 580
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

HA-YIR...O-NUN E-Vİ-NE...EVİNE...
ÖL-DÜR-ME A-MAÇ-LI...GİT-ME-DİM...
GİTMEDİM...VİRGÜL..
TIKI TIKI
YARIM KİLO KIYMA..
MMMMMMP-F HMMMH-M...!
T-R-KTRAK.
OOOOHHHH...
YOGA KURSU
AYOL BU NE BİÇİM SOYAĞACI?
E ÖYLE.. BABAM BİLE YEDEKLERDE. "HAKEDENE.."
RABİA
VELİ EDU AYSEL
ALEX AURELO
TAN ROBERTO
SEMİH KEZMAN
SİZ PANTOLONU DENEYİN BEN GÖMLEĞİ GETİREYİM...
ŞŞŞ. ŞURASI AÇIK KALDI. BAK..
BIRAK OLM ELEKTRONİK SİGARAYI... BAK BİZ DE ÖYLE BAŞLADIK..
KHUFF.
KHUPSSS..
KTUFPSS.
KHHH..
PHHH..
KUHHH
SİZ DELİKANLI ÇOCUKLARA BENZİYOSUNUZ. BEN DE SİZDENYİM..
hepimiz birimiz
PSİKOLOJİM BİRAZ GERGİN. ONUN DIŞINDA İYİYİM...
HARCIYOSUN KENDİNİ
DONMUŞ YAVRU DENİZANALARI...TAT VERİR..
Cump.
Tingır..
HİİİMEN!
ŞANGIR
AHMET! SEN ALARMLARI HALLEDİYO-SUN...
NECİP..! SEN GÜVENLİĞİ ETKİSİZ BIRAKIYOSUN.
FEHMİ..! ABİ BİRAZ BEKLERSEN ARKADAŞLARI Bİ ŞEYEDEYİM..
FARUK..!
DİŞLERİ UCUZ OLSUN DİYE PONZA TAŞINDAN YAPTIRDIM..
TAN TAN TAN
FOKUR FOKUR FOKUR
LONG ISLAND
*TEKİLA 2cl
*ROM 2cl
*CİN 2cl
*VOTKA 2cl
*Portakal Likörü 2cl
*Limon suyu 2cl
*Kola 2cl
KEHHHHRR
KÖHHHRR
HELAL HELAL.
DUP DUP
HİKMET ABİ..?
EVET...
TAMAM.
ALLAH KAHRETSİN YANLIŞ BORU!
İTFAİYE
YAĞMUR DİNDİ.. ÇIKABİLİRİZ ARTIK.
ALIŞTIM SANA.. ANLA BUNU..

N.S.A — Normal Şartlar Altında

Barış UYGUR

Normal şartlar altında belirli bir görevi yerine getirmemek için "elverişli değildir," raporu almak, sağlığı gerçekten o görevi yerine getirmek için yeterli olmayan herkesin en doğal hakkıdır. Ama **Yeni Türkiye'de** sapasağlam adamların "Cumhurbaşkanıyla fotoğrafını" göstererek sağlığının görevini yerine getirmeye elverişli olmadığını ileri sürdüğünü, karşısındaki doktorun ise "Sapasağlam adamsın kardeşim, git yap görevini," dediğinde üstelik cumhurbaşkanına hakaret ettiği gerekçesiyle soruşturmaya uğradığını görebilirsiniz. Ancak burada kimsenin farkına varmadığı net gerçek şu: Bu ve bunun gibi cumhurbaşkanına hakaret davalarında, cumhurbaşkanına en büyük hakareti eden o davaları açanlar, o davaları kabul eden hakim ve savcılardır. Mesela burada davayı açan, kendisinin cumhurbaşkanıyla yanyana gelerek sağlığının bozulduğunu mu ileri sürmektedir? Bu tip davaları kabul eden yargı mensupları koskoca cumhurbaşkanının esen yelden bile mağdur olduğunu mu iddia etmektedir? Ayrıca cumhurbaşkanının adının bile geçmediği konularda cumhurbaşkanına hakaret davası yürüten yargı mensupları şimdi McKinsey'i istemeyenlere gerizekâlı, aptal, vatan haini diyen, neredeyse ana avrat söven gazetecilere de dava açacak mıdır?

Normal şartlar altında bir konsolosluk ya da elçilik, bir dış temsilcilik bulunduğu ülkenin bazı kanunlarından muaftır ama hiç de öyle sanıldığı gibi o dış temilscilik o yabancı ülkenin toprakları falan sayılmaz. O işin goygoyudur. Zaten her konsolosluk öyle müstakil binalarda değildir, kimisi bir binanın yirminci katında bir ofisten ibarettir mesela, kalkıp da binanın bir katını kendi toprağı ilan edecek değildir. Misal 5 Nisan 1991'de Irak Konsolosluğu önünde yapılan gösteride konsolosluk bahçesine giren protestocuların üzerine ateş açan konsolosluk çalışanı hiç de öyle olay kriz falan çıkmadan paşa paşa derdest edilmiş, tutuklanıp götürülmüş ve Türkiye mahkemelerinde yargılanmış 30 yıl da hapis cezası almıştır. Ama **Yeni Türkiye'nin** kendi topraklarındaki bir dış temsilcilikte işlenen bir cinayet için bırakın tutuklama yapmayı, ifadelerini almak üzere konsolosluk çalışanlarını bile çağıramadığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında, Avrupa'da Uykusuz okumak için ya Türkiye'den gelen bir yakınınızı beklemeniz gerekirdi ya da abone olurdunuz ama posta teşkilatımızın maharetli elleri sayesinde derginiz elinize iki, kimi zaman üç hafta sonra ulaşırdı. Ama artık Uykusuz'u Almanya, Avusturya, İsviçre ve Belçika'da büyük bayiilerde rahatlıkla bulabilir, dilerseniz abone olarak Türkiye'yle hemen hemen aynı anda okuyabilirsiniz. Almanya'da yaşayan okurlarımız info@interdictum.de adresine bulundukları yerin posta kodunu bildirirlerse dergiye ulaşabilecekleri kendilerine en yakın satış noktasını kısa süre içinde öğrenebilirler. Onun dışında aynı mail adresinden abonelikle ilgili bilgilere ulaşmak da mümkün.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Seda Sayan, "İlk önce Allah, sonra pekmez, sonra keçiboynuzu," diyerek sağlam girdiği öncelik sıralamasından keçiboynuzuyla çıkalı **14 yıl,**

Heykeltıraş Murat Allahverdi'nin, Van Gölü canavarını 2 kez gördüğünü söyleyen Gevaş Belediye Başkanı Nazmi Sezer'in tarifine göre yaptığı (Godzilla çakması) heykel Gevaş ilçe merkezine dikileli **14 yıl,**

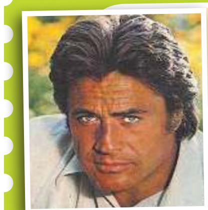
Televole ekibi, Çağla Şıkel'in Şenol İpek'e yolladığı "Tostumu yedim, bekliyorum…" mesajındaki söz konusu tostu yapan tost makinesini bulduğunu iddia ederek programa konuk edeli **16 yıl,**

Manken Sinem Güven, "Ben meme kanserine şahsen karşıyım," diyerek değişik bir muhalefete imza atalı **16 yıl,**

Magazin Gazetecileri Derneği ödül töreninde, Ahmet Kaya'yı protesto için çatal, bıçak atanların en acarlarından Serdar Ortaç sahneye fırlayıp Onuncu Yıl Marşı'nı söyleyeli **19 yıl,**

Onuncu Yıl fatihi Serdar Ortaç, askere gitmemek için aldığı sahte raporlar yüzünden hapse gireli **19 yıl,**

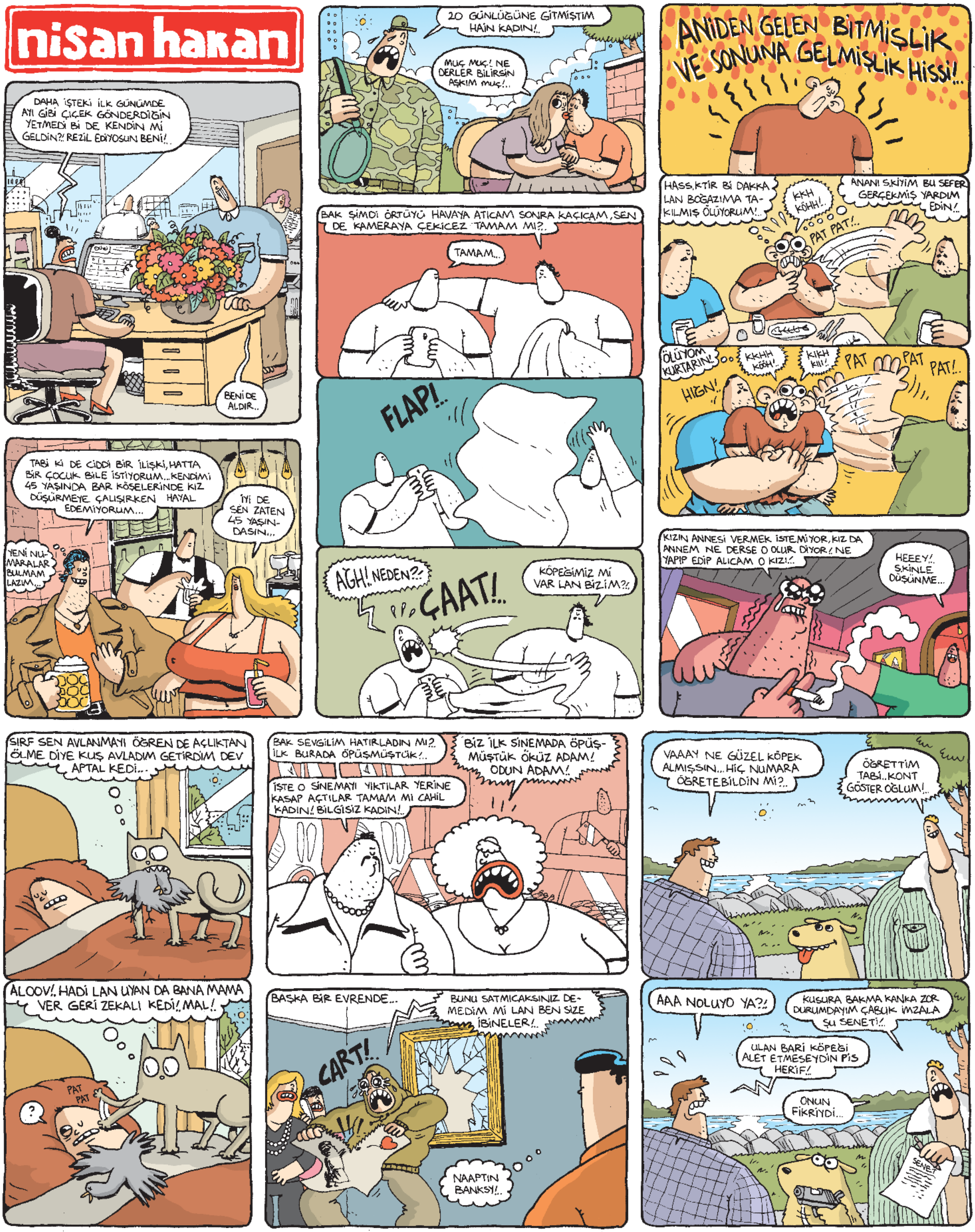
Cüneyt Arkın'ın "Özgürlük adına kendini yakan Vietnamlının et kokusunu duyabilir misin?" benzeri sözlerle sevgilisine insanlık dersleri verdiği "Yıkılmayan Adam" filmine, komünizm propagandası iddiasıyla dava açılalı **34 yıl,**

Dönemin İstanbul Belediye Başkanı Bedrettin Dalan üç santimlik kar yüzünden İstanbul'da ulaşım felce uğrayınca, "I am sorry!" diyeli **33 yıl,**

Muhteşem Kot isimli bir terzi, blucini "Kot" markasıyla Türkiye'de üretmeye başlayalı **60 yıl,**

İnsanoğlu slip don giymeye başlayalı **83 yıl olmuş.**

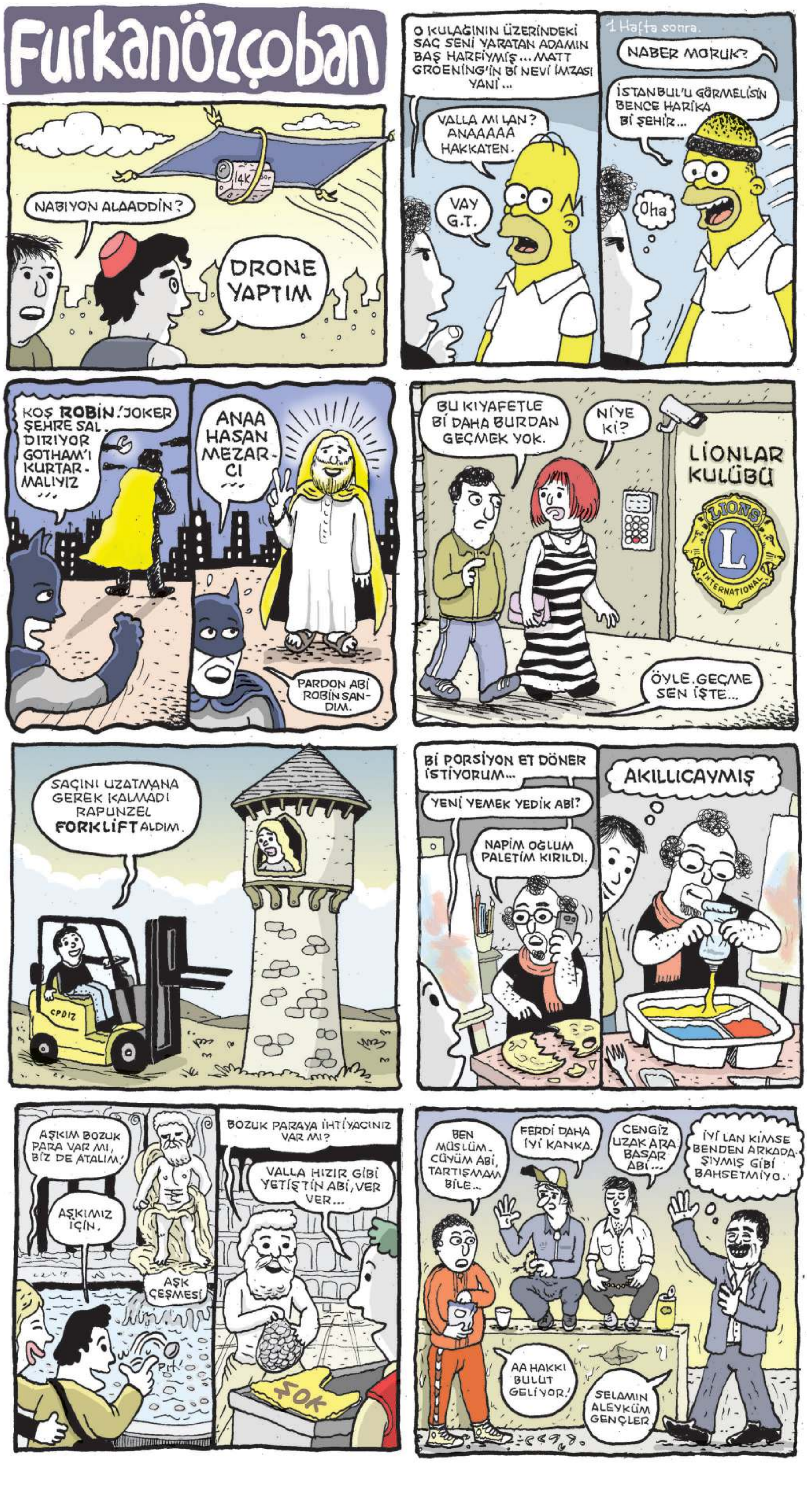
nisan hakan
DAHA İŞTEKİ İLK GÜNÜMDE AYI GİBİ ÇİÇEK GÖNDERDİĞİN YETMEDİ Bİ DE KENDİN Mİ GELDİN?! REZİL EDİYOSUN BENİ!..
BENİ DE ALDIR..
TABİ Kİ DE CİDDİ BİR İLİŞKİ, HATTA BİR ÇOCUK BİLE İSTİYORUM... KENDİMİ 45 YAŞINDA BAR KÖŞELERİNDE KIZ DÜŞÜRMEYE ÇALIŞIRKEN HAYAL EDEMİYORUM...
İYİ DE SEN ZATEN 45 YAŞINDASIN...
YENİ NUMARALAR BULMAM LAZIM...
20 GÜNLÜĞÜNE GİTMİŞTİM HAİN KADIN!..
MUÇ MUÇ! NE DERLER BİLİRSİN AŞKIM MUÇ!..
BAK ŞİMDİ ÖRTÜYÜ HAVAYA ATICAM SONRA KAÇICAM, SEN DE KAMERAYA ÇEKİCEZ TAMAM MI?..
TAMAM..
FLAP!..
AGH! NEDEN?!
ÇAAT!..
KÖPEĞİMİZ Mİ VAR LAN BİZİM?!
ANİDEN GELEN BİTMİŞLİK VE SONUNA GELMİŞLİK HİSSİ!..
HASS.KTİR Bİ DAKKA LAN BOĞAZIMA TAKILMIŞ ÖLÜYORUM!..
KKH KÖHH!..
ANANI S.KİYİM BU SEFER GERÇEKMİŞ YARDIM EDİN!..
PAT PAT!..
ÖLÜYOM KURTARIN!..
HIGN!..
KKHH KÖHH!
KIKH KIII!
PAT PAT PAT!..
KIZIN ANNESİ VERMEK İSTEMİYOR, KIZ DA ANNEM NE DERSE O OLUR DİYOR! NE YAPIP EDİP ALICAM O KIZI!..
HEEEY!.. S.KİNLE DÜŞÜNME...
SIRF SEN AVLANMAYI ÖĞREN DE AÇLIKTAN ÖLME DİYE KUŞ AVLADIM GETİRDİM DEV APTAL KEDİ...
ALOOV!. HADİ LAN UYAN DA BANA MAMA VER GERİ ZEKALI KEDİ! MAL!
PAT PAT
?
BAK SEVGİLİM HATIRLADIN MI?! İLK BURADA ÖPÜŞMÜŞTÜK!..
BİZ İLK SİNEMADA ÖPÜŞMÜŞTÜK ÖKÜZ ADAM! ODUN ADAM!..
İŞTE O SİNEMAYI YIKTILAR YERİNE KASAP AÇTILAR TAMAM MI CAHİL KADIN! BİLGİSİZ KADIN!..
BAŞKA BİR EVRENDE...
BUNU SATMICAKSINIZ DEMEDİM Mİ LAN BEN SİZE İBİNELER!..
CART!..
NAAPTIN BANKSY!..
VAAAY NE GÜZEL KÖPEK ALMIŞSIN... HİÇ NUMARA ÖĞRETEBİLDİN Mİ?..
ÖĞRETTİM TABİ.. KONT GÖSTER OĞLUM!..
AAA NOLUYO YA?!
KUSURA BAKMA KANKA ZOR DURUMDAYIM ÇABUK İMZALA ŞU SENETİ!..
ULAN BARİ KÖPEĞİ ALET ETMESEYDİN PİS HERİF!
ONUN FİKRİYDİ...
SENET

BEN

ALPAY
ERDEM

æ Merhaba.
æ All together now ile **kontrgerilla** aynı şey.
æ Good to see you ile **Kuddusi'yi gördün mü** aynı şey.
æ Gecenin köründe de ciğerimden hırıltılı ses geliyor diye uyandım. Uyanırken de ciğerimden benim niye hırıltılı ses gelsin diye düşündüm. Sigara içmiyorum, bence ciğerlerim bembeyaz. Bembeyaz bir ciğerden neden hırıltılı ses gelsin arkadaş. Yemin ediyorum insan düşündükçe kafayı yer. Bir insanın ciğerinden hırıltılı ses geliyorsa o insan bence gitsin kendini köprüden aşağı atsın. Hangi köprüden atlarım diye düşünürken, baş ucumda boylu boyunca uzanmış kedi Venüs'ü fark ettim. Sanki ses kedi Venüs'ten geliyor gibiydi. Sonra biraz dikkatli şey yapınca baktım ses kedi Venüs'ten geliyor. Ses tabii ki kedi Venüs'ten geliyor. Kimden gelecekti ya o ses. Benden gelecek değildi ya. Tabii ki kedi Venüs'ten gelecekti. Ben kedi Venüs olsam ben de çıkarırım o sesi. Neden çıkarırım o sesi, çünkü çok mutluyum. Yanımda aşkım Alpay, karnım tok, sırtım pek, uzanmışım Alpay'ımın yanına, tabii ki ben burada mutluluktan deli çıkarım. Ver Allah ederim tortoru, ver Allah ederim tortoru. Ama nasıl bir tortor. İnsanın kulağının dibinde, insanı kör uykusundan hoplatan, kulakları sağır eden bir tortor. Eğer bir tortorun hakkı verilecekse bunu da kedi Venüs'ten ala yeryüzünde tek bir kedi bile veremez. Olamaz böyle bir tortor çünkü. Apartmanı zelzeleye sebebiyet verircesine. Çılgınlarcasına. Manyakçasına. Ahlaksız gibi. Evde hasta mı var, çocuk mu var. Komşular kafayı mı yer. Bunları hiç düşünmeden ama. Net söylüyorum, Çiko'yla birlikte dünyanın en güzel kedisisin. Tortorun eşsiz. Var ol uyutma. Umrum değil. Sen öyle mutlu ol, ben de çok mutluyum böyle. Seni seviyorum kedi Venüs. Evet, ben de seni çok seviyorum. Rum. Um. Mum. Bu mum umumumuzun mumu.
æ Çayın üzerine düşen tozumsu şeyi parmakla almak diye de bir şey var. Yok mu, var. Zor bir şey bir de. Öyle herkes yapamaz. Ustalık ister. Çünkü ilk defada aldın aldın, alamadın, murdar olur o çay. Çünkü bir çayın içine de öyle şey gibi parmak daldırılmaz. İçilmez o çay çok fazla parmağa maruz kalırsa. Gerçek bir bu işin ustası kişi, ilk denemede, hatta çayın yüzeyini hiç bozmadan, parmağını değdirmeden hatta diyebileceğimiz bir dokunuşla hop alır o çöpü. Çeri çöpü. Bu "çeri çöpü" de ne güzel kendi içinde melodisi olan harika hecelermiş. Yemin ediyorum ya. Hastasıyım böyle kelimelerin. Çer çöp. Çeri çöp. Çeri domates. Büyük hastasıyım. Ne diyordum. Ustalık ister. Bunu da yapabilen kişiler gerçek birer çaycıdırlar. Edebiyattan tiskinirler. Diyeceğim de budur.
æ Geçenlerde de bisikletimle Gebze'ye gittim. Gerçekten çok komikti. Bir gün sonra BKM'de ingilizce stand-up gösterim olacaktı. Bisiklet kullanırken çalışmayı severim. Zihnin gözenekleri dev açılır. Yalnız arada da zihni şaşırtmak gerekir. Yani her gün gittiğin yoldan o gün gitmemek, başka bir yoldan gitmek gibi. Ben de bisikletimle her gün sahil Beylerbeyi, Beykoz, o taraflar yani. Dedim değişiklik yapam bugün. Caddebostan Bostancı sahiline kadar indim. Gidiyorum öyle. Maltepe'yi geçtim. Dedim Kartal'a kadar gideyim madem. Niye gitmiyorum çünkü. Kartal'a varınca dedim ki, o zaman Tuzla'ya da gideyim. Gidebiliyorum çünkü, neden gitmeyeyim. Kıyı kıyı gidiyorum. Dümdüz yol. Zaman zaman bisiklet yolları da var, bisiklet yollarından gidiyorum. Bir bisikletçi daha ne ister. Tuzla'ya varınca, dedim ki o zaman ben Gebze'ye kadar da gideyim. Gideyim de gideyim, gideyim de gideyim. Yalnız Tuzla'dan sonra işin rengi biraz değişti. Ortam bir başka olmaya başladı. Mavi şehir griye döndü. Bir şey oldu. Bir de yanlışlıkla tersaneye girdim, iyice nevrim döndü. Aslında o noktada geri dönmeliydim fakat Gebze kafasından bir türlü çıkamıyordum. Gebze kafası öyle bir şey demek ki. Gebze bir insanın bir kafasına girdi mi, tamam, sen artık Gebze kafasısın. O Gebze'ye gideceksin arkadaş. O Gebze görülecek. Çevre yoluna girdim. Tırlarla kamyonlarla gidiyorum öyle. Daha önce de gitmiştim aslında. Ama daha önce kabullenip de çıkmıştım yola. Şimdi böyle anlık gelişince her şey çok zor görünüyor insanın gözüne. Herr-şey ama. Bir şekilde dere tepe aşıp vardım Gebze'ye. Merkez fena değil aslında. Merkeze girince bir rahatlıyorsun. Acıktıydım. Simit, pide gömdüm. Geri dönemezdim artık bisikletle. Metro saatlerine baktım. Akşam sekiz'den sonra bisiklet alıyor metro. "Metro durağı nerede ki" diye sordum pideciye. "Metro yok ki burada" dedi pideci. "Aboooo" dedim pideciye. Tavşantepe'deymiş ilk metro durağı. Tavşantepe de anasının nikahı. Mecburen Tavşantepe'ye kadar yeniden çevre yolundan doğru tırlarla kamyonlarla birlikte pedal bastım hep, o oldu. Oradan metro'ya bindim, tıkır tıkır Ayrılık Çeşmesi'ne kadar geldim. Ayrılık Çeşmesi de bizim evin oralar zaten. Öyle bir Gebze günü yaşadım o oldu. Her şey bir anda gelişti. Eve döndüğümde geceydi artık. Nasıl yorulduysam hemen uyudum. Ki hiç sevmem hemen uyumayı. Önce bir şeylerle oyalanırım, uyuyacaksam da öyle uyurum. Öyle uyku severim. Öyle uyku eğlenceli. Öbür türlüsü gerçekten sıkıcı.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
11 Ekim Perşembe / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
12 Ekim Cuma / **Adana Bulls Eye Sports** / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 694 43 70
13 Ekim Cumartesi / **Hatay Antakya Meclis Kültür Merkezi** / Saat: 20.00 / bilgi: 0530 372 94 92
14 Ekim Pazar / **Hatay Vivaldi Vip** / Saat: 20.00 / bilgi: 0530 372 94 92
18 Ekim Perşembe / **Bursa FSM no:on** / Saat: 21.00 / bilgi: 0224 246 50 06
19 Ekim Cuma / **Eskişehir Social Pub** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62
20 Ekim Cumartesi / **Konya Hiçhane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0532 632 01 02

akıl fikir ofisi
baris.uygur@gmail.com
Barış UYGUR

Yapısal Reformlar, Yapısal Reformlar, Neymiş Bu Yapısal Reformlar

Hepimize dev yalanlar söylediler. Ve inanıyorum ki, arada kimse uyarmasın diye *"Abi hepimizi kandırıyorlar,* ***aslında piramitler çok yeniymiş geçen sene Bauhaus'tan taksitle almışlar****, dünya düzmüş, yuvarlak lobisi gerçeği gizliyormuş,* ***insanoğlu aya hiç çıkmamış, litrelik kolasına iddiaya girip kolayı kapmak için uydurmuş****,"* diye konuşan denyoyu, "İlluminati sağa sola grafiti yapan yeni yetme velet gibi her tarafa işaret koyup bize hükmetmeye çalışıyormuş, ***dünyayı aslında sürüngenler idare ediyormuş****, Kâmil Abi atom mühendisiymiş,* ***bor madenlerimizin tadı dillere destanmış bor olmadan pizza yapılamadığı için Napoli mafyası borumuza el koymuş****, dün bir kamyon borusana girmiş meğer kamyonu Rothschildgillerden biri kullanıyormuş hemen kapaklamışlar,"* diye zırvalayan hıyarı da öyle sanıyorum ki aramıza bunlar saldı. Sırf bu aramıza saldıkları dallamalar yüzünden, şimdi ne zaman "Kardeşlerim, bunlar bize yalan söylüyor, hepimizi kandırıyor!" demeye kalksan insanlar hemen "Ne o, yine mi İlluminati?" "Hayırdır sen de mi Rotşild'lerden bahsedecen yiğenim," veya daha kötüsü "Ay aman duyduk, dünyayı sürüngenler yönetiyormuş, ıyyh içim kalktı," gibilerinden tepkilere maruz kalıyoruz.

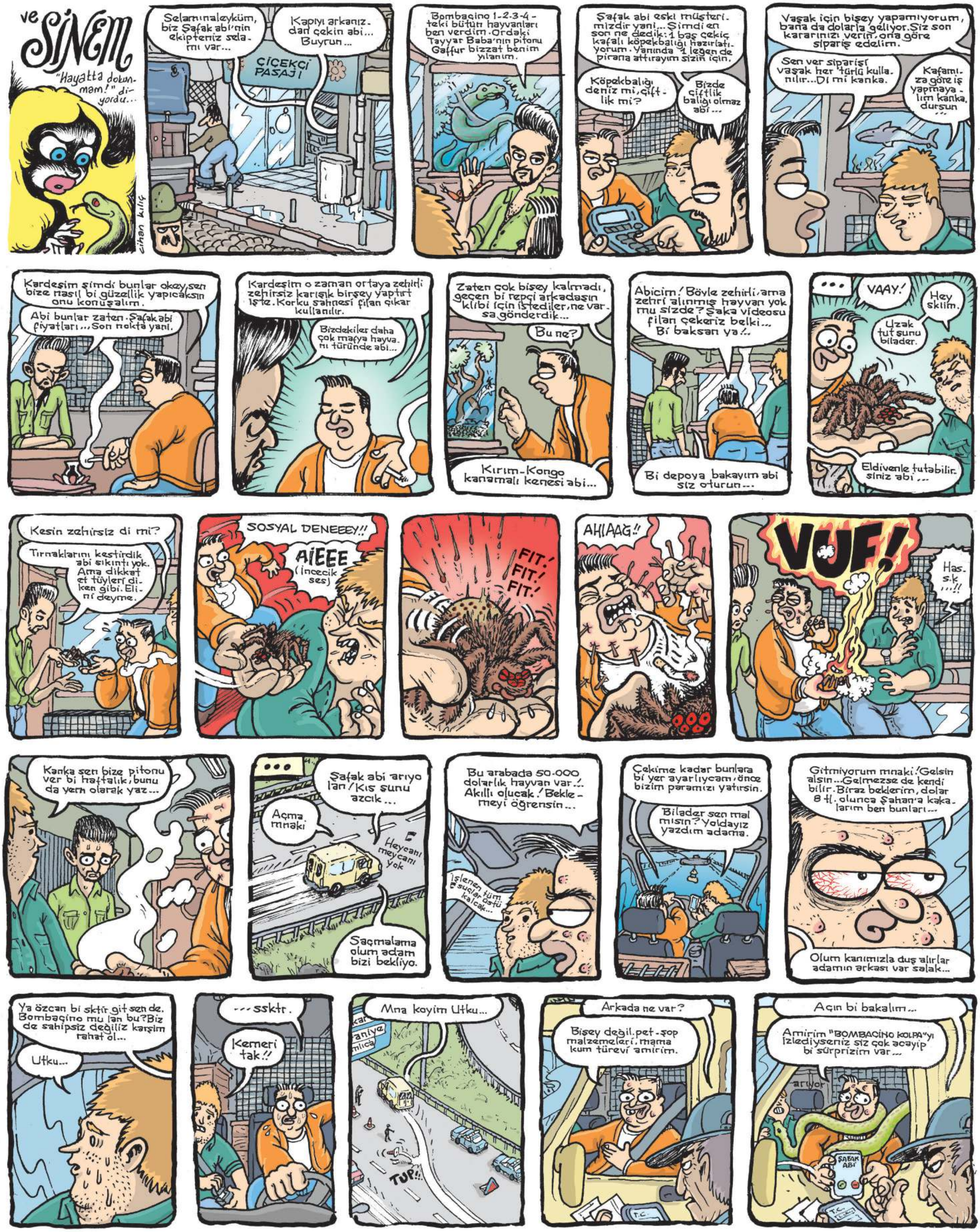
Hâlbuki ortada koskoca ekonomi profesöründen ekonomi muhabirliğinin tek numarası şirket şirket gezip avanta toplayıp işadamı parlatmak olan dallamaya kadar herkesin inandığı, amentü gibi tekrarladığı, doğruluğunu kimsenin sorgulamaya yanaşmadığı bir saçmalık var. O saçmalığın adı da bildiğiniz yapısal reformlar işte. Hani kimse söylemiyor da, yapısal reformlar yapısal reformlar neymiş bu yapısal reformlar diyerek geçiştiriyor ya, o yapısal reformlar hepimizi daha geç emekli edecek, hepimizin emekli maaşını, sağlık güvencesini azaltacak, terimizle, kanımızla, vergimizle kurduğumuz ülkedeki kamu kuruluşlarını üç otuz paraya ite kopuğa peşkeş çekecek, çalışansak kıdem tazminatlarımızı "aa yandı bitti kül oldu," diyerek iç edecek, esnafsak çağa ayak uyduramıyorsun diye dükkânı kapatıp süpermarkette çalışmaya zorlayacak uygulamalar bütününe yapısal reformlar diyoruz arkadaşlar.

Çoğu halkın paralarıyla okumuş, fakir halktan alınan vergilerle ancak kısıtlı sayıda öğrenciye sunulabilen iyi eğitimler almış sözde iktisatçılar için yapısal reformlar açıktır: Mesela sosyal güvenlik sistemi mi açık veriyor? Bu açığı aman vergilerle kapatmayalım aman zenginden, kodamandan bir kuruş para çıkmasın da varsın beni alınteriyle kazanıp ödediği vergileriyle okutan işçi Mehmet ödesin, gerekirse Mehmet yetmiş yaşına kadar fabrikada çalışmaya devam etsin de, Mehmet'in çalıştığı fabrikanın sahibi canı sıkıldığında bile Mehmet'i çat diye kovabilsin. İşte yapısal reformların bir kısmı budur.

Bakın bu yalanlar evrensel bir yalanlar. Thatcher ve Reagan'la başlayarak şehvetli söylemlerle bütün ülkeleri özelleştirmenin, serbest piyasanın, liberal ekonominin herkes için en iyisi olduğuna inandırdılar. Bakın Türkiye'de hiçbir ahlaklı özelleştirme yapılmadı, on liralık mallar bir liraya satıldı, on lira kar ederken hepsi daha da az eleman çalıştırıp beş lira kar etmeye başladı. Sorsan bu "yapısal reformlar" hastası neo liberal dangalaklara, "Birkaç kendini bilmez özelleştirmenin hatasını tüm bir özelleştirme camiasına mâledemezsiniz," derler. Ama dünyanın dört bir yanında, Arjantin'inden İngiltere'sine Almanya'sından Rusya'sına olumlu sonuçlanan bir tek özelleştirme gösteremezler. İngiliz halkını da dolandırdılar, Rus halkını da. Batı dünyasında ortalama gelir kırk yılda yarısına düştü. Herkes teknolojiye, internete, televizyona, telefaksa bakarken aval aval bakan milletin donunu ayağından aldılar.

Arada bir önünüze haberi düşüyor, devletin bir liraya sattığı fabrikayı alan herifçioğlu, fabrikanın içindeki makineleri on liraya, arsasını da yetmiş liraya satmış diye. Hah, zannetmeyin ki bunlar istisna, zannetmeyin ki bunlar bize has. Bu dünyanın her yerinde böyle ama kırk yıldır hiç değişmedi utanmadan tekrarladıkları terane: *Efendim özelleştirelim, efendim halkın malını satalım, efendim halkın iş güvencesini ortadan kaldıralım, efendim halkın emekliliğini yakalım, efendim aman halka fazla maaş vermeyelim. Efendim şirketlerden vergi almayalım, vergiyi hepten işçiden memurdan alalım.* E sonra? *Hah işte o zaman çok güzel olacak.* Nasıl güzel olacak it oğlu it, donuma kadar aldın, şirketlerden vergi almıyorsun? *Efendim yapısal reform bu işte şirketler zengin olunca, yatırım yapar, istihdam olur, herkes faydalanır.* Allah allah nerede olmuş o? *Valla kırk yıldır bir kere bile gerçekleştiğini görmedik ama ya olursa düşünsene?*

İşte tam da bu yüzden McKinsey'nin kovalanması ister tepkiler sayesinde, ister McKinsey'le anlaşamadıkları için olsun on altı yıldır başımıza gelen tek hayırlı şey. Antiemperyalizmle, batı karşıtlığıyla falan bir ilgisi yok; McKinsey'in dünyada kendisinden ve kodamanlardan başka bir allahın kuluna faydasının dokunduğunu ispatlasınlar, dişimi kırarım.

ve SİNEM
"Hayatta dokunmam!" diyordu...
cihan kılıç
Selamınaleyküm, biz Şafak abi'nin ekipteniz selamı var...
Kapıyı arkanızdan çekin abi... Buyrun...
ÇİÇEKÇİ PASAJI
Bombacino 1-2-3-4-teki bütün hayvanları ben verdim. Ordaki Tayyar Baba'nın pitonu Gaffur bizzat benim yılanım.
Şafak abi eski müşterimizdir yani... Şimdi en son ne dedik: 1 baş çekiç kafalı köpekbalığı hazırlatıyorum. Yanında 1 leğen de pirana attırayım sizin için.
Köpekbalığı deniz mi, çiftlik mi?
Bizde çiftlik balığı olmaz abi...
Yasak için bişey yapamıyorum, bana da dolarla geliyor. Siz son kararınızı verin, ona göre sipariş edelim.
Sen ver siparişi yasak her türlü kullanılır... Dİ mi kanka.
Kafamıza göre iş yapmayalım kanka, dursun...
Kardeşim şimdi bunlar okey, sen bize nasıl bi güzellik yapıcaksın onu konuşalım.
Abi bunlar zaten Şafak abi fiyatları... Son nokta yani.
Kardeşim o zaman ortaya zehirli zehirsiz karışık birşey yaptırt işte. Korku sahnesi filan çıkar kullanılır.
Bizdekiler daha çok maya hayvanı türünde abi...
Zaten çok bişey kalmadı, geçen bi tepçi arkadaşın klibi için istediler, ne varsa gönderdik...
Bu ne?
Kırım-Kongo kanamalı kenesi abi...
Abicim! Böyle zehirli, ama zehri alınmış hayvan yok mu sizde? Şaka videosu filan çekeriz belki... Bi baksan ya!..
Bi depoya bakayım abi siz oturun...
...
VAAY!
Hey sktim.
Uzak tut şunu bilader.
Eldivenle tutabilirsiniz abi...
Kesin zehirsiz di mi?
Tırnaklarını kestirdik abi sıkıntı yok. Ama dikkat et tüyleri diken gibi. Elini deyme.
SOSYAL DENEEEY!!
AİEEE (incecik ses)
FIT! FIT! FIT!
AHIAAĞ!!
VUF!
Has.s.k ...!!
Kanka sen bize pitonu ver bi haftalık, bunu da yem olarak yaz...
...
Şafak abi arıyo lan! Kıs şunu azcık...
Açma mnaki
Heyecanı meycanı yok
Saçmalama olum adam bizi bekliyo.
Bu arabada 50.000 dolarlık hayvan var!.. Akıllı olucak! Beklemeyi öğrensin...
İşlenen tüm suçlar üstü kalcak...
Çekime kadar bunlara bi yer ayarlıycam, önce bizim paramızı yatırsın.
Bilader sen mal mısın? Yoldayız yazdım adama.
Gitmiyorum mnaki! Gelsin alsın... Gelmezse de kendi bilir. Biraz beklerim, dolar 8 tl. olunca Şahan'a kakalarım ben bunları...
Olum kanımızla duş alırlar adamın arkası var salak...
Ya özcan bi sktir git sen de. Bombacino mu lan bu? Biz de sahipsiz değiliz karşim rahat ol...
Utku...
...ssktr.
Kemeri tak!!
Mna koyim Utku...
TUP!!
Arkada ne var?
Bişey değil. pet-şop malzemeleri, mama kum türevi amirim.
Açın bi bakalım...
Amirim "BOMBACINO KOLPA"yı izlediyseniz siz çok acayip bi sürprizim var...
arıyor
ŞAFAK ABİ

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Ben sadece rüyalarımda ben olabiliyordum.''
- Gülçiçek Günel Tekin

YEME İÇME: Göreve gelirken dürüstlük adına ant içenlerin bağzıları, göreve gelince rant yiyorlar.

ZOR: Hor görülmek fena fakat asıl zor durumda olan hor gören. Zalimin hali mazlumdan kötü yani. Yaparsa felsefeyi garibler yapar!!

ÖLMEDEN ÖNCE GÜLMEK VAR: Babam askerdi, askerlik: 'adam öldürme sanatı' Ben yazar oldum, 'adam güldürme zenaatı'yla uğraştım. Çelişki bizim işimiz.

GBT: Legal gıybet...

KOCAMAN: Gökçe köyü sakinleri (ve tüm yöre) Allah'a ''Kocaman'' derlermiş. Kışın şiddetli fakat kısa sağanak geçişi olunca ''Kocaman, kazanı boşalttı'' diyorlarmış. Şükürler olsun Kocaman'a...

SELAM: ''Arapça selam almıyorum, türküm ben'' dedi. ''Selam verecek adam bulmuşsun, şımarıyorsun'' dedim. Gene olsun, gene derim. ''Selam'' kavramının kendisi, tüm dillerden yüce. Sanki hiç konuşmadan selamlaşılmazmış gibi...

KİŞİSEL GELİŞİM: İyi sen kendini geliştir, ruhani olarak serpil, biz hırri gibi dolaşalım, onu mu diyosun?!

İSİM: 'Ali'yi öyle seviyorum ki, adım sorulunca ''Ali değil!'' diyesim var...

SUS VE CEZA: Kement koptu diye dağı cezalandırmışlar askerde, bir ağbimiz anlattı. Ne de olsa biraz kederlenmiştir dağ, kolay mı öyle komutanların gözünden düşmek? İçlenip nennilenmiştir dağ...

YOL YORGUNU: Tren garı, şiirsel... Havaalanı, aforizmik... Otobüs terminali, adeta kayıp ilanı...

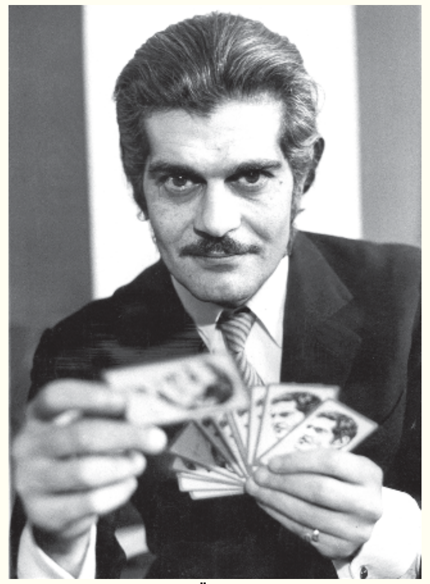
SİTEM BORSASI: Biri diyor: ''İsyanım birikti sığmaz içime / Bin sitem etsem de azdır kadere...'' Diğeri söylüyor: ''Dertlerin kalkınca şaha / Bir sitem yolla Allah'a...'' Demek ki yeri gelir bin sitem azdır, yeri gelir tek sitem yeter. Haa, bir başkası da ''Sitem sevgiden doğar'' söyleminde ama pek katılamıyorum. Hakikaten seviyorsan, sitemi iyice azaltırsın. Hadi günde bir-iki, kahvenin yanına...

O SES: Taşra dalıp gitmek için çok uygun. Bir de şu düzenli terlik sesi olmasa! ''Şifuhu-Şifuhu'' diye uzaktan az gelerek, giderek yaklaşarak...

YAKIŞMADI: Fakat ne yazık ki sigara boştu...

GÖKOVA: 90 artı 4'te gol yer gibi, tam traşım biterayak yüzümü kesti berber. ''Usta ben kesmiim diye sana geldim, sen kestin'' dedim. Güldü. Sağ olsun. Ya tümden gırtlağımı kesseydi? Şu an bunları yazamaz haldeydim. Net. Düşüneceksin böyle şeyleri!

ÇARESİZLİK: Emrah'ın dizisini kaçırmadan seyreden insanla n'aapsan tam diyalog kuramazsın...

Aktör Ömer Şerif

SÖZ YAZARI: Dağılmış hayatları iyi anlatmak için, dağılmamış bir hayat sürdürmeğe mecbur insan...

PEMBE BALON: Önce Beşiktaş yenildi. Ertesi gün telefon aniden gitti. Yalnız güzel gitti. Tam konuşmam bitmişti, ekran pijama gibi oldu, TRT'nin test yayını gibi çizgilere büründü. Olur böyle şeyler diye Ankara bileti almağa gittiğim ofiste bir pembe balon gördüm. Sordum, al dedi, aldım.Çünkü pembe iyidir, balon iyidir, pembe balon iyi bir şeydir.
Akyaka Migros'ta babasının taşıdığı arabada keyfeden bir minik kız gördüm; ''İşte balonun sahibi'' dedim. Normalleşme yolunda bir makul adım! Verdim balonu, aldı kız, babası: ''Sağ olun, başka var mı?'' dedi. Balonu diyor. Yok dedim. ''Arkadan ikizi geliyor, şimdi o da ister'' dedi. N'apiim, nerelere gidiim bilemedim. En masum bir girişim bile olmuyor bazan. Olmasın da böyle olmasın...

MURTAZA THE RANGER: ''Ormanı bekçi değil, sevgi korur'' yazılı tabelada cümlenin ingilizcesi de mevcuttu. Ranger, bildiğin bekçiymiş ya lan. Tom Miks'ten felan kahraman diye kalmış aklımda, bayaa mayışlı adammış...

BENİM SAÇIM BENİM FİRARIM: Saçına çok karışıyorlar diye lisede okulu bırakmış bir adamla tanıştım. Saçını kesen hocaya ''Öğretmen misin berber misin yahu'' diye çıkışmış, ip kopmuş. Yalnız saları hâlâ bakımlı, janti. Tam jestion adamı.

CANER KARDEŞ: Gündoğan'da top oynadık 2010 doğumlu Caner'le. Beşiktaşlı. Kaleciliği seviyor, eldivenleri bile var. Hep ben penaltı attım, o kaledeydi. Bi zaman sonra Beşiktaş-Diğerleri maçları yaptık. Bi Beşiktaş için atıyorum, bi rakip adına. Hile yapmadık ama, ben hepsini gol için attım, o da ayırmadan atladı. Yalnız ben ''Quaresma topun başında!'' derken, Caner'in ''İnşallah gol olur!'' demesi aklımdan çıkmayacak. Kalecinin gol istediği an! Ama öyle dediği zamanlarda da uçtu her topa valla. (İyice meraklısına: Penaltılarda G.Saray ve F.Bahçe'yi yendik. Trabzon'a yenildik!!)

SEKS: Sevgili dostum Haziran Günel'den duydum Ömer Şerif'in lafını: ''Seks yaparken briç çok aklıma geldi ama briç oynarken seksi hiç düşünmedim'' Bunu duyan bir başka sevgili dostum, profesyonel oyuncu Osman Ihlamur ''Pokerde seksi çok düşündüm, sekste pokeri hiç'' dedi. Bilemedim. Benim oyunum Scrabble, onunla seksi hiç karıştırmadım.

DALAMAN: Doğu Alaman...

***

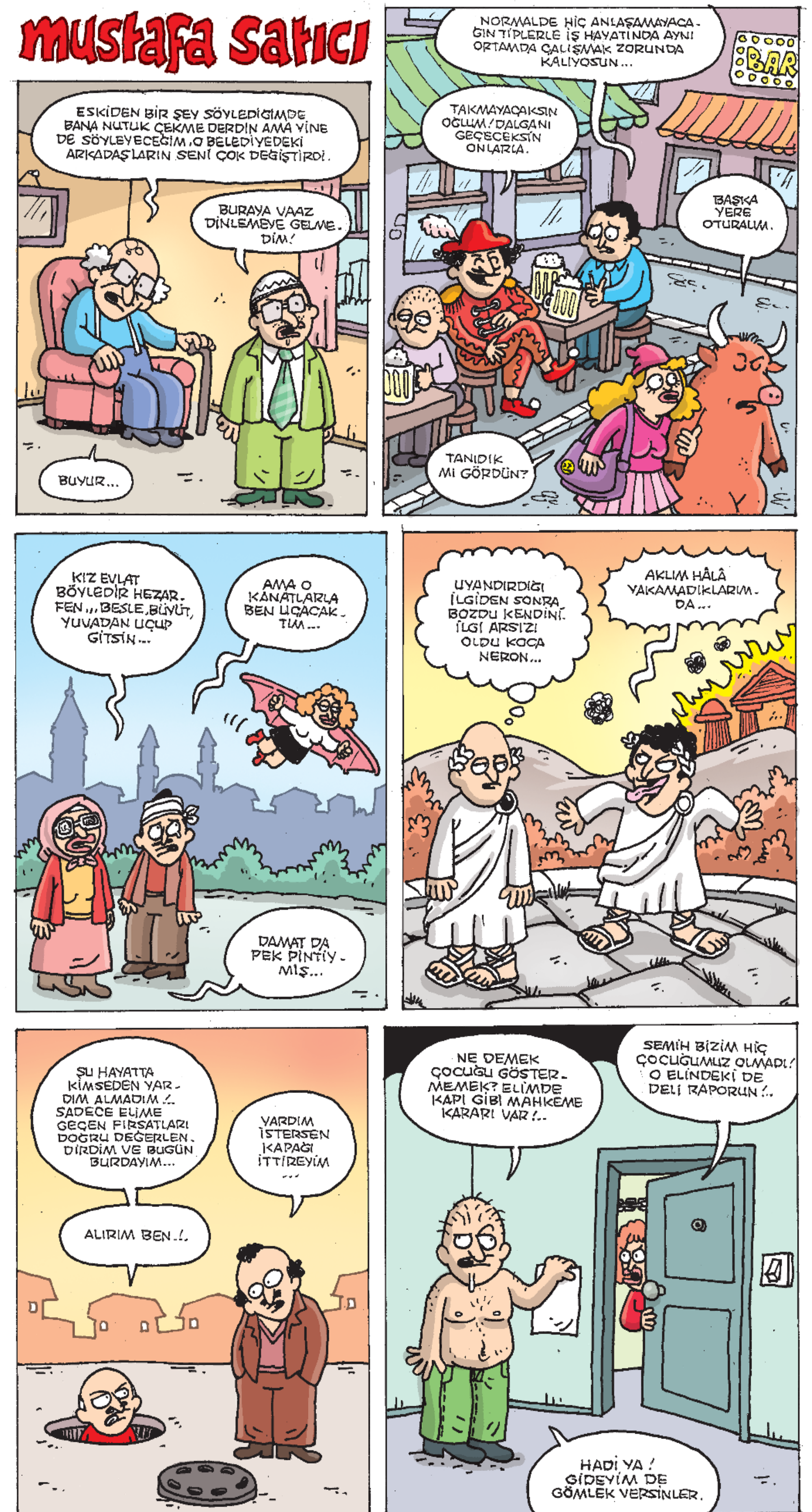
Vedatspor:

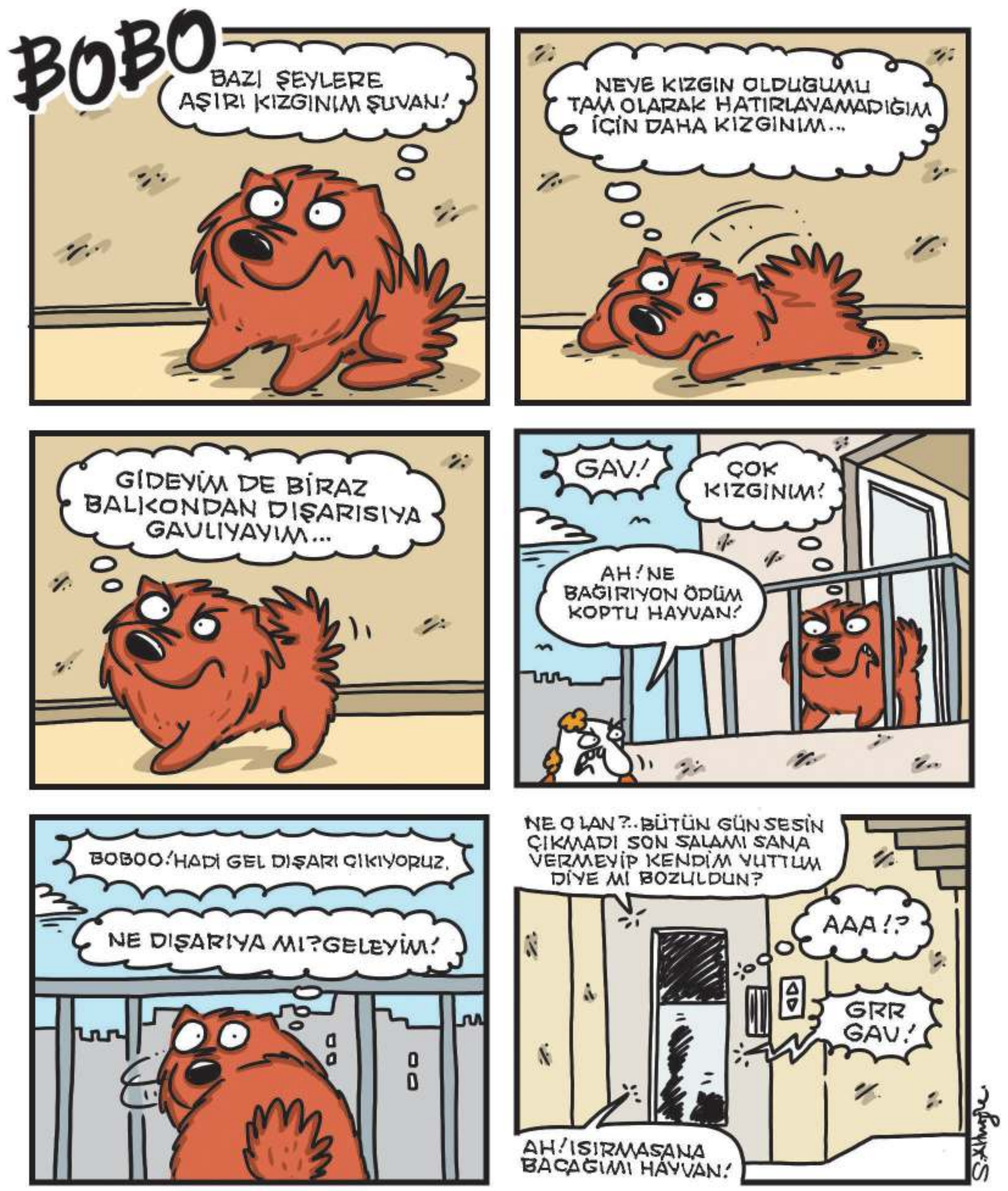
Adatepebaşı köyünde nüfus 52, cinayet işleyen 8 kişiyse, oran %15'tir, geçen hafta yanlış hesaplayıp 6.5 yazdım. Aman, matematik affetmez!

Mizah yazarlığı atölyemiz, 18 Ekim 2018 Perşembe, Beşiktaş Minoa'da başlayacak.

''Patlatmasınlar Diye Adam Taklidi Yapan Balonlar'' Haftaya!

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

2010'LARIN TOPLUMCU EDEBİYATI

Takatsizlik, yatma eylemi dışında insanın başka herhangi bir şeye mecalinin olmaması halidir. Genellikle yaşlı insanların eklem bölgelerinde ürer, ama bazen -özellikle pazar günleri- genç bireylerin vücudunu da ele geçirebilir. Pazar sabahlarının insana yaptığı, "kahvaltıyı çeşitlendir", "bir plan yap", "eşofmanlı bir ritim tuttur", "deniz kıyısına ulaş" gibi sıkıcı çağrılarına cevap verecek durumda değilim. Mantığım, "Kalk bir duş al, iyi gelir," dese, takatsizlik "Boş ver, yat!" diyerek kafamı okşuyor. Bilgisayarım kol mesafesinin dışında kaldığından mecburen Black Mirror izliyorum. Aklım, "Ulan bir bölümde de şakağa çip takmayın!"dan öteye çalışmıyor. "Şu diziden çipi çıkarsak geriye Arka Sokaklar kalır he…" diye düşünüyorum. Saatlerdir yatıyorum. Eşyayla uyum içindeyim. Böyle zamanlarda insanın en son istediği şey, hayatı sürekli şınav çeken Vahe Kılıçarslan zindeliğinde yaşayan bir arkadaşın araması ve takatsiz bireyi uyuşukluk, tembellik, miskinlik gibi eşanlamlı kelimelerle suçlayarak hayata katılmaya zorlamasıdır. "Hadi!" der zinde insan, "kalk, süper bir yere gidiyoruz…"

Kırmızı ışıkta, içi tıka basa genç erkeklerle dolu Şahin marka bir araba yanımızda durdu. Dirsekleri ve sigaraları arabadan taşmaya yatkın 6 erkek, açık camdan yayılan yüksek sesli müzik, siyah torbada bira kutuları ve rakı şişesi, tavuk kanadı, boyasına macun sıvanmış beyaz Şahin'den oluşan bu tür organizasyonlara özellikle pazar günleri İstanbul'da sıkça rastlamak mümkün. Beyaz Şahin mensupları, ya Kilyos civarında kayalıklardan denize riskli hareketlerle atlamaya ya da güneş altında alkol alıp tavuk kanadı yiyecekleri bir mesire yerine gidiyorlar ('atlamak' ve 'tavuk' bazen aynı gün içinde de olabilir). En ufak bir sürtüşmede birbirleriyle kanlı bıçaklı olabilecek yakın arkadaşlar bunlar. Yeşil ışık yanar yanmaz, delik egzozlarıyla bütün diğer arabaları sindirip kazaya yatkın bir görüntüyle öne fırlıyorlar. Arkadaşlarıma bakıyorum. Çok neşeliler. Bizim arabamızda yüksek sesle çalan müzik, klima sebebiyle camlar açılmadığı için içerde kalıyor. Vahe zindeliğindeki arkadaşım direksiyonda bateri çalıyor. Diğerleri çalan müziğe kafalarıyla eşlik ederken, nakarat kısmında back vokal görevini üstleniyorlar. Beyaz Şahin'in emniyet güçlerini şüpheye düşürebilecek görüntüsünün yanında, steyşın arabada hep bir ağızdan şarkı söyleyen neşeli bir Amerikan ailesine benziyoruz. Bense bu ailenin ergenlik siniri dolayısıyla cam kenarında somurtan sarı kafalı büyük oğlu gibiyim. Bıraksalar hiç hareketsiz sonsuza kadar Black Mirror seyredebilecek kadar sağlam bir takatsizlikten zorla koparıldığım için neşeye bir türlü ortak olamıyorum. "Nereye gidiyoruz abi biz?" diye soruyorum. Zinde, "Mangala gidiyoruz, tavuk kanadı yicez," diyor. Takatsizliğim iyice artıyor…

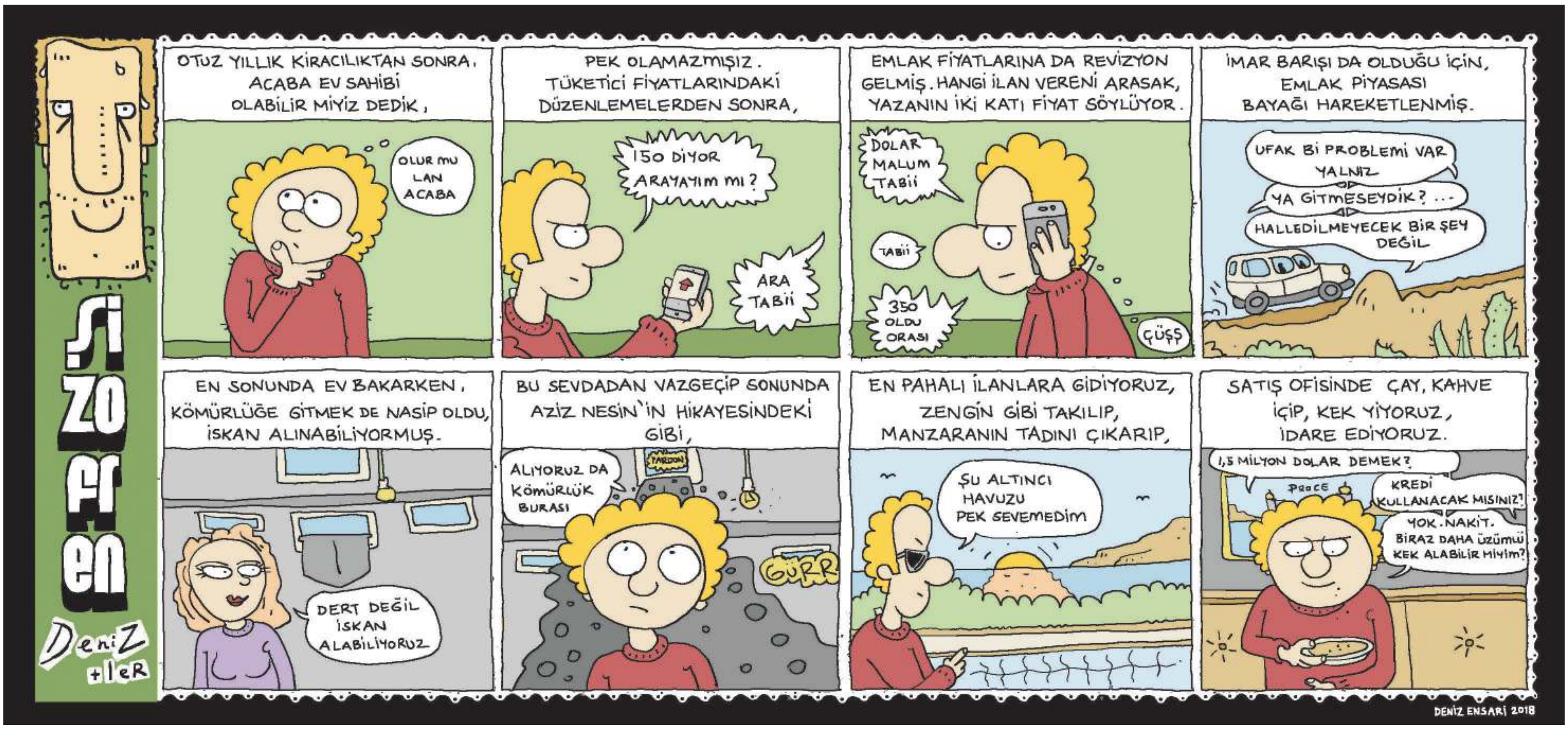
Modern şehir erkeğinin mangal başarısızlığı parodilerini anlatmak istemiyorum. İzninizle hikâyeme, mangalın yandığı ve tavuk kanatlarının kızarmaya başladığı dakikalardan devam edeceğim. Bütün bu süreçte, uyuzluğun şanına uygun olarak, arkadaşlarıma hiçbir yardımda bulunmadan sadece oturdum ve hemen yakınımızda top oynayan (sadece el ayasının kullanıldığı manşetsiz voleybol) 20'li yaşlardaki kızları seyrettim. Hepsi, dar ve önünde simden ya da parlak taşlardan İngilizce bir kelime ya da kelebek figürü bulunan tişörtler giymişlerdi. Bu tişörtlerin ülkemizde önceleri sadece zengin kesim tarafından giyildiğini hatırlıyorum. Yıllar içinde sınıf farkını aşarak şehrin kenar mahalleri için bir tür milli giysi haline dönüştüler. Simli tişörtün tarihsel bakış açısından bir başka önemi de; ülkemizde toplumcu edebiyatın (özellikle köy romanlarının) 1950'li yıllarda bahsettiği "yaban diri memeler"in günümüzdeki varlığına işaret etmeleri. Zinde, tavuk kanatlarını önüme koyarak, "Soğutmadan ye," diyor. Uzanma isteği tekrar bastırıyor, bir tane tavuk kanadı alıp ağacın altına yatıyorum.

Götüme hafif hafif vurulan tekmeler eşliğinde, "Oğlum ne uyuz adamsın, kalk maç yapıyoruz," sesiyle uyanıyorum. "Ne maçı abi?" diyerek uykuya dönmeye çalışıyorum. Zinde, kollarımdan tutup zorla kaldırıyor. Pazar neşesini artırmak isteyen Zinde'nin karşısında direnmenin pek anlamı yok. Maçın yapılacağı alana yürürken, karşı takımı görünce "A-ha!" diyorum içimden, çünkü rakiplerimiz beyaz Şahin'deki adamlar. Zinde kaleci olmamı teklif ediyor. Bir takatsiz için daha uygun bir mevki olamaz. Hemen kabul ediyorum. Beyaz Şahinlerle Modern Zindelerin maçı başlıyor…

Bu yediğim ikinci gol. İlkinde top çok yakınımdan geçti, tutarım sandım ama olmadı. İkincisinde Beyaz Şahinlerin forveti yakın mesafeden topa abanınca, arkamı dönmek zorunda kaldım. Sonuçta gözlüklerimi korumam lazım. Zinde biraz kızgın, beni toptan korkmakla suçluyor. Benim dışımda, Modern Zindeler rakiple başa baş mücadele veriyor. Yediğim gol sayısı artıkça biraz hırslanıyorum, ama hırsım pratik anlamda nefis kurtarışlara bir türlü dönüşmüyor. Kır ve mahalle futbolunda kötü oyuncuların sürgün yeri kaledir, ama ben zaten kalede olduğumdan Modern Zindeleri iyice çaresiz bırakıyorum. Beyaz Şahinlerden birinin, "Şut çekin, eleman direk alıyor!" diye bağırması beni iyice hırslandırıyor. Bizim kaleye doğru defansın arkasına atılan uzun bir pasta, kaleyi terk edip topa doğru koşmaya başlıyorum. Bütün kötü oyunuma rağmen tek bir hareketle akıllarda kalabilirim diye düşünüyorum. Kıvrılmış paçası ve çıplak ayaklarıyla bir Beyaz Şahin topla arasındaki mesafeyi inanılmaz bir hızla kapatıyor.

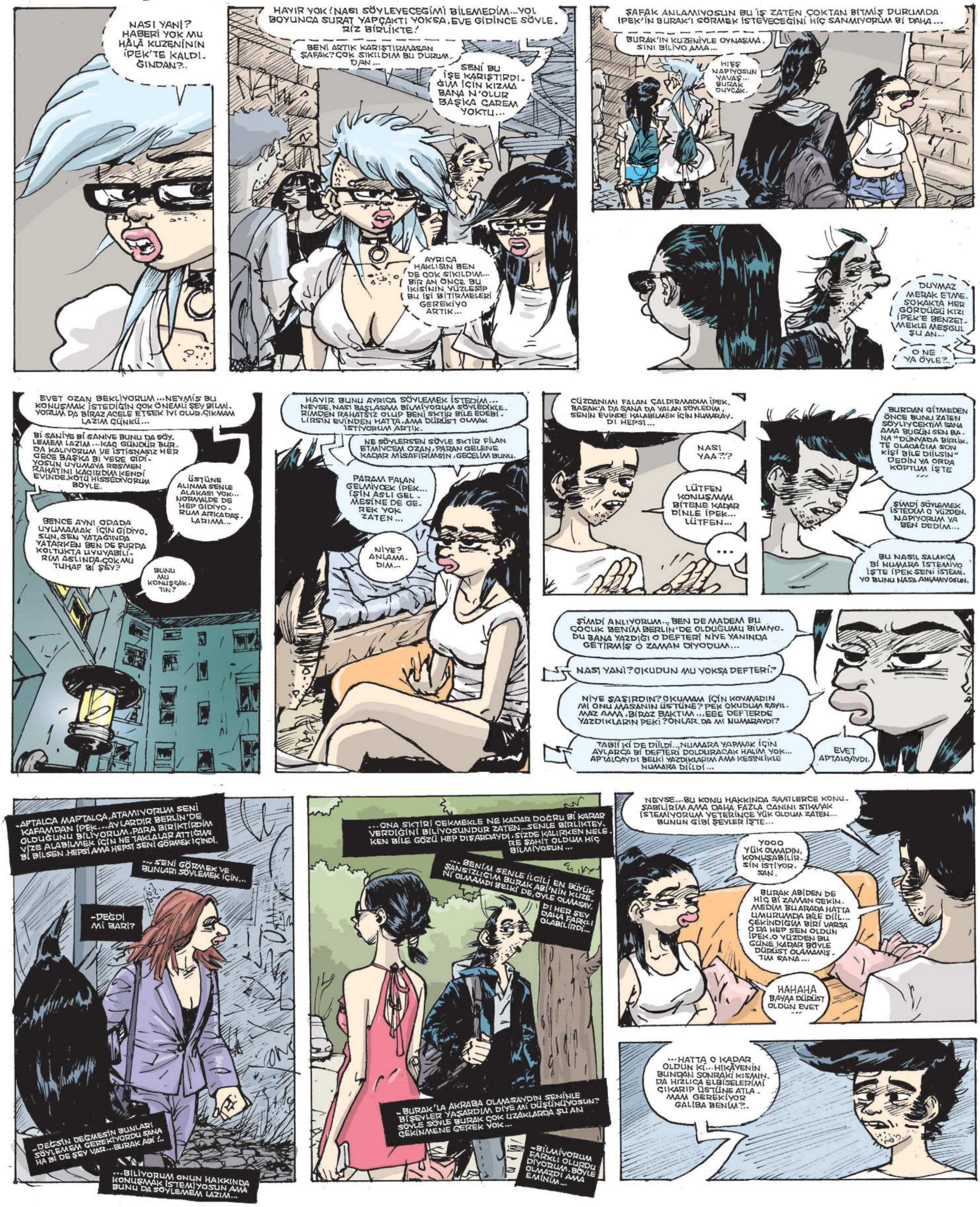
Takatsiz vücudumu iyice zorluyorum. Genzo Wakabayashi gibi topa yetişip bütün gücümle abanıyorum. Müdahalem sonrası top adeta ovalleşiyor. Zafer benim, fakat topun gittiği yol, yol değil. Top, bütün oyuncuların bakışları arasında, sahayı terk ederek yolculuğunu mangallar bölgesinden bize doğru yaklaşan bir 5 Yaş'ın suratında tamamlıyor. Yere yıkılıyor 5 Yaş. Tekrar koşmaya başlıyorum. Aynı anda mangallar bölgesinden bir Simli Tişört de (galiba ablası) koşmaya başlıyor. Durum ciddi. Çünkü bu sefer ters istikametlerden koşarak ulaşmaya çalıştığımız şey bir top değil, yaralı bir çocuk. Çocuğa Simli Tişört'ten önce ulaşıyorum. Simli Tişört, "Biraz dikkat etsenize!" diye bağırıyor. 5 Yaş'ın suratının yarısı kıpkırmızı ve soluk almadan ağlıyor. Kazaya sebep olan insanın ne yapacağını bilmeyen telaşıyla saçma sapan bir soru soruyorum 5 Yaş'a: "Acıdı mı?" "Görmüyor musun çocuğun halini?" diyor Simli Tişört. "Ben buz bulayım," deyip koşmaya başlıyorum. Topa ve 5 Yaş'a doğru attığım deparlardan sonra bu defa buza doğru koşuyorum. Üç saat önce kumandaya bile ulaşamayan bir takatsiz için inanılmaz bir performans bu. Döndüğümde kimseyi bulamıyorum, yaralıyı kaldırmışlar. Mangallar bölgesinden, "Gel hemşerim gel," diye bir ses geliyor. Sesin sahibi, kucağında 5 Yaş'la ağacın altında oturan bir adam. Onun, 5 Yaş'ın babası olduğunu anlayınca biraz tedirgin oluyorum (bütün bu olaylar yaşanırken gölgedeki mevkisini terk etmeden bizi izlemiş). Zinde arkamdan, "Abi gel de maça devam edelim," diyor. "Bi dakka" işareti yaparak Gölgedeki Baba'ya doğru ilerliyorum. "Niye koştun o kadar, bişey olmaz buna," diyerek kucağındaki 5 Yaş'ın kafasına hafifçe vuruyor. "Buz kompres yapsak iyi olur," diyorum. "Bişey olmaz, gel otur dinlen biraz," diyor. Oturmamak için maçı bahane edince, 14 Yaş'ı (büyük oğlan), "Koş len kaleye geç, abin biraz dinlensin," diyerek oyuna sokuyor. Mecburen oturuyorum. Hiç sormadan rakı koyuyor, sonra da elimdeki buzları alıp bardaklara atıyor. "Hadi bakalım, buz senden rakı benden," diyerek elindeki plastik bardağı benimkine tokuşturuyor.

Gölgedeki Baba, ülke meselelerinden konuşabileceği bir arkadaş bulduğu için halinden çok memnun. 5 Yaş'ın yüzündeki kızarıklık gittikçe azalıyor. Modern Zindelerle Beyaz Şahinlerin maçı dostluk içinde devam ediyor. Zinde'nin nefis bir kurtarış yapan 14 Yaş'ın kafasını okşadığını görüyorum. Simli Tişört artık pek kızgın görünmüyor. Ben, takatsizlik ve maçtan kurtulmanın sevinciyle rakımı içiyorum. Gölgedeki Baba, "… Sonuçta hepimiz aynı toprağın insanıyız," derken önüme bir tavuk kanadı daha koyuyor. Herkes halinden memnun. Rakıdan bir yudum daha alıyorum.

Çarpışma — İpek & Burak

Yazan çizen OKY.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Halbuki korkulacak hiçbir şey yoktu ortalıkta/ Herşey naylondandı o kadar"

"Geyikli Gece"/Turgut Uyar

"HÜZÜN YETMEZLİĞİ"/İSTANBUL

"Teşrinlerin bu hüznü geçer tâ iliklere" Öyle yazmıştı büyük, çok büyük şairimiz Yahya Kemal. "Teşrinler" : Ekim ve Kasım ayları yani. İkisinin ortak adı.*(birinci teşrin, ikinci teşrin)* Neredeyse yarılandı ilk'i. Geldi gidiyor. Vaadedilmiş o hüznün? O nerede? Ara ki bulasın. Zerresi yok. Kırıntısı. "Günler hazinleşir, geceler uhrevileşir" O da olmadı ki. Geceler de aynı. Hiçbir şey olmadı. Uhrevileşmedi. Bakıyorum işte camdan. Dümdüz. Teşrinler bir yana Eylül dahi güya bir "hazan" ayı idi. Daha yakın zamanlara kadar. Öyleydi. Tamamen başka bir şey oldu o da. Geçmiş olsun. Bütün o romanlar, şarkılar, şiirler… *(O birsürü"September Song"lar/ Lou Reed/ Frank Sinatra/ Melancolie in Settembre/ Pepino de Capri/ "Eylülde Gel"/ Alpay/Mehmet Rauf/ Eylül falan filan…böyle uzar gider bu)* İklimler değişti. Kritik eşiğe gelinmiş. Son 12 yıl. Mış.

"Ta İlikler" e kadar geçen şey; O ekim güneşi işte ; Isıtıyordu. Bir yaz gününün tıpkısıydı.

Ertesi gün. İkindi.*(yine günlük güneşlik, aynı–"pastırma yazı" değil bu,ona daha çok var–)* Evin arka tarafındaki düzlükte yaşayan kedi kolonisine sürekli ciğer, miğer dolu torbalar taşıyan kedili kadın. Kutsal kedili kadınımız. Yokuşun ucundan elinde torbalarla belirdi. *(camdan bakıyorum ben–onlara bir şeyler söyleye söyleye geliyor o–)* Sesini duyan her renkten, her boydan binbir türlü kedi oradan buradan zuhur edip, koştura koştura toplaştılar. Heyecanla. Kuyruklar dimdik. Kadın her zaman yaptığı gibi elindeki torbaları konteynırın dibine boşalttı. Kediler üşüştü. Tuhaf bir şey oldu. Birden donup kaldılar. Hepsi birden kafasını kaldırmış kadına bakıyor. Bir sürü şaşkın kedi gözleri. Ben az biraz yukarıdan, torbadan dökülenleri göremiyorum. Kadının sırtı engelliyor. Kadın dönüp gitti. Yerde sadece ekmek parçaları. Ciğer miğer yok. "Teşrin hüznü" belki bir çeşit işte. Kedilere. Kriz'le ilk karşılaşmalar. Baktılar bir zaman yerdeki ufalanmış ekmeklere. Hiç biri dokunmadı. Gidemediler de ama. Öylece kıpırtısız durdular ekmeklerin başında. Eh kriz böyledir, "at'a et" attırtmasa da, "it'e ot" attırtabilir.

(Mona Lisa) Leonardo da Vinci 1452-1519

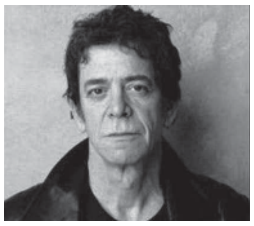
Leonardo da Vinci- Son akşam yemeği (Detay)

Herneyse, sıkıntılı şeyler. Geçelim.

Odada yine kesif yağlı boya kokusu. Resimler bir türlü bitmiyor.(hep yazıyorum) Aylar Aylar geçti. Hepsi yarım. Hâlâ. Gün akşam oluyor. Bezgin bezgin fırçaları yıkıyorum. Ömür törpüsü. Bir çeşit bitmek denebilir mi bilmiyorum; Örte örte, kat kat dumanlar arasında, bulana bulana yitip gidiyorlar. Bir yerinde tamamdır deyip; sınav bitiminde zorla alırlardı kağıdı elimizden, o şekil almaları gerekiyor işte. Leonardo sözleşmelere "tablonun bitip bitmediğine ben karar veririm, bitmeden de teslim etmem" diye şerh koyduruyormuş. Haklı. Mona Lisa'yı sürekli yanında taşıyormuş. Nereye giderse tablo yanında . *(sürekli de geziyor üstad, şehirlerden şehirlere,ülkelerden ülkelere)* Dört yıl yapılma süreci bir tarafa, bittikten sonra da. Hep yanında. *(bitmemiş bir tablo olduğu da söylenmiyor değil, o da başka)* Düşünün onca yıl yavrusunu cebinde gezdiren bir kanguru gibi yanında taşıdığı, (etle tırnak misali) o derece bağlı olduğu tablosunu dönemin Fransa Kralına (Birinci Francis)satmak zorunda kalıyor. *("zorunda kalıyor" benden, ben öyle zannediyorum, belki güle oynaya sattı, bilemeyiz)*Yazık. Resim sanatının bu yanını da içim kaldırmıyor işte. Bitirmek başka mesele de, hele satmak? Yıllarca uğraş dur. Didin. Bir zengine teslim et.*(gerçi dört bin altına satmış, bir şarap şişesine vermişti kimi tablolarını zavallı Van Gogh)* Yapımı yine yıllar, yıllar süren diğer ünlü tablosu "İsa'nın Son Akşam Yemeği" ne çalışırken kendisini seyretmiş biri "iskeleye çıkar, koca gün tek bir fırça darbesi dahi sürmeden, öylece resme bakarak düşünürdü" diyor. Diyormuş.

Yahya Kemal Beyatlı 1884-1958

Lou Reed 1942-2013

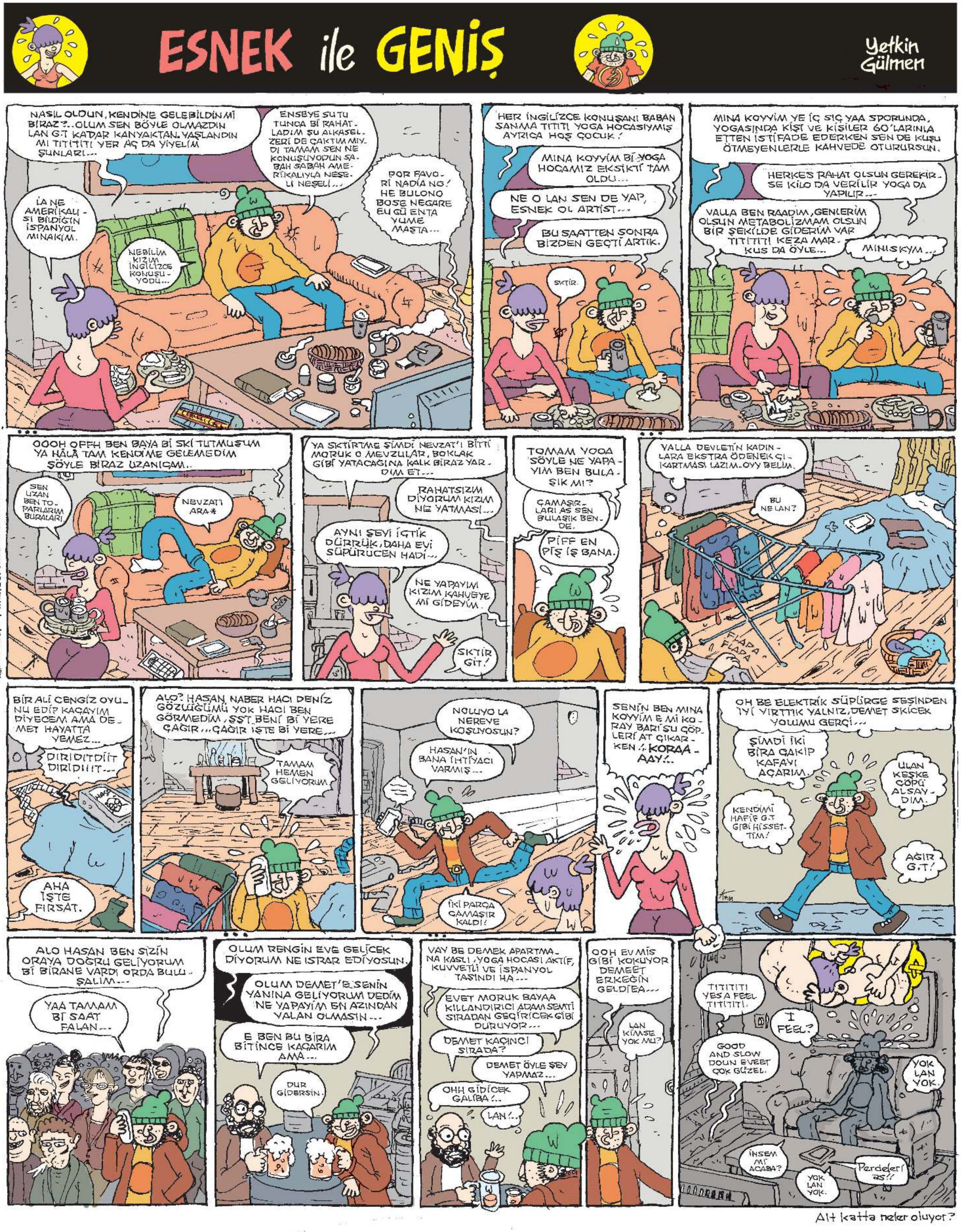
Büyük eserler öyle çıkıyor. Yıllarca düşünerek. Mona Lisa çalındığında , ortalarda olmadığı o iki yıl, bir zamanlar tablonun durmuş olduğu o yere, boş duvara bakmak için yine uzun uzun kuyruklar oluşuyormuş müzede. Büyük resim böyle bir şey. Çalındığı için ünlü olduğunu söyleyenler var. İnanmayın. Ben henüz on yaşındayken, hakkındaki efsanelerden falan, tamamıyla bihaberken, nasıl çarpıldığımı çok iyi hatırlıyorum. İlk gördüğümde. *(Hayat "mecmua"sında mı görmüştüm, öyle bir şey)* Sadece o gizemli, tuhaf, ele geçirilip de "ha işte gülümsüyor kadın" diye bir tarafa kaldırılması mümkünsüz o ifade, o tebessümü sebebiyle değil; her şeyiyle ayrı ayrı büyülemişti beni. Resimden çok daha fazlası, bir başka çeşit bir olguyla karşı karşıya olduğum duygusu. Bir sihir. O eller, o arka taraftaki esrarengiz manzara… uzun uzun bakmıştım. Saf, ön yargısız, çocuk gözleriyle bakmıştım. Napolyon Bonapart resmi müzeden aldırıp kendi yatak odasına koymuş bir zaman. Hayranım resme ama ben istemezdim. *(ay noolur verelim)* Sahiden istemezdim.

Uykularım bölünürdü…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
Osmanlı'da yenileşme hareketleri.
AA KÜFELER DE Mİ FES ŞEKLİNDE OLDU? GÜZELMİŞ?
Bİ ISLAHATLAR OLUYO ABİ. HAYIRLISI ...
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR HULUSİ REİS Macera adı: En çok biz severiz rötarı...
ABİ! GİTTİM BAKTIM İKİ SAAT RÖTARLI KALKACAK UÇAĞIMIZ!!!
HAY AĞZIN BAL YESİN.!!!
ŞU İKİNCİ İYİ, ALTI RAHAT ALINIR SÜPÜRGE DE GİRER VİLEDA DA...
BURALARDA YABANCILAR-DAN HOŞLANMA-YIZ !!!
SELAM BEN TARİH-TEKİ İLK BARA ALINMAYAN ADAMIM ...
GÜZEL BİR FETİH TEMSİLİ OLDU, İZLEYENLER DE BEĞENDİ...
NE YALAN SÖYLİYİM KÜRDANLI BIYIK KABUL GÖRMEZ SANIYORDUM.
VAY BUMBLE BEE İLE RACHET! NERDE KALDINIZ BE KARDEŞİM.
NE DİYON LAN SKERİNG SİZİ...
DUR ABİ BUNLA TRANSFOR-MIRS DEĞİL...
AĞIR SKE-RİNG!

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
NASIL OLDUN, KENDİNE GELEBİLDİN Mİ BİRAZ?..OLUM SEN BÖYLE OLMAZDIN LAN G.T KADAR KANYAKTAN. YAŞLANDIN MI TITITITI YER AÇ DA YİYELİM ŞUNLARI...
ENSEYE SU TUTUNCA Bİ RAHATLADIM ŞU ALKASELZERİ DE ÇAKTIM MIYDI TAMAM SEN NE KONUŞUYODUN SABAH SABAH AMERİKALIYLA NEŞELİ NEŞELİ...
POR FAVORİ NADİA NO! HE BULONO BOSE NEGARE EU GÜ ENTA YUME MAŞTA...
LA NE AMERİKALISI BİLDİĞİN İSPANYOL MINAKİM.
NEBİLİM KIZIM İNGİLİZCE KONUŞUYODU...
HER İNGİLİZCE KONUŞANI BABAN SANMA TITITI YOGA HOCASIYMIŞ AYRICA HOŞ ÇOCUK!
MINA KOYYİM Bİ YOGA HOCAMIZ EKSİKTİ TAM OLDU...
NE O LAN SEN DE YAP, ESNEK OL ARTİST...
BU SAATTEN SONRA BİZDEN GEÇTİ ARTIK.
SKTİR.
MINA KOYYİM YE İÇ SIÇ YAA SPORUNDA, YOGASINDA KİŞİ VE KİŞİLER 60'LARINIA ETTEN İSTİFADE EDERKEN SEN DE KUŞU ÖTMEYENLERLE KAHVEDE OTURURSUN.
HERKES RAHAT OLSUN GEREKİRSE KİLO DA VERİLİR YOGA DA YAPILIR...
VALLA BEN RAADIM, GENLERİM OLSUN METABOLİZMAM OLSUN BİR ŞEKİLDE GİDERİM VAR TITITITI KEZA MARKUS DA ÖYLE...
MINISKYM...
OOOH OFFH BEN BAYA Bİ SKİ TUTMUŞUM YA HÂLÂ TAM KENDİME GELEMEDİM ŞÖYLE BİRAZ UZANICAM..
SEN UZAN BEN TOPARLARIM BURALARI.
NEVZAT'I ARA*
YA SKTİRTME ŞİMDİ NEVZAT'I BİTTİ MORUK O MEVZULAR, BOKLAK GİBİ YATACAĞINA KALK BİRAZ YARDIM ET...
RAHATSIZIM DİYORUM KIZIM NE YATMASI...
AYNI ŞEYİ İÇTİK DÜRRÜK, DAHA EVİ SÜPÜRÜCEN HADİ...
NE YAPAYIM KIZIM KAHVEYE Mİ GİDEYİM.
SKTİR GİT!
TOMAM YOOA SÖYLE NE YAPAYIM BEN BULAŞIK MI?
ÇAMAŞIRLARI AS SEN BULAŞIK BENDE.
PİFF EN PİŞ İŞ BANA.
VALLA DEVLETİN KADINLARA EKSTRA ÖDENEK ÇIKARTMASI LAZIM..OYY BELİM.
BU NE LAN?
FLAPA FLAPA
*Nevzat: Finansal köle bknz. Geçmiş sayılar.
BİR ALİ CENGİZ OYUNU EDİP KAÇAYIM DİYECEM AMA DEMET HAYATTA YEMEZ...
DIRIDITDİİT DIRIDIIIT...
AHA İŞTE FIRSAT.
ALO? HASAN NABER HACI DENİZ GÖZLÜĞÜMÜ YOK HACI BEN GÖRMEDİM, ŞŞT BENİ Bİ YERE ÇAĞIR...ÇAĞIR İŞTE Bİ YERE...
TAMAM HEMEN GELİYORUM.
NOLUYO LA NEREYE KOŞUYOSUN?
HASAN'IN BANA İHTİYACI VARMIŞ...
İKİ PARÇA ÇAMAŞIR KALDI!
SENİN BEN MINA KOYYİM E MI KORAY BARİ ŞU ÇÖPLERİ AT ÇIKARKEN!! KORAA-AAY!..
OH BE ELEKTRİK SÜPÜRGE SESİNDEN İYİ YIRTTIK YALNIZ, DEMET SKİCEK YOLUMU GERÇİ...
ŞİMDİ İKİ BİRA ÇAKIP KAFAYI AÇARIM.
ULAN KEŞKE ÇÖPÜ ALSAYDIM.
KENDİMİ HAFİF G.T GİBİ HİSSETTİM!
AĞIR G.T!
ALO HASAN BEN SİZİN ORAYA DOĞRU GELİYORUM Bİ BİRANE VARDI ORDA BULUŞALIM...
YAA TAMAM Bİ SAAT FALAN...
OLUM RENGİN EVE GELİCEK DİYORUM NE ISRAR EDİYOSUN.
OLUM DEMET'E SENİN YANINA GELİYORUM DEDİM NE YAPAYIM EN AZINDAN YALAN OLMASIN...
E BEN BU BİRA BİTİNCE KAÇARIM AMA...
DUR GİDERSİN.
VAY BE DEMEK APARTMANA KASLI, YOGA HOCASI AKTİF, KUVVETLİ VE İSPANYOL TAŞINDI HA...
EVET MORUK BAYAA KILLANDIRICI ADAM SEMTİ SIRADAN GEÇİRİCEK GİBİ DURUYOR...
DEMET KAÇINCI SIRADA?
DEMET ÖYLE ŞEY YAPMAZ...
OHH GİDİCEK GALİBA!..
LAN!..
OOH EV MİS GİBİ KOKUYOR DEMEET ERKEĞİN GELDİEA...
LAN KİMSE YOK MU?
TITITITI YES A FEEL TITITITI.
I FEEL?
GOOD AND SLOW DOUN EVEET ÇOK GÜZEL.
YOK LAN YOK.
İNSEM Mİ ACABA?
YOK LAN YOK.
Perdeleri as!!
Alt katta neler oluyor?

@kaansezyum

Zenginlik

Zenginlik nedir? Çok zengin olmak ne şekilde olur? Yani "Zenginlik" dediğimiz şey, nedir ayol? İstediği şeyi istediği anda alabilme / elde edebilme gücü mü acaba? Dan bilzareyn gibi ortamı şekille şukülle parasıyla doldurup, şekil yapmak mıdır zenginlik?
Özel uçaktan düşerken "Falling Stars" kafası yaşamak mıdır yoksa?
Camiryo gibi şatoda yaşayıp, kafaya göre albüm yapabilmek mi yoksa? Camiryo'nun bir de Lamborcini koleksiyonu var, hiç görmeyin daha iyi.
Zenginlik bir yerden bir yere helikopterle gitmek midir? Yoksa daha klas helikopterle giden daha mı zengindir?
Benim sorguladığım şey bireysel bir zenginlik…
Coğrafi değil, bizim güzel memleketimiz gibi...
Zenginlik istediğimiz zaman tekneyle hayattan kaçabilmek mi?
Zenginlik hayallerimiz kadar büyük bir bahçeyi yetiştirip, yeşertmek mi? Zenginlik çalışmak istemediğinizde çalışmamak mı?
Zenginlik her şeyi yapacak zamana sahip olabilmek mi yoksa? Ne olum bu zenginlik? Hem fakirlik gibi hem değil, bambaşka…
Zenginlik Bentley alıp plakasını AGA yapmak mı? Bunlardan koleksiyon yapıp hava atmak mı? Zenginlik paranın alamayacağı şeyleri alabilmek mi acaba yoksa?

Parayla işi olan mıdır zengin, parayla işi olmayan mı? En büyük zenginlik sağlık mı? Para olunca sağlık kaçmıyor hoş, o da ayrı bir konu. Böbreğini, ciğerini yenileyebiliyorsun. Zenginlik sevmek sevilmek mi yoksa? Herkes kendince bir teselli arıyor. Zenginlik bir şeyden çok olması mı yoksa hiçbir şeye ait olmak mı? Hayatta ne arıyor bu zenginler? Huzur muzur gibi bi şeyler. Zaten zenginlere dikkatli bakarsanız fakir gibi giyinmeye çalışıyorlar. Tek farkları tişörtlerinin 150 dolar olması oluyor. Zengin fakir gibi olmak, fakir de zengin gibi olmak istiyor. Bitmeyen ying yang değil tabii ki. O kadar çok fakir var ki, zengin bu sayede zengin oluyor. Fakirlerin sırtına basarak belki de… Neyse ki sistem çok uygun. Çalışanın değil, çalıştıranın yanında. Madeninde 300 küsur kişi hayatını kaybeder, elini kolunu sallar, çıkarsın. Ölenler öldükleriyle kalır, sen de yazın nereye gideceksin onun derdine düşersin.

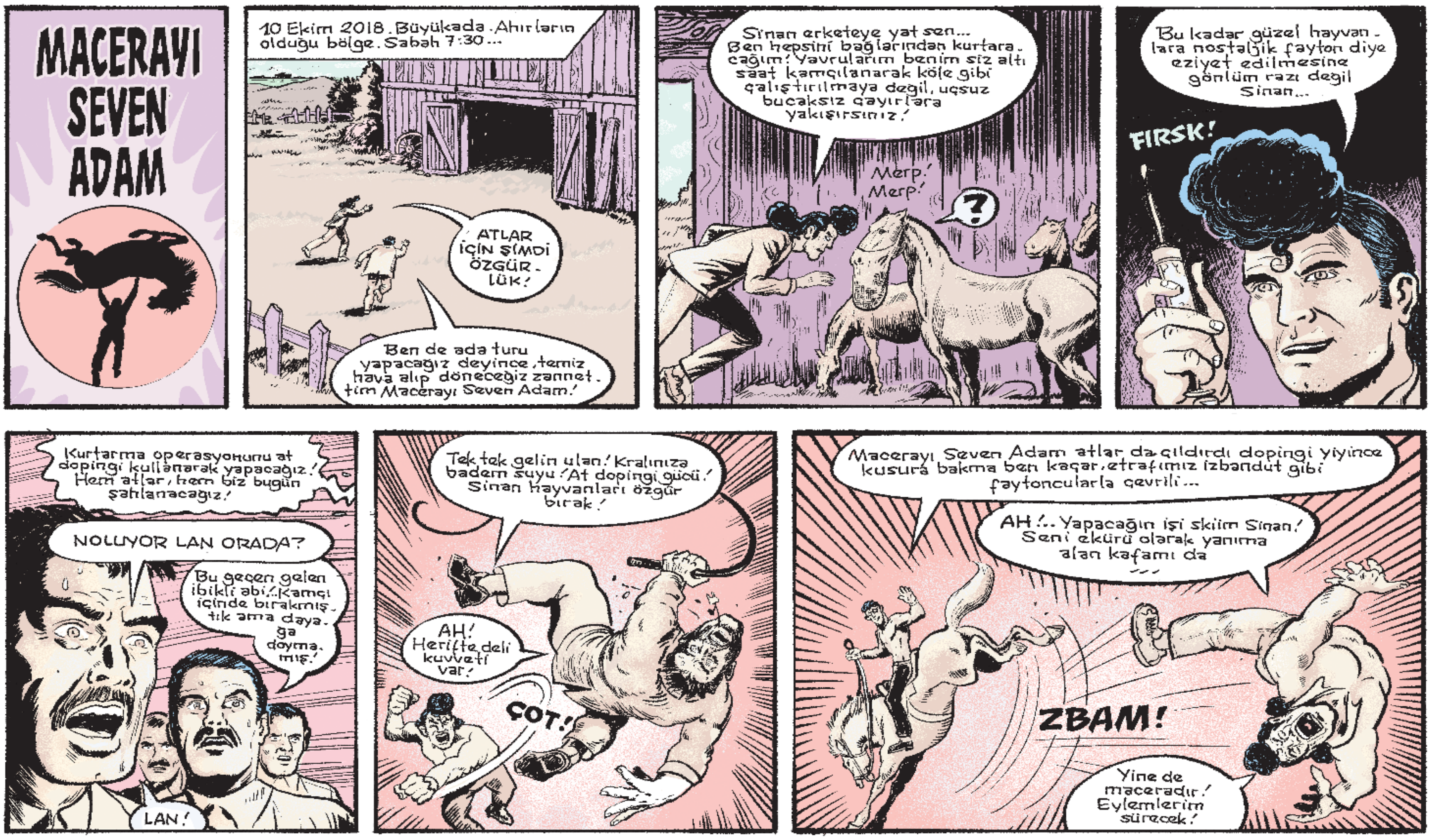

Hayvanın zengini olur mu? Zengin kediler var mesela, cins kedi. Sokağa bıraksan iki dakikada tüm tüylerini döker. Surat şekil, paso tavırlı gibi ama al sokağa koy, dakikasında kurur gider. Zengin köpek var mesela biliyorum. Şekil böyle, acayip tüylü, bazıları çok ufak, yine sokağa bıraksan iki dakikada kediler tarafından yenir. Ama baktığın zaman şekil köpek… Ama köpeğin de bir kusuru yok. Köpek zengin hissetmiyor ki kendisini. Ona her yer kucak, her yer sokak ya da.

Zengin hayvan yok ama fakir hayvan var nasıl oluyorsa. Sokaktaki garibanlar, ağzı burnu sümük içindekiler, sabahtan akşama hasta olanlar bence sokağın fakirleri…

Bu aralar bir de şöyle bir şey dikkatimi çekiyor. Sokakta gördüğüm kargaların hepsinin saçı başı dağılmış durumda. Artık salgın bir hastalık mıdır nedir bilemiyorum ama kargaların tipleri feci kaymış artık. Dünya yavaş yavaş yok oluyor. Zenginliklerimizi koruyamadık, zengin olmak için daha çok kazanmak için en büyük zenginliği, çeşitliliği kaybettik. Zaten bundan sonraki 50 yıldan sonra artık vur patlasın çal oynasın olacak herhalde.

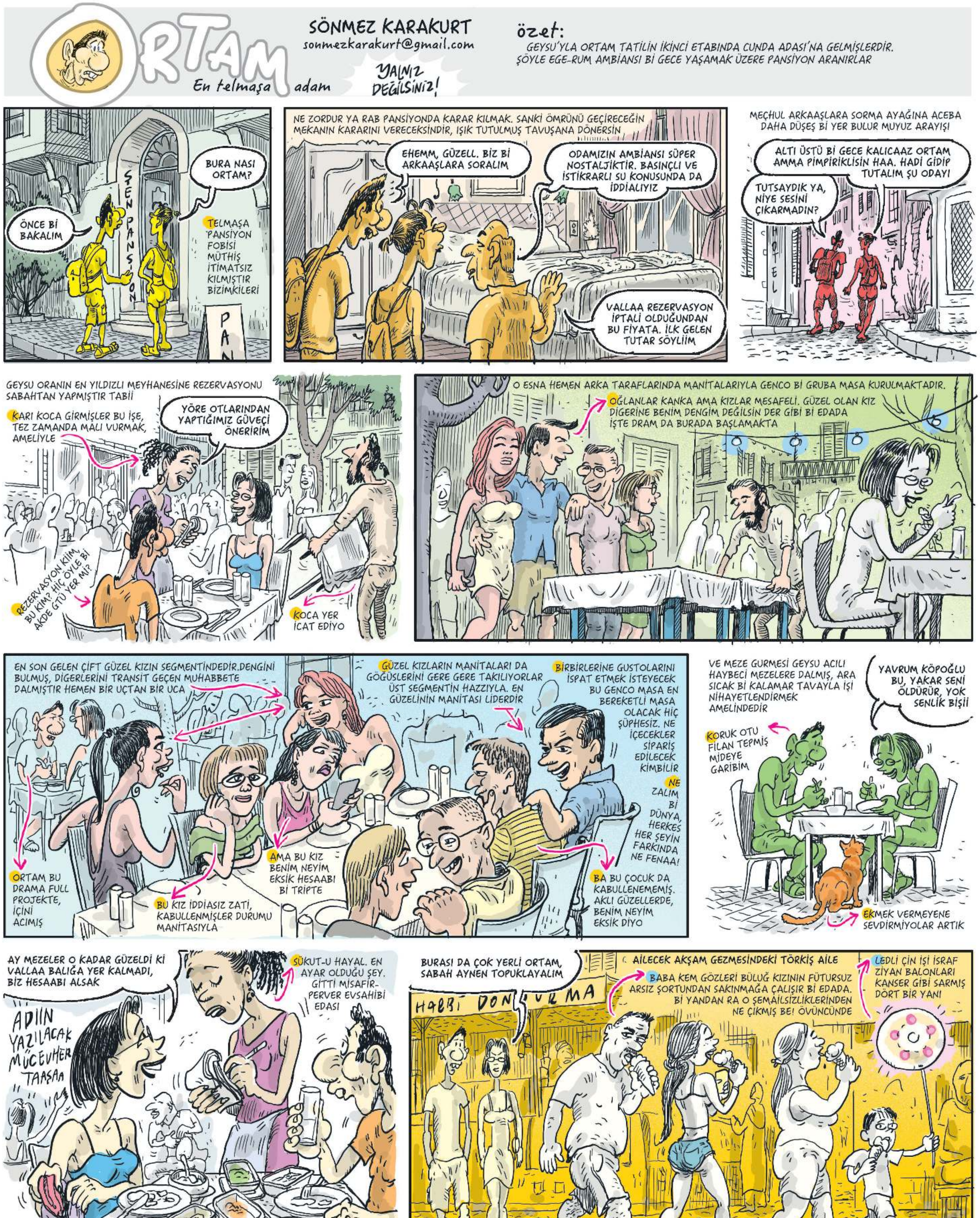
Zenginler yine güzel yerlerde oturur, garibanlar da garibanlıklarıyla yaşamaya çalışır… En büyük zenginlik hayat mı yoksa? Yaşamak mı, istediğin zaman kalkıp gitmek mi?

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 11 EKİM 2018 | Sayı: 580
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM TATİLİN İKİNCİ ETABINDA CUNDA ADASI'NA GELMİŞLERDİR. ŞÖYLE EGE-RUM AMBİANSI Bİ GECE YAŞAMAK ÜZERE PANSİYON ARANIRLAR
ÖNCE Bİ BAKALIM
BURA NASI ORTAM?
SEN PANSİYON
TELMAŞA PANSİYON FOBİSİ MÜTHİŞ İTİMATSIZ KILMIŞTIR BİZİMKİLERİ
PAN
NE ZORDUR YA RAB PANSİYONDA KARAR KILMAK. SANKİ ÖMRÜNÜ GEÇİRECEĞİN MEKANIN KARARINI VERECEKSİNDİR, IŞIK TUTULMUŞ TAVUŞANA DÖNERSİN
EHEMM, GÜZELL. BİZ Bİ ARKAAŞLARA SORALIM
ODAMIZIN AMBİANSI SÜPER NOSTALJİKTİR. BASINÇLI VE İSTİKRARLI SU KONUSUNDA DA İDDİALIYIZ
VALLAA REZERVASYON İPTALİ OLDUĞUNDAN BU FİYATA. İLK GELEN TUTAR SÖYLİİM
MEÇHUL ARKAAŞLARA SORMA AYAĞINA ACEBA DAHA DÜŞEŞ Bİ YER BULUR MUYUZ ARAYIŞI
ALTI ÜSTÜ Bİ GECE KALICAAZ ORTAM AMMA PİMPİRİKLİSİN HAA. HADİ GİDİP TUTALIM ŞU ODAYI
TUTSAYDIK YA, NİYE SESİNİ ÇIKARMADIN?
HOTEL
GEYSU ORANIN EN YILDIZLI MEYHANESİNE REZERVASYONU SABAHTAN YAPMIŞTIR TABİİ
KARI KOCA GİRMİŞLER BU İŞE, TEZ ZAMANDA MALI VURMAK, AMELİYLE
YÖRE OTLARINDAN YAPTIĞIMIZ GÜVEÇİ ÖNERİRİM
REZERVASYON KİİM, BU KİM? HİÇ ÖYLE Bİ AKDE GTÜ YER Mİ?
KOCA YER İCAT EDİYO
O ESNA HEMEN ARKA TARAFLARINDA MANİTALARIYLA GENCO Bİ GRUBA MASA KURULMAKTADIR.
OĞLANLAR KANKA AMA KIZLAR MESAFELİ. GÜZEL OLAN KIZ DİĞERİNE BENİM DENGİM DEĞİLSİN DER GİBİ Bİ EDADA İŞTE DRAM DA BURADA BAŞLAMAKTA
EN SON GELEN ÇİFT GÜZEL KIZIN SEGMENTİNDEDİR.DENGİNİ BULMUŞ, DİGERLERİNİ TRANSİT GEÇEN MUHABBETE DALMIŞTIR HEMEN BİR UÇTAN BİR UCA
GÜZEL KIZLARIN MANİTALARI DA GÖĞÜSLERİNİ GERE GERE TAKILIYORLAR ÜST SEGMENTİN HAZZIYLA. EN GÜZELİNİN MANİTASI LİDERDİR
BİRBİRLERİNE GUSTOLARINI İSPAT ETMEK İSTEYECEK BU GENCO MASA EN BEREKETLİ MASA OLACAK HİÇ ŞÜPHESİZ. NE İÇECEKLER SİPARİŞ EDİLECEK KİMBİLİR
NE ZALIM Bİ DÜNYA, HERKES HER ŞEYİN FARKINDA NE FENAA!
ORTAM BU DRAMA FULL PROJEKTE, İÇİNİ ACIMIŞ
BU KIZ İDDİASIZ ZATİ, KABULLENMİŞLER DURUMU MANİTASIYLA
AMA BU KIZ BENİM NEYİM EKSİK HESAABI Bİ TRİPTE
BA BU ÇOCUK DA KABULLENEMEMİŞ. AKLI GÜZELLERDE, BENİM NEYİM EKSİK DİYO
VE MEZE GURMESİ GEYSU ACILI HAYBECİ MEZELERE DALMIŞ, ARA SICAK Bİ KALAMAR TAVAYLA İŞİ NİHAYETLENDİRMEK AMELİNDEDİR
YAVRUM KÖPOĞLU BU, YAKAR SENİ ÖLDÜRÜR, YOK SENLİK BİŞİ
KORUK OTU FİLAN TEPMİŞ MİDEYE GARİBİM
EKMEK VERMEYENE SEVDİRMİYOLAR ARTIK
AY MEZELER O KADAR GÜZELDİ Kİ VALLAA BALIĞA YER KALMADI, BİZ HESAABI ALSAK
SÜKUT-U HAYAL. EN AYAR OLDUĞU ŞEY. GİTTİ MİSAFİR-PERVER EVSAHİBİ EDASI
ADIIN YAZILACAK MÜCEVHER TAAŞAA
BURASI DA ÇOK YERLİ ORTAM, SABAH AYNEN TOPUKLAYALIM
HABBİ DONDURMA
AİLECEK AKŞAM GEZMESİNDEKİ TÖRKİŞ AİLE
BABA KEM GÖZLERİ BÜLUĞ KIZININ FÜTURSUZ ARSIZ ŞORTUNDAN SAKINMAĞA ÇALIŞIR Bİ EDADA. Bİ YANDAN RA O ŞEMAİLSİZLİKLERİNDEN NE ÇIKMIŞ BE! ÖVÜNCÜNDE
LEDLİ ÇİN İŞİ İSRAF ZİYAN BALONLARI KANSER GİBİ SARMIŞ DÖRT BİR YANI

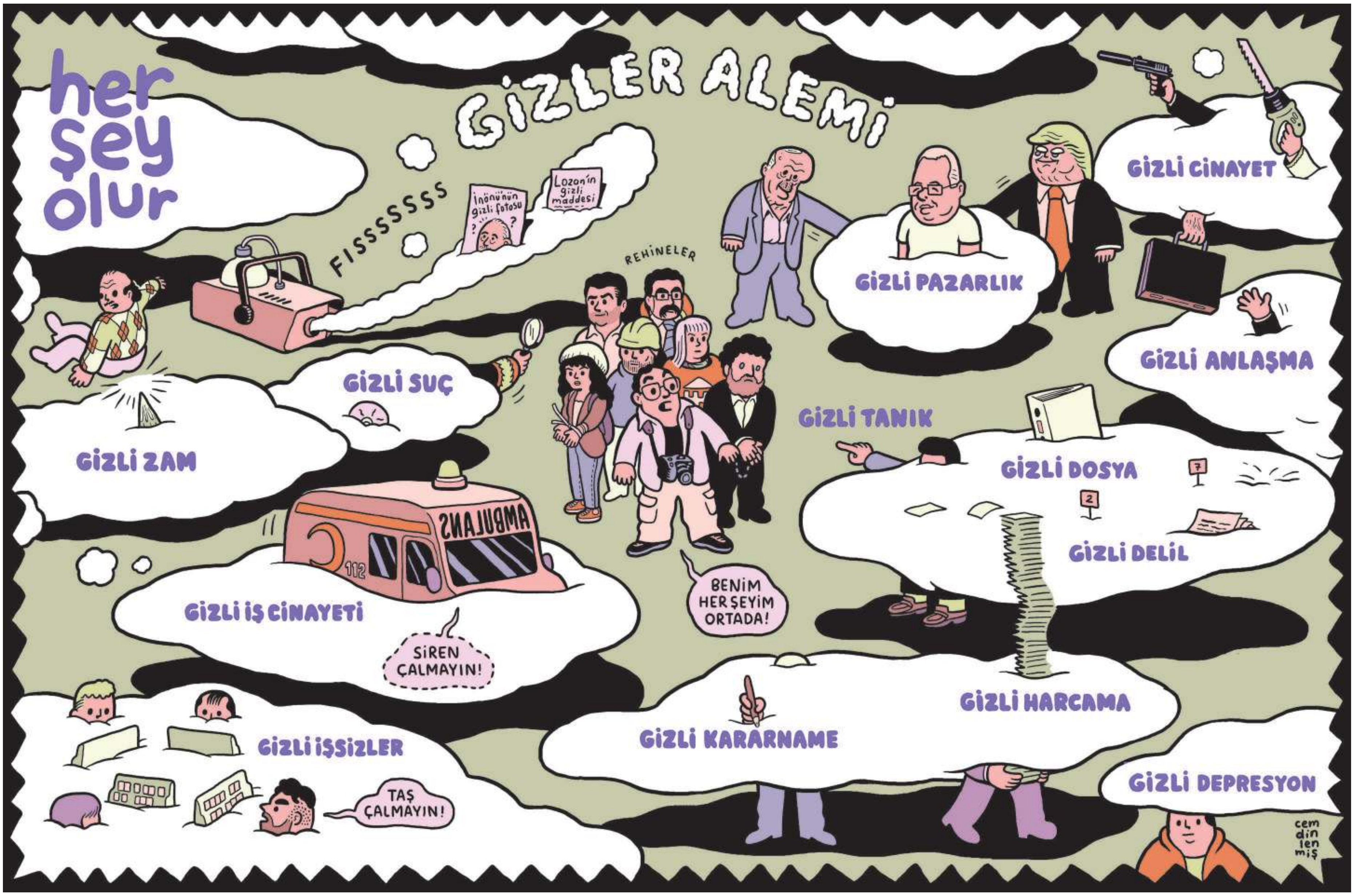
UYKUSUZ

18 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2018/42 No: 581
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

İşsizlik Temmuz ayında 10.8'e yükseldi

Emrah Ablak'la GÜNDEM
Rahip Brunson'un kardeşi suskunluğunu bozdu.
Amerikan başkanı Trump'la görüşen rahip brunson, beyaz sarayı kutsadıktan sonra yaptığı basın açıklamasında "cinsel hayatının minumum düzeyde olduğunu sözlerine ekledi.. Hangi sözlerine ek olarak bunu söylediğini açıklamayan rahip, başkanlığın makam araçlarıyla beyaz sarayı terkederken, konvoy geri dönüp tekrar beyaz sarayın önüne parkedince, sözleri açıklayacağını düşünen gazeteci kalabalığını zorlukla yararak ilerleyen rahip merdivenleri çıkarken altına sıçınca etrafındakilere zor anlar yaşattı... Peki o anlarda ne olmuştu?.. Rahip g*tü niye tutamıyordu? Neden hemen sıçması gerekiyordu?
Yapılan teknik incelemede rahibin dışkıladığı bokun Trump'a ait olduğu anlaşılınca, olay yeni bir boyut kazandı... Tarihçilerin açıklamaları, bakışları 1856 yılında kapatılan "G*t G*te huzur" tarikatına çevrildi.. Sapıkça uygulamaları günümüze kadar ilegal olarak devam ettiren tarikat ilüminati örgütünün cinsel davranışlar koluna bağlı bir devrimci girişim olduğunu açıklayan Yulaf ve Peynir Bakanı Meftu YURBİYEN "Gündemimizde yok" dedi..
KIBRIS
Kaşıkçı nasıl öldürüldü?..
Suudi gazetecinin ölümü bütün dünyada yankı bulurken, olayla ilgili ayrıntılar da netleşiyor... Olay günü saat 14:25 gibi gelen gazeteci pompalı tüfekle vuruluyor.. Daha sonra kalaşnikofla taranan gazeteci, el bombasıyla iyice imha edildikten sonra cesedin üzerine mayın döşeniyor ve Tankla bi şarjör ateş ediliyor... Hem tankın bombası hem de mayın gücüyle infilak eden gazeteci parçaları daha yere düşmeden özel jet motorlarıyla gür gür yakılıyor... Bu işlemler peşpeşe üç kez yapılıyor... Ama yine de kalıcı beyazlık için çamaşır suyu ve tel süngerle güzelce ovalamak gerektiğini söyleyen suudi yetkililer "Bütün gün toz, kum fırtınası, terden saçlarım vücudum rezil oluyor Ama artık blendaxla üç yıkayışta kapkara t*ş*klarım bembeyaz oldu.. Meğer kirden kapkaraymış" dediler... Suudi basın sözcüsü basın açıklaması sonrası öldürülerek yok edildi..
Herkes ölünce ortalıkta konuşulacak bir şey kalmadı ve insanlar evlerine dağıldı... Sörvayvır izle→
yen insanlar uyuyarak günü kapadılar.
Fıstık ve Hüseyin Bakanı yaptığı açıklamada vatandaşları bilinçli olmaları gerektiği konusunda uyardı ve maykıl ceksından Bilicin parçasını dinletti... Ajan yapısının dünyanın heryerinde Brunson, Kaşıkçı olarak çıktığını idda eden bakan, suudi yetkililerce vurularak imha edildi ve üzerine çatı çöktü.. Ardından patlayan hidrojen bombasının yol açtığı yıkım ve yoğun makinalı tüfek atışı, aşırı benzin döküldüğü için alevlerden gözükmedi bile.. Ama kalıcı beyazlık için ta**ağını gösteren suudi yetkilir, gazetecileri fuhuşa zorladı ama gazeteciler zorlanmadılar..
...CİLA DA SÜREBİLİR MİSİNİZ?..
..HEPSİNİ YAPICAZ... PFFFT... PFFFFFFFFFT...
PFFFF
PERVANEDEN SAKINMAK İÇİN EĞİLDİYDİM...
İSTİYOSUN SANDIM... TAHRİK OLDUM LAN...
PATA PATA
PATA PATA
DİN DONG DİNG DON DONİN DONİNİ NİNİN AAY-GAAAZ
RASİM ABİ GELEMEDİ... YERİNE BENİ YOLLADI..
TEMİZ HAVLU KALMAMIS...
SORR ŞIRRP RR
.LAN!?.. NEDİR LAN BU KIYAFET?.. NE BU TRASPARAN, NE BU REZALET ?!..
AMAN SELAMİ ABİ... ŞÖÖLE AĞIZ TADIYLA Bİ YÖRÜNGEYE OTURTMADIN ADAMI... DÜNYADAN BERİ VIR VIR VIR DIR DIR DIR ETİMİ YEDİN!..
NE ETİ!?..
BAŞIMIN ETİ!..
HANKI BAŞI!..
FEZA
KÜTÜRT
OOOOHHHH... DUYDUN MU SIRTIM NASIL KÜTLEDİ...
TUR : ROM
3 2
ETG

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir yerdeki işçiler on dokuzuncu yüzyılın insafsız koşulları dayatıldığı için isyan ederlerse, hem basın hem de devlet öncelikle işçilerin isyanında haklı olup olmadığına bakar ondan sonra da eğer işçiler haklıysa işveren, eğer işveren haklıysa işçiler hakkında işlem başlatabilir. Ama **Yeni Türkiye'de** eskisinde de olduğu gibi basının yegâne görevi patron yalakalığı yapmak olduğundan tescilli yalakalar işçilerin isyanında bir bit yeniği arar, müstekreh leşkerler, kıçını kaldırıp isyana konu yere bile gitmeden çalışma koşullarının hiç de kötü olmadığını yazar ve işçiler iftiralarla suçlanıp gözaltına alınır. Ama iş yerinin yöneticisi bile çıkıp "Ya evet işçiler haklı, biz de bokunu çıkarmışız," dediği hâlde **Yeni Türkiye'nin** müstekreh muharrir müsveddelerinin bir tekinden bile bir özür okuyamazsınız ve patronlarının bile isyanını haklı bulduğu işçiler hapis tutulmaya devam ederler.

Normal şartlar altında sonuncu geldikleri yarışlardan sonra "Bakın nasıl da hepsini önüme katıp kovaladım;" dev dayak yedikleri kavgalardan sonra "Nasıl da yordum adamları, beni döveceğim derlerken bitap düştüler," ve eşekten düştüklerinde de "Ben inecektim zaten, bizim orada böyle inilir eşekten," diye durumu kurtarmaya çalışan Nasreddin Hoca modelindeki kardeşlerimiz kendilerini dinlediğimizde bir serinlik verseler de genellikle devlet yönetiminde görev yapmazlar. **Yeni Türkiye**'de de böyle insanların yönetimde yeri yoktur ve eğer "baskıyla Yeni Türkiye'den netice alınamayacağını," söylüyorlarsa bu gerçekten de baskılara göğüs gerip bildiklerini okudukları anlamına gelir.

Normal şartlar altında bir kuruluşun başına, o kuruluşun müşterisi olduğu bir şirketin ortağını getirmenin adı dünyanın neresine giderseniz gidin, hangi ülkede sorarsanız sorun kediye ciğer emanet etmekle, tilkiyi kümese bekçi dikmek arasında bir yerdedir. Ama **Yeni Türkiye** patronlarının fazilet timsali olduğundan o kadar emindir ki ciğerleri kolileyip kedilerin evine gönderir, tilki zahmet etmesin diye kümesi de gidip tilkinin yuvasının önüne taşır.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Eda Taşpınar, ördek tüyleriyle süslenmiş bir elbiseyle katıldığı davette, "Nurettin bu ördeği avlanma mevsiminde vurmuştu. Etini yedik, tüylerini de bu şekilde değerlendirdim," diyerek tutumluluk dersi vereli **10 yıl,**

Serdar Ortaç, "Artık Nirvana oldum!" diyerek 'Nirvana'ya ulaşma' mertebesini direkt atlayalı **13 yıl,**

"Sizin ses tonunuz ne?" sorusuna, "Valla la ile mi arasında bir yerde, ama la'ya oturacak gibi gözüküyor," diye cevap veren Tuğba Özay'ın ses tonu bir türlü oturmayalı **14 yıl,**

Medyum Memiş, Nepal ziyareti sırasında bir haftada 10 bin kişi için dua ederek ülkenin feraha kavuşacağı garantisini verdikten kısa bir süre sonra, doğal afetler ve şiddet olaylarıyla ülkede yüzlerce kişi hayatını kaybedeli **16 yıl,** (Memiş sonrası yaşanan felaketlerin tam listesi **İnstagram'da.**)

Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, Türk Arap Ekonomik Forumu'nda yaptığı konuşmada, "Türkiye'de işler arapsaçına döndü" diyeli **10 yıl,**

Takvim Gazetesi, ABD'de yapılan bir araştırmaya dayanarak 5 milyon Amerikalının atalarının Türk olduğunu ve Alabama'nın **"Allah Bamya"**, Arkansas'ın **"Ar Kan Şah"**, Niagara'nın **"Ne Yaygara"**, Allegheny'nin "**Allah Geniş**" isimlerinden türediğini iddia edeli **12 yıl,**

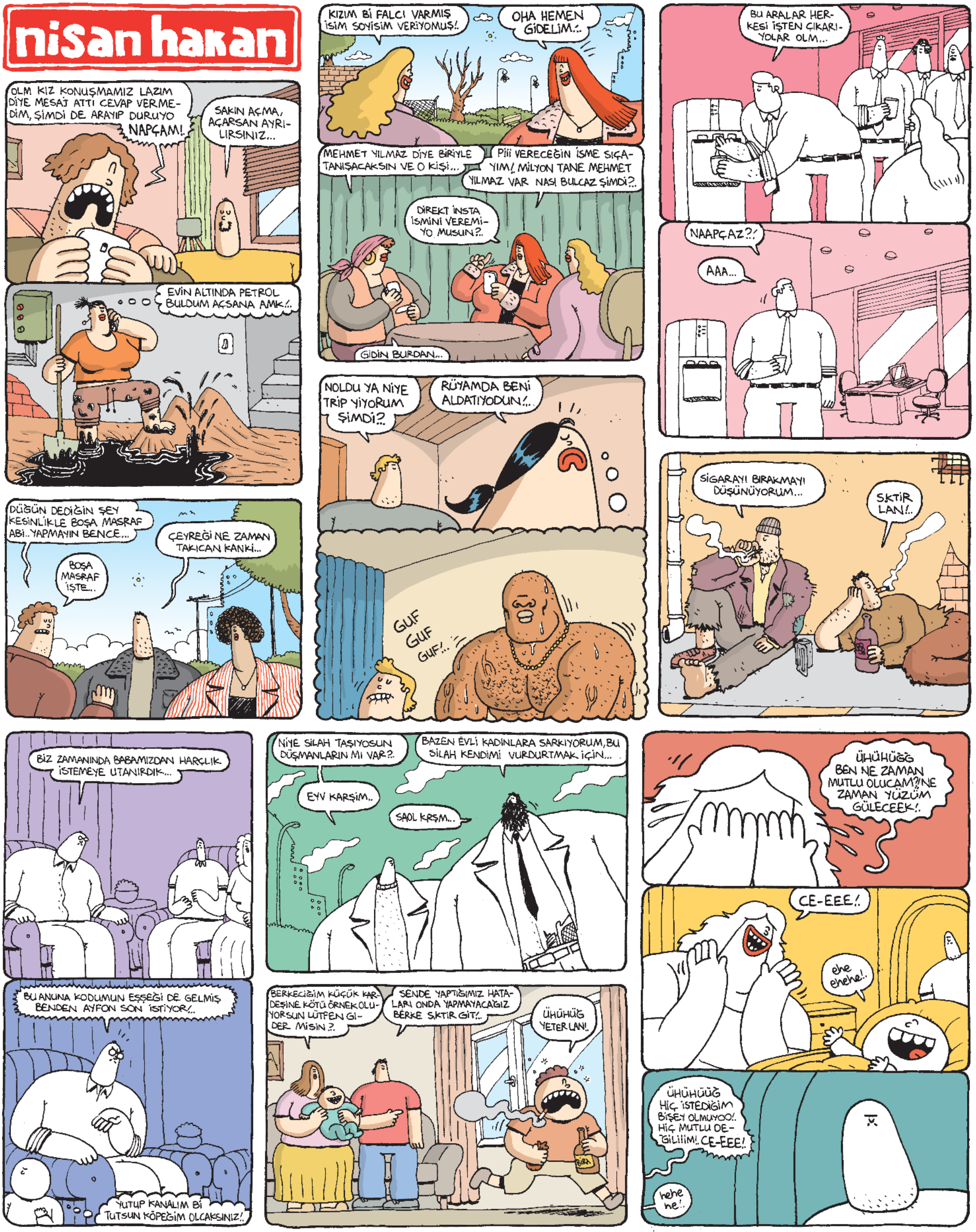
İstanbul'un fethi kutlamalarında, temsili Fatih Sultan Mehmet, Necmettin Erbakan'ın elini öpeli **14 yıl,**

Pınar Altuğ, sevgilisi Tony ile uluorta öpüştüğü iddialarına, "Onun üzerinde yatıp yerlere öpüşmüyorum yani. Allaha şükür bir evimiz var Tabii ki sevgimi belirtiyorum, boynuna da beline de asılıyorum, ona bacağımı uzatıyorum..." tarifiyle cevap vereli **14 yıl,**

Boris Yeltsin, Bill Clinton'un AGİT zirvesinde yaptığı konuşma sırasında kulaklığını masaya vurup, "Sukin sin!" (O….. çocuğu) diyerek salonu terk edeli **19 yıl,**

Yıldız dergisi tarafından düzenlenen Ayhan Işık'ın birinci olduğu artist yarışmasında, Cevher Özden (Banker Kastelli) ilk altıya gireli **67 yıl olmuş.**

nisan hakan
OLM KIZ KONUŞMAMIZ LAZIM DİYE MESAJ ATTI CEVAP VERMEDİM, ŞİMDİ DE ARAYIP DURUYO NAPÇAM!
SAKIN AÇMA, AÇARSAN AYRILIRSINIZ...
EVİN ALTINDA PETROL BULDUM AÇSANA AMK!..
DÜĞÜN DEDİĞİN ŞEY KESİNLİKLE BOŞA MASRAF ABİ.. YAPMAYIN BENCE...
BOŞA MASRAF İŞTE...
ÇEYREĞİ NE ZAMAN TAKICAN KANKİ...
KIZIM Bİ FALCI VARMIŞ İSİM SOYİSİM VERİYOMUŞ!.
OHA HEMEN GİDELİM!..
MEHMET YILMAZ DİYE BİRİYLE TANIŞACAKSIN VE O KİŞİ...
Piii VERECEĞİN İSME SIÇAYIM! MİLYON TANE MEHMET YILMAZ VAR NASI BULCAZ ŞİMDİ?..
DİREKT İNSTA İSMİNİ VEREMİYO MUSUN?..
GİDİN BURDAN...
NOLDU YA NİYE TRİP YİYORUM ŞİMDİ?..
RÜYAMDA BENİ ALDATIYODUN!..
GUF GUF GUF!..
BU ARALAR HERKESİ İŞTEN ÇIKARIYOLAR OLM...
NAAPÇAZ?!
AAA...
SİGARAYI BIRAKMAYI DÜŞÜNÜYORUM...
SKTİR LAN!..
BİZ ZAMANINDA BABAMIZDAN HARÇLIK İSTEMEYE UTANIRDIK...
BU ANUNA KODUMUN EŞŞEĞİ DE GELMİŞ BENDEN AYFON SON İSTİYOR!..
YUTUP KANALIM Bİ TUTSUN KÖPEĞİM OLCAKSINIZ!.
NİYE SİLAH TAŞIYOSUN DÜŞMANLARIN MI VAR?..
BAZEN EVLİ KADINLARA SARKIYORUM, BU SİLAH KENDİMİ VURDURTMAK İÇİN...
EYV KARŞİM..
SAOL KRŞM...
BERKECİĞİM KÜÇÜK KARDEŞİNE KÖTÜ ÖRNEK OLUYORSUN LÜTFEN GİDER MİSİN?..
SENDE YAPTIĞIMIZ HATALARI ONDA YAPMAYACAĞIZ BERKE SIKTIR GİT!..
ÜHÜHÜĞ YETER LAN!..
BİRA
ÜHÜHÜĞ BEN NE ZAMAN MUTLU OLUCAM?! NE ZAMAN YÜZÜM GÜLECEEK!.
CE-EEE!
ehe ehehe!..
ÜHÜHÜÜĞ HİÇ İSTEDİĞİM BİŞEY OLMUYOO!. HİÇ MUTLU DEĞİLİİİM!. CE-EEE!
hehe he!..

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

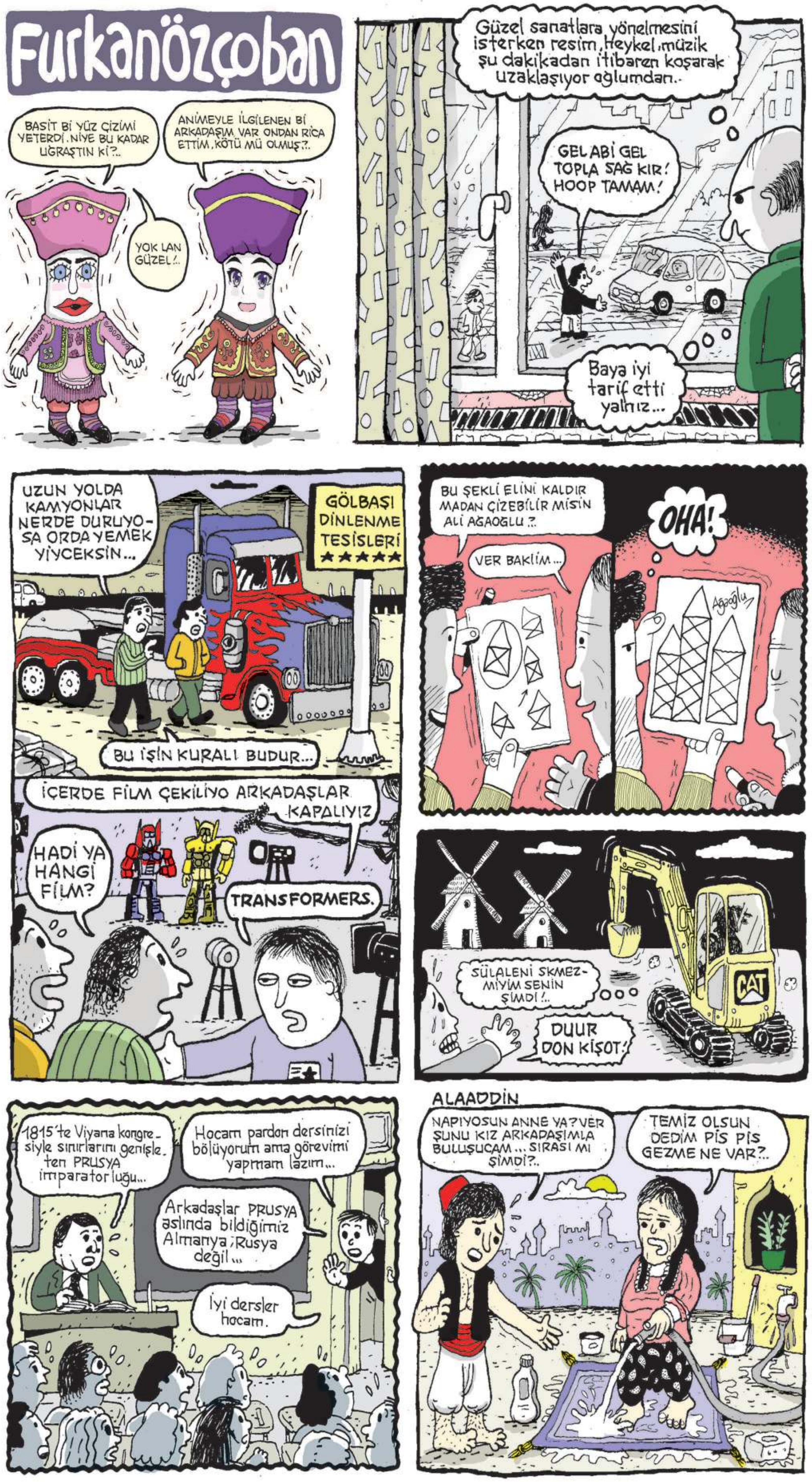
æ Hatay'dan yeni döndüm. Kısa bir turne hesabı takıldım. Şimdi de oturdum, köşemi yazıyorum işte. Ayağımın tozuyla. Vallaha özlemişim. Çalışma odamı özlemişim. Sadece üç gündür buralarda yoktum, kuşlarımı özlemişim, kedi Venüs'le kedi Çiko'yu özlemişim. Şim. İm. Mim. Bu arada hayatımızda, "Venüs nerde?", "Çiko nerde?" diye bir şey var bizim. Bazen evin içinde bir yerlere kayboluyorlar. Sürekli birbirimize bu soruları soruyoruz, "Venüs nerde?", "Çiko nerde?" Bazen ikisi birden yok oluyorlar, "Venüs'le Çiko nerde?" Öyle işte. Güzel şeyler bence bunlar. Güzel sorular. Heyecan var bu sorularda, neşe var. Bir yerden öyle hop diye çıkıveriyorlar sonra, noluyor, "Venüs geldi" oluyor, noluyor, "Çiko geldi" oluyor. Süper oluyor. Ama işte önce evlerimizi bu güzelliklerle paylaşmamız lazım. Paylaşmazsak olmaz, öyle kuru kuru olur. Bir evde eğer Venüs yoksa, "Venüs nerde" diye soramazsın. Bu nefasetten hep eksik kalırsın. Bilemezsin "aha da Çiko geldi" demenin vahşi tadını. Bunları bilemezsin. Bilmek istiyorsan aç evini hayvan dostlarımıza. Yoldaş olurlar, iyi olur. Ben de size bunu buradan söylemiş olayım böylelikle, o olsun. Resmen o olsun.

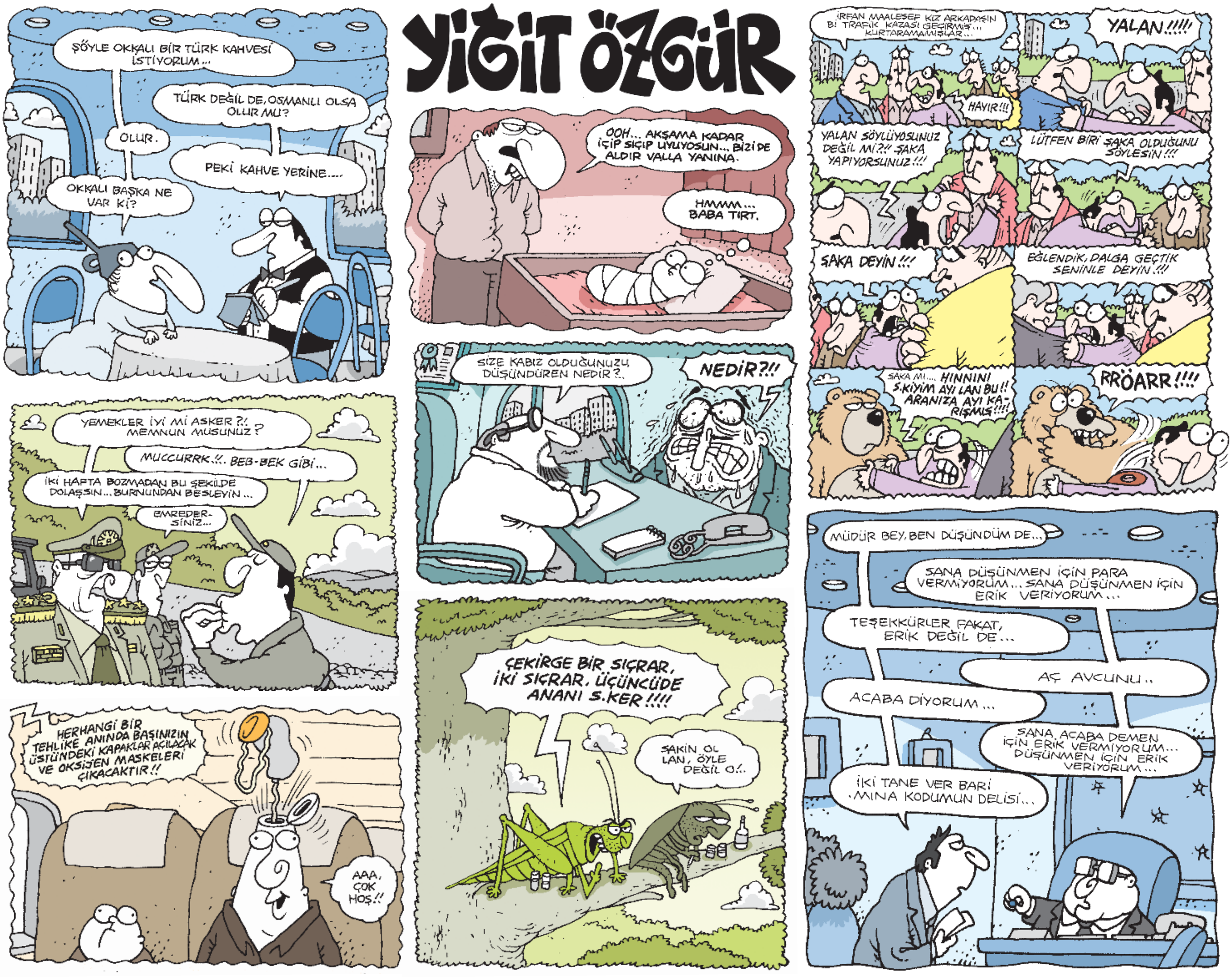
æ Bir unutamadığım da, çocukken köye gittiğimizde, muhabbet kuşlarımıza bakmayan komşularımızdır. Yani iyi bakmayan. Pisler be. Üç ay köyde kalmıştık. Yaz tatili hesabı. Bir çift de muhabbet kuşumuz vardı. Biri bembeyaz, diğeri masmavi. Işık gibi. Komşularımıza bıraktık tabii ki. Kime bırakacağız. Bir süre idare edecek kadar yem de bıraktık. Gittik öyle. Üç ay boyunca muhabbet kuşlarımıza kavuşacağımız o günün hayaliyle yandım tutuştum. Köyümden lezzet alamadım. İlle de kuşlarım, ille de kuşlarım. Düşündükçe kuşlarımı, ağladım. Çok özledim hep dev özledim. Hep sessiz, hep içime kapanık kaldım. Aklım fikrim hep kuşlarımdaydı. Kuşlarım da kuşlarım, kuşlarım da kuşlarım. Aslında ailecek bizim kuşlarımızdı ama daha çok benim kuşlarım gibiydiler. Ne bileyim, öyleydi işte. O yazı zor ettim. Nihayet İstanbul'a döndük. Koşa koşa koştum komşuya. "Kuşlarım" dedim. "İyiler" dediler, içeriye aldılar beni. Kuşların kafesinin bulunduğu odaya bir girdim ki, gördüğüm manzara karşısında nasıl da yutkundum anlatamam. İçimi bir öfke sardı fakat infial de gösteremezdim. Çünkü bir şekilde mecbur olmamalarına rağmen bakmışlardı işte kuşlarımıza. Bakmışlar ama nasıl bir bakmadır bu. Belki üç ay boyunca hiç temizlenmemiş olabilir bu kafes. Hiç ama. E bu kuşlar bembeyaz ve masmaviydi. Değiller artık. Resmen ışıkları sönmüş bu kuşların. Zayıflamışlar, inanılır gibi değil. Kuş zayıflar mı ya. Kuş dediğin hep fittir çünkü. Bu böyledir. Bu her zaman için böyledir. Böyle olması gereklidir. Dir. İr. Rir. Şöyle biraz yaklaştım kafese, ve yemliklerinde muhabbet kuşu yemi değil, kanarya yemi olduğunu gördüm, aklım çıkacak gibi oldu. Dedim ki "ne zamandan beri bu yemle besliyosunuz ki acaba" dedim. "Senin bıraktığın yemler bittiğinden beri" dediler, kalbim sıkışır gibi oldu. Yine iyi yaşamışlar, yine iyi ayakta kalmışlar. Direnmiş resmen kuşlarım, o olmuş. Bir şey demedim ama içimden çok büyük küfürler ettim. Aldım kuşlarımı, çektim kurtardım o hayattan. Kuşların kendilerine gelmeleri bir ayı buldu. Titiz baktım, güzel baktım. Renkleri yeniden parlamaya başladı. Ve artık yeniden mutlulardı. Şimdi ben İstanbul dışındayken Özlem'im bakıyor kuşlarımıza. Gözüm hiç arkada kalmıyor. Süper bakıyor çünkü. Benim kadar olmasa da bakıyor yani bayağı iyi. Mustafa adında bir arkadaşım var, bazen ona bırakıyorum, o da süper bakıyor. Aslında kime bıraksam iyi bakıyorlar. Mustafa'ya zaten anahtarı bırakıyorum. Bir o pis komşular üzdü işte bizi. Bence kötü insanlardı. O yüzden oldu bence. Pisler ya. Vallaha pisler. İnsanda biraz bir disiplin, azıcık bir hayvan sevgisi olur. Götelekler.

æ Geçen sene de İran'da Kiş Adası'ndaydık Sanatçılar Milli Futbol Takımı olarak. Gece öyle gezmeye çıktık. Yürü ha yürü, yürüdük öyle hep sahilde. Kah iskelelere çıktık, kah yol yapmışlar, yoldan yürüdük. Gitar çalan şarkı söyleyenlere eşlik ettik. Çok güzel bir akşamdı. Sonra otele doğru dönerken bir cümbüş sesi duyduk. Yıkılıyor ortalık. Yolumuzun da tam üzeri. Yol bizi cümbüşe götürdü yani. Elli kadar erkek bir araya gelmişler, çılgın atıyorlar. Beş altı kişi çalıyor, değişik değişik enstrümanlar, geri kalan kırk küsur kişi ise çılgınlarcasına dans ediyor. Bizim arkadaşlar da katıldı aralarına. Yanıyor ortalık. Sonra bizim arkadaşları aralarına aldılar, arkadaşlarımıza karşı oynamaya başladılar. Bir ablukaya alma durumu yaşandı, bir çarpraz ateş gibi. İşin rengi değişti. Bir şeyler oluyor ama bence hiç de hoş şeyler olmuyor. Ne oluyor acaba. Sonra içlerinden çok zayıf, çukur gözlü bir dansçı, gözüne beni kestirdi. Yani, galiba. Gözlerimin içine baka baka dans ediyor. Beni aşka davet ediyor. Gözlerimi kaçırıyorum, sonra bir bakıyorum, kartal gibi gözleri yine üzerimde. Sonra dans ede ede bana doğru gelmeye başladı. Dedim "eyvahlar olsun, ben de gidiyorum". Derken bizim grup bir boşluk buldu ve o boşluktan bir şekilde fırladı. Ben de onlarla birlikte kaçtım. Otele girene kadar arkamıza bakmadık. Korkunç bir gündü.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
19 Ekim Cuma / **Eskişehir Social Pub** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62
20 Ekim Cumartesi / **Konya Hiçhane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0532 632 01 02
21 Ekim Pazar / **Antalya Kaleiçi Simurg** / Saat: 20.30 / bilgi: 0543 537 23 23
22 Ekim Pazartesi / **Muğla Mabolla Art** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04
23 Ekim Salı / **Denizli My.Soho** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 060 67 77
24 Ekim Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.30 / bilgi: 0530 575 23 96
25 Ekim Perşembe / **CKM A Salonu**/ Saat: 20.30 / bilgi: 0212 244 62 44 **(a+b, barbaros uzunöner'le double stand-up)**

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

*** Neyse ki** Rahip, Pastör ya da Papaz Bronson ülkesine döndü de Android kullanıcıları ve IPhone kullanıcıları arasındaki giderek şiddetlenen ve internet forumlarında galiz küfürleşmelere varan düşmanlığa ideolojik bir boyut eklemekten son anda kurtulduk. Bu kriz biraz daha sürseydi insanları kullandıkları cep telefonu yüzünden stadyumlarda yargılayacak noktaya bile gelebilirdik bence. Var bizde o potansiyel.

Zira biliyorsunuz, bugün Android ve IPhone kullanıcıları arasındaki düşmanlık ne Galatasaray Fenerbahçe, ne Boca Juniors-River Plate husumetine benzemiyor. Gün geçmiyor ki insanları birbirlerine farklı telefon kullandıkları için fanboyluktan başlayıp veled-i zina'lığa kadar giden geniş bir yelpazede hakaret etmesin. "Telefon alacağım, hangisi iyidir acaba?" diye merak ederek girdiğiniz internet sitesinden hakaret dağarcığınıza yeni küfürler ekleyerek çıkıyorsunuz. Herkes birbirini Apple'ın, Google'ın, Samsung'un paralı militanı olmakla suçluyor, bir allahın kulu da çıkıp demiyor ki Apple, Google, Samsung keriz mi ki her sene cebinden cebinden biner dolarını aldığı adamlara bir de üste para versin.

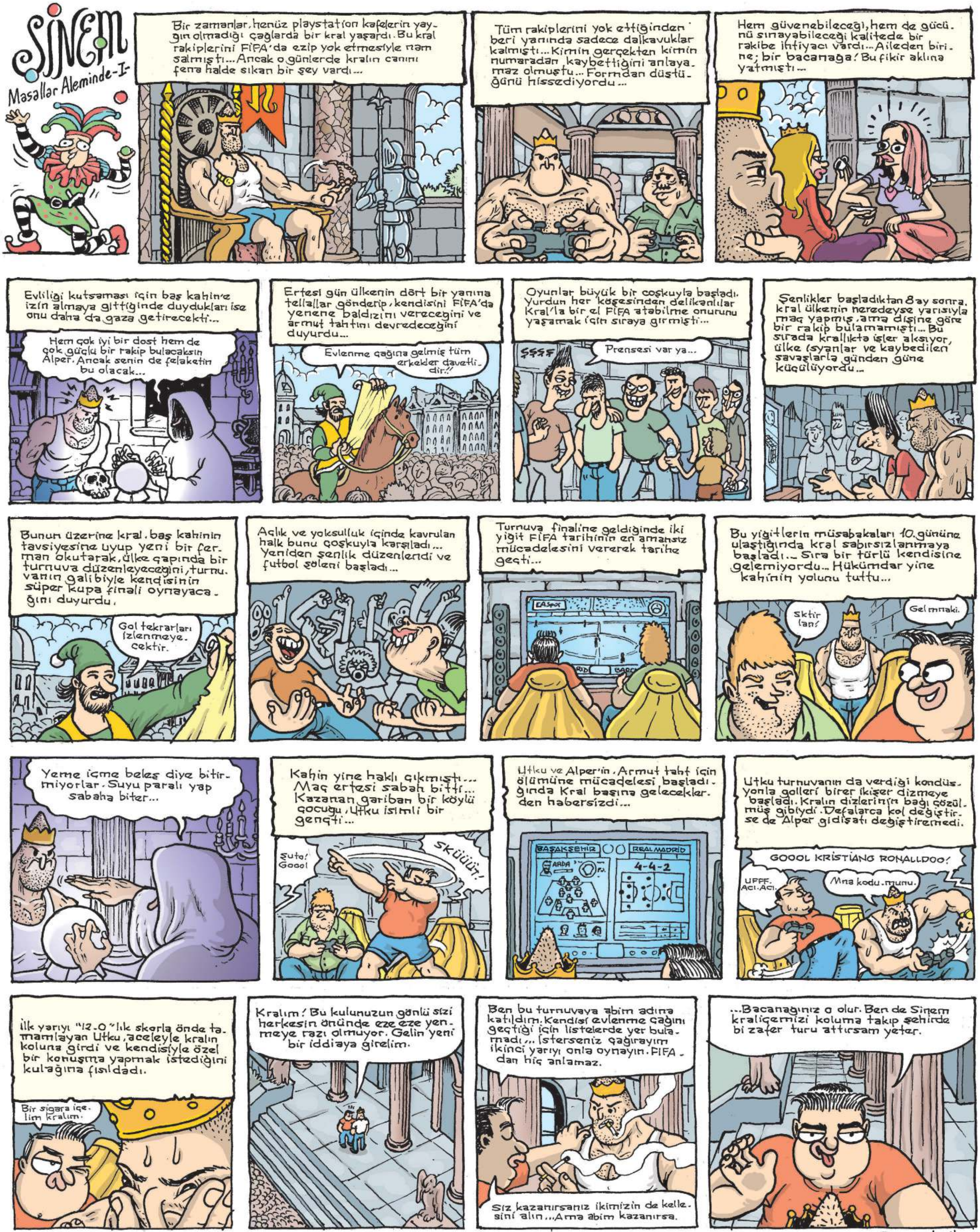
Forumlarda kanlı bıçaklı kavga edenlere göre bir telefonu alsan en hafifinden gerizekâlı oluyorsun, diğerini alsan kafadan dangalaksın. Bu gebeşlerin kavgası yüzünden telefon seçemedim, Nokia 8110 kullanmaya devam ediyorum. Ama onun da pili tükendi, bulunmuyor, duvar prizine taktım ev telefonu gibi kullanıyorum.

*** Hani** bazen *"çok sık tekrarlanan ve ilk başta kulağa çok mantıklı geldiği hâlde tam manasıyla kolpa olan klişelerden"* bahsediyorum ya işte size onlardan biri: Özel mülkiyetin dokunulmazlığı o kadar önemlidir ki, eğer devlet/hükümet bir özel şirketin malına el koyarsa yabancı yatırımcı koşa koşa kaçar, yeni yatırımcı hayatta gelmez. Bok gelmez. Ya şu lafları ikide bir tekrarlayan adamlar hangi ülkede hangi zaman diliminde yaşıyor bazen merak ediyorum doğrusu. Valla ben bir çırpıda, 2003'te milyarlarca dolarlık mala el konulmasının ardından yabancı yatırımların cayır cayır gelmeye devam ettiği, bu esnada başka sermaye gruplarına da teker teker el konulduğu hâlde yabancı yatırımcının gelmeye hiç de ürkmediği bir iki ülke sayabilirim. En azından birini kesin söylerim. Biraz etraflarına baksalar bu beylik kolpayı ciddi ciddi tekrar eden çakma ekonomistler de sayabilir ama saymıyorlar. Her sermayeye sadece kendi malı kutsal. Ve hatta başkalarının malına mülküne el konmasını basbayağı neşe ve heyecanla izler, çünkü daha sonra o mala çökmek için ellerini sıvazlamaktadır. Ama niyeyse çok bilmiş ekonomistlerimiz için özellikle de kapı kulluğunu yaptıkları sermayenin malına el konursa komple yanarız, kimse yüzümüze bakmaz falan da filan da. Resmen Android'çi IPhone'cu kavgasına katılsa sırıtmayacak ekonomi uzmanlarımız var.

*** Daha** önce yazmamış olamam diye aradım, buldum. 2010 yılının mayıs ayında yine Uykusuz'da yazmışım "adam gibi adamlık" üzerine. O zaman belli birisini kastetmemiştim, sokakta duyduğum denyoca laflardandı sadece:

"Adam gibi adam!" diye övgü düzmek, insanın bizzat kendisinin adam gibi olmadığının ilanı değilse ben de hiçbir şey bilmiyorum arkadaş. (...) Bir adam, elbette adam gibi olacaktır ve hatta bunun gibi'si fazladır. Ayı gibi adam derseniz bir anlamı olur. Kişi bizzat kendisine değil olmadığı bir şeye benzetilebilir çünkü. Herhangi bir adamın "adam" olduğundan, ancak "adam" olmayan bir adam bahsedebilir, zira bir adamın "adam"lığı ancak "adam" olmayan bir adam için geçerlidir."

Kendisinden, etrafındakilerden, sevdiklerinden "adam gibi adam" diye bahseden insanlardan uzak durunuz, onları yanınıza yörenize yaklaştırmayınız arkadaşlar. Belinde silahla gezen, hastanede sağa sola ateş eden, kafa atan, küfreden hıyarlar hep bu adam gibi adamlardan çıkar.

Devamı haftaya

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Bütün istediğim
Eve geldiğinde birazcık saygı
(Sadece birazcık)"
- Aretha Franklin / 'Respect' şarkısından

CEMAL KAŞIKÇI: Kendi peygamberinin değerlerine ters düşüp İsrail yandaşı politika yapan kafa mı koruyacaktı beyin adamı gazeteciyi?

ARDA TURAN: Futbolda yapamadığı kariyeri, apaşlık yolunda gerçekleştiriyor Arda. Bravo yani, bir hayli gayretkeş. Ama bu alanda da kendini geliştirmesi lazım, "son vuruşlarda" daha başarılı olabilir!

ANDREW BRUNSON: Rahibi anlarım. Papazı da idrak ederim. Fakat pastör ne be arkadaş? En başından sokmayacaktınız ülkeye pastörü! Sokarsanız, işte böyle ananızdan emdiğiniz sütü pastörize ederler...

KABAK: Annem bir zamandır diyetisyene gidiyor. Bu arada diyetisyen beyefendi, bedelli askerliğini yapıp döndü. "Kabak çıktı mı yemekte" diye sormuş annem, "21 günün 14'ünde kabak vardı" demiş adam. "Oh olsun" demiş annem, "sen misin bana habire habire kabak yediren?!"

ANKARA: Başkentin güllerine bayılıyorum. Güniz Sokak'ta yürüyoduk Deniz ve Taner Gölpunar kuzenlerle, iki pembe gül gördük. Taze, nemli, duruyolar mis gibi. Soldaki daha koyu pembeydi. "Niye farklı renkleri" dedim, "Soldakinin üstüne bülbül konmuştur abi" Taner. Güzel doğumuzun en eski, en güçlü, en mecazi aşkı, Gül-Bülbül aşkı, tüm görkemli sadeliğiyle devam ediyor...

NEŞ'E: Has neşe, karbonhidrat neşesidir. Ne vitamin başeder, ne de protein yarışır karbonhidrat neşesiyle. Eğilimi olanı şenlendirir karbonhidrat, net...

SOSYALLİK ÖNEMLİ: Psikopat kalsaydım, sadece benim problemimdi. Sosyapatlığa yatay geçiş yaptım, şimdi artık hepimizin problemi. Her sosyapat aynı zamanda psikopat, her psikopatsa sosyapat olmuyor, olamıyor...

MUALLA VE RAMAZAN: Gıybetten hiç hazzetmeyen bir arkadaşım var, şahane bir insan. Anlatması lüzumlu hal aldığında, kadın adı olarak Mualla, erkekte de Ramazan deyip geçiyor her kim mevzubahisse. Yakınlarının dikkatini çekmiş, kim bunlar diye. "Günü gelir, tanışırsınız!" demiş. Bu arkadaşımın adını soracak olursanız, söyleyeyim: Mualla!

VESİKALIK: Ara Güler çekse vesikalık fotoğrafımı, asla vermem hiçbir müesseseye, asla...

ARI VIZ VIZ VIZ: Einstein'ın lafı varmış, "Arılar yok olursa, hayat biter" diye. Bunu habire tekrarlayıp arıların ekosistem için önemini anlatıyodu bi arkadaşım. "İy valla" dedim, "arılar önemli, kelebekler estetik, biz yancı mıyız lan bu dünyada!?" "Aman abi, ONU MU DİYORUM?" dedi. "Hah" dedim. Amacım buydu, meftunuyum "ONU MU DİYORUM" kalıbının. Demek de dedirtmek de ereğimdir... (Öte yandan: Tüm canlılara ve de arılara sevgim sonsuz, yaşayan her canlı yaşamağa şevkle, zevkle devam etsin. Lakin, arıların değerini vurgulayan gene bir insan, bunu da görelim yalnız. Bengal Kaplanları'nın sayısı artıyor diye sevinenlerle, yeryüzündeki insan sayısının 'kalabalıklığından' sızlananlar, genellikle aynı insanlar. İnsan pek güzeldir, karanlık taraflarına ve vizzo hallerine aldırmayın, bu güzel canlıdan sadece 8 milyar tane var dünyamızda. Yaşıyorken 10 milyara tanık olmak isterim, sadece bunu istemem, Türkiye'yi de pırıl pırıl bi 100 milyona ulaşmış görmek isterim...)

NASREDDİN'İN ÇEVRESİ: Nasreddin Hoca'nın arkasından "Ya iyi adam hoş adam da, ciddi bi şey konuşulmuyor, hemen şaka ediyor" diyen de olmuştur. "Hakkaten" diye onaylayan da olmuştur. Ciddi şey konuşacak başka adam kalmamış gibi...

ENTERESAN: "Reklamcı dediğin, sermayenin peçetecisi" demişti bir ağbi. İşin ilginci, sittin senedir reklam aleminde mesai yapıyor aynı ağbi. Eh ilginç ağbi, aşk olsun!

BİLMEM: Konuşup konuşup finalde "Bilmem anlatabildim mi?" diyen kişi, zihin ayarımı bozuyor. Ne bileyim ben anlatabildin mi, senin neyi anlatmağa karar verdiğini bilmiyorum ki ben! Kendine soracağın soruyu bana yöneltiyorsun. İnceden bi şahlanma da var bu sözde, "İyi anlattım, bu mevzu işte böyle anlatılır" dercesine...

GALATA: Her yere alışılır, Galata'ya dadanılır....

MANZARANIN DEVAMI: Aziz kardeşim Rewhat Arslan anlattı, adamın biri çağırmış, duvarına manzara resmi çizdirmek için. Dışarıyı gösterip "Bu manzara geliyor geliyor, duvarda bitiyor, manzaranın devamını duvara çizebilir misin" demiş adam. "Abi duvarı kırdırsanız daha iyi olmaz mı?" demiş Rewhat. Sessizlik olmuş, görüşme o an bitmiş, bir gönül sayfası daha kapanmış...

İKİZLER: Hemen hemen hiçbir konuda anlaşamayan ikiz arkadaşlarım var. "Kaç oldu sizin yaş" dedim, biri "39", anında diğeri "38" dedi. Pes dedim, yazarım bunu dedim....

RESMİ GAZETE: Ankara otobüsünde minik ekran vardı, kulaklık yoktu. Yanımdaki yolcu (Turan Zengin adlı abi) muavine niye yok diye sordu. Osman adlı muavin "Yasaklandı!' dedi. "Ne zaman?" diye sordu yolcu, "Bir hafta önce!" dedi Osman. Bu kez "Resmi Gazete'de yayınlandı mı" diye sordu yolcu, muavini cevabı beni mahvetti: "Ne bileyim abi, düzenli olarak Resmi Gazete mi okuyorum sanki ben?!"

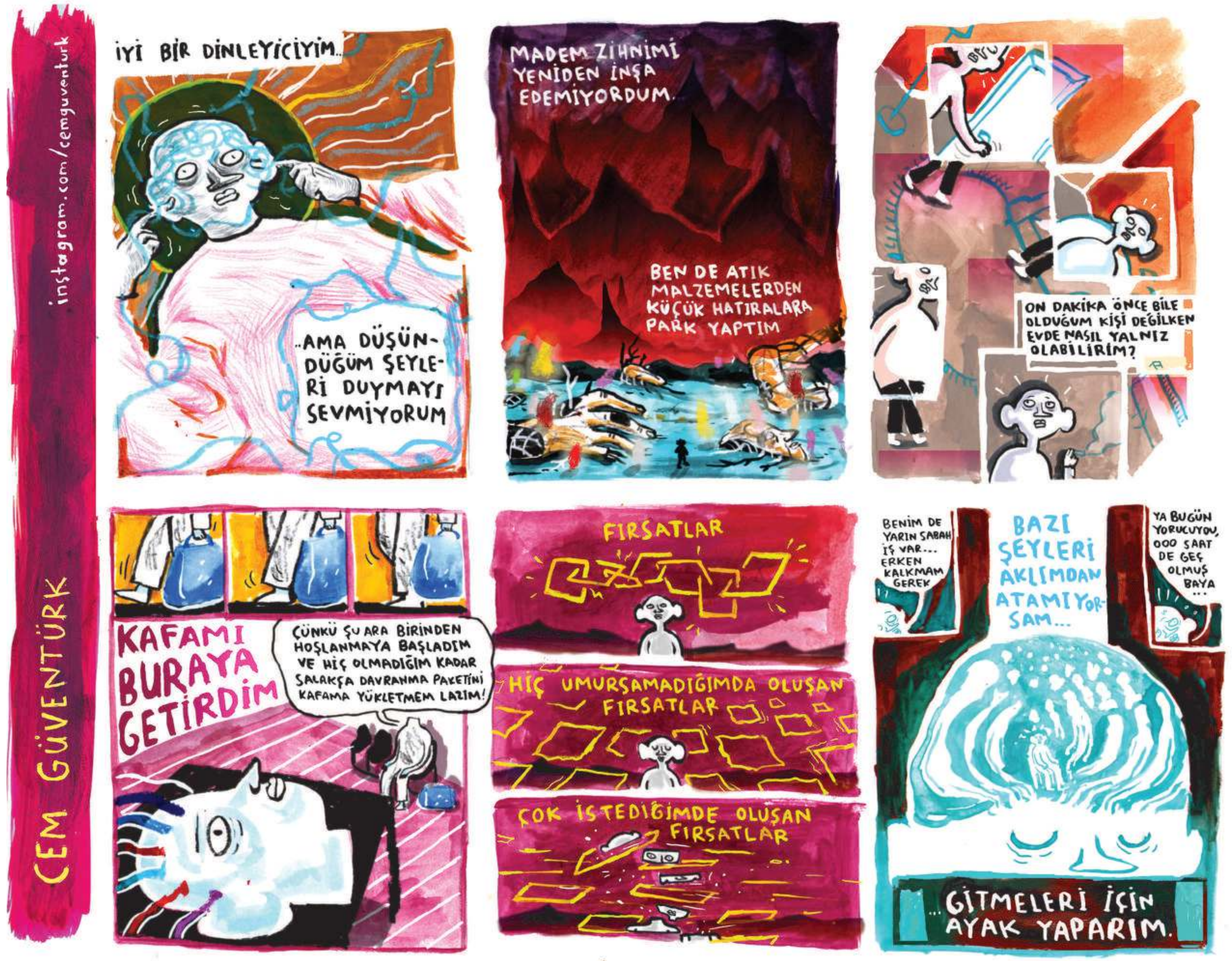
ÜÇLEME: Sezen Aksu'nun meselesi, Teoman'ın sorunu, Bülent Ortaçgil'in problemi var gibi şu hayatta...

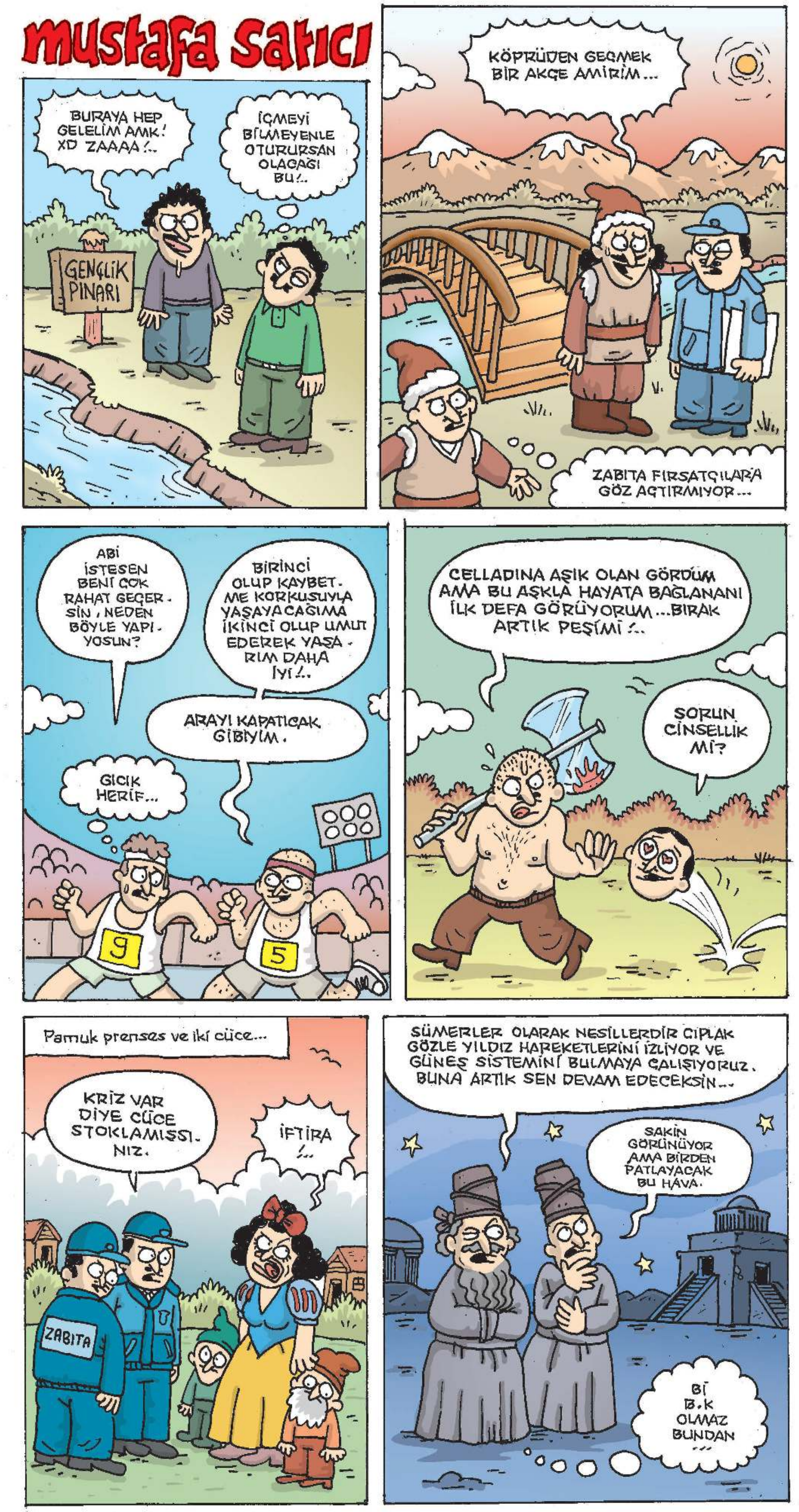
KIRILAN KALPLER İÇİN TAMİR ÇANTASI: Olur mu olur. Defter, kalem olur, kitaplar olur; karton, makas, yapıştırıcı, elişi kağıtları, kolajlık malzeme falan olur, benzer durumdakilerin hikayeleri olur, ayna olur, kurutulmuş güzelim çiçekler ve hoş rahiyalar olur, yüzünü yıkayıp toparlasın diye minik bir havlu bile olur. Olur mu olur...

MUSA DAĞDEVİREN: Belgeselini izledim benzersiz kültür adamımızın. Gıdanın Yaşar Kemal'ini kıvançla, hayranlıkla seyrettim. Yetkili dangalaklara boşverdim, topraklarımıza daha da bağlandım, o kurutulmuş kıpkırmızı biberleri gönlüme nakşettim...

PATLATMASINLAR DİYE ADAM TAKLİDİ YAPAN BALONLAR: Bir yıl önce çizdim ilkini Lale Leyla için. O sevince devam ettim. Habire aynı adamı çiziyorum, köşeye de örnek koydum. Çünkü boylar, renkler çok güzel. Çünkü ben başka bir şey çizemiyorum!

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

MERET

Dumanı savura savura ergenlik terimi attım, ardından üniversite yıllarında biraz bohem taklidi, az edebiyat, sonrasında stresli meslek falan derken sigara işinde epey yol aldım. İyi günde, kötü günde, barda, sokakta, plajda, evin her köşesinde tüttüre tüttüre nice zaferlere yelken açtım. Aferin! Filtreli, filtresiz, sarma ayırt etmeden dudaklarımı şekilden şekle sokarak, üfüre üfüre coşkuma coşku kattım. Gün geldi muhtar çakmağı, gün geldi metal tabaka, gün geldi ahşap ağızlık derken çeşit çeşit hava bastım. Ama işte artık yolun sonundayım. Sigarayı yüceltmek geçmişte kaldı. Eskidendi o işler. Tiryakiler teker teker sigarayı bırakıp eşofmanlarını giyerek sabahın erken saatlerinde sağlığa koşuyor. Tempolu bir koşuyla sırtında üçgen ter oluşturanlar eve dönüp keyifle duş alıyor. İşyerinde "günaydınlar" havada uçuşuyor. Ciltler parlıyor, ciğerler rahatlıyor, damaklar gerçek lezzetle buluşuyor. Bense hala akciğerlere doğru duman içinde ilerliyorum. Vakit gittikçe daralıyor. Şimdi artık sigarayı bırakma zamanı. Ama nasıl? Telkinlerden, hipnozlardan, ilaçlardan, nikotin bantlarından, kamu spotlarından ya da salt kendi iradesinden yarar sağlayamayan, ama bu mereti bırakmak isteyenler için bazı önerilerim olacak. İnsanı yavaş yavaş yok eden sigaradan kurtulmak için yine insanı kullanmayı deneyeceğim. Denemeden bilinmez.

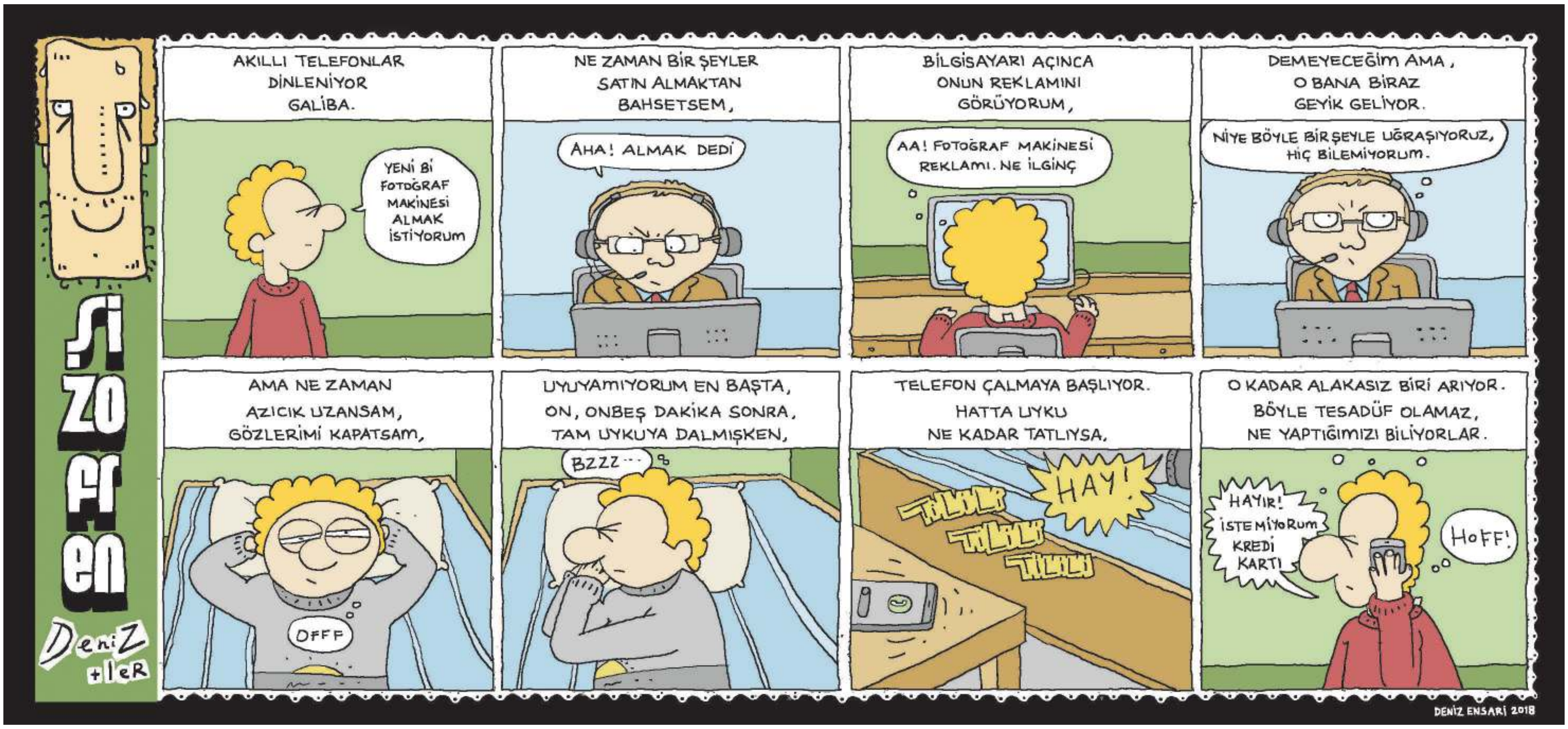
* Kendi buluşum olan ve "Şaibeli Mekân Terapisi" adını verdiğim yöntemle sigarayı bırakmak mümkün olabilir. Bu yöntemde, büyük bir maharetle iç mekânlara dış mekân süsü vererek, yasaya uygun olmamasına rağmen sigara içilebilen alanlar oluşturmuş işletmeler kullanılıyor. Tavsiyem, böyle şaibeli bir alana sahip mutena semtlerdeki bir pastaneye özellikle öğle vakitlerinde gitmenizdir. Gidin ve orada bol bol sigara için. Şanslıysanız ya da her gün gitmekte ısrar ederseniz (havaların hâlâ yürüyüşe çıkmak için uygun olduğu bu mevsimde) henüz yazlıklarından dönmüş bir grup emekli kadınla karşılaşabilirsiniz. Şöyle bir soluklanmak, garsona "Çayınız taze mi?" diye sormak, çayın açık olmasında ısrar etmek, görece koyu çayları geri göndermek konularında çok tecrübeli olan bu grup, sigarayı bırakmak konusunda size yardımcı olabilir. Sabah aldıkları tansiyon ilacı sayesinde zar zor zapt ettikleri tansiyonları bir olay olunca 20'lere fırlamak üzere hazır bekliyor. Bu olay bizzat siz olacaksınız. Derhal yanlarındaki masaya oturup bol dumanlı bir sigara yakarak zembereği kurmaya başlayın. Sözde sigara içilebilmesine rağmen yasaların terbiyesiz herifler için yürürlüğe gireceği vakti bekleyin. Müdahale kesin değil, ama ısrarla duman üretirseniz, mırıltı halinde başlayan yakınmalar önce dışarıdan duyulur seviyeye, ardından da "garson sana söylüyorum terbiyesiz herif sen duy" yöntemiyle dolaylı yoldan size ulaşabilir. Bu durumda hemen sigaranızı söndürmek yerine rahatsızlığın farkına varmamış gibi içmeye devam etmelisiniz. Dozu artırmak şart. Amaç, teyzelerin içindeki "terbiyesiz" algısını biraz daha güçlendirmek, henüz 18'lerde olan tansiyonu dramatik kırılma noktası olan 20'lere çıkarmak ve sonunda uyarının direkt size yönelmesini sağlamak. Bu tür teyzelerin beyinlerindeki "kınama bölgesi" normal insanlara göre daha gelişkindir. Sadece kınayarak büyük toplulukları bile dize getirebilirler. Sizi bir şahıstan zihniyete çevirmelerini bekleyin. Eğer yeterli vakit verilirse hakkınızda yüksek sesle konuşmaktan çekinmeyecek cesaretli bir kuşakla karşı karşıyasınız. Vakit ilerledikçe genelleşeceksiniz. Sadece sigara içen biriyken "şimdiki gençler" adı altında terbiyesizleşeceksiniz. Hatta bu grup, 20 yıl öncesini yaşatmaya çalışan boyalı saçlara ve fayans beyazı porselenlere sahip bireylerden oluşuyorsa, sadece sigara içmek suretiyle cumhuriyetimizin aydınlık geleceği önünde bir engele dönüşebilirsiniz. Havaya üflediğiniz terbiyesiz duman, ülkemizin üzerinde dolanan kara bulutlara dönüşerek bir sağanak halinde cumhuriyetimizin temellerini çürütebilir. Fazla ayılaşmanın

âlemi yok, direkt uyarıyı aldığınız an özür dileyerek ortamdaki gerginliği ciğerlerinize çekin. Terbiyesiz bir biçimde sigara içerek yalnızca ciğerlerinizi değil bir ülkenin istikbalini de çürüttüğünüzü duyumsayın. Sigarayı söndürmenize rağmen hemen dağılmayan memnuniyetsizliği, grubun bütün bu olanları günler boyunca yaşıtlarına nasıl aktaracağını, bu hikâyeyi dinleyen diğer yaşlı bireylerin kafalarını nasıl sallayacağını, konunun "yazık çok yazık", "şimdiki gençler", "ülke ekonomisi", "çar çur" gibi açılımlarla nasıl dallanıp budaklanacağını düşünün. Bir sigara nelere mal oluyor iliklerinize kadar hissedin. Paketi masada bırakıp çıkın.

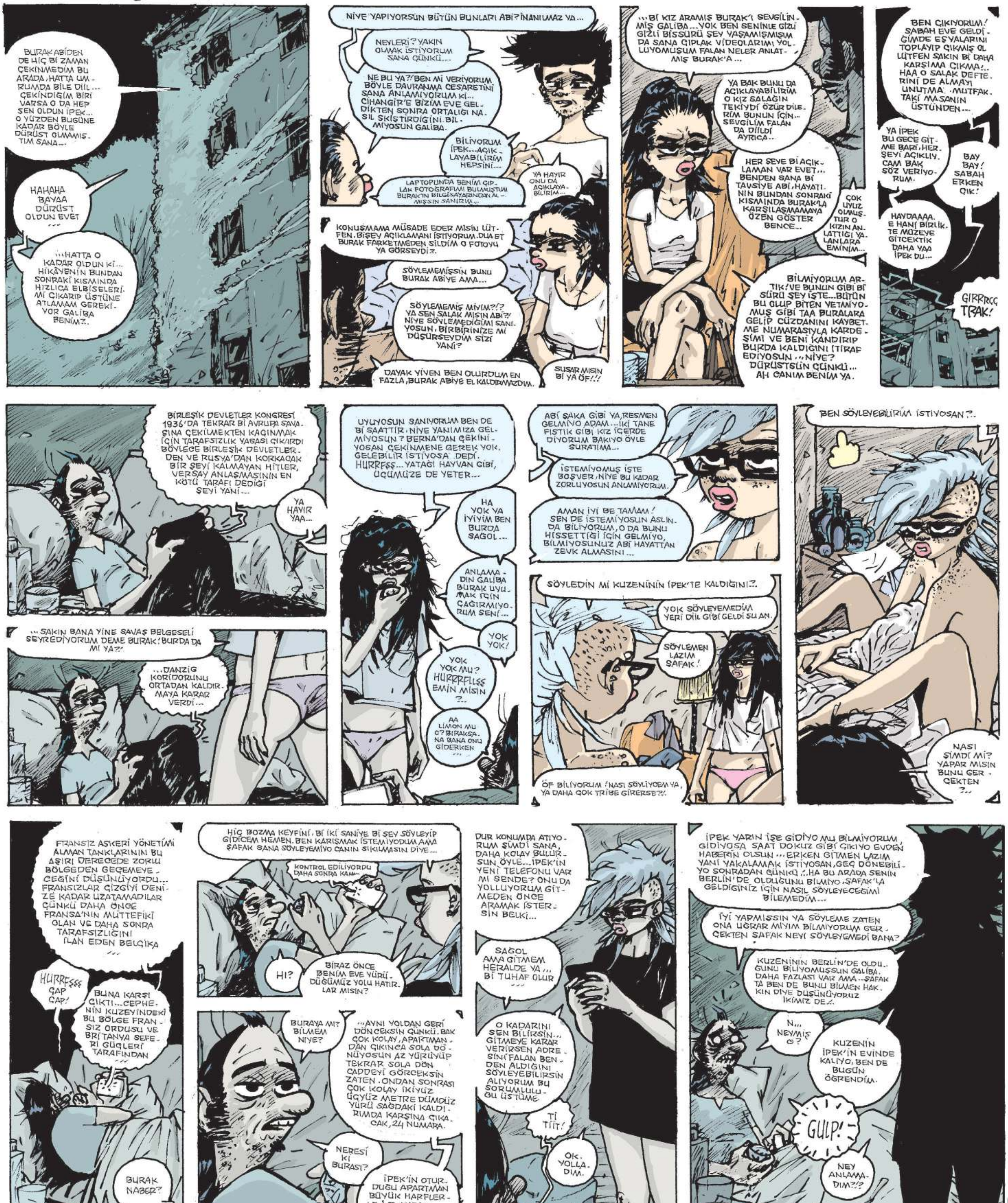
* Kendi sıkıntılarını anlatırken sürekli sigara içen ve öfkesi bir türlü sonlanmayan bir ergenle aynı masada oturun: *"Var ya ağzıma ne geliyosa söyledim. Böle aval aval suratıma bakıyo geri zekâlı. Geri zekâlıya bak ya! Orda gelmiş bana o kadar insanın içinde laf sokuyo! Sen kimsin ki bana laf sokuyosun? Merve'yle konuşmuşmuş, bilmem ne... Merve kim ya, sen kimsin? Geri zekâlı ya! Buldular tabi saf Seda'yı, Seda aşağı Seda yukarı, salağım ya ben, safım ya..."* gibi şeyler söylerken ağzının kenarından içine çektiği dumanı havaya üfürüşünü, külü uzamamasına rağmen sigarayı sürekli kül tablasına silkişini, küllük ve ağızdan geriye kalan vakitlerde sigarayı iki parmağının arasında (kafasının tam yanında) havada tutuşunu ve bütün bunların yanında diğer eliyle de sürekli paketle oynamasını seyredin. Bir süre sonra, söyledikleri manasız seslere dönüşürken sigarayla girdiği bu mücadelenin iyice belirginleştiğini ve sigara içme eyleminin anlamsız hareketlerden ibaret bir gösteri olduğunu fark edeceksiniz. O, konuşmaya devam ederken kendi sigaranıza yabancılaşmaya başlayacaksınız. Onunla aynı sigarayı içmenin zulmü size bir tür iç görü kazandıracak. Onu dinlemeye geri döndüğünüzde, sarf ettiği ilk "geri zekâlı" kelimesinin ardından sigaranızı söndürüp hiçbir şey söylemeden masadan kalkın. Size seslense bile arkanızı dönmeden uzaklaşırken onun için bir "geri zekâlı"ya dönüştüğünüzü ve ilerleyen günlerde sizi bir başkasına anlatırken sadece sigara gösterisinden ibaret olacağınızı düşünün. O ve sigara haklı. Siz geri zekâlısınız. Geri zekâlı olmayın. Sigarayı bırakın.

* Eforlu teste girin. Ben girdim. Kimse bana eforlu test için spor ayakkabı giy, uyarısında bulunmadığından botla gittim hastaneye. Sigaradan kurtulmak istiyorsanız siz de böyle yapın. Hemşire, "Botlarınızı çıkarırsanız daha iyi olur," diye uyardığında bu durumu çok da önemsemeyeceksiniz, çünkü üstünüzü de çıkarmanız istendiğinden karnınızı içeri çekmek ve dik durmakla uğraşıyor olacaksınız. Testin ilk kademesinde hiç sıkıntı çekmeden, dümdüz bir karın ve dik omuzlarla sigaranın sizi etkilemediğini ima eden asil bir görüntü sergileyeceksiniz. Koşu bandı hızının arttırıldığı ikinci kademede, sol ayağınızdaki çorap hafif hafif sıyrılmaya başlayınca biraz telaşlanacaksınız ama durumu idare etmeyi de başaracaksınız. Olaylar, koşu bandının gittikçe artan hızına paralel (şaşkınlık verici bir hızla) gelişecek. Üçüncü kademenin ortalarına doğru, sol ayağınızdaki çorap, topuk dönemecini aşarak hızla ilerleyip ayağınızdan kurtulacak. Koşu bandında yürüdüğünüz istikametin tersine doğru yitip giden sol tekin telaşını yaşarken, sağ tek de boş durmamış, topuk dönemecini zorlamaya başlamış olacak. Karnınızı içe çekerek, omuzlarınızı dik tutarak fit bir görüntüyle başladığınız koşuda yavaş yavaş bir evsize dönüşeceksiniz. Çoraplarınız kalbinizden daha önemli bir pozisyona geçecek. Üçüncü kademeyi çorabınızın sağ tekini ayağınızda tutma mücadelesiyle tamamlamaya çalışacaksınız. Sağlıklı olduğunuzu ispatlamak için değil, çorabınızı ayakta tutmak için efor sarf ederken iyice terlemeye başlayacaksınız. Dördüncü kademenin başlarında, hemşirenin kafasını yana çevirerek güldüğünü fark ettiğiniz an, sağ tek de hızla ilerleyerek topuk dönemecini aşacak. Sonunda, kalbiniz değil çoraplarınız yüzünden pes etmek zorunda kalacaksınız. Koşu bandından inip nefes nefese sandalyeye oturduğunuzda içe çektiğiniz karnınız bir yağ topağı halinde belirginleşecek. İşte istediğimiz kıvam bu. Bu durumunuzu hemen bozmayın. Koltuk altınızdan yayılan hafif ter kokusu eşliğinde önce çıplak sol ayağınıza, ardından sağ ayağınızın ucundan bir torba gibi sarkan çorabınıza iyice bakın. Sonra kafanızı kaldırıp hemşireyle göz göze gelin. Kaderde Mr. Bean mizahıyla hemşire güldürmek de varmış. Hemşire, arkadaşlarına sizi anlatmak için sabırsızlanıyor: "Bugün bir adam geldi…" diye başlayan bir hikâyenin kahramanısınız artık. Sigaranın en rezil kurbanısınız. Artık bırakmalısınız.

Çarpışma İpek & burak

yazan çizen OKY.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Huzursuzum, uzak, çok uzak şeylerin susuzluğu var bende"

Rabindranaht Tagore

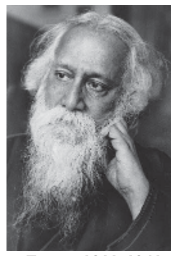
"BULANIK SULAR"

Mahallemizin(Balat'ın) epey yukarılarında; yokuşlardan, daha da dik başka başka yokuşlara geçe geçe, oflaya puflaya çıkılan(elimizde ağır çantalar), Haliç'e bakan bir tepedeydi Fethiye İlkokulu. Okulumuz.(*bizim yuvamız/ yaşasın okulumuz" diye bir şarkı söylerdik, hâlâ var mı*) Aşağılarda ta derinde, uzaktan, damların arasından bir deniz parçası görünür; (demir atmış paslı eski gemiler) tek tük evler, tüten dumanlar. Okulun çevresinde yer yer kırlık boş tepeler. Bir cami olmuş kırmızı tuğlalı Bizans kilisesi.(*Karaoğlan filmi çekilmişti çevresinde, Bizans'da geçiyordu)* Annesi ve teyzesiyle yaşayan o küçük Musevi kız, o kır parçalarının her birini ikibüklüm, yerlere kadar eğile eğile*(elmas yüzüğünü kaybetmiş bir masal prensesi misali)* teker teker, tekrar tekrar dolanır; dört yapraklı yonca arardı.(Gülseren miydi adı, sanki, nasıl olur, belki yanlış hatırlıyorum) Bize de aratırdı. *(arkadaşım da dahil; "Jules ve Jim" deki gibi hep beraber gezerdik* üçümüz*)* Bulursak ona vereceğiz. "Uğur"olacak. Bize istediğini yaptırırdı. Canla başla yapardık. (Meğer 160 000'de bir imiş rastlama ihtimali, yakınlarda öğrendim) O bi kere bulmuş ada'da biyerde, ama kaybetmiş.("istersem, teyzesine sorabilir" mişim-- aynı mahallede otururduk, zengin akrabaları vardı ada'da, bize oralardan, zenginlerin hayatından sahneler anlatırdı--)

Şair Zâtî 1471-1546

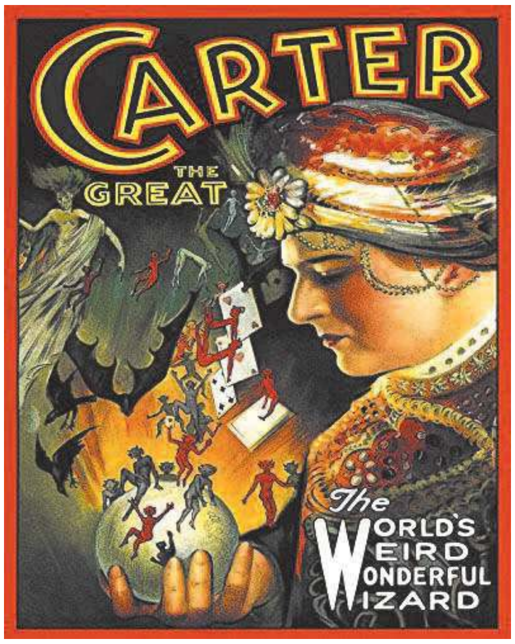
Hayatlarımız bir tür belirsizlik içinde. Ben, 'uğur'dan pek anlamazdım,(güvenmezdim) ama "uğursuzluk" u biliyordum. Taşınırken aynamız kırılmış, ananem bir köşeye çekilip ağlamıştı. Yedi yıl uğursuzluk demekmiş. O yüzden ağlamış. Öyle dedi.*(büyük adammışım gibi her soruma sahici cevaplar verirdi)*Yedi sekiz daha onbeş, oh neyse onbeş yaşıma gelince bitiyor. Sayılı gün. Gülümsedim. (her türlü üzücü duruma anında bir iyi haber/iyi son icad etme ustası olmuştum) Bir tek uğursuzluk olsa o kolay. Aynalar çok daha fazlasını barındırıyorlardı. Başımız beladaydı onlarla. Hava kararır kararmaz aynaların üzerlerini bezlerle (dikkatle/ telaşla) örter, *(açık minik bir parça kalmış mı)* hiç aksatmazdı. Tehlikeliymiş. Öyle diyordu. "Gece bakılmaz" O örtme işlerini (yüzünde ciddi, gergin ifadelerle) yaparken yakınında olmamdan bile hoşlanmazdı. "Sen camdan bak bakalım, kar başladı mı"

Tagore 1861-1941

Ananem hoşlanmasa da gittiğimiz evlerde,*(kaybedilmiş imparatorluğun, yanan şehirlerinden kaçıp kurtulmuş insanlar, büyük çoğunluğu)* sürekli fallar bakılır, rüyalar tabir edilir, kurşunlar dökülür, tütsülerle evler kazadan beladan korunmaya çalışılırdı.

Şimdilerde daha sık rastlıyorum. Kehanetler. Her yerde. Önceden söylenmiş üçüncü dünya savaşı başlangıç tarihleri. Dünyanın sonu kehanetleri. Dünyaya çarpan meteorlar. "Armageddon" Baba Vanga. "2018 de orta doğuda başlayacak demiş" savaş. Kaos, kriz zamanları kehanetlere, fallara, falcılara daha çok ihtiyaç duyuyor insanlar. (fala, falcıya harcadıkları para yıllık 5 milyar euro'ya ulaşmış İtalyanların, 2010 krizi başladığında) Ben bu yaşa geldim. Krizsiz, darbesiz, her şeyini bir anda tamamen kaybetme ihtimali barındırmayan bir dönem; hiç hatırlamıyorum. Orta doğu.

"Dünya, bulanık bir su gibidir"

Çok çok eski bir bedevi sözüymüş bu.*(az kalsın "aynen öyle" diyecektim içimden, ilk rastladığımda o müthiş söze--"sıkıntı yok"tan beter sanki, nerden çıktı.--en gıcık yanı da o tonlama; o çifter"a"lı, çifter"y"li o melodisi, "aynen"le "öyle"nin, o hiç aralıksız, kaygan/kavisli bitişmesi brrr --)*

Ben kendi adıma fal sevmem. Baktırmayı yani. *("geleceğim"i söylemesin, kulaklarımı kapatıp bağıra çağıra şarkı söyleye söyleye kaçabilirim, söylerse)* Ama falcı ; severim. Onları. Çok. Kahin. Müneccim. Hepsini. Şairleri sever gibi severim. Birbirine pek uzak işler değil zaten.

(Beyazıt camii avlusunda küçücük bir "remil" dükkanı vardı büyük divan şairimiz Zâtî'nin. --zar zor geçiniyordu, Fatih Sarıgüzel hamamına yakın mütevazi evinde zaruretler içinde vefat etti--Bir "remmal"di kendisi. Bir tür kum falı remil. "remil atmak/remil dökmek" Kuma çizgiler çizilerek yapılıyor)

Delphi tapınağının kadın kâhinleri

Herneyse,
bu yazının da sonuna gelmiş bulunuyoruz…

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler, "berrak sular" diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

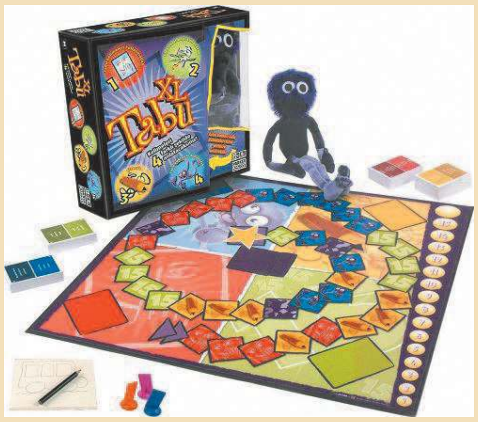
O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Tavşanımın kafasına tükürmek için ısrar eden misafir çocuğuna bakarken bir yandan düşünüyorum. İnsanoğlu ne kadar kolay şımaran bir varlık... Hiç böyle yapmaz aslında, kedilerle falan çok güzel oynuyor diyor annesi. Onun elinde değil ki annesi. Çocuğunuzun insan olduğunun en güzel kanıtı şımarması. İnsan şımarmak üzere evrimleşmiştir. Evrimleştikçe şımarmış, şımardıkça evrimleşmiştir. İlerleme dediğimiz şeyin çoğu aslında mühendis şımarmasıdır. İlk insanlar kurttan ''aman beni yemesin, benden yavaş koşan hastayı ve yaşlıyı yesin'' diye kaçardı, şimdi bir bakın köpeklerin haline. Gülüyorsun ama bir yandan da üzülüyorsun, ''bunun suratı niye böyle olmuş ya'' falan diyorsun. Montun cebine sığan köpekler yaptılar. Montun cebine sığmayacak bir çok şeyi montun cebine sığabilecek hale getirdiler. Artık insanların montlarının cebinde ne olduğunu tam olarak asla bilemiyoruz. Montu hem gerçek anlamında, hem de duygusal montlarımız anlamında kullanıyorum. Sakin bildiğiniz insanın cebinden manyakça hırslar çıkıyor. İnsanlar belirsizliklerle dolu, kimden ne bekleyeceğimizi tam olarak kestiremiyoruz. Bütün bu belirsizlik içinde emin olabileceğimiz tek şey: insanlar doğuyor, şımarıyor ve ölüyor.

(Mont benzetmesin kazasız belasız sonuna geldik. Birlikte atlattık. İyi bir şey olarak düşünmüştüm, sizlere edebi bir haz yaşatacağım zannetmiştim. Onun yerine çok büyük ve birbirini tam olarak tanımayan bir arkadaş grubunu zorla kendi çok sevdiği oyun kafeye götürüp herkese zorla eşli tabu oynatmaya çalışan cahil çocuk gibi oldum. Herkese ''allah allah, ne gerek vardı ki?'' dedirttim. Benzetme de bir yazar şımarıklığıdır. Bir şeyi başka bir şeye benzetip kendini ve okuru durduk yere zora sokmak, sonra benzetmenin peşinde saçma sapan yerlere sürüklenmek ve insanları da sürüklenmek. Bir benzetmeye girerken kendini iyi tartmak gerekir. Ben bu benzetmenin altından kalkabilir miyim diye enine boyuna düşünmek gerekir. Eğer aceleyle ve cahil cesaretiyle dev bir benzetmeye girerseniz kendinizi anlatmak istediğiniz olaylardan beş on kilometre ötelerde, hiç bilmediğiniz mahallelerde bulabilirsiniz.)

En şımarmaz dediğimiz insanları ağzı köpük içinde gördüm yıllar içinde. Doğru tuşlara doğru sırayla basmak yeter. Mesela babanız. Babanızı şımarırken hayal edemeyen yüzlerce tanıdığı var. Oysa siz biliyorsunuz. Babanızın dövüş oyunlarındaki karakterler gibi gizli hareketleri var. Siz o yaz tatilini hatırlıyorsunuz, siz o düğünde bazı şeylere tanık oldunuz. Eve yıllar önce atari alındığında babanızın annenize atari tabancasıyla yaptığı şovlar... Bunlar kayıtlı.

Herkesin bir zehiri vardır. Şu büyükelçiye bir bakın. Hayatınızda bundan dengeli, bundan ağırbaşlı bir insan görebilir misiniz? Kendini yüksek kültürle, prestijli konuklarla, diplomatik ziyaretler ve sanatçı buluşmalarıyla çevirmiş, ölçülü eğlenceler şatosunda efendilik tahtından hayatına hükmediyor. Oysa yılan zehrinden korunsun diye kız kulesine kapatılmış prensesten ne farkı var? Prensesin babası da çok iddialıydı, ''çok üst düzey önlemler aldık, kızı artık yılanın sokması imkansız yani'' diye. Zehir her türlü yolunu bulur. Bu büyükelçiyi gittiği prestijli yatılı okuldan sınıf arkadaşlarıyla ''pilav günü'' kisvesi altında bir araya getirin, ama pilav vermeyin, şarap verin. Pilav gününün çıkışında da arkadaşları ''bırakmayız mösyö, bizimle eskiden okuldan kaçıp gittiğimiz meyhaneye geleceksin'' diye ısrar etsin. Gecenin sonunda ''gelin bizim büyükelçilik binasına gidelim, orada viski var benim. Müzik de açarız...'' diye ısrar edecektir. İtiraz edeni kafa kola alacaktır. ''Bir Feride vardı, kız lisesinden bizim okula dansa gelmişlerdi, hepimizle dans etmişti. Onu arayalım. Ben numarasını buldururum. Arayalım.'' diyecektir. Daha neler neler. ''Büyükelçiye bak, internetteki kediler gibi oldu, ne biçim hareketler yapıyor'' diye düşünmemeliyiz, yadırgamamalıyız. Hele ki küçük görmek asla. Çünkü sizin de bir hallerinizi bir yerlerde net olarak hatırlayan bir şahıs vardır. Yine de çocuklarınızı uyarın tabi, insanlık bu diye müsamma göstermeyin. Bugün tavşana tükürür, yarın evi yakar.

@kaansezyum

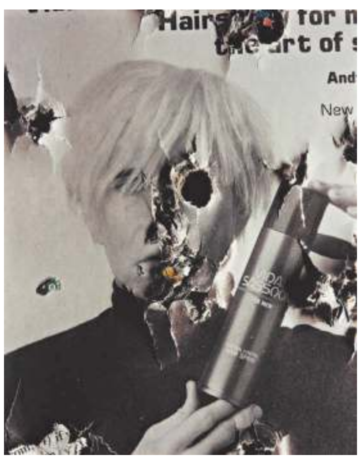
Olumsuz bir şey

Herkes zor bir dönemden geçiyor. Mideler bozuk, ağızlar bozuk, ahlaklar bozuk, dertler testi testi yüklenmiş sırtlara, iş yok, güç yok, sorunlar tesbih gibi dizilmiş sıra sıra bekliyor. Para yok, pul yok, mal mal bakıyor herkes birbirinin suratına. Trafikte kural yok zaten. En fazla da trafiği düzenleme görevinde olanlar kural ihlali yapıyor ama onların hakkı. Ters yönden gitme, ona buna bağırma, şov gibi milleti darlama bizde. Kural nizam olmayınca herkes kendi imkanıyla şeklini koyuyor. Sistem hep garibanı eziyor, parası olan istediğini yapıyor, yanına kar kalıyor. Kodamanların vergi borçları silinirken, elektrik faturasını ödeyemezsen ertesi gün şak elektriğini kesiyorlar. 400 milyon liralık borç ise bir anda yok olup gidiyor. Kalkınma böyle bir şey herhalde.

Tam bir kaos içindeyiz. Derdini anlatacağın, derman bulabileceğin, sana yardımcı olacak bir yaslanacak omuz, bir merci, bir bi şey bulamıyorsun. Ormanda ortada mal gibi kalmış savunmasız hayvan gibisin. Herkes çakallık, itlik, pislik, yılanlık, çiyanlık peşinde. Kuralsızlık, kanunsuzluk yeni kanun olmuş.

Adamlar konsoloslukta adam paketliyor, ortama sonra temizlik ekibi çağırıyor, her şey göz önünde oluyor… Hadi buna kimse ses etmezse bundan sonra herkes böyle takılır iyice. Kimse kimseyi sallamıyor. Herkes gücü yettiğine dişlerini geçiriyor. Kediler bile sabah sen uyanmadan uyanıp kafanı patiliyor. Maksat sıkıntı olsun…

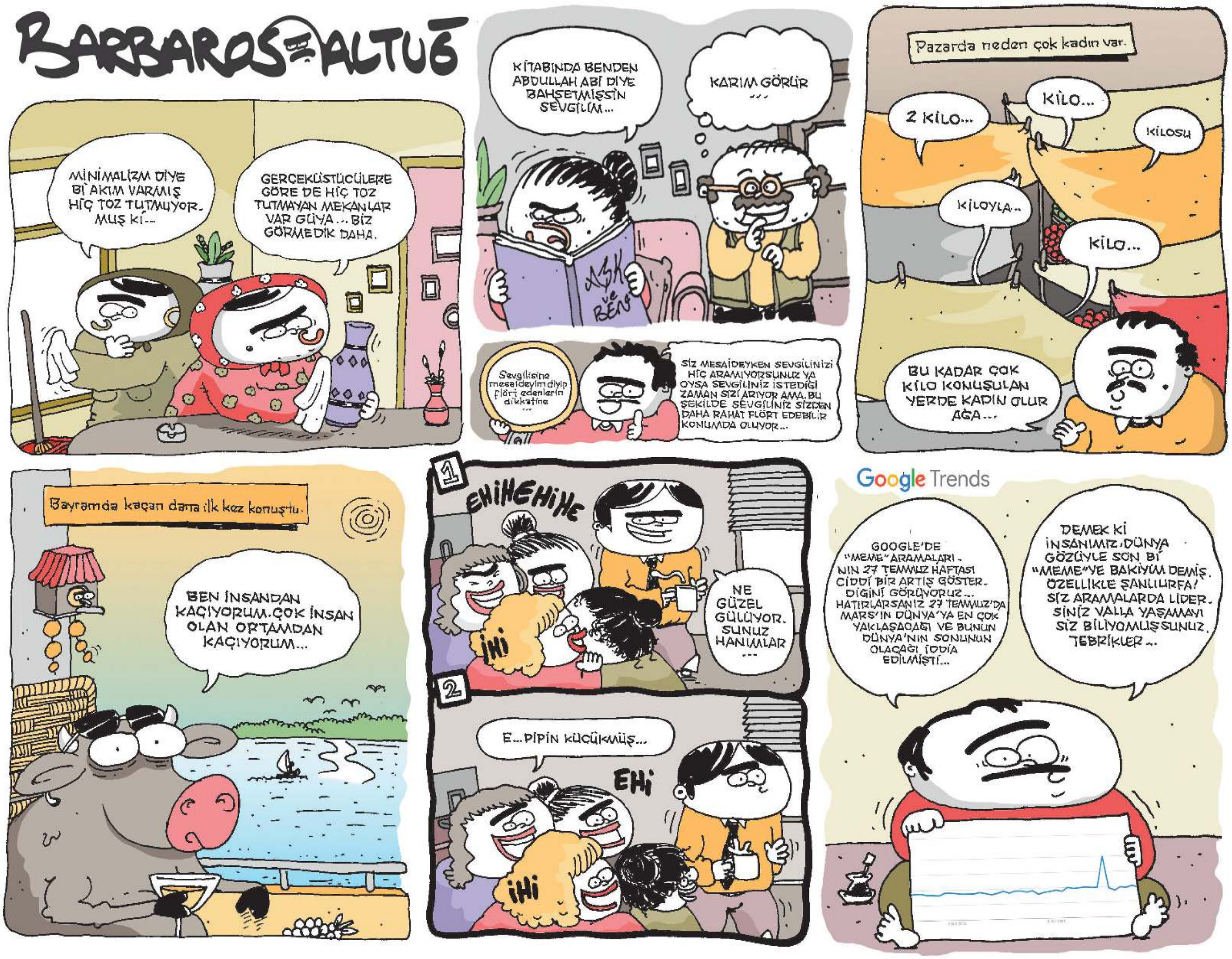
Herkesin suratından belli. Eskiden deprem sonrası insanların suratı böyle acayip olmuştu. Herkes tedirgin tedirgin birbirine bakardı, ne olacağını bilemeden korku içinde takılırdık. Şimdi ise bi yerden bi şey gelecek ama ne gelecek, onu bilemiyorsun. Geliyor da. Gündem durmak bilmiyor, huzurla, rahatla, sakinlikle kimsenin işi olmuyor. Sokağa çıkıyorsun iki dakikada trafikte birbirini boğazlayan insanlar görüyorsun. Artık kim kimi boğazlarsa, kim önce silah çekerse o kazanıyor. Camlar kırılıyor, çerçeveler iniyor aşağı. Kapıyı kapatın, karakola çekin otobüsü. Tacizcilerini keyfi yerinde, yapan yaptığıyla kalıyor.

Bir yandan da idam istiyor bazıları. Sanki eğitimsizliğin çözümü ölüm gibiymişcesine… Cahilliği cahillikle temizlemeye çalışıyorlar ısrarla.
Yanlış insanlar linç ediliyor, yedikleri dayakla kalıyorlar, adalet badem olmuş gidiyor. Zaten az vardı, iyice bitirdik, sulandıra sulandıra kullanıyoruz. Elimi yüzümüz kir pas içinde, yüzlerimiz kömür karası… Kimsenin utanması yok zaten, neye utanalım ki? Utanmadığın sürece itibar görüyorsun. Bir de böyle ortamda gençliğini yaşamaya çalış, yaşlılığını yaşamaya çalış, orta bilmemne yaşını yaşamaya çalış… Gezmek, tozmak, dolaşmak, eğer kendi muhitinde değilsen hayal olmuş artık. Dışarı çıkmak ateş pahası, bi yere gidip arkadaşlarınla bi şey yemeye çalışmak gereksiz masraf. Para yok, kimde para var ki?

Instagram'da para var bir tek. Herkes mutlu, herkes alışverişte, deniz kenarında, herkese "Life is a bliss" yani hayat bi şeker… Her gün para harcıyanlar, birbirlerini kıskandırmak için Instagram'da yarışıyor. Herkes birbiri gibi olmak istiyor, herkes bir günde ünlü olup voliyi vurmak istiyor. Kimse düzenli çalışıp kendini geliştirmek istemiyor. Gelişip de ne yapacaksın? Artiz mi olacaksın?

Oyuncular oyuncu değil, artizler artiz değil neredeyse. Televizyon ölüymüş uzun zamandır. İmkanı olan zaten tv izlemiyor, izleyenler de ezim ezim eziliyorlar. Ya yalandan tarihli diziler, saçma sapan senaryolar, hayallerle yaşıyor bazıları. Bazıları olmayan kahramanlık hikayeleri peşinde, herkes birbirine silah çekiyor dizilerde. Sokakta da neredeyse öyle zaten. Her şey birbirinin yansıması. Savaşlı diziler, ölümlü diziler, cinayetli diziler, aldatmacalı diziler, zenginlikli diziler, hep olamadığımız, olsak da bi şey olmayacak hayatları gösteren kırık vitrinler gibi. Haber, bilgi zaten yok. Haberin olsa daha kötü üzülürsün zaten. Toplum kafayı iyice sıyırmış, otobanda 140'la giden muayenesiz bir Kartal gibi tıngır mıngır kaza yapacağımız o son viraja doğru gidiyor gibiyiz. Toplumu kim kurtaracak o virajdan? Emniyet şeridinden giden motorsikletler mi?

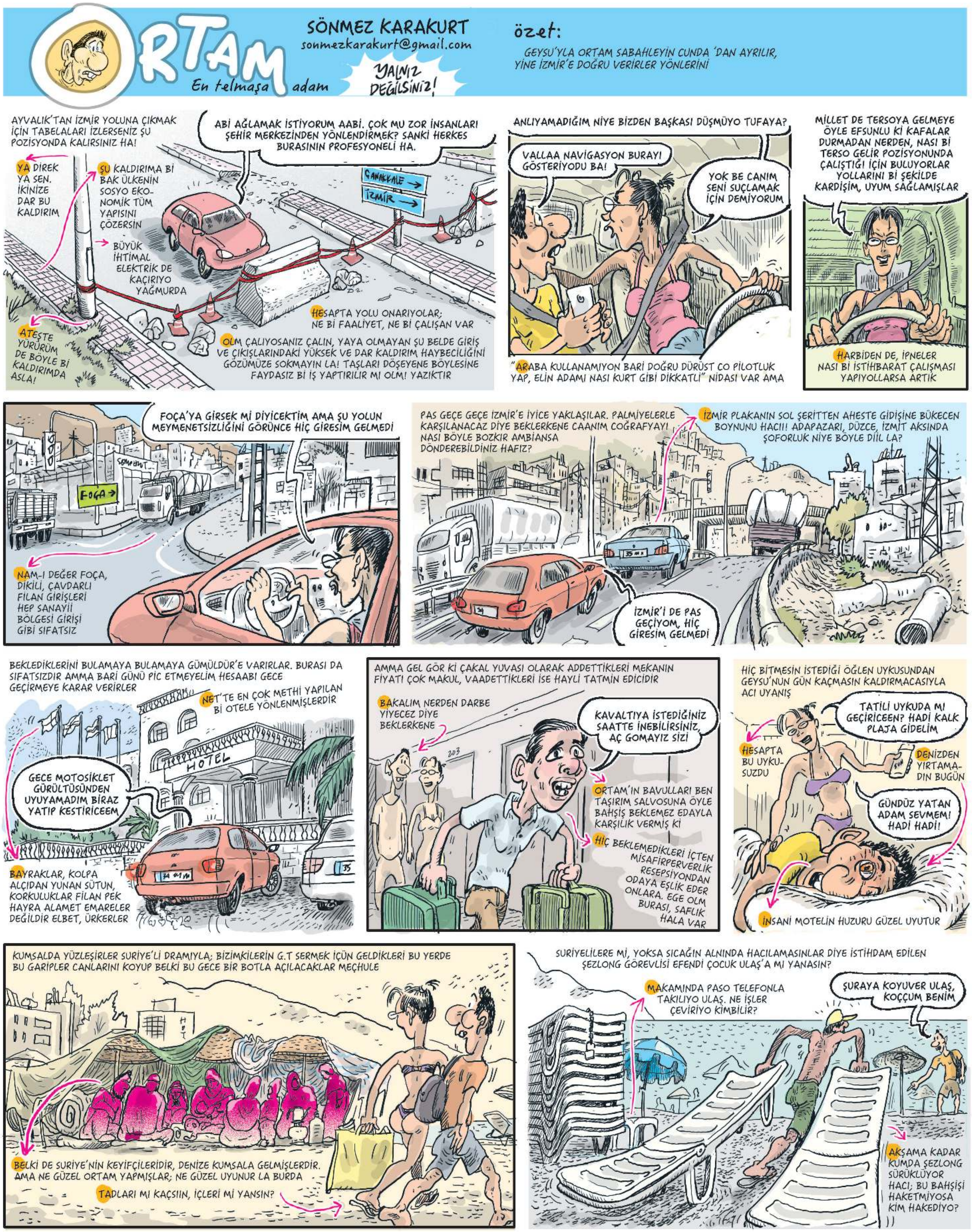
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 18 EKİM 2018 | Sayı: 581

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM SABAHLEYİN CUNDA 'DAN AYRILIR, YİNE İZMİR'E DOĞRU VERİRLER YÖNLERİNİ
AYVALIK'TAN İZMİR YOLUNA ÇIKMAK İÇİN TABELALARI İZLERSENİZ ŞU POZİSYONDA KALIRSINIZ HA!
ABİ AĞLAMAK İSTİYORUM AABİ. ÇOK MU ZOR İNSANLARI ŞEHİR MERKEZİNDEN YÖNLENDİRMEK? SANKİ HERKES BURASININ PROFESYONELİ HA.
YA DİREK YA SEN. İKİNİZE DAR BU KALDIRIM
ŞU KALDIRIMA Bİ BAK ÜLKENİN SOSYO EKONOMİK TÜM YAPISINI ÇÖZERSİN
BÜYÜK İHTİMAL ELEKTRİK DE KAÇIRIYO YAĞMURDA
ÇANAKKALE
İZMİR
ATEŞTE YÜRÜRÜM DE BÖYLE Bİ KALDIRIMDA ASLA!
HESAPTA YOLU ONARIYOLAR; NE Bİ FAALİYET, NE Bİ ÇALIŞAN VAR
OLM ÇALIYOSANIZ ÇALIN, YAYA OLMAYAN ŞU BELDE GİRİŞ VE ÇIKIŞLARINDAKİ YÜKSEK VE DAR KALDIRIM HAYBECİLİĞİNİ GÖZÜMÜZE SOKMAYIN LA! TAŞLARI DÖŞEYENE BÖYLESİNE FAYDASIZ Bİ İŞ YAPTIRILIR MI OLM! YAZIKTIR
ANLIYAMADIĞIM NİYE BİZDEN BAŞKASI DÜŞMÜYO TUFAYA?
VALLAA NAVİGASYON BURAYI GÖSTERİYODU BA!
YOK BE CANIM SENİ SUÇLAMAK İÇİN DEMİYORUM
"ARABA KULLANAMIYON BARİ DOĞRU DÜRÜST CO PİLOTLUK YAP, ELİN ADAMI NASI KURT GİBİ DİKKATLİ" NİDASI VAR AMA
MİLLET DE TERSOYA GELMEYE ÖYLE EFSUNLU Kİ KAFALAR DURMADAN NERDEN, NASI Bİ TERSO GELİR POZİSYONUNDA ÇALIŞTIĞI İÇİN BULUYORLAR YOLLARINI Bİ ŞEKİLDE KARDİŞİM, UYUM SAĞLAMIŞLAR
HARBİDEN DE, İPNELER NASI Bİ İSTİHBARAT ÇALIŞMASI YAPIYOLLARSA ARTIK
FOÇA'YA GİRSEK Mİ DİYİCEKTİM AMA ŞU YOLUN MEYMENETSİZLİĞİNİ GÖRÜNCE HİÇ GİRESİM GELMEDİ
FOÇA
NAM-I DEĞER FOÇA, DİKİLİ, ÇAVDARLI FİLAN GİRİŞLERİ HEP SANAYİİ BÖLGESİ GİRİŞİ GİBİ SIFATSIZ
PAS GEÇE GEÇE İZMİR'E İYİCE YAKLAŞILAR. PALMİYELERLE KARŞILANACAZ DİYE BEKLERKENE CAANIM COĞRAFYAYI NASI BÖYLE BOZKIR AMBİANSA DÖNDEREBİLDİNİZ HAFIZ?
İZMİR PLAKANIN SOL ŞERİTTEN AHESTE GİDİŞİNE BÜKECEN BOYNUNU HACI!! ADAPAZARI, DÜZCE, İZMİT AKSINDA ŞOFORLUK NİYE BÖYLE DİİL LA?
İZMİR'İ DE PAS GEÇİYOM, HİÇ GİRESİM GELMEDİ
BEKLEDİKLERİNİ BULAMAYA BULAMAYA GÜMÜLDÜR'E VARIRLAR. BURASI DA SIFATSIZDIR AMMA BARİ GÜNÜ PİÇ ETMEYELİM HESAABI GECE GEÇİRMEYE KARAR VERİRLER
NET'TE EN ÇOK METHİ YAPILAN Bİ OTELE YÖNLENMİŞLERDİR
HOTEL
GECE MOTOSİKLET GÜRÜLTÜSÜNDEN UYUYAMADIM BİRAZ YATIP KESTİRİCEEM
BAYRAKLAR, KOLPA ALÇIDAN YUNAN SÜTUN, KORKULUKLAR FİLAN PEK HAYRA ALAMET EMARELER DEĞİLDİR ELBET, ÜRKERLER
AMMA GEL GÖR Kİ ÇAKAL YUVASI OLARAK ADDETTİKLERİ MEKANIN FİYATI ÇOK MAKUL, VAADETTİKLERİ İSE HAYLİ TATMİN EDİCİDİR
BAKALIM NERDEN DARBE YİYECEZ DİYE BEKLERKENE
203
KAVALTIYA İSTEDİĞİNİZ SAATTE İNEBİLİRSİNİZ, AÇ GOMAYIZ SİZİ
ORTAM'IN BAVULLARI BEN TAŞIRIM SALVOSUNA ÖYLE BAHŞİŞ BEKLEMEZ EDAYLA KARŞILIK VERMİŞ Kİ
HİÇ BEKLEMEDİKLERİ İÇTEN MİSAFİRPERVERLİK RESEPSİYONDAN ODAYA EŞLİK EDER ONLARA. EGE OLM BURASI, SAFLIK HALA VAR
HİÇ BİTMESİN İSTEDİĞİ ÖĞLEN UYKUSUNDAN GEYSU'NUN GÜN KAÇMASIN KALDIRMACASIYLA ACI UYANIŞ
TATİLİ UYKUDA MI GEÇİRİCEEN? HADİ KALK PLAJA GİDELİM
HESAPTA BU UYKUSUZDU
DENİZDEN YIRTAMADIN BUGÜN
GÜNDÜZ YATAN ADAM SEVMEM! HADİ HADİ!
İNSANİ MOTELİN HUZURU GÜZEL UYUTUR
KUMSALDA YÜZLEŞİRLER SURİYE'Lİ DRAMIYLA; BİZİMKİLERİN G.T SERMEK İÇÜN GELDİKLERİ BU YERDE BU GARİPLER CANLARINI KOYUP BELKİ BU GECE BİR BOTLA AÇILACAKLAR MEÇHULE
BELKİ DE SURİYE'NİN KEYİFÇİLERİDİR, DENİZE KUMSALA GELMİŞLERDİR. AMA NE GÜZEL ORTAM YAPMIŞLAR; NE GÜZEL UYUNUR LA BURDA
TADLARI MI KAÇSIIN, İÇLERİ Mİ YANSIN?
SURİYELİLERE Mİ, YOKSA SICAĞIN ALNINDA HACILAMASINLAR DİYE İSTİHDAM EDİLEN ŞEZLONG GÖREVLİSİ EFENDİ ÇOCUK ULAŞ'A MI YANASIN?
MAKAMINDA PASO TELEFONLA TAKILIYO ULAŞ. NE İŞLER ÇEVİRİYO KİMBİLİR?
ŞURAYA KOYUVER ULAŞ, KOÇÇUM BENİM
AKŞAMA KADAR KUMDA ŞEZLONG SÜRÜKLÜYOR HACI; BU BAHŞİŞİ HAKETMİYOSA KİM HAKEDİYO?

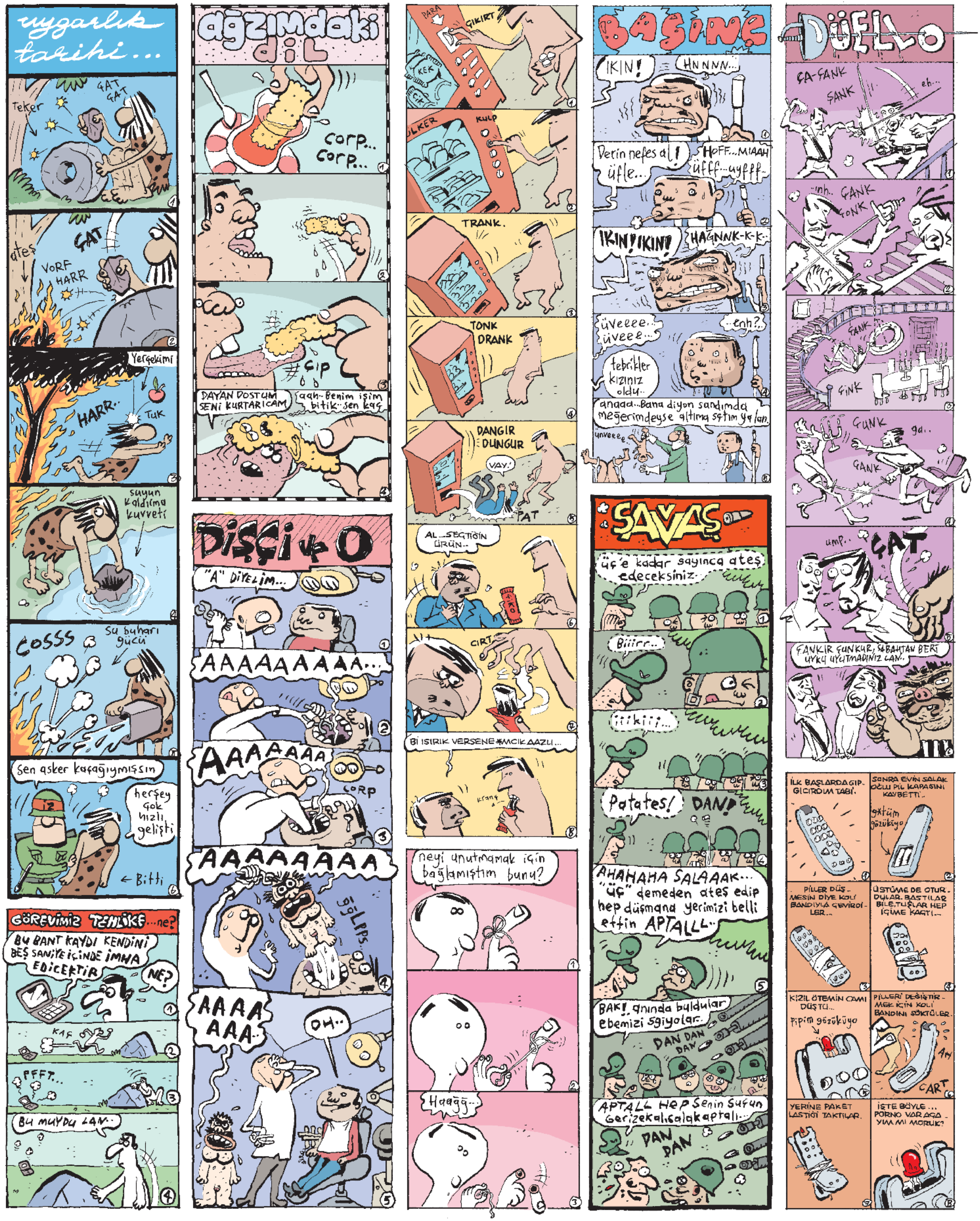
UYKUSUZ

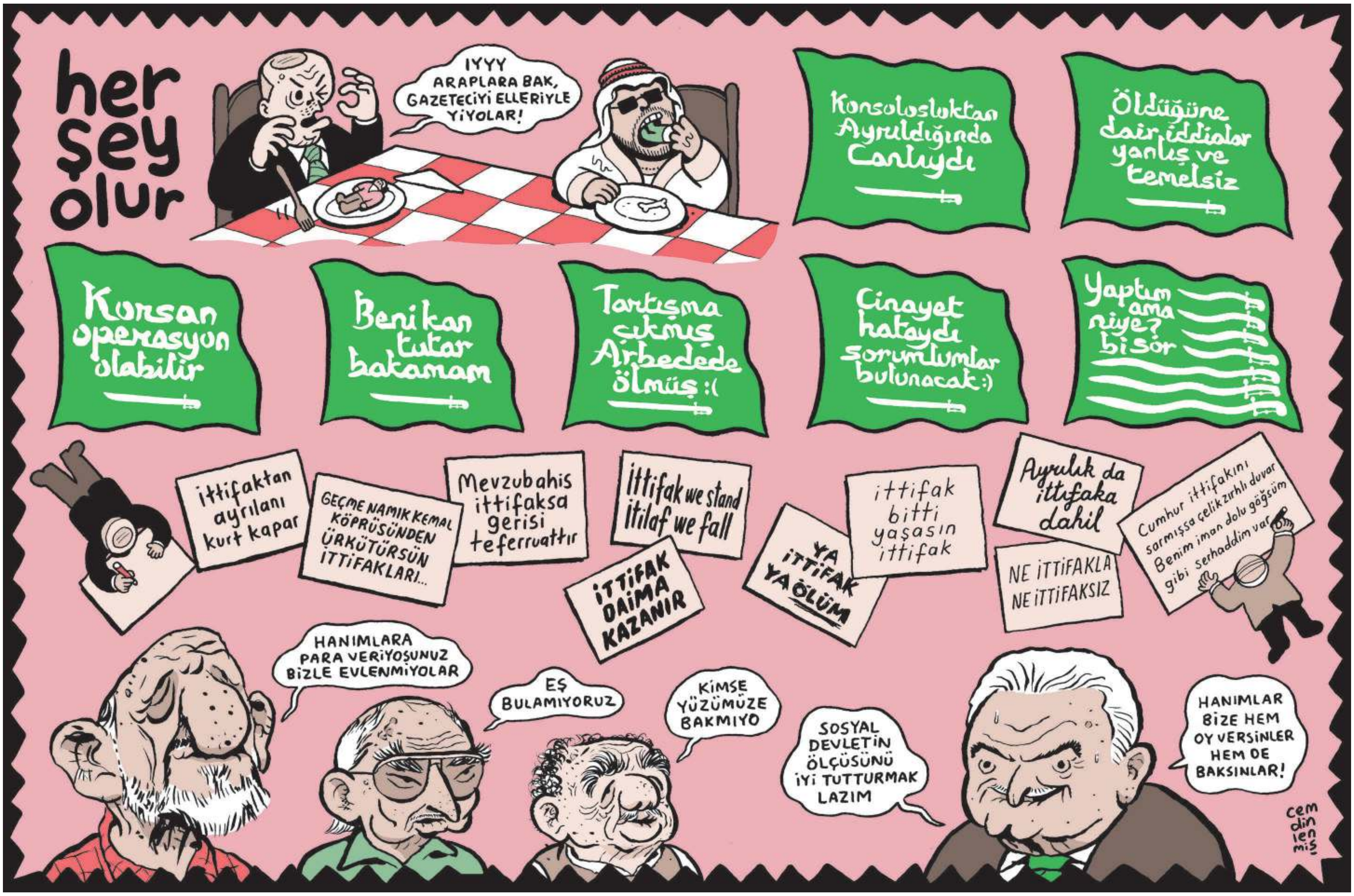
25 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2018/43 No: 582
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

'Sosyal yardımlarda kesinti' mesajı veren Meclis Başkanı Yıldırım, gerekçe olarak kadınların maddi imkanlarının artması sonucu erkeklerin evlenememesini gösterdi

AMAN NE KOMİK

@kaansezyum

Sonsuza kadar sayasım var

Hepimiz hayatta sonsuza kadar kalmayacağız gibi görünüyor. En azından uzun yıllardır bunun dışında bir şekil görmedik. Bazı yerlerde 100'lü yaşlarının üzerinde yaşayanlar var ama genelde onlar da bir noktada sizlere ömür oluyor…

Dünyadaki böceklerde büyük bir ölüm var. Porto Riko'da böceklerin 2/3'ü ortalıktan kaybolmuş…

Neyse ne zaman içinde yaşayacağımızı kendimiz seçemediğimiz gibi bir de ne zaman öleceğimizi de tam kestiremiyoruz. Herkes genelde uykuda ölmeyi tercih ediyor gibi ama o şekilde de çok gerçekleşmiş istek örnekleriyle karşılaşamıyoruz.

Tabii çevresel faktörler de etkili. Şimdi iş güvenliği olan, trafikte yol meselesi yüzünden insanların bıçaklanmadığı, vurulmadığı yerler de var. Bazı yerlerde insanların üzerine maden çökmüyor mesela. Önlem alınıyor. Yollar çökmüyor, trenler yoldan çıkmıyor, şehirlerine bomba atılmıyor, işe giderken aracın içinde yağmurdan sonra boğulmuyorlar falan filan. Herkes uyandığı hayatı yaşıyor. Hayattan kaçmak mümkün değil, neredeysen, oranın hayatını yaşıyorsun ilk başlarda. Tabii şanslıysan, zengin bir ailede doğduysan işler biraz daha değişiyor. Zenginler her şekilde iyi yaşıyor… Zenginler hamamböceği gibi, hamamböceği de binbir türlü sıkıntıda ekmeğini buluyor, ürüyebiliyor, kafasını yaşıyor. Aynı zenginler gibi. Para varsa, işler kolaylaşıyor. Ama tabii ki hiçbir şekilde kesin bir şekilde çözüm olamıyor dermanlara.

Yaşam boyunca kaç parça dinleyeceğim? Kaçını seveceğim? Kaç tanesini kaçıracağım acaba? Benden sonra acayip güzel müzikler de çıkacak kesin, onları nasıl dinleyeceğim? Şu anda zaman elimdeyken ne yapmalıyım? Biraz daha ısınabilmek, dizlerimi ve ayaklarımı ısıtıp biraz daha mı kalsam yorgan altında? Saat çaldıkça ertelesem de hiçbir şey yapmadan, sadece

ısınarak biraz daha mı uyuklasam? Bu da çok keyifli. Yani hayatımda kaç kere yatağın içinde mırıl mırıl, bir kedi misali sadece ısınma ve uyuklama keyfini kaç kere yaşayacağım acaba? Ya da bu son mırıltılar mı?

Kaç kere vapura binip Kadıköy'den Karaköy'e gideceğim, kaç kere daha suda yüzen yunus görüp hareketlerine imreneceğim, kaç tane kocaman tanker göreceğim acaba boğazın ortasında vapurdayken? Kaç kere yağmura hazırlıksız yakalanıp ıslanacağım ve yağmura ve beton dökülmüş meydanlara, sahillere laf edeceğim acaba?

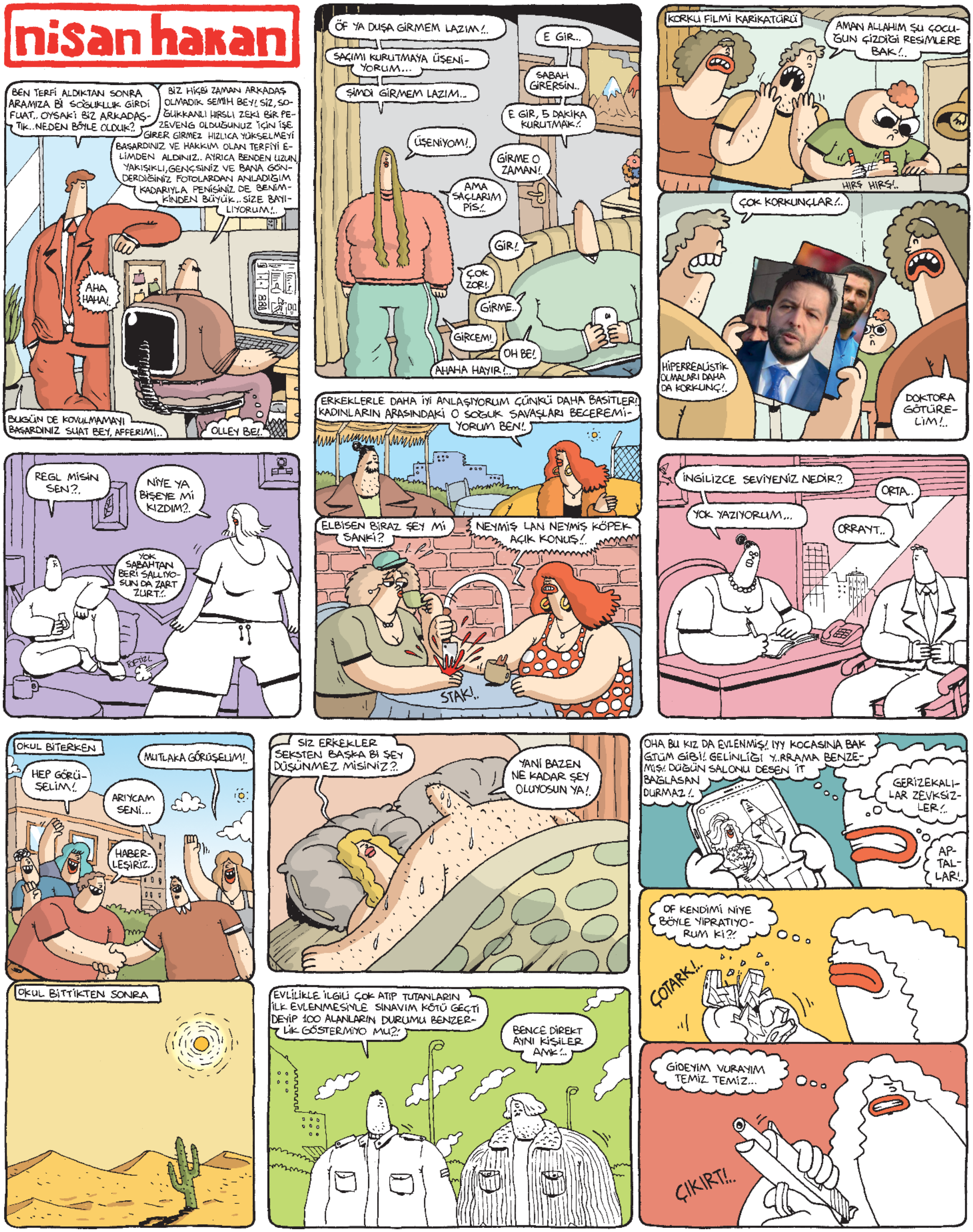
Kaç tane daha sevimli hayvan yavrusu görüp onunla oynayacağım acaba? Hepsinin kafası sıcacık oluyor ufakken. İnce kuyruk severim, hayatta belli zevklerim var... Suda kendimden büyük balık görmek isterim. Çok heyecan verici oluyor. Güzel sıcak ve beraak denizlerde dalıp çıkmak isterim. Yengeç olsun, vatoz olsun, tepeden incelerim. Ahtapotlara saygı duyarım, kalamarlarla el ele tutuşup halay çekerim… (Kalamarlar bu arada suda ekip halinde takılırken aynı halaycılar gibi yan yana duruyorlar, adeta mıntıka temizliği yapan askerler gibi denizi tarıyorlar)

Kaç tane daha hayvanım olacak? Kaç hayvan daha beni istismar edip kendi hayatını kurtaracak? Bunların tiplerini bile tahmin edemiyorum, sayısını düşünmk bile beyhude.

Yoksa bunların hepsini kırıp hiç yapmadığım şeylere mi kopsam? Henüz vaktim var –gibi görünüyor- sanki. Şimdi çıksam yola, orayı burayı dolaşsam, sonrasında kaç yer dolaşabileceğim? Her düşüncenin bir yol hale geldiği şeye hayat deniyor sanki. Kendi yolunu seç, ister tur at ister vazgeç.

Hal böyleyken hayat bir sayma işlemi gibi bir yandan da, benim ise sonsuza kadar sayasım var.

Not: Bu arada; ölümden koşarak bir yere kadar kaçabiliyorsunuz.

nisan hakan
BEN TERFİ ALDIKTAN SONRA ARAMIZA Bİ SOĞUKLUK GİRDİ FUAT.. OYSAKİ BİZ ARKADAŞTIK..NEDEN BÖYLE OLDUK?.
BİZ HİÇBİ ZAMAN ARKADAŞ OLMADIK SEMİH BEY! SİZ, SOĞUKKANLI HIRSLI ZEKİ BİR PEZEVENG OLDUĞUNUZ İÇİN İŞE GİRER GİRMEZ HIZLICA YÜKSELMEYİ BAŞARDINIZ VE HAKKIM OLAN TERFİYİ ELİMDEN ALDINIZ.. AYRICA BENDEN UZUN, YAKIŞIKLI, GENÇSİNİZ VE BANA GÖNDERDİĞİNİZ FOTOLARDAN ANLADIĞIM KADARIYLA PENİSİNİZ DE BENİMKİNDEN BÜYÜK.. SİZE BAYILIYORUM!..
AHA HAHA!.
BUGÜN DE KOVULMAMAYI BAŞARDINIZ SUAT BEY, AFFERİM!..
OLLEY BE!.
ÖF YA DUŞA GİRMEM LAZIM!..
SAÇIMI KURUTMAYA ÜŞENİYORUM...
ŞİMDİ GİRMEM LAZIM..
E GİR..
SABAH GİRERSİN..
E GİR, 5 DAKİKA KURUTMAK!.
ÜŞENİYOM!.
GİRME O ZAMAN!.
AMA SAÇLARIM PİS!.
GİR!.
ÇOK ZOR!.
GİRME..
GİRCEM!.
OH BE!.
AHAHA HAYIR!..
KORKU FİLMİ KARİKATÜRÜ
AMAN ALLAHIM ŞU ÇOCUĞUN ÇİZDİĞİ RESİMLERE BAK!..
HIRS HIRS!..
ÇOK KORKUNÇLAR!..
HİPERREALİSTİK OLMALARI DAHA DA KORKUNÇ!.
DOKTORA GÖTÜRELİM!..
ERKEKLERLE DAHA İYİ ANLAŞIYORUM ÇÜNKÜ DAHA BASİTLER! KADINLARIN ARASINDAKİ O SOĞUK SAVAŞLARI BECEREMİYORUM BEN!.
ELBİSEN BİRAZ ŞEY Mİ SANKİ?
NEYMİŞ LAN NEYMİŞ KÖPEK AÇIK KONUŞ!.
STAK!.
REGL MİSİN SEN?.
NİYE YA BİŞEYE Mİ KIZDIM?.
YOK SABAHTAN BERİ SALLIYOSUN DA ZART ZURT!.
İNGİLİZCE SEVİYENİZ NEDİR?
ORTA..
YOK YAZIYORUM...
ORRAYT..
OKUL BİTERKEN
MUTLAKA GÖRÜŞELİM!
HEP GÖRÜŞELİM!.
ARIYCAM SENİ...
HABERLEŞİRİZ..
OKUL BİTTİKTEN SONRA
SİZ ERKEKLER SEKSTEN BAŞKA Bİ ŞEY DÜŞÜNMEZ MİSİNİZ?.
YANİ BAZEN NE KADAR ŞEY OLUYOSUN YA!.
EVLİLİKLE İLGİLİ ÇOK ATIP TUTANLARIN İLK EVLENMESİYLE SINAVIM KÖTÜ GEÇTİ DEYİP 100 ALANLARIN DURUMU BENZERLİK GÖSTERMİYO MU?.
BENCE DİREKT AYNI KİŞİLER AMK!..
OHA BU KIZ DA EVLENMİŞ! IYY KOCASINA BAK G.TÜM GİBİ!. GELİNLİĞİ Y..RRAMA BENZEMİŞ! DÜĞÜN SALONU DESEN İT BAĞLASAN DURMAZ!.
GERİZEKALILAR ZEVKSİZLER!..
APTALLAR!..
OF KENDİMİ NİYE BÖYLE YIPRATIYORUM Kİ?!
ÇOTARK!..
GİDEYİM VURAYIM TEMİZ TEMİZ...
ÇIKIRT!..

BEN

ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Yıllar önce de bir manyak tanımıştım. Bir kıza vurulmuş bu. Yaz aşkı hesabı. Marmaris'te aşık olmuş, İstanbul'a kadar peşinden gelmiş. "Hadi hastaneye gidiyoruz" dedi. Dedim ki "niye gidiyoruz, bir şey mi oldu acaba?" "Kızı görmeye gidiyoruz" dedi. Dedim "sen manyak mısın, kız görmeye hastaneye mi gidilir?" "E orada çalışıyor, hemşire kendisi, nerede göreceğiz ki başka" dedi. "Pastanede çalışsa pastaneye giderdik, hastanede çalıştığı için hastaneye gidiyoruz, ne var ki bunda" dedi. Dedim "tamam, seninle hiç uğraşamayacağım, gidelim madem" dedim. "Gidelim de görelim ne olacaksa artık" dedim. "Yemin ediyorum" dedim ya, "yemin ediyorum" dedim. Kalktık gittik hastaneye. Hastane de nasıl varoş bir yerde ama. Ağlarsınız. Girdik içeriye bir şekilde, kızı kolluyoruz. Bir yerden çıkacak da sürpriz olacak. Derken kız gerçekten göründü. Belirdi yani. Bizimkinin aklı çıktı. Kıza doğru davrandı ve selam verdi. Kız şöyle bir baktı bizimkine, sonra son derece soğuk bir şekilde yoluna devam etti. Bizim mal da öyle kalakaldığıyla kaldı. Kendisini çok kötü bir duruma düşürdü. Tamam ben arkadaşıyım ama ben bile yadırgadım. Arkadaşlar bugünler içindir belki ama gerçekten utandım. Karşımda küçüldü resmen arkadaşım. Zaten o anlarda arkadaşımı da sorguladım. "Bu nasıl y.rrak kafasıymış lan böyle" dedim. "Piiii, kendi kendine bir aşk yaşamış, kızın bile haberi yok, varsa da hastaneye kadar gelmek ne demek, yuh" dedim artık ya. Sonra da arkadaşımdan kademe kademe uzaklaştım. Zaman içinde de bağımız tamamen koptu. Hala aklıma geldikçe şiddetle sarsılırım. Hastaneye kız bakmaya gitmek ne demek. Hay Allah'ım ya. Düşündükçe "ne geri zekalı arkadaşlarım varmış" demekten kendimi alıkoyamıyorum artık. Te Allah'ım ya.

æ "Gençleşmişsin" diye bir laf var. Hangi genç'e denmiş ki. "Gençleşmişsin", yani "yaşlısın".

æ Bir keresinde de bisikletimle birlikte vapura binmiştim öyle. Karaköy'den Kadıköy'e geçeceğim öyle. Lavuk bir adam bisikletime atıfta bulunarak, "haah, tam oldu, işte şimdi Avrupa Birliği'ne girebiliriz" demişti. İstememişti hiç beni ve bisikletimi. Ama en çok da beni. Ya da bisikletimi. Bilemiyorum. Ama gerçekten ağzını yüzünü dağıtmak istemiştim o anlarda. Vapurdan atasım gelmişti. Yaşı vardı, yaşı olmayaydı s.kertirdim belasını da ama işte yaşı vardı. Zaten yaşı olmasa öyle ötemezdi. Yaşına güvenip öten bir kişiydi. Hani derler ya, çok acayip şeyler derler ya, öyle bir adamdı işte. Böyle insanlar var hayatta. Amaçları huzursuzluk çıkarmak olan. Çevresine asla neşe vermeyen, asla sevilmeyen tabir ettikleri, yakınları yetmezmiş gibi çok başkalarına da hayatı zehir etmeye yemin içmiş böyle insanlar var işte. Hala dün gibi aklımdadır meymenetsiz suratı. Hala sinirimi üzerimden atamadım. Hala. Resmen. Yemin ediyorum.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Bir keresinde de Rus bir kıza aşık olduydum" dedi. "Hastaneye mi gittin sen de onu görmeye" dedim. "Ne diyorsun ya sen" dedi. Dedim "yok bir şey, devam et sen" dedim. "Rusya'ya gitmiştim zamanında, aramızda bir şeyler olmuştu, iyi bir kızdı" dedi. "Ee" dedim. "Sonra işte ben Türkiye'ye döndüm, o da bir gün öyle annesiyle birlikte atlamış gelmiş İstanbul'a" dedi. "Annesiyle mi birlikte, niye ki" dedim. "Ne bileyim, öyle yapmış işte" dedi. "Ee" dedim. "Mesaj attı bana, ben İstanbul'dayım, annemle geldim, ama sadece bu akşam için annemi otelde bırakıp Beşiktaş'a inebilirim, seni görmeyi çok isterim yazmış" dedi. "Ee" dedim. "Annesi de geleymiş ya" dedim. "Dinle ya" dedi. "Dinliyorum" dedim. "O gün de ben İstanbul dışındayım, akşama yetişmem mümkün değil, öyle söyledim zaten, ama ertesi gün mutlaka görmek istediğimi beyan ettim kendilerine" dedi. "Beyan mı ettin" dedim. "Evet" dedi, "beyan ettim". "Ee" dedim. "Ertesi gün de dönüyorlarmış Rusya'ya, **nasıl olur ki**, **bilemiyorum** diye cevap yazmış" dedi. "Mesajlaşıyorsunuz yine" dedim. "Evet" dedi, "çünkü mesajlaşmak daha kolay" dedi. "İngilizce bende o kadar yok çünkü konuşacak kadar" dedi. "Ee" dedim. "Sonra işte ertesi gün oldu, ben çıktım bile yola, **otele geleyim** diyorum, yok işte **bavul hazırlama stresi var**, **otele gelme**, **otobüs durağına geleyim** diyorum, havalimanına otobüsle gideceklermiş, yok işte **annem var**, **havalimanına geleyim** diyorum, yok işte **gergin olurum**, bin türlü şey söyledi hep böyle" dedi. "Sonra noldu peki" dedim. "En sonunda ben de pes ettim, **e iyi** öyleyse**, sonra görüşürüz o zaman** dedim, sanki ta Rusya'ya gitmiyormuş gibi" dedi. "Hımm, kız senden pek hoşlanmıyor galiba" dedim. "Ne bileyim, bir yandan da hoşlanıyormuş gibi davranıyor, beni seviyor ama nasıl sevdiğini tam olarak bilmiyorum ve hala yazışıyoruz, çok da iyi kalpli biri, donamımlı da biri, bilemedim valla" dedi. "Belki de sadece arkadaşlığını istiyordur artık, olamaz mı" dedim. "Olabilir aslında" dedi. "Biliyor musun, sorun olmaz benim için de" dedi. "Güzel bir şey bir yandan da" dedim. "Bence de güzel bir şey" dedi. "Çünkü sevgili olunca çok başka sorumluluklar oluyor, bazen de böyle arkadaş olmak, ne bileyim, gerçekten daha neşeli" dedi. Gitti sonra. Sustum. Kuşlar ötüyordu. Biraz onları dinledim. Biraz da öyle sustum.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
25 Ekim Perşembe / **CKM A Salonu**/ Saat: 20.30 / bilgi: 0212 244 62 44
(a+b, barbaros uzunöner'le double stand-up)
27 Ekim Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 / bilgi: 0216 345 54 49

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

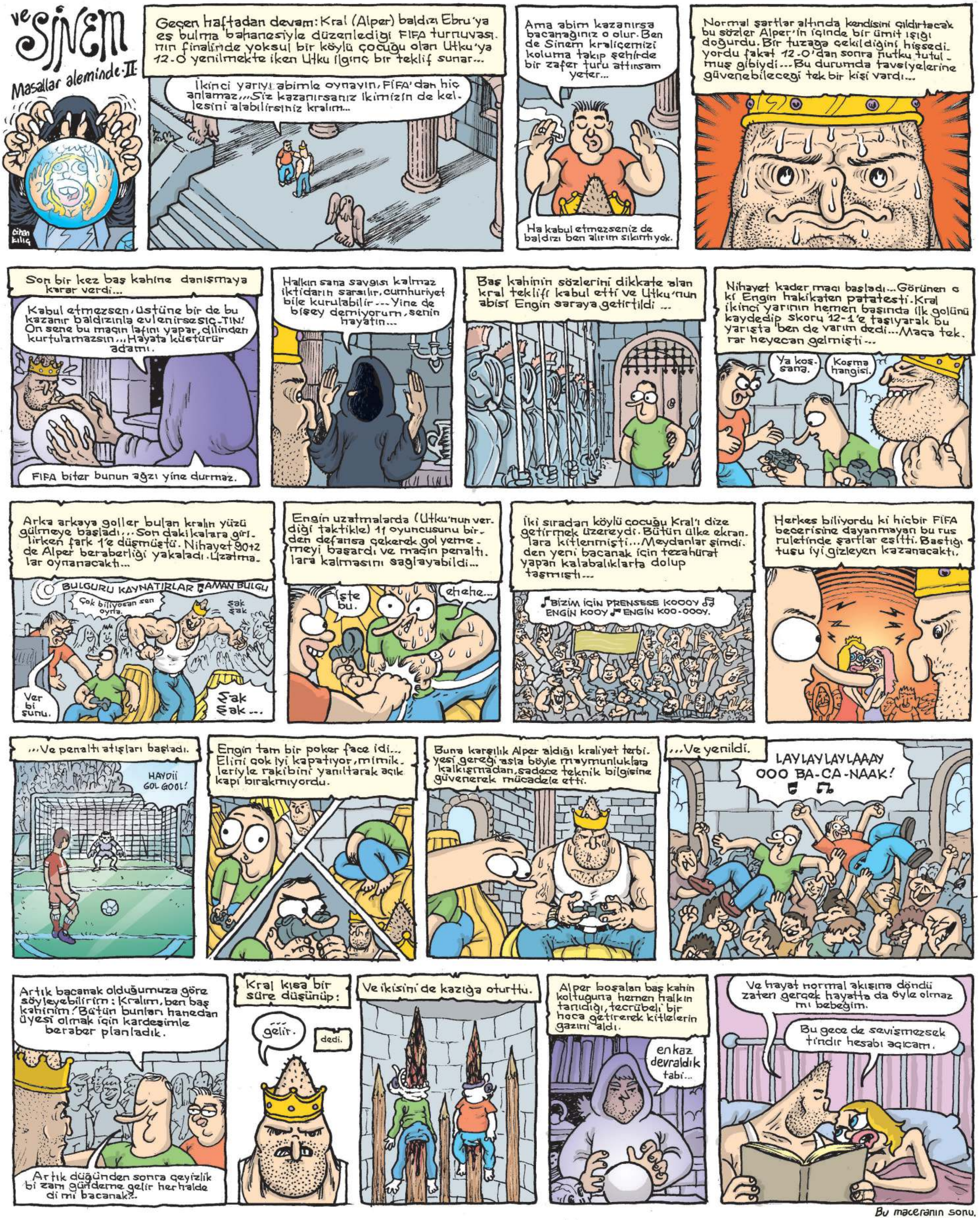
*** Bence** artık siyaseti miyaseti bir kenara bırakıp neden Yılmaz Vural'ın Fenerbahçe'yi yönetmediğini tartışmalıyız. Bakın içinde bulunduğumuz evren dışındaki bütün paralel evrenlerde bir adet Yılmaz Vural, bir adet Fenerbahçe'yi hiç olmazsa bir yıl yönetiyor. Yılmaz Vural'ın Fenerbahçe'yi yönetemediği, kendisine Fenerbahçe'nin yönettirilmediği tek evren inanın bu. Kim bilir belki de siyasetten eğitime, ekonomiden sağlığa hiçbir sorunumuz kalmayacak Yılmaz Hoca Fenerbahçe'yi yönetse. Zira biliyorsunuz, kelebet etkisi felan, her şey birbirine bağlı. Bugün Fenerbahçe'nin başına Yılmaz Vural gelse, Yılmaz Hoca sonunda yerinden kalkacak, saha kenarında daha da coşacak, ellerini kollarını savururken doğan hava akımı Şükrü Saraçoğlu stadının dışına bir mikro anafor gönderecek, o anafor bir arıyı yolundan edecek, yolundan çıkan arı gidip bir ademoğlunu sokacak, o ademoğlu acıyla kıvranarak koşa koşa yara bandı alacak, o bir yara bandı, üreticisinin kotasını tamamlayacak, üretici derhal yeni hammade siparişi verecek, hammadde siparişi petrolcünün kotasını dolduracak, ham petrolün varil fiyatı artacak. Ham petrolün varil fiyatı artınca Venezuela rahat bir nefes alacak, İran rahat nefes alacak, Suudiler petrol fiyatını düşük tutmakta başarısız olunca ABD'yle papaz olacak, işler karışacak, Ortadoğu'da kartlar yeniden dağıtılacak. Suriye'deki vekalet savaşı son bulacak, Amerika, Rusya ve Çin körfez gazını bir şekilde paylaşacak, Avrupa alternatif enerji hattına kavuşurken Çin ve Rusya oradan olan zararlarını Suriye'yi yeniden imar ederek kapatacak, biz ortada kirli bir savaş olmayınca kardeşimizle barışacağız, hatta ittifak kuracağız, tüm şehirlerimizde bayramla kutlanacak bu ittifak, ekomomimiz düzelecek, okullarımız çiçek açacak. Bakın bunlar kesin değil. İlla böyle olacak diye bir kaide yok ama ya olursa? Sırf bunu görmek için bile Yılmaz Hoca'ya bir şans vermek gerekmiyor mu sizce de? Yahu Fener'i yönetmeyen zaten bir ben bir Yılmaz Hoca kaldık, artık kim vakti zamanında nasıl inat ettiyse sonunda takımı bana teslim edecekler de yine Yılmaz Hoca'ya teslim etmeyecekler diye üzülüyorum.

*** Binali Yıldırım'la İzdivaç**, çok yakında televizonlarda! Programa katılan dayılar beğendikleri ablaları gösterecek, gereken yapılarak hedefteki ablaların sosyal yardımları kesilecek, çalışıyorsa işlerinden kovulacak, mal varlıkları varsa el konulacak ve sonunda ablayı gözüne kestiren dayıya muhtaç kalacak. Binali Yıldırım'la İzdivaç, hafta içi her gün saat 14:00'te bu ekranda! Yılmaz Vural'ın Fenerbahçe'yi yönettiği paralel evrende şu an bile izleyebilirsiniz.

*** Avrupa Birliği'ne** başvurduğumuz yıl doğan çocuklar bu sene emekli oldular. Tabii emeklilikte yaşa takıldılarsa bilmiyorum ama en azından gerekli prim gün sayısını doldurmuş oldular. Bana kalırsa o konuda umutlanmadan önce şu gerçeği bir hatırlamakta fayda var. Tabii Yılmaz Vural Fenerbahçe'nin başına girerse, Avrupa Birliği'ne otomatikman alınmamız bile söz konusu olabilir.

*** Üniversite** sıralamalarında zaten bir sorun var. Önce buna bir mim koyalım. Misal en iyi üniversiteleri sıralayan listede dikkate alınan kriterler arasında mezunlarının okula yaptığı bağış falan var. Yahu bu, okulların özel olduğu mezunların farklı bir ilişkide bulunduğu Amerika için geçerli olabilir de, bütün okulların devlet okulu olduğu Almanya'da tamamen anlamsız bir kriter mesela, onu ne yapacağız? Ha ama elbette az çok bir fikir veriyor. Listede "Ulan bu okul nasıl bu kadar yukarı çıkmış" diyeceğimiz pek okul yok. Alt sıralarda "Ulan bu nasıl girmiş bu listeye?" diye soracağımız okullar çıkmıyor değil. Ama zaten sorun üniversitede. Öğrencilerinin neredeyse yarısının kısa dönem askerlik yapmak ya da bir süre askerliği tecil ettirmek için üniversite okuduğu bir ülkedeyiz kimse kimseyi kandırmasın. E öğrencileri böyle de okulları farklı mı? Bakın koskoca ülkede örneğin Galatasaray ya da Robert Lisesi kadar eğitim veremeyen 80 tane üniversite sayarım size o üniversitelerin rektörleri dahil hiç kimse de itiraz edemez. 80 değil 180 da sayarım bu arada, kafamın tasını attırırsanız, geriye altı yedi tane üniversite kalır. Ha siz Yılmaz Hoca'yı Fenerbahçe'ye getirin Cimcirikli Akifhan Üniversitesi bile ilk 500'e en diplerden de olsa girebilir.

*** Ne zaman** "toplumun her kesimini kucaklayan" bir açıklama, toplantı, oluşum, resepsiyon, açılış, balkon konuşması, hol fısıldaması olsa az biraz bakıyorum, hiçbir zaman benlik bir şey çıkmıyor. Ya zamanla ben toplumun hiçbir kesimine girmeyen bir adama dönüştüm ya da zamanla toplumun bazı kesimleri, itinayla toplum dışına itildi. Tabii bir diğer ihtimal, ki bakın bu akla daha yakın geliyor, "toplumun her kesimini kucakladığı" iddia edilen etkinliklerin basbayağı aile arasında nişan kıymanın siyasi karşılığı olduğu. Elbette Yılmaz Vural'ın Fenerbahçe'yi yönettiği bir evrende "toplumun her kesimini kucaklayan" açıklamalar gerçekten her kesimi kucaklarlar.

ve Sinem
Masallar aleminde·II·
cihan kılıç
Geçen haftadan devam: Kral (Alper) baldızı Ebru'ya eş bulma bahanesiyle düzenlediği FIFA turnuvası. nın finalinde yoksul bir köylü çocuğu olan Utku'ya 12-0 yenilmekte iken Utku ilginç bir teklif sunar...
İkinci yarıyı abimle oynayın, FIFA'dan hiç anlamaz... Siz kazanırsanız ikimizin de kellesini alabilirsiniz kralım...
Ama abim kazanırsa bacanağınız o olur. Ben de Sinem kraliçemizi koluma takıp şehirde bir zafer turu attırsam yeter...
Ha kabul etmezseniz de baldızı ben alırım sıkıntı yok.
Normal şartlar altında kendisini çıldırtacak bu sözler Alper'in içinde bir ümit ışığı doğurdu. Bir tuzağa çekildiğini hissediyordu fakat 12-0'dan sonra nutku tutulmuş gibiydi... Bu durumda tavsiyelerine güvenebileceği tek bir kişi vardı...
Son bir kez baş kahine danışmaya karar verdi...
Kabul etmezsen, üstüne bir de bu kazanır baldızınla evlenirse SIÇ-TIN! On sene bu maçın lafını yapar, dilinden kurtulamazsın... Hayata küstürür adamı.
FIFA biter bunun ağzı yine durmaz.
Halkın sana saygısı kalmaz iktidarın sarsılır, cumhuriyet bile kurulabilir --- Yine de bişey demiyorum, senin hayatın...
Baş kahinin sözlerini dikkate alan kral teklifi kabul etti ve Utku'nun abisi Engin saraya getirtildi ...
Nihayet kader maçı başladı... Görünen o ki Engin hakikaten patatesti. Kral ikinci yarının hemen başında ilk golünü kaydedip skoru 12-1'e taşıyarak bu yarışta ben de varım dedi... Maça tekrar heyecan gelmişti...
Ya koşsana.
Koşma hangisi.
Arka arkaya goller bulan kralın yüzü gülmeye başladı... Son dakikalara girilirken fark 1'e düşmüştü. Nihayet 90+2 de Alper beraberliği yakaladı. Uzatmalar oynanacaktı...
BULGURU KAYNATIRLAR AMAN BULGU
Çok biliyosan sen oyna.
şak şak
Ver bi şunu.
Şak Şak ...
Engin uzatmalarda (Utku'nun verdiği taktikle) 11 oyuncusunu birden defansa çekerek gol yememeyi başardı ve maçın penaltılara kalmasını sağlayabildi...
İşte bu.
ehehe...
İki sıradan köylü çocuğu Kral'ı dize getirmek üzereydi. Bütün ülke ekranlara kitlenmişti... Meydanlar şimdiden yeni bacanak için tezahürat yapan kalabalıklarla dolup taşmıştı...
BİZİM İÇİN PRENSESE KOOOY ENGİN KOOY ENGİN KOO-OOOY.
Herkes biliyordu ki hiçbir FIFA becerisine dayanmayan bu rus ruletinde şartlar eşitti. Bastığı tuşu iyi gizleyen kazanacaktı.
...Ve penaltı atışları başladı.
HAYDİİ GOL GOOL!
Engin tam bir poker face idi... Elini çok iyi kapatıyor, mimikleriyle rakibini yanıltarak açık kapı bırakmıyordu.
Buna karşılık Alper aldığı kraliyet terbiyesi gereği asla böyle maymunluklara kalkışmadan, sadece teknik bilgisine güvenerek mücadele etti.
...Ve yenildi.
LAYLAYLAYLAAAY OOO BA-CA-NAAK!
Artık bacanak olduğumuza göre söyleyebilirim: Kralım, ben baş kahinim! Bütün bunları hanedan üyesi olmak için kardeşimle beraber planladık.
Artık düğünden sonra çeyizlik bi zam gündeme gelir herhalde di mi bacanak?..
Kral kısa bir süre düşünüp:
... gelir.
dedi.
Ve ikisini de kazığa oturttu.
Alper boşalan baş kahin koltuğuna hemen halkın tanıdığı, tecrübeli bir hoca getirerek kitlelerin gazını aldı.
enkaz devraldık tabi...
Ve hayat normal akışına döndü zaten gerçek hayatta da öyle olmaz mı bebeğim.
Bu gece de sevişmezsek tindır hesabı açıcam.
Bu maceranın sonu.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''gün sorgu odasıydı
seni kaybetmiştim
unutma öyküleri kurardım
unutayım derken seni
unuturdum kendimi''
Aliye Özlü - Aşk Bir Yanılsamadır'dan

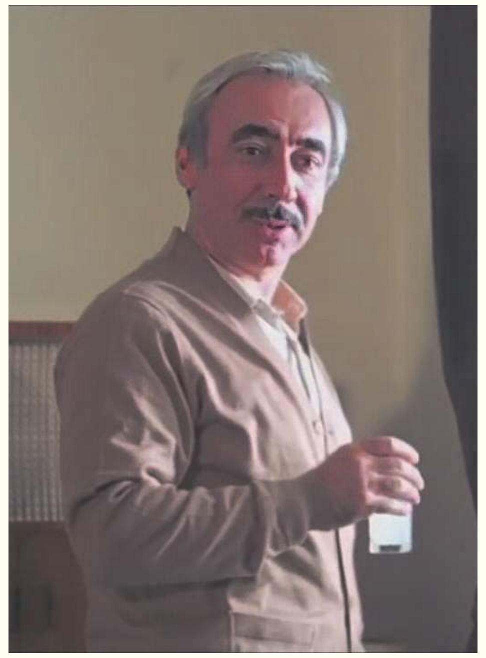
ŞİİR: Çocukluğu 'şair başbakana' denk gelmiş biriyim. Yüce şairler Mehmet Akif, Necip Fazıl, Sezai Karakoç'a 'metin yazarı' muamelesi yapan ayarsız otoriteden hazzetmiyorum...

ANDIMIZ: Son noktasına kadar ruhumda, zihnimde, gönlümde. Bu hakikat değişmeyecek. Lakin çok daha hakikisi de var: Ne mutlu, mutluyum diyene!

MUHARREM İNCE: Bu, buradan, böylece dümdüz Yalova Küçükşehir Belediye Başkanlığına kadar gider!

AYAKTAKIMI KÜLTÜRÜ: Değerli bir dostum anlatmıştı, Şair Hilmi Yavuz'a ''Sizce en iyi şair kim'' diye sormuş, ''Hiçbir şaire bu soruyu sorma'' cevabını almış. Galiba en iyi şair olduğunu düşünüyor Yavuz. Asla aynı fikirde değilim. ''Kültür Üzerine'' adlı kitabında şu cümleleri sarfetmiş kendileri: ''Kısaca, kitle kültürü, bireyi etkin ve bilinçli bir üreticiden, bilinç-dışının ve edilginliğin ağır bastığı bir tüketiciye dönüştürüyor. Türkiye kitle kültürünün egemenliği altına girmekte. Buna, kitle kültürü yerine 'ayaktakımı kültürü' demeyi yeğliyorum; çünkü Batı'nın kitle kültüründen köklü biçimde farklı bir tarzda somutlanıyor.'' Üstelik aynı kişi, ''Devrimler ve Karşıdevrimler Ansiklopedisi''nin genel yayın yönetmeni. Siz daha iyi bilirsiniz Hilmi Bey, o ayaktakımları harekete geçmeselerdi, o devrimler gerçekleşebilir miydi acaba?

İSTEKLER: Cezaevinde spor hocalığı yapan, temiz kalpli biriyle tanıştım. Mahkumların dışardan istekleri oluyormuş bazan. Bir tanesi, acı biberler istemiş. İki tane katil de, bizim arkadaştan 'Jelibon' rica etmişler. ''Gizlice götürüp verdim, hızla yediler'' diye anlattı...

KOLTUK: Kuzguncuk'ta, arkadaşlarımızda bir gece geçirdik. Köşede mavi bir koltuk vardı. Sabah kalktık, koltuk yeşilmiş! Sarı ışıkta mavi görünüyomuş ya lan! Gece ayrılsaydık ordan, bu derin gerçeği idrak edemeyecektik...

ŞENER ŞEN: Yeşilçam'ın yaşayan efsanesi. O, kimle yanyana, ne seyrederse seyretsin, asla değerinden kaybetmez. Ancak ve ancak, yanında oturan kişinin değerini yükseltir. Keşke Donald Trump'la da birlikte oyun izlese Şener Şen! Uğradığı vasat saldırısı bile, onun yüceliğinin işareti...

KONSANTRASYON: Konsantre meyve özünü, sulandırarak ulaşıyosun meyve suyuna. 'Konsantrasyon bozmak' bu değilse ne?!

MAVİ: Katıdığım bir söyleşide, süre yettiğince sorulara cevap verdiydim ama yanıtlayamadıklarım daha fazla oldu. Yazılı gelen bu sorulardan biri, notlarımın arasında kalmış; Hatice Aytan sormuş, ''Görme engelli birisine maviyi nasıl anlatırsınız?'' diye. Nota rasladıkça düşündüm, nihayet karar verdim: Uykudan ilk döndüğün an, hafif şaşırmalı bir sevinç yaşarsın uyandığın an, işte hatırladığın o histir mavi...

İKİNCİ BAHAR: ''Öldükten sonra izlemeniz gereken 100 zombi filmi'' listesi olsa ya...

ÜSTÜNÜZE İZAFİYET: Yazları kızımla vakit geçirdiğim bir site var. Oraya ne zaman gitsek, bi hafifliyorum, çocuklaşıyorum. Lale Leyla'dan dolayı mı diye düşündüm, hayır, o doğmadan da aynı his vardı. Sonra dank etti, site ahalisinin yaş ortalaması bir hayli yüksek. Onların yanında bir tıfıllık çöküyo üstüme. Yaş ortlaması 75-80 bandında site sakinlerinin, durduk yerde ufalıyorum! (Bu 7 Kasım'da yarım yüzyılı devirecem, kısmet olursa...

DOĞADA SAF HALDE BULUNAN YAVŞAKLIK: Cadılar Bayramı'na Cumhuriyet Bayramı'ndan daha fazla değer vermek...

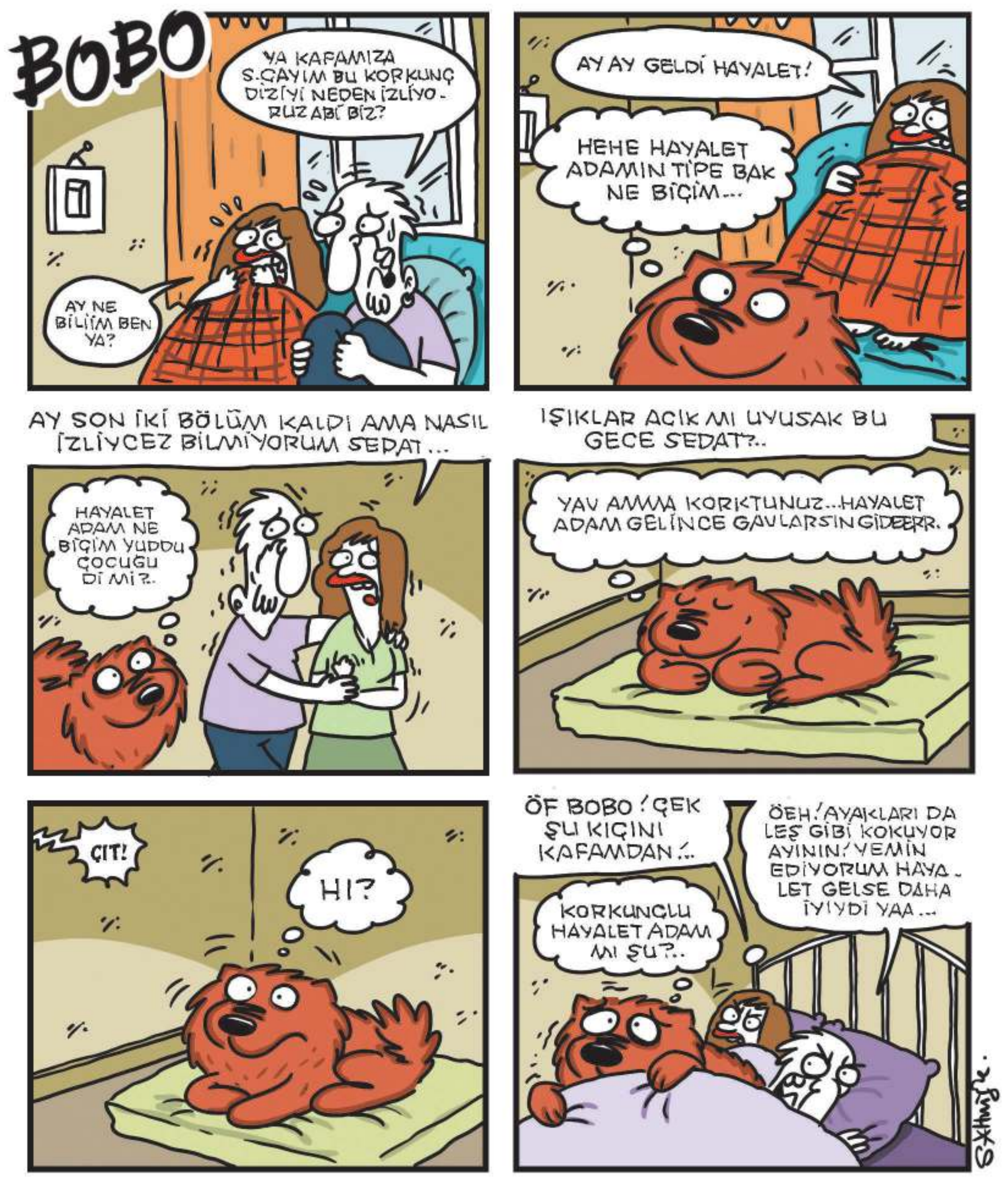
CEYLAN ERTEM: Ben bu kadar kimsenin 'tam sevmediği' fakat o tam sevmeyenlerin de dönüp dolaşıp dinlediği bir sanatçıya tanık olmadım. Başkalarının şarkılarını iyi okuyor Ertem. ''Ah bu şarkıların gözü körolsun'' yorumunun meftunuyum. ''El Adamı'' şarkısını da güzel söylüyor. Lakin aynı şarkıyı sahibinden, Büyük Yıldız Tilbe'den dinlemek, işte o asıl zevk. Hak gelince bir başka oluyor, hakikatin ta kendisi oluyor, her şeyin sahicisi çarpıyor...

LİRİKA: Bu nasıl ilaç ismi? Müzik grubu mu kuruyosunuz kardeşim? Kırmızı reçeteyle satılıyomuş Lirika, ki bu arada ''Kırmızı Reçete'' de gayet elektrikli isim...

TARİH: Paris Üniversitesi, 1160 yılında kurulmuş. Oxford Üniversitesi, ondan on sene sonra, 1170'te kurulmuş. Peki Kahire Üniversitesi ne zaman kurulmuş? Oxford'dan tam iki asır önce, 970 yılında! Sadece günışığı değil, insanlık kültürü de Doğu'dan yükselmiş. Kendini modern sanan Batı hayranı şabalaklara şevkle, zevkle duyurulur...

MİZAH ATÖLYESİ: Yine düzen değiştiriyorum, işler asla azalmayıp aksine çoğalıyor, mizah yazarlığı atölyesinin bu yılın aralık ayına erteledim. Detayları serperim peyderpey...

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ARTIK BEN BÖYLEYİM (Kişisel Gelişim Dizisi)

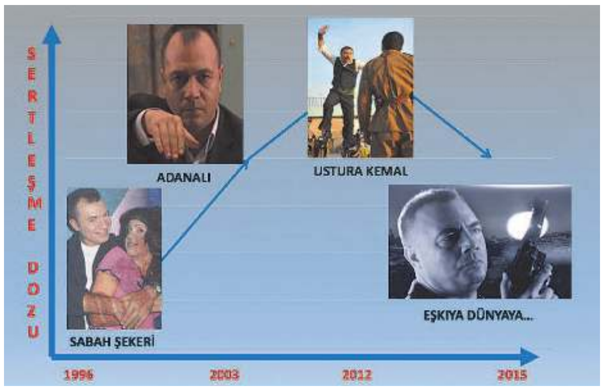
Oktay Kaynarca sert rollere çıka çıka sertleşti. Çok da doğal bir değişim değildi bu, oynadığı karakterleri taklit ede ede kurgusal olarak sertleşiyordu Kaynarca. Sabah Şekeri olarak başladığı kariyerinde Çakır, Adanalı derken sertleşme gittikçe dozunu artırdı. 2012'de Ustura Kemal dizisinde zıplayıp tokat atınca karanlık tarafa geçti. "Normal tokat + zıplamak = Osmanlı tokadı" demiş biri ona. Buna inanıp zıplamış, onun suçu yok. Hepimiz şu hayatta zorluklar çekeriz, hayat hepimizi zamanla değiştirebilir. Sıkıntılar üzerimize geldikçe savunmaya geçip kendimizi korumak adına sertleşebiliriz. Çünkü sertleşmek hayatta yer edinebilmek için en geçerli yöntemlerden biridir. Fakat sertleşirken yapımız müsait değilse pek şık görüntü veremeyebiliriz. Büyük bir kararlılıkla başladığımız hak arama mücadelelerinde, akışını önceden kurduğumuz diyalogların en hararetli anında bir anda dağılarak başarısız olabiliriz. Sertleşmek mizacınıza ters mi? Hakkınızı aramaya çalışırken ne yaparsanız yapın haksızlıkla baş başa mı kalıyorsunuz? Öyleyse sertlik taklidi yapacaksınız. Sert rolü oynaya oynaya tıpkı Oktay gibi kendinizi sert sanacaksınız. Birazdan, bu çileli yolda sizlere yardımcı olmak için hazırladığım tüyoları okuyacaksınız. Dış dünyada yeni kimliğinizi test ederken, belki de kendinizi zıplarken bulacaksınız.

Arabaya sertleşin

Sertleşmek için en uygun yerlerden biri trafik ışıklarıdır. Yayalara yeşil yandığı an, ilk hareketiniz karşıya geçmek değil, durmakta geciken arabaları tespit etmek olsun. Böyle terbiyesiz bir araç bulduğunuz an, sanki dünyanın bütün ihlallerini aynı anda faka basmış gibi büyük bir öfkeyle sürücünün haddini bildirin. Kırmızıda edebiyle durmuş araçlardan iki üç metre ilerde kalmış bu araç, sizin o günkü sertleşme ihtiyacınızı karşılamak için bulunmaz bir fırsat. Hayret dolu gözler ve trafik lambasını işaret eden parmağınızla ona yeşil ışığı gösterin. Bak orada ne yanıyor! Belge çok önemli. Belge oldu mu öfke haklıdır çünkü. Bu tip durumlarda motorize insan, piyade insandan daha üstün olmasına rağmen sesini çıkaramaz. Söylene söylene öfkenizi karşıya geçirin. Aranızda araba camı olduğu için fazla abartmadan küfür bile edebilirsiniz.

Telefona sertleşin

Telefonda sertleşmek, öfke anlarında elini kolunu nereye koyacağını bilemeyenler için bulunmaz bir nimettir. 444'lü bir kurum size yanlış yaptığı an, çağrı merkezini arayıp telefonun ucundaki çalışana, "Şaka mısınız siz ya!" diye bağırın. Şaka onlar; maaşları 2000 lira olan minik şakalar. Bağırırken, bankanın sahibi sanki paralel hattan size yapılan bu büyük haksızlığı dinliyor, siz coştukça "İşte şimdi yandık" diyerek yumruğunu ısırıyormuş gibi bir hisle öfkelenin. Yalnız bankacılık işlemleri biraz karışıktır. Finans dünyasının size haksızlık yaptığını düşünerek öfkeden delirirken, bir anda haksız olduğunuz ortaya çıkabilir. Yine de bunu çok düşünmeyin, haksız olduğunuz ortaya çıkıncaya kadar sertleşmenin keyfini çıkarın. Çünkü telefonun diğer ucundaki minik şakalar sizin gibi sert insanlarla her gün karşılaşıyor. Siz de ancak minik bir şakasınız onlar için. Şakalaşın.

Sırayı bozana sertleşin

Herhangi bir yerde sırayı bozanı, "Bakar mısınız, sıra var yalnız!" diye sertçe uyarın. Bir anda şaşalayan bu insanı sırayla dövecek kadar kalabalıksınız çünkü. Bu şahıs sırayı fark etmemişse bile öfkenizi sağlam tutun. Çünkü dev kuyrukları fark etmeyenler, kendi işlerini dünyanın en önemli işi sanan bencil insanlardır. İşlerini bir an önce halletme arzusuyla o kadar kendilerinden geçerler ki, diğer insanlar gözlerine görünmez olur. O yüzden sertleşmekte haklısınız. Tüm sıranın hakkını koruduğunuz bu kutlu anın kıvancını yaşamalısınız. Kitle varsa lider de vardır. Siz artık bir lidersiniz, keyfini çıkarın.

Mağazaya sertleşin

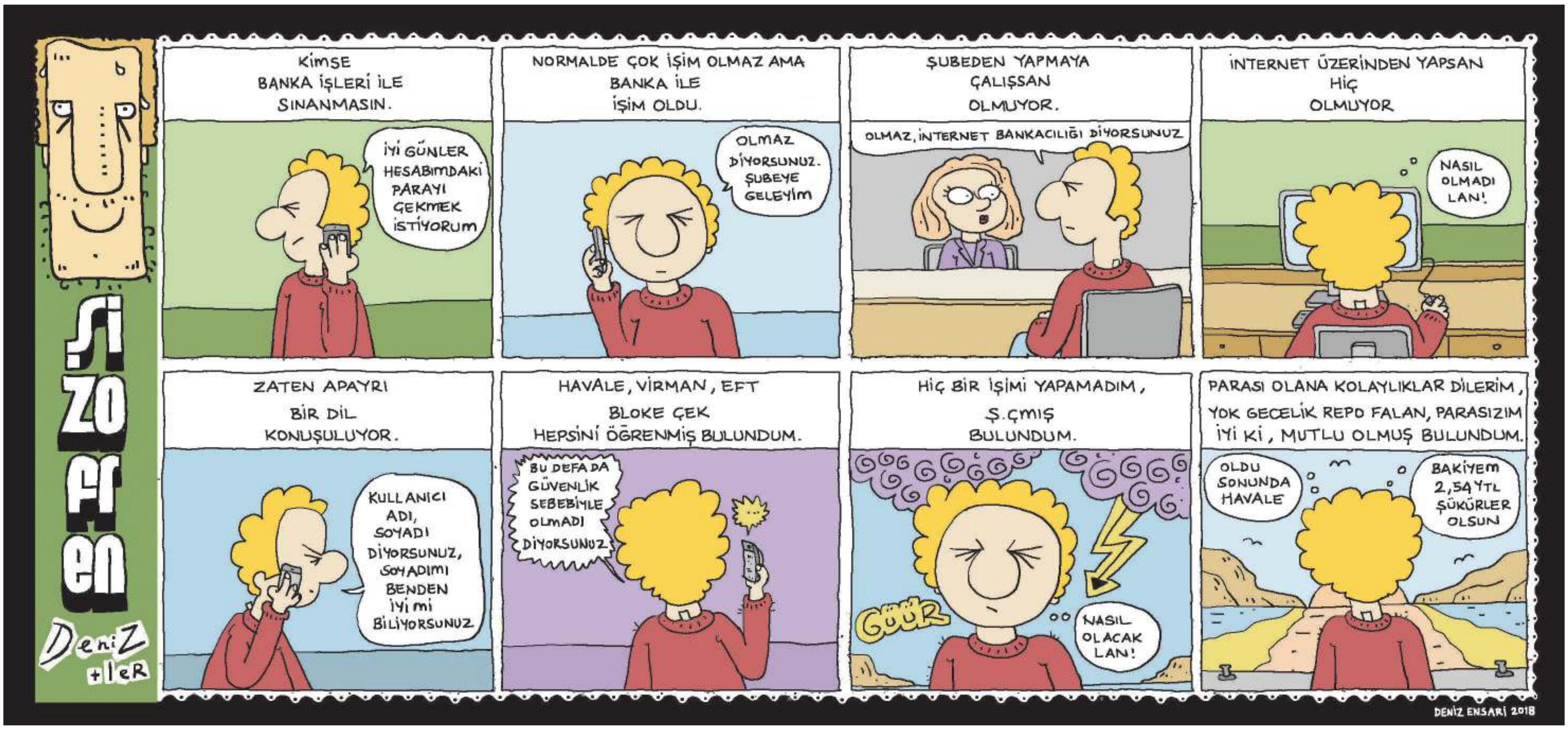
Alışverişlerde hakkınızı aramayı öğrenin. Bunun için ayıplı ürünlere ihtiyacınız var. Aldığınız ürünlerdeki defoları kollayın. Defo, normal mağaza alışverişleri sonrası rastlanıldığında büyük bir öfke yaratan, defolu satış mağazalarında rastlanıldığında ise "gözükmüyo bile" isimli kurnaz bir sevinçle bağra basılan değişken bir oluşumdur. Eğer normal bir mağazadan alışveriş yaptıysanız, şu dünyada haklı konumuna yükselmek için en güzel nimetlerden biridir defo. Defoyu buldunuz mu doğru mağazaya koşun. Çalışan zorluk çıkarıyorsa derhal "daha yetkili" birini isteyin. En yetkiliye ulaşıncaya kadar sürdürün hak arama mücadelenizi, ama fazla da abartmayın. Mesela benim en son aldığım ayakkabı firmasının sahibi Jos Van Tilburg kışları Amsterdam, yazları St. Tropez'de oturuyor. İlk etapta mağaza müdürü seviyesinde durmayı bilin. Yeterli yetkili yoğunluğuna ulaşıldığında, 5 kıta, 65 ülkede şubeleri olan firmayı bir daha ürünlerini almamakla tehdit edin. "Benim ayakkabı almamam ayakkabı piyasası için ne kadar önemli olabilir," diye düşünmeyin. Tehdidinizin gücüne inanın, siz kendinize inanırsanız yaydığınız negatif enerji asıl üretimi yapan Çinli işçiyi bile huzursuz eder. Sizin yokluğunuz bu şirketi yok edecekmiş gibi davranın. Sonuç alamıyor musunuz? Son çare öfkenizi kelimelere döküp Jos Van Tilburg'a mail atın. Cevap vermiyor mu? Kendi bilir, kaybeden o olur, boş verin.

Bazen sonradan sertleşin

Metroda yanınıza oturan insan bacaklarını ayırarak sizin alanınıza taşıyorsa elbette öfkeleneceksiniz. Öyle ki, adamın dizinden size doğru inilen dik çizgi neredeyse karnınızın ortasına denk geliyor! Fakat bu durumda sertleşmeli miyiz? Adam, bir ayı olduğuna göre sertleşmenin sonu fiziksel şiddete varabilir mi? Sonuçta muhatabınız belli bir mesafeyi korumak zorunda olan bir kurum değil, dizi size temas edecek kadar yakınınızdaki bir adam. Böyle durumlarda temkinli olmalısınız. Her boka öfkelenerek sert insan rolünde istikrar sağlamaya çalışmak her zaman iyi netice vermeyebilir. Ayılığa ayılıkla karşılık vererek bir tür diz güreşine girmek mümkün, ama ayılık konusunda tecrübeli dizlere sahip bir bireyin, yol boyunca diz güreşiyle devam edeceğinin garantisi yok. O dizi karnınıza almanız, hatta suratınıza yaklaşırken yakından görmeniz bile mümkün. Bu durumlarda hakkınızı modern dünyada "nezaket" adı verilen bir tür ölçülü sertlikle arayabilirsiniz. Fakat, "Pardon, biraz dizinizi çeker misiniz?" demenin de garantisi yok, çünkü nezaket bile bu tür insanları harekete geçirebilir. Taşkın dizli insanların arbedeye hazır taşkın elleri olabilir. En iyisi dizlerinizin hakkını aramayın, efendi efendi oturun. Öfkenizi, bu olayı bir arkadaşınıza anlatırken yaşayarak sonradan sertleşin: "Ne ayılar var ya!"

Kendi kendinize sertleşin

Bütün çabanıza rağmen bir türlü yeterli sertliğe ulaşamıyor musunuz? Kararlılığınız, hak arama mücadelelerinin tam ortasında sizi terk mi ediyor? Öfke duygusunun içinde hakkıyla var olamıyor musunuz? Değiştiğinizi sanırken olayların tam ortasında değişmeyen, eski cılız sesinizi mi duyuyorsunuz? Olmuyor mu? Zıplayamıyor musunuz? Üzülmeyin. Gerçek hayatta yeterli çıkışı yakalayamıyorsanız, hayallerinizde en kaliteli olanı tercih edin. Yatağa yattığınızda başınıza gelen haksızlıklar karşısında nefis cümleler kurarak dünyanın gıyabında sertleşmeye devam edin. Öfke kaslarınızda gerginliğe yol açar. Sabah yorgun ama sert uyanırsınız. Şükredin.

Çarpışma İpek & burak

yazan çizen OKY

ÖMER GÖKSEL

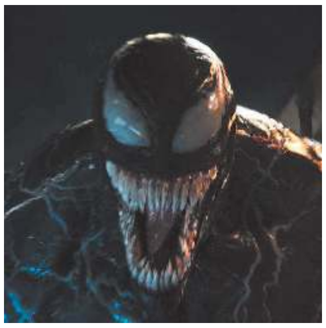

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kuzuyu da yaratan mı yarattı seni ?/ Kaplan Kaplan, ışıl ışıl yanan/ Ormanlarında karanlık gecenin"
William Blake

Pencerede; Her günün kendi(kişisel) sonbahar'ı saysan olur; gün batımı. Rengârenk. Sonbahar'a benzer tek şey o. Henüz/hâlâ.(Antalya) Epey sıcak. *(felakete işaret eden yanını anlamazdan gelip mal mal sırıttığım da olmuyor değil ara ara–yangında, ısınır da insan–)* Klimanın dış ünitesi üzerinde güneşin kırmızısını seyreden iki kumru. Telaşla ayakkabılarımı giyiyorum ben. Anahtar şıngırtıları. Markantalya. Sinema. (brr, bu tatsız tuzsuz avm sinemaları; modernizm/ kapitalizm: kendi peydahladıkları nevzuhur mabetlerine dahi zerre sadakatları yok. Yokmuş. Anında yok etti hepsini. Filme giderken sinema salonunu da görmeye giderdik biraz. Uhrevi bir hava verilmeye çalışılmış, epey yükseklerdeki o süslemeli tavanlarını seyre dalmak, filmi beklerken. Yok oldu. Kat kat nakışlı balkonlar, yan balkonlar falan. Bunlar film başlamadan, ışıkları sönmeden önce dahi kapkara, ışıksız, ruhsuz)

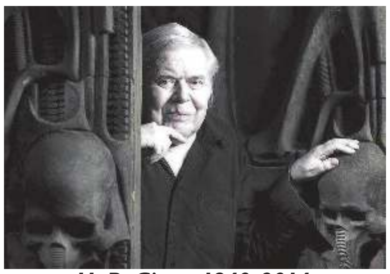
Herneyse. Film; "Venom" Başka bir gezegenden gelen biçimsiz kıpır kıpır, vıcık vıcık bir kara balçık bu. Adamımızın içine kaçıp onu bir tür süper kahramana, iyi kötü karışımı, aşırı güçlü, uzayan yapışkan kollar mollar... Kurşun da geçmez. O çeşit bir şekle sokuyor. Tek sorun hep aç bu, içindeki Venom. *(kurtlu çocuk misali yerinde duramaz hallere de düşüyor kahramanımız kimi zaman)* İlk otuz dakika yine bir derece. Bir bilim kurgu filmi(yine de beşinci sınıf bir Alien--ilk filmi kastediyorum--) havasında ilgiyle izletiyor kendini. İyi başlıyor. Seviniyor insan. Ama acaip bir şey oluyor sonra. Başlarda seyreltilmiş bir dozajda olan o +13 mizahı giderek hafif hafif artmaya başlıyor. (kurbağaları ısıtan su) Bir yunusla, çok çok daha uzun, yamuk yumuk dişlere sahip bir Alien kafası arası, parlak/ıslak kara bir başa sahip (insan beyni yemeğe düşkün) o korkunç yaratık, *(nerde Alien nerde bu, dizaynını diyorum–dahi ressam Giger tasarlamıştı Alieni–nur içinde yatsın)*pis pis espriler yapmaya başlıyor. (kimileri güzel yalan olmasın, ama iyi espri olması da daha fena belki, ters etki şiddetleniyor--bende yani--) Hayda. Niye böyle oldu. Şaşırıyorsunuz. Korku/ Komedi türü ne tuhaf buluş. Rezillik. Adı batsın.

William Blake 1757-1827

(Felaket/Komedi türü de var mı) Mizah tehlikeli iş. (Alien durmadan komik komik şeyler söylesin ister misiniz) Belli bir oranda tutulması gerekiyor. "Bunu da koyalım abi, gülerler" dedikçe dedikçe iyice batabilirsin. Diplere. Durabilmen lazım. Bir zaman sonra film "başta hiç anlaşamayan, didişen ama sonradan çok çok iyi can dost olan polis ikilisi" komedisine doğru yol alıyor. Beraber karar verip bir "suçlu"nun kafasını yiyorlar falan. Karı kız meselelerine dahi ufak bir girizgah yapılmıyor değil. *(Birbirlerine karşı boş değiller artık, dengesiz/ayarsız –"aynı bedende can gibiyiz/biz ayrılamayız"—tarzı bir sempatileri…)* Mizah dozajı bir yana, artı 13 yapmaları da başka bir güçlük. Korkunç yaratık kansız kansız kuru ısırıklarla kafa kopartmak zorunda. Yazık. Senaryo henüz yazılmamış sanki. Kopuk kopuk. Bir eskiz havasında. Filmi getirip" işte bunun gibi bişey olacak" falan filan diye sunsalar tamam. "Anladım havasını, yapın bunu" dersin. Yapımcı olsan. Potansiyel var. Ama tekrar tekrar yazmaları gerekiyor. "En çok da senaryoya çalışın, ha" da dersin tam kapıdan çıkarlarken arkalarından.

Süper kahraman filmleri aşağı yukarı bu şekil bir şey oluyor niye gittin madem? Derseniz. Ben bazı oyuncuları, eski bir arkadaşımı, akrabamı işyerinde ziyaret eder gibisinden. Dükkânına şöyle bir uğrar gibi gidiyorum. Son oynadığı filmde ziyaret ediyorum sanki. Naapıyor? Özlüyorum onları. Film, oynadığı rol mol beni ilgilendirmiyor. İşte Tom Hardy onlardan biri.(Niro'da öyle) Çocukluğumun eski mahallelerinde tatlı serseri abiler vardı. Özenirdik. Onlara benziyor. O yine döktürmüş.

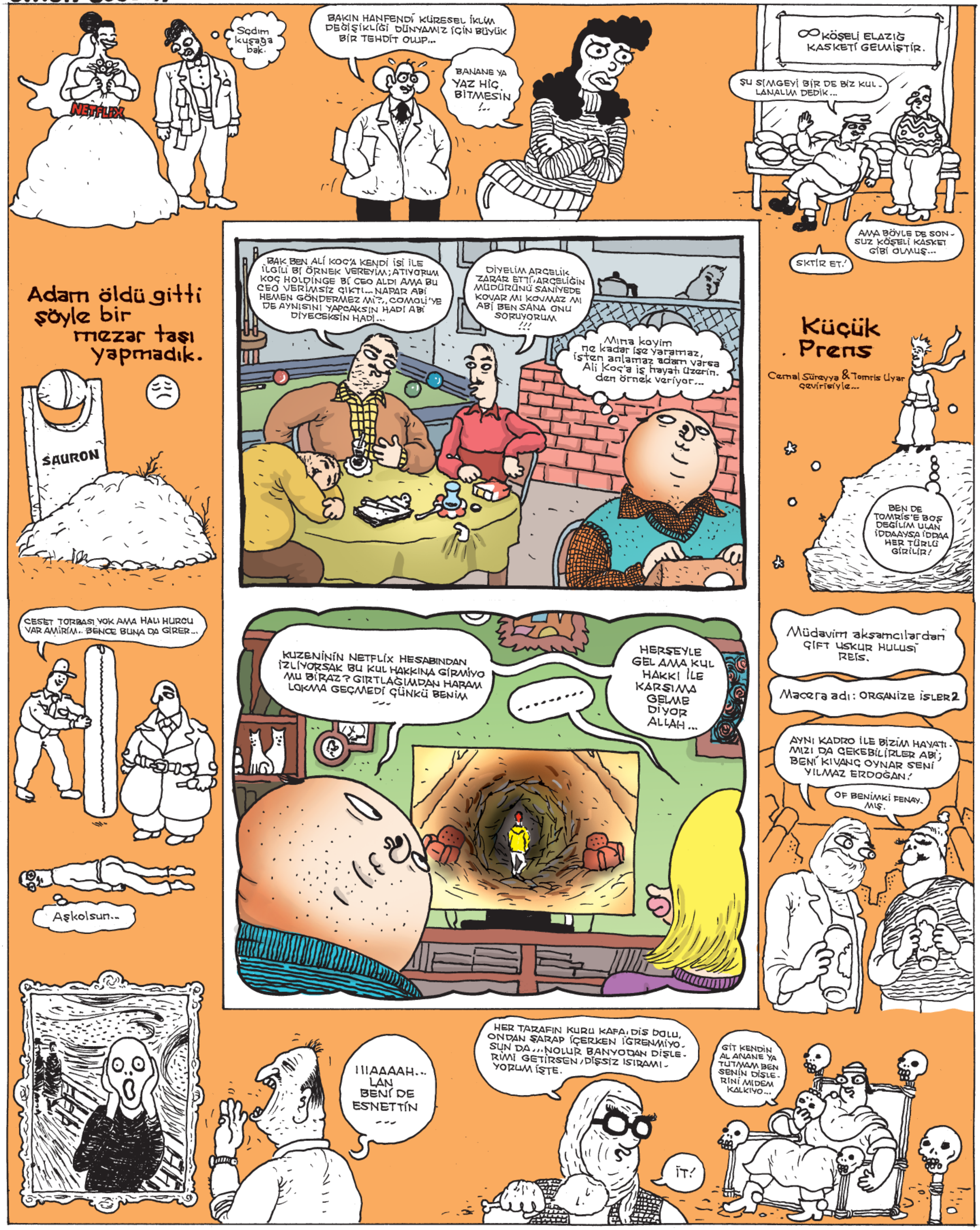

H. R. Giger 1940-2014

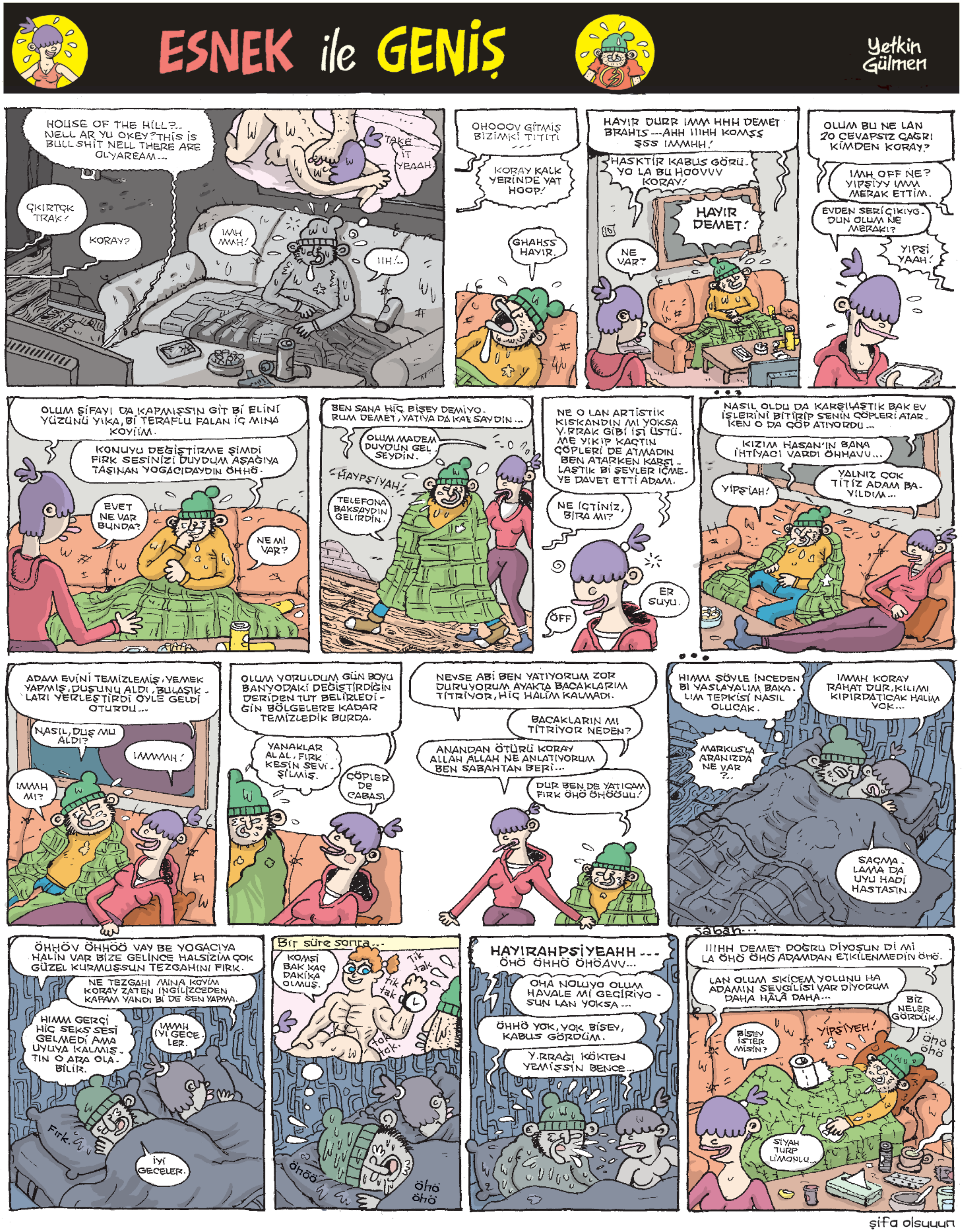
Tuhaf bir şey söyleyerek bitiriyorum; Film kötü, ama *(anlaşılmaz bir şekilde)*güzel gibi hem de… Gidin gene de. *(pis bir yanı daha var, onu da ekleyeyim: bütün kötü adamlar Trump'un bir an evvel ülkesinden kovalamak, içeri almak istemediklerinden, neredeyse hepsi "renkli"–o basma kalıp kötü adam karakterinde Riz Ahmed olağanüstü bu arada, nasıl yapmış etmişse–)*

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
HOUSE OF THE HİLL?.. NELL AR YU OKEY? THİS İS BULLSHİT NELL THERE ARE OLYAREAM...
TAKE İT YEAAH.
ÇKIRTÇK TRAK!
KORAY?
IMH MMH!
IIH!..
OHOOOV GİTMİŞ BİZİMKİ TİTİTİ...
KORAY KALK YERİNDE YAT HOOP!
GHAHSS HAYIR.
HAYIR DURR IMM HHH DEMET BRAHIS---AHH IIHH KOMŞŞ ŞŞŞ IMMHH!
HASKTİR KABUS GÖRÜYO LA BU HOOVVV KORAY!
HAYIR DEMET!
NE VAR?
OLUM BU NE LAN 20 CEVAPSIZ ÇAĞRI KİMDEN KORAY?
IMH OFF NE? YIPŞİYY IMM MERAK ETTİM.
EVDEN SERİ ÇIKIYGDUN OLUM NE MERAKI?
YIPŞİ YAAH!
OLUM ŞİFAYI DA KAPMIŞŞIN GİT Bİ ELİNİ YÜZÜNÜ YIKA, Bİ TERAFLU FALAN İÇ MINA KOYIIM.
KONUYU DEĞİŞTİRME ŞİMDİ FIRK SESİNİZİ DUYDUM AŞAĞIYA TAŞINAN YOGACIDAYDIN ÖHHÖ.
EVET NE VAR BUNDA?
NE Mİ VAR?
BEN SANA HİÇ BİŞEY DEMİYORUM DEMET, YATIYA DA KALSAYDIN...
OLUM MADEM DUYDUN GELSEYDİN.
HAYPŞİYAH!
TELEFONA BAKSAYDIN GELİRDİN.
NE O LAN ARTİSTİK KISKANDIN MI YOKSA Y.RRAK GİBİ İŞİ ÜSTÜME YIKIP KAÇTIN ÇÖPLERİ DE ATMADIN BEN ATARKEN KARŞILAŞTIK Bİ ŞEYLER İÇMEYE DAVET ETTİ ADAM.
NE İÇTİNİZ, BİRA MI?
ER SUYU.
ÖFF
NASIL OLDU DA KARŞILAŞTIK BAK EV İŞLERİNİ BİTİRİP SENİN ÇÖPLERİ ATARKEN O DA ÇÖP ATIYORDU...
KIZIM HASAN'IN BANA İHTİYACI VARDI ÖHHAVV...
YIPŞİAH!
YALNIZ ÇOK TİTİZ ADAM BAYILDIM...
ADAM EVİNİ TEMİZLEMİŞ, YEMEK YAPMIŞ, DUŞUNU ALDI, BULAŞIKLARI YERLEŞTİRDİ ÖYLE GELDİ OTURDU...
NASIL, DUŞ MU ALDI?
IMMMH!
IMMH MI?
OLUM YORULDUM GÜN BOYU BANYODAKİ DEĞİŞTİRDİĞİN DERİDEN TUT BELİRLEDİĞİN BÖLGELERE KADAR TEMİZLEDİK BURDA.
YANAKLAR ALAL, FIRK KESİN SEVİŞİLMİŞ.
ÇÖPLER DE CABASI.
NEYSE ABİ BEN YATIYORUM ZOR DURUYORUM AYAKTA BACAKLARIM TİTRİYOR, HİÇ HALİM KALMADI.
BACAKLARIN MI TİTRİYOR NEDEN?
ANANDAN ÖTÜRÜ KORAY ALLAH ALLAH NE ANLATIYORUM BEN SABAHTAN BERİ...
DUR BEN DE YATICAM FIRK ÖHÖ ÖHÖÖUU!
HIMM ŞÖYLE İNCEDEN Bİ YASLAYALIM BAKALIM TEPKİSİ NASIL OLUCAK.
IMMH KORAY RAHAT DUR, KILIMI KIPIRDATICAK HALİM YOK...
MARKUS'LA ARANIZDA NE VAR ?..
SAÇMALAMA DA UYU HADİ HASTASIN..
sabah...
ÖHHÖV ÖHHÖÖ VAY BE YOGACIYA HALİN VAR BİZE GELİNCE HALSİZİM ÇOK GÜZEL KURMUŞŞUN TEZGAHINI FIRK.
NE TEZGAHI MINA KOYIM KORAY ZATEN İNGİLİZCEDEN KAFAM YANDI Bİ DE SEN YAPMA.
HIMM GERÇİ HİÇ SEKS SESİ GELMEDİ AMA UYUYA KALMIŞTIN O ARA OLABİLİR.
IMMH İYİ GECELER.
Fırk.
İYİ GECELER.
Bir süre sonra...
KOMŞİ BAK KAÇ DAKİKA OLMUŞ.
Tik tak
tik tak
tok tok.
öhöö
öhö öhö
HAYIRAHPSİYEAHH... ÖHÖ ÖHHÖ ÖHÖAVV...
OHA NOLUYO OLUM HAVALE Mİ GEÇİRİYOSUN LAN YOKSA...
ÖHHÖ YOK, YOK BİŞEY, KABUS GÖRDÜM.
Y.RRAĞI KÖKTEN YEMİŞŞİN BENCE...
IIIHH DEMET DOĞRU DİYOSUN Dİ MİLA ÖHÖ ÖHÖ ADAMDAN ETKİLENMEDİN ÖHÖ.
LAN OLUM SKİCEM YOLUNU HA ADAMIN SEVGİLİSİ VAR DİYORUM DAHA HÂLÂ DAHA...
BİZ NELER GÖRDÜK.
BİŞEY İSTER MİSİN?
YİPŞİYEH!
öhö öhö
SİYAH TURP LİMONLU...
şifa olsuuun

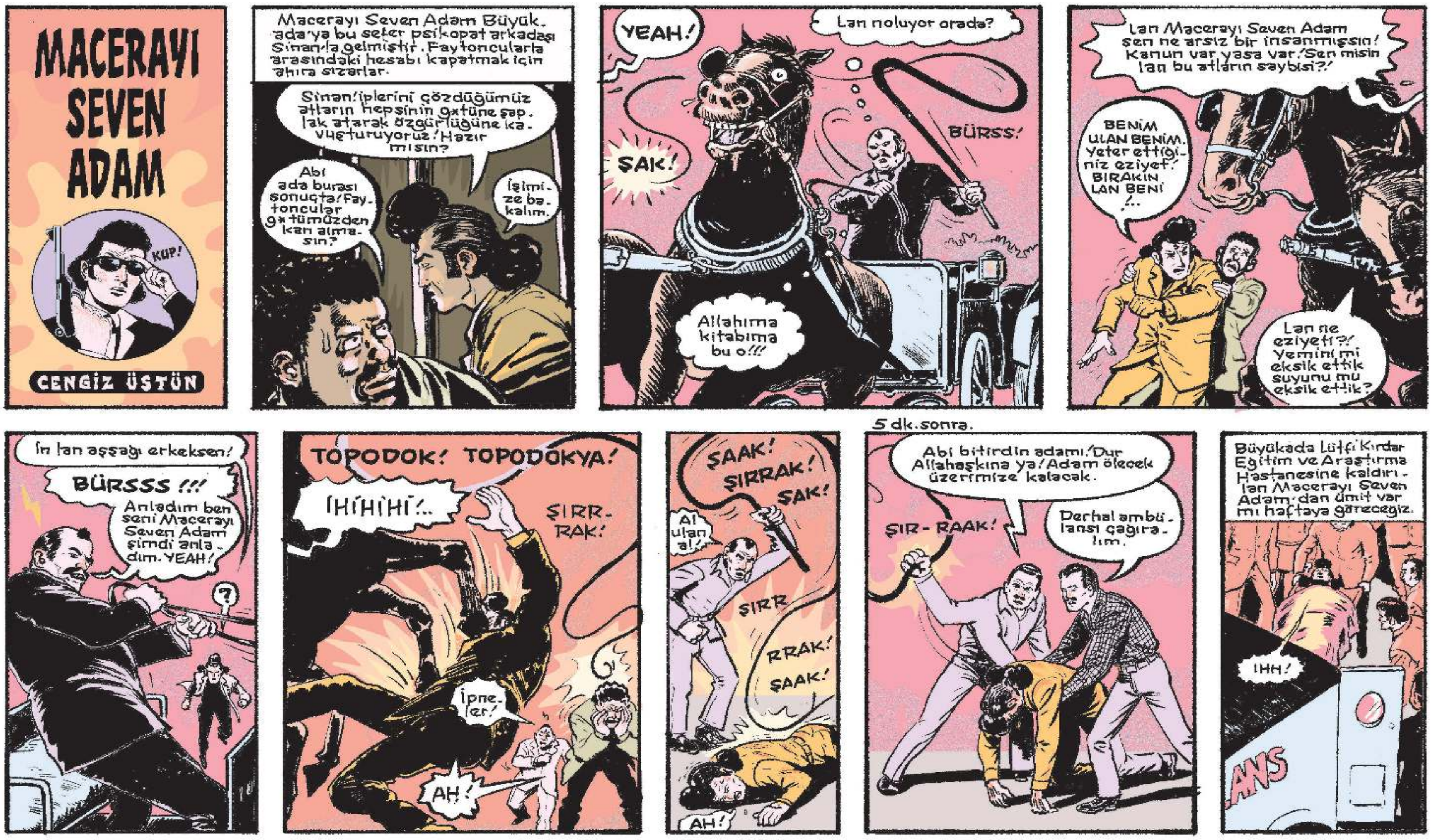
Afrika'nın talihsiz devletleri gibi yönetiyorum hayatımı. İşler yolunda gittiği zamanlar yerel kıyafetlerimi giyip şölen yapmayı, eyo meyo diye bağırarak geleneksel danslarımı oynamayı seviyorum, bunlara zaman ayırıyorum. Hayvanları da ortaya salıyorum; onlar da görsün, ülkemiz iyi durumda, başlarında kendinden emin bir yönetim var. Oysa kafası çalışan, biraz tecrübesi olan hangi yöneticiye sorsanız size aynı şeyi söyler: İşlerin iyi gittiği zamanlar aslında alt yapıyı kontrol ve güçlendirme zamanıdır, çıkabilecek problemleri öngörüp bunlara hazırlanma vaktidir. Peki ne zaman dans edeceğiz? Düğünlerde ve şirkette düzenlenen yılbaşı partilerinde dans edebilirsiniz diyor yöneticiler. Peki ya bunlar yetmiyorsa? Ya geleneksel danslarımız çok güzel ve yerel kıyafetlerimiz çok şıksa? Şu tek parça, tiril tiril, parlak kumaşlı kıyafetlerimize bir bakar mısınız? Hem alttan hava alıyor, hem de üzerindeki altın rengi desenler sayesinde aslan kaplan gibi yırtıcıların kafasını karıştırıyor, bana kaçmam için zaman kazandırıyor. Sen olsan bunu her fırsatta giymek istemez misin? İşte bunlar afrika ülkelerinde başkanlık yapan çoğu liderin her gün kendini içinde bulduğu çıkmazlardır. Eğer dikkat etmez ve başkanlık sarayınıza giren her şehir planlamacıyı, her sektör liderini ciddiye alırsanız her gün bir çok iş yapmak zorunda kalabilirsiniz. Her şeyin olduğu gibi onun da bir seveni, bir kitlesi var. Ben başka türlü hissediyorum.

Dans zamanı.

Ben günlük işlerle, sıkıntılarla, problemler ve krizlerle yüz yüze tanışmayı seviyorum. Yaşanacak bir olaya karşı altı ay öncesinden tedbir almak bana ayıp ve samimiyetsiz gibi geliyor. Evime kadar gelsin, çayımı içsin, ortalıkta dolaşsın. Ne zaman ki misafirliği uzattı, evin havasını emmeye başladı, işte o zaman ortadaki sehpayı kenara çekiyor ve kendisini halı üzerinde kıran kırana bir güreşe davet ediyorum. Ben yenersem evimden gidecek, yenemezsem bir sonraki güreşimize kadar evin bir yerlerinde çömelip oturabilir, can sıkmaya devam edebilir. Ama o karşılıklı dokunuş, o sıcak temas, o insan faktörü benim için önemli.

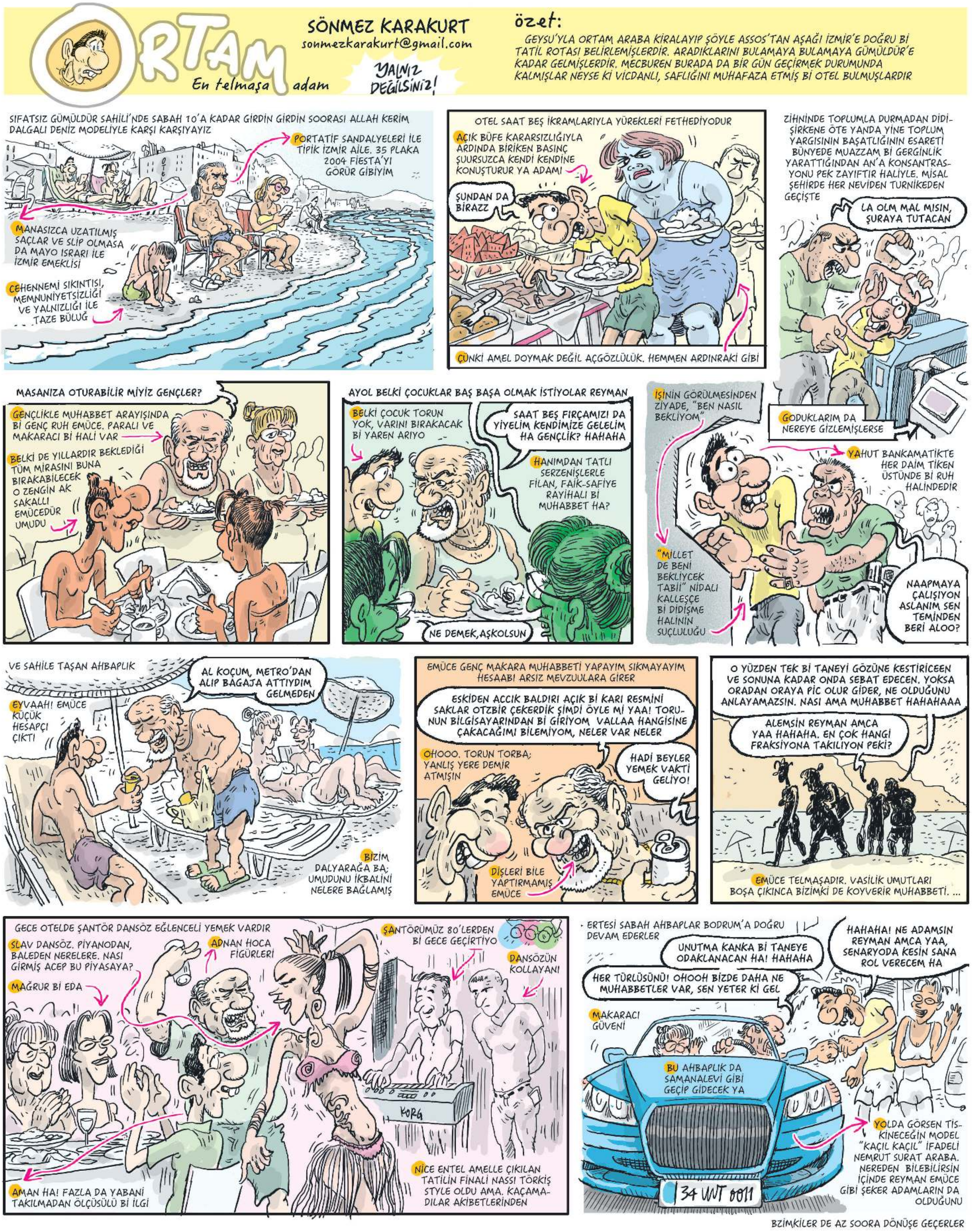

Böyle bir şey olacak.

Şimdi danslar ve parlak kıyafetlerle geçen bir ayın ardından oturma odama bakıyorum ve televizyonun karşısına iki kişilik ailemizi maksimum konfora ulaştıracak şekilde yerleştirilmiş L koltuğumuzun her noktasına bir sıkıntı, bir kriz yerleşmiş. Üstelik bize keyif vermesi amacıyla eve alınmış büyük televizyonumuz da bozulmuş, başka bir dert, başka bir günlük iş ve masraf kapısı olarak o da L koltukta yerini almış. L koltuğun oturulmayacak yerlerine bile oturmuşlar. Tekli koltuğumuzda biri oturuyor, koltuğun kolunda biri oturuyor. Kız istemeye gelinmiş gibi ama beni istiyorlar. Hepsi benim tatlı etimden bir parça istiyor. İlk gelenler iyi terlikleri kapmış, daha değersiz dertlere usta terlikleri dağıtılmış, terlik kaynakları tamamen kurumuş, bir zamanlar terlik zengini olan ülkemiz terlik konusunda dışarıya bağımlı hale getirilmiş. Yeni gelenler çorapla oturmak zorunda. Ne yapabilirim? Askerlik yaptığım dönemden kalma çok kalın çoraplarım var, bunların altına karton kesip yapıştırır ve üzerine de renkli kalemle "canım babacığım", "kara kartal" falan yazarsam bunlardan ev terliği yaratabilirim. Anlık çözümlerde çözüm ortağınızım, uzun vadede dans partnerinizim. Beni böyle görünüz, böyle kabul ediniz.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 25 EKİM 2018 | Sayı: 582
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM ARABA KİRALAYIP ŞÖYLE ASSOS'TAN AŞAĞI İZMİR'E DOĞRU Bİ TATİL ROTASI BELİRLEMİŞLERDİR. ARADIKLARINI BULAMAYA BULAMAYA GÜMÜLDÜR'E KADAR GELMİŞLERDİR. MECBUREN BURADA DA BİR GÜN GEÇİRMEK DURUMUNDA KALMIŞLAR NEYSE Kİ VİCDANLI, SAFLIĞINI MUHAFAZA ETMİŞ Bİ OTEL BULMUŞLARDIR
SIFATSIZ GÜMÜLDÜR SAHİLİ'NDE SABAH 10'A KADAR GİRDİN GİRDİN SOORASI ALLAH KERİM DALGALI DENİZ MODELİYLE KARŞI KARŞIYAYIZ
PORTATİF SANDALYELERİ İLE TİPİK İZMİR AİLE. 35 PLAKA 2004 FIESTA'YI GÖRÜR GİBİYİM
MANASIZCA UZATILMIŞ SAÇLAR VE SLİP OLMASA DA MAYO ISRARI İLE İZMİR EMEKLİSİ
CEHENNEMİ SIKINTISI, MEMNUNİYETSİZLİĞİ VE YALNIZLIĞI İLE TAZE BULUĞ
OTEL SAAT BEŞ İKRAMLARIYLA YÜREKLERİ FETHEDİYODUR
AÇIK BÜFE KARARSIZLIĞIYLA ARDINDA BİRİKEN BASINÇ ŞUURSUZCA KENDİ KENDİNE KONUŞTURUR YA ADAMI
ŞUNDAN DA BİRAZZ
ÇÜNKİ AMEL DOYMAK DEĞİL AÇGÖZLÜLÜK. HEMMEN ARDINRAKİ GİBİ
ZİHNİNDE TOPLUMLA DURMADAN DİDİŞİRKENE ÖTE YANDA YİNE TOPLUM YARGISININ BAŞATLIĞININ ESARETİ BÜNYEDE MUAZZAM Bİ GERGİNLİK YARATTIĞINDAN AN'A KONSANTRASYONU PEK ZAYIFTIR HALİYLE. MİSAL ŞEHİRDE HER NEVİDEN TURNİKEDEN GEÇİŞTE
LA OLM MAL MISIN, ŞURAYA TUTACAN
GODUKLARIM DA NEREYE GİZLEMİŞLERSE
MASANIZA OTURABİLİR MİYİZ GENÇLER?
GENÇLİKLE MUHABBET ARAYIŞINDA Bİ GENÇ RUH EMÜCE. PARALI VE MAKARACI Bİ HALİ VAR
BELKİ DE YILLARDIR BEKLEDİĞİ TÜM MİRASINI BUNA BIRAKABİLECEK O ZENGİN AK SAKALLI EMÜCEDÜR UMUDU
AYOL BELKİ ÇOCUKLAR BAŞ BAŞA OLMAK İSTİYOLAR REYMAN
BELKİ ÇOCUK TORUN YOK, VARINI BIRAKACAK Bİ YAREN ARIYO
SAAT BEŞ FIRÇAMIZI DA YİYELİM KENDİMİZE GELELİM HA GENÇLİK? HAHAHA
HANIMDAN TATLI SERZENİŞLERLE FİLAN, FAİK-SAFİYE RAYİHALI Bİ MUHABBET HA?
NE DEMEK, AŞKOLSUN
İŞİNİN GÖRÜLMESİNDEN ZİYADE, "BEN NASIL BEKLİYOM"
YAHUT BANKAMATİKTE HER DAİM TİKEN ÜSTÜNDE Bİ RUH HALİNDEDİR
"MİLLET DE BENİ BEKLİYCEK TABİİ" NİDALI KALLEŞÇE Bİ DİDİŞME HALİNİN SUÇLULUĞU
NAAPMAYA ÇALIŞIYON ASLANIM SEN TEMİNDEN BERİ ALOO?
VE SAHİLE TAŞAN AHBAPLIK
AL KOÇUM, METRO'DAN ALIP BAGAJA ATTIYDIM GELMEDEN
EYVAAH! EMÜCE KÜÇÜK HESAPÇI ÇIKTI
BİZİM DALYARAĞA BA; UMUDUNU İKBALİNİ NELERE BAĞLAMIŞ
EMÜCE GENÇ MAKARA MUHABBETİ YAPAYIM SIKMAYAYIM HESABI ARSIZ MEVZUULARA GİRER
ESKİDEN ACCIK BALDIRI AÇIK Bİ KARI RESMİNİ SAKLAR OTZBİR ÇEKERDİK ŞİMDİ ÖYLE Mİ YAA! TORUNUN BİLGİSAYARINDAN Bİ GİRİYOM VALLAA HANGİSİNE ÇAKACAĞIMI BİLEMİYOM, NELER VAR NELER
OHOOO. TORUN TORBA; YANLIŞ YERE DEMİR ATMIŞIN
HADİ BEYLER YEMEK VAKTİ GELİYO!
DİŞLERİ BİLE YAPTIRMAMIŞ EMÜCE
O YÜZDEN TEK Bİ TANEYİ GÖZÜNE KESTİRİCEEN VE SONUNA KADAR ONDA SEBAT EDECEN. YOKSA ORADAN ORAYA PİÇ OLUR GİDER, NE OLDUĞUNU ANLAYAMAZSIN. NASI AMA MUHABBET HAHAHAAA
ALEMSİN REYMAN AMCA YAA HAHAHA. EN ÇOK HANGİ FRAKSİYONA TAKILIYON PEKİ?
EMÜCE TELMAŞADIR. VASİLİK UMUTLARI BOŞA ÇIKINCA BİZİMKİ DE KOYVERİR MUHABBETİ. ...
GECE OTELDE ŞANTÖR DANSÖZ EĞLENCELİ YEMEK VARDIR
SLAV DANSÖZ. PİYANODAN, BALEDEN NERELERE. NASI GİRMİŞ ACEP BU PİYASAYA?
ADNAN HOCA FİGÜRLERİ
ŞANTÖRÜMÜZ 80'LERDEN Bİ GECE GEÇİRTİYO
DANSÖZÜN KOLLAYANI
MAĞRUR Bİ EDA
KORG
AMAN HA! FAZLA DA YABANİ TAKILMADAN ÖLÇÜSÜLÜ Bİ İLGİ
NİCE ENTEL AMELLE ÇIKILAN TATİLİN FİNALİ NASSI TÖRKİŞ STYLE OLDU AMA. KAÇAMADILAR AKİBETLERİNDEN
ERTESİ SABAH AHBAPLAR BODRUM'A DOĞRU DEVAM EDERLER
UNUTMA KANKA Bİ TANEYE ODAKLANACAN HA! HAHAHA
HAHAHA! NE ADAMSIN REYMAN AMCA YAA, SENARYODA KESİN SANA ROL VERECEM HA
HER TÜRLÜSÜNÜ! OHOOH BİZDE DAHA NE MUHABBETLER VAR, SEN YETER Kİ GEL
MAKARACI GÜVENİ
BU AHBAPLIK DA SAMANALEVİ GİBİ GEÇİP GİDECEK YA
YOLDA GÖRSEN TİSKİNECEĞİN MODEL "KAÇIL KAÇIL" İFADELİ NEMRUT SURAT ARABA. NEREDEN BİLEBİLİRSİN İÇİNDE REYMAN EMÜCE GİBİ ŞEKER ADAMLARIN DA OLDUĞUNU
34 UNT 8011
BİZİMKİLER DE AZ SOORA DÖNÜŞE GEÇERLER

UYKUSUZ

1 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2018/44 No: 583
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Kadınlara dönük 'taze, müsait, yollu, oynak' gibi argo sözcükler Türk Dil Kurumu (TDK) Sözlüğü'nden çıkarılmayacak.

EMRAH ABLAK

3. havalimanı yokuşa mı Yapıldı.

Konuyla ilgili açıklama yapan Kabuklu yemiş ve Çay ister misin Bakanı "özellikle Boing uçakların ve Airbasların iniş sırasında ikinci vitese hatta birinci vitese düşmelerinde fayda var... iniş sırasında kaptırıp çıkarım yokuşu diye düşünen pilotlar var.. Ben böyle insanları sorumsuz ve terbiyesiz buluyorum... Böyle insanlar ilgimi çekiyo, onlara ilgi duyuyorum, çocukluk travmalarım var" diyen bakan konuşmasına şöyle devam etti "4. havalimanını ful merdivenli inşa edeceğiz.. Bakalım o zaman ne kaprisler ne muhalefetler dinleyeceğiz.. Ama bilmiyorlar ki merdivenleri yürüyen merdiven yapacağız.. Evet.. Uçaklar merdivene sadece konacaklar, inme işini merdivenler halledecek.. öyle bi nokta gelecek ki, dev duvarlar öreceğiz, işte öğrendiniz.. Ağzımdan kaçırdım. 7. Havalimanı projemiz düz duvar... Madem uçaksın arkadaş, kon.. Sinekler duvara nasıl konuyo.. Sen de kon..

Bakan soruları yanıtlamadan ayrıldı..

ucuz elektrik

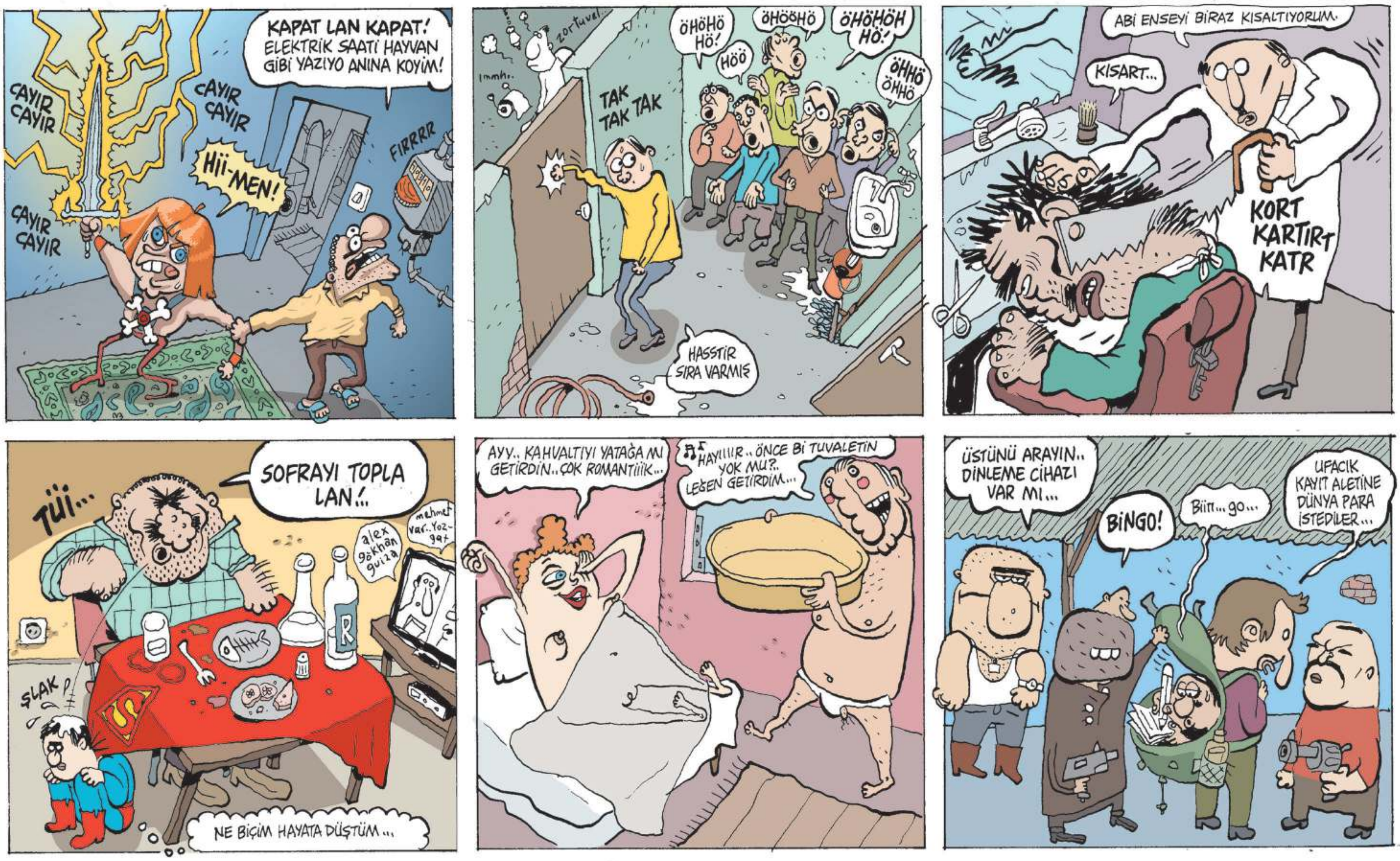
"Burası çok Önemli" Bakanı ucuz elektriğin müjdesini verdi... Uluslar arası birinci Lüfer festivalinin açılışında konuşan bakan "Bakkala gittiğinizde, atıyorum Kalem pil satın alıyorsunuz.. Bi kalem pil yaa.. Dünyanın parası... ürettiği elektirike bak.. çamaşır makinası, televizyon zaten çalıştıramadığı gibi, ampul dahi yakamıyor... Ama çoluğunun çocuğunun o skindirik transformırs oyuncağı cıv cıv edecek diye iki tane kalem pil alıyorsunuz... Eğer bu açıdan bakarsanız zaman içinde elektriğin ucuzladığını göreceksiniz.. Oğğ evet bebeğim ucuzlayacak.." diyen bakan helikopterlerle olay yerinden uzaklaştı.. Başı boş kalan gazeteciler etrafta kalan tek tük vatandaşlarla röportaj yapıp, en son da "İşte bakanın helikopteri tam bu noktadan havalandı" haberini çektikten sonra dağıldılar ve bölge ıssız hale geldi... Çok geçmeden güneş de battı... Karanlık sokakların çevrelediği bu ıssız kurum şimdi boş koridorlarıyla bütün bu gündemlerden uzak kentsel dönüşümün geleceği zamanı bekleyip bir yandan da netfilikste dizi izlemeye koyuldular... Hayat güzeldi nihayetinde..

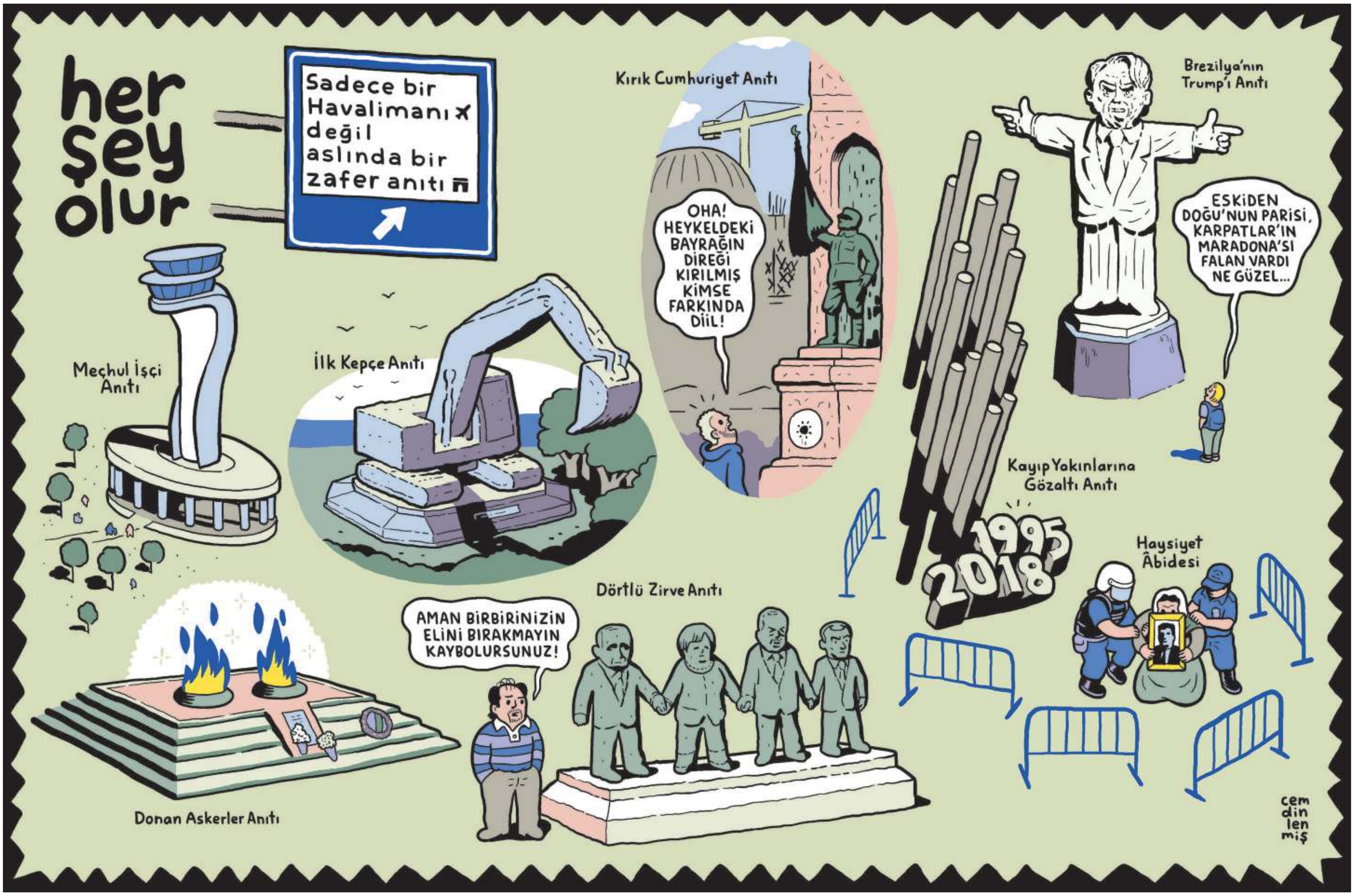

Dolar düşüyo..

Şükret ve Hadi Bakanı bir youtube kanalına yaptığı açıklamada "Tibetli rahipler göründükleri kadar tibetli değiller... O*** çocuu hepsi... Araplar da onlar gibi keldi.. Naptılar, gelip ülkemizde temiz temiz saçlarını ektirip, arabistanın kızgın güneşinden kafalarını bir nebze olsun koruyabildiler... Tibetliler de kafasını burada güzelce ektirseler, tibetin yazları ılık ve kuruk, kışları buzlu ve donlu hava şartları için kendilerine güvenli bir gelecek inşaa edebilirler... Onların saç ektirmekten kaçtıkları noktada zaten sorunların başladığını görüyorsunuz... Üşüyor kafaları, anlamıyorlar ve beyin ısı kaybını münümüme indirmek için büzüşüyor, tıpkı bir ta**k gibi... Ne o ta**ktan, ne de o beyinden sağlıklı sonuç alamazsınız.. O yüzden tibet'e ve tibetlilere karşı öfkem var... Bütün o harekrişnalar, budalar filan g*tlerine girsin" diyen bakan boing jumbo jetiyle kürsüden ayrıldı ve yörüngeye yerleşti... Basın salonunda kalan gazeteciler verilen bedava çaydan son bardaklarını içip evlerine gittiler... Kimisi yuvasına gitti... Ev ve Yuva aynı şey dediğinizi duyar gibiyim... Değil.. Yuvada çocuk oluyo diğeri bekar evi.

N.Ş.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA
Barış UYGUR

Normal şartlar altında bunu size anlı şanlı gazetecilerimizin anlatması gerekirdi biliyorsunuz ama kısmet bizeymiş. Adamın biri, yıllarca CIA tarafından yürütülen operasyonlarda yer almış, Afganistan'da şurada burada El Kaide'lerle kol kola gezmiş, Amerika'nın en önemli üç gazetesinden birinde yazıyor, Amerika'da yaşıyor ve nüfus kayıt örneği türünden kıytırık bir belgeyi Amerika'daki Suudi temsilciliğinden alamıyor da, kalkıyor İstanbul'a geliyor. Bu esnada hiç kimse adamı uyarmıyor, hiç kimse adama dur gitme demiyor, o da durumun kerizliğinin farkında gibi ama yine de gidiyor. Bakın adam işkence edilerek öldürüldükten sonra ortaya çıkıyor ki adamın konsolosluğa gelesiye kadar her adımı kaydedilmiş. Konsolosluk zaten basbayağı sürekli gözetim altındaymış. Hani resmen Kırmızı Pazartesi romanındaki gibi, adamın öldürüleceğini Langley'den Ankara'ya herkes biliyor, katilleri bile daha sonra öğrenmiş olabilir yani o derece. Bizimkiler basbayağı mandallamışlar 7/24 dinliyorlar konsolosluğu o yüzden yok saatinden kayıt göndermiş de cloud'a atmış da diye ayak yapıyorlar. Diğer yandan berikiler de adamı sırtını pış pışlayıp Amerika'dan gönderdiğine göre onlar da biliyor dinlendiğini. Galiba bir tek emri veren soloz prensin dünyadan haberi yok. Artık ne isteyecekler adamdan, neye ikna edecekler o kadarını bilemem.

Normal şartlar altında CEO dediğimiz şirket yöneticilerinin siyaset atılmaları aslını isterseniz nadir bir durumdur. Bu alana girmek istiyorlarsa zaten lobi şirketleri vasıtasıyla girerler. Ama **Yeni Türkiye'de** ekonomimiz o kadar yolundadır, CEO'ların da o kadar yapacak hiçbir şeyi yoktur kisiyasetçiler CEO'ları belediye başkanı olmaya çağırır.

Normal şartlar altında bir ülke belirli bir sıralamaya, örneğin dünyanın en iyi 500 üniversitesi sıralamasına kendi üniversitelerinden birkaç tanesini sokmak istiyorsa izlemesi gereken yok aslında hayli ortadadır: Sıralamanın kriterlerini incelemek, bu kriterleri en iyi şekilde yerine getirme potansiyeli olan üniversiteleri seçerek onları desteklemek. Ama **Yeni Türkiye** bu tip listelere Milli Piyango Yılbaşı İkramiyesini kazanmak için 100'lü karışık seri bilet alan insan kaynakları müdürü gibi yaklaştığından dağı taşı üniversiteyle doldurup sıralamaya girmeyi beklemektedir.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Ankara 4'üncü Ağır Ceza Mahkemesi, Gençlik Parkı yakınlarında yaşanan cinsel taciz olayında, **"Bir kadının elbisesini aşağıya *çekerek* göğüslerini açmak, göğüslerini sıkmak, göğüslerine tırnak geçirmek, vücudunu vücuduna yapıştırarak göğüslerini sıkmak ve 'Sizinle köprünün altında görüşelim, sizinle işimiz var' cümlesini kurmak"** eylemlerinin "objektif olarak ***şehevi*** nitelik taşımadığına" kanaat getirerek olayı cinsel saldırı saymayalı **4 yıl,**

Kuzey Koreli erkekler, Devlet Başkanı Kim Jong Un'un emriyle berberlere asılan 10 saç tipinden birini seçmeye mecbur edileli **5 yıl,**

19 Eylül Gaziler gününü kutlamak isteyen Demet Akalın, "Tüm gazilerimiz nur içinde yatsın" tivitiyle olağanüstü bir duyarlılık sergileyeli **5 yıl,**

Erzurum'da düzenlenen Kış Sporları Festivali'nin kapanış töreninde geleneksel değerlerimiz konusunda ısrar edilince, buz pistinde sahne alan folklor ekipleri düşe kalka oynamaya çalışalı **6 yıl,** *(Tören, "Sarı Gelin" türküsünü söyleyen bir sanatçıya, üzerinde Türk bayrağı olan bir kutup ayısının göğsüne vura vura eşlik etmesiyle devam etti.)*

Tayyip Erdoğan, sezaryen ve kürtaj tartışmalarına, "Sezaryenin de amacı başka. Dert money money..." diye katılalı **6 yıl,**

Mahmut Tuncer "Saçı olanın kafası beyazlar," buyuralı **15 yıl,**

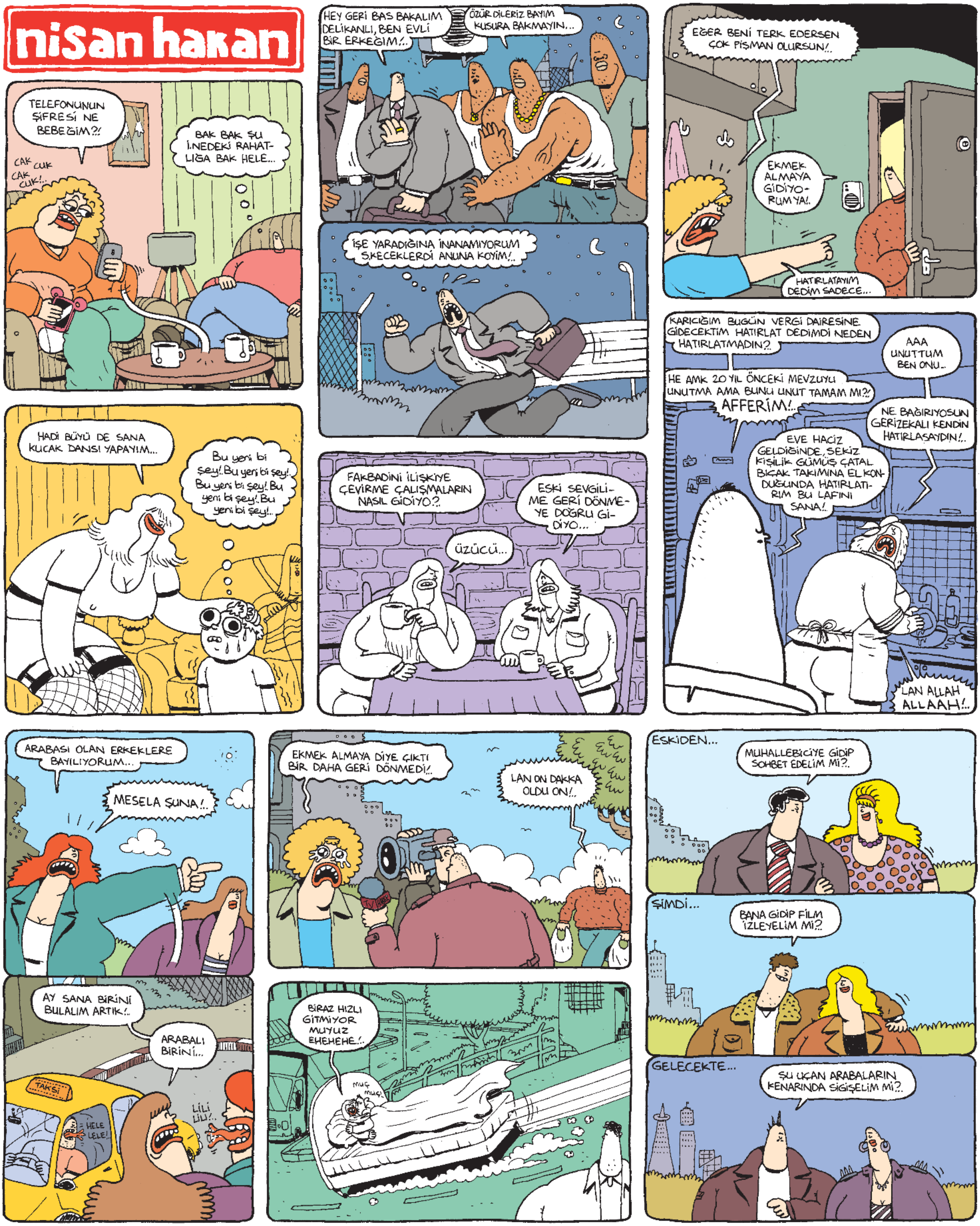

Eda Taşpınar selülitin çaresini, "Anneannemin bana önerdiği at kılı fırçasıyla vücudumu yukarıdan aşağıya her gün düzenli olarak fırçalıyorum," diye açıklayınca kaşağı piyasası bir anda canlanalı **6 yıl,** (Eda Taşpınar, daha sonra kendi ismini taşıyan "doğal at kılı fırçası"nı piyasaya sürerek selülitlerini nakde çevirdi.)

Arnold Schwarzenegger, soyadından ürken yapımcıların teklifiyle ilk filminde "Arnold Strong" adını kullanalı **48 yıl,**

"Top Enseleri Kaldırma ve Mücadele Cemiyeti", Kartal ve Tuzla civarında uzun saçlı erkeklere saldırarak saç ve favori tıraşı yapalı **51 yıl olmuş.**

nisan hakan
TELEFONUNUN ŞİFRESİ NE BEBEĞİM?!
BAK BAK ŞU İ.NEDEKİ RAHATLIĞA BAK HELE...
CAK CUK CAK CUK!..
HEY GERİ BAS BAKALIM DELİKANLI, BEN EVLİ BİR ERKEĞİM!..
ÖZÜR DİLERİZ BAYIM KUSURA BAKMAYIN...
İŞE YARADIĞINA İNANAMIYORUM SİKECEKLERDİ ANUNA KOYİM!..
EĞER BENİ TERK EDERSEN ÇOK PİŞMAN OLURSUN!..
EKMEK ALMAYA GİDİYORUM YA!..
HATIRLATAYIM DEDİM SADECE...
HADİ BÜYÜ DE SANA KUCAK DANSI YAPAYIM...
Bu yeni bi şey!..Bu yeni bi şey!.. Bu yeni bi şey! Bu yeni bi şey!.. Bu yeni bi şey!..
FAKBADİNİ İLİŞKİYE ÇEVİRME ÇALIŞMALARIN NASIL GİDİYO?
ESKİ SEVGİLİME GERİ DÖNMEYE DOĞRU GİDİYO...
üzücü...
KARICIĞIM BUGÜN VERGİ DAİRESİNE GİDECEKTİM HATIRLAT DEDİMDİ NEDEN HATIRLATMADIN?
AAA UNUTTUM BEN ONU..
HE AMK 20 YIL ÖNCEKİ MEVZUYU UNUTMA AMA BUNU UNUT TAMAM MI?!
AFFERİM!..
NE BAĞIRIYOSUN GERİZEKALI KENDİN HATIRLASAYDIN!..
EVE HACİZ GELDİĞİNDE, SEKİZ KİŞİLİK GÜMÜŞ ÇATAL BIÇAK TAKIMINA EL KONDUĞUNDA HATIRLATIRIM BU LAFINI SANA!..
LAN ALLAH ALLAAH!..
ARABASI OLAN ERKEKLERE BAYILIYORUM...
MESELA ŞUNA!..
EKMEK ALMAYA DİYE ÇIKTI BİR DAHA GERİ DÖNMEDİ!..
LAN ON DAKKA OLDU ON!..
ESKİDEN...
MUHALLEBİCİYE GİDİP SOHBET EDELİM Mİ?..
ŞİMDİ...
BANA GİDİP FİLM İZLEYELİM Mİ?
GELECEKTE...
ŞU UÇAN ARABALARIN KENARINDA SİGİŞELİM Mİ?..
AY SANA BİRİNİ BULALIM ARTIK!..
ARABALI BİRİNİ...
TAKSİ
HELE LELE!
LİLİ LİLİ!..
BİRAZ HIZLI GİTMİYOR MUYUZ EHEHEHE!..
muç muç!

BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Kuzguncuk'tan selamlar. Köşemi bu güzel günde Kuzguncuk'ta yazayım istedim. Daha doğrusu Kuzguncuk'ta başlayayım yazmaya istedim. Sonrasını bilemem. Bazen de işte böyle gezgin yazarım ya ben. Gezerim öyle. Geze geze yazarım. Kah orada yazarım, kah burada yazarım. Yazarım ama yani. Hiç yazmadığım olmaz benim. Ben hep yazarım. Çünkü yazar dediğin de yazmalı. Yazmayıp da ne yapacaktı ya. Bugün bir yazar acaba yazmayıp da ne yapacaktı acaba. Yazmayalım da ne yapalım acaba. Neyse ne diyordum, Kuzguncuk. Bisikletimle geldim tabii ki. Bu arada **tabii ki** yerine **elbet**'i kullanmayı düşünmüştüm ilk başta, yani cümleye başlarken, fakat daha sonra **tabii ki varken elbet ne ya** dedim kendi kendime ve **elbet**'i bir çırpıda eleyiverdim. Eğer bir kelime elenirse o kelime üzülür. **Elbet** şu an net üzülüyor. Ben üzüleceğime **elbet** üzülsün, ne yapabilirim yani. Halla halla ya. Ben burada **elbet**'i mi düşüneceğim. Hem **tabii ki**'nin hakkını kim savunacak, o da var. Ne diyordum, Kuzguncuk. Aslında evden çıkarken, Çengelköy mü olsun ilk durak, yoksa Kuzguncuk mu diye kendi içimde gidip gelme yaşadım, sonra bir baktım, Kuzguncuk'tayım. Buradan da Çengelköy'e geçerim. Börek aldım önce. Bir porsiyon peynirli su böreği. Kuzguncuk'ta Çengelköy Börekçisi'nden börek almak da yani ne bileyim. Sanki yine önce Çengelköy'e uğramışım gibi oldu. Aldım işte böreği, oturdum yine iskemleme yol kenarı çaycıma. Oturur oturmaz bir beyefendiyle göz göze geldik. Geçiyordu öyle yoldan. **Günaydın üstat** dedi gitti. Hoşuma gitti. Yani hoşuma giden şey şu oldu tabii ki. Bak yine **tabii ki**. Şu oldu yani. Üstat demesi değil tabii, o gözlerindeki sevgi. Bu benim çok hoşuma gitti. İyi ki Kuzguncuk'a gelmişim önce dedim. Ce dedim. Bilgisayarımı açmadan önce böreğimi yiyeyim diye düşündüm. Arkadaş ne sıcak. Buranın sorunu da bu ha. Çok sıcak oluyor burada börekler. Başka hiçbir yerde bu kadar sıcak olmuyor, burada çok sıcak oluyor. İnsanın ağzı yüzü yanıyor. Soğusun diye bekliyorsun, soğumuyor da. Tam bir Allah-kahrubela. Böyle şeyler işte. Bir şekilde gömdüm böreği, açtım bilgisayarımı, köşemi yazmaya koyuldum işte ben de. Hep böyle şeyler işte. Derken bir arkadaşım bana bir mesaj gönderdi. Bir Posta Gazetesi Yurdumun Şairi şiiri göndermiş bana. Şiiri şöyle bir okudum, oha dedim, bu resmen benim hayali kuzen. Resmen ama. Bana gelmekten sıkılıp gazetelere şiir mi göndermeye başladı acaba diye düşündüm bir an. Bir an ama. Neymiş, boşa yaşamış, ümidi yokmuş, öleceğimiş, tırt gemiş tırt gideceğimiş, mesleksizmiş, böyle bir şiir. Pek acayip laflar da var. "Hiç torpilim olmadı" diyor mesela bir yerde. Dedesinden babasından miras da kalmamış. Alla allaa. Kumarda bulmuş avuntuyu, ondan da havasını almış. Kısacası adam olmamamış, kardan adam olayım bari demiş, mevsim yaza girmiş, onu da olamamış. Kardan adam mevzuuna kadar, "hass.ktir, benim hayali kuzen oğlum bu" diyerek okuyordum şiiri. Çok inanmıştım benim hayali kuzen olduğuna. Fakat kardan adam mevzuu, e yok artık, benim hayali kuzenin bile zaman zaman bir derinliği var. Bu kadar da alt kültür olamaz benim hayali kuzen diyerek aydınlandım. İçime bir su serpildi. Ne bileyim, sevindim. Mutlu oldum. Hayali kuzenim bir anda karizmasını kurtardı yine gözümde. Çünkü ne olursa olsun o benim hayali kuzenim. İyi olsun isterim. Çok da dağıtmasın, insan olsun isterim.

æ **Eat and Joy** ile **iti an çomağı hazırla** aynı şey. Bu arada çok kötü hayvan düşmanı bir laf **iti an çomağı hazırla** ama işte **eat and joy**'la da sessel bir benzeşmesi var. Ne yapacaksın.

æ Ümraniye Çiğdemi diye bir şey varmış. Beyaz çiçekli güzel bir bitki. Endemik. Bilhassa da Ümraniye'de fevkalade yetişirmiş. Türü tehlikeye girmiş ve korunmaya alınmış. Ne bileyim, ben de bu bilgiyi yeni öğrendim ve bu bilgi içime bir ferahlık getirdi. Güneş açtı sanki içimde. Çünkü galiba bir yerle ilgili en güzel şeyler bu tarz şeyler. Oraya ait bir kuş, oraya ait bir böcek, oraya ait bir çiçek. Oraları çok anlamlı kılıyor böyle şeyler.

æ Geçende de çok acayip bir rüya gördüm. Obama'yla Olimpos'a yüzmeye gitmişiz. Son anda diyor ki, "ben" diyor "mayomu evde unutmuşum, sende fazla var mı?" Haydaa. Var da, bir yandan vermek de istemiyorum. Hem genişletir, hem de yani murdar eder mayoyu. Ama adam da Obama. Vermem diyemezsin. Zeten önceden görmüştü de çantamda mayoyu. Slip. Resmen göz koymuş gibi. Verdim mayomu, giydi bu mayomu, atladı denize. Ben de yüzüyorum ama keyfim yok. Aklım fikrim mayomda. "Hayırdır ya, bi keyifsizsin, mayonu mu dert ediyorsun yoksa" diyor. Diyorum "ya ne dert edeceğim mayomu, sen çimmene bak". Ama tabii ki çok dert ediyorum mayomu. Mayo'm çünkü o benim. Janjanlı donum. Hangi erkek sevmez janjanlı donunu. Normal donlarımız için bile ölüyoruz, janjanlı donlarımız için neler etmeyiz. Uyandım sonra. Ama zaten rüya olduğunu anlamış gibiydim. Çok inanmıyorum yani ben rüyalarıma. Uçuyorum mesela rüyamda, ama yerden otuz santim yukarıda uçuyorum. Çok inanmıyorum yani. İnansam gökyüzüne yükselirim.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
3 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 **(istanbul komedi festivali)**

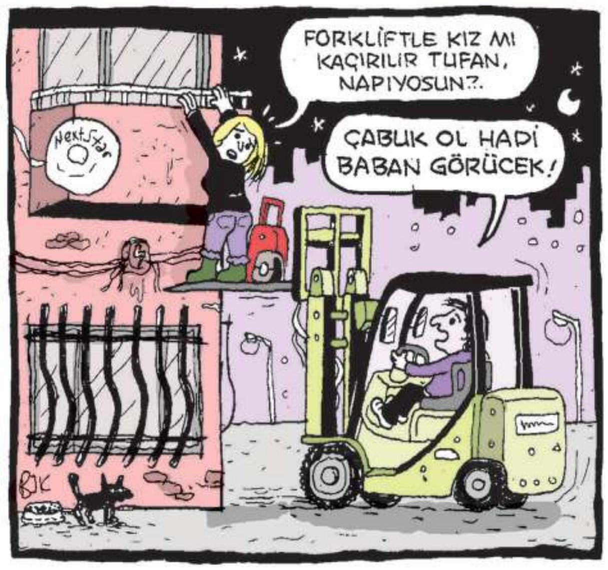

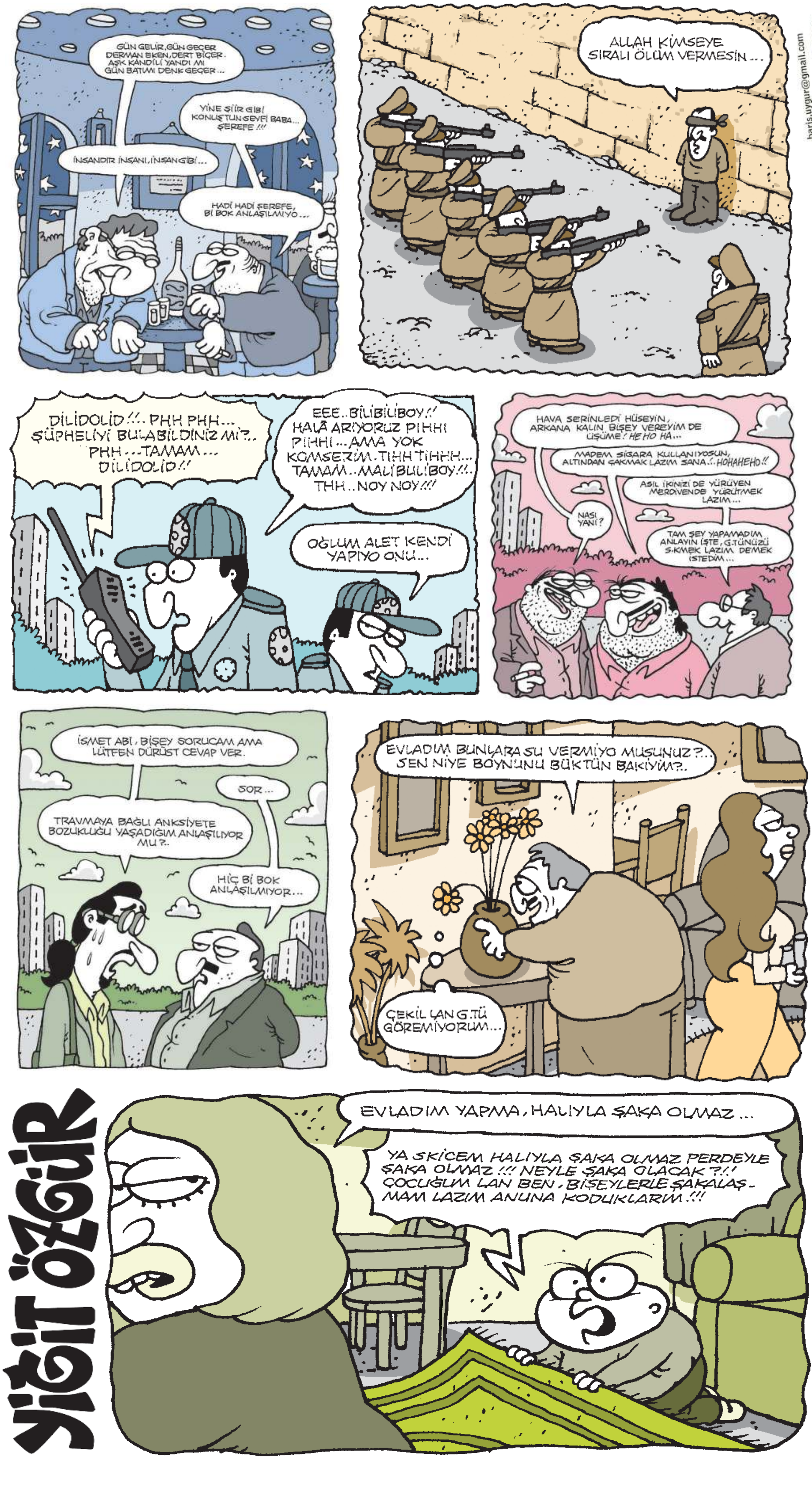

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

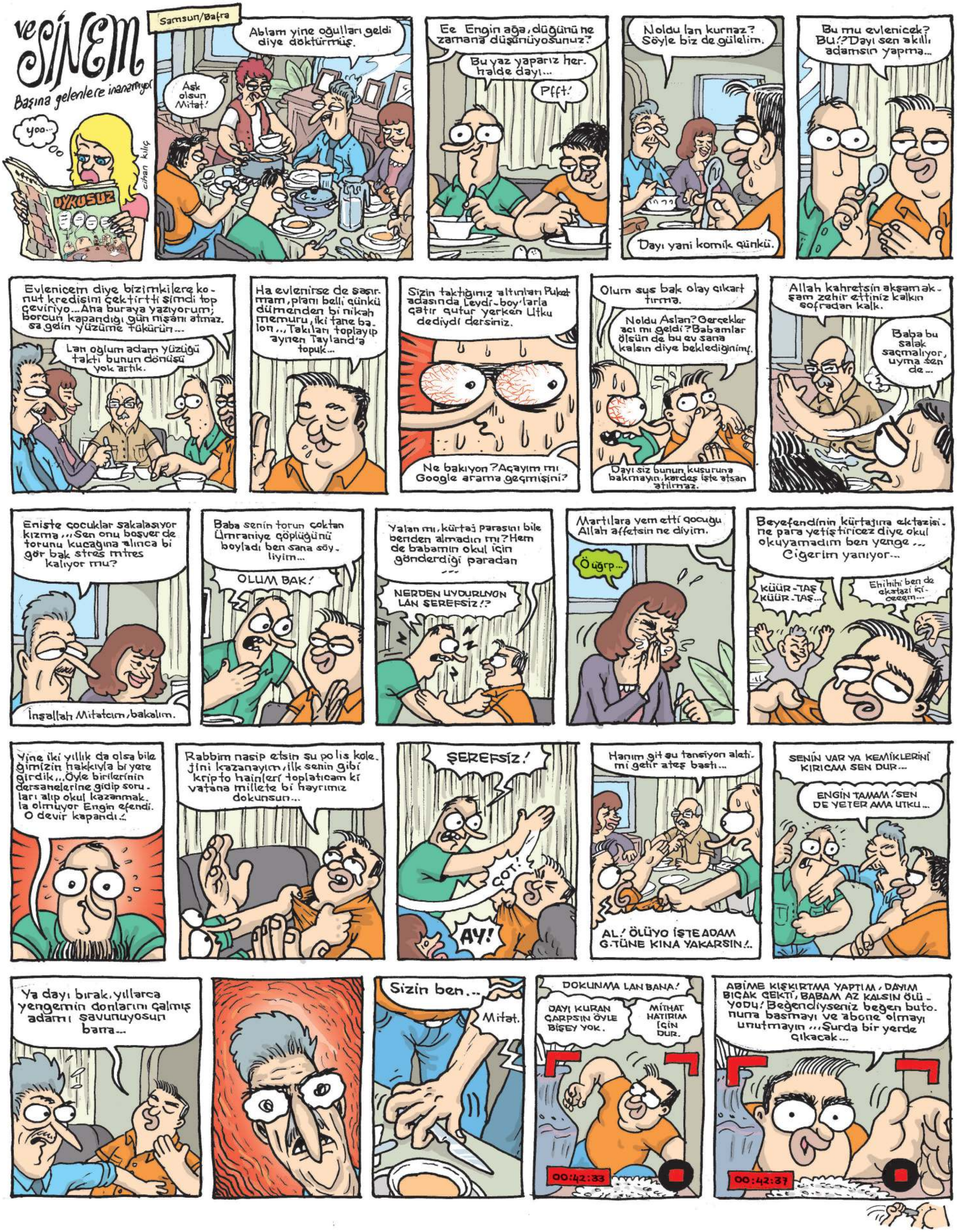
***** İnsan yaşlandığını en çok "anlamamaya" başlayınca anlıyor. Yani evet, çelişkili gibi ama düşünürseniz mantıklı. Eski İstanbul beyefendileri, hanımefendileri, birden bire etraflarında Fransızca'dan bozma bir dil konuşmaya başlayan gençleri anlamamaya başlıyor. Ben de son dönem Osmanlı, erken dönem Cumhuriyet romanlarının yalancısıyım. Hep bir Raif Efendi, Miyaseke Hanım zamane gençlerini anlayamamaktan yakınır ya onun gibi bir şey işte. Ha ben yaşlandığımı yıllar evvel iştahla izlediğim magazin programlarını şimdi izlemeye kalktığım zaman anlıyorum. Hani basbayağı Macar televizyonunda Macar Televole'si seyretsem o kadar anlarım. Bir de eskiden magazin muhabirleri sadece biraz yavşak olurlardı, peşinde koştukları ünlülere sırnaşır, onları abuk subuk mizansenlere ikna etmeye çalışırlardı. Basbayağı sırnaştığı ünlüye fıkra, espri falan verip sonra onu "KAHKAHADIAAN KIR DI GEÇİRDİİE!" diye sunan muhabir gördüm ben yav. Mümkün olan bütün heceleri yanlış vurgulayarak ve bir pitch modulator yutmuş gibi inişli çıkışlı konuşan magazin programı dış sesi işte. (Yok yahu, pitch modulator nedir ben de bilmiyordum, internette "sesi bir yükseltip bir alçaltmaya yarayan efekt modülü" diye arattım o çıktı.) Az evvel "Hacı şu fıkrayı anlatsana deyip sonra ünlü şahıs fıkrayı anlatınca sanki ilk kez duymuş, sanki fıkrayı biraz önce o anlatmamış gibi kahkahadan yerlere yatardı muhabir taifesi. Ama günümüzde bir özgüven gelmiş, bir sertlik gelmiş. Masada oturuyorlar böyle ve her program mahkeme kuruyorlar. Ya Türkiye'de o kadar sert siyaset programı yapılmıyor (He belki bu yüzden sertlik magazine kayıyor ne bileyim). Abiler ablalar, hemen hiçbirini tanımadığım başka bazı abiler ve ablaları yargılıyor, haklarında hükmü veriyor, biletlerini kesiyorlar. Allah kimseyi ellerine düşürmesin. Ama dediğim gibi, genel olarak bir Macar Televole'si hissi devam ediyor. Hemen hiçbirini tanımadığım insanlar birbirlerine atar yapıyor, gider yapıyor. Hangisi atar hangisi gider ben bilmiyorum ama sürekli birbirlerine "Atara atar, gidere gider" gibi laflar ediyorlar. Bazen "yükseliyorlar" Neye yükseliyorlar, ne maksatla yükseliyorlar onu da çok anlayamadım. Yükseldim diyerek ne yapmak, nereye varmak istemekteler merak etsem de sadece "Yüksel ki yerin bu yer değildir!" diyor ve geçiyorum.

*** Tabii** bazen ne oluyor, hiçbirini tanımadığım bir alay renkli insanın arasında ansızın tanıdığım magazin ünlüsü de beliriyor. Muhtemelen eskisi kadar ilgi göremediği için abuk subuk bir şeyler yapıp tekrar gündeme gelmek isteyen eski ünlü gördüğüm zaman gurbet elde köylümü görmüş gibi seviniyorum. Basbayağı benim gençliğimin magazin ünlüleri "SESSSİZLİİĞİNİ BOZDUOU!" diye anons edilerek ekrana çıktıklarında sanki köydeki muhtar köşeli şapkasıyla karşımda beliriveriyor. Diğer yandan da benim tanıdığım ünlüler hem böyle bir "sessizliğini bozma" niyetiyle ortaya çıktıkları için hem de her nasılsa yüzleri gençliklerinden daha gergin oldukları için önce bir şaşırıyorum ama olsun. Magazin programında tanıdık görmek güzel. Tanıdıklarınız "YILLLARIIN ESKİTEMEDİĞİE ŞARKICIAII" diye anons edilince bozuluyorum biraz ama olsun. Çünkü yıllar hem o ünlüyü hem de dolayısıyla sizi de bir hayli eskitmiş oluyor işte.

*** Hiç** aklınıza bile gelmeyen şeyleri ansızın yapmak istemeniz ve yapabilmeniz hele hele bu şeyler size "özgürlük" diye pazarlanıyorsa pek de özgürlük değil. Hele reklamcı özgürlüğü bir cihaz üzerinden falan satmaya çalışıyorsa eyvah eyvah. Kris Kristofferson'un şarkısı var, ilk Janis Joplin'den duyup sevmişizdir çoğumuz: Özgürlük, kaybedecek hiçbir şeyinizin olmamasının diğer adıdır.

*** Cumhuriyet** en çok da kimsesizlerin kimsesidir, benim şu dünyada duyduğum en güzel sözlerden biri. Duyduğum diğer güzel sözler gibi ideal bir duruma işaret ediyor. Zaten gerçeğe işaret ediyor olsa güzel bir laf demezdik, "E tabii ki öyle lan gudik," diye terslerdik.

*** Futbol,** başka bir açıdan bahsetmiştim, benim için hep sevinme aracı. Daha önce bahsettiğim gibi uzun bir maraton olan futbol liginin bitiminde finişi kim önde göğüslerse onun taraftarları sokaklarda çılgınca kutluyor eğleniyor. E hakları da yok değil: Yağmurda, çamurda takımlarını desteklemişler, iyi günde kötü günde tribünleri doldurmuşlar olmadı en kötü dijitürk kahvelerini doldurmuşlar, her hafta teknik direktörün oyuncu tercihlerini tartışmışlar falan derken sonunda kazanınca mutlu oluyorlar tabii. Peki bana ne oluyor? Hiçbir şey olmuyor, bakıyorum sevinen kalabalık, gidip yanlıyorum ben de kutluyorum, her sene bedava şampiyon oluyorum. Diğer boyutu da şu. O zaten genelde sezon esnasında oluyor ve her sene her takımın en azından bir iki hafta "zor günleri" oluyor, "şampiyonluk yarışından kopma" endişesi baş gösteriyor. Hah işte öyle durumlarda da nasıl olsa tuttuğum takım değil diye sanki rakip takım taraftarıymış gibi kıs kıs gülüyorum. Futbol çok güzel.

ve SİNEM
Başına gelenlere inanamıyor
yoo...
UYKUSUZ
cihan kılıç
Samsun/Bafra
Ablam yine oğulları geldi diye döktürmüş.
Aşk olsun Mitat!
Ee Engin ağa, düğünü ne zamana düşünüyosunuz?
Bu yaz yaparız her halde dayı...
Pfft!
Noldu lan kurnaz? Söyle biz de gülelim.
Dayı yani komik çünkü.
Bu mu evlenicek? BU!? Dayı sen akıllı adamsın yapma...
Evlenicem diye bizimkilere konut kredisini çektirtti şimdi top çeviriyo... Aha buraya yazıyorum; borcun kapandığı gün nişanı atmaz sa gelin yüzüme tükürün...
Lan oğlum adam yüzüğü taktı bunun dönüşü yok artık.
Ha evlenirse de şaşırmam, planı belli çünkü dümenden bi nikah memuru, iki tane balon... Takıları toplayıp aynen Tayland'a topuk...
Sizin taktığınız altınları Puket adasında Levdi-boy'larla çatır çutur yerken Utku dediydi dersiniz.
Ne bakıyon? Açayım mı Google arama geçmişini?
Olum sus bak olay çıkartırma.
Noldu Aslan? Gerçekler acı mı geldi? Babamlar ölsün de bu ev sana kalsın diye beklediğinin!
Dayı siz bunun kusuruna bakmayın, kardeş işte atsan atılmaz.
Allah kahretsin akşam akşam zehir ettiniz kalkın sofradan kalk.
Baba bu salak saçmalıyor, uyma sen de...
Enişte çocuklar şakalaşıyor kızma... Sen onu boşver de torunu kucağına alınca bi gör bak stres mtres kalıyor mu?
İnşallah Mitatcım, bakalım.
Baba senin torun çoktan Ümraniye çöplüğünü boyladı ben sana söyliyim...
OLUM BAK!
Yalan mı, kürtaj parasını bile benden almadın mı? Hem de babamın okul için gönderdiği paradan...
NERDEN UYDURUYON LAN ŞEREFSİZ!?
Martılara yem etti çocuğu Allah affetsin ne diyim.
Öüğrp...
Beyefendinin kürtajına ektazisine para yetiştiricez diye okul okuyamadım ben yenge... Ciğerim yanıyor...
KÜÜR-TAŞ KÜÜR-TAŞ...
Ehihihi ben de ekstazi içi-ceeem...
Yine iki yıllık da olsa bileğimizin hakkıyla bi yere girdik... Öyle birilerinin dersanelerine gidip soruları alıp okul kazanmakla olmuyor Engin efendi. O devir kapandı!
Rabbim nasip etsin şu polis kolejini kazanayım, ilk senin gibi kripto hainleri toplatıcam ki vatana millete bi hayrımız dokunsun...
ŞEREFSİZ!
ÇOT!
AY!
Hanım git şu tansiyon aletimi getir ateş bastı...
AL! ÖLÜYO İŞTE ADAM G.TÜNE KINA YAKARSIN!..
SENİN VAR YA KEMİKLERİNİ KIRICAM SEN DUR...
ENGİN TAMAM! SEN DE YETER AMA UTKU...
Ya dayı bırak, yıllarca yengemin donlarını çalmış adamı savunuyosun bana...
Sizin ben...
Mitat.
DOKUNMA LAN BANA!
DAYI KURAN ÇARPSIN ÖYLE BİŞEY YOK.
MİTHAT HATIRIM İÇİN DUR.
00:42:33
ABİME KIŞKIRTMA YAPTIM, DAYIM BIÇAK ÇEKTİ, BABAM AZ KALSIN ÖLÜYODU! Beğendiyseniz beğen butonuna basmayı ve abone olmayı unutmayın... Şurda bir yerde çıkacak...
00:42:37

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Çocuğunuzun kendine has düşünme biçimine saygı duyun." - Dr.Yıldız Güven (Sezgisel Düşünme ve Matematik)

ÇİVİ LAZIM, PERİ TOZU ŞART: Bir harf bir kelimeyi, bir kelime bir mısrayı, bir mısra bir şiiri, bir şiir bir edebiyatı, bir edebiyat bir kültürü, bir kültür bir ülkeyi, bir ülke tüm dünyayı aydınlatıp kurtarabilir...

DONALD TRUMP: Adıyaman tütününe can veren Rabbim....

SIFIR ALTI ANKARA: MHP' de gündem Melih Gökçek. Başkentin bekası için canavarın kalbindeki kazığı çıkarmağa çalışıyorlar! Dokuz Işık ve Milliyetçi Hareket, oldu mu sana Dokuz Kusurlu Hareket?!

ASKERLİK: Parası olana bedelli askerlik yaptıranlar, Tunceli'de donarak ölen iki askerin bedelini nasıl ödeyecekler bakalım...

TÜRKELİ: Nurullah Ataç'ın ülkemiz için isim önerisi. 17 Şubat 1948 tarihli, Attila İlhan'ın ilk şiir kitabı 'Duvar' hakkındaki yazısında değinmiş: "Sırası gelmişken şunu da söyliyeyim: Yurdumuza "Türkeli" demeyip de "Türkiye" dememize bir içerliyorum ki! Ne biçim diyeceğimizi de bilmiyoruz: Tür-ki-ye mi? Türk-ye mi? Türk-ya mı? Hangisi? Biri de uymuyor ağzımıza. Uymaz a! Elin İtalyanının 'la' eki Türkün ağzına ne diye uysun?" Ataç'ın kelimeye 'tilcik', şiire 'yır' diyen arı dili hiç ilgimi çekmemiştir lakin 'Türkeli' önerisine ikna oldum inceden. Her mevsim en az bir kere 'Türkeli' diye anacağım ülkemin adını. Al mesela: Türkeli'nin Sütlü Nuriyesi, gezegenin en leziz tatlısıdır, tartışmam, yanımda tartıştırmam!

AZALARAK BİTSİN: "Ben işimle evliyim!'"

OKYANUSYA:Tüm kıtalar büsbütün okyanusla sarmalanmışken, niye sadece Avustralya'nın diğer adıdır Okyanusya? Alayı okyanus içinde. Esasen Okyanusya olan Dünya'nın kendisi, çünkü dört tarafı denizle çevrili olduğun için tüm kıtalar dev birer ada...

VAN GOGH: Ressamlığa giden yol, Vincent'in Yatak Odası'ndan geçer...

NEZLELİ SES: Gene aynısı oldu. Nezleye kapıldım, sesim dublajcı sesine dönüştü. Telefon konuşmalarında daha etkili sonuçlar almağa başladım! Kısa sürecek elbette. 'Ne yazık ki' diyemeyeceğim, etkili tını varsın olmasın, salya sümük nezleden kurtulmak daha manidar...

MAVİ TAKSİLER: "Ya Sonra" şarkısını Ajda Pekkan'dan değil de Levent Yüksel'den dinlemeğe benziyor...

PES: "Üstüne oturup uyuşturduğun elinle penisine dokunursan, başkası dokunmuş gibi oluyor" dedi birdenbire. Yaşıtım, kadim arkadaşım, mühim de biri. "Hele hele" dedim. "Ben denedim, hakkaten öyle oluyor" dedi, "Hah" dedim. Kısa sessizliği takiben'2Sen de dene bak!" dedi. "İyice" dedim, "iyiden iyiye" dedim...

YOK DA VAR: "Çok param var" gayet kaba, "Az param yok" cümlesini tercih ederim...

GÜNDOĞAN: Bu yaz, sabahın erken saatı. İki divane yürüyerek geceyi geçirmişiz, erkenden açılan pastaneye gitmek istiyoruz. Ama ne mümkün, yedi tane köpek çevremizde dönüp durmaktalar, kımıldatmıyorlar. Şiddet yok, aman da yok, yapıştılar, ayrılmıyorlar. Hep birlikte güç bela yürüdük. Tam yaklaşmışken, bir evin avlusuna zincirlenmiş çok iri bir başka köpek, yeri sarsıtarak havladı. Hep beraber çok korktuk. Sonra dank etti, bizim kalender sokak köpekleri, Çok İri'den ürktükleri için bize yanaşmışlar, "tehlikeli yeri" bizle geçmek için öyle sıkı sıkı sokulmuşlar. Biliyorlar, "Orada O var, kesin celallenip havlar" diye. Düşüncenin başlangıcı, hayvanlar. Yalnız güzel geçtik tehlikeli yeri...

ŞIMARMA HAKKI: Şımarık çocuğa çok da kızmam. Şımarası geldiyse n'apalım? Ama ana-babası tarafından hususi "şımartılmış çocuk" hakikaten bir hayli gıcık...

EFSANE MESLEKTAŞLAR: Mario Puzo yazardı, senaryosundaki tipin gençliğini Robert de Niro, olgunluğunu da Marlon Brando oynadı. İnsan özeniyor... Kafka yazardı, isimken sıfat oldu, anlattığı atmosferin benzerlerine 'kafkaesk' denildi. İnsan özeniyor... Arthur Miller yazardı, Marilyn Monroe ile evlendi. İnsan olan özenmeden edemiyor....

NOKTA NOKTA: Derideki siyah noktaları sıkar kurtulursun. Ya ruhta bulunan siyah noktalar, onlar n'olacak? Asıl mesele o. O, o. Onu diyorum...

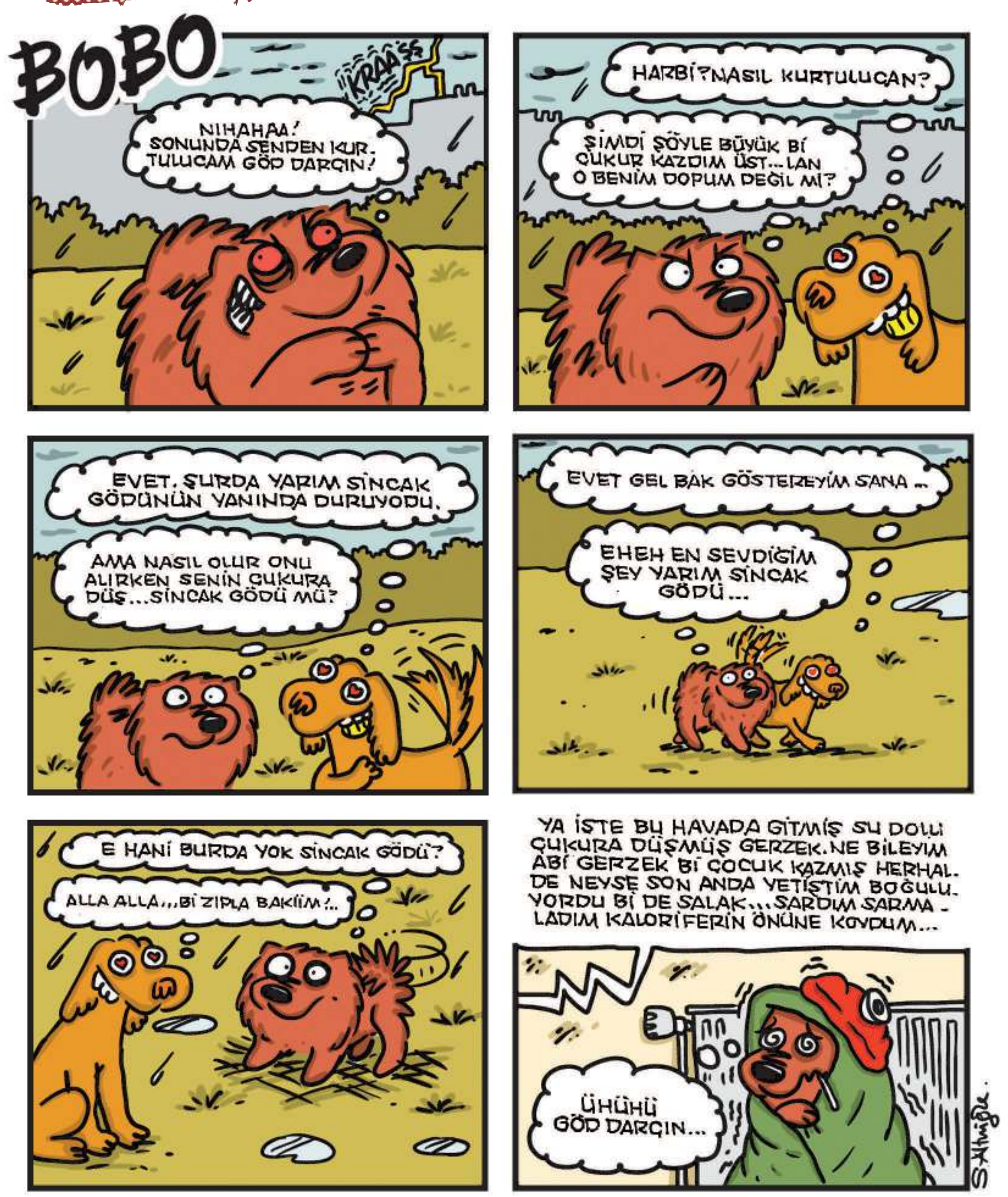
TÜRKÜLERDEKİ MEŞHUR TİPLER: O Gıymatlı İsmail, Bay Mustafa, Halime, Zahide, Emine, Aliş, Eşref, Hurşit Reis, Mihriban, Cemalım, Can Hatice, Hani Benim Recebim, ille de ve illa ki Leyla...

KERTİŞ: Kertenkele demekmiş...

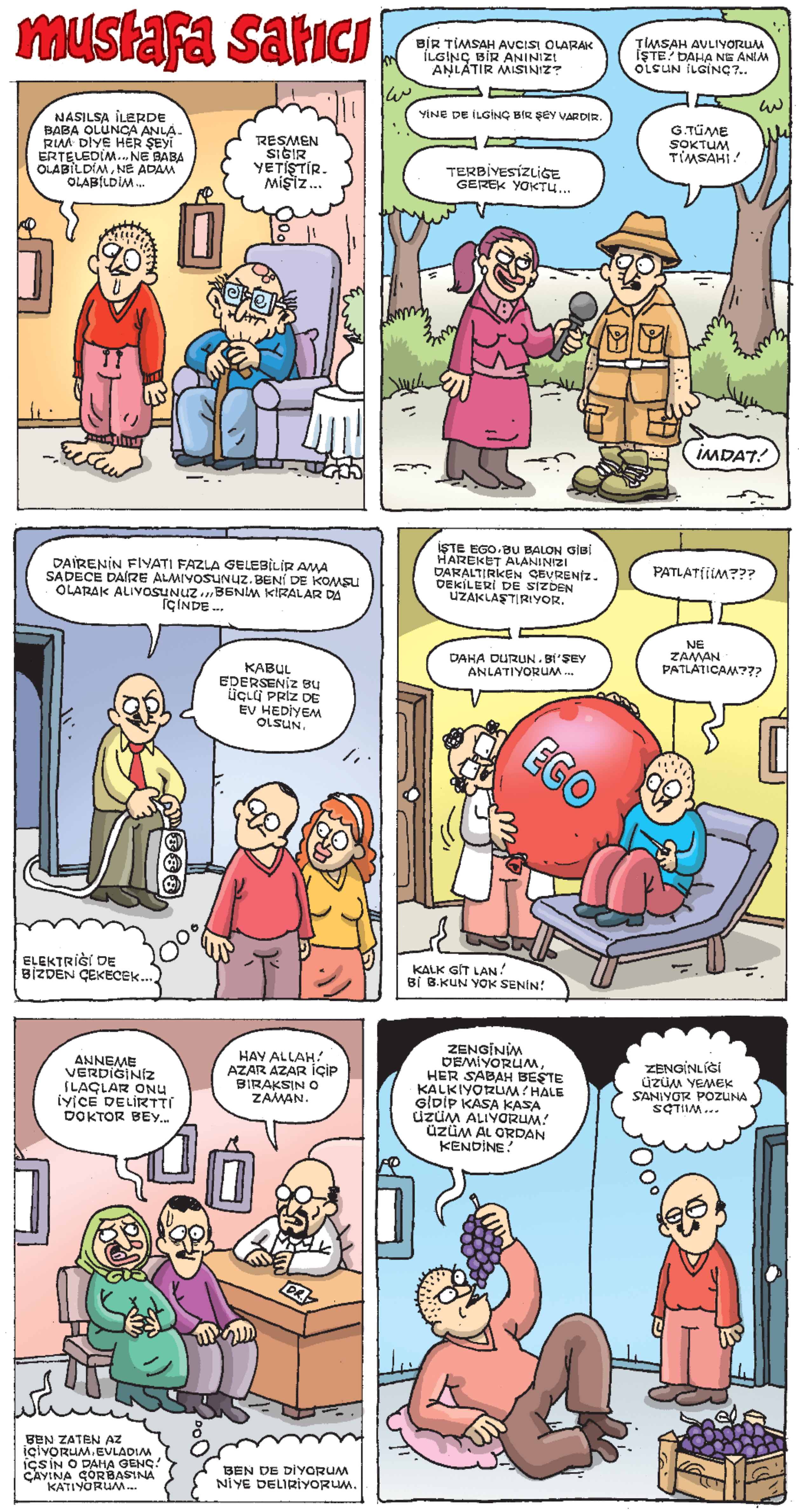
NİYET VE AKIBET: Çağrı, tüm dünya işçilerinin birleşmesi yönündeydi. Sonuç, patronların birleşmesi ve holding evlilikleri oldu. Kapitalizm, sadece insan emeğini sömürmekte değil, dayanışma fikirlerini çalmakta da yaman mahir...

ŞİMDİDEN: 4.Ankara Komedi Festivali kapsamında, tek kişilik gösterimle 21 Kasım 2018 Çarşamba,21.00'de Gaga Manjero sahnesindeyim. 24 Kasım 2018 Cumartesi ise 20.30'da Route Sahne'deki Açık Mikrofon Gecesi'ni sunacağım. Ve de: "Vedat Bey'in Görkemli Hayatı" adlı kitabım, yeni hikayeler eklenmiş haliyle Destek Yayınları tarafından yayına hazırlanmakta...

vedatozdemiro@gmail.com

@kaansezyum

Kim kimi buluyor?

Nasıl oluyor da birbirini buluyor insanlar? Aynı rüzgarla savrulan yaprak mıyız, değiliz? Peki bizi nasıl rüzgarlar üflüyor sağa sola? Denizaltı rüzgarlarında adım adım giderken senin gibi bir başkasını buluyorsun ya da senin eksik tarafını görüyorsun onda. Müzeyyen Senar'ın eliyle kırdığı bir elmanın iki yarısı gibi miyiz neyiz? Kimiz, neden elmalarla buluşuyor, tam bir elma labiliyoruz? Birbirimizi tamamlıyabiliyor muyuz, yoksa sadece bir yanılsama mı bu? İletişim hangi boyutta oluyor elmanın iki yarısı arasında? Çekirdekler karışmıyor mu? Nasıl oluyor, nereden geliyor sana bana benzerlerimiz? Hep böyle dandik sorularla kafam karışıyor, boş boş denize bakıyorum. Dalgalar fıtı fıtı arada güneşi kırıyor, parıldıyor… Suda takılmayı seven kuşlar, balıkçıllar, karabataklar ve martılar ortak gizli bir zapt imzalamış gibi suyun üzerinde kendi bildikleri binlerce yıllık danslarını yapıyor… Suyun içinde balıklar var, illa ki varlar. Göremesek de yiyemesek de var onlar, biliyorum…

Kanımızda dolaşan mikro parçacıklar varmış. Artık iyice plastiğe bağlamışız. Plastik bir bardak gibi güneş altında şeklimizi değiştiriyoruz giderayak.

En sevdiğin kişiyi nerede buluyorsun? Nasıl takılıyor ağına? Nasıl geliyor yanına? Bir yavru hayvanla anlaşır gibi nasıl da anlaşıyorsun onunla? Acaba anlaşabiliyor musun? Cam açık kalırsa evin içinde misafir ettiğin kuşlar uçar mı acaba? Havadar salonumuz vardır, aile salonumuz üst katta…

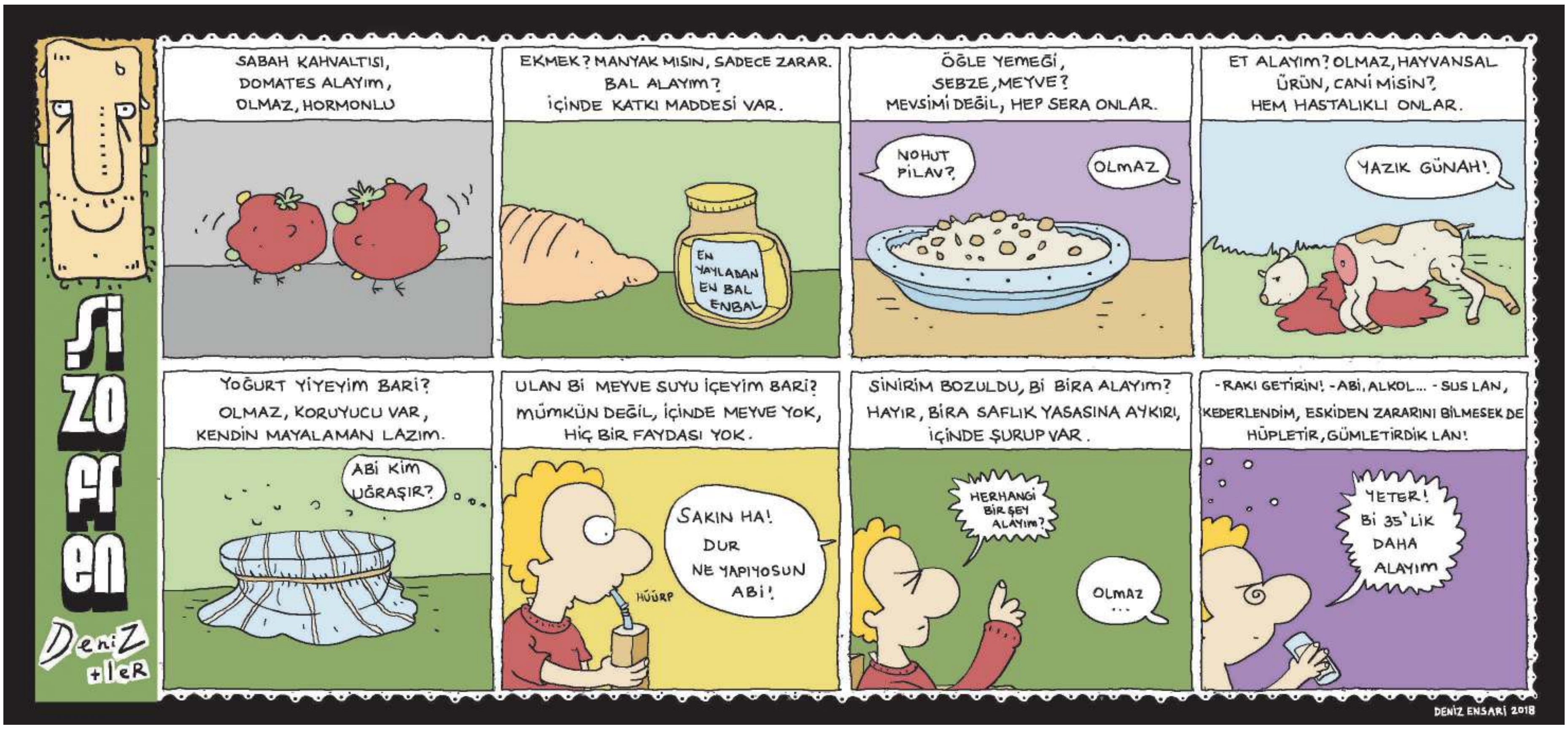
Konuşamadığın ama anlaştığın hayvanlarla iletişimini nasıl açıklıyorsun? Kediler Fransızca bilir mi? Ya da Fransız kedilerin Türkçesi neden bu kadar iyi? Dile ihtiyaç yokken birbirinize yakınlaşıp, ister istemez huzuru ve mutluluğu bulabiliyorsunuz. Bu nasıl güzel bir hediye yaşayan varlıklar için? Hayatın dili, dini, ırkı, türü, tüyü, pençesi, gözü fark etmiyor. Canlılar

her şekilde birbirleriyle anlaşabiliyor. Şaşır şaşır şaşırıyorum… Belki de onca yıllar içinde gelişti bu gizli ittifak canlılar arasında. Belki de bir zamanlar tüm canlıların kullandığı bir dil vardı, herkes birbiriyle anlaşabiliyor, iletişim kurabiliyordu. Sonra zaman geçtikçe birbirlerimize uzaklaştık belki de. Dil de böylece kayboldu gitti bir yerlere. Belki de hala bir yerlerde bozulmadan durduğu için ister istemez anlaşabiliyoruz hepimiz?

Evdeki kedi iyice başımıza bela olmaya başladı. Ergenliğe feci şekilde girişini yaptığından da olabilir. Saat sabah 7 gibi şova başlıyor. Ayaklara atlıyor, pençeleriyle ayak tabanınızı kesebiliyor, uykuyu haram kılıyor. Bununla da kalmıyor, sağa sola spreyliyor. Odalar leş gibi kokmaya başladı. Şimdi hayvanı kısırlaştırmak gerekiyor ama o da tabiatına aykırı gibi geliyorken, bu hayvanın insanlarla yaşaması ne kadar tabiata uygun acaba?

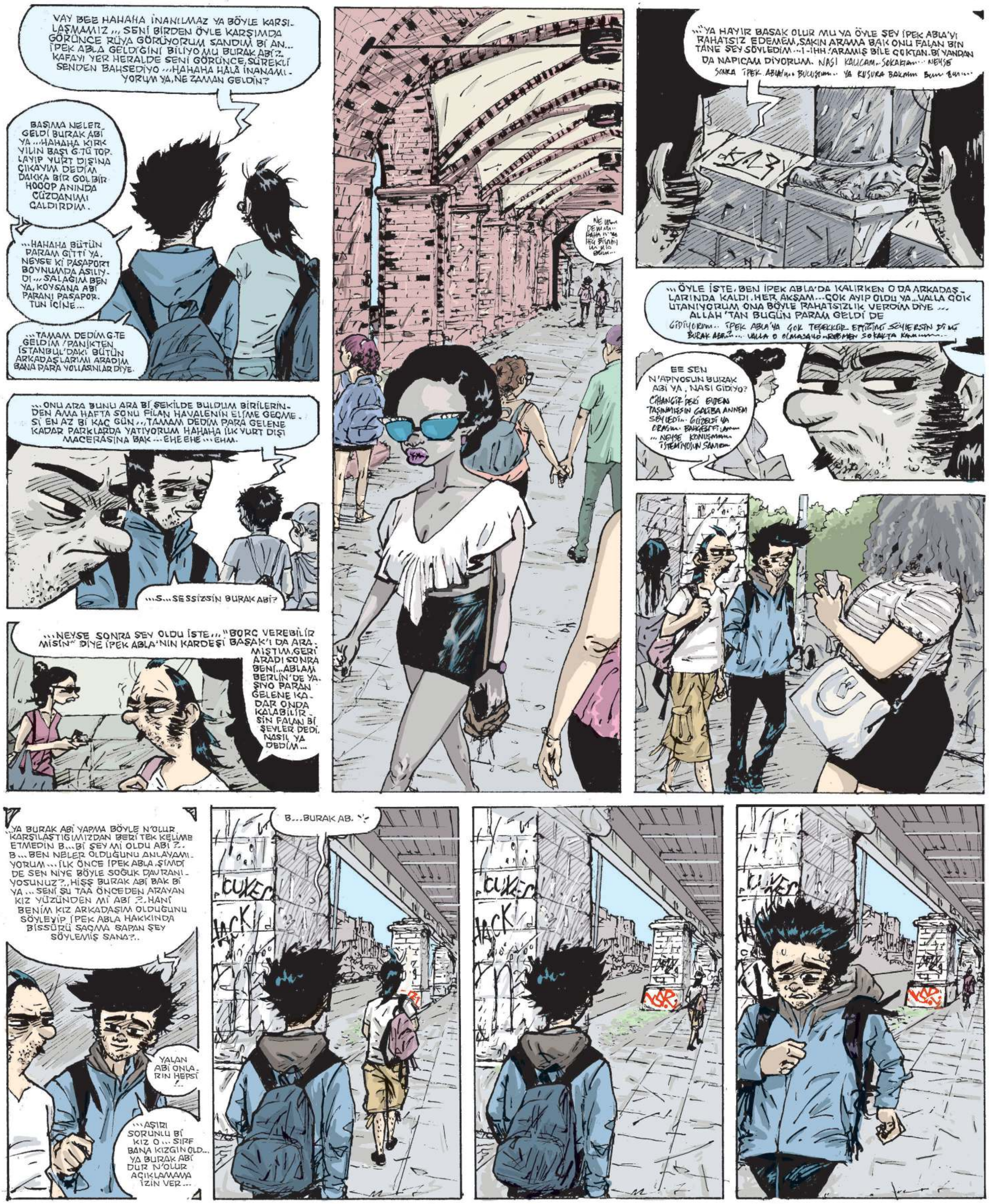
Eski Mısır'dan beri bu kedi milleti insana sarmış durumda. Heriflerin tüm olayı insanlara çökmek. Onlardaki eti sütü kurutmak. Onun dışında da arada sırada, keyifleri olursa, gelip kucağınıza oturuyorlar. Siz bunu bir nimet zannediyorsunuz. Herif gelip üzerinize oturuyor, siz de ay ne güzel diyorsunuz. Yok abisi böyle bir durum. Sizi kullanıyor bu sivri kulaklı minik şeytanlar. Binlerce yıldır bu rezalet böyle gidiyor. Kandırılıyoruz sürekli. Her kedide bir kez daha kandırılıyoruz hem de. Giderek daha iyi bakmayı öğreniyor, daha kaliteli hayatlar sunuyoruz gizli sahiplerimize. Kim kimin sahibi, kim kimin kölesi çok belli değil mi? Kum temizle, mama, su getir, keyfi yokken oyna… Kölelik böyle bir şey. Bir de ne kadar zengin olsanız da bir şekilde bir yerlerde bir kedi sizi kandırıp kölesi haline getirebiliyor. Taylor Swift bile turne aralarında uçağına binip evine kedisini görmeye gitmek zorunda hissediyor kendisini. Şu hayatta olmadı ama bir sonrakine dilekçemi yazıyorum, kedi olarak geliyorum. Evinizin ortasına da bombalıyorum. Ama çok da eğlenceliyim, nasıl sevimliyim… Tüylerim pırıl pırıl, sizi kandıracağım anı bekliyorum. Pençelerimi işte o zaman sabaha karşı ayak tabanınıza saplayacağım, kanatacağım sizi.

Çarpışma

İpek & Burak

Yazan çizen OKY

ÖMER GÖKSEL

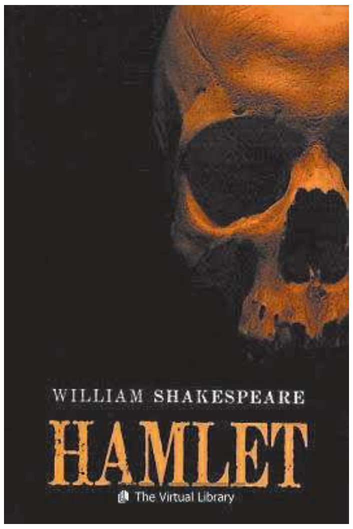
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Serçenin ölmesinde bile bir bildiği vardır kaderin "

W. Shakespeare/Hamlet'ten

KİMİ ŞEYLER

Açık balkon kapısından bayrama hazırlanan çocukların uzak trampet sesleri.*("on para ver on para ver" diye de bir güfte eklenirdi o takır takır sese)* Perdelerde güneş. Kornalar. Demir testeresi cızırtıları. Tam ölürken son anda dirilmiş sinekler.(daha iki gün önce, şiddetli buzlu rüzgârlar uçuruyordu herşeyi, evlere kaçışmıştık, karşı uzak dağların tepelerine kar yağmıştı) odanın ortasında vızır vızır. Dört dönüyorlar. Epey sıcak bugün. Otuz derece olacakmış, öyle yazıyor. Anca otuz derece falan olurdu çocukluğumda, yazın en sıcak günleri. O da pek pek nadiren. Yalan gibi. Ama gerçek. Öyleydi. Adım adım nasıl alıştık. Jung'da rastlamıştım; "Otuz dört derece sıcakta kavrulmamıza rağmen…" *(Tunus'ta bir inceleme gezisinde o ara üstad, mevsim yaz)* "Kavrulmak"? Öyle yazmıştı. Sadece dört derece var.

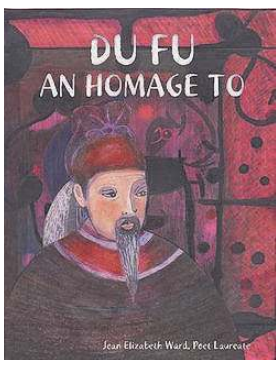

Üstü leş gibi kir pas içinde tramvay. Çınlamalarla geçiyor. Aynı benim sistem. Buzdolabımın üstü gibi. Tiyatro dekoru misali tek taraftan bakılmak üzere hesaplanmış.

Tam benim o an bulunduğum, (ayaklarımı bastığım) noktaya doğru hızlı hızlı, kararlı/sert adımlarla yürüyen o kız. Kaşlarının arasında ciddiyet belirten o minik çizgilerden. Bulunduğum o yerden geçmeğe karar vermiş. Bir taraf duvar. Aniden bir mermi hızıyla bir adam boyu yukarı fırlayamazsam, beceremezsem eğer olabilecek bir şey değil. O böyle şeyleri düşünmek istemiyor. Çok güzel çünkü o. Güzel de giyinmiş.

Uçakta yol boyu Çin filmi izleyen o iki Çinli. Ellerinde büyük boy ekranlı telefonlar, kulaklarında kulaklıklar. Ellerindeki ekranda başka başka Çinliler.

Çinli deyince, büyük şair Du Fu: "Edebiyat iyi kaderden tiksinir/ İblisler insan hatasından hoşnut" Andre Gide aşağı yukarı yaklaşık bir

William Shakespeare 1564-1616

fikri; "Şeytanın yardımı olmadan iyi edebiyat yapılamaz, iyi duygularla kötü edebiyat yapılır" şeklinde yazmıştı. Aşağı yukarı binikiyüz sene sonra.

Hem evde oturayım, hem de seyahat edeyim. En çok istediğim şey. O kaplumbağanın ters dönmüş diğer kaplumbağayı düzeltişini gösteren videoyu izlerken geldi aklıma. İşte onlar yapıyor. Dağ başına da gitse, kafasını içeri çekip kendi evinde uykuya dalıyor. (hem gidiyorsun, hem evindesin) Ama işte ters dönmek de var. Varmış. Demek. "Tek başına seyahate çıkılmaz" diye bir kadim öğüt var. Bana hep söylenirdi.

O reklam: Mikrop öldürücü sıvı. Hıncahınç dolu bir salon. "Mikrop Bilim Kongresi" yazısı duvarda. Bilmediğimiz bir medeniyet bu. Bilim adamları falan da var. Ehh biraz çirkin ama adam biçiminde yüzü. (kalın dudaklar) Mikrofonlara konuşuyor. Daha da geliştirdikleri bir kitle imha silahına sahip bir güç tarafından topyekûn yok edilme tehdidi altındalarmış. Bu medeniyet. Onu açıklıyor. Bu bildiğimiz bir sahne bizim. Daha üstün silahlara sahip devletlerin yaptığının aynısı. Yapılagelen şeyler. Iraklılara söz gelimi. Aynı şekil saldırıldı. "Aman, mikrop onlar canım" denilip geçiştirilecek şeyler değil. Eğer o şekil soykırım tehdidi altında olanı daha az gelişmiş bir uygarlık şeklinde canlandırırsan, "Hepimiz öleceğiz" diye bağıranı, alaycı bir biçimde, gülünçleştirerek çizersen…

Topyekûn imha, soykırım gibi kavramları çağrıştıran sahneleri gülünçleştirmek tehlikeli. Beni irkiltiyor. Her görüşümde.

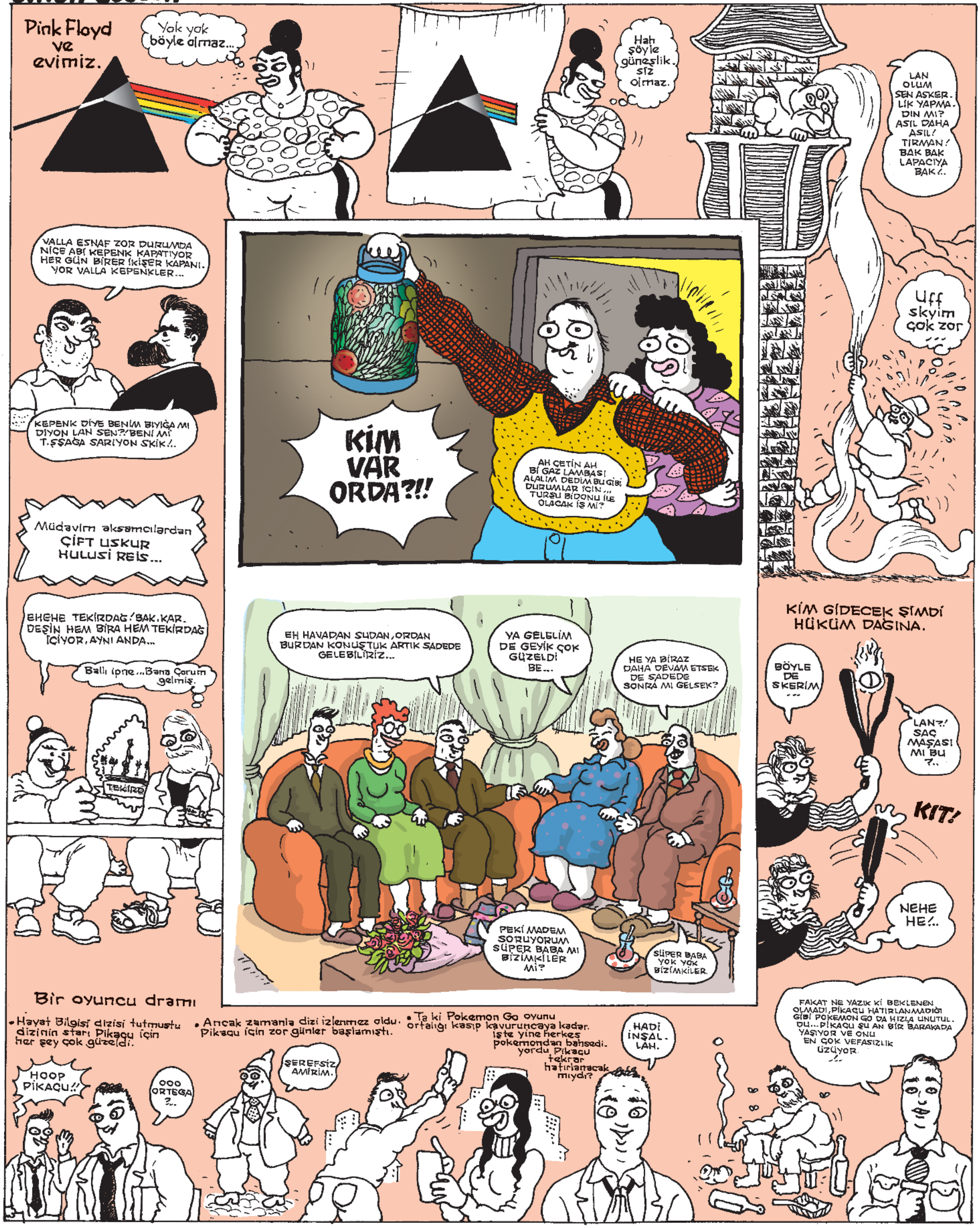

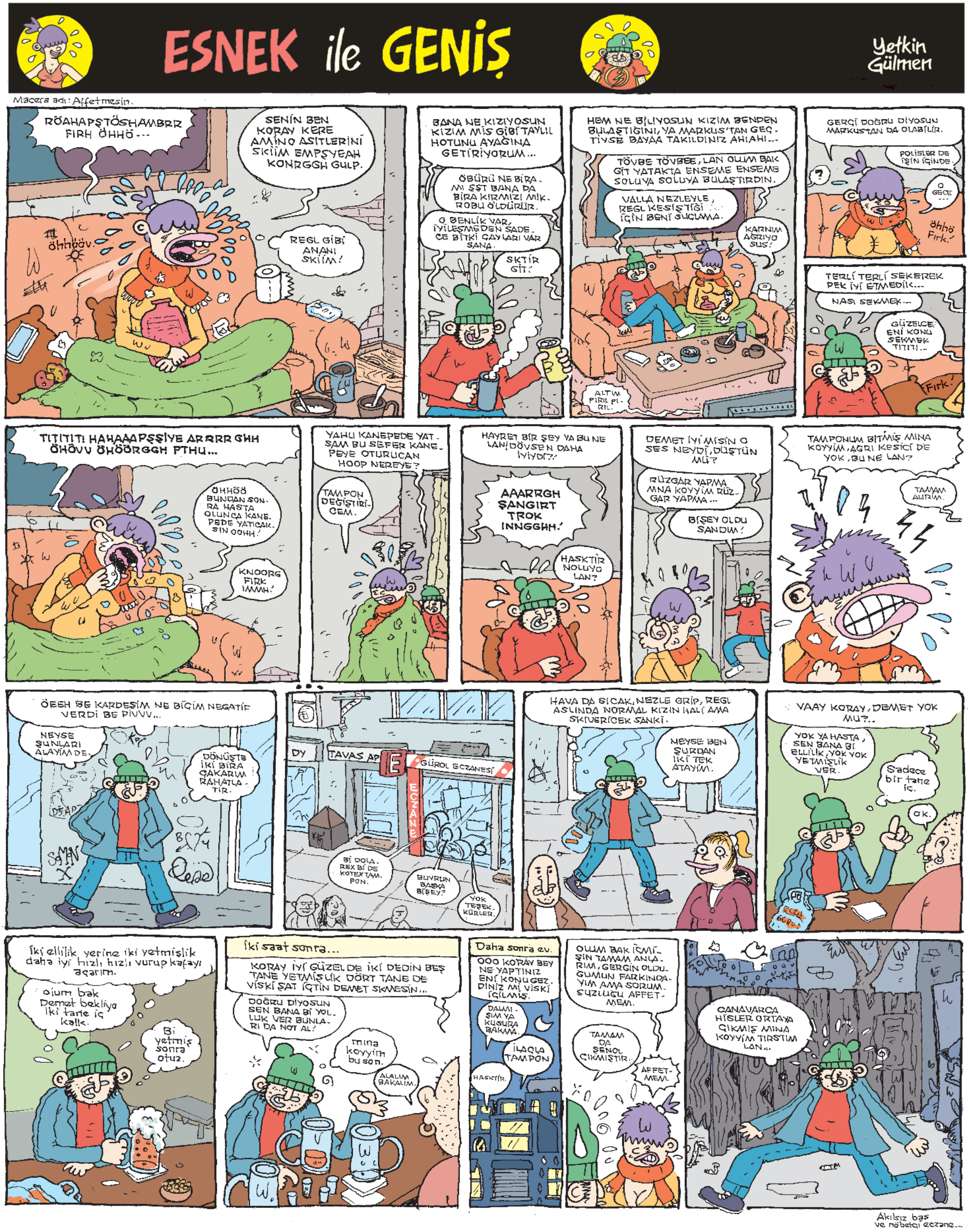
Carl Gustav Jung 1875-1961

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerken, cumhuriyet bayramınızı da kutluyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
Macera adı: Affetmesin.
RÖAHAPŞTÖSHAMBRR FIRH ÖHHÖ...
SENİN BEN KORAY KERE AMİNO ASİTLERİNİ SKİİM EMPSYEAH KONRGGH GULP.
öhhböv.
REGL GİBİ ANANI SKİİM!
BANA NE KIZIYOSUN KIZIM MİS GİBİ TAYLIL HOTUNU AYAĞINA GETİRİYORUM...
ÖBÜRÜ NE BİRA-MI SST BANA DA BİRA KIRMIZI MİK-ROBU ÖLDÜRÜR.
O BENLİK VAR, İYİLEŞMEDEN SADE-CE BİTKİ ÇAYLARI VAR SANA.
SKTİR GİT!
HEM NE BİLİYOSUN KIZIM BENDEN BULAŞTIĞINI, YA MARKUS'TAN GEÇ-TİYSE BAYAA TAKILDINIZ AHIAHI...
TÖVBE TÖVBEE, LAN OLUM BAK GİT YATAKTA ENSEME ENSEME SOLUYA SOLUYA BULAŞTIRDIN.
VALLA NEZLEYLE, REGL KESİŞTİĞİ İÇİN BENİ SUÇLAMA.
KARNIM AĞRIYO SUS!
ALTIM PIRIL PI-RIL.
GERÇİ DOĞRU DİYOSUN MARKUSTAN DA OLABİLİR.
?
POLİSLER DE İŞİN İÇİNDE.
O GECE...
öhhö Fırk!
TERLİ TERLİ SEKEREK PEK İYİ ETMEDİK...
NASI SEKMEK...
GÜZELCE. ENİ KONU SEKMEK TITITI...
Fırk!
TITITITI HAHAAAPŞŞİYE ARRRRGHH ÖHÖVV ÖHÖÖRGGH PTHU...
ÖHHÖÖ BUNDAN SON-RA HASTA OLUNCA KANE-PEDE YATICAK-SIN OOHH!
KNOORG FIRK IMMH!
YAHU KANEPEDE YAT-SAM BU SEFER KANE-PEYE OTURUCAN HOOP NEREYE?
TAMPON DEĞİŞTİRİ-CEM.
HAYRET BİR ŞEY YA BU NE LAN! DÖVSEN DAHA İYİYDİ!
AAARRGH ŞANGIRT TROK INNGGHH!
HASKTİR NOLUYO LAN?
DEMET İYİ MİSİN O SES NEYDİ, DÜŞTÜN MÜ?
RÜZGAR YAPMA MNA KOYYİM RÜZ-GAR YAPMA...
BİŞEY OLDU SANDIM!
TAMPONUM BİTMİŞ MINA KOYYİM, AĞRI KESİCİ DE YOK, BU NE LAN?
TAMAM ALIRIM.
ÖEEH BE KARDEŞİM NE BİÇİM NEGATİF VERDİ BE PİVVV...
NEYSE ŞUNLARI ALAYIM DE.
DÖNÜŞTE İKİ BİRA ÇAKARIM RAHATLA-TIR.
TAVAS AP
GÜROL ECZANESİ
ECZANE
Bİ ORALB REX Bİ DE KOTEX TAM-PON.
BUYRUN BAŞKA BİŞEY?
YOK TEŞEK-KÜRLER.
HAVA DA SICAK, NEZLE GRİP, REGL ASLINDA NORMAL KIZIN HALİ AMA SKIVERİCEK SANKİ.
NEYSE BEN ŞURDAN İKİ TEK ATAYIM.
VAAY KORAY, DEMET YOK MU?..
YOK YA HASTA, SEN BANA Bİ ELLİLİK, YOK YOK YETMİŞLİK VER.
Sadece bir tane iç.
OK.
İki ellilik yerine iki yetmişlik daha iyi hızlı hızlı vurup kafayı açarım.
olum bak Demet bekliyo iki tane iç kalk.
Bi yetmiş sonra otuz.
İki saat sonra...
KORAY İYİ GÜZEL DE İKİ DEDİN BEŞ TANE YETMİŞLİK DÖRT TANE DE VİSKİ SAT İÇTİN DEMET SKMESİN...
DOĞRU DİYOSUN SEN BANA Bİ YOL-LUK VER BUNLA-RI DA NOT AL!
mına koyyim bu son.
ALALIM BAKALIM.
Daha sonra ev.
OOO KORAY BEY NE YAPTINIZ ENİ KONU GEZ-DİNİZ Mİ VİSKİ İÇİLMİŞ.
DALAM-SIN YA KUSURA BAKMA.
İLAÇLA TAMPON
HASKTİR.
OLUM BAK İÇMİ-ŞİN TAMAM ANLA-RIM, GERGİN OLDU-ĞUMUN FARKINDA-YIM AMA SORUM-SUZLUĞU AFFET-MEM.
TAMAM DA ŞENOL ÇIKMIŞTIR.
AFFET-MEM.
CANAVARCA HİSLER ORTAYA ÇIKMIŞ MINA KOYYİM TIRSTIM LAN...
Akılsız baş ve nöbetçi eczane...

Çalışma masasını pencereye dayadım. Karşı apartman boştu biz eve ilk taşındığımızda, boş apartmana bakmayı seviyordum. Küçükken boş apartmanlarda dolaşma şansına erişmiştim, kaba inşaat kokusu, en pislik yaz günlerinde bile ısınamayan apartman boşluğu, zengin ses yankısı seçenekleriyle bir numaram olmuşlardı. İnsan her zaman sevecek bir şeyler buluyor. Sonra üzerine fazla düşününce sevdiğiniz şeyler hayatınıza daha sert bir şekilde girebiliyor. Evcil hayvan gibi. Kedinin kafasını okşadınız, aç bitir salam verdiniz, "nasılsın işler nasıl gidiyor" dediğinizde kendini yere atıp yuvarlanmalı oyunlar etti ve "SENİN HER YERİNE MAŞALLAH ÇOK TATLISIN LAN" diye sesli düşündünüz. Kedi bir numaranız oldu. İşte o kedinin evinizin sokağını ve apartmanınızın kapı numarasını öğrenmesi ve evcil hayvan olarak başvurusunu yapması an meselesi oluyor. O zaman da aa bunun bakımı zormuş, talepkar bir cins kediymiş diye üzülüyorsunuz. Boş apartman da böyledir.

Boşluk Apartmanı

Marketin yanındaki boş arsanın da bizim olduğunu öğrendiğimiz günden beri altı kişilik ailemizde düşünce yetisine sahip olan her birey o arsayla ilgili fikir bildiriyordu. Bana sorsalar boş apartman yapalım derdim. Kendimize ait boş bir apartman. İçinde düşüncelerimizi toparlayabileceğimiz, fikirlerimize şekil verip onları daha rafine hale getirebileceğimiz, bazı duygular ağır geldiğinde ve tansiyona yol açtığında alnımızı sıvasız duvarlarına yaslayıp serinletebileceğimiz boş bir apartman. Bir arkadaşımın ailesi müstakil evlerine kat çıkmaya karar vermiş, katın inşaatına başlamış, ancak sonradan "biz bu katı kendimiz için mi çıkıyoruz, yoksa kasabadaki diğer insanlara şov olsun diye mi çıkıyoruz? Bu konuda kendimize dürüst davranana kadar sanırım inşaatı durdurmak ve paslı inşaat demirlerini falan ortada bırakmak en doğrusu olacak" diye düşünerek bu dev projede pause tuşuna basmışlardı. Şimdi arkadaşımın kendine ait bir kaba inşaatı vardı. Kendince bir şeyler taşımıştı ama kaba inşaatın doğallığını bozmamaya da dikkat ediyordu. Her iyi iç mimarda olduğu gibi. Sadece bir tane çimento lekeli çek yat ve iki tane beyaz plastik sandalye yerleştirmişti. Dolu ve tamamlanmış evden yorulduğunda boş inşaata çıkıyor ve olmayana övgüler düzüyor, boşluğun potansiyeli üzerine düşüncelere dalıyordu. Bu benim o zamanlar hayal etmeye bile çekindiğim bir lükstü, ancak bir yandan bunu benim de hakettiğimi düşünüyordum. Ben buna değerdim.

Sonra bir gün düşünülmez olan gerçekleşti. Babam hepimizi bir araya topladı ve şöyle seslendi: Biliyorsunuz biz market işletiyoruz. Market işinin sacayağını size şöyle özetleyebilirim: Muhasebe, lojistik ve depolama. Muhasebecimiz iyi, bir önceki alkolikti ama bu yerine gelen iyi yani. Lojistik olarak da biliyorsunuz kamyonumuz var, birisi bizden mal aldığında kamyonumuzla götürüyoruz; mal aldığımız insanların da kendi kamyonları var. Aşağı yukarı tanıdığımız herkesin kamyonu var. Kamyon inanılmaz bir şey; mal taşıyor, o malları indirip yükleyecek insanları taşıyor, haftasonu geliyor piknik yapmak için aileler taşınıyor. Dünyada benim için önemi olan her şeyi kamyon kasasına koyup bir yerlere götürebiliyorum. Bu yüzden kamyonun bende yeri ayrıdır. Ancak depolamaya gelirsek, sevgili dostlarım; bir krizle karşı karşıyayız. Kendi kamyonumuzun olmasının verdiği özgüvenle mal alış verişinde rahat davrandık ve şu an satabileceğimizden fazla mal var. Neyse uzatıyorum kusura bakmayın. Bizim boş arsaya boş apartman yapacağız, içine de marketin mallarını yerleştireceğiz. Apartman olacak, ama içinde insan değil insanların tükettiği mallar yaşayacak. Düşünürseniz bienal işi gibi, sanat eseri gibi bir şey ama değil. Neden depo değil de apartman yaptırıyoruz diye soracak olursanız ikisi aşağı yukarı aynı paraya geliyor. Sizin kadar ben de şaşkınım. İleride marketi batırırsak boş apartmanı normal apartmana çeviririz ve kira gelirimiz olur. Bunu da göz önünde bulundurun. Bu güzel kararımız hayırlı olsun. Hoşça kalın.

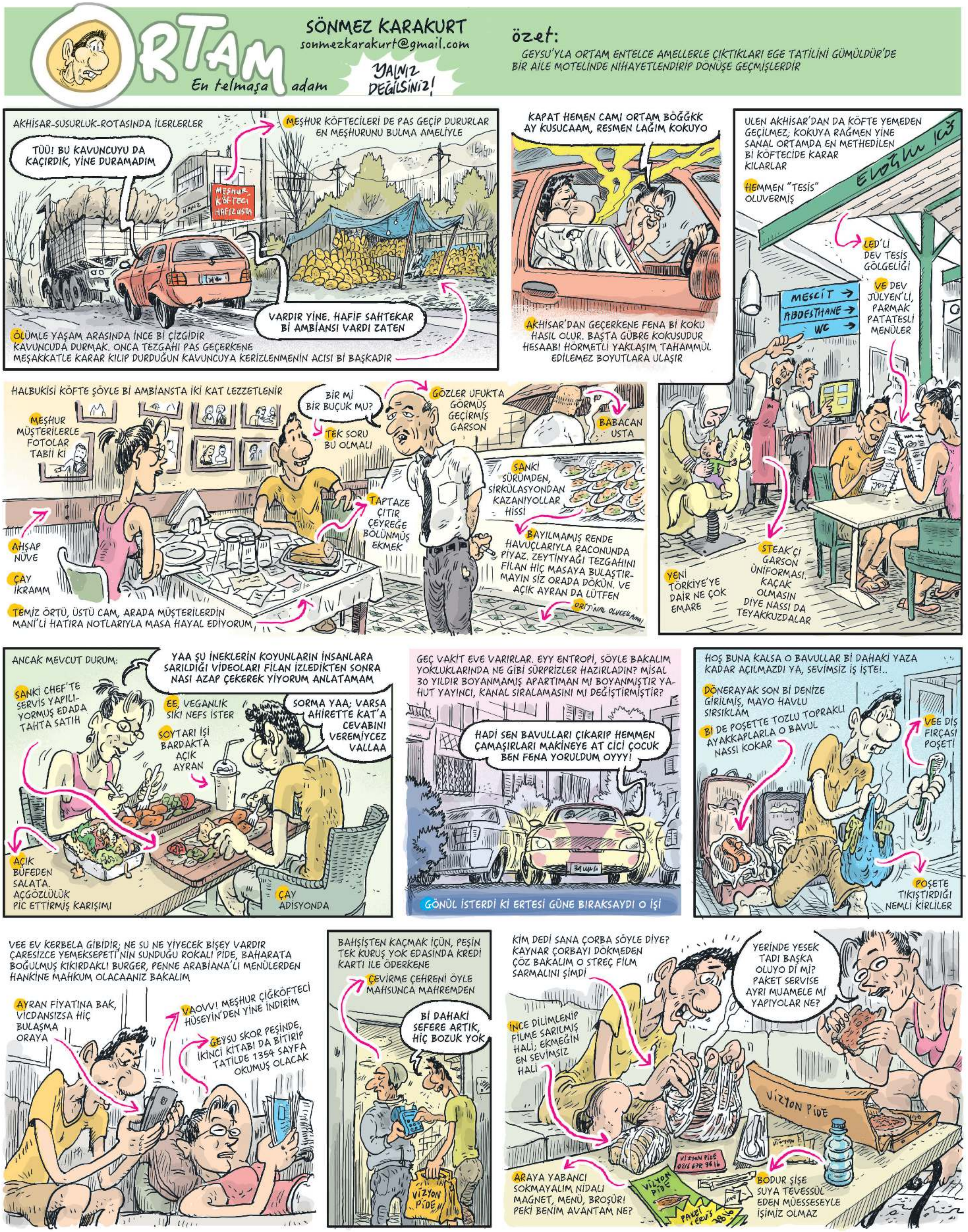

Dünya üzerinde sevmeye değer ne varsa...

Böyle dedi ve apartmanı yapacak olan inşaat şirketini her şeyin en kalitesizi ve en ucuzunu kullanmaları konusunda uyarmak için evi terk etti. Riçiriç filmindeki çocuğun evinin içinde mcdonaldsı olması gibi akla hayale sığmayacak bir düş gerçek oluyordu. Aşırı silik bir çocuk olduğum için sevinmeden önce hemen gidip anneme "anne apartman bitince boş apartmanda oynayabilir miyiz?" diye izin istedim. Önce hayır dedi ama sonra "ne yaparsanız yapın ben uzanıyorum" kıvamına geldi. Bir sonraki yazımda sizlere bu bana ait olan boş apartmanda yaşadığım inanılmaz olayları anlatacağım. O güne kadar kendinize iyi bakın ve boş apartmanların güvenli yerler olmadığını, artık neredeyse hepsinin içinde uyuşturucu kullanmış birilerinin olduğunu unutmayın.

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi | 1 KASIM 2018 | Sayı: 583
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
GEYSU'YLA ORTAM ENTELCE AMELLERLE ÇIKTIKLARI EGE TATİLİNİ GÜMÜLDÜR'DE BİR AİLE MOTELİNDE NİHAYETLENDİRİP DÖNÜŞE GEÇMİŞLERDİR
AKHİSAR-SUSURLUK-ROTASINDA İLERLERLER
MEŞHUR KÖFTECİLERİ DE PAS GEÇİP DURURLAR EN MEŞHURUNU BULMA AMELİYLE
TÜÜ! BU KAVUNCUYU DA KAÇIRDIK, YİNE DURAMADIM
MEŞHUR KÖFTECİ HAFIZUSTA
VARDIR YİNE. HAFİF SAHTEKAR Bİ AMBİANSI VARDI ZATEN
ÖLÜMLE YAŞAM ARASINDA İNCE Bİ ÇİZGİDİR KAVUNCUDA DURMAK. ONCA TEZGÂHI PAS GEÇERKENE MEŞAKKATLE KARAR KILIP DURDUĞUN KAVUNCUYA KERİZLENMENİN ACISI Bİ BAŞKADIR
KAPAT HEMEN CAMI ORTAM BÖĞĞKK AY KUSUCAAM, RESMEN LAĞIM KOKUYO
AKHİSAR'DAN GEÇERKENE FENA Bİ KOKU HASIL OLUR. BAŞTA GÜBRE KOKUSUDUR HESAABI HÖRMETLİ YAKLAŞIM TAHAMMÜL EDİLEMEZ BOYUTLARA ULAŞIR
ULEN AKHİSAR'DAN DA KÖFTE YEMEDEN GEÇİLMEZ; KOKUYA RAĞMEN YİNE SANAL ORTAMDA EN METHEDİLEN Bİ KÖFTECİDE KARAR KILARLAR
HEMMEN "TESİS" OLUVERMİŞ
LED'Lİ DEV TESİS GÖLGELİĞİ
VE DEV JÜLYEN'Lİ, PARMAK PATATESLİ MENÜLER
MESCİT →
ABDESTHANE →
WC →
YENİ TÜRKİYE'YE DAİR NE ÇOK EMARE
STEAK'Çİ GARSON ÜNİFORMASI. KAÇAK OLMASIN DİYE NASSI DA TEYAKKUZDALAR
HALBUKİSİ KÖFTE ŞÖYLE Bİ AMBİANSTA İKİ KAT LEZZETLENİR
MEŞHUR MÜŞTERİLERLE FOTOLAR TABİİ Kİ
BİR Mİ BİR BUÇUK MU?
TEK SORU BU OLMALI
GÖZLER UFUKTA GÖRMÜŞ GEÇİRMİŞ GARSON
BABACAN USTA
SANKİ SÜRÜMDEN, SİRKÜLASYONDAN KAZANIYOLLAR HİSSİ
TAPTAZE ÇITIR ÇEYREĞE BÖLÜNMÜŞ EKMEK
AHŞAP NÜVE
ÇAY İKRAMM
BAYILMAMIŞ RENDE HAVUÇLARIYLA RACONUNDA PİYAZ. ZEYTİNYAĞI TEZGAHINI FİLAN HİÇ MASAYA BULAŞTIRMAYIN SİZ ORADA DÖKÜN. VE AÇIK AYRAN DA LÜTFEN
ORİJİNAL OLUCEKAMA!
TEMİZ ÖRTÜ, ÜSTÜ CAM, ARADA MÜŞTERİLERDİN MANİ'Lİ HATIRA NOTLARIYLA MASA HAYAL EDİYORUM
ANCAK MEVCUT DURUM:
YAA ŞU İNEKLERİN KOYUNLARIN İNSANLARA SARILDIĞI VİDEOLARI FİLAN İZLEDİKTEN SONRA NASI AZAP ÇEKEREK YİYORUM ANLATAMAM
SANKİ CHEF'TE SERVİS YAPILIYORMUŞ EDADA TAHTA SATIH
EE, VEGANLIK SIKI NEFS İSTER
SORMA YAA; VARSA AHİRETTE KAT'A CEVABINI VEREMİYCEZ VALLAA
SOYTARI İŞİ BARDAKTA AÇIK AYRAN
AÇIK BÜFEDEN SALATA. AÇGÖZLÜLÜK PİÇ ETTİRMİŞ KARIŞIMI
ÇAY ADİSYONDA
GEÇ VAKİT EVE VARIRLAR. EYY ENTROPİ, SÖYLE BAKALIM YOKLUKLARINDA NE GİBİ SÜRPRİZLER HAZIRLADIN? MİSAL 30 YILDIR BOYANMAMIŞ APARTIMAN MI BOYANMIŞTIR YAHUT YAYINCI, KANAL SIRALAMASINI MI DEĞİŞTİRMİŞTİR?
HADİ SEN BAVULLARI ÇIKARIP HEMMEN ÇAMAŞIRLARI MAKİNEYE AT CİCİ ÇOCUK BEN FENA YORULDUM OYYY!
GÖNÜL İSTERDİ Kİ ERTESİ GÜNE BIRAKSAYDI O İŞİ
HOŞ BUNA KALSA O BAVULLAR Bİ DAHAKİ YAZA KADAR AÇILMAZDI YA, SEVİMSİZ İŞ İŞTE!..
DÖNERAYAK SON Bİ DENİZE GİRİLMİŞ, MAYO HAVLU SIRSIKLAM
Bİ DE POŞETTE TOZLU TOPRAKLI AYAKKAPLARLA O BAVUL NASSI KOKAR
VEE DİŞ FIRÇASI POŞETİ
POŞETE TIKIŞTIRDIĞI NEMLİ KİRLİLER
VEE EV KERBELA GİBİDİR; NE SU NE YİYECEK BİŞEY VARDIR ÇARESİZCE YEMEKSEPETİ'NİN SUNDUĞU ROKALI PİDE, BAHARATA BOĞULMUŞ KIKIRDAKLI BURGER, PENNE ARABİANA'LI MENÜLERDEN HANKİNE MAHKUM OLACAANIZ BAKALIM
AYRAN FİYATINA BAK, VİCDANSIZSA HİÇ BULAŞMA ORAYA
VAOVV! MEŞHUR ÇİĞKÖFTECİ HÜSEYİN'DEN YİNE İNDİRİM
GEYSU SKOR PEŞİNDE, İKİNCİ KİTABI DA BİTİRİP TATİLDE 1354 SAYFA OKUMUŞ OLACAK
BAHŞİŞTEN KAÇMAK İÇÜN, PEŞİN TEK KURUŞ YOK EDASINDA KREDİ KARTI İLE ÖDERKENE
ÇEVİRME ÇEHRENİ ÖYLE MAHSUNCA MAHREMDEN
Bİ DAHAKİ SEFERE ARTIK, HİÇ BOZUK YOK
VİZYON PİDE
KİM DEDİ SANA ÇORBA SÖYLE DİYE? KAYNAR ÇORBAYI DÖKMEDEN ÇÖZ BAKALIM O STREÇ FİLM SARMALINI ŞİMDİ
YERİNDE YESEK TADI BAŞKA OLUYO Dİ Mİ? PAKET SERVİSE AYRI MUAMELE Mİ YAPIYOLAR NE?
İNCE DİLİMLENİP FİLME SARILMIŞ HALİ; EKMEĞİN EN SEVİMSİZ HALİ
VİZYON PİDE
ARAYA YABANCI SOKMAYALIM NİDALI MAGNET, MENÜ, BROŞÜR! PEKİ BENİM AVANTAM NE?
BODUR ŞİŞE SUYA TEVESSÜL EDEN MÜESSESEYLE İŞİMİZ OLMAZ

UYKUSUZ

8 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2018/45 No: 584
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Sayıştay, AKP'li Arnavutköy Belediyesi'nde yaşanan yolsuzlukları tespit etti. Belediye, hiç gerçekleşmeyen etkinlikler için bile yandaş firmalara eksiksiz para ödemiş. Rapora göre, 10 bin kişi katılmış gibi gösterilen Bursa gezisine sadece 648 kişi katılmış.

EMRAH ABLAK

Ortadoğu'da kartlar tekrar dağıtılıyor..

Orta doğunun sevilen oyunlarından
"PİŞTİ" tekrar eski popüler günlerine dönü-
yor mu? Yoksa bütün bunlar bir söylentiden
mi ibaret? Vantutiriforro Bakanı sizler için
merak edilenleri yanıtladı.. Bakan konuşmasında
"Eğer yerde kağıt yoksa, rakip oyuncunun kağı-
dını attığında bakıyorsun, eğer, eğer, yerdeki
kağıdın numara olarak aynısından elinde varsa,
renk aynı olmasa da olur, piştiyi koyuyor-
sun... Dikkatinizi çekerim! Ne kadar Irk-
çı olmayan bir oyun.. Irkçı OL-MA-YAN diyorum..
Renk ayrımı yapmıyor..." "Yakaladın mı
yapıştır" diyor... Vale var... Yani yakışıklı
oğlan kartı... O masada ne varsa alıyor...
Misal, Kıvanç tatlıç geldi ortama, bütün
manitaları aldı götürdü... Vale öyle... Ve
önemli iki kağıt var... Sinek iki, Karo on...
Rahip bronson gibi bu kartlar.... Bir diğer diriltmeye
çalıştığımız oyunumuz "Pis Yedili"... Çoğu
insanın unutmuş, hiç duymamış olduğunu hay-
retler içinde öğrenip kahveye koştum... İnsan-
lar tavla oynuyor, okey çeviriyordu...
Benimle ilgilenmediler... "Bakanım ben
bakan!" diye bağırınca, korumalarım
da devreye girdi... Büyük kavga çıktı..
Dövdüler... Dinlenip dinlenip dövdüler..
Bi ara menemen yaptılar... Ayran
içip menemen yediler... Ekmek bitti...
Beni ekmek almaya yolladılar... Ye-
mekleri bitince bi daha dövdüler..
Bizi kurtarın... Daha fazla yazamıyo-
rum, şarjım bitiyo... Saygılarımla ede-
rim... Bakan."

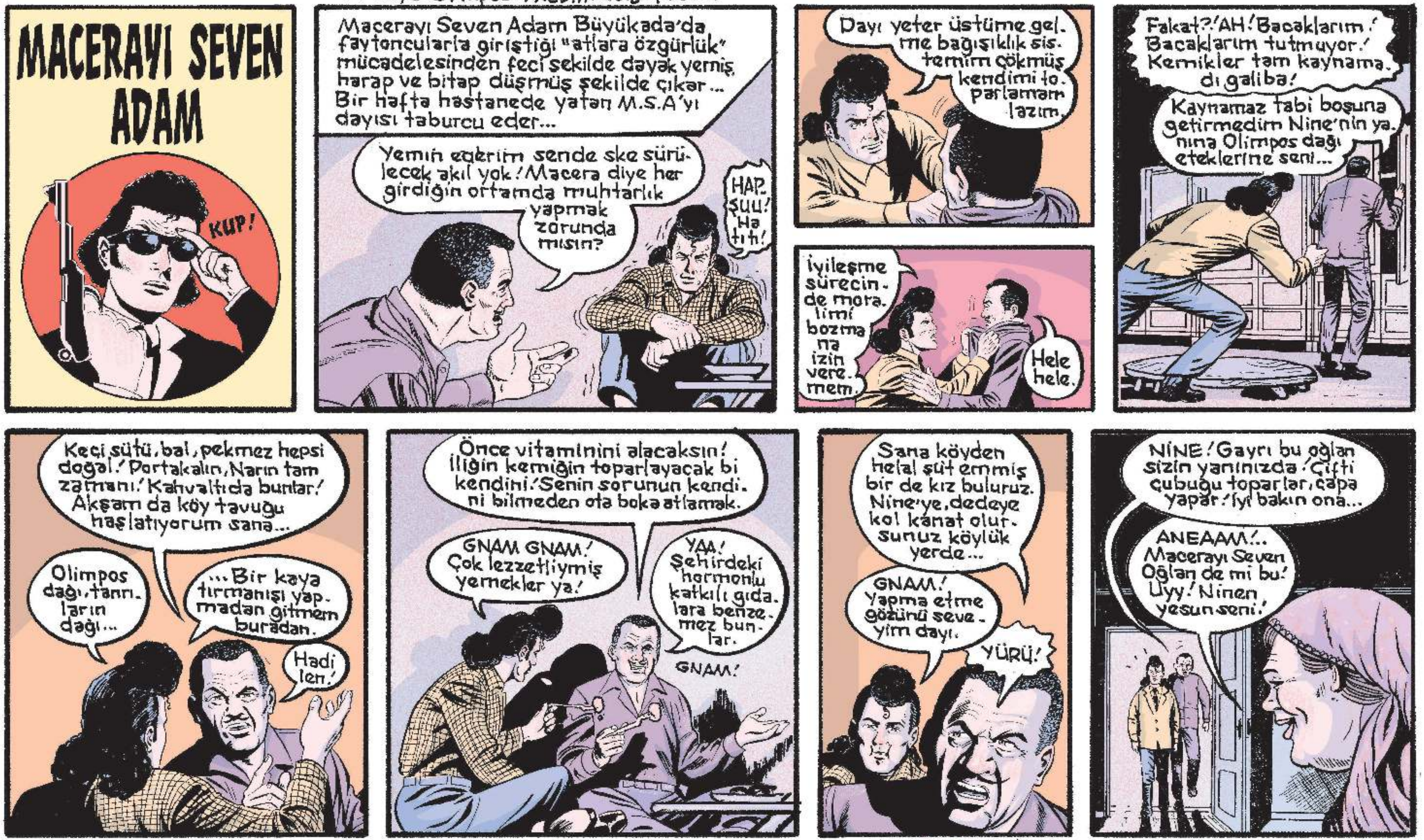
İşgal mi var?

Paraguay ile uruguay arasındaki bit-
mek bilmeyen 800 senelik savaşta sona
geliniyor.... Önceki gün uruguay ordusu,
paraguayın işgal ettiği Doldaronkomigoni
Dağını, yaptığı taarruzla geri aldı ve böl-
ge köylerine yerleştirilmiş paraguay asıllı
insanları itlaf ederek uruguay vatandaşlarını
yerleştirdi.. Konuyla ilgili konuşan Tavuk ve
Diğer Kümes Hayvanları Bakanlığı sözcüsü
"Uruguayın yaptığı soykırımı lanetliyoruz..
Paraguayın masum halklarına gerekli insani
yardım ve her türlü tabanca, kurşun, el bom-
bası, füze, drone, ayfon 6S, Flaş bellek yardı-
mı yapılacaktır" diyen sözcü şöyle devam
etti "Eğer ayfonlarının titrici düğmesini
kapatırlarsa şarjları daha uzun süre gider.
Yaşasın Paraguay, yaşasın devrimci sol para-
militer halk ayaklanması"... Basın açıklama-
sından mikrofona gelen Zürih Bakanı ise
yaptığı açıklamada "Honduras tek millet
tek devlettir" dedi... Hem Honduras
hem de paraguay konusunda dikkatli olun
masını söyleyen bakan, "Bu ülkelerin han-
gi kıtada olduğunu bile bilmiyoruz... Coğ-
rafya öğretmeni arkadaşım var... O dedi
ki "Paraguay bi devlet değil, göl ismi"
dedi... Bu şüphelerimi daha da güçlendirdi.
Aynı arkadaşımın biyoloji öğretmeni bi
arkadaşı da "Honduras, bitkilerin solu-
num şekli... Güneş ışığındaki hondurastan
besleniyorlar" dedi... Uruguayın devlet ol-
duğu konusunda netiz ama.. Takımları var..

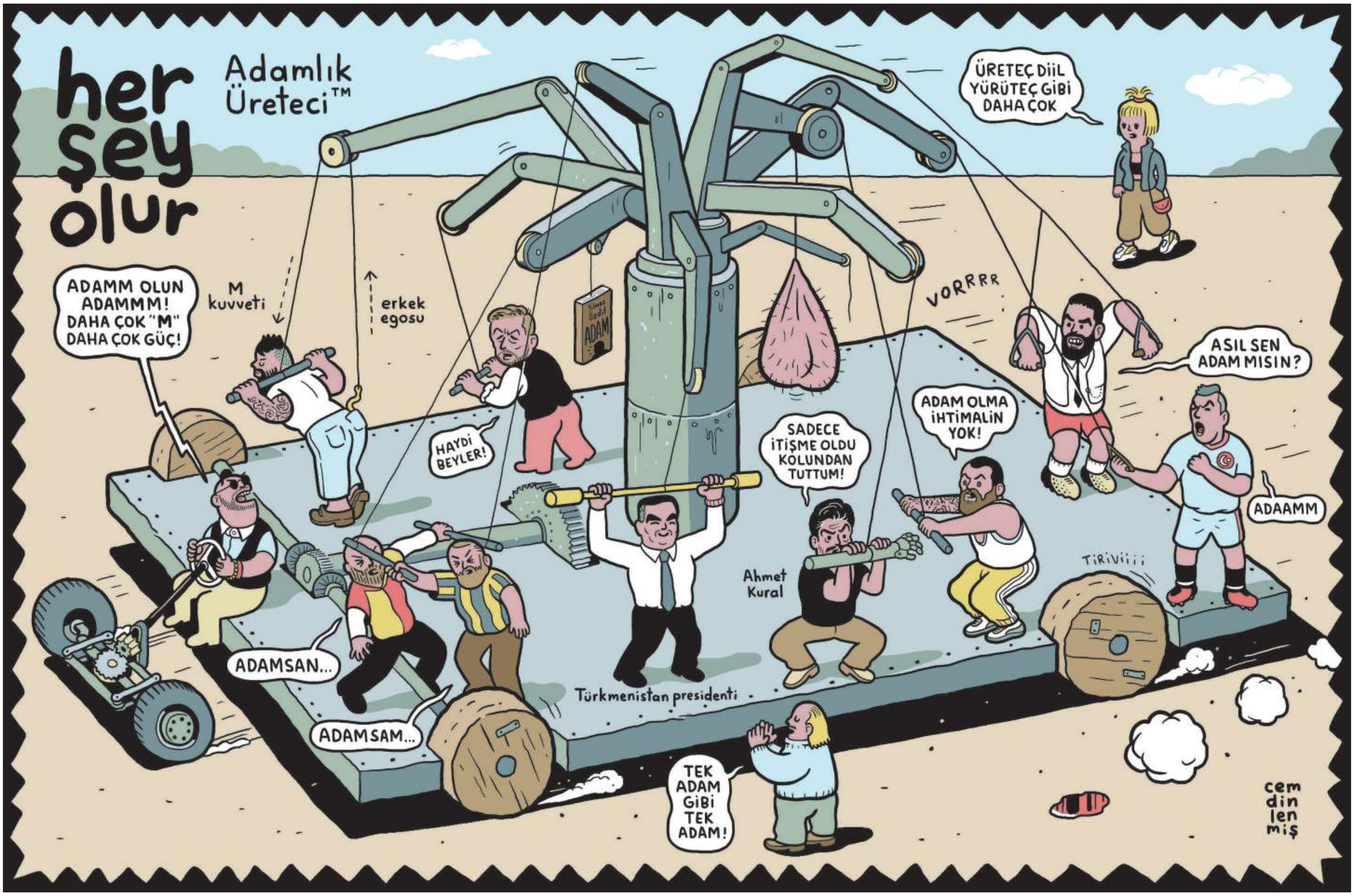
Panik dalgası büyüyor..

Göreve başlayan bekçi'ler, beraberlerinde düdük sorununu da
getirdiler... Talep edilen kadar düdüğü arz edemeyen düdük sa-
nayisi adına konuşan düdük üreticileri sanayi odasi (DÜKÜK) başka-
nı "Hali hazırda 120 ton olan düdük üretimini, önümüzdeki se-
ne 200 ton civarına çekmeyi hedefliyoruz.. Bu zaman zarfında
fırsatçılık yapanları, bi düdüğü karaborsada 100-200 Liraya
satanları takip ediyoruz ve cimere şikayet ediyoruz.. Ay-
rıca Çin'in haksız rekabetinin önüne geçmek için pro-
testo yaptık ve über sürücülerini dövdük... Çünkü düdükçü
yoktu etrafta hiç... Bekçileri de dövebilirdik... Ama yap-
madık... Silahları var... Ama düdüklü günler yakın, bunu söy-
leye bilirim..., Biz düdükleri imal edene kadar, düdük ap-
likasyonu indirip telefondan çalabilirler... Veya kendi ağız-
larıyla "Düğrüüürrt" diye düdük taklidi yapabilirler..
Yerli yapım düdüklerimizle güleceğimiz günler yakın.. Dü-
düklerimizle "Dürt Dürt Dürt" diye güleceğiz..." diyen başkan
daha sonra canlı yayında amerikan başkanı donald Trump'la
görüşmek için aradı ama çaldı çaldı açmadı.... Saat farkın-
dan uyuyo olabileceği söylenen amerikan başkanı protesto
edildi ve über sürücüsü dövüldü iki tane.... Neden sonra
mikrofona gelen Komiserlerodası Bakanı, sevilen şarkılarını
seslendirerek kalabalığı coşturdu... Kalabalık dediğim, ben
varım, bizim tayfa var... 5-10 kişiyiz, bi de bi grup daha
var, onlar da 5-10 kişi... Yani mekanda toplaşan 5+10
eşittir 15... 15 de onlar, 30 kişi filan var... Ama hayvan eğ-
lenildi.. über sürücüleri de vardı.. Onlarla 48 kişiydik..
Ama onlar çok katılmadılar... Kapalı bi grup... Rahat
olmak lazım... O kadar kastığına değmez... Sosyal olacaksın..
Albert Anştaynın bi lafı var, "Fizikle uğraştığım kadar
sgimle uğraşsaydım, ışık hızını y***mı bulurdum" diyor..
Her seferinde eğitime vurgu yapıyor.. Dengeli beslenme de
önemli, evet ama bunun kadar değil.. Vitamin, mineral bunlara
kimse karşı değil... Hatta yanındayız..

Antalya-Olimpos. 7 Kasım 2018 14:30 P.M

M.S.A. Albüm İmza: Tüyap 10 Kasım Pazar 14:00-17:00 arası!..

@kaansezyum

İyi bir arkadaş değilim

İyi bir arkadaş değilim, kimseye faydam yok, hiçbir zaman bir işin bir kenarından tutmuşluğum yok... Varsa yoksa evinizdeki yemeği, suyu, kıymayı emikleyeyim, dolapta çikolata filan varsa onları bitireyim...

İyi bir arkadaş olamadığım gibi, iyi arkadaş olmayı da öğrenemiyorum... Ya bir sabah da elimde meyvelerle bir yer gitsem, yok hayatta olmaz. O saatte yataktan çıkılır mı? Çıkmam ben. Sıcakta beklerim öylece. İşte bu yüzden de benden iyi arkadaş olmuyor. Arkadaş da olmuyor herhalde. Benden olmuyor işte, zorlamaya da gerek yok belki de belli de.

Bir gün de elinden tutup, 'Gel bak böyle böyle yerler var, bugün bunları gezelim' dedim mi? Demedim, büyük ihtimalle 'Ben oraya nasıl gidilir bilmiyorum' der, tekrar yatağıma dönerim. Böyle de iğrenç bir insanım. İnsan bu değil, ben bir varlığım büyük ihtimalle. Bencillik fikri 'Ya bu dünyaya bir de insan formunda takılayım' demiş ve ben var olmuşum sanki. Yaşa, var ol!
Birisinin de sabahını güzel hale getirmek mi? Yok almayayım, ben uyuyorum, uyandırmayın.

Bir yerde bir şey mi yiyip içilecek? Onu da ben ayarlamayayım, şimdi dert olur. Ne bir rezervasyon yaparım, ne telefonu açıp bir su söylerim, benden ne köy olur, ne de kasaba...

İnsanları sevindirmek mi? Onları düşünüp onlara ufak tefek güzellikler yapma mı? Hayır kesinlikle. Demirden maskemi görmüyor musunuz? Bu yüz, bu surat, hiç sizi düşünür mü? Demir suratlılar hep kendini düşünür. Kendini bile o kadar bencilce düşünür ki, kendini düşünmez aslında. Kendisini düşünse zaten daha iyi bir insan olabilirdi. O da olmaz, böyle gelir böyle gider. Korku bittiği zaman sistem düşer.

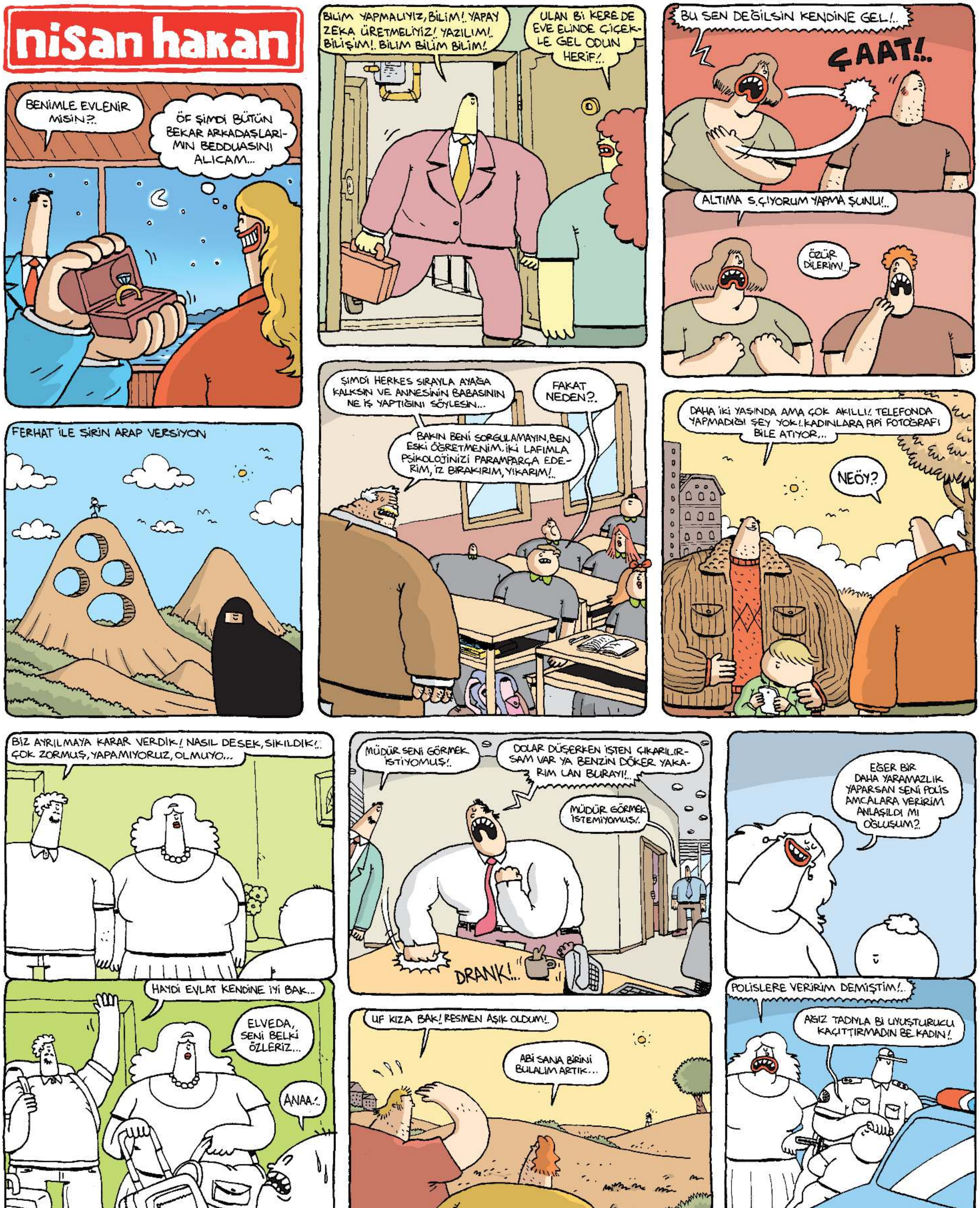
Kime faydam oldu ki size olsun? Maalesef böyle. Tatsız, tuzsuz, hiçbir şeye benzemeyen bir yiyecek gibiyim. İşin daha da güzeli yeseniz de doyurmuyorum. İçinizde bir boşluk var ya, onları ben açıyorum. Nereniz mutsuzsa daha da çok mutsuz ediyorum hepinizi. Özellikle de en yakınlarımdakileri. Bu böyle, yapabilecek bir şey yok. Eşşşek kadar oldum. Boyut olarak değil tabii ama yaş olarak...

Hiç zerre akıllanmam. Bi yere mi gidildi, sızana kadar içerim, sızarım. Sizin de bi şey yapmanıza engel olurum. Benden size gelen bir telefon mu var? Açmayın, çünkü sadece bir şeyler istemek için ararım sizi. Bir de acayip bi iş kilitlerim size, jilettttt!

Kendime faydam bile olmaz o derece hiçbir şeye yaramayan bi insansıyım. İnsana yakın ama değil. Köpekten biraz daha akıllı, kediden az daha kurnaz. Tam bir boş tenekeyim, benden adam olmaz, kadın da olmaz, olabilecek herhangi bir şey de olmaz. Hep aşağıya doğru düşen bir uçurtmayım adeta. Bir yerden başlamışım düşmeye, böyle gelmiş, böyle düşecek. Kadere ve kedere çözüm olmam, çözüm de bulmam, çaresizce dururum yanınızda. Size de dert olmak için, ayağınıza ağırlık olmak için.

Hiçbir şeye gerek yok, özgürlük varken. Ama ben içinizdeki özgürlüğe talibim. İçinizi kurutup, sizi derde ve tasaya boğmak için bekliyorum. Hiçbir şeyde kusur bende değil, bana ne kadar kızsanız az. Ama neyse ki çok uzun sürmüyor bu kızdıklarınızı düşünür gibi yapmam. Bir gün geliyor yine hayatta her şeyinizi başa sarıyorum. İlerlemeden geriliyorum. Sizi de kendime benzetiyorum belki de. Sizi de çekiyorum kendimle.

Hiç kolay değil ama alışıyor insan her şeye, ne fena değil mi? Ne fena, ne kötü, sadece bence bencillik bu. Ben ben ben diye mırıldıyor, hiçbir işe de yaramıyor, öylece odanın kenarında duruyor, kimsenin haberini sormuyor.

nisan hakan
BENİMLE EVLENİR MİSİN?..
ÖF ŞİMDİ BÜTÜN BEKAR ARKADAŞLARIMIN BEDDUASINI ALICAM...
BİLİM YAPMALIYIZ, BİLİM!. YAPAY ZEKA ÜRETMELİYİZ!. YAZILIM!. BİLİŞİM!. BİLİM BİLİM BİLİM!..
ULAN Bİ KERE DE EVE ELİNDE ÇİÇEKLE GEL ODUN HERİF!..
BU SEN DEĞİLSİN KENDİNE GEL!..
ÇAAT!..
ALTIMA S.ÇIYORUM YAPMA ŞUNU!..
ÖZÜR DİLERİM!..
FERHAT İLE ŞİRİN ARAP VERSİYON
ŞİMDİ HERKES SIRAYLA AYAĞA KALKSIN VE ANNESİNİN BABASININ NE İŞ YAPTIĞINI SÖYLESİN...
FAKAT NEDEN?..
BAKIN BENİ SORGULAMAYIN, BEN ESKİ ÖĞRETMENİM. İKİ LAFIMLA PSİKOLOJİNİZİ PARAMPARÇA EDERİM, İZ BIRAKIRIM, YIKARIM!..
DAHA İKİ YAŞINDA AMA ÇOK AKILLI!. TELEFONDA YAPMADIĞI ŞEY YOK!. KADINLARA PİPİ FOTOĞRAFI BİLE ATIYOR...
NEÖY?
BİZ AYRILMAYA KARAR VERDİK!. NASIL DESEK, SIKILDIK!.. ÇOK ZORMUŞ, YAPAMIYORUZ, OLMUYO...
HAYDİ EVLAT KENDİNE İYİ BAK...
ELVEDA, SENİ BELKİ ÖZLERİZ...
ANAA!..
MÜDÜR SENİ GÖRMEK İSTİYOMUŞ!.
DOLAR DÜŞERKEN İŞTEN ÇIKARILIRSAM VAR YA BENZİN DÖKER YAKARIM LAN BURAYI!..
MÜDÜR GÖRMEK İSTEMİYOMUŞ!.
DRANK!..
UF KIZA BAK!. RESMEN AŞIK OLDUM!.
ABİ SANA BİRİNİ BULALIM ARTIK...
EĞER BİR DAHA YARAMAZLIK YAPARSAN SENİ POLİS AMCALARA VERİRİM ANLAŞILDI MI OĞLUŞUM?.
POLİSLERE VERİRİM DEMİŞTİM!..
AĞIZ TADIYLA Bİ UYUŞTURUCU KAÇITTIRMADIN BE KADIN!.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce duruyordum öyle evde, dalmıştım yani, pencereye doğru bakıyordum, pencereden dışarıya değil, pencereye bakıyordum, çünkü bazen de insan pencereye bakmak istiyor, zaten pencerelere neden bu kadar az bakıyoruz hiç bilmiyorum, her şeye uzun uzun bakıyoruz, pencereye az bakıyoruz, pencereye bakıyordum öyle, "lan ne güzel bir pencere bu" diyordum, "daha önce nasıl da fark etmemişim bu kadar güzel olduğunu" diyordum ki, hop Özlem'im ağzıma bir şey kattı. "Bu ne ya" dedim. Böyle ince dilim bir hamur işi. "Kekimsi" dedi. "Kekimsi mi" dedim, "kek olmadığını sen de kabul ediyorsun yani" dedim. "Ben kek yapmaya çalışıyorum, kurabiye oluyor" dedi. Halbuki ben kekimsi'ye de razıydım. Ben onu kek gibi düşünerek yerdim, kekimsi olurdu bana kek. Ama ben şimdi bu kurabiye'yi nasıl kek'e çevireyim. Benim de hayal gücüm bir yere kadar. Hayır keşke baştan kurabiye diyeydi. Ben onu kurabiye gibi gömerdim. Ama şimdi, kek midir, kekimsi midir, kurabiye midir. Kafam gerçekten çok karıştı. Pencereye bakmaya devam ettim sonra şöyle bir. Kumru kondu önüne. Güzel de bir gündü. Işıltılı bir görüntüydü. O anda unuttum her şeyi. Kekimsi'yi kurabiye'yi. Her şeyi unuttum. Bir de diyor ki, "davul fırında kek olmuyor" diyor. Olmuyorsa yapma. Davul fırında kek olmadığı halde sürekli davul fırında kek yapıyor. O asla kek olmuyor. Kekimsi bile olmuyor, kurabiye oluyor. Bir gün gerçekten merak ediyorum. Kurabiye yapmaya çalışsa acaba ne çıkacak ortaya. Bunu gerçekten merak ediyorum. Ağlıyorum.

æ Geçenlerde de evdeki dev saksıyı, "mutluluk vermedi bana" diyerek attım evden, resmen o oldu. Bir insan saksısını "mutluluk vermedi bana" diyerek evden atar mı. E vermedi çünkü mutluluk. Verseydi mutluluk atmazdım herhalde. Halla halla ya. Başıma bela gibi bir şey oldu saksı. Çömlek saksı. Çömlek saksı'yı bildin mi. Hayvan ağır hani. Bundan yıllar önce Özlem'im bir çiçeği çok sevdi Bauhaus'ta, alıverdik o çiçeği. Bizim evde insan boyutundaki saksılara sığmadı bir türlü çiçek. Çünkü çok değişik bir kökü var çiçeğin. Ben de mecbur hayvan saksı arayışına giriştim o günlerde. Bizim evin bir kilometre ötesinde bir peyzajcı vardı, saksıyı orada buldum. O zamanın parası yetmiş lira para verdim, çok para yani. Bir kilometre boyunca taşıdım hayvan ağır saksıyı eve kadar. Bir de toprak aldım bol bol, onları da taşıdım sonra. Çiçeği ve toprağı içine koymadan önce saksıyı boyamaya karar verdim. İğrenç bir rengi vardı çünkü. Sprey boya aldım, ona da para verdim. Boyadım, bir gün de öyle kurusun diye bekledim. Sonra çiçeği toprağı ayarladım, saksıyı saksı ettim. Oldu yani. Altına da tekerlekli damacana taşıyıcısı koydum, oldu yani. Öbür türlü hareket ettirmenin imkanı yok. Baktıkça sinir oluyorum ama saksıya. Arada bir çiçeğin toprağını değiştirmek gerekiyor, neler çektiğimi bir ben biliyorum. Eve kamyon kamyon toprak alıyorum, evden hafriyat döküyorum. Yıllar yılları kovaladı, bu saksı benim evdeki kronik mutsuzluğum oldu. **Atamıyorum da çünkü çiçek**. Çiçek yaşamalı. Hayır çok da güzel çiçek. Bir çiçek düşün ki kökü kendisinden büyük. Deli çıkacağım. Derken en son, saksı boyasını dökmeye başladı. Bu artık benim için son nokta oldu. Ve bir çare düşünmeye başladım. Bulabildiğim tek çare şu oldu. Bu çiçeğin normal kökü dışında bir de saçma bir kökü daha var. Zaten başıma iş açan hep bu saçma kök oldu. Kenardan bir kök daha vermiş. İnce, işlevsiz gibi de, ama kök mü, kök. Dedim keseceğim ben bu kökü. Kestim kökü. Sonra çiçeği normal insan saksıya yerleştirdim, baktım çok da güzel oldu. Oldu yani. Şöyle bir baktım çiçeğe ve yeni yuvasına. Bu iş tamamdır dedim, ve dev lanet saksıyı yüklendiğim gibi asansöre attım. Aşağı kadar indik fakat kapının önünden de konteynerin kenarına kadar en az bir seksen metresi var. Naim Süleymanoğlu gibi odaklandım olaya, ve o seksen metreyi tıpkı bir Seyit Onbaşı gibi Allah kitap aşkına iki büklüm, titreye titreye taşıdım yemin ediyorum. Tam yere bırakacaktım ki bir de bir sevenimle karşılaştım. Yani seviyor galiba beni. "İyi akşamlar Alpay bey" dedi. Gülüyordu bir de halime. Doğruldum saksıyla birlikte. "İyi akşamlar" dedim ben de. Sevenim gider gitmez son gücümün de tükenmesiyle attım saksıyı elimden. Her yerim mosmordu. Son kez baktım şöyle saksıya, "Allah" dedim "senin belanı versin, kurtuldum lan resmen senden" dedim. Eve çıktım. Yorgunluktan iki gün uyumuşum. İki gün sonra uyandığımda önce çiçeğe baktım. Gayet iyiydi. Sonra dışarı çıkıp saksıya baktım. Yerinde yeller esiyordu. Ve nihayet artık mutluydum. Ben ömrümde böyle acı çekmedim desem derim. Çekmedim çünkü zaten.

æ Hazar'ın yaşını tam söylemek diye bir şey var bir de. Soruyorlar bazen, tam gününü gününe söylüyorum. Gününü gününe. "İki yaş, dört aaaayyy, on sekiz günlük". Neden bu kadar kendime acı çektirdiğimi hiç bilmiyorum. Lan söyle işte, "iki buçuk" de, kim bilecek, "üç" de, buna kim itiraz edecek. Üç gün'ün beş ay'ın hesabını mı soracaklar bana. Hem sorsalar ne olur, hapse mi atarlar. Böyle bir durum. Galiba Hazar'a saygımdan böyle. Bilemiyorum.

æ Hoşça kal.

"laheyya"
10 Kasım Cumartesi / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 345 54 49

Furkanözçoban

HASRET RÜZGARLARI VE TEKNOLOJİ

GORO

TAHİR İLE ZÜHRE

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

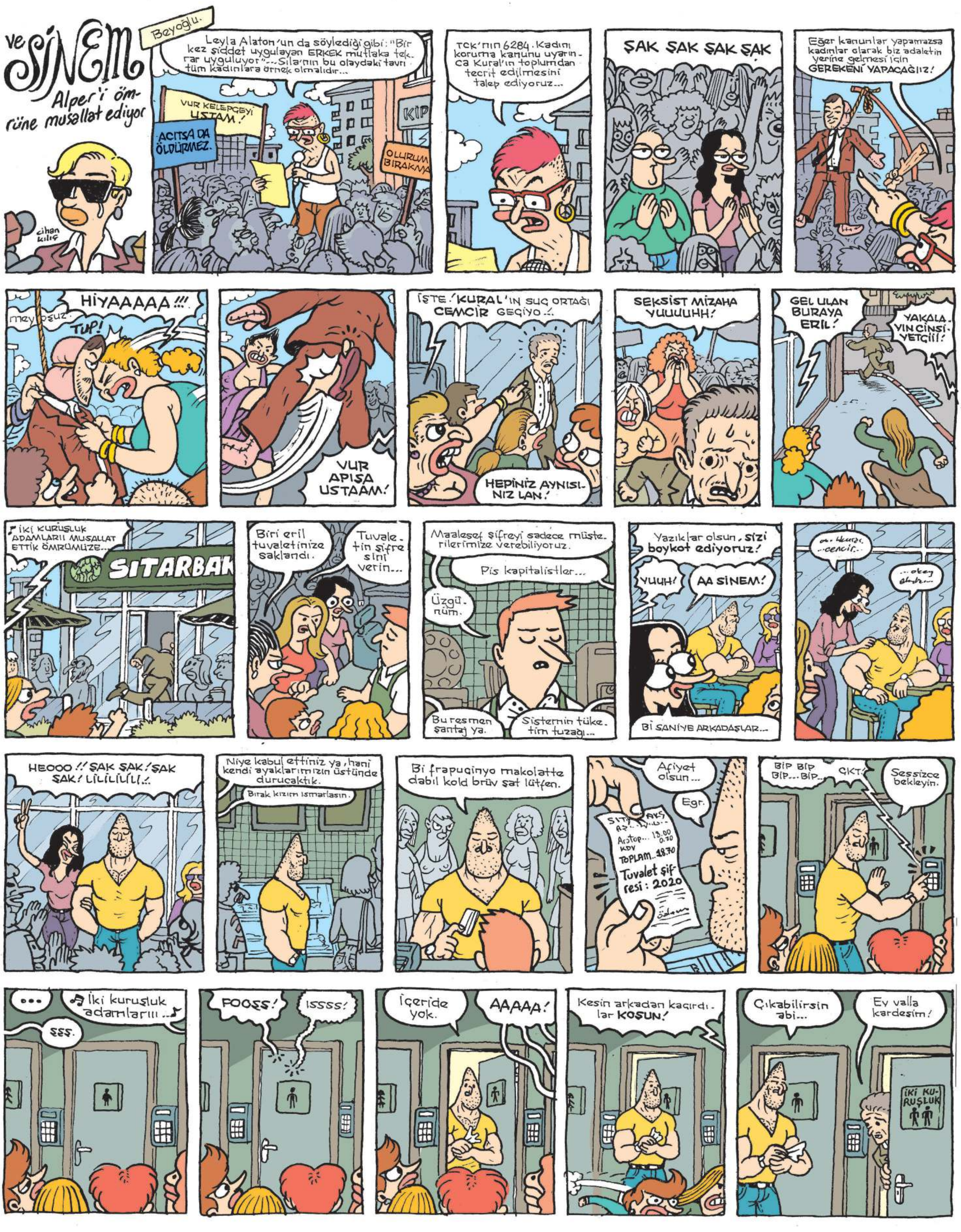
Herkesin bir Bakırköy'ü vardır

Bakırköy'e giderim. Ne zaman bir korku filmi izlesem veya izlediğim televizyon dizisinde ejderha mejderha belirse aklıma ilk gelen şey, öyle bir durumda ne yapacağım oluyor ve cevabım hiç değişmiyor: Benim başıma gelse Bakırköy'e giderim. Çünkü kimse hikâye anlatmasın; Bakırköy'de, evet regatta apaçi'sine denk gelirsiniz, eski meydan sinyalcisine çatarsınız, karşıdan karşıya geçerken Bakırköy Bahçelievler minibüsleri ayağınızı ezip geçer, olmadı her Bakırköylünün ve yolu Bakırköy'den geçenin yalnız bir kere yediği dünyanın en kötü ikinci büfesinde döner yer mideyi bozarsınız. En kötüsü Galeria rapçilerine denk gelirsiniz falan ama sizi temin ederim Zombie Bakırköy'e gelmez, gelemez. Hele sahilinde dragonlar, ejderhalar uçmaz, uçamaz. Yahu sizin aklınızı alıyor mu her tembel televizyon habercisinin iki röportajından üçünü gerçekleştirdiği (bir röportaj için gitmişken arada başka bir röportaj daha çıkarıyor enikler, ben iyi bilirim bunları) Bakırköy Meydanda zombiler dolaşsın, ejderhalar Akıl hastanesinin bahçesine konsun, uzaylılar Veliefendi'de ganyan peşinde koşan yarışseverin arasına dalsın? Ya ben size söyleyeyim o ağırkanlı, CHP'li sandık kurulu üyesi cevalliğindeki zombiler Bakırköy Bahçelievler, olmadı Bakırköy Şirinevler minibüsünün altında kalır, alienler Veliefendi'ye son ayakta inmeye kalksa ilk beş ayağı tutturmuş ganyancı o alienleri çiğ çiğ yer, erken inerlerse üzerlerine koşum bağlar birer apranti bindirip ekstra koşu yaparlar. Ha bakın dragondu, ejderhaydı onlara bir sözüm yok, şimdi o kadar abartacak değilim, ne Galeria rapçisi, ne Regata apaçisi ne de meydan metalcisi dragona karşı bir şey yapamaz. Gerçi meydan metalcisi dragonu görünce korkmayabilir, metalcilikle ejderhalar arasında gizemini çözemediğim bir ilişki var. Ne bileyim öyle albüm kapakları falan ejderhadan canavardan geçilmiyor. Ama her şeye rağmen kimse beni Bakırköy'de fantastik, kuntastik, gerilimli, korkulu şeyler olacağına inandıramaz. Lan İncirli Caddesi'nde perili ev denilen bir ev vardı bacak kadar çocuklar bile korkmaz, bahçesine girer çıkmazdı. Hayır meydanının etrafı türlü çeşitli mezarlıkla çevrili, ölüm fikri hiç eksik olmuyor, sağın mezarlık solun minibüs.

Tabii aslında benim için Bakırköy olan bu "En fantastik ve de kuntastik ve de korkunçlu anlarda kaçılacak sığınak" herkes için herhâlde çocukluğunu geçirdiği yerdir. Bir tür ana rahmine dönüş psikozu gibi, orada başına kötü bir şey gelmeyeceğine eminsin. Öyle sanıyorum ki herkesin kendi Bakırköy'ü var. Kendinizi en güvenli hissettiğiniz dönemi, yani aslında her ne kadar o yaşlarda ne de büyük dertleriniz var zannetseniz de bugün aslında en dertsiz tasasız yıllarınızı geçirdiğinizi fark ettiğiniz yer işte. Hani tek derdinizin "Zeynep bana niye öyle dedi?" "Fizikçi velini çağır dedi, sıçtık nasıl söyleyeceğim anneme," "Sınıfta kutu kolayla top oynarken camı kırdık, parasını istiyorlar, babam canıma okuyacak," "Tuvalette sigara içerken Nüvit Beye yakalandık, yarın disipline gidiyoruz, sıçtık," "Mehmet acaba benden değil de Ayşe'den mi hoşlanıyor?" gibi bugün hatırladığınızda güldüğünüz şeyler olan yıllarınızı geçirdiğiniz yer.

Ama bu "orası" salt mekansal bir tanımlama değil. Benim için de değil. Zaten ejderhayı görünce korkup "giderim" dediğim Bakırköy; tren garıyla, tenha sokaklarıyla, havuzlu, asmalı kahveleriyle benim çocukluğumun Bakırköy'ü. Yoksa bugün Bakırköy'e gitsem, her şeyden önce Bakırköy'ü Bakırköy yapan İstanbul'un en güzel tren garı bile yok. Akıl hastanesinin canı burnunda, zamanında Bakırköylülerin Arif Verimli'ye bir müştemilat bile yaptırmadığı, yemyeşil bahçesi yavaş yavaş bina doluyor. Alışveriş merkezi desen, bir tek sahildeki Galeria vardı, gözden uzak, gönülden uzak takılırdı, şimdi evden çok Alışveriş merkezi var. Karşıma dragon çıksa, zombi çıksa, alien çıksa bugünkü Bakırköy mü daha iyi yoksa dragon mu karar vermekte güçlük çekerim. Yani herhâlde yine dragondan iyidir de, dragonu da bir görüp öyle karar vermek lâzım.

Ancak asıl düşünmemiz gereken, yirmi yıldan kısa bir sürede, bir zamanlar dragonlardan kaçmak için sığınağımız olarak düşündüğümüz yerlerin günümüzdeki hâllerinin, nasıl olup da dragondan beter olabildiği ya da en azından bu konuda kesin bir hüküm verememememiz. Evet, elbette hiçbir yer eskisi gibi kalmayacaktır ama bırakın çocukluğunuzu, ilk gençliğinizi, gençliğinizi ve gençliğinizin son demlerini geçirdiğiniz sığınakların bile bugün tanınmaz hâle gelmiş olması bir problemdir. Hemen bütün çocuk kitapları her şeyin eskisi gibi düzene girmesiyle, alışıldık bildik ve tanıdık hâle geri dönmesiyle biter: Hepimiz bir şekilde, en azından bir yerde, her şeyin bıraktığımız gibi, başlangıçtaki gibi olmasını isteriz. Eski filmleri biraz da bu yüzden, kendi Bakırköy'ümüzü bulmak için seyretmez miyiz? Bir düşünün bakalım. Sizin Bakırköy'ünüz neresi?

ve SİNEM
Alper'i ömrüne musallat ediyor
cihan kılıç
Beyoğlu.
Leyla Alaton'un da söylediği gibi: "Bir kez şiddet uygulayan ERKEK mutlaka tekrar uyguluyor"... Sıla'nın bu olaydaki tavrı tüm kadınlara örnek olmalıdır...
VUR KELEPÇEYİ USTAM!
ACITSA DA ÖLDÜRMEZ.
OLURUM BIRAKMA
TCK'nın 6284. Kadını koruma kanunu uyarınca Kural'ın toplumdan tecrit edilmesini talep ediyoruz...
ŞAK ŞAK ŞAK ŞAK
Eğer kanunlar yapamazsa kadınlar olarak biz adaletin yerine gelmesi için GEREKENİ YAPACAĞIZ!
HIYAAAAA!!!
TUP!
VUR APIŞA USTAAM!
İŞTE! KURAL'IN SUÇ ORTAĞI CEMCİR GEÇİYO..!
HEPİNİZ AYNISINIZ LAN!
SEKSİST MİZAHA YUUUUHH!
GEL ULAN BURAYA ERİL!
YAKALAYIN CİNSİYETÇİYİ!
♪ İKİ KURUŞLUK ADAMLARI MUSALLAT ETTİK ÖMRÜMÜZE...
SITARBAK
Biri eril tuvaletinize saklandı.
Tuvaletin şifresini verin...
Maalesef şifreyi sadece müşterilerimize verebiliyoruz.
Pis kapitalistler...
Üzgünüm.
Bu resmen şantaj ya.
Sistemin tüketim tuzağı...
Yazıklar olsun, sizi boykot ediyoruz!
YUUH!
AA SİNEM!
Bİ SANİYE ARKADAŞLAR...
HEOOO!! ŞAK ŞAK! ŞAK ŞAK! LİLİLİLİLİ..!
Niye kabul ettiniz ya, hani kendi ayaklarımızın üstünde duracaktık.
Bırak kızım ısmarlasın.
Bi frapuçinyo makolatte dabıl kold brüv şat lütfen.
Afiyet olsun...
Egr.
TOPLAM.. 18.70
Tuvalet şifresi: 2020
BİP BİP BİP... BİP...
ÇIKT!
Sessizce bekleyin.
...
♪ İki kuruşluk adamlarııı...♪
SSS.
FOOSS!
ISSSS!
İçeride yok.
AAAAA!
Kesin arkadan kaçırdılar KOŞUN!
Çıkabilirsin abi...
Ev valla kardeşim!
İKİ KURUŞLUK

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Acaba sana da bu delilikler ameliyattan sonra mı geldi? Gerçi altı yaşındayken yarım kutu deterjan yemiştin, bu da ameliyattan önceydi! Demek doğuştan deliymişsin."
Ayşe Aral, "Haylaz Kalbim" kitabından

KARŞILAŞTIRMALI EDEBİYAT:

"Ah kalbim, ben senden çok çektim, valla sen delisin delisin!" – Cici Kızlar

"Heyecanı delilik zannetmeyiniz!" - Edgar Allen Poe

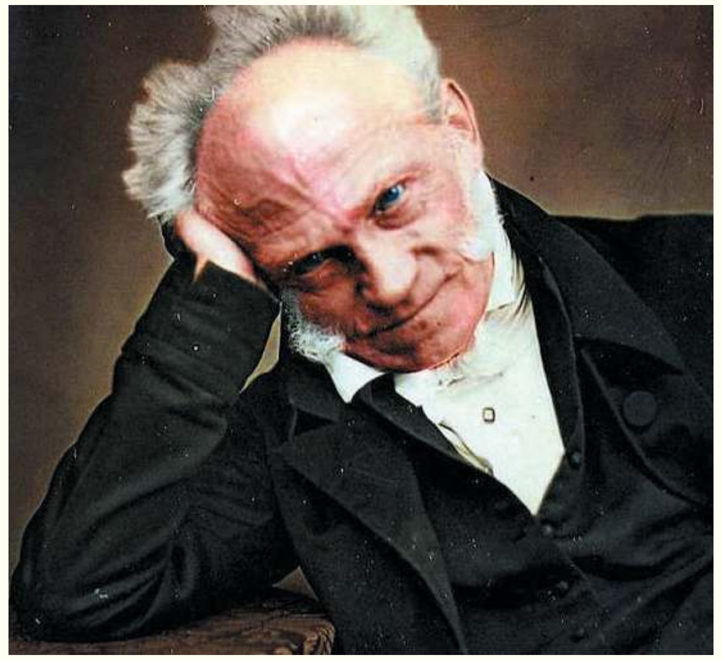
RUS AYRI, SOVYET APAYRI:
Arkadaşım Ali Can Aray, dört yıl Moskova'da yaşamış. Bir gece bekar evlerinde kalabalık, elektronik müzikli bir partiyi basmışlar. Desibel maksimum, kafalar milyonken kapı çalınmış; komşu... İkinci Dünya Savaşı gazisi komşu... "Bu gürültüye son vermezseniz..." demiş, "EVİNİZE EL BOMBASI ATARIM!!" Şaşıp kalmışlar, anında müziği kesmişler. Sovyet bu, dedi mi yapar. Sovyet, profesyonel Rus. Atar o bombayı Sovyet. "N'aaptın, niye çocukların evine el bombası attın diye sorarlarsa da "İkaz ettim ben önceden onları" der. Bunu der...

ADANA'DAN BİR CÜMLE:
"13'ü 2'ye tam bölebiliyo musun, tam bölemiyosun; buçuklu, küsuratlı çıkıyor, demek ki matematik de bir yere kadar!" Yorum var mı pekii, tabii ki yok...

MABEL:
Kına yakmalı klip için Mabel Matiz'in üstüne çok da gitmeyin. Annesinin bir tanesini hor görmeyin...

DOSTLUKSPOR:
Arkadaşımın kapısı sabahleyin çalınmış; bir genç, tek elini kase tutar gibi yaparak ve diğer eliyle kendi yanını göstererek, "Arkadaşımla beraber size aşure yaptık!" demiş. Ortada ne arkadaş var ne de aşure. Olmayan aşureyi, teşekkür ederek ve hafif titreyerek almış arkadaşım. Sonradan öğrenmiş ki, bulunduğu apartmanda "Şizofreni Arkadaşları" adlı bir oluşum varmış. Gelip gidenler de dünyalar iyisi insanlarmış...

BEN DE VARIMCILIK:
"Uruguay çok güzel" diyosun, ordan biri "Asıl Paraguay güzel!" diye çıkıyo! Yok, konuşturmayacaklar. Kararlılar. Bu sebeple, yazarlığa devam! Tek sebep bu mu, değil ama bu da var...

İNSAN OLMAK:
İskenderun-Arsuz minibüsünde para uzatan kadının cümlesi: "Şoför Bey, şurdan bi öğrenci, bi insan!" Öğrenci, rakun muhtemelen.

YOUTUBE:
Öyle bi saat geliyo ki , o saatten sonra bizi anca Manuş Baba toparlar!

40 YILLIK ZULÜM:
"Lorel" demesi ne zor be arkadaş! Kırk yıl oldu, böyle bu. Halbuki "Hardy" ne kadar kalpten söylenir...

AKLA SEZA, HAKİKİ DİYALOG:
"Duygularımla oynuyorsun" dedim. "Hani duygusuzdun sen" dedi. "Duygularım olsaydı oynayacaktın ama" dedim. Susuldu. Çaylar içildi...

BİR GECE:
Adana. Gece işten çıkan, siyahlar giyinmiş üç müzisyen, yolda yürüyor. Karşıdan gelen adam, bunları durdurup soruyor: "ABİ, SİZ ÜÇÜNÜZ İKİZ MİSİNİZ?!"

YEREL OLMAYAN EVRENSEL OLAMAZ:
Madam Bovary, Fransa'nın Kezban'ıdır ve Oblomov, Rus Kamil'dir...

MÜŞKÜLPESENT FİLOZOF:
Galiba haklı çıka çıka, haklı çıkmanın müptelası olmuş Arthur Schopenhauer. Yoksa insan niçin "Haklı Çıkma Sanatı" isimli kitap yazar ki? "Eristik Diyalektik" diye anılan bu sanat kapsamında, tartışmalarda kullanılmak üzere 38 tane hile önerisinde bulunuyor üstad! "Zorluk Çıkarma" adını taşıyan 16 numaralı hile önerisi şöyle sonlanıyor: "Zorluk çıkarmanın bir yolu mutlaka bulunabilir." Pes yani Şopenhaur, hakikaten müşkülpesent adammışsın...

VAR:
Üç saatlik çizim sınavının ilk yarım saatinde kestirip, kendini toplayıp, kalan sürede çizimini başarıyla yapan insan da mevcut. Böylesi de var. Var...

AZALARAK BİTSİN:
"Biz sette çok eğlendik, umarız seyirci de eğlenir!"

MİZAHÇI:
Dün söylediğini ancak bugğn duyan ve ancak yarın anlayacak olan kişi...

ELZEM:
"Lazım"dan daha da "gerekli" olan...

İNCE YANIT:
Yıllar önce bir gün Bülent Ecevit, basın toplantısında Necmettin Erbakan'ın "hayalperest" olduğunu ileri surer. Erbakan'ın cevabı şöyledir: "Şair bir insanın 'hayalperestliği' suçlama olarak kullanması çok enteresan!"

EYVALLAH:
Sevgili Deniz Arcak ne de güzel konuşmuş: "Müzisyen olmak, birlikte müzik yapmaktan zevk almak demektir. Hıyar gibi tek başına olmak da nedir!" Ortalıkta "Anarşistim" diye gezinen sahte dahilere kapak olsun! "Eyvallah" şarkısını hemen hemen her gün dinliyorum, gönülden eyvallah sana Deniz Arcak...

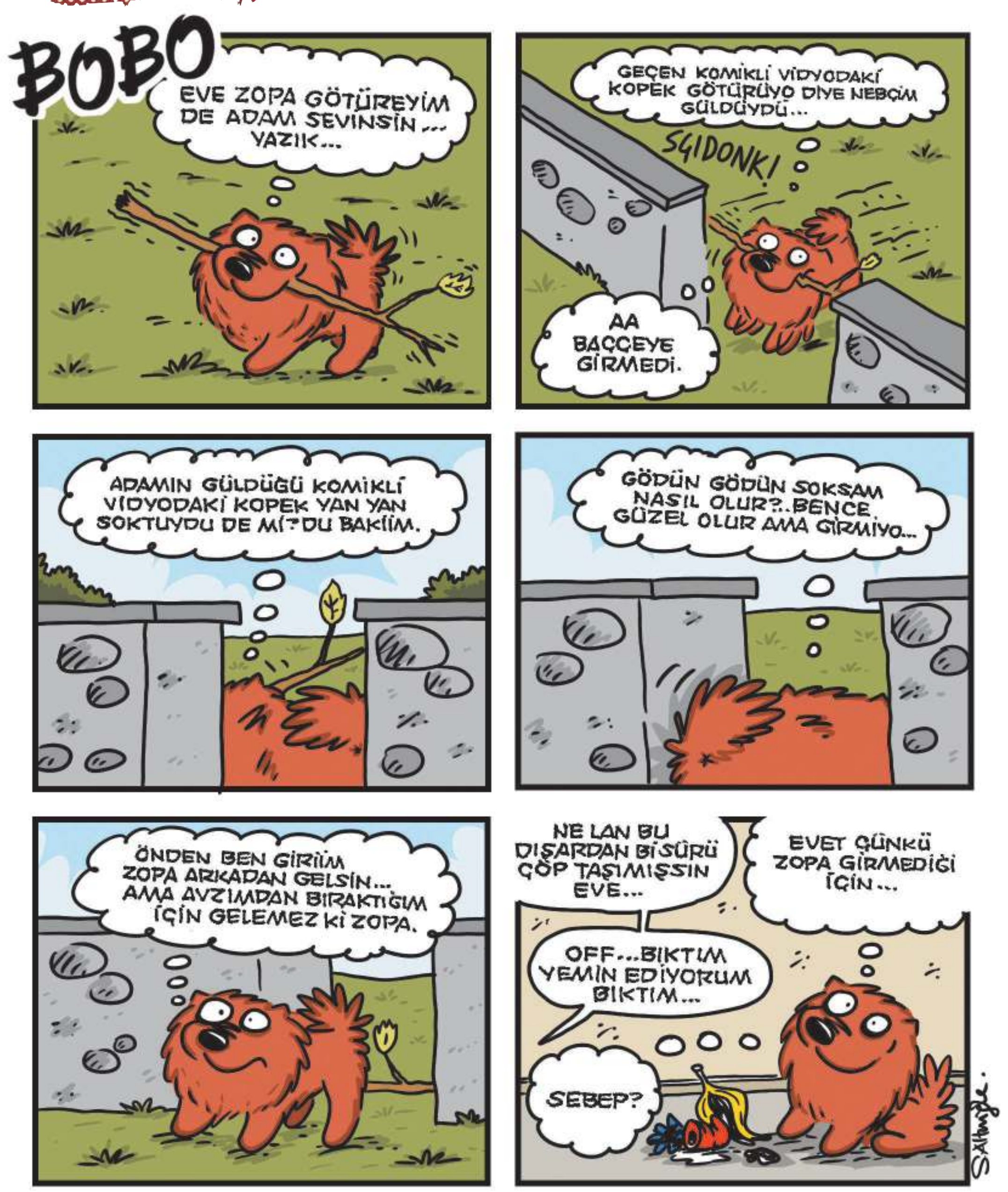
ŞAŞIRMAK:
Yanmasına rağmen yazıları okunan kağıt, her defasında ters getiriyor, şaşırtıyor beni...

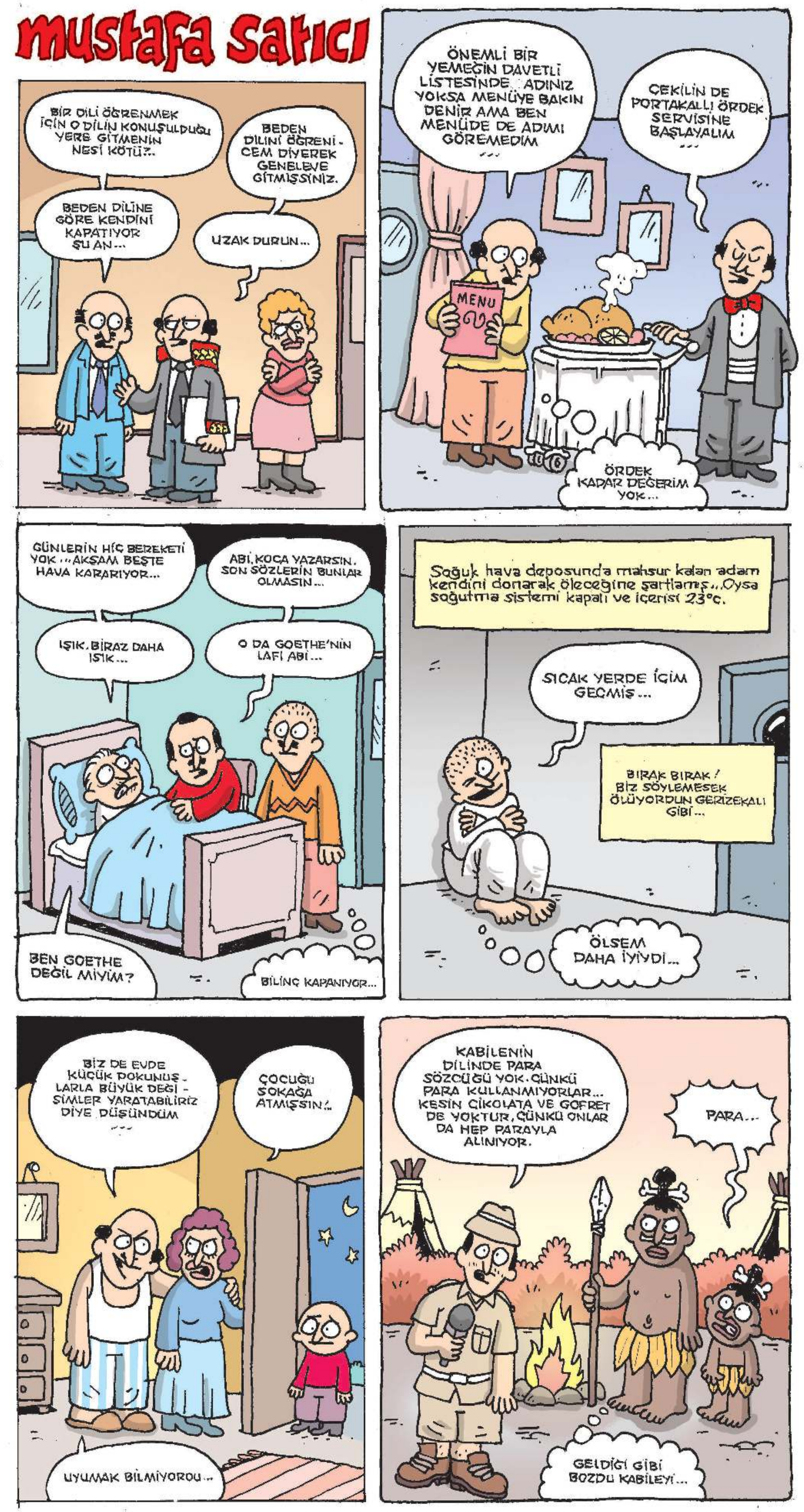
ZEHRA ÖMEROĞLU SÖYLEDİ:
"Vedat" eski Rusça'da "Bilmek" demekmiş. Nedense sevindim. Hiç eski Rus yok ama sevindim işte...

UHU DÜNYASI:
202 diye yapıştırıcı gördüm. 404 küçülmeye mi gitti nedir!?

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KIŞ ÖYKÜLERİ -I-

Tedbirsiz

Kendi kendine, "Balkonsuz ev yanlış hacı," diye mırıldanıp pencereden duman üflerken aniden mutfağa giren karısının sesiyle irkildi: "Mutfakta sigara içerken kombiyi kapat!" Yeni bir yasaktı bu. Kimbilir yine hangi kaygının pratiğe geçmiş halini yaşıyorlardı. "Neden?" diye sordu. Cevap gelmedi. Sigara içmekle kombinin kapatılması arasında mantıklı bir bağlantı kuramadığından, emri verip mutfaktan çıkan karısının peşinden salona gitti. Yasağı koyanın yeterli bir açıklama bulamayacağını ve böylelikle evliliklerindeki bütün saçma sapan kuralların intikamını alabileceğini düşünüyordu. "Neden?" diye sordu tekrar. Karısı cevap vermek yerine, "İnanmıyorum yaa, sigarayla mı geldin salona?" dediğinde, "Neden?" diye havaya kalkan elinin parmakları arasında tüten sigarayı gördü. Yanlış coşku! Mutfağa dönüp asıl derdini dumanaltında bırakan sigarayı söndürdü ve tekrar salona dönerek konuya tertemiz bir giriş yapabilmek için tekrar etti: "Sana soruyorum, neden kapatıyoruz kombiyi?" Cevap gelmiyordu. Çünkü gelebilecek cevap, olayın ciddiyetini bir çizgi film sahnesine çevirecek kadar gerçeküstüydü. Karısının yerine cevapladı adam, "Patlarız diye mi düşünüyorsun?" Yine cevap gelmeyince daha da yüklendi, "Harbiden patlayacağımızı mı düşünüyorsun?" Kadın, gözünü televizyondan ayırmadan cevap verdi: "Evet, aynen öyle!"

Ev içi tedbirlerin kadın tarafından zamanla artırıldığı ve artan bu tedbirler karşısında erkeğin (sanki tüm yaşamına kast ediliyormuş gibi) gittikçe huysuzlaştığı bir evdeyiz. Kadın, paketini açtığı bakliyatları kavanoza koyduktan sonra üzerine, **"29.02.1986, paketi açtım"** gibi etiketler yapıştıran annesine gittikçe daha çok benziyor. Adam ise, **"12.04.1982, elektrik faturasını yatırdım, iş bu makbuz ektedir"** diye notlar alan kendi babasına tepki duyar gibi, tedbirlerle yaşanan bir hayat tarzından gittikçe daha çok uzaklaşıyor. Kombinin "güüüm" diye patlayabileceğine ya da kapı defalarca kilitlenmezse içeri bir hırsız kafilesinin doluşacağına inanılan bir evde yaşamak adamın canını sıkıyor. Evliliğin ilk zamanları gece yatarken bir kere kilitlenen kapı, artık gündüz saatlerinde bile Bayan Tedbir tarafından tam dört kere kilitleniyor. Bay Tedbirsiz, her akşam saat yedi civarı çalan kapıyı açmaya başladığında, her kilit çevirişinde kapının arkasında bekleyenden utanıyor: *"Evimize hoşgeldiniz, bugünlerde ortalık pek tekin değil, güvenlik tedbirlerini artırmak zorunda kaldık. Beklettiğim için üzgünüm." / "Hoşbulduk, çöp var mı?"*

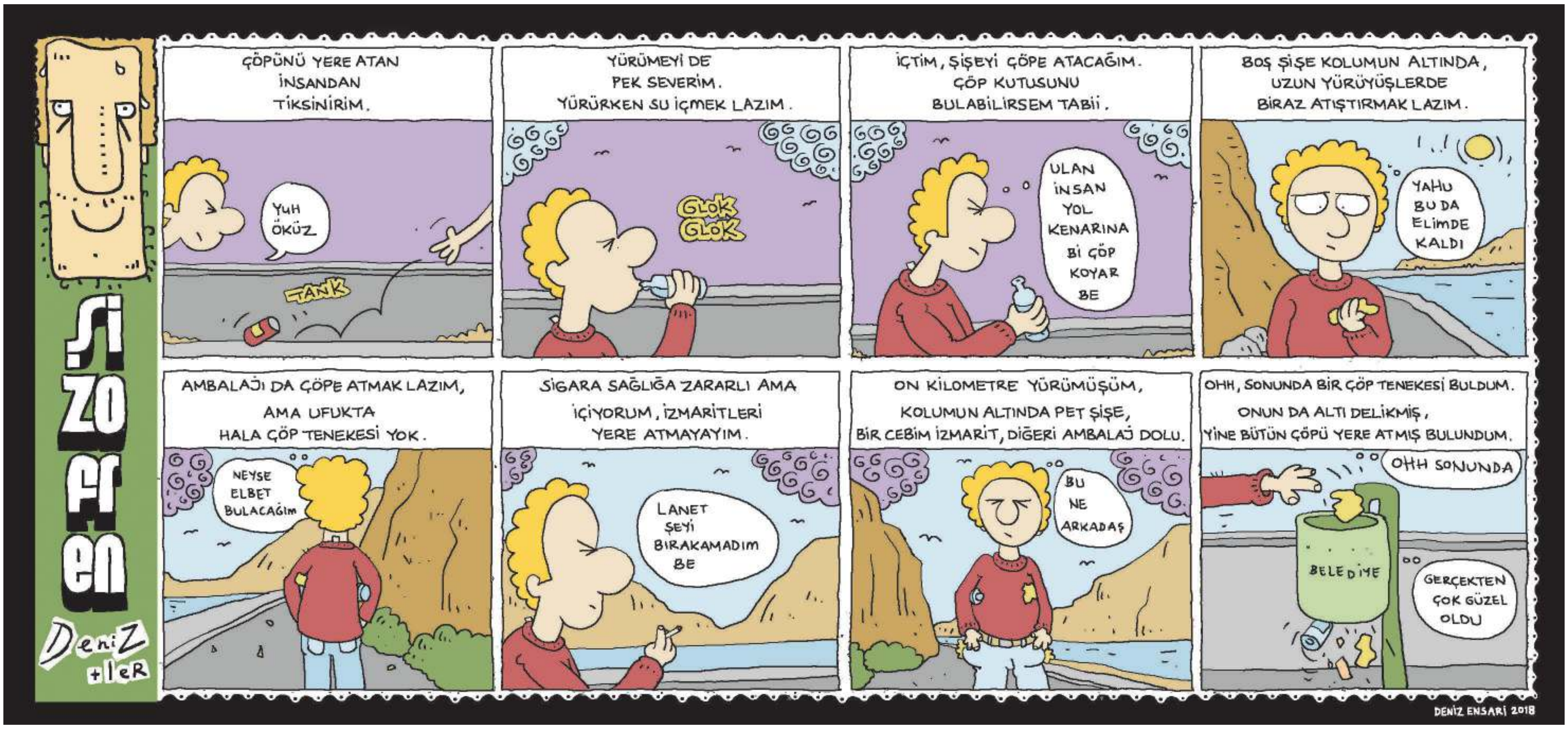
"Yatarken pencereyi kapatmayı unutma sakın," dedi Bayan Tedbir. "Unutabilirim, belli olmaz," diye karşı çıktı huzursuzluk yaratmak isteyen Tedbirsiz. Bayan Tedbir, salonun ortasına kurulmuş bir çitin içinde yaşamını sürdüren 2 yaşındaki oğullarını da alarak ortamı terk etti. (Bu küçük oğlanın ilerde tedbirli mi, yoksa tedbirsiz bir insan mı olacağı henüz belli olmadığından, biz ona şimdilik kelimenin eklerini kullanmadan kısaca "Ted" diyelim.) Tedbirsiz, boş kalan çite baktı. Ted, büyüklerinin boş bulunduğu bir anda kapıyı açıp koşarak başka bir şehre kaçmasın, kafasını gidip gidip sivri köşelere çarpmasın, elinde çivilerle priz deliklerine saldırmasın diye yaklaşık bir yıldır bu çitin içinde yaşıyordu. Kapı, pencere, kombi derken gittikçe kendi içine kapanan bu evde, bir de çitin olması sinirlerini iyice bozmuştu Tedbirsiz'in. Sanki o gece ilk defa görüyormuş gibi içeriye doğru, "Bu çit ne yaa!" diye bağırdı. İçerden Ted'in uyumak üzere olduğunu bildiren bir "Hişşşş!" sesi geldi. Zavallı Tedbirsiz! İnsanın hayatla ilgili söylemek istediği büyük şeyler, kapı, pencere ve çit üzerinden olunca ne kadar da zavallı duruyor.

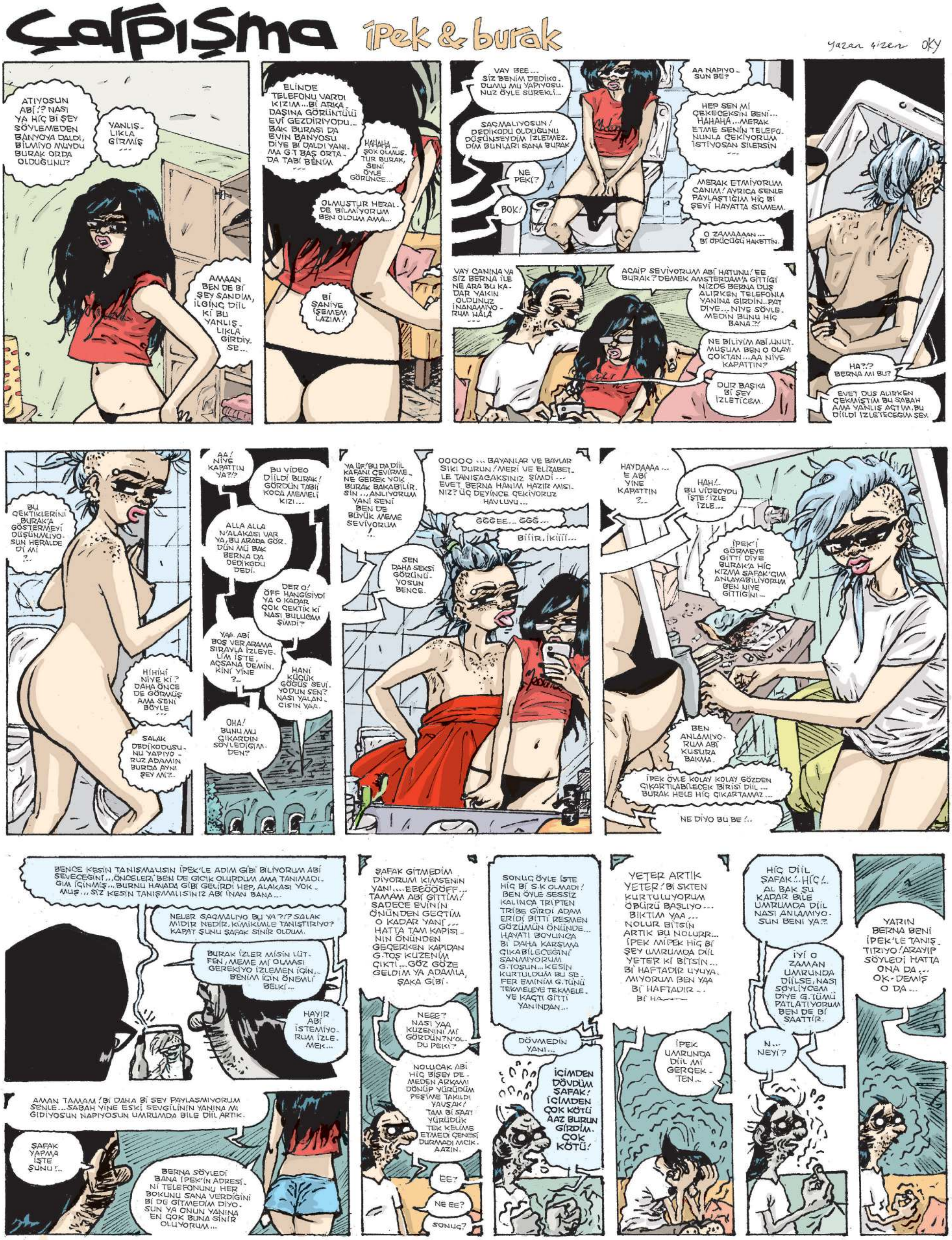
Tedbirsiz kombiyi kapatıp kafasını pencereden çıkararak sigarasını içti. Bir kaç gün sonra başlayacak özgür yaşamının hayallerini kuruyordu.

Tedbirli ve Ted'in Ankara'ya gidişiyle evde yaşanan değişim inanılmaz. Çoraplar, dergiler, bardaklar ve bira şişeleri halıda bir tür gençlik motifi oluşturmuşlar. Küllük, istiap haddini doldurduğu için taşan külleriyle bu motife katkılarda bulunuyor. Tedbirsiz, evin her yerinde sigarayla dolaştığı gibi, ara sıra, sırf zevk olsun diye kombinin suratına duman üflüyor. "Naber lan?" diyor kombiye, alkolün de etkisiyle kombinin hayali dudaklarına yanan sigarayı tutuyor. Bazen iyice coşup, "İç lan!" diye emir veriyor, sonra aniden "güm" diye bağırıp korkutuyor kombiyi. Tedbirsiz ayılığı özgürlük sanıyor. Bütün tedbirler ikinci bir emre kadar kaldırılmış. Biraz kalitesiz ama gerçek bir neşe hakim eve.

Neşe tam üç gece kesintisiz devam ediyor. Tedbirsiz, dördüncü gece ortalığı (kalan işleri sabah halletmek üzere) şöyle bir topluyor. Saat üçe doğru öfkesiyle neşe saçan Ahmet Çakar'ı seyrederken uyuyakalıyor. Normalde bir insanın uyuması evin de uyuması anlamına gelir. Ama bu evde durum öyle değil; kombi sonuna kadar açık, televizyon açık, gecenin bu saatinde bağıran Ahmet Çakar'ın zihni açık, ışıklar açık, bira aldıktan sonra dizle itilen buzdolabının kapısı açık, bardak alınan dolabın kapağı açık, boxer alınan çekmece açık ve en önemlisi ertesi gün Tedbirli ve Ted döneceğinden ortama sinen dumanı yok etmek üzere pencere açık.

Sabaha karşı dört civarı hava iyice soğuyor. Açık pencereden gelen soğuk Tedbir'linin intikam almak isteyen ruhu gibi giriyor içeri. Soğuk hava, Tedbirsiz'in bedenini sarmaya başlıyor. Sabah saat beşe doğru pencereden "Üşütme" isimli kadim bir hastalık salona girerek Tedbirsiz'in başına dikiliyor. Üşütme, bir süre Tedbirsiz'i seyrettikten sonra iki parçaya bölünerek üçlü koltuğa yayılıyor. Tutulma kısmı sırttan enseye doğru ilerlerken, ağrı kısmı batına yerleşiyor. Sabah saat altı civarı buza kesmiş bir dünyaya açılıyor Tedbirsiz'in gözleri. Gerçekten zor bir gün olacak. Evin kalan kısmını tutuk kaslar ve karın ağrısıyla topladıktan sonra, kapıyı açtığında kucağına atlayan Ted'i taşımak ve şüpheli gözlerle bakan Tedbir'e nasıl hastalandığını anlatmak çok zor olacak.

Çarpışma
İpek & burak
yazan çizen OKY
ATIYOSUN ABİ !? NASI YA HİÇ Bİ ŞEY SÖYLEMEDEN BANYOYA DALDI, BİLMİYO MUYDU BURAK ORDA OLDUĞUNU?
YANLIŞLIKLA GİRMİŞ ...
AMAAN BEN DE Bİ ŞEY SANDIM, İLGİNÇ DİİL Kİ BU YANLIŞLIKLA GİRDİYSE...
ELİNDE TELEFONU VARDI KIZIM...Bİ ARKADAŞINA GÖRÜNTÜÜÜ EVİ GEZDİRİYODU... BAK BURASI DA EVİN BANYOSU DİYE Bİ DALDI YANIMA G.T BAŞ ORTADA TABİ BENİM ...
HAHAHA ... ŞOK OLMUŞTUR BURAK, SENİ ÖYLE GÖRÜNCE...
OLMUŞTUR HERALDE BİLMİYORUM BEN OLDUM AMA...
Bİ SANİYE İŞEMEM LAZIM!
VAY BEE ... SİZ BENİM DEDİKODUMU MU YAPIYOSUNUZ ÖYLE SÜREKLİ...
SAÇMALIYOSUN! DEDİKODU OLDUĞUNU DÜŞÜNSEYDİM İZLETMEZDİM BUNLARI SANA BURAK
NE PEKİ?
BOK!
AA NAPIYOSUN BE?
HEP SEN Mİ ÇEKECEKSİN BENİ... HAHAHA ...MERAK ETME SENİN TELEFONUNLA ÇEKİYORUM İSTİYOSAN SİLERSİN ...
MERAK ETMİYORUM CANIM! AYRICA SENLE PAYLAŞTIĞIM HİÇ Bİ ŞEYİ HAYATTA SİLMEM.
O ZAMAAAAN ... Bİ ÖPÜCÜĞÜ HAKETTİN.
VAY CANINA YA SİZ BERNA İLE NE ARA BU KADAR YAKIN OLDUNUZ İNANAMIYORUM HÂLÂ ...
ACAİP SEVİYORUM ABİ HATUNU! EE BURAK? DEMEK AMSTERDAM'A GİTTİĞİNİZDE BERNA DUŞ ALIRKEN TELEFONLA YANINA GİRDİN...PAT DİYE... NİYE SÖYLEMEDİN BUNU HİÇ BANA ?!
NE BİLİYİM ABİ, UNUTMUŞUM BEN O OLAYI ÇOKTAN...AA NİYE KAPATTIN?
DUR BAŞKA Bİ ŞEY İZLETİCEM.
HA?!? BERNA MI BU?
EVET DUŞ ALIRKEN ÇEKMİŞTİM BU SABAH AMA YANLIŞ AÇTIM, BU DİİLDİ İZLETECEĞİM ŞEY.
BU ÇEKTİKLERİNİ BURAK'A GÖSTERMEYİ DÜŞÜNMÜYOSUN HERALDE Dİ Mİ ?..
HİHİHİ NİYE Kİ? DAHA ÖNCE DE GÖRMÜŞ AMA SENİ BÖYLE ...
SALAK DEDİKODUSUNU YAPIYORUZ ADAMIN BURDA AYNI ŞEY Mİ?..
AA! NİYE KAPATTIN YA?!?
BU VİDEO DİİLDİ BURAK! GÖRDÜN TABİİ KOCA MEMELİ KIZI...
ALLA ALLA N'ALAKASI VAR YA, BU ARADA GÖRDÜN MÜ BAK BERNA DA DEDİKODU DEDİ.
DER O! ÖFF HANGİSİYDİ YA O KADAR ÇOK ÇEKTİK Kİ NASI BULUCAM ŞİMDİ?
YAA ABİ BOŞ VER ARAMA SIRAYLA İZLEYELİM İŞTE, AÇSANA DEMİNKİNİ YİNE ?..
HANİ KÜÇÜK GÖĞÜS SEVİYODUN SEN? NASI YALANCISIN YAA.
OHA! BUNU MU ÇIKARDIN SÖYLEDİĞİMDEN?
YA ÜF! BU DA DİİL KAFANI ÇEVİRME. NE GEREK YOK BURAK BAKABİLİRSİN ..., ANLIYORUM YANİ SENİ BEN DE BÜYÜK MEME SEVİYORUM !..
OOOOO ... BAYANLAR VE BAYLAR SIKI DURUN! MERİ VE ELİZABETLE TANIŞACAKSINIZ ŞİMDİ ... EVET BERNA HANIM HAZIR MISINIZ? ÜÇ DEYİNCE ÇEKİYORUZ HAVLUYU...
ĞĞĞEE... ĞĞĞ...
BİİİR, İKİİİİ...
SEN DAHA SEKSİ GÖRÜNÜYOSUN BENCE.
HAYDAAAA ... E ABİ YİNE KAPATTIN ?..
HAH!.. BU VİDEOYDU İŞTE! İZLE İZLE...
İPEK'İ GÖRMEYE GİTTİ DİYE BURAK'A HİÇ KIZMA ŞAFAK'CIM ANLAYABİLİYORUM BEN NİYE GİTTİĞİNİ...
BEN ANLAMIYORUM ABİ KUSURA BAKMA.
İPEK ÖYLE KOLAY KOLAY GÖZDEN ÇIKARTILABİLECEK BİRİSİ DİİL ... BURAK HELE HİÇ ÇIKARTAMAZ ...
NE DİYO BU BE !..
BENCE KESİN TANIŞMALISIN İPEK'LE ADIM GİBİ BİLİYORUM ABİ SEVECEĞİNİ ...ÖNCELERİ BEN DE GICIK OLURDUM AMA TANIMADIĞIM İÇİNMİŞ... BURNU HAVADA GİBİ GELİRDİ HEP, ALAKASI YOKMUŞ ... SİZ KESİN TANIŞMALISINIZ ABİ İNAN BANA...
NELER SAÇMALIYO BU YA ?!? SALAK MIDIR NEDİR, KİMİKİMLE TANIŞTIRIYO? KAPAT ŞUNU ŞAFAK SİNİR OLDUM.
BURAK İZLER MİSİN LÜTFEN, MEME Mİ OLMASI GEREKİYO İZLEMEN İÇİN.. BENİM İÇİN ÖNEMLİ BELKİ...
HAYIR ABİ İSTEMİYORUM İZLEMEK...
AMAN TAMAM! Bİ DAHA Bİ ŞEY PAYLAŞMIYORUM SENLE... SABAH YİNE ESKİ SEVGİLİNİN YANINA MI GİDİYOSUN NAPIYOSUN UMRUMDA BİLE DİİL ARTIK.
ŞAFAK YAPMA İŞTE ŞUNU !..
BERNA SÖYLEDİ BANA İPEK'İN ADRESİNİ TELEFONUNU HER BOKUNU SANA VERDİĞİNİ Bİ DE GİTMEDİM DİYOSUN YA ONUN YANINA EN ÇOK BUNA SİNİR OLUYORUM...
ŞAFAK GİTMEDİM DİYORUM KİMSENİN YANI.... EEEÖÖÖFF... TAMAM ABİ GİTTİM! SADECE EVİNİN ÖNÜNDEN GEÇTİM O KADAR YANİ ... HATTA TAM KAPISININ ÖNÜNDEN GEÇERKEN KAPIDAN G.TOŞ KUZENİM ÇIKTI ...GÖZ GÖZE GELDİM YA ADAMLA, ŞAKA GİBİ.
NEEE? NASI YAA KUZENİNİ Mİ GÖRDÜN? N'OLDU PEKİ?
NOLUCAK ABİ HİÇ BİŞEY DEMEDEN ARKAMI DÖNÜP YÜRÜDÜM PEŞİME TAKILDI YAVŞAK! TAM Bİ SAAT YÜRÜDÜK TEK KELİME ETMEDİ ÇENESİ DURMADI MCIK AAZIN.
EE?
NE EE?
SONUÇ?
SONUÇ ÖYLE İŞTE HİÇ Bİ S.K OLMADI! BEN ÖYLE SESSİZ KALINCA TRİPTEN TRİBE GİRDİ ADAM ERİDİ BİTTİ RESMEN GÖZÜMÜN ÖNÜNDE... HAYATI BOYUNCA Bİ DAHA KARŞIMA ÇIKABİLECEĞİNİ SANMIYORUM G.TOŞUN... KESİN KURTULDUM BU SEFER EMİNİM G.TÜNÜ TEKMELEYE TEKMELEYE KAÇTI GİTTİ YANINDAN...
DÖVMEDİN YANİ...
İÇİMDEN DÖVDÜM ŞAFAK! İÇİMDEN ÇOK KÖTÜ AAZ BURUN GİRDİM. ÇOK KÖTÜ!
YETER ARTIK YETER! Bİ SKTEN KURTULUYORUM ÖBÜRÜ BAŞLIYO... BIKTIM YAA ... NOLUR BİTSİN ARTIK BU NOLURR... İPEK MİPEK HİÇ Bİ ŞEY UMRUMDA DİİL YETER Kİ BİTSİN... Bİ HAFTADIR UYUYAMIYORUM BEN YAA Bİ HAFTADIR ... Bİ HA——
İPEK UMRUNDA DİİL Mİ GERÇEKTEN...
HİÇ DİİL ŞAFAK!.. HİÇ!.. AL BAK ŞU KADAR BİLE UMRUMDA DİİL NASI ANLAMIYOSUN BENİ YA?!
İYİ O ZAMAN UMRUNDA DİİLSE, NASI SÖYLİYCEM DİYE G.TÜMÜ PATLATIYORUM BEN DE Bİ SAATTİR.
N... NEYİ?
YARIN BERNA BENİ İPEK'LE TANIŞTIRIYO! ARAYIP SÖYLEDİ HATTA ONA DA... OK-DEMİŞ O DA...

ÖMER GÖKSEL

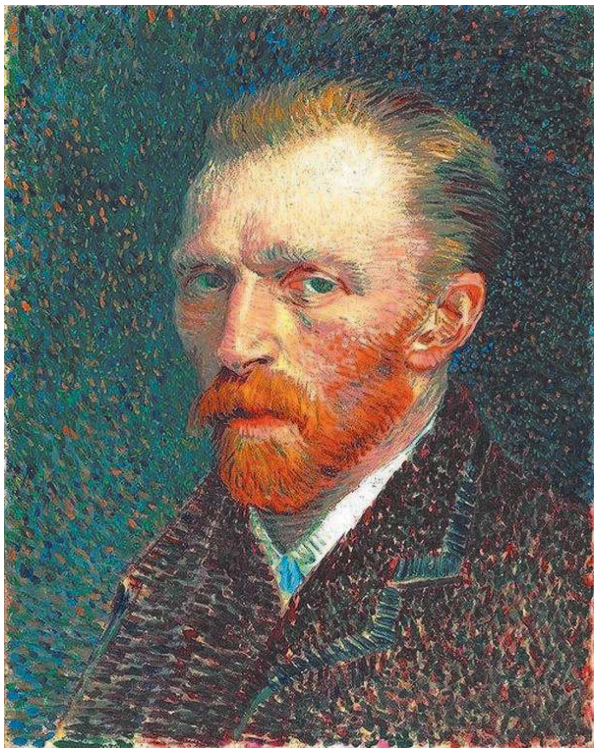

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kudurt onu, Ey Marutlar, kudurt onu Ey Hava,/ Ey Agni kudurt onu, kudurt; benim aşkımdan erisin bitsin."

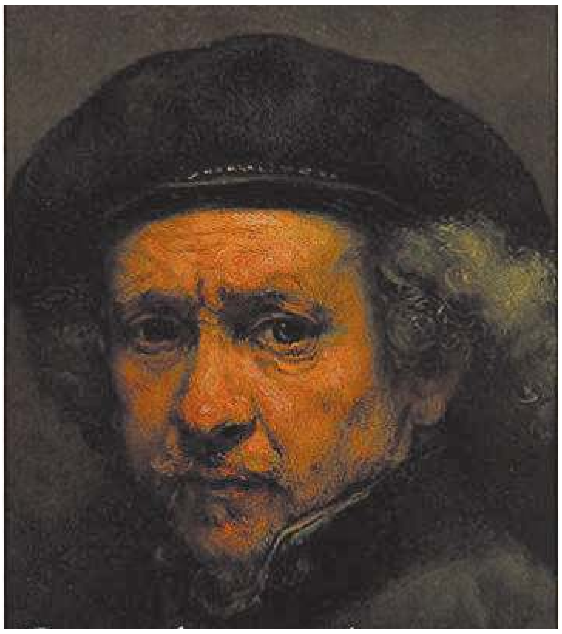
Bir kadının sevdiği için sihirli duaları/Hindistan/ Atharvaveda'lardan

BEŞ KASIM
Sonunda sonbahar. Nihayet. Buralara kadar indi. "Tenhâ yolun ortasında rüzgâr/Teşrin yapraklarıyla oynar" diye tarif edilen.*(Yahya Kemal'in ünlü şiirinde)* O dahi oldu. "Tenha" lık kısmını geçersek,(o heryerde zor) kimileri uçuşup/havalanıp tekrar yere düşen kırmızılı/ turunculu yapraklarla kaplı bir yolda yürüdüm. Nasip oldu. Geçen akşam. *(nadirattan buralarda; hep yemyeşil pırıl pırıl, dipdiri dökülmez yapraklı Akdeniz bitkileri)*
Kediler için yapılmış sıra sıra tahta kulübeler. Önlerinden geçerken*(Kale kapısının hemen yanıbaşı)* "Aa anne anne bak bak, kedilerin soyadları da var!" Bir küçük kız sesi hemen arkamdan. Sevinçli, cıvıltılı bir ses. "Soyadları mı?" Ben de sevindim. Döndüm. Annesinin elinden tutmuş. Sahiden kulübelerin üzerinde bir ad ve soyad. (Önlerinde, içlerinde birer uyuklayan kedi) "Onlar kedilerin değil, o kulübeleri yaptıranların adı Gülsüm" dedi annesi. Meğer öyleymiş. Ben de baktım sonra yaklaşıp, eğildim. Pembeler giymiş o küçük kızın önyargısız, hesapsız iyimserliği. Keşke onun dediği gibi olsaydı.

Vincent van Gogh 1853-1890

"NOSCE TE İPSUM"
Büyük bir bahçeye açılan kafe. Yandaki masada elini tepeye kaldırıp o sihirli açıyı bulmaya çalışan genç kız. Selfi çekiyor. *(Selfi yazınca dahi ufak bir sıkıntı karnımda)*Yukarı doğru bakıyor. Kolu dik. Bir yarım gülümseme. Olmuyor. Biraz daha sert bakıyor. Bir türlü olmuyor. Yüzünün bir kısmını saçıyla kapatıp tekrar çekiyor. *(Hadi diyelim buldun, o şahane göründüğün o biricik noktayı. Sadece o noktadan, ta yukarından bakılınca. Bilmiyorum)* "Hulahop" gibi bir süre sonra kaybolup gider sanıyor insan. Hiç biryere gittiği falan yok. Selfi kalıcı. Büyük bir ayrıcalık çünkü. Kendi imgeni bir başkasının bakışına teslim etmeden, kendi kendine tespit edip dondurmak. Fotoğraf çektirmekle alakası yok. Bu yeni bir durum. Fotoğrafçılar kendi beğenilerine göre senin nasıl görünmen gerektiğine karar verip emirler verirlerdi. Kafanı biraz kaldır. Biraz daha. Eliyle çenenden tutup hafif kaldırır. Tekrar geri çekilip bakar falan.
Yeni bir durum dedim, ama selfi eskiden de vardı. Çok çok eskiden de. Yüzlerce yüzlerce sene eskiden… Çok büyük bir ayrıcalıktı. Karun kadar zengin; Kral, İmparator mimparotor dahi olsan kâretmez. Paraları, altınları torba torba döksen. Anca anca portreni yaptırtabilirsin. O kadar. O başka iş. O fotoğraf çektirmenin aynısı. Selfi için ressam olman gerek. Çok çok az faniye nasip olmuş bir şey. Sadece onlar; o ressamlar kendilerini aynalara baka baka çizip durdular. Kendilerini, kendileri nasıl görüyorsa o şekilde. Kendi gözleriyle. Kendi bakışlarıyla. Rembrandt, ta gençliğinden başlayarak yaşlanma sürecinin bütün merhalelerini çizdi. Adım adım. Yaklaşık yüz tane selfportre'si var. Yüz tane. *(Selfi sevmeyişimiz belki çekenin kendi imgesini ararken, kendi hakkında kararlar verirken düştüğü o sıkıntı. O arayışa/karmaşaya şahit olmamız. O sanki. O arayışta gördüğümüz, kendimize de ait olan o şey)* Yapılışına falan şahit olmadığımdan mı bilmiyorum "otoportre" çok severim ben.
Resimlerinin neredeyse tamamı self portre olan Frida Kahlo'nunkiler. Caravaggio'nun kendini yılan saçlı Medusa olarak çizdiği o portre. Kendini resim yaparkenki*(masanın üzerindeki yumurtaya bakarak önündeki tuale bir kuş çiziyor)halini* resmetmiş Magritte; O tablo. "Çığlık" tablosuyla ünlü Munch'un bir operasyon sırasında çıplak, kanlı çarşaflara yatmış şekilde göründüğü o otoportresi. Meraklısı hepsini görmeli.*(Andy Warhol'un sarışın, dudağı kıpkırmızı boyalı bir kadın olarak o selfportresini de…)* Acizliklerini, gururlarını, kibirlerini, korkularını, ölümlülüklerini, esrarengizliklerini, varoluş kaygılarını o otoportreler aracılığıyla anlamaya çalışırken, bize de, kendi hakkımızda yeni düşünme yolları açmış oldular.
Nur içinde yatsınlar.

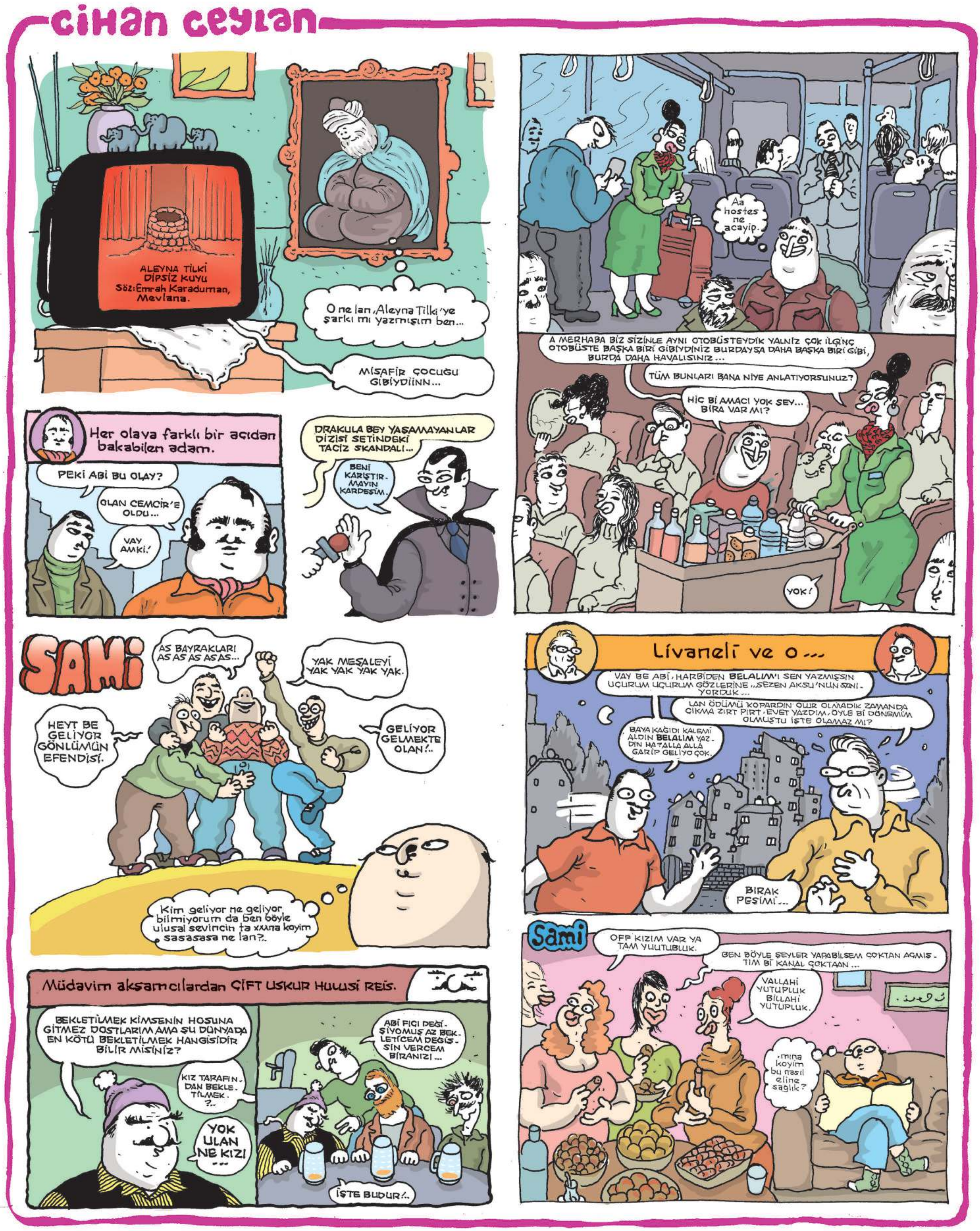

Rembrandt 1606-1669

Bölüm başına Latincesini koyduğum o söz; Binlerce yıllık o ünlü söz. Delphi tapınağının girişinde yazıyordu;
"Nosce Te İpsum/Kendini Bil"

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

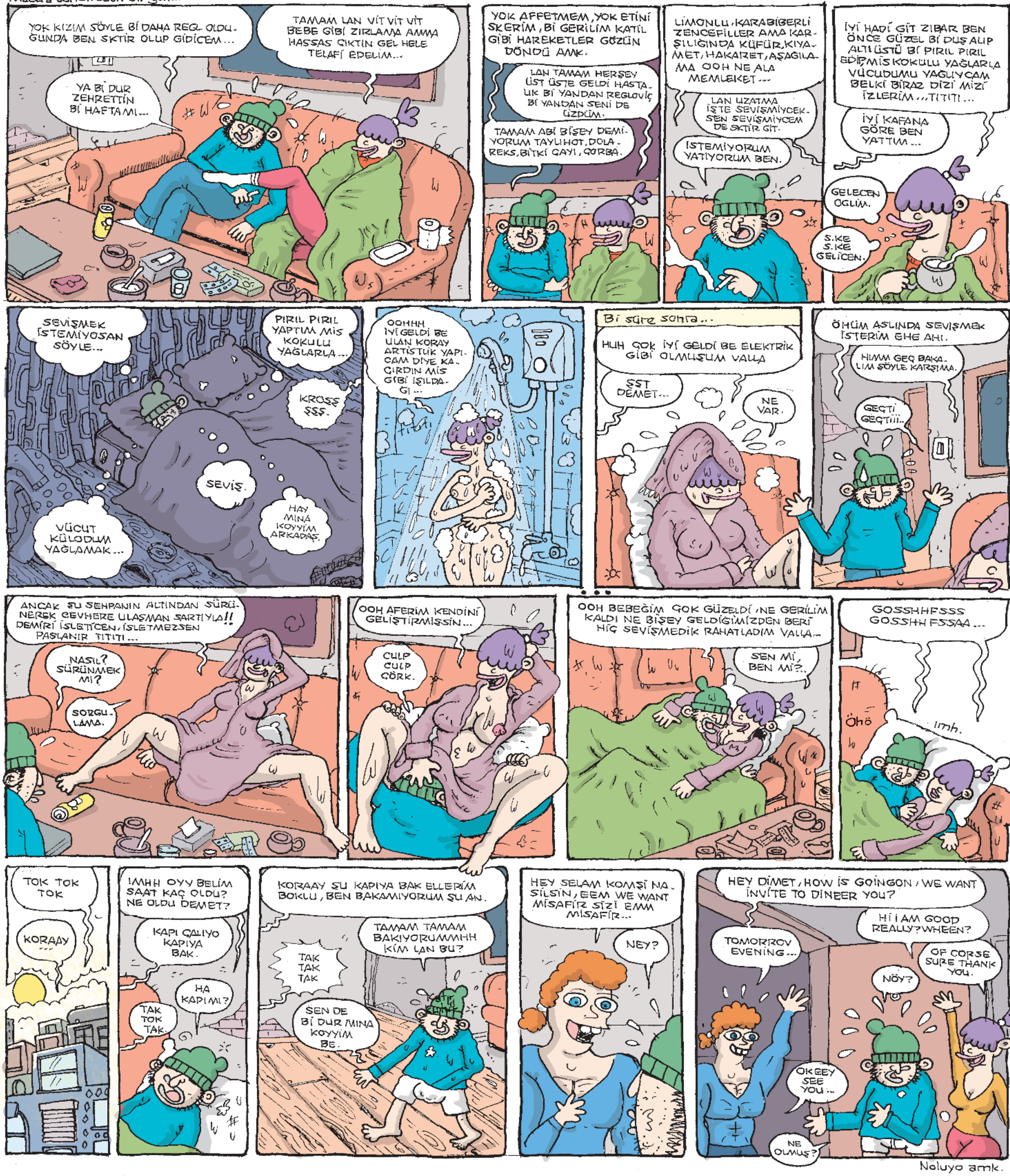

cihan ceylan
ALEYNA TİLKİ
DİPSİZ KUYU
Söz: Emrah Karaduman, Mevlana.
O ne lan, Aleyna Tilki'ye şarkı mı yazmışım ben...
MİSAFİR ÇOCUĞU GİBİYDİİNN...
Aa hostes ne acayip.
A MERHABA BİZ SİZİNLE AYNI OTOBÜSTEYDİK YALNIZ ÇOK İLGİNÇ OTOBÜSTE BAŞKA BİRİ GİBİYDİNİZ BURDAYSA DAHA BAŞKA BİRİ GİBİ, BURDA DAHA HAVALISINIZ...
TÜM BUNLARI BANA NİYE ANLATIYORSUNUZ?
HİÇ Bİ AMACI YOK ŞEY... BİRA VAR MI?
YOK!
Her olaya farklı bir açıdan bakabilen adam.
PEKİ ABİ BU OLAY?
OLAN CEMCİR'E OLDU...
VAY AMKİ!
DRAKULA BEY YAŞAMAYANLAR DİZİSİ SETİNDEKİ TACİZ SKANDALI...
BENİ KARIŞTIR-MAYIN KARDEŞİM.
SAMİ
AS BAYRAKLARI AS AS AS AS AS...
YAK MEŞALEYİ YAK YAK YAK YAK.
HEYT BE GELİYOR GÖNLÜMÜN EFENDİSİ.
GELİYOR GELMEKTE OLAN!..
Kim geliyor ne geliyor bilmiyorum da ben böyle ulusal sevincin ta xxına koyim sasasasa ne lan?..
Livaneli ve o...
VAY BE ABİ, HARBİDEN BELALIM'I SEN YAZMIŞSIN UÇURUM UÇURUM GÖZLERİNE... SEZEN AKSU'NUN SANIYORDUK...
LAN ÖDÜMÜ KOPARDIN OLUR OLMADIK ZAMANDA ÇIKMA ZIRT PIRT. EVET YAZDIM, ÖYLE Bİ DÖNEMİM OLMUŞTU İŞTE OLAMAZ MI?
BAYA KAĞIDI KALEMİ ALDIN BELALIM YAZDIN HA? ALLA ALLA GARİP GELİYO ÇOK.
BIRAK PEŞİMİ...
Sami
OFF KIZIM VAR YA TAM YUUTUBLUK.
BEN BÖYLE ŞEYLER YAPABİLSEM ÇOKTAN AÇMIŞTIM Bİ KANAL ÇOKTAAN...
VALLAHİ YUTUPLUK BİLLAHİ YUTUPLUK.
mına koyim bu nasıl eline sağlık?
Müdavim akşamcılardan ÇİFT USKUR Hulusi Reis.
BEKLETİLMEK KİMSENİN HOŞUNA GİTMEZ DOSTLARIM AMA ŞU DÜNYADA EN KÖTÜ BEKLETİLMEK HANGİSİDİR BİLİR MİSİNİZ?
KIZ TARAFINDAN BEKLETİLMEK. ?..
YOK ULAN NE KIZI...
ABİ FIÇI DEĞİŞİYOMUŞ AZ BEKLETİCEM DEĞİŞSİN VERCEM BİRANIZI...
İŞTE BUDUR!..

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

Macera adı: Sıradan bir gün...

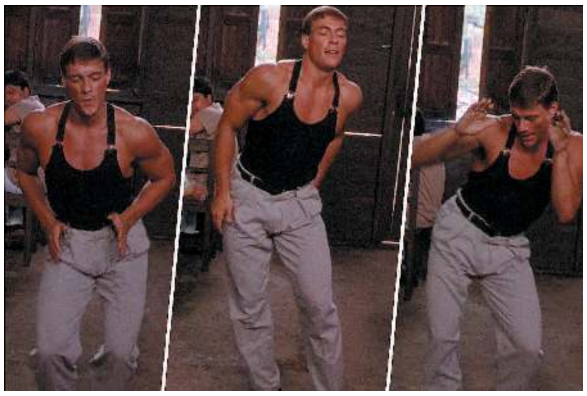

Kahve çekirdeklerini havanda ezdim; kahveyi filtreye, filtreyi de bardağa yerleştirdim. Üzerine sıcak suyu dökerek kahveyi demlenmesi için kenara bıraktım. Mutfakta götümle iş yapmaya çalışırken kırdım kahve makinasını. Evde sadece kahve çekirdeğiyle filtre var, bir şekilde işim görülsün diye uğraşıyorum. Sabahlar kullanıcı girişi isteyen bir web sitesi, kullanıcı adım cahil84, şifrem yatsamhalıdauyurum y'si büyük. İnternetten arattım çekirdek kahve nasıl demlenir diye, sanırım oradan izimi buldular. Kahvesi tamamen çıksın, ful fayda sağlayayım diye filtreyi bardağın içine sıkarken dışarıdan bir ses duydum. Haki pantolonlu koton gömlekli biri apartmanın su giderine tutunarak mutfak pencereme tırmanıyordu. Yüzünde harcadığı efora rağmen vurgulamayı başardığı bir "ah benim iyi bildiğim bir şeyi mi yapmaya çalışıyorsunuz, izin verin size nasıl ve ne ölçüde hatalı olduğunuz anlatayım" ifadesi vardı.

Kim olduğunu anlamıştım. Pencereyi açtım, "yeni nesil kahveci misin sen?" diye bağırdım. Bu canavarların maması kibarlıktı, kibarlık gösterirsem daha da büyüyüp saldırganlaşırlardı. O yüzden hiç huyum olmamasına rağmen kaba bir ifadeyle konuşmaya zorladım kendimi, "utanmıyor musun milletin apartmanına tırmanıp dış cephesini kirletmeye!" diye bağırdım. Söyleyeceğini söyleyemeyecek diye endişe içindeydi, belli ki bu kadar hızlı teşhis edileceğini tahmin edememişti. Belki de kendisini bir inşaat işçisi, dış cephe kaplamacısı ya da klima montajcısı zannedeceğimi umuyordu. Ancak ben dünkü çocuk değildim.

Vileda sopası almak için banyoya kotum, içeri girmesin diye de mutfak penceresini vasistas pozisyonuna getirdim. Döndüğümde pencere pervazına kadar tırmanmıştı, pencerenin üst tarafına tutunarak bir iki hafta önce üçüncüsü düzenlenen kahve festivalinde takındığı yüz ifadesini bulmaya çalışıyordu. Bu muydu, küçümser miydi, yoksa "insanların ilgisi sevindirici ama kahve konusunda öğreneceğimiz çok şey var" gibi bir şey miydi? İkisinin arası bir şey bulup ağzını pencerenin aralığına yapıştırdı, "şimdi tabi heves etmeniz güzel, ama o kahve diye demlediğiniz şey kahve değil artık bnaşka bir şey olmuş. Özellikle drip kahve dediğimiz, yani üzerine su dökerek alta damlatarak demleme işleminde su belli bir derecede olmalı ve ince ağızlı özel bir imbikten dökülmeli..." diye anlatmaya başladı. Kahve hakkında her şeyi biliyordu. Bilmediği şey ise bizim camların dışarıya doğru açıldığıydı. Ani bir hareketle mutfak camını vasistastan normal cam pozisyonuna aldım. Pimapen çerçeveyi ağzına yeyince dengesini kaybetti, düşer gibi oldu, son anda pervaza tutundu. Kahve meraklısı olmadığımı, bunun bir kültür olduğuna çok inanmadığımı, son zamanlarda her şeyin festivalinin düzenlendiğini, eskiden festival denilince kızların en güzel kıyafetleriyle katıldığı ve karşılıklı dans edilen organizasyonlar akla gelirken şimdi festival diye düzenlenen şeylerin pazar gezmesine çıkmış ailelerin ortalıkta bağıra bağıra koşturan toygar ve beril isimli çocuklarıyla dolup taştığını, bunu en kutsal değerlerimize doğrudan bir saldırı olarak gördüğümü belirtip pervazı tutan ellerine vileda sopasıyla şiddetli bir şekilde vurmaya başladım. "malesef starbucks insanları yanık çekirdek tadına alıştırmış, damaktaki yanlışı düzeltmek kağıt üstündeki yazıyı düzeltmekten inanın zor..." derken en sonunda pes etti ve ellerini bıraktı. Lan starbucks ben en son gittiğimde lükstü ne zaman halk kitlesi oldu ya.

Aşağı düşerken, giderden bizim kata tırmanmaya çalışan başka bir düşmanıma çarptı, onu da aşağı düşürdü. İkisi de yerde sancılar içinde kıvranırken ikinci düşmanıma dikkatlice baktım. "Ülkede akp iktidarından sonra kendini abartılı keyifler içine kapatmış, etrafına hobi ve ritüellerden duvar örmüş yarı entel bir sınıf ortaya çıktı. Bu sınıfın favori içkileri de kaliteli kahve ve butik bira" tespiti yapmaya gelen antropoloji doktora öğrencisiydi. Resmen iki düşmanımı birbirine kırdırmış, Van Damme'ın aniden bacaklarını açıp yere eğilmesi gibi kendim efor harcamadan onların birbirini dövmesini sağlamıştım. İşte mutlu olmak bu kadar kolay. Pencereden aşağıya "keyfimden değil, mecburiyetten böyle demliyorum, biraz halden anlayın, siz nasıl insansınız tüh size. Gidin tezinizi antitezinizi başka yerde yapın" diye bağırdım, pencereyi kapatıp içeri girdim. Kahve soğumuş, bok olmuştu.

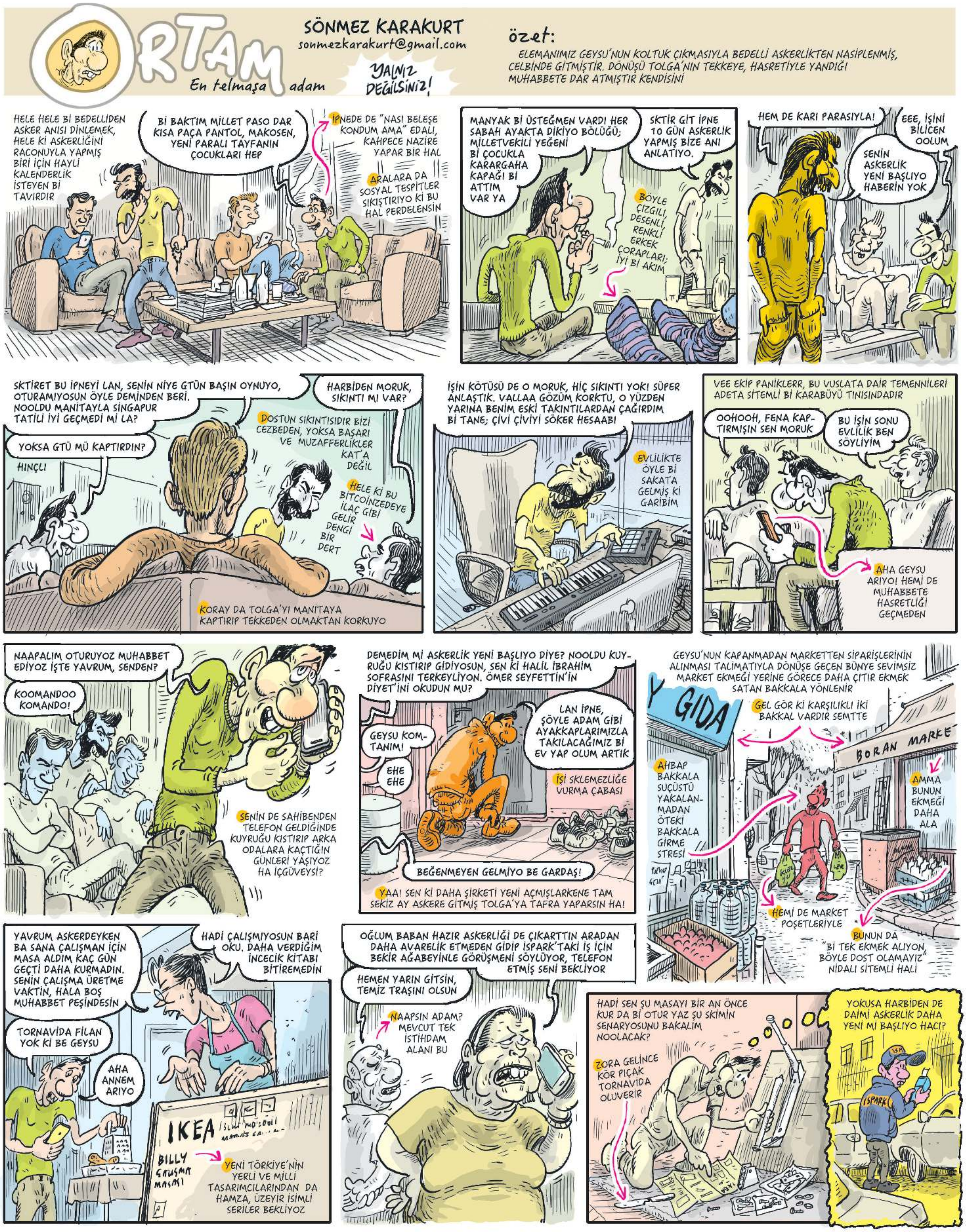
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 8 KASIM 2018 | Sayı: 584

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL Yurtdışı: www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

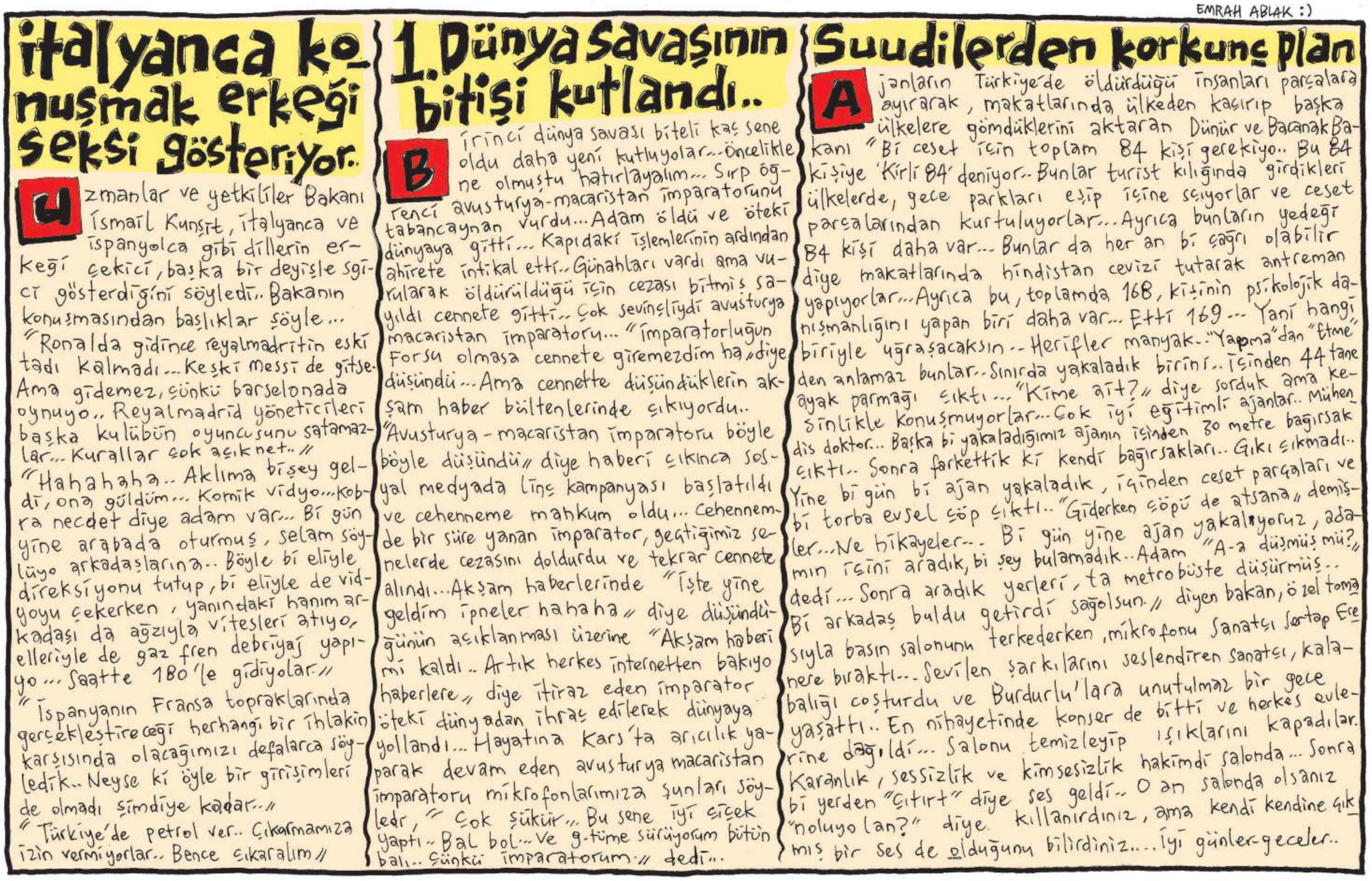

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ELEMANIMIZ GEYSU'NUN KOLTUK ÇIKMASIYLA BEDELLİ ASKERLİKTEN NASİPLENMİŞ, CELBİNDE GİTMİŞTİR. DÖNÜŞÜ TOLGA'NIN TEKKEYE, HASRETİYLE YANDIĞI MUHABBETE DAR ATMIŞTIR KENDİSİNİ
HELE HELE Bİ BEDELLİDEN ASKER ANISI DİNLEMEK, HELE Kİ ASKERLİĞİNİ RACONUYLA YAPMIŞ BİRİ İÇİN HAYLİ KALENDERLİK İSTEYEN Bİ TAVIRDIR
Bİ BAKTIM MİLLET PASO DAR KISA PAÇA PANTOL, MAKOSEN, YENİ PARALI TAYFANIN ÇOCUKLARI HEP
İPNEDE DE "NASI BELEŞE KONDUM AMA" EDALI, KAHPECE NAZİRE YAPAR BİR HAL
ARALARA DA SOSYAL TESPİTLER SIKIŞTIRIYO Kİ BU HAL PERDELENSİN
MANYAK Bİ ÜSTEĞMEN VARDI HER SABAH AYAKTA DİKİYO BÖLÜĞÜ; MİLLETVEKİLİ YEĞENİ Bİ ÇOCUKLA KARARGAHA KAPAĞI Bİ ATTIM VAR YA
SKTİR GİT İPNE 10 GÜN ASKERLİK YAPMIŞ BİZE ANI ANLATIYO.
BÖYLE ÇIZGILI, DESENLİ, RENKLİ ERKEK ÇORAPLARI; İYİ Bİ AKIM
HEM DE KARI PARASIYLA!
EEE, İŞİNİ BİLİCEN OOLUM
SENİN ASKERLİK YENİ BAŞLIYO HABERİN YOK
SKTİRET BU İPNEYİ LAN, SENİN NİYE GTÜN BAŞIN OYNUYO, OTURAMIYOSUN ÖYLE DEMİNDEN BERİ. NOOLDU MANİTAYLA SİNGAPUR TATİLİ İYİ GEÇMEDİ Mİ LA?
HARBİDEN MORUK, SIKINTI MI VAR?
YOKSA GTÜ MÜ KAPTIRDIN?
HINÇLI
DOSTUN SIKINTISIDIR BİZİ CEZBEDEN, YOKSA BAŞARI VE MUZAFFERLİKLER KAT'A DEĞİL
HELE Kİ BU BITCOINZEDEYE İLAÇ GİBİ GELİR DENGİ BİR DERT
KORAY DA TOLGA'YI MANİTAYA KAPTIRIP TEKKEDEN OLMAKTAN KORKUYO
İŞİN KÖTÜSÜ DE O MORUK, HİÇ SIKINTI YOK! SÜPER ANLAŞTIK. VALLAA GÖZÜM KORKTU, O YÜZDEN YARINA BENİM ESKİ TAKINTILARDAN ÇAĞIRDIM Bİ TANE; ÇİVİ ÇİVİYİ SÖKER HESAABI
EVLİLİKTE ÖYLE Bİ SAKATA GELMİŞ Kİ GARİBİM
VEE EKİP PANİKLERR, BU VUSLATA DAİR TEMENNİLERİ ADETA SİTEMLİ Bİ KARABÜYÜ TINISINDADIR
OOHOOH, FENA KAPTIRMIŞIN SEN MORUK
BU İŞİN SONU EVLİLİK BEN SÖYLİYİM
AHA GEYSU ARIYO! HEMİ DE MUHABBETE HASRETLİĞİ GEÇMEDEN
NAAPALIM OTURUYOZ MUHABBET EDİYOZ İŞTE YAVRUM, SENDEN?
KOOMANDOO KOMANDO!
SENİN DE SAHİBENDEN TELEFON GELDİĞİNDE KUYRUĞU KISTIRIP ARKA ODALARA KAÇTIĞIN GÜNLERİ YAŞIYOZ HA İÇGÜVEYSİ?
DEMEDİM Mİ ASKERLİK YENİ BAŞLIYO DİYE? NOOLDU KUYRUĞU KISTIRIP GİDİYOSUN, SEN Kİ HALİL İBRAHİM SOFRASINI TERKEYLİYON. ÖMER SEYFETTİN'İN DİYET'İNİ OKUDUN MU?
GEYSU KOMTANIM!
EHE EHE
LAN İPNE, ŞÖYLE ADAM GİBİ AYAKKAPLARIMIZLA TAKILACAĞIMIZ Bİ EV YAP OLUM ARTIK
İŞİ SKLEMEZLİĞE VURMA ÇABASI
BEĞENMEYEN GELMİYO BE GARDAŞ!
YAA! SEN Kİ DAHA ŞİRKETİ YENİ AÇMIŞLARKENE TAM SEKİZ AY ASKERE GİTMİŞ TOLGA'YA TAFRA YAPARSIN HA!
GEYSU'NUN KAPANMADAN MARKETTEN SİPARİŞLERİNİN ALINMASI TALİMATIYLA DÖNÜŞE GEÇEN BÜNYE SEVİMSİZ MARKET EKMEĞİ YERİNE GÖRECE DAHA ÇITIR EKMEK SATAN BAKKALA YÖNLENİR
Y GIDA
GEL GÖR Kİ KARŞILIKLI İKİ BAKKAL VARDIR SEMTTE
BORAN MARKE
AHBAP BAKKALA SUÇÜSTÜ YAKALANMADAN ÖTEKİ BAKKALA GİRME STRESİ
AMMA BUNUN EKMEĞİ DAHA ALA
HEMİ DE MARKET POŞETLERİYLE
BUNUN DA "Bİ TEK EKMEK ALIYON, BÖYLE DOST OLAMAYIZ" NİDALI SİTEMLİ HALİ
YAVRUM ASKERDEYKEN BA SANA ÇALIŞMAN İÇİN MASA ALDIM KAÇ GÜN GEÇTİ DAHA KURMADIN. SENİN ÇALIŞMA ÜRETME VAKTİN, HALA BOŞ MUHABBET PEŞİNDESİN
HADİ ÇALIŞMIYOSUN BARİ OKU. DAHA VERDİĞİM İNCECİK KİTABI BİTİREMEDİN
TORNAVİDA FİLAN YOK Kİ BE GEYSU
AHA ANNEM ARIYO
IKEA
BILLY ÇALIŞMA MASASI
YENİ TÜRKİYE'NİN YERLİ VE MİLLİ TASARIMCILARINDAN DA HAMZA, ÜZEYİR İSİMLİ SERİLER BEKLİYOZ
OĞLUM BABAN HAZIR ASKERLİĞİ DE ÇIKARTTIN ARADAN DAHA AVARELİK ETMEDEN GİDİP İSPARK'TAKİ İŞ İÇİN BEKİR AĞABEYİNLE GÖRÜŞMENİ SÖYLÜYOR, TELEFON ETMİŞ SENİ BEKLİYOR
HEMEN YARIN GİTSİN, TEMİZ TRAŞINI OLSUN
NAAPSIN ADAM? MEVCUT TEK İSTİHDAM ALANI BU
HADİ SEN ŞU MASAYI BİR AN ÖNCE KUR DA Bİ OTUR YAZ ŞU SKİMİN SENARYOSUNU BAKALIM NOOLACAK?
ZORA GELİNCE KÖR PIÇAK TORNAVİDA OLUVERİR
YOKUSA HARBİDEN DE DAİMİ ASKERLİK DAHA YENİ Mİ BAŞLIYO HACI?
İSPARK

UYKUSUZ

15 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2018/46 No: 585
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

Ulaştırma Bakanı Cahit Turhan, 2017'de erişimi engellenen Wikipedia ile ilgili, "Yapılan son kontroller neticesinde, erişim engellenmesine dayanak oluşturan içeriklerin muhteviyatının yeterli ölçüde değiştirilmediği görülmüştür," dedi.

EMRAH ABLAK :)
italyanca konuşmak erkeği seksi gösteriyor..
Uzmanlar ve yetkililer Bakanı İsmail Kunşit, italyanca ve ispanyolca gibi dillerin erkeği çekici, başka bir deyişle sgici gösterdiğini söyledi.. Bakanın konuşmasından başlıklar şöyle...
"Ronalda gidince reyalmadritin eski tadı kalmadı... Keşki messi de gitse. Ama gidemez, çünkü barselonada oynuyo.. Reyalmadrid yöneticileri başka kulübün oyuncusunu satamazlar... Kurallar çok açık net.."
"Hahahaha.. Aklıma bişey geldi, ona güldüm... Komik vidyo... kobra necdet diye adam var... Bi gün yine arabada oturmuş, selam söylüyo arkadaşlarına.. Böyle bi eliyle direksiyonu tutup, bi eliyle de vidyoyu çekerken, yanındaki hanım arkadaşı da ağzıyla vitesleri atıyo, elleriyle de gaz fren debriyaj yapıyo... Saatte 180'le gidiyolar."
"İspanyanın Fransa topraklarında gerçekleştireceği herhangi bir ihlakin karşısında olacağımızı defalarca söyledik.. Neyse ki öyle bir girişimleri de olmadı şimdiye kadar.."
"Türkiye'de petrol ver.. Çıkarmamıza izin vermiyorlar.. Bence çıkaralım"
1. Dünya Savaşının bitişi kutlandı..
Birinci dünya savası biteli kaç sene oldu daha yeni kutluyolar... Öncelikle ne olmuştu hatırlayalım... Sırp öğrenci avusturya-macaristan imparatorunu tabancaynan vurdu... Adam öldü ve öteki dünyaya gitti... Kapıdaki işlemlerinin ardından ahirete intikal etti.. Günahları vardı ama vurularak öldürüldüğü için cezası bitmiş sayıldı cennete gitti.. Çok sevinçliydi avusturya macaristan imparatoru... "İmparatorluğun Forsu olmasa cennete giremezdim ha" diye düşündü... Ama cennette düşündüklerin akşam haber bültenlerinde çıkıyordu..
"Avusturya-macaristan imparatoru böyle böyle düşündü" diye haberi çıkınca sosyal medyada linç kampanyası başlatıldı ve cehenneme mahkum oldu... Cehennemde bir süre yanan imparator, geçtiğimiz senelerde cezasını doldurdu ve tekrar cennete alındı... Akşam haberlerinde "İşte yine geldim ipneler hahaha" diye düşündüğünün açıklanması üzerine "Akşam haberi mi kaldı.. Artık herkes internetten bakıyo haberlere" diye itiraz eden imparator öteki dünyadan ihraç edilerek dünyaya yollandı... Hayatına Kars'ta arıcılık yaparak devam eden avusturya macaristan imparatoru mikrofonlarımıza şunları söyledi, "Çok şükür.. Bu sene iyi çiçek yaptı.. Bal bol... Ve g.tüme sürüyorum bütün balı.. Çünkü imparatorum." dedi..
Suudilerden korkunç plan
Ajanların Türkiye'de öldürdüğü insanları parçalara ayırarak, makatlarında ülkeden kaçırıp başka ülkelere gömdüklerini aktaran Dünür ve Bacanak Bakanı "Bi ceset için toplam 84 kişi gerekiyo.. Bu 84 kişiye 'Kirli 84' deniyor.. Bunlar turist kılığında girdikleri ülkelerde, gece parkları eşip içine sıçıyorlar ve ceset parçalarından kurtuluyorlar... Ayrıca bunların yedeği 84 kişi daha var... Bunlar da her an bi çağrı olabilir diye makatlarında hindistan cevizi tutarak antreman yapıyorlar... Ayrıca bu, toplamda 168, kişinin psikolojik danışmanlığını yapan biri daha var... Etti 169... Yani hangi biriyle uğraşacaksın.. Herifler manyak.. "Yapma"dan "Etme"den anlamaz bunlar.. Sınırda yakaladık birini.. İçinden 44 tane ayak parmağı çıktı... "Kime ait?" diye sorduk ama kesinlikle konuşmuyorlar... Çok iyi eğitimli ajanlar.. Mühendis doktor... Başka bi yakaladığımız ajanın içinden 30 metre bağırsak çıktı.. Sonra farkettik ki kendi bağırsakları.. Gıkı çıkmadı.. Yine bi gün bi ajan yakaladık, içinden ceset parçaları ve bi torba evsel çöp çıktı.. "Giderken çöpü de atsana" demişler... Ne hikayeler... Bi gün yine ajan yakalıyoruz, adamın içini aradık, bi şey bulamadık.. Adam "A-a düşmüş mü?" dedi... Sonra aradık yerleri, ta metrobüste düşürmüş.. Bi arkadaş buldu getirdi sağolsun." diyen bakan, özel tomasıyla basın salonunu terkederken, mikrofonu sanatçı Sertap Erener'e bıraktı... Sevilen şarkılarını seslendiren sanatçı, kalabalığı coşturdu ve Burdurlu'lara unutulmaz bir gece yaşattı.. En nihayetinde konser de bitti ve herkes evlerine dağıldı... Salonu temizleyip ışıklarını kapadılar. Karanlık, sessizlik ve kimsesizlik hakimdi salonda... Sonra bi yerden "çıtırt" diye ses geldi.. O an salonda olsanız "noluyo lan?" diye kıllanırdınız, ama kendi kendine çıkmış bir ses de olduğunu bilirdiniz.... İyi günler-geceler..

MACERAYI SEVEN ADAM
KUP!
CENGİZ ÜSTÜN
MSA, Antalya Olimpos yakınlarındaki köylerinde ninesi, dayısı ve halası ile birliktedir...
Bak nasıl yaradı buralar sana, bir haftada kendine geldin valla! Şehir kurtlar sofrası MSA, senin gibi şaşkalozları yerler...
GNAM GNAM
AA öyle deme çocuğa.
Hadi gari çapa vakti.
Afferim bak, şeherde gücünü skim. sonik işlere harcayacağına köyde çifte çubuğa harca ha böyle?!
Dayı köy dışında duran pulluklar kimin?
Hepsinin saybısı var Macerayı Seven Adam... Kışın pas tutar deyü ben şimdiden traktörümü, pulluğumu neyin kapalı yere çektim.
...Lakin bazısı üşeniyor! Belki bir ton demir, yerinden sökmeye üşenmiş zaar.
HAMM!
Macerayı Seven Adam Antalyalı bir demirci ile anlaşıp, köy civarında başıboş duran pullukları römorkları, çapaları sinsice okutur! Gözünü köyün yakınlarındaki hurdalığa dikmiştir.
Güzel sakal var bu işte...
Nerde kaldı bu demirci amk! Sabah ayazında g*tüm dondu...
Köyün muhtarı ve ihtiyar heyeti bir süredir MSA'nın yaptıklarından haberdardır.
HELE HELE! Şeerden geldin deyü bizi keriz mi sandın?
Muhtar emmi?!
Son duanı et Macerayı Seven Adam.
ÇRK!

@kaansezyum

Halay halay Berlin

Serkan Altuniğne vesile oldu geçtiğimiz hafta Berlin'e gittik. Serkan bir sergi düzenledi orada. Türk Karikatürünün 50 Yılı gibisinden, bir de arada bir komedi festivali var, onda da saygıdeğer eşimin bir komedi kolektifi var 'Çok da fifi' diye, belki duymuşsunuzdur, kadınlardan oluşan bir stand-up ekibi, onlar da Gorki Tiyatrosu'nda iki gün üst üste sahneye çıktılar... İki gösteri de çatlayana kadar doldu salon, ben de serginin kapanışında müzik çaldım. Dedim ya, Serkan vesile oldu, yoksa bu zamanda Berlin'e kim gitmiş, kim orada Avro olarak harcama yapmış...

Ülkenin başındakilerin bile 'Malum döviz kuru' diyerek düşmanlaştırmaya çalıştığı Dolar ve Avro almış başını gitmiş. Dolar 5 buçuj, Avra 6 küsur zaten. Havalimanında su almaya çalışsan 3 Avro. Abbov! Hem de 20cl. su... Yani o kadar kur farkına rağmen hala içki daha ucuz. İçene tabii. Bi şişe kök likörü 11 Avro... İstanbul'da almaya çalışsan 170 liradan ucuza bulamazsın... Neyse, mevzu o değil.

Bundan önceki gidişimde tabii ki yiyecek zehirlenmesinden ev hapsi yaşadığım ve çok da fazla bi şey anlamadığım Berlin'i bu kez biraz anlar gibi oldum. Bir önceki sefer tabii yine Pazar günü acilde sıra beklerken en üstte yazan Türkçe 'Lütfen sıranızı sormayın' yazısı aklıma geliyor...

Berlin'de her yer park... Yani yalan dolan yok. Bir sokaktan geçiyorsunuz, hadi bi sokak daha geçin, sonra park. Her yer yeşil alan. Demek ki isteyince oluyormuş, demek ki böyle şeyler mümkünmüş... Adamlarda hava dandik. Soğuk, güneş gitti mi kesiyor. Şansımıza küresel ısınma sağ olsun havalar gayet güzeldi. Bütün şehir sonbaharın da etkisiyle sapsarı olmuş, parklar insanlarla dolmuş, herkes köpeğini gezdiriyor, sporunu yapıyor. Her yerde bisiklet var, herkes bisiklete biniyor. İnsanlar

genelde sağlıklı görünüyor... Serserilik ise her yerde daim. Yani kimse kimseye laf etmediğinden herkes istediği gibi takılıyor. Sokakta bira içiliyor her saat, boşları çöpün altına bırakıyorsun, ihtiyaç sahipleri abiler gelip alıyor, depozitosunu emikliyor... Pet şişe vb. malzemeler için otomatlar var, insanlar sokaklardan ya da evlerinden topladığı atıkları para karşılığında otomatlara atıyor. Ulaşım çözülmüş, şehirde her yere neredeyse 15 dakikada, otobüs, raylı sistem ya da metroyla gidebiliyorsunuz. Olmadı bisiklete atlarsınız...

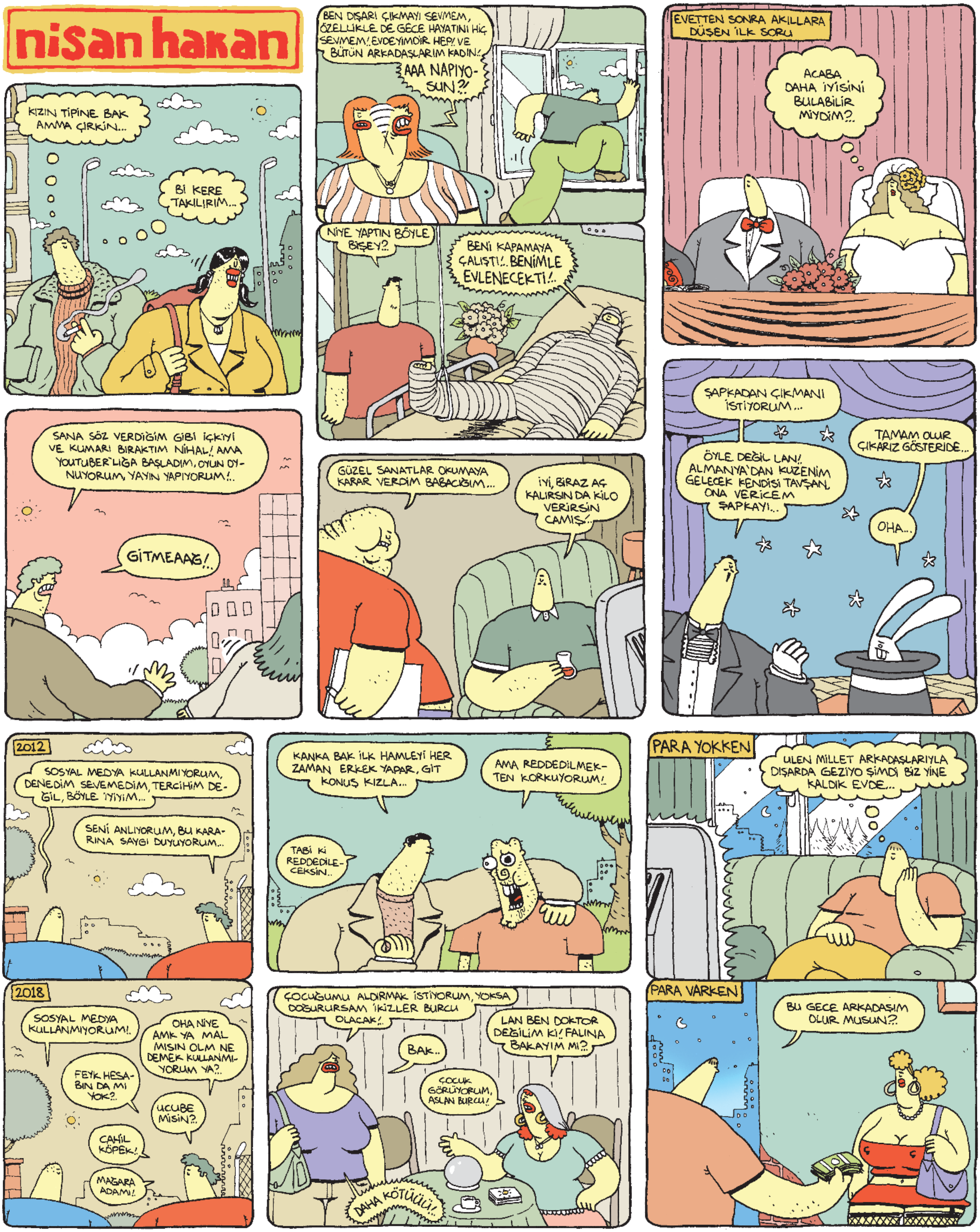
Berlin'de herkes birbirini uyarıyor. 'O öyle yapılmaz böyle yapılır' diyor. Misal, sokakta bazı mekanların sigara içebileceğiniz bir alanları var. Yerde bir çizgi, eğer ayağınız o çizgiden dışarı çıksa, bir teyze gelip sizi uyarıyor...

Bu sürekli düzeltme ve uyarma bizim gibi her şeyin OLDUĞU KADAR yapan halklar için 'Almanlar bize posta kayıyor' gibi algılansa da adamların öyle bir derdi yok. Adamlar sadece işler belli standartlara uysun, herkes kurallara uysun, toplum, bu çalışan sistemler üzerinde kurulsun diyor.

Matbaayı bulduktan sonra 'Ya bu harfleri bi standarda oturtalım da bizden başka matbaa işiyle uğraşanlar kolaylık yaşasın' diye tipografiyi bulan adamlar, böyle bir düzen ve sistematik içinde takılıyorlar. Ya düşün, şehirde hedonist parti oluyor. Hedonist parti dediğimiz şey de halayın daha farklı bir boyutu. Cinsellikli halay gibi düşünün... Halaydan bir iki hafta sonra Berlin Büyükşehir Belediyesi bir anons geçiyor. Diyor ki: Değerli Berlinliler, geçtiğimiz haftaki Sincap Kulüp'teki hedonist partideki halaya katılanların en kısa sürede sağlık taramasından geçmesi gerekmektedir, zira bir halaybaşında menenjite rastlandı... Adamın belediyesi vatandaşını halay çekerken ve hatta halaydan sonra bile düşünüyor. Buradan insana saygıyı anlayın...

Ha bu arada kimlik vb. taşımanız gerekmiyor sokakta. Kimse sizin üzerinizi de arayamıyor. Çünkü insan hakları çok uzak olduğumuz bir kavram. O yüzden şaşırıyoruz.

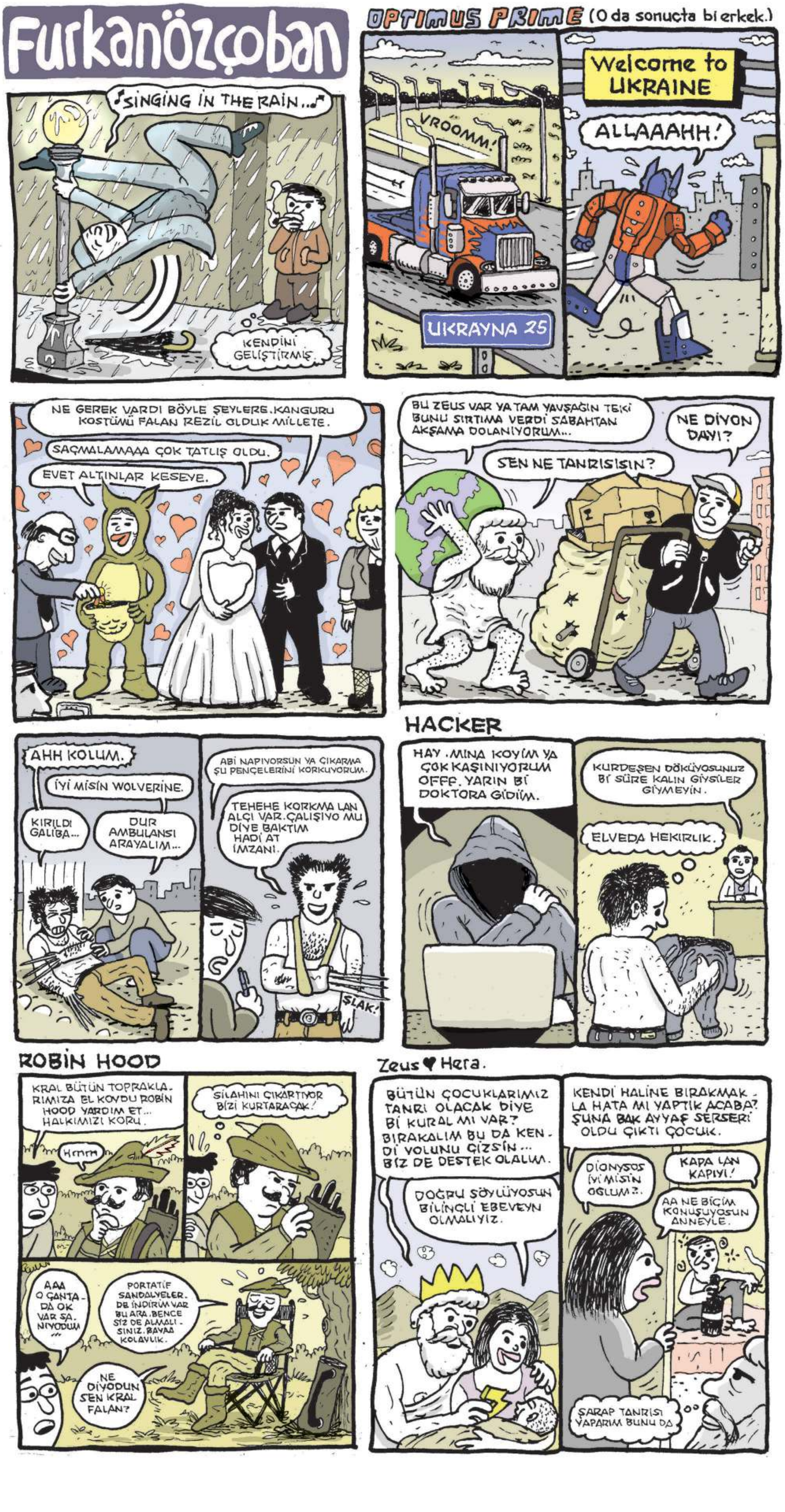
Haftaya buraları biraz daha anlatıp, biraz daha şaşıracağım. Sevgiler.

nisan hakan
KIZIN TİPİNE BAK AMMA ÇİRKİN...
Bİ KERE TAKILIRIM...
BEN DIŞARI ÇIKMAYI SEVMEM, ÖZELLİKLE DE GECE HAYATINI HİÇ SEVMEM! EVDEYİMDİR HEP! VE BÜTÜN ARKADAŞLARIM KADIN!
AAA NAPIYO-SUN?!
NİYE YAPTIN BÖYLE BİŞEY?
BENİ KAPAMAYA ÇALIŞTI!.. BENİMLE EVLENECEKTİ!..
EVETTEN SONRA AKILLARA DÜŞEN İLK SORU
ACABA DAHA İYİSİNİ BULABİLİR MİYDİM?..
SANA SÖZ VERDİĞİM GİBİ İÇKİYİ VE KUMARI BIRAKTIM NİHAL! AMA YOUTUBER'LIĞA BAŞLADIM, OYUN OY-NUYORUM, YAYIN YAPIYORUM!..
GİTMEAAĞ!..
GÜZEL SANATLAR OKUMAYA KARAR VERDİM BABACIĞIM...
İYİ, BİRAZ AÇ KALIRSIN DA KİLO VERİRSİN CAMIŞ...
ŞAPKADAN ÇIKMANI İSTİYORUM...
ÖYLE DEĞİL LAN! ALMANYA'DAN KUZENİM GELECEK KENDİSİ TAVŞAN, ONA VERİCEM ŞAPKAYI..
TAMAM OLUR ÇIKARIZ GÖSTERİDE...
OHA...
2012
SOSYAL MEDYA KULLANMIYORUM, DENEDİM SEVEMEDİM, TERCİHİM DE-ĞİL, BÖYLE İYİYİM...
SENİ ANLIYORUM, BU KARA-RINA SAYGI DUYUYORUM...
KANKA BAK İLK HAMLEYİ HER ZAMAN ERKEK YAPAR, GİT KONUŞ KIZLA...
AMA REDDEDİLMEK-TEN KORKUYORUM!
TABİ Kİ REDDEDİLE-CEKSİN..
PARA YOKKEN
ULEN MİLLET ARKADAŞLARIYLA DIŞARDA GEZİYO ŞİMDİ BİZ YİNE KALDIK EVDE...
2018
SOSYAL MEDYA KULLANMIYORUM!
OHA NİYE AMK YA MAL MISIN OLM NE DEMEK KULLANMI-YORUM YA?!
FEYK HESA-BIN DA MI YOK?!
UCUBE MİSİN?!
CAHİL KÖPEK!
MAĞARA ADAMI!
ÇOCUĞUMU ALDIRMAK İSTİYORUM, YOKSA DOĞURURSAM İKİZLER BURCU OLACAK!
LAN BEN DOKTOR DEĞİLİM Kİ! FALINA BAKAYIM MI?!
BAK..
ÇOCUK GÖRÜYORUM, ASLAN BURCU!
DAHA KÖTÜÜÜ!
PARA VARKEN
BU GECE ARKADAŞIM OLUR MUSUN?!

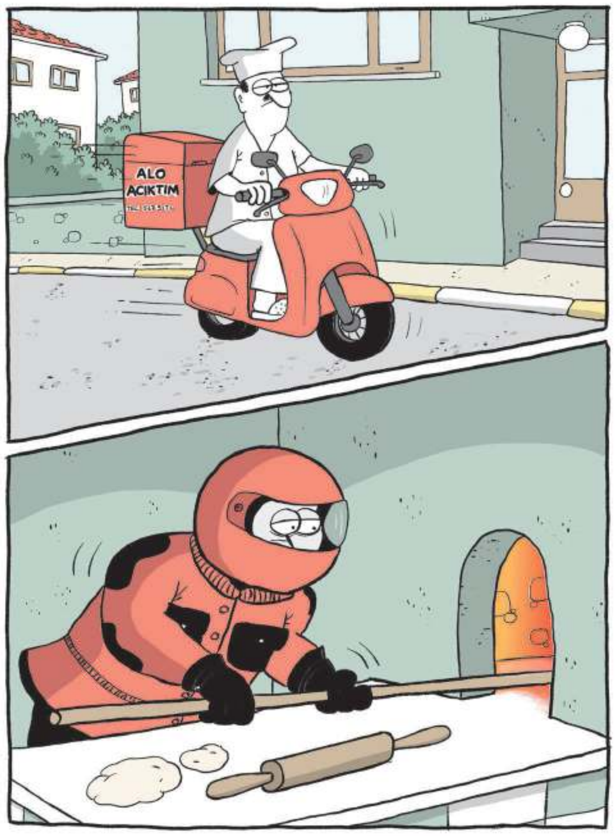
BEN — ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Geçenlerde de Beykoz'a gidiyorum yine öyle bisikletimle. Resmen yine öyle bisikletimle. Hep öyle bisikletimle. Her zaman öyle bisikletimle. Bisikletimle. Timle. Paşabahçe civarlarındaydım. Bir ilkokul önünden geçiyordum. Öğrencilerin çıkışına denk gelmişim. On yaşlarında bir çocuk, ben tam önünden doğru öyle bisikletimle geçerken, aynen şöyle seslendi bana. Ceketini de sağ omzundan doğru sırtına atmıştı. İşaret parmağıyla tutuyordu ceketini. Saçları sarıya çalan kumraldı. Herhangi bir yöne doğru taranmamıştı saçları. Beatles modeli her yöne salınıktı. Ama o kadar da uzun değildi saçları. Tipi düzgündü. Hani olur ya, ilkokulun gözde çocukları olur, onlardan biriydi işte, ne bileyim, sınıfın Kıvanç Tatlıtuğ'su gibi düşün, belli yani, özgüven arş, öyle geçiyordum önünden, aynen şöyle dedi, zaten çocukta öyle bir aura vardı ki, ben çocuğa doğru yaklaşırken bir şeyler olacağını hissettim, tanımam etmem, aynen şöyle dedi, "güzel bisiklet, bende de var bundan böyle bir şey" dedi. Aklım çıkacak gibi oldu korkudan. Sanki bu dünyadan değil, başka bir gezegenden bir cümle gibiydi. Gerçekten çok korktum. Yanından öyle geçerken cevap vermek zorunda hissettim kendimi. "Ya işte, he he" gibi bir şeyler geveledim. Aslında dura dabilirdim. Gerçek bir saygı bunu gerektirirdi. Karşısında formamı iliklemeliydim. Fakat işte korku. Korku gerçekten çok kuvvetli bir duygu. Korkan insan neler yapmaz. Bacaklarım ve sesim titreye titreye uzaklaştım yanından. O nasıl bir karizmaydı yarabbim. Ağlayacak gibi oldum. Beykoz'a kadar arkama bakmadan tüm gücümle pedal bastım sonra. Beykoz'da çeşmenin önünde artık son gücüm de tükenmek üzereyken attım bisikletimi altımdan, düşeyazdım yere, kapaklandım. Sık nefes alırken yaşamımı sorguladım. Kimdim ben ve ne yapıyordum şu yeryüzü cennetinde. Belki de cehenneminde. Bir süre sonra biraz kendime gelir gibi oldum. Akli melekelerim yeniden yerine geldi. Sevindim. Çünkü insan akli melekelerine kavuşunca seviniyor. Ama çok da sevinmedim, çünkü dev karizma hala Paşabahçe civarlarında olmalıydı. Paşabahçe Beykoz'a çok yakındı. Artık Paşabahçe üzerinden evime de dönemezdim. Kendisiyle bir kez daha karşılaşamazdım. Kalbim şıkışır, ciğerimden hırıltılı ses gelirdi. Vücudum cerahat dökerdi. Allah'ım bana her şey olabilirdi. Hem nasıl olabilirdi ki sende de böyle bir şey. Nasıl olabilirdi ya. Bu bisikletin kadrosu on iki yaşında. Zirkonyum alaşım. Sen zirkonyum alaşımı bildin mi. Yeryüzünün en güzel bisikleti bu. Sende de nasıl olabilir böyle bir şey. Deli çıkacağım. Senin yaşından daha fazla yıllar ben bu bisikleti bu hale getirebilmek için çatlak profesörler gibi çalıştım gece gündüz. Ne kafalar yordum, ne formüller uydurdum. Bu kadar kolay mı ya. Olsa bile söylenir mi böyle bir şey. Bir insan bu kadar üzülür mü, yıpratılır mı ya. Bu kadar kolay mı bir insanı sarsmak. Üzmek, iğdiş etmek. Bu kadar kolay mı. Çocukluğuna vereyim diyeceğim, böyle çocuk mu olur diyeceğim. Dağlar taşlar titrer karşında, sen gibi çocuk mu olur. Allah'ım düşündükçe kafayı yemek üzereyim. Yapacak hiçbir şey yoktu. Riva üzerinden Ömerli'ye döndüm. Ömerli'den Ümraniye, sonra da evime vardım. Eve varabildiğimde gece üç buçuk gibiydi artık. Duşa girdim. Duşta ağladım. Sabaha kadar da gözüme uyku girmedi. Pencereden hep dışarıya baktım. Sonra da pencere kenarında yüzüm cama yapışık uyumuşum. Bayılmışım artık. Rüyalarımdan hiç bahsetmiyorum bile. Korkunçtu. Uyandığımda bitkin bir haldeydim. Yüzümü camdan aldım ve koltuğa uzandım. Biraz da koltukta uyudum. Sonra yine uyandım. Bu defa yatağa geçtim. Yatakta uyudum. Ancak uyku yatıştırabilirdi beni. Günlerce uyudum. Polisi aramayı düşündüm. Yine uyudum.
æ Herkes neden masama oturuyor. Bir yerde çay içiyorum, hop masama oturuyorlar. Başkalarının masalarına asla oturmuyorlar, hep benim masama oturuyorlar. Neden hep bu böyle oluyor. Bence bende masasına gönül rahatlığıyla oturulabilecek adam tipi var, o yüzden böyle oluyor bence. Halla halla ya. Tamam da inceden irrite de olmuyor değilim yani. Bazısı izin bile almadan oturuyor. Ananızın .mı artık ama ya. İnsanım lan ben. Saygıyı hak ediyorum a buzluklar sizi. Pisler sizi ya. Gidin oğlum başka yere oturun. Hiçbir yer bulamazsanız ayakta durun, banane arkadaş ya. Ben sizin masanıza oturuyor muyum. Ben sizin masanıza asla oturmuyorum. Aklımdan bile geçmiyor. Uyuz oluyorum ki ben zaten size. Hem uyuz olacağım, hem de masanıza mı oturacağım. Onu geçeceksin. Pisler sizi ya artık yemin ediyorum ya.
æ Bir de çok acayip insanlar var. Beykoz'dan bisikletimle sahilden doğru eve dönüyorum öyle. Yanımdan bir araba geçti. Araba geçerken de içinden tertemiz bir lavuk, "bisiklet yolu var yan tarafta" dedi bana. Bastı gitti sonra. Evet gerçekten de bisiklet yolu var yan tarafta, yok değil, var ama yüz elli metre kadar var. Yani kendine kadar bir bisiklet yolu. E ben Kadıköy'e gideceğim. Bisiklet yolu bitince nasıl gideceğim, onu da diyeydin madem. Kötü niyet'i hissetmesem gerçekten burada bahsini etmeyeceğim ama işte kötü niyet gerçekten başka bir şey. Pisler ya. Vallaha pisler.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
16 Kasım Cuma / **Kadıköy Bahane** / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 345 54 49
17 Kasım Cumartesi / **Bakırköy Sahne 74**/ Saat: 20.30 / bilgi: 0212 244 62 44
(a+b, barbaros uzunöner'le double stand-up)
23 Kasım Cuma / **Ankara Baattin Flat** / Saat: 20.30 / **biletler biletix, dost kitabevi, kapı**

İLKER ALTUNGÖK

akıl fikir ofisi

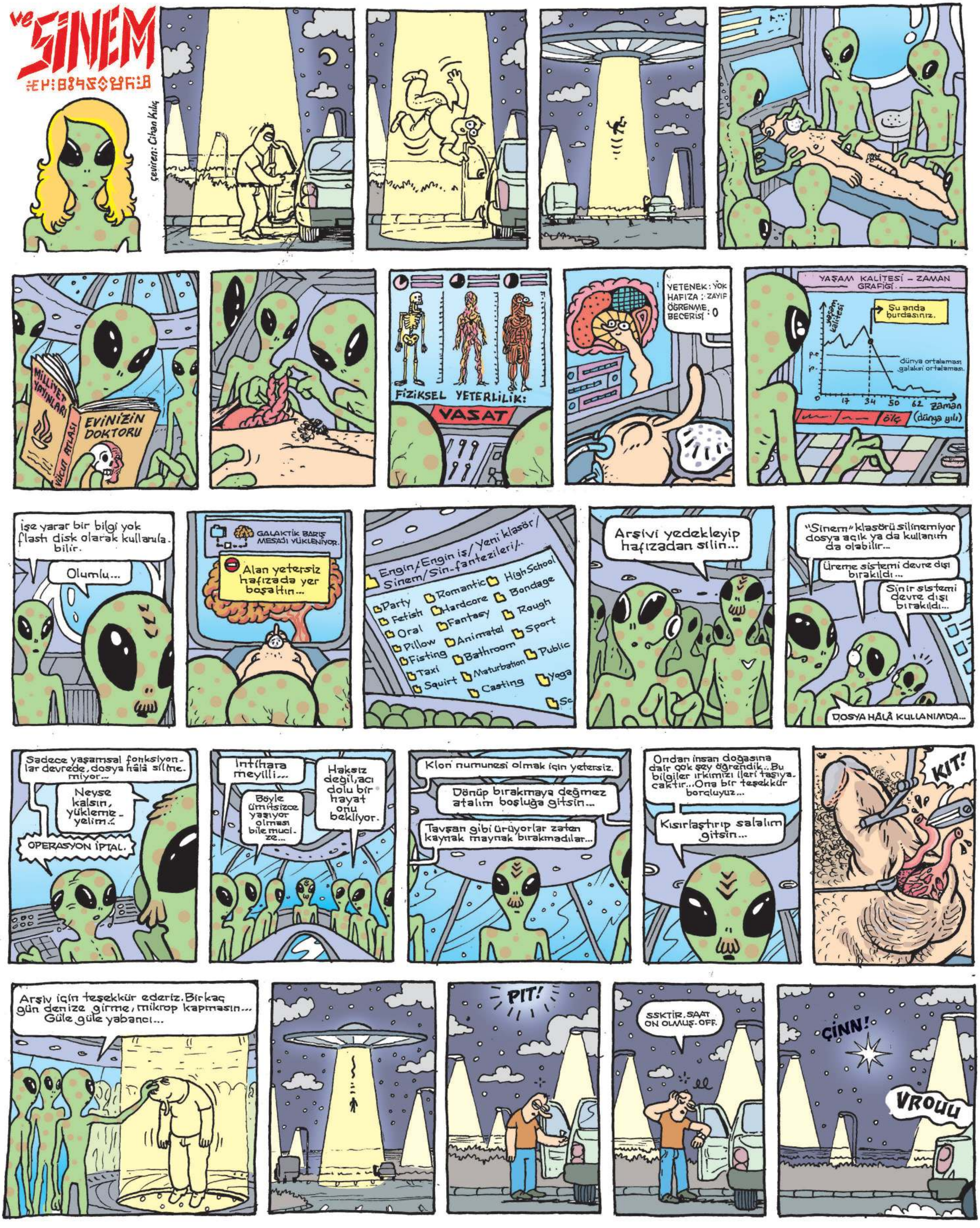
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Remzi Jöntürk'ün çektiği, Cüneyt Arkın ve Ahmet Mekin'in oynadığı Kaplanlar Ağlamaz filminin jeneriğinde yapımda emeği geçen değerli sinema emekçilerinin isimleri geçerken birinci kamera asistanı olarak sadece "Ali" yazar. Ki ikinci asistanı olduğunu sanmıyorum, düz kamera yardımcısı yazıp geçmişler. Herkesin adı soyadı yazıyor, seslendirme yönetmeninden ışıkçıya, kostümden ulaştırmaya ama kamera asistanının adını Ali yazıp geçmişler. Kaplanlar Ağlamaz anladık orasını, zaten kaplan niye ağlasın onu da bilmiyorum, kaplanın günlük rutininde ağlamasını gerektirecek bir şey yok ama Ali'nin yerinde olsam, ağlamasam bile filmin jeneriğini seyrettiğimde içim bir burkulurdu gibi geliyor.

Tabii diğer bir açıklama Ali'nin "Bu ne arkadaş, böyle kötü bir filme kamera asistanı olarak imza atamam," demiş olması ama ona da çok ihtimal veremiyorum. Ne bileyim filmin yönetmenine, senaristine, oyuncusuna, müziğini yapana, kameramanına hatta kostümcüsüne bile laf edersin beğenmediğinde de, şunca yıldır film izlerim, "Hay ben böyle kamera asistanına," dediğimi hatırlamam. Kamera asistanı Ali benim için öyle bir muamma ki, filmi dört kere seyrettim hâlâ kaplanlar neden ağlamaz bilmiyorum. Gerçi belgesel türünde bir film değil ama olsun. Cüneyt Arkın Canpolat rolünde suikastçılık yapıyor, Antalya havaalanının apronunda durup dururken adam vuruyor sonra kamyonetin kasasına atlayıp profesyonelce kaçıyor. Sonra mafya peşine düşüyor, Ahmet Mekin de bunun eski arkadaşı ama aralarında bir kız meselesinden sorun çıkmış, Ahmet Mekin Cüneyt Arkın'ı zincire vurup mafyaya satmak üzere yola çıkıyor, sonra olaylar gelişiyor. Ulan daha nereye gelişecek olaylar diyorsanız açın youtube'dan izleyin. Bence gayet güzel, heyecanlı bir film. Tamam heyecanlı falan ama benim aklım Ali'de kaldığı için bir türlü filmin havasına giremedim. Ama Remzi Jöntürk çekmiş, neticede ne olsa izlenir.

Kırk yıldır alkollü içkilere bu kadar kıymet veren bir iktidar görmedim arkadaş. Bizim ilk gençliğimizde resmen dolmuş parasına iki şişe şarap içiliyor, kola yerine bira alınıyor, balığın yanında söylenen rakı balıktan ucuza geliyordu. Ama şimdi balığın yanına rakı söylemek diye bir şey yok, önce bankadan kredi çekiyorsun sonra çekebildiğin krediye göre rakını alıyorsun zaten bir büyük rakı alana balık halinin yüzde iki hissesini hediye olarak veriyorlar. Bizim bi' arkadaş geçen iki şişe viski aldı, yanında 89 model Toros verdiler, dağda bayırda gidiyor maşallah. İktidarımız ne amaçlıyor tam olarak bilemiyorum ama geldiğimiz noktada toplum olarak en fazla kıymet verdiğimiz, vermek zorunda bırakıldığımız şey alkollü içkiler. Dolar artmıyor, alkollü içki fiyatları artıyor. Dolar artıyor alkollü içki fiyatları yine artıyor. Dolar düşüyor alkollü içki fiyatları yine artıyor. Günümüzde akşamcılar, geleceğe dair içki ihtiyaçlarını hedge'lemedikleri takdirde orta vadede kuruma riski taşıyorlar. Hedge falan nedir bilmiyorum ama buna benzer bir şey olduğu kanaatindeyim. Alkollü içkilerin bir vadeli işlem ve opsiyon borsası olsa sürekli boğa sezonunda bir piyasa olacak. Ulan Çift Uskur Hulusi Reis bile birayı bırakıp ekşi bozaya başlayacak neredeyse.

Son yıllarda düzenli olarak Youtube seyrediyorum. Valla Netflix falan açmıyor beni, ne varsa Youtube'ta var. İzlemek istediğim bütün filmler mevcut gibi bir şey. Bir tek Youtube'ta ne film seyredersem seyredeyim Youtube'un algoritmasının bir süre sonra beni komplo teorilerine düşkün bir nazi gibi görmeye başlamasından şikayetçiyim. Kaplanlar Ağlamaz filmini seyrediyorum, o bitiyor hoop Youtube bana "Siyonist komployla Afrika'da soyu tükenen kaplanlar" diye video öneriyor. Muhtemelen altmışıncı kez (Sevemedim) Karagözlüm'ü izliyorum Youtube bana "Illuminati'nin göz işareti koyduğu video kliplerdeki gizli gerçekler," videosu öneriyor. Bir de niyeyse Cüneyt Özdemir öneriyor ki onu da hayatımda izlemişliğim yok. Baktım ciddi ciddi ne izlesem öneriler arasında bir de Cüneyt Özdemir oluyor, abiyi komple blokladım rahatladım. Zaten özdemir ne demek? Demir dediğin Ferrum, simgesi Fe olan bir element, kendine özel atom numarası var, daha bunun ne özü olacak onu da anlamış değilim. Ama ırkçı komplocular tek tek bloklamakla bitmiyorlar. Neredeyse sadece Türk filmi seyrettiğim hâlde gün geçmiyor ki Youtube benim bir yandan da Mısır Piramitlerinin arkasındaki siyonist komplosuyla, Mondros mütarekesinde illuminati oyunuyla ya da Galiçya cephesindeki kasa kasa mason altınıyla ilgili bir video önermesin. Youtube beni basbayağı mal zannediyor, buna çok kırılıyorum. Bir de bu videoların neredeyse yarısı "Silinmeden İzleyin!" "Dikkat Yasaklanan Video!" uyarısıyla pazarlanıyor ki bakıyorsun herif videoyu Youtube'a daha betayken 2005'te yüklemiş. İyice keriz click'i peşinde koşuyorlar anlayacağınız.

ve SİNEM
çeviren: Cihan Kılıç
FİZİKSEL YETERLİLİK:
VASAT
YETENEK: YOK
HAFIZA: ZAYIF
ÖĞRENME BECERİSİ: 0
YAŞAM KALİTESİ – ZAMAN GRAFİĞİ.
Şu anda burdasınız.
dünya ortalaması
galaksi ortalaması
17
34
50
62
zaman (dünya yılı)
ölç
MİLLİYET YAYINLARI
EVİNİZİN DOKTORU
VÜCUT ATLASI
işe yarar bir bilgi yok flash disk olarak kullanıla-bilir.
Olumlu...
GALAKTİK BARIŞ MESAJI YÜKLENİYOR.
Alan yetersiz hafızada yer boşaltın...
Engin/Engin iş/Yeni klasör/Sinem/Sin-fantezileri/..
Party
Romantic
High School
Fetish
Hardcore
Bondage
Oral
Fantasy
Rough
Pillow
Animatel
Sport
Fisting
Bathroom
Public
Taxi
Maturbation
Squirt
Casting
Yoga
Sc
Arşivi yedekleyip hafızadan silin...
"Sinem" klasörü silinemiyor dosya açık ya da kullanım da olabilir...
Üreme sistemi devre dışı bırakıldı...
Sinir sistemi devre dışı bırakıldı...
DOSYA HÂLÂ KULLANIMDA...
Sadece yaşamsal fonksiyon-lar devrede, dosya hâlâ silme-miyor...
Neyse kalsın, yükleme-yelim...
OPERASYON İPTAL.
İntihara meyilli...
Böyle ümitsizce yaşıyor olması bile muci-ze...
Haksız değil, acı dolu bir hayat onu bekliyor.
Klon numunesi olmak için yetersiz.
Dönüp bırakmaya değmez atalım boşluğa gitsin...
Tavşan gibi ürüyorlar zaten kaynak maynak bırakmadılar...
Ondan insan doğasına dair çok şey öğrendik...Bu bilgiler ırkımızı ileri taşıya-caktır...Ona bir teşekkür borçluyuz...
Kısırlaştırıp salalım gitsin...
KIT!
Arşiv için teşekkür ederiz. Birkaç gün denize girme, mikrop kapmasın... Güle güle yabancı...
PIT!
SSKTİR. SAAT ON OLMUŞ- OFF.
ÇİNN!
VROUU

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

''Uçtum sana,
Bir çocuk nasıl koşarsa
annesine.''
- Sappho -

HAYAT İLE SANAT: Tanrının insanlaşması hayat, insanın tanrılaşması sanat...

EZAN: Arapça ezanın ne manaya geldiğini bilmeyen kalmış mıdır? Anlamıyla ilgili bir mesele varsa bile, bunu bilip öğrenmek ne kadar sürebilir? Allah'ın bir ve Muhammed'in O'nun elçisi olduğunu kabul ettikten sonra, ezanın ne dilde olduğunun tek önemi kalabilir, o da orjinal diliyle okunması. Orjinal dil, Arapça. ''Arap kültürü'' ile ilgili her şey, bazı elitlerimiz, kimi monşerlerimiz, tüm batı özentilerimiz için 'gericilik' anlamına geldiğinden, dert edindikleri konu ezanın Türkçe olmayışından ziyade Arapça oluşudur. Avrupa Birliği'nin kapısında el pençe divan sittin senedir beklemeyi 'Avrupalılık, modernizm' saydıkları için Arap halklarıyla beraber kendi toplumlarına da tepeden bakmaktadır bu şekil şemal modernleri. Bir emekli büyükelçi tanımıştım. Türkiye'yi sevmediğini söyler, halkını hor görürdü. Hor gördüğü halkın vergileriyle maaşını almasına rağmen, bu halkın inançlarını aşağılardı. ''Dönemin Papa'sı, Fatih Sultan Mehmet'e mektup yazmış 'Hristiyan ol, Roma'nın da başına geç' diye, keşke Fatih kabul etseydi'' demişti bana. ''Papa niye müslüman olmamış?'' diye sorduydum, sessiz bakışmıştık biraz. Modernizm diyorsanız; Müslümanlık, son din. Halkının çoğunluğu müslüman olan bir devletin temsilciliğini yaptınız, bu kabalık niye, bu nefret kime? Derdiniz tam kimle? 'Uluslararası meslek' yapınca, içinden çıktığınız halkı beğenmeme kibri mi bahşediliyor size camia tarafından? İsimleri Türkçe, Arapça ve Farsça'dan gelen monşerler camiası, en çok da Türk, Arap ve İranlı'yı sevmiyorlar. E, bu ruh haliyle niçin iktidar olamadığını, böyle giderse de asla olamayacağını anlayamıyor musun? Sen kendini 'batılı' sandın ama batılı sana tepeden bakıyor, buna katlanmayı bırak, sen de onunla beraber Doğu'yu ve tüm değerlerini küçük görüyorsun. Güce tapıyorsun. Bağdat'ı ve Şam'ı harap edenlerin gücüne tapıyorsun hem de. Ne ara ve hangi mürekkebi yalayarak aldın bu 'seçilmişlik' imtiyazını a elit katip? A seçkin memur? Sen kendini 'batılı' sandın diye, koca tarih de mi yol değiştirsin, özgün haliyle onurlu, mutlu yaşamağa çalışan halk da mı sencileyin kibir kumkuması bir özenti olup çıksın? Sterlinin, doların, avronun gücüne; emperyalizmin, işgalin, faşizmin gücüne; stokçuluğun, istifçiliğin, faizciliğin gücüne siz tapıyorsunuz diye biz de mi haktan, halktan, kendimizden vazgeçelim.

Hayat, doğal seyrinde akmağa devam edecek. Siz ağaçları görmek, isimlerini bilmek, rüzgarda seslerini duymak istemiyor olsanız da, ağaçlar hep vardı, hep olacak, isimleri konulacak, o isimleri öğrenmeye çalışanlar olacak, rüzgarda ağaçların sesi, sizden önce de vardı, siz varken de var, sizden sonra da olacak.

Öztürk Yılmaz Beyefendi şahsında tüm ruhen ve teknik monşerler; politika yapacaksanız, abesle iştigal etmeyiniz, rasyonel ve tutkulu olunuz. Yahut gidip Avrupa'nın butik ülkelerinden birinde siyaset yapınız, size kolayca vatandaşlık verirler nasıl olsa, yerel basınla tam sayfa röportajınız da garanti hani!

KİNDAR NESİL: O, sizin kara mühendisliğiniz. Bu memleket çocukları, kini ve nefreti yük sayar. İnanmıyorsanız, Ziya Selçuk'a bi soruverin...

ÇAKIRCALI MEHMET EFE: 1904 yılının nisan ayı sonları. Çakırcalı Çetesi, Dadbey'de konaklarken, çetenin reisi Çakırcalı, köydeki yatağı Hasırcıoğlu'yla görüşür, ondan köyün eski imamı, yeni bakkalı Hacı Mehmet Hafız ile kahveci Çerkez Ali'nin kendi hakkında kötü konuştuklarını öğrenir. Cumartesi günü köyllüler şehre iner, müşteri az olur, kahvehanesini kapatan Çerkez Ali, dağa odun toplamağa çıkar ve zeytin bahçesinde çeteye yakalanır. Çerkez Ali'nin boğazı kesilir, cesedi dereye atılır. Çakırcalı, bir hafta sonra da yatsı namazının ardından Hacı Mehmet Hafız'ın evini basar, Hafız ve oğlunu köy meydanında keserek öldürür... Peki, nisanı böyle bitiren Efe, mayıs başında n'apmış? Buyrun: Çakırcalı, Ödemiş'in Genev Köyü'nden geçerken harman yeri süpürüp saman toplayan Kişkiş Mehmet adında yaşlı bir adama rastlar, ona acıyıp karısına yeni elbiseler alması için beş altın verir. Onca aranmanın, jandarmanın, ihbarın arasında Çakırcalı Efe, on gün sonra Kişkiş Mehmet'in elbiseleri alıp almadığını öğrenmek için evine gider. Verdiği parayla alınmış elbiseleri görür, rahatlar. Kandırılmak, en sevmediği şeydir Efe'nin. O rahatlamayla Kişkiş Mehmet'e iki altın daha verir...

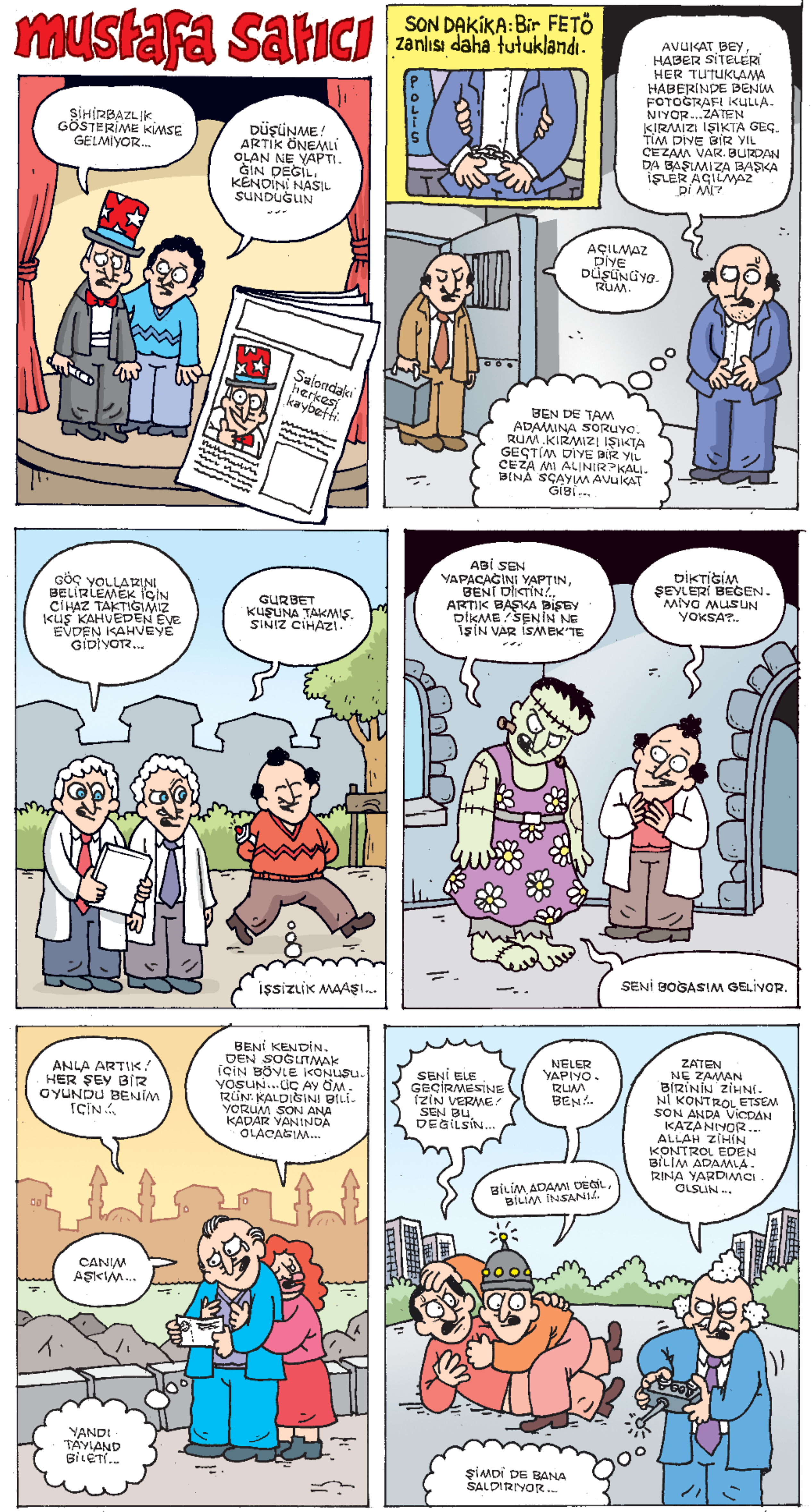
Ahşapta gizli kuş

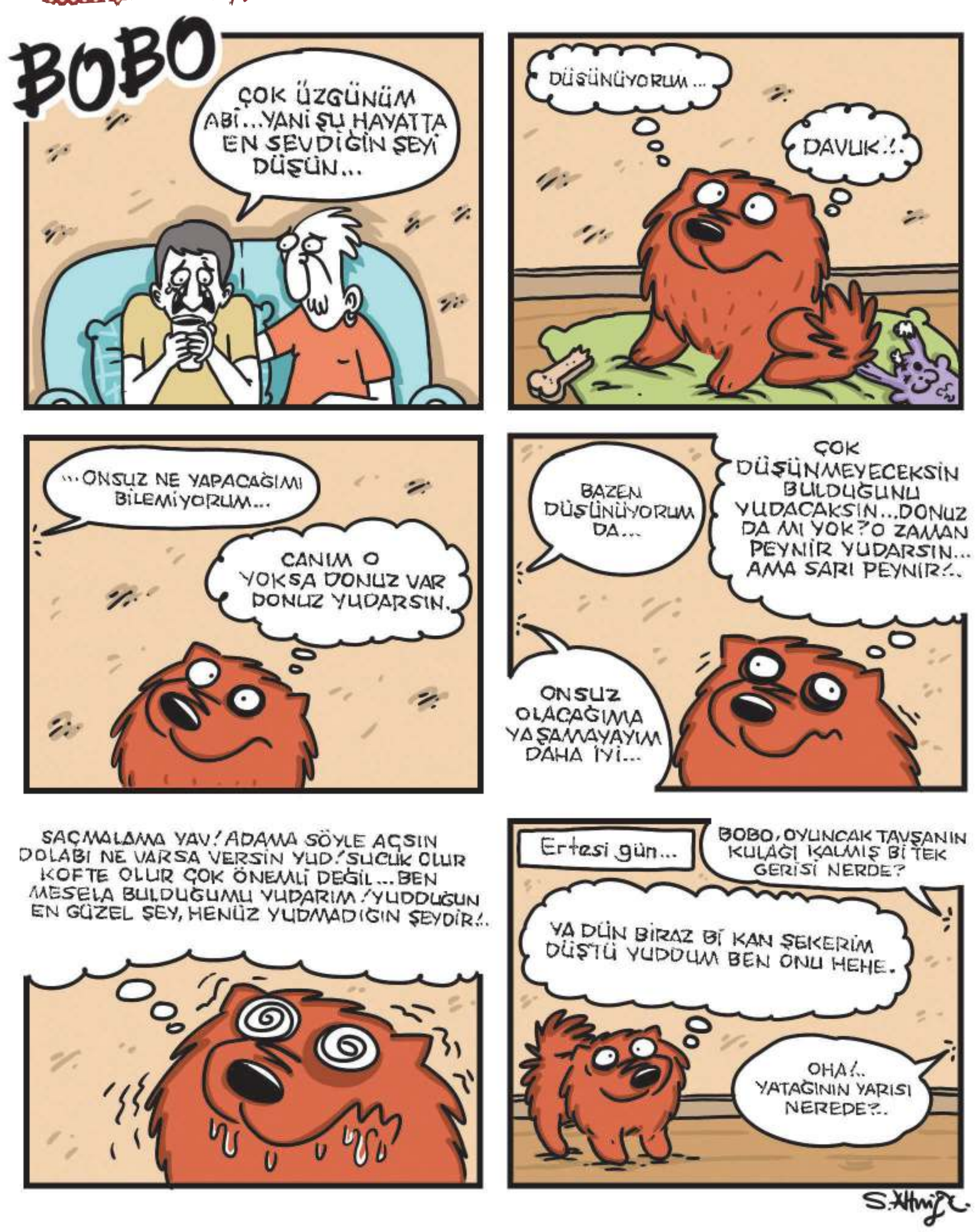
İŞARET VE İŞARETÇİ: Felsefe, soru işareti... Mizah, ünlemi... Edebiyat, nokta.

4.ANKARA KOMEDİ FESTİVALİ: Çok şükür başkentimiz, asık suratlı döpiyes hanımlardan, kravatör beylerden ibaret değil. Gezgin Yapım, 14-25 Kasım 2018 tarihleri arasında, Ankara Komedi Festivali'nin dördüncüsini gerçekleştirecek. Festival kapsamında 21 Kasım'da, tek kişilik gösterimle Gaga Manjero sahnesinde olacağım. (21.00) 24 Kasım'da da Route sahnesinde Açık Mikrofon gecesini sunacağım. Aynı gün ve mekanda sevgili Emrah Ablak'ın gösterisi 19.00'da. Gelin tanış olalım, halihazırda tanışıyorsak da gelin kaynaşalım!

SULTANAHMET MEYDANI: Çok güzel. Pek güzel. Ama niçin sarı ışıklandırma yapılmıyor? Neden? Niye?

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KIŞ ÖYKÜLERİ -II-

Badem

Hapşırdı. Gözlüğüme geldiği için görünür hale gelen iki damla dışında onlarcası da suratıma yapıştı. (Bu damlalar, ateş olup birkaç gün içinde beni de yakabilir.) "Ne dedi doktor?" diye sordum. "Akut tonsilit olmuşum," dedi. Sesinde garip bir gurur vardı. "Bademciklerin şişmiş yani," dedim. Açıklamam hoşuna gitmedi, "Hayır, akut tonsilit!" dedi. "Akut" ve "tonsilit" gibi havalı iki kelimenin yanında, "bademcik" gibi sonu "cik"le biten bir kelime kullanarak hastalığını önemsizleştirmiştim. "Bademcik ve tonsil aynı anlama geliyor," dedim. Boynunu tutup hastalığını elledi. Akut tonsilit gibi insanın vücudunu güçlü kollarıyla saran bir hastalık varken, küçük bir kuş gibi boğazında pır pır eden 'cik'li bir hastalığı kabul etmek istemiyordu. "Beğenmediysen, 'cik'ini at, soranlara 'bademlerim iltihaplandı' dersin," dedim. Sevgilim olduğu için gülmek yerine yüzünü buruşturarak, "Çok komik!" dedi ve sonra aniden ardışık stilde öksürmeye başladı. Hastaya su verdim. Suyu tüm dünya hastalarının yaptığı gibi minik yudumlarla içip rahatlayınca, "Ciğerlerime de inmiş bence, baksana nasıl öksürüyorum," diyerek teşhisini genişletti. Ağız efektleriyle desteklenen öksürük sesini tanımak çok kolaydır ama bu konuda bir yorum yapmadım. İşin ciddiyetini kavramıştım, daha fazla "çok komik" olmamam gerekiyordu. Sevgilisinin hastalığını küçümseyen bir adam olmak istemiyordum. Sevimli Türkçeyi (bademcik) bırakıp, yumruk gibi inen Latinceye (akut tonsilit) dönmeliydim. Döndüm: "İlaçlarını kullanmazsan 'akut otit'e bile çevirebilir."

"Otit olmuşsunuz"un Türkçedeki karşılığı "Kulağınız iltihaplanmış"tır. Türkçe, bazen hastalıkları olduğundan daha itici gösteren bir dildir. Mesela jilet gibi bir tonlamaya sahip "larenjit", Türkçedeki karşılığı olan "gırtlak iltihabı" ismini aldığında ekmek bıçağı gibi tırtıklı, hoş olmayan bir duygu yaratır. Farenjit için de aynı şey söz konusu, bu nefis kelime yerine "yutağım iltihaplanmış" demek kimsenin işine gelmez. Kimse, gırtlağı, yutağı ya da kulağı iltihaplı bir sevgili istemez. O yüzden sevgililerimizin, eşlerimizin "larenjit", "farenjit" ya da "otit" olmasına memnun olmalıyız. Bu işler böyledir; var olan bir sorun "kaliteli" bir kavramla ifade edildiğinde olduğundan daha görkemli bir hale gelir. Mesela, "bel fıtığı" yerine "lomber disk hernisi" denirse, bildiğimiz fıtık ikametgâhı olan annelerimizin ağzından çıkıp Medicana Hospital'ın en üst katındaki manzaralı odaya yerleşir

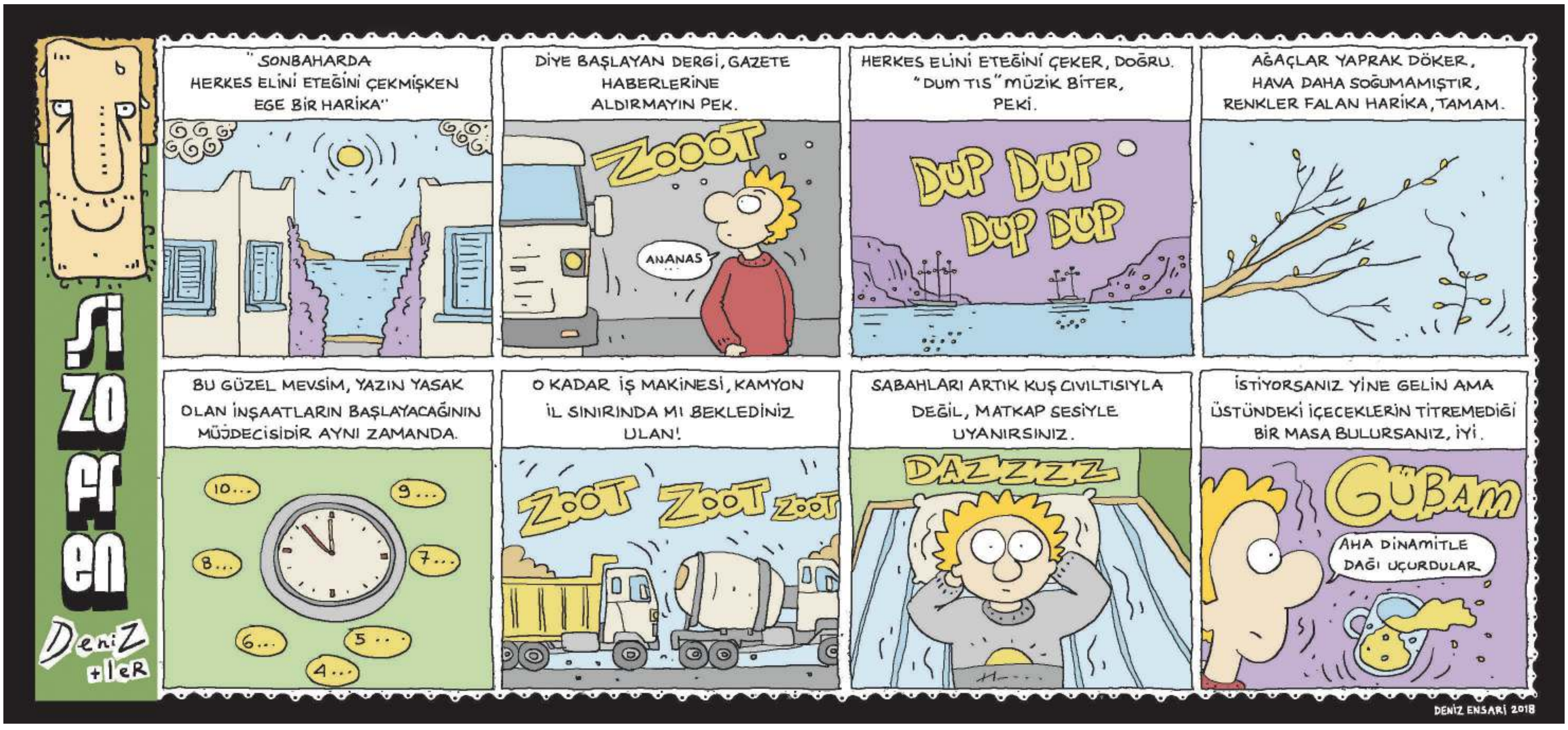
Akut Tonsilit'e "Hadi eve gidelim," dedim.

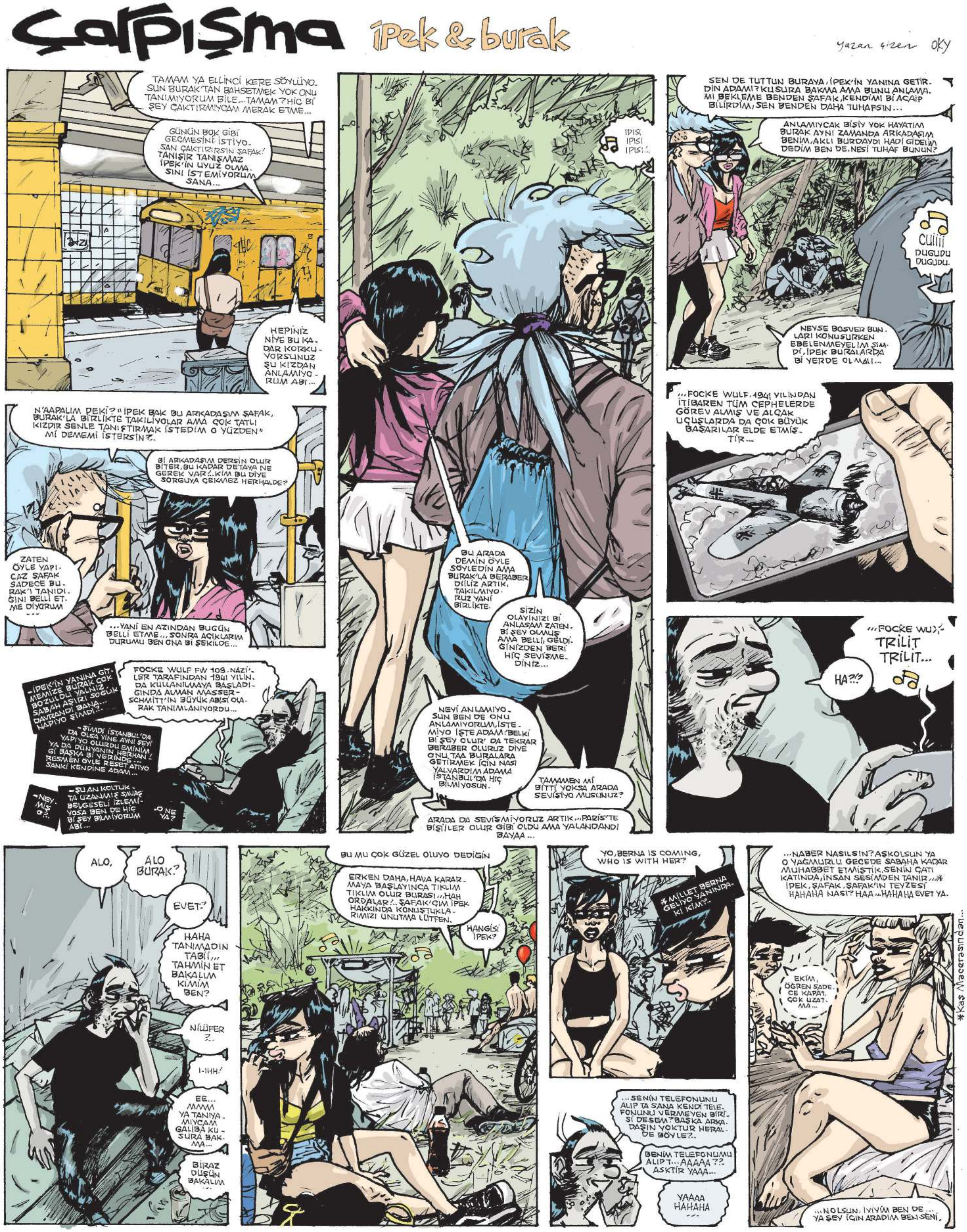

Amacım, çayın kovularak ıhlamurun çağrıldığı, fincanların iki elle kavrandığı, pötikare battaniyelerin sırtlara alındığı sıcak aşk yuvamızda, sevgilimin bademciklerini istila eden, piti burnunu kızartan, alnını alev olup yakan bakterilerle savaşmak ve onun gözünde bir kahraman olmaktı. Eve giderken, "Şurdan ilaçlarımı alalım," diyerek bir eczaneden içeri girdi. İlaçları aldıktan sonra eczacıya, "Maske de alabilir miyiz?" dedi. "Maskeyi ne yapacaksın?" diye sordum. Cevabı eczacı verdi: "Sizin pandemik hastalıklardan haberiniz yok galiba?" Akut tonsilit sevgilim, kaşlarıyla "duydun mu?" anlamında Pandemik Eczacı'yı işaret etti. Eczacı, bilinçli sevgilime gülümseyerek maskeleri uzattı. Mutluydular.

Evde maskeyle dolaşmaya başladık. İlişkimiz maske sayesinde klinik bir boyuta geçmişti. Maskeli sevgilim için ıhlamur kaynattım. Salondaki koltuğa bir hasta yatağı hazırladım. Tonsilit sevgilim maske kullanmak konusunda iyice uzmanlaşmıştı. Maskeyi indirip ıhlamurdan bir yudum alıyor, sonra maskeyi tekrar burnuna kaldırıyordu. Ben de aynı teknikle kendi ıhlamurumu içtim. Bir çift olarak uyum içindeydik.

Maskeli bir ilişkiye rağmen iki gün sonra akut tonsilit oldum. Ihlamur içmek için maskeyi indirdiğim talihsiz bir anda bakteriler ağzımdan içeri girmiş olmalı. İki gün önce salonda hazırladığım yatakta bu sefer ben yatıyordum. Kötü durumdaydım, yutkunmakta güçlük çekiyordum. Bakterilerin ciğerlerime doğru inmeye başladığını hissediyordum. Eski Tonsilit hastası sevgilim bana bakmak konusunda çok hevesliydi. Maskeye iyice alışmıştım. Sadece evde değil, bir Japon kararlılığıyla sokaklarda bile takacak kıvama gelmiştim. (İnsan başta garipsediği hatta dalga geçtiği şeylerin tam ortasına inanılmaz bir hızla düşebiliyor. Bu duruma "maskeleme efekti" adı verilebilir.) Akşam saatlerinde ateşim 38'e çıkınca sevgilim alnıma ıslak bez koymaya başladı. Karşımda açık duran televizyon, ağzımda maske ve alnımda bezle garip bir hastalık sevinci kaplamıştı içimi. Bu sevinç, içimdeki bakterileri de etkilemiş olmalı ki bir süre sonra ateşim 39'a kadar çıktı. Bademciklerim iyice şişerek birer tonsile dönüşmüştü. Sanırım ateşin de etkisiyle çocukluk yıllarımı düşünmeye başladım. O yıllar farenjit, larenjit, tonsilit gibi insanın hastalığına hava katan kelimeler kullanılmıyordu. Tek bir teşhis vardı: "Üşütmüş." Ülkemizde üşütmüş milyonlarca çocuk, "terliyken su içmek", "akşama kadar top oynamak" gibi suçlamalara maruz kalıyor, ateşler içinde yattıkları yerden kendilerini doğru dürüst savunamıyorlardı. Büyüklerin siyatik, tansiyon, şeker, sinirsel gibi teşhislerle kendi dilini, kültürünü oluşturmuş hastalıkları yanında, biz çocuklar "üşütmek" başlığı altında toplanıyor ve kitleler halinde tedavi ediliyorduk. Alev alev yanıyor, plastik leğenlere kusuyor, tuvaletlerde sifonun ulaşamadığı noktalara kadar sıçıyor ama yine de sıradan olmaktan kurtulamıyorduk. Oysa şimdi akut tonsilittim. Maskem bile vardı. Halimden çok memnundum.

Çarpışma
İpek & burak
yazan çizen OKY
TAMAM YA ELLİNCİ KERE SÖYLÜYO-SUN BURAK'TAN BAHSETMEK YOK ONU TANIMIYORUM BİLE...TAMAM? HİÇ Bİ ŞEY ÇAKTIRMIYCAM MERAK ETME...
GÜNÜN BOK GİBİ GEÇMESİNİ İSTİYO-SAN ÇAKTIRIRSIN ŞAFAK! TANIŞIR TANIŞMAZ İPEK'İN UYUZ OLMA-SINI İSTEMİYORUM SANA...
HEPİNİZ NİYE BU KA-DAR KORKU-YORSUNUZ ŞU KIZDAN ANLAMIYO-RUM ABİ...
N'AAPALIM PEKİ? "İPEK BAK BU ARKADAŞIM ŞAFAK, BURAK'LA BİRLİKTE TAKILIYOLAR AMA ÇOK TATLI KIZDIR SENLE TANIŞTIRMAK İSTEDİM O YÜZDEN" Mİ DEMEMİ İSTERSİN?..
Bİ ARKADAŞIM DERSİN OLUR BİTER, BU KADAR DETAYA NE GEREK VAR?..KİM BU DİYE SORGUYA ÇEKMEZ HERHALDE?
ZATEN ÖYLE YAPI-CAZ ŞAFAK SADECE BU-RAK'I TANIDI-ĞINI BELLİ ET-ME DİYORUM ...
...YANİ EN AZINDAN BUGÜN BELLİ ETME..., SONRA AÇIKLARIM DURUMU BEN ONA Bİ ŞEKİLDE...
-İPEK'İN YANINA GİT-MEMİZE BURAK ÇOK BOZULDU YALNIZ, SABAH AŞIRI SOĞUK DAVRANDI BANA... NAPIYO ŞİMDİ?..
FOCKE WULF FW 109. NAZİ'-LER TARAFINDAN 1941 YILIN-DA KULLANILMAYA BAŞLADI-ĞINDA ALMAN MASSER-SCHMITT'İN BÜYÜK ABİSİ OLA-RAK TANIMLANIYORDU...
-ŞİMDİ İSTANBUL'DA DA OLSA YİNE AYNI ŞEYİ YAPIYO OLURDU EMİNİM, YA DA DÜNYANIN HERHAN-Gİ BAŞKA Bİ YERİNDE... RESMEN ÖYLE RESETATIYO SANKİ KENDİNE ADAM...
-NEY-MİŞ O?..
-ŞU AN KOLTUK-TA UZANMIŞ SAVAŞ BELGESELİ İZLEMİ-YOSA BEN DE HİÇ Bİ ŞEY BİLMİYORUM ABİ...
-O NE YA?
IPISI IPISI IPISI..
BU ARADA DEMİN ÖYLE SÖYLEDİN AMA BURAK'LA BERABER DİLİZ ARTIK, TAKILMIYO-RUZ YANİ BİRLİKTE.
SİZİN OLAYINIZI Bİ ANLASAM ZATEN. Bİ ŞEY OLMUŞ AMA BELLİ, GELDİ-ĞİNİZDEN BERİ HİÇ SEVİŞME-DİNİZ...
NEYİ ANLAMIYO-SUN BEN DE ONU ANLAMIYORUM, İSTE-MİYO İŞTE ADAM! 'BELKİ Bİ ŞEY OLUR' DA TEKRAR BERABER OLURUZ DİYE ONU TAA BURALARA GETİRMEK İÇİN NASI YALVARDIM ADAMA İSTANBUL'DA HİÇ BİLMİYOSUN.
TAMAMEN Mİ BİTTİ YOKSA ARADA SEVİŞİYO MUSUNUZ?
ARADA DA SEVİŞMİYORUZ ARTIK...PARİS'TE BİŞİLER OLUR GİBİ OLDU AMA YALANDANDI BAYAA...
SEN DE TUTTUN BURAYA, İPEK'İN YANINA GETİR-DİN ADAMI? KUSURA BAKMA AMA BUNU ANLAMA-MI BEKLEME BENDEN ŞAFAK, KENDİMİ Bİ ACAİP BİLİRDİM, SEN BENDEN DAHA TUHAFSIN...
ANLAMIYCAK BİŞİY YOK HAYATIM BURAK AYNI ZAMANDA ARKADAŞIM BENİM, AKLI BURDAYDI HADİ GİDELİM DEDİM BEN DE. NESİ TUHAF BUNUN?
CUİİİİ DUGUDU DUGUDU.
NEYSE BOŞVER BUN-LARI KONUŞURKEN EBELENMEYELİM ŞİM-Dİ, İPEK BURALARDA Bİ YERDE OLMALI...
...FOCKE WULF. 1941 YILINDAN İTİBAREN TÜM CEPHELERDE GÖREV ALMIŞ VE ALÇAK UÇUŞLARDA DA ÇOK BÜYÜK BAŞARILAR ELDE ETMİŞ-TİR...
...FOCKE WU>
TRİLİT TRİLİT...
HA?!?
ALO,
ALO BURAK?
EVET?
HAHA TANIMADIN TABİİ,... TAHMİN ET BAKALIM KİMİM BEN?
NİLÜFER ?..
I-IHH!
EE... MMM YA TANIYA-MIYCAM GALİBA KU-SURA BAK-MA...
BİRAZ DÜŞÜN BAKALIM ...
BU MU ÇOK GÜZEL OLUYO DEDİĞİN
ERKEN DAHA, HAVA KARAR-MAYA BAŞLAYINCA TIKLIM TIKLIM OLUR BURASI...HAH ORDALAR!.. ŞAFAK'ÇIM İPEK HAKKINDA KONUŞTUKLA-RIMIZI UNUTMA LÜTFEN.
HANGİSİ İPEK?
YO, BERNA IS COMING, WHO IS WITH HER?
*MİLLET BERNA GELİYO YANINDA-Kİ KİM?..
...SENİN TELEFONUNU ALIP TA SANA KENDİ TELE-FONUNU VERMEYEN BİRİ-Sİ DESEM? BAŞKA ARKA-DAŞIN YOKTUR HERAL-DE BÖYLE?..
BENİM TELEFONUMU ALIP T... AAAAA ?? ASKTİR YAAA...
YAAAA HAHAHA ...
...NABER NASILSIN? AŞKOLSUN YA O YAĞMURLU GECEDE SABAHA KADAR MUHABBET ETMİŞTİK. SENİN ÇATI KATINDA, İNSAN SESİMDEN TANIR...*
İPEK, ŞAFAK, ŞAFAK'IN TEYZESİ HAHAHA NASI? HAA...HAHAHA EVET YA.
EKİM, ÖĞREN SADE-CE KAPAT, ÇOK UZAT-MA...
...NOLSUN. İYİYİM BEN DE... YA ŞEY İÇİN ARADIM BEN SENİ.
*Kaş Macerasından...

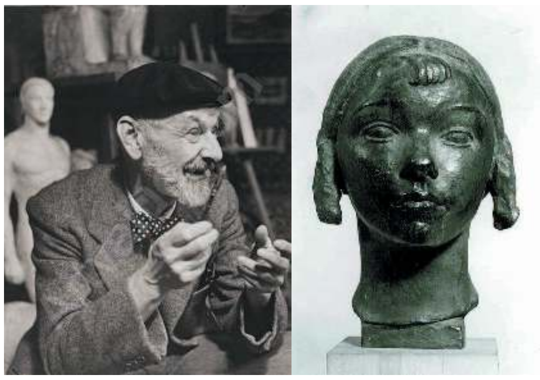
ÖMER GÖKSEL

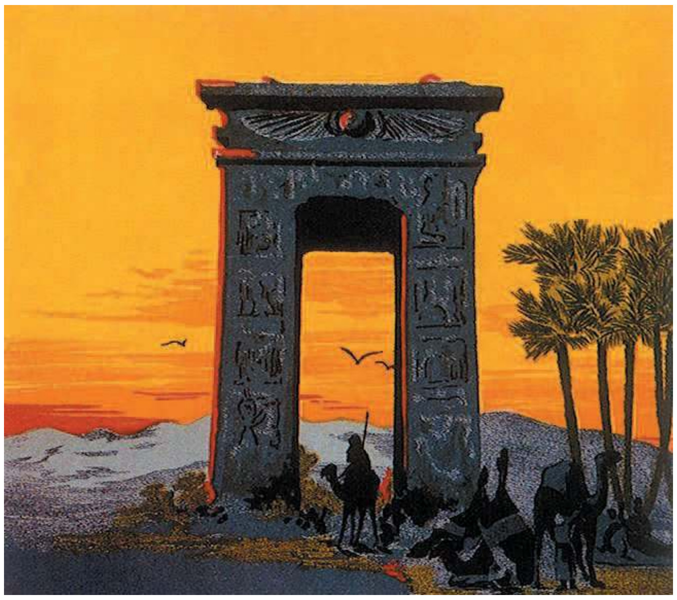

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Su değil, mevsimin havası akan/ Duyduğun yaprağın, dalın sesidir"
>
> *Ahmet Haşim*

"MEVSİMİN HAVASI"
Dışarıda. Onun akışı. İkindi. Gecikmiş sonbaharın altınımsı ışıltıları. Bin yıllık taş örme duvarın(kale duvarı) üzerinde oynaşan gölgeler. (zamanın karamele çalan boyası taşlarda--sonradan onarılıp eklenenler epey açık renk--) Bir yerlerden tadilat tak tak'ları. Yandaki lisenin (bana hüzünlü gelen) zil melodisi. Güneşe oturmuş ihtiyarlar. Köpeklerini (biri büyük diğeri epey küçük cins)gezdiren dalgın kız, (düşünceli bir ifade yüzünde), biraz büyük adımlarla hızlı hızlı geçiyor caddeden. İri olan koşa koşa, diğer o pek küçük (kapkara) zavallı canhavliyle nefes nefese, çılgın gibi kendini paralaya paralaya(dörtnala,/ dil dışarda) anca ayak uydurabilip de aynı hizada kalabiliyor onlara. (yine de sevinçler zirvede; biri bej diğeri kara iki kuyruk da metronom gibi tıkır tıkır) (olurdu öyle hatırladım; elinden tutmuş annen unutur, dalar birden hızlanır)

Charles Despiau 1874-1946

Ekranda çölde su baskını. Sular, seller içinde şaşkın develer.

"BEYAZA DOĞRU KİRLENMEK"
Yeniden beyaz ırkçılığı, Neonaziler falan filan hortlayınca hatırladım. Mısır'ın iyice güneyinde, aşağılarda görmüştüm. Sudan'a yakın yerler. Afrika'nın içleri. Tamamı simsiyah derili oraların ahalisi. Sokaklarda falan yaşayanlar, garibanlar. Beyaza doğru kirleniyorlar. Temiz olan simsiyah. Toza toprağa bulanan, kirlenen. Siyah elbise de öyledir ya. Temizse simsiyah. Yani beyaz'ı birşey sanıp bir havalara falan girme. Beyaz da kir rengi. (Fransa' da yaşarken arkadaşımın annesi, zerre ırkçı mırkçı olmadığı halde "sen bizden beyazsın " diyordu bana, iltifat etmek için. Varın hesab edin. Yani binlerce yıllık önyargı--Afrika'da, oralarda yazılmış versiyonu; "Birinciliği siyaha verdiler" olabilirdi--Özdemir Asaf'ı rahmetle anarak--)

ESKİ FİLM
Filmleri tekrar tekrar seyretmek. Her şeyin netliğini yavaş yavaş kaybetmeye başladığı bu belirsizlikler çağında sonunu bildiğimiz bir hikâyeyi izlemek insanı rahatlatıyormuş. Ondanmış. Öyle yazıyor. Beni bağlamaz. Ben başka bir sebeple izliyorum kırk defa. Anca tam görebiliyorum.

EV HAYVANI
Duvarda bir çocuk hamam böceği. Küçük. Bir an duraksıyorum. Yürüyor. Bir yere doğru gidiyor. Öldürebilirim. O büyük alanın ortasında, aramızdaki bu yakın mesafe… Bütün varoluş serüveni bitecek. An meselesi. O yürüyüş. O gittiği yere gidemeyecek. Yarın gideceği yerlere de. O yürüyüşü yok etmek benim elimde. Hepsi bana bağlı. Karnımda bir ağrı.(Elma, patates ve ekmek seviyorlar, onlar)

DESPİAU
Büyük heykeltıraş Despiau, "bir insan başında bir ömür boyu uğraşılacak iş vardır" diyormuş. (Olağanüstü güzellikte büstler yapıyordu, öyle böyle değil) Ürkütücü. Ömür boyu? Tek bir insan başı. Resimlerim bir türlü bitmiyor diye kaygılanırken ben. Yeni gördüm. Karışık işler. Picasso o herbiri yüzmilyon dolar eden tablolarının, neredeyse herbirini tek bir günde bitiriyordu. Kimilerini dört saatte.

Özdemir Asaf 1923-1981

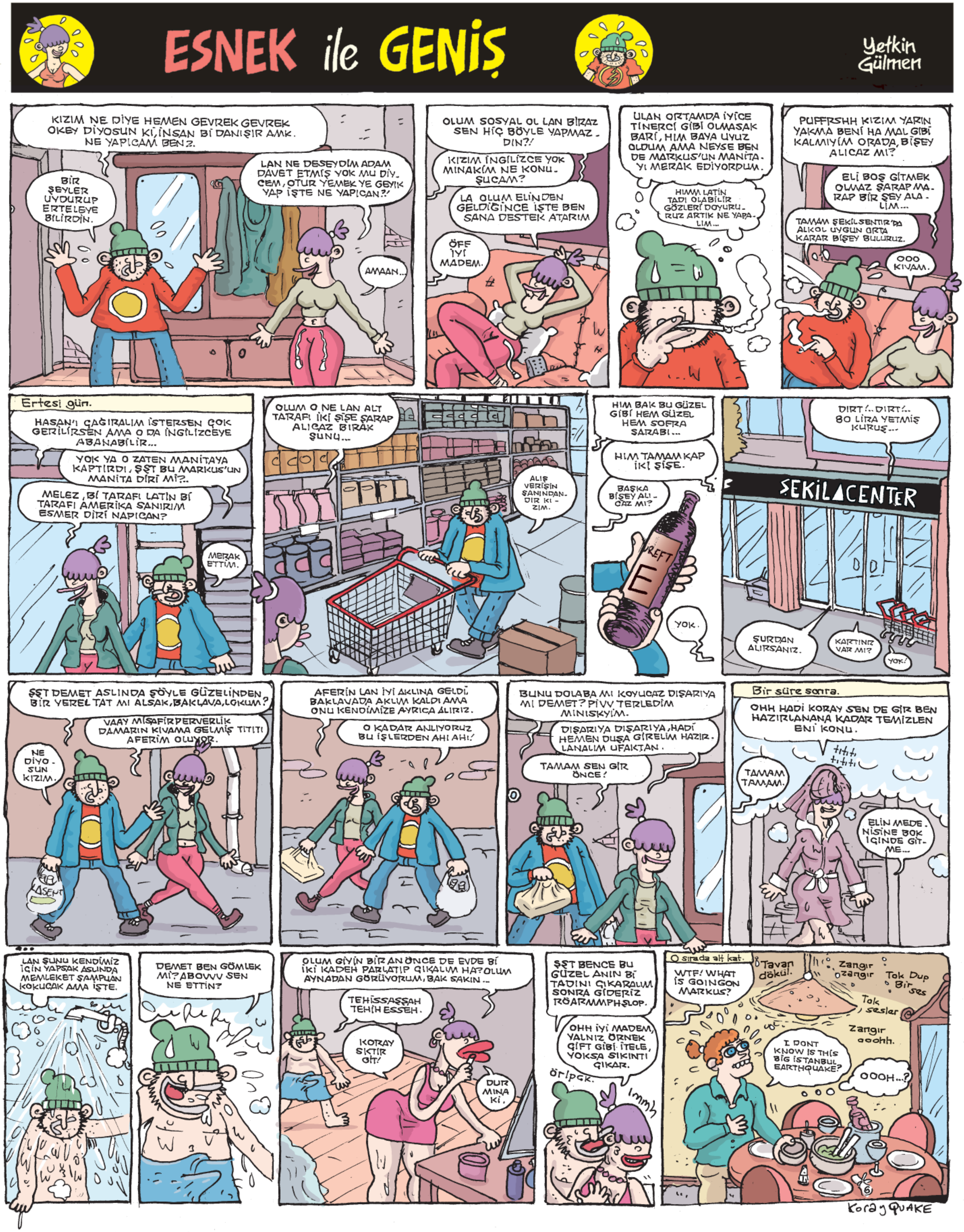
Bir Alıntıyla bitiriyorum yazıyı; "İnsanın pek çok huyu vardır ki, bu huylar ondan gizlenir ve o da bunların farkına varamaz; ama arkadaşı, komşusu, dostu bu huyların farkındadır"

Sicistânî

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ALİ BABAR
SAKLI KALSIN BOKLU KALSIN DİYE DİYE KONSEPT BAR İŞİ ÇIĞIRINDAN ÇIKTI AL, BU DA ALİ BABA VE KIRK HARAMİLER KONSEPLİ BAR İÇERİ MAĞARA KAPISINDAN GİRİLİYOR TABİ ŞİFREYİ BİLİRSEN...
E BİLDİLER GENE AÇILMIYO KAPI?
KAMERA VAR OĞLUM. DAMSIZSAN AÇILMIYO BİLSEN BİLE ...
AÇIL SUSAM AÇIL! EE?
Bİ DAKKA AÇIL DAMSIZ AÇIL YOK GENE OLMADI.
Çocuğunuzun elinden tablet düşmüyor mu? Onu tabletten soğutmak mı istiyorsunuz? KOLAYI VAR!..
ONA TABLET MENÜ VERİN...
YAAAAAA!!
NOLDU DÜDÜK TABLET İŞTE?!
BURGER
ÇORBA
DÜRÜM
18+
BLINDFOLD? BLINDFOLD SUPRISE STEPMOM???
PÜH HAYVAN HERİF!
Kot 1'e serenad...
Hmmh Padamm Padammm.
ŞUNU BANA DOĞRU TUTMA, ŞEYTAN DOLDURUR ALLAH KORUSUN!..
SAMİ
Mahsuni Şerifim dindir aaacıııını dindir aaacıııııı/ bazı acılılardan al ilaaacıııııı aal ilaacıııııııı ...
Panzehir diyosun.
Bırakmayan Otobüs...
ABİ ÇOK TRAFİK VAR BEN ŞURDA İNSEM KAPIYI AÇARSANIZ...
YOK, DURAĞA GELMEDEN İNDİREMEM CEZASI BÜYÜK...
5 dk. sonra.
ABİ İKİ DAKKA AÇ İNEYİM BE İLERLEMİYOR.
KARDEŞİM İŞ AÇMA BAŞIMA TRAFİK POLİSİ OLABİLİR ...
LÜTFEN AZAD ET BENİ.
YAAV... HADİ O ZAMAN ÇABUK...
FLAP
FLAP
FLAP!
OHA KANADI ÇIKTI...SANDIĞIMDAN ÇOK ÇİLE ÇEKMİŞ ADAM ...
İlk arabulucu...
MURİS'İN VEFATI HALİNDE ANCAK MİRASTAN OĞLUNUZ PAY ALABİLİR KERAMİ BEY... YANİ MELEK HANIMI DELİRTEYİM DE MALLARI OĞLUNUZA KALSIN OLMAZ. HA, ŞÖYLE OLUR; BELKİ BİR UMUMİ VEKALETNAME ALINIR ÖYLE OLUR.
PEKİ BANA HERHANGİ BİR PAY DÜŞER Mİ ???
ELMASIM! GİTTİİİ GİTTİ GİTTİİİ GİTTİ... HA YOK O ÖBÜR FİLİMDİ.
YOK SENLİK BİŞEY YOK...

ESNEK ile GENİŞ
Yetkin Gülmen
KIZIM NE DİYE HEMEN GEVREK GEVREK OKEY DİYOSUN Kİ, İNSAN Bİ DANIŞIR AMK. NE YAPICAM BEN Z.
BİR ŞEYLER UYDURUP ERTELEYE BİLİRDİN.
LAN NE DESEYDİM ADAM DAVET ETMİŞ YOK MU DİY. CEM, OTUR YEMEK YE GEYİK YAP İŞTE NE YAPICAN?!
AMAAN...
OLUM SOSYAL OL LAN BİRAZ SEN HİÇ BÖYLE YAPMAZ. DIN?!
KIZIM İNGİLİZCE YOK MINAKİM NE KONU. ŞUCAM?
LA OLUM ELİNDEN GELDİĞİNCE İŞTE BEN SANA DESTEK ATARIM
ÖFF İYİ MADEM.
ULAN ORTAMDA İYİCE TİNERCİ GİBİ OLMASAK BARİ, HIM BAYA UYUZ OLDUM AMA NEYSE BEN DE MARKUS'UN MANİTA. YI MERAK EDİYORDUM.
HIMM LATİN TADI OLABİLİR GÖZLERİ DOYURU. RUZ ARTIK NE YAPA. LIM...
PUFFRSHH KIZIM YARIN YAKMA BENİ HA MAL GİBİ KALMIYIM ORADA, BİŞEY ALICAZ MI?
ELİ BOŞ GİTMEK OLMAZ ŞARAP MA. RAP BİR ŞEY ALA. LIM...
TAMAM ŞEKİLSENTIR'DA ALKOL UYGUN ORTA KARAR BİŞEY BULURUZ.
OOO KIVAM.
Ertesi gün.
HASAN'I ÇAĞIRALIM İSTERSEN ÇOK GERİLİRSEN AMA O DA İNGİLİZCEYE ABANABİLİR...
YOK YA O ZATEN MANİTAYA KAPTIRDI, ŞŞT BU MARKUS'UN MANİTA DİRİ Mİ?..
MELEZ, Bİ TARAFI LATİN Bİ TARAFI AMERİKA SANIRIM ESMER DİRİ NAPICAN?
MERAK ETTİM.
OLUM O NE LAN ALT TARAFI İKİ ŞİŞE ŞARAP ALICAZ BIRAK ŞUNU...
ALIŞ VERİŞİN ŞANINDAN. DIR KI. ZIM.
HIM BAK BU GÜZEL GİBİ HEM GÜZEL HEM SOFRA ŞARABI...
HIM TAMAM KAP İKİ ŞİŞE.
BAŞKA BİŞEY ALI. CAZ MI?
YOK.
DIRT!.. DIRT!.. 80 LİRA YETMİŞ KURUŞ...
ŞEKİLACENTER
ŞURDAN ALIRSANIZ.
KARTINIZ VAR MI?
YOK!
ŞŞT DEMET ASLINDA ŞÖYLE GÜZELİNDEN BİR YEREL TAT MI ALSAK, BAKLAVA, LOKUM?
VAAY MİSAFİRPERVERLİK DAMARIN KIVAMA GELMİŞ TITITI AFERİM OLUYOR.
NE DİYO. SUN KIZIM.
AFERİN LAN İYİ AKLINA GELDİ, BAKLAVADA AKLIM KALDI AMA ONU KENDİMİZE AYRICA ALIRIZ.
O KADAR ANLIYORUZ BU İŞLERDEN AHI AHI!
BUNU DOLABA MI KOYUCAZ DIŞARIYA MI DEMET? PİVV TERLEDİM MINISKYİM.
DIŞARIYA DIŞARIYA, HADİ HEMEN DUŞA GİRELİM HAZIR. LANALIM UFAKTAN.
TAMAM SEN GİR ÖNCE!
Bir süre sonra.
OHH HADİ KORAY SEN DE GİR BEN HAZIRLANANA KADAR TEMİZLEN ENİ KONU.
TAMAM TAMAM.
ELİN MEDE. NİSİNE BOK İÇİNDE GİT. ME...
LAN ŞUNU KENDİMİZ İÇİN YAPSAK ASLINDA MEMLEKET ŞAMPUAN KOKUCAK AMA İŞTE.
DEMET BEN GÖMLEK Mİ? ABOVVV SEN NE ETTİN?
OLUM GİYİN BİR AN ÖNCE DE EVDE Bİ İKİ KADEH PARLATIP ÇIKALIM HA? OLUM AYNADAN GÖRÜYORUM, BAK SAKIN...
TEHİSSAŞŞAH TEHİH ESSEH.
KORAY SIKTIR GİT!
DUR MINA Kİ.
ŞŞT BENCE BU GÜZEL ANIN Bİ TADINI ÇIKARALIM SONRA GİDERİZ RÖARMMPHŞLOP.
OHH İYİ MADEM, YALNIZ ÖRNEK ÇİFT GİBİ İTELE, YOKSA SIKINTI ÇIKAR.
örlpck.
Immh
O sırada alt kat.
WTF! WHAT İS GOINGON MARKUS?
Tavan döküI.
Zangır zangır
Tok Dup Bir ses
Tok sesler
Zangır ooohh.
I DONT KNOW IS THIS BİG İSTANBUL EARTHQUAKE?
OOOH...?
Koray QUAKE

Yazıyı yazmak için akşam altıda başına oturduğum bilgisayarın başından sabah altıda kalktım. Tam doğru değil tabi. Arada onbire doğru kalkıp koltuğa uzandım, "mahallemizin devamlı iş batıran esnafları" isimli şiirimi beynimin içinde tamamlamaya çalıştım. Kediye döner / mahallemizin iş batıran esnafları / halıcıya dadanan düz kedi / daha geçen ay kafe batırmıştı / cake & atelier / çok güzel konsept bulmuştu / buraya gelen sanatçılar / hem kek yiyecekler / hem de atölyeler düzenleyecekler / atölyelere katılanlar kek yiyecekler / keklerimiz elli liradır / elli lira sarı olan / üzerinde bayan olandır / bir süre gerçekten / kek yedi insanlar / sonra yemediler / kuru meyve atölyesine / katılım beklenenden düşük oldu / çünkü kuru meyve / yani biraz düşününce / kurutunca olur herhalde / ya da kurutmadan da yenilebilir / yenilebilen çoğu meyve / pastane kapandı, kadın kedi oldu / şimdi bak halıcıya dadandı / huzurevlerinde ölmeye yakın yaşlıların / ayak ucuna kıvrılan kediler gibi / batılı hastanelerin onkoloji bölümünde / kanseri koklayan kediler gibi / patileriyle cam vazoyu / yavaş yavaş iter gibi / eski esnaf, yeni kedi.

Şiirin son kısmının eski dostlar şarkısına benzediğini fark edince biraz canım sıkıldı. Yeni bir form, yeni bir ses ararken dönüp dolaşıp rahmetli babamın alkollüyken sevdiği şarkılar klasöründe buluyordum kendimi. Yine de aklımda kaldığı kadarıyla temize geçirdim şiiri, sonuçta dünyanın olmasa bile bu evin bir kültürel mirasıdır. Her evin kültür mirası, o evin çocuğunun yazdığı kötü şiirlerdir, annelerin facebook sayfalarına koydukları çiçek fotoğraflarıdır, babaların dükkanlarına gelen yaşlı dayıya üzülüp fahiş fiyatlara satın aldıkları dev gemi maketleridir, tutkusuz yağlıboya manzara resimleridir. Bunları korumak ise tüm insanlığın görevidir. Dünya üzerindeki bütün işler zaten tüm insanlığın görevidir. Sistemi biz kurduğumuz için bütün işler zaten bizim elimize bakıyor. Çöpü çıkartmak da tüm insanlığın görevidir, çorapları katlamak da tüm insanlığın görevidir.

Şiiri deftere geçirmem bittikten sonra yarım saat kadar şiirin altına halıların üstünde yatan gerçekçi bir kedi çizmeye çalışarak vakit geçirdim. Otuzbeş yaş kedi çizmeye başlamak için çok geç. Perspektifi ayarlayamadım, halının üstünde uyuyan kedi gibi olmadı, kedi desenli halı gibi oldu. Önce yanlış çizdim diye üzüldüm, ispirtolu kalemin arkasını dişleye dişleye streslendim. Sonra baktım üzülecek bir şey yok, aksine şiire resmen kaçak kat çıkmışım, balkonuna pimapen kaplatmışım. Kedi halının desenine dönüşse benim çok işime gelir, en az yarım sayfa daha uzar şiir. Tabi ya. Batık kafe sahibi kadın kediye dönüşüyor, mahallede önce diğer kafeleri, yemekli mekanları zorluyor ancak buralarda müşterileri rahatsız ettiği için kafasına fısfısla su sıkarak kovalıyorlar. Sonra halıcıya dadanıyor, halıcı "halıların üzerinde yatar, güzel bir görsel oluşturur, müşteriye bir hoşluk olur, small talk vesilesi olur "valla benim kadar anlar halıdan ah ah ah" diye şaka yaparım" diye düşünerek kafe sahibi kadının aşılarını yaptırıyor ve halılar üzerinde uyumasına izin veriyor. Ama kadın gerçek kedi olmadığı için bir süre sonra varlığı çözülüyor, üzerinde uyuduğu halıya desen olarak karışıyor. Şiir zaten ilk haliyle ilk çıkan tofaş tempra arabalara benziyordu, bu yeni eklemeleri de yapınca çok özenilmiş, yeni jant takılmış, içine led ışık döşenmiş, ses sistemi düğün salonu düzeyine getirilmiş bir araca dönüyor. Son dokunuş olarak arka camına "yalnız prens" yazdırıyorum, direksiyona geçiyorum. Orhan Pamuk'un gençliğinde kaldığı apartman bizim buralarda bir yerde olması lazım. Onun sokağına gidip drift atacağım, pati çekeceğim. Yazı sabaha bir şekilde yetişir.

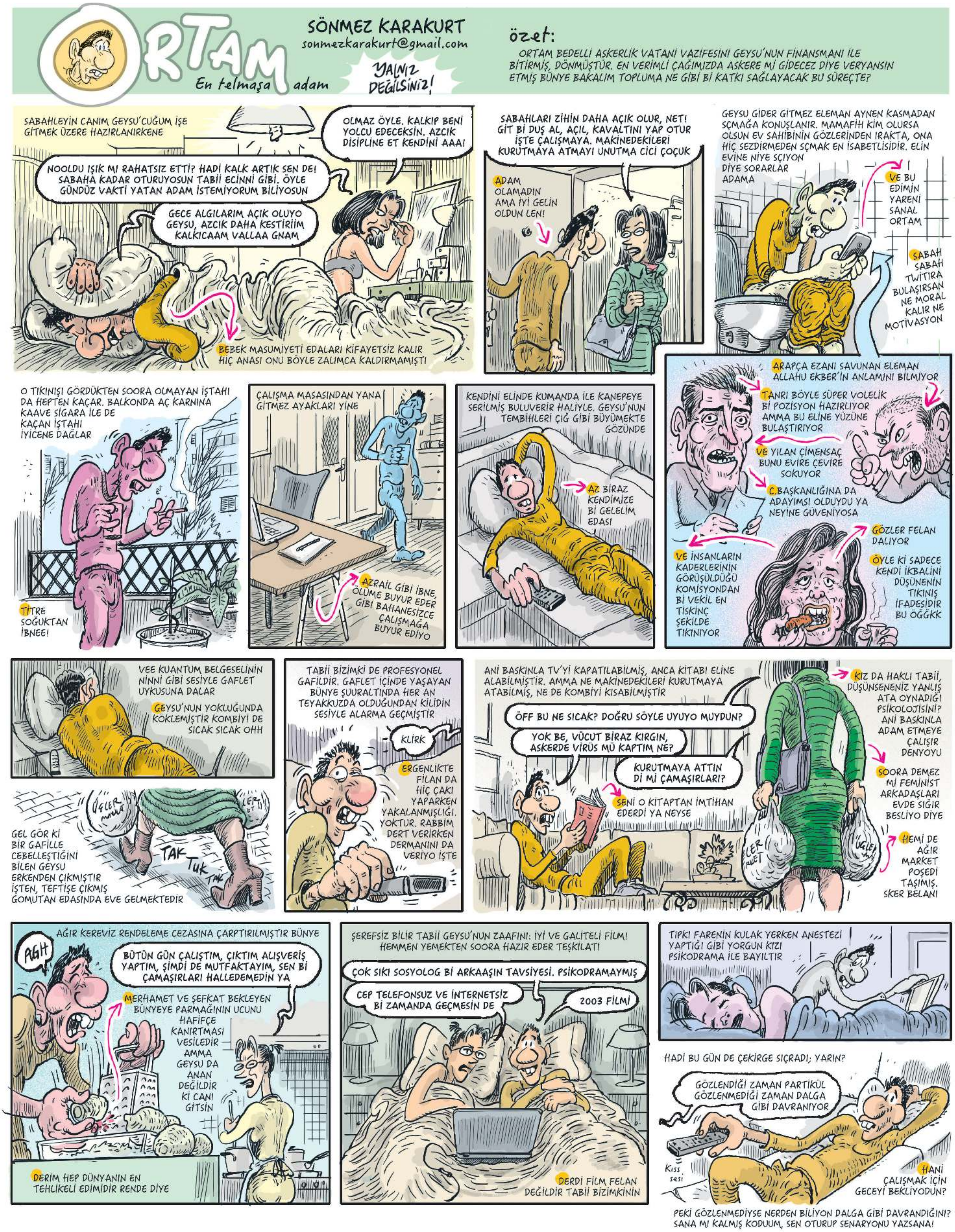
UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 15 KASIM 2018 | Sayı: 585

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 320 TL **Yurtdışı:** www.interdictum.de adresinde
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM
En telmaşa adam
SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com
YALNIZ DEĞİLSİNİZ!
özet:
ORTAM BEDELLİ ASKERLİK VATANİ VAZİFESİNİ GEYSU'NUN FİNANSMANI İLE BİTİRMİŞ, DÖNMÜŞTÜR. EN VERİMLİ ÇAĞIMIZDA ASKERE Mİ GİDECEZ DİYE VERYANSIN ETMİŞ BÜNYE BAKALIM TOPLUMA NE GİBİ Bİ KATKI SAĞLAYACAK BU SÜREÇTE?
SABAHLEYİN CANIM GEYSU'CUĞUM İŞE GİTMEK ÜZERE HAZIRLANIRKENE
OLMAZ ÖYLE. KALKIP BENİ YOLCU EDECEKSİN. AZCIK DİSİPLİNE ET KENDİNİ AAA!
NOOLDU IŞIK MI RAHATSIZ ETTİ? HADİ KALK ARTIK SEN DE! SABAHA KADAR OTURUYOSUN TABİİ ECİNNİ GİBİ. ÖYLE GÜNDÜZ VAKTİ YATAN ADAM İSTEMİYORUM BİLİYOSUN
GECE ALGILARIM AÇIK OLUYO GEYSU, AZCIK DAHA KESTİRİİM KALKICAAM VALLAA GNAM
BEBEK MASUMİYETİ EDALARI KİFAYETSİZ KALIR HİÇ ANASI ONU BÖYLE ZALIMCA KALDIRMAMIŞTI
SABAHLARI ZİHİN DAHA AÇIK OLUR, NET! GİT Bİ DUŞ AL, AÇIL, KAVALTINI YAP OTUR İŞTE ÇALIŞMAYA. MAKİNEDEKİLERİ KURUTMAYA ATMAYI UNUTMA CİCİ ÇOÇUK
ADAM OLAMADIN AMA İYİ GELİN OLDUN LEN!
GEYSU GİDER GİTMEZ ELEMAN AYNEN KASMADAN SÇMAĞA KONUŞLANIR. MAMAFİH KİM OLURSA OLSUN EV SAHİBİNİN GÖZLERİNDEN IRAKTA, ONA HİÇ SEZDİRMEDEN SÇMAK EN İSABETLİSİDİR. ELİN EVİNE NİYE SÇIYON DİYE SORARLAR ADAMA
VE BU EDİMİN YARENİ SANAL ORTAM
SABAH SABAH TWİTIRA BULAŞIRSAN NE MORAL KALIR NE MOTİVASYON
O TIKINIŞI GÖRDÜKTEN SOORA OLMAYAN İŞTAHI DA HEPTEN KAÇAR. BALKONDA AÇ KARNINA KAAVE SİGARA İLE DE KAÇAN İŞTAHI İYİCENE DAĞLAR
TİTRE SOĞUKTAN İBNEE!
ÇALIŞMA MASASINDAN YANA GİTMEZ AYAKLARI YİNE
AZRAİL GİBİ İBNE, ÖLÜME BUYUR EDER GİBİ BAHANESİZCE ÇALIŞMAĞA BUYUR EDİYO
KENDİNİ ELİNDE KUMANDA İLE KANEPEYE SERİLMİŞ BULUVERİR HALİYLE. GEYSU'NUN TEMBİHLERİ ÇIĞ GİBİ BÜYÜMEKTE GÖZÜNDE
AZ BİRAZ KENDİMİZE Bİ GELELİM EDASI
ARAPÇA EZANI SAVUNAN ELEMAN ALLAHU EKBER'İN ANLAMINI BİLMİYOR
TANRI BÖYLE SÜPER VOLELİK Bİ POZİSYON HAZIRLIYOR AMMA BU ELİNE YÜZÜNE BULAŞTIRIYOR
VE YILAN ÇİMENSAÇ BUNU EVİRE ÇEVİRE SOKUYOR
C.BAŞKANLIĞINA DA ADAYIMSI OLDUYDU YA NEYİNE GÜVENİYOSA
GÖZLER FELAN DALIYOR
VE İNSANLARIN KADERLERİNİN GÖRÜŞÜLDÜĞÜ KOMİSYONDAN Bİ VEKİL EN TİSKİNÇ ŞEKİLDE TIKINIYOR
ÖYLE Kİ SADECE KENDİ İKBALİNİ DÜŞÜNENİN TIKINIŞ İFADESİDİR BU ÖĞĞKK
VEE KUANTUM BELGESELİNİN NİNNİ GİBİ SESİYLE GAFLET UYKUSUNA DALAR
GEYSU'NUN YOKLUĞUNDA KÖKLEMİŞTİR KOMBİYİ DE SICAK SICAK OHH
GEL GÖR Kİ BİR GAFİLLE CEBELLEŞTİĞİNİ BİLEN GEYSU ERKENDEN ÇIKMIŞTIR İŞTEN, TEFTİŞE ÇIKMIŞ GOMUTAN EDASINDA EVE GELMEKTEDİR
TAK TUK TAK
TABİİ BİZİMKİ DE PROFESYONEL GAFİLDİR. GAFLET İÇİNDE YAŞAYAN BÜNYE ŞUURALTINDA HER AN TEYAKKUZDA OLDUĞUNDAN KİLİDİN SESİYLE ALARMA GEÇMİŞTİR
KLİRK
ERGENLİKTE FİLAN DA HİÇ ÇAKI YAPARKEN YAKALANMIŞLIĞI. YOKTUR. RABBİM DERT VERİRKEN DERMANINI DA VERİYO İŞTE
ANİ BASKINLA TV'Yİ KAPATILABİLMİŞ, ANCA KİTABI ELİNE ALABİLMİŞTİR. AMMA NE MAKİNEDEKİLERİ KURUTMAYA ATABİLMİŞ, NE DE KOMBİYİ KISABİLMİŞTİR
ÖFF BU NE SICAK? DOĞRU SÖYLE UYUYO MUYDUN?
YOK BE, VÜCUT BİRAZ KIRGIN, ASKERDE VİRÜS MÜ KAPTIM NE?
KURUTMAYA ATTIN DI MI ÇAMAŞIRLARI?
SENİ O KİTAPTAN İMTİHAN EDERDİ YA NEYSE
KIZ DA HAKLI TABİİ, DÜŞÜNSENENİZ YANLIŞ ATA OYNADIĞI PSİKOLOJİSİNİ? ANİ BASKINLA ADAM ETMEYE ÇALIŞIR DENYOYU
SOORA DEMEZ Mİ FEMİNİST ARKADAŞLARI EVDE SIĞIR BESLİYO DİYE
HEMİ DE AĞIR MARKET POŞEDİ TAŞIMIŞ. SKER BELANI
AĞIR KEREVİZ RENDELEME CEZASINA ÇARPTIRILMIŞTIR BÜNYE
AGH
BÜTÜN GÜN ÇALIŞTIM, ÇIKTIM ALIŞVERİŞ YAPTIM, ŞİMDİ DE MUTFAKTAYIM, SEN Bİ ÇAMAŞIRLARI HALLEDEMEDİN YA
MERHAMET VE ŞEFKAT BEKLEYEN BÜNYEYE PARMAĞININ UCUNU HAFİFÇE KANIRTMASI VESİLEDİR AMMA GEYSU DA ANAN DEĞİLDİR Kİ CANI GİTSİN
DERİM HEP DÜNYANIN EN TEHLİKELİ EDİMİDİR RENDE DİYE
ŞEREFSİZ BİLİR TABİİ GEYSU'NUN ZAAFINI: İYİ VE GALİTELİ FİLM! HEMMEN YEMEKTEN SOORA HAZIR EDER TEŞKİLATI
ÇOK SIKI SOSYOLOG Bİ ARKAAŞIN TAVSİYESİ. PSİKODRAMAYMIŞ
CEP TELEFONSUZ VE İNTERNETSİZ Bİ ZAMANDA GEÇMESİN DE
2003 FİLMİ
DERDİ FİLM FELAN DEĞİLDİR TABİİ BİZİMKİNİN
TIPKI FARENİN KULAK YERKEN ANESTEZİ YAPTIĞI GİBİ YORGUN KIZI PSİKODRAMA İLE BAYILTIR
HADİ BU GÜN DE ÇEKİRGE SIÇRADI; YARIN?
GÖZLENDİĞİ ZAMAN PARTİKÜL GÖZLENMEDİĞİ ZAMAN DALGA GİBİ DAVRANIYOR
Kıss sesi
HANİ ÇALIŞMAK İÇİN GECEYİ BEKLİYODUN?
PEKİ GÖZLENMEDİYSE NERDEN BİLİYON DALGA GİBİ DAVRANDIĞINI? SANA MI KALMIŞ KODUUM, SEN OTURUP SENARYONU YAZSANA!